

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Carle

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΑΓΓΟΥΣΤΟΥ

Περιέχον ἀπάσαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθέν τὸ πρὶν ύπό

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθέν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκη
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Λγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ΗΣ ΤΗ ΕΓΓΡΑΦΩ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθέν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθέν.

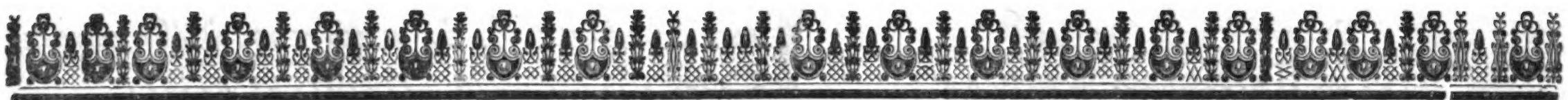
ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

3
ΒΕΝΕΤΙΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Ο ΦΟΙΝΙΞ
1889

4594

M H N

A Y G O T Y S T O S

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

——

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐπτὰ Μαρτύρων τῶν Μακάβαιών, καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἰάν η παροῦσα πρώτη τοῦ Αὔγουστου τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἐσπέρας, μετὰ τὸ Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα σ'. καὶ τοῦ Σταυροῦ δ'. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. "Οὐ περ πάλαι Μωϋσῆς. Καὶ νῦν, τὸ ἀ. τοῦ Ἡχού. Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Α'ναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ. Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν ἐξ ἔθους ἀπασαν Ἀκολουθίαν, οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἀπὸ γ'. Ωδῆς, Κάθισμα τῶν Ἀγίων καὶ τοῦ Σταυροῦ. Αὐτὸν ἔκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὁκτωηγένου. Καταβασίαι, Σταυρὸν χαράξας. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Σταυροῦ δ'. Δόξα, τὸ Ἔωθινόν. Καὶ νῦν, Γ' περ ευλογημένη, κτλ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἰσοδον, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ Σταυροῦ. Κοντάκιον, Ἐπὶ τοῦ ἔροντος μετεμορφώθης, καὶ καθεξῆς.

Ἐάν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ τήμερᾳ, ψάλλεται η Ἀκολουθία τοῦ Σταυροῦ μετὰ τῆς τῶν Ἀγίων, καθὼς ἐπονται ἐφεξῆς τετυπωμέναι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστωμεν Στίχους σ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ τιμίου Σταυροῦ γ'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

Στιχηρὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

"Ἡχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ως κοινὸν φυλακτήριον, ως πηγὴν ἀγιάσματος, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπασώμεθα· καὶ γὰρ ιομίζει παθήματα, καὶ παύει νοσήματα, καὶ παντοίων ἀλγεινῶν, ἀπαλλάττει τὰς κάμνοντας, ὑπὲρ ἀθυσσον, πελαγίζων τὰ ρεῖς· δρχ τῶν θαυμάτων, τοῖς πιστῶς αὐτοῦ τὸν τύπον, καὶ προσκυνοῦσι καὶ σέβουσιν.

Οἰ τοῦ βίου τοῖς κύμασι θαλαττεύοντες ἀνθρώποι, παθημάτων ζάλητε κυμαίνομενοι, ως εἰς ὅλην σωτήριον, τὸ ξύλον τὸ τίμιον, καταφύγωμεν πιστῶς, καὶ σιγήσει τὰ κύματα, καὶ τὰ πνεύματα, καὶ ράγησεται πάθη, καὶ πρὸς ὄρμον, ἀκυμάντου σωτηρίας, χαρμονικῶς καταντήσομεν.

Ὕπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, ως ἀκτῖνας θαύματα προβαλλόμενος, καὶ ως βολίδας ἰάματα· προσέλθωμεν ἀνθρώποι, οἵ τῷ σκότει τῶν δεινῶν, συνεχόμενοι πάντοτε, καὶ ληψόμεθα, φωτοπάροχον χάριν ἰαμάτων, τὸν ἐν τούτῳ προσπαγέντα, σαρκὶ Θεὸν μεγαλύνοντες.

Στιγνρά τῶν Ἀγίων.

⁷Ηχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τοῦ νόμῳ τὸν ὄροφον ἐπτὰ, στύλοις ἐπαιρόμενον, ἡ τυραννὸς οὐ κατέσεισε· τὴν γὰρ ἀλόγιστον, τοῦ διώκτη λύσσαν, ἀνδρικῷς ὑπέμειναν, τὸ σῶμα παραδόντες τοῖς τέμνουσιν, οἱ εὐγενέστατοι, νεανίαι καὶ ὅμαιμονες, τῶν Μωσέως θεσπισμάτων φύλακες.

Γεπέρ τὰ ὄρώμενα τὸν νοῦν, ὅντως ἀνυψώσαντες, μέλη σαρκὸς κατετέμνοντο, οἱ εὔσεβέστατοι, καὶ γενναῖοι Παῖδες, σὺν μητρὶ θεόφρονι, μεγίσταις ἐν ἐλπίσι νευρούμενοι· ων νῦν ἐπέτυχον, Ἀβραὰμ ἀναπαυσάμενοι, ἐν τοῖς κόλποις, τοῦ αὐτῶν προπάτορος.

Ψυχῆς ἐν νεότητι στερρῶς, ἐκυτοὺς ὄπλισαντες, καὶ τὸν θυμὸν ὥσπερ θήξαντες, πρὸς τὸν ἀντίπαλον, σταθερῶς ἔχώρουν, εὔσεβείας ἔνεκα, καὶ νόμου τοῦ πατρώου τηρήσεως, ὁ ἴερώτατος, Ἐλεάζαρ καὶ οἱ πάνσοφοι, νεανίαι, σὺν μητρὶ θεόφρονι.

Δόξα, ⁷Ηχος πλ. δ'. Ιωάννου Μοναχοῦ.

Οἱ Ἀγιοι Μακκαβαῖοι τῷ τυράννῳ ἔλεγον· Ἡμῖν ω̄ Ἀντίοχε, εἰς Βασιλεὺς, ὁ Θεὸς, παρὸν γεγόναμεν, καὶ πρὸς ὃν ἐπιστρέφομεν. Κόσμος μένει ἄλλος ήμεν, τοῦ ὄρωμένου, υψηλότερος καὶ μονιμώτερος· πατρὶς δὲ ήμων Ἱερουσαλὴμ, ἡ κραταιὰ καὶ ἀνώλεθρος· πανήγυρις δὲ, ἡ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγή. Κύριε πρεβεῖαις αὐτῶν, ἐλέησθον καὶ σῶσον ήμᾶς.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Οὐ περ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἐκυτῷ, τὸν Ἀμαλὴκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο· καὶ Δαυὶδ ὁ μελωδὸς, ὑποπόδιόν σοι βοῶν, πρασκυνεῖσθαι διετάξατο· τίμιον Σταυρὸν σε Χριστὸν Θεός, σήμερον ἀμαρτωλοὶ προσκυνοῦμεν χείλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνῆντες δεόμεθα· Κύριε, σὺν τῷ Λησῃ τῆς βασιλείας σε αἴξασον ήμᾶς. Εἰς τὸν Στίχ. Στιγνρά Προσόμοια τῷ Σταυρῷ.

⁷Ηχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῇ τοῦ Σταυρῷ προελεύσει, δεῦτε φιλέορτοι, τὴν Ἐορτὴν ποιεῖτες, φαιδρυνθῶμεν βοῶντες, ἐν πίστει ἀδιστάκτῳ· Σταυρὲ τῷ Χριστῷ, ήμᾶς ἀγίασον χάριτι, τῆς ἐπὶ σὲ υψωθέντος, καὶ ἐξελθ, πάσης βλάβης τῇ δυνάμει σε.

Στίχ. Ψυχτε Κύριον τὸν Θεὸν ήμων, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποπόδιῷ τῶν ποδῶν αὐτῷ.

Ταὶς θρανίς πορείας, Σταυρὸς ὁ τίμιος, ἐξευτρεπίζει πᾶσι, τοῖς αὐτὸν προσκυνοῦσιν, ἐν φόβῳ καὶ ἀγάπῃ· καὶ τοῖς χοροῖς, τοῖς ἀ-

λων Δυνάμεων, ὃς ἐν αὐτῷ προσηλώθη συναριθμοῦ, τὰς ἐκ πόθῳ ἀνυμνῆντας αὐτόν.

Στίχ. Ο δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ήμῶν· πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Οἱ προσκυνοῦντες ἐν πίστει, Σταυρὸν τὸν τίμιον, τὸν ἐν αὐτῷ παγέντα, προσκυνοῦμεν Δεσπότην, τῇ ἐπινεύσει χείλη ήμοῦ, καὶ ψυχὰς ἀγνιζόμεθα, καὶ ταῖς ἐλλαμψεσι τούτης ταῖς νοηταῖς, φαιδρυνόμεθα, αἰνοῦντες αὐτόν.

Δόξα, ⁷Ηχος πλ. δ'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ψυχαῖς δικαίων ἐν χειρὶ Κυρίου, καθάπερ Αβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ, οἱ πρὸ νόμῳ προπάτορες, καὶ Μακκαβαῖων πρόγονοι, τῶν νῦν εὐφημουμένων παρὸντες, γὰρ οἱ καρτερόψυχοι, Αβραμιαῖοι ὑπάρχοντες, τὴν πίστιν ἐζήλωσαν, τοῦ ἐκυτῶν προπάτορος Αβραὰμ, καὶ μέχρι θανάτου ἡγωνίσαντο δὲ εὔσεβειαν· εὐσεβῶς γὰρ συντραφέντες, καὶ ἐνγόμως συναθλήσαντες, τὴν ἀσέβειαν διῆλεγξαν τοῦ ἐπαράτου Ἀντίοχου· καὶ μηδὲν προτιμήσαντες τῶν τῆς παρούσης ζωῆς, διὰ τὴν αἰώνιον, πάντα Θεῷ ἀνέθεντο, ψυχὴν, ἀνδρείαν, αἰσθητοῖν, σῶμα ἀπαλὸν, καὶ ἀμοιβαῖς τῶν ἀγνείᾳ τεθραμμένων. "Ω ρίζης εὐσεβοῦς! ἐξ οὗ οὐδεὶς ἐθλαστήσατε Μακκαβαῖοι." Ω μητρὸς ἀγίας! τῆς τετοκυίας τὸν ἵσαριθμον τῆς ἑδομάδος ἀριθμόν. Άλλ' ἵκετεύομεν υμᾶς Μακκαβαῖοι, σὺν τῇ μητρὶ θυμῷ Σολομονῇ, καὶ τῷ σοφῷ ἴερεῖ Ελεάζαρῳ, ὅταν παραστῆτε Χριστῷ τῷ Θεῷ, δὶς ὃν κεκοπιάκατε, τοὺς πόνους τῶν καρπῶν υμῶν ἀπολαβεῖν παρὸντες, ἐκτενῆ ἵκεσίαν ποιήσατε ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος· ποιεῖ γὰρ ὅσα βάλεται, καὶ πληροῖ τὰ θελήματα ήμῶν, τῶν φοβουμένων αὐτόν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Η φωνὴ τῷ Προφήτῃ σε Μωϋσέως, ὁ Θεὸς, πεπληρωταὶ ἡ λέγυσα· "Οψεσθε τὴν ζωὴν υμῶν ιρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν υμῶν· Σήμερον Σταυρὸς ψύχται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἐλευθεροῦται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ή Ανάστασις ἐγκαίνιζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις δαυτικοῖς, υμνοῖς σοι προσφέροντα καὶ λέγοντα· Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεὸς, Σταυρὸν καὶ τὴν Ανάστασιν, δὶς ων υμᾶς ἐσωσας ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε· Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Απολυτίκιον τῶν Ἀγίων, ⁷Ηχος α'.

Ταὶς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἂς ὑπὲρ σου ἐπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ήμῶν ταὶς ὄδυνας, ἵασαι φιλάνθρωπε δεέμεθα·

Τοῦ Σταυροῦ. Ἡχος ὁ αὐτός.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, μήκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διαὶ τοῦ Σταυροῦ σου παλίτευμα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν αἱ. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἡχος αἱ. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Hέ φύσις τῶν βροτῶν, συνεόρταζε πᾶσα, καὶ σκίρτα μυστικῶς· τοῦ Σταυροῦ γάρ τὸ ξύλον, προτίθεται σήμεραν, ἵστρεῖον ἀδάπτανον, τοῖς προστρέχουσι, μετ' εὐλαβείας καὶ πόθου, καὶ διξαζει, τὸν ἐν αὐτῷ προσπαγέντα, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἡχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Eυφροσύνης πρόξενος τῇ νῦν ἡμέρᾳ, τῷ Σταυρῷ ἡ πρόοδος· καθαγιάζει γάρ ἡμῶν, ψυχὰς ὄμοῦ καὶ τὰ σώματα, τῶν προσκυνάτων αὐτάν μετὰ πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Ἀγίων.

Ο Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸ προσκυνητὸν πάντες ὑμνοῦμεν Εὐλογον.

Ποίημα Ἰωσηφ (*).

Ωδὴ αἱ. Ἡχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραὼ.

Tὸν τοῦ Κυρίου ζωηφάρου σήμερον, Σταυρὸν νοὶ καθαρῷ, καὶ εὐσεβῇ γνώμῃ, πάντες προσκυνήσωμεν· πρόκειται γάρ δωρούμενος, τοῖς αὐτῷ προσιοῦσιν, ἀγιασμὸν καὶ σωτήριον, ἔλλαμψιν καὶ δόξαν καὶ ἔλεος.

Oἱ ζωοδώρητος Σταυρὸς προκείμενος, καὶ καθορώμενος, φωτοειδῆς αἵγλην, ἀποπέμπει χάριτος· προσέλθωμεν καὶ λαβώμεν, φωτισμὸν εὐφροσύνης, καὶ σωτηρίαν καὶ ἀφεσιν, αἴνεσιν Κυρίῳ προσάγοντες.

Pρόκειται ξένον τοῖς ὄρῶσι θέαμα, Σταυρὸς ὁ τίμιος, καὶ ὡς πηγὴ βρύει, ψυχικὰ χαρίσματα, καὶ παύει ἀμαρτήματα, καὶ γοσῆματα λύει, καὶ τὰ φρονήματα ρώννυσι, τῶν εἰλικρινῶν προσκυνούντων αὐτόν.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει ἄλλους παρὰ τούτους ταῦθα Κανόνας, ἀνανύμενος ἀμφοτέρους· καὶ ὁ μὲν τοῦ Σταυροῦ, πρὸς τὸ, οὗτος ἐν ηπείρῳ πεζεύσας, φέρει τὴν δε τὴν Ἀκροστιχίδα· Σταυρὸν προσκυνῶ τῶν πιεσῶν σωτηρέαν· δέ τῶν Αγίων, πρὸς τὸ, Τγράν διοδεύσας, ἐστὶν ἀνευ Ἀκροστιχίδος· Εχει δὲ προσέτι τὸ χειρόγραφον καὶ Ἀπόστιχα τοῦ Σταυροῦ ἀφ' ἑπέρας καὶ Καθίσματα ὄμοιώς τὸ περιττό.

Pάντας ἐτύπου τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, θάλασσαν τέμνοντα, διὸ οὐ ἡμεῖς πίστει, ἀποντίστως πλέομεν, τοῦ βίου ὅδωρ ἀστατον, καὶ τὰ ρεύματα πάντα, τῆς αἱμαρτίας ἐκφεύγομεν, καὶ μείας γαλήνης πληρούμεθα.

Σταυροθεοτοκίον.

Oτε σε τέκνον ἀπορρήτως ἔτεκον, ωδῖνας ἔφυγον· καὶ πῶς νυνὶ ὅλη, ὁδυγῶν πεπλήρωμα; Ὁρῶ γάρ σε ιρεμάμενον, ως κακούργον ἐν ξύλῳ, τὴν γῆν ἀσχέτως ιρεμάσαται, ἐλαγενὴ η Πάναγνος κλαίουσα.

(1) Κανὼν τῶν Ἀγίων. Ανδρέου Κρήτης.

Ωδὴ αἱ. Ἡχος αἱ. Ωδὴν ἐπινέκιον.

Mωσέως τὰ δόγματα πάνσοφοι Παῖδες, νομίμως φυλάξαντες, καὶ Χριστοῦ τὸν θάνατον, ζηλώσαντες εὐσεβῶς, πρεσβεύσατε αἱ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Tίς εἶδε, τίς ἤκουσεν οἵους ἀγῶνας, στερρώσεις ἐπεδείξαντο, οἱ τοῦ νόμου φύλακες, οἱ Σολομονῆς υἱοί, αὐθλήσαντες μιᾷ ψυχῇ, ἐνὶ φρονίματι;

Aλλήλους ὀτρύνοντες οὕτως ἐθόων· Νομίμως αὐθλήσωμεν, καὶ προθύμως θάνατον, ὑπὲρ πατρώων ἐθνῶν, οἱ Σολομονῆς τῆς σεπτῆς, "Αγιοι ἐπτάται.

Hσχύνθη ὁ τύραννος, στῶμεν ἀνδρείως, ηθένησαν βάσανοι, ὁ Βελίαρ ἥττηται, τὸ πῦρ ἐσθέσθη λοιπόν· μηδεὶς οὖν ἔξω αἰδελφοί, στήτω τοῦ σκάμματος.

Hμῖν ὁ Ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρώων, ἐθνῶν ὁ ἀγώνεστιν (οἱ Παῖδες ἔκραζον, ἐν τῷ σταδίῳ γυμνοὶ), ὑπὲρ ὡν μᾶλλον τὸ θάνειν, τοῦ ζῆν προηρίνομεν.

Tὰς σάρινας τοῖς ὄνυξιν ἐν τῷ σταδίῳ, ξεόμενοι. ἔκραζον, οἱ τοῦ νόμου φύλακες· Ἡμῖν δὲ Ἀντίοχε, γλυκεῖς οἱ πόνοι καὶ τὸ πῦρ, διὰ τὴν πάντων ζωήν. Δόξα Πατρί.

Tριάδα δοξάσωμεν τὴν ἐν Μογάδι, θσίαν αἰδίον, συμψυῖ καὶ σύνθρονον, καὶ ὄμοδύναμον, Πατέρα ἄναρχον Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἄγιον. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Tὰν βότρουν τὸν πέπειρον ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀφράστως βλαστήσασα, ζωηφόρος ἀμπελός, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐδείχθης Μητροῦ Θεοῦ πάντας εὐφραίνουσα.

Καταθασία.

Sταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἥγωσεν, ἐπ' εὔρους

ΜΗΝ ΑΤΓΟΤΣΤΟΣ. Α'.

» διαγράψας, τὸ αἵττητον ὅπλον. Διὸ Χριστῷ
» ἀσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὡδὴ γ'. Ο στερεώσας.

Σταυρὸς απάντων τῶν καλῶν, παρεκτικὸς
καθορᾶται, προσκυνούμενος· καὶ πᾶσα ἡ
κτίσις, ἔορτάζει ἐν χαρᾷ φωτιζομένη χάριτι
τοῦ ἐν αὐτῷ βυθίσει ἀνυψωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.
Kαταυγαζόμενοι φωτὶ, τῶν τοῦ Σταυροῦ
λαμπηδόνων, δίλικῶς οἱ ἐν αὐτῷ πεποι-
νότες, σκοτασμὸν ἀμαρτιῶν, ἐκφύγωμεν, καὶ
κράξωμεν· ὁ φωτισμὸς τῶν ὅλων, εὔσπλαγχνε
Κύριε, δόξα σοι.

Tοῦ μνολογῆμέν σε Σταυρὲ, καὶ προσπτυσσό-
μεθα πίστει, ἐξαιτούμενοι τὴν σὴν δυνα-
στείαν· Ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐχθροῦ, παγίδων καὶ κυ-
βέρνησου, πρὸς ὄρμον ἡμᾶς πάντας, τῆς σωτη-
ρίας ὑμνοῦντάς σε. Σταυροθεοτοκίον.

Nενεκρωμένην τὴν ζωὴν, ἐπὶ Σταυροῦ θεω-
ροῦσα, καὶ μὴ φέρουσα τῶν σπλαγχνῶν
τὸν πόνον, ἐδονεῖτο ἡ σεμνὴ, Παρθένος ἀνα-
κράζουσα· Οἴμοι! Υἱέ μου τί σοι, δῆμος ἀνό-
μων πεποίηκεν;

Τῶν Ἀγίων. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Pαιδες ἑρῶς βλαστήσαντες, καὶ συναυξη-
θέντες, πάντες κατὰ νάμου παιδαγωγη-
θέντες ὑπὸ Ἐλεαζάρου, νομίμως ἡθλήσατε, καὶ
Αὐτιόχου τὰς βουλὰς, πάσας εἰς γῆν κατεπα-
τήσατε.

Sπεῦδε ἀνεβόων τύραννε, οἱ Ἀβραμιαῖοι,
ποίει ἀπερ θέλεις, καὶ ὄργιζου πλέον·
ἡμεῖς τοῖς δόγμασί σου, οὐδόλως πειθόμενοι,
τὰς τῶν βασάνων αἰκισμοὺς, πάθῳ Θεοῦ μᾶλ-
λον αἴρουμεθα.

Mήτις ὑστερέτω σῆμερον, τοῦ καλοῦ ἀγῶ-
νος· μήτις θηρευθήτω, ὑπὸ τοῦ μανιώ-
δους· σαφόν ἔστιν ὁ δράκων· ἀλλήλους παρώ-
τρυναν, τῆς Σολομονῆς οἱ υἱοί· μήτις ἡμῶν γέ-
νηται βρῶμα αὐτοῦ.

Dεῦτε οἱ τοῦ νόμου φύλακες, δόμοῦ αἰκισθῶ-
μεν· δεῦτε ἀνδρυμθῶμεν, οἱ Παιδες ἀνε-
βόων, ἀλλήλους ὀτρύνοντες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας
εὑσεβῶς· οὓς καὶ ἡμεῖς ζηλατυπήσωμεν.

Δόξα Πατρί.

Mέαν οἱ πιεσοὶ δοξάσωμεν, τοῦ Θεοῦ αὐσίαν,
μίαν δεσποτείαν μίαν βασιλείαν, ἐνοῦν-
τες ἀσυγχύτως, τὴν μίαν Θεότητα, καὶ διαιρεύ-
τες εὑσεβῶς, ταύτην τρισὶ ταῖς ὑποστάσεσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Bατος προεγνώσθης ἀφλεκτος, ἐν Σινᾶ τῷ
ἄρει· ὄρος δὲ τὸ θεῖον, Δανιὴλ ἐφάγης· ἐξ

τοῦ ἀχειροτμήτως, ἐτμήθη ὁ ἄτμητος, Χριστὸς ἡ πέ-
τρα τῆς ζωῆς, εἰς ὃν Γίος, Θεογενῆτορ ἐκ σου.

Καταβασία.

Pάθος εἰς τύπον τοῦ μυσηρίς παραλαμ-
βάνεται· τῷ βλαστῷ γάρ προκρίνει τὸν
ἱερέα. Τῇ στειρευούσῃ δὲ πρώτην, Ἐκκλησίᾳ
νῦν ἐξήνθησε, ξύλου Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ
στερέωμα.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ, Ἡχος δ'.
Οὐ ψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, κτλ.
Εἴτα Κάθισμα, Ἡχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Eύσεβῶς συντραφέντες Παιδες σοφοί, μαρ-
τυρικῶς τοῦ τυράννου τὰς ἀπειλὰς, ἀν-
δρεῖς κατησχύνατε, ως τοῦ νόμου ὑπέρμαχοι·
καὶ τοῦ πατρὸς ἀκόλουθοι, γενόμενοι "Ἄγιοι,
σὺν μητρὶ θεόφρονι, προθύμως ἡθλήσατε· ὅθεν
καὶ θανάτῳ, τὴν οὐρανίον ὅντας, ζωὴν ωνησά-
μενοι, αἰωνίως ἀγαλλεσθε, Μακκαθαῖοι στερ-
ρόψυχοι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος πλ. β'.

O' Σταυρὸς σου Κύριε ἡγίαστας· ἐν αὐτῷ
γάρ γίνονται ἴαματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν
ἐν ἀμαρτίαις. Δι' αὐτοῦ σας προσπίπτομεν, ἐ-
λέησον ἡμᾶς.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὡδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

H' κραταιά, σκέπη τε καὶ ἐπανόρθωσις, τῶν
ἀνθρώπων, τὸ ἀκατάμαχητον, ὅπλον τῆς
πίστεως ὁ Σταυρὸς, ὁ σωτηριώδης, ἴδου ὁρᾶται
προκείμενος· καὶ πάντων τὰς καρδίας, τῶν
πιστῶν προσιόντων, ἀγιαζῶν φωτιζει ἐν χάριτε.

Tῶν εὐσεβῶν, φρουρὸς ὁ μέγας προκείμε-
νος, ἐν τῷ μέσῳ, πάντων Ὑπεράγαθε,
Σταυρὸς ὁ τίμιος μέσον γῆς, ἐν ᾧ ἀνυψωθη,
ἐθελουσίᾳ θελήσεισαν, τὸν κόσμον ἀγιαζει, τῇ
αὐτοῦ προσκυνήσει, καὶ διώκει δαιμόνων τὰς
φάλαγγας.

O' ψρανὸς, πάσῃ τῇ γῇ συνευφραίνεταις ἀθλο-
φόροι, Μάρτυρες, Απόστολοι, ψυχαὶ Δι-
καιῶν περιχαρῶς, νῦν ἀγαλλιῶνται, τὸ πάντας
σῶζον θεώμενοι, προκείμενον ἐν μέσῳ, ζωοδώ-
ροτον ξύλον, καὶ πιστοὺς ἀγιαζον ἐν χάριτε.

Nόμου τοὺς σοὺς, Κύριε ἀσυνείδητος, μὴ
φυλαξας, μέλλω κατακρίνεσθαι, ἡνίκα
ἔλθης ἐξ οὐρανοῦ, κρῖναι τῶν ανθρώπων, τὰ
ἔργα· ὅθεν ιρανγαζωσοι· Δυνάμει τοῦ Σταυ-
ροῦ σου, ἐπιστρέψας με σῶσον, μετανοίας πα-
ρέχων μοι δάκρυα.

Σταυροθεοτοκίου.

Π αρθενικῆς, τέκνου ἐκ μήτρας σε ἔτεκον, καὶ ὄρῶσα, ἔύλῳ γῦνη ιρεμάμενον, ἐπαπορῶ, καὶ οὐ συνορῶ, ὑψος μυστηρίου, καὶ βάθος πολλῶν κριμάτων σου, ἐπάναγνος ἐβόα· ἦν φωναῖς αἰσιγήτοις, ως Μητέρα Θεοῦ μακαρίζομεν.

Τῶν Ἀγίων. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ε ύφραίνου Ἐλεάζαρ, ὄρῶν τοὺς ἵερους, φοιτητὰς σου σήμερον, αἴθλοῦντες εὔσεβῶς, ὑπὲρ πατρώων νομίμων τε προσταγμάτων, καὶ Αὐτιάχου τοῦ διώκτου τὴν μανίαν, λόγοις τοῖς σοφοῖς διελέγχοντας.

Α ὡγάλλου Σολομόνη, ὄρῶσα τὸς ἐπτά, κλάδους συνακμάσαντας, τοῦ νόμου τοὺς καρπάους· ἐξ ὧν τρυγῶσα ἡ ἀμεμπτος Ἐκκλησία, τοὺς κληρονόμους τῆς ἐν χάριτι λατρείας, τρέψει καθ' ἡμέραν ως μήτηρ ἡμᾶς.

Σ κιρτάτε Πατριάρχαι, κροτήσατε χερσὶ, τὸς τοῦ νόμου φύλακας, ὄρῶντες εὔσεβῶς, ὑπεραθλοῦντας τῆς ιατρᾶς νόμου λατρείας, καὶ διατῶν αἰκισμῶν δοκιμασθέντας, μήπως τῶν πατρώων ἐκστῶσιν ἐθῶν.

Χ ορεύσατε νομίμως, ὑπέρμαχοι στερροὶ, καὶ συνεορτάσατε, τοῖς Μάρτυσι Χριστοῦ, ως πρὸ ἐκείνων αἴθλησαντες ὑπὲρ νόμου, καὶ μετ' ἐκείνων εὐφημουμενοὶ ἐννόμως, πάσῃ τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ φαιδρῶς. Δόξα Πατρί.

Τ ριάδα ἐν Μονάδι, δοξάσωμεν πιστοὶ, αἰσιγήτοις στόμασι, βοῶντες πρὸς αὐτὴν· Ἡ ἐν Μονάδι Τριάς συμπροσκυνούμενη, καὶ ἐν Τριάδε τῶν προσώπων ὑμνουμένη, δοξάσοι τιμὴν καὶ προσκύνησις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τ μνοῦμέν σε Παρθένε, Θεόνυμφε σεμνὴ, ως Θεογεννήτριαν, καὶ τεῖχος τῶν πιστῶν· σὺ γὰρ τὴν φύσιν ἀνέστησας τὴν πεσοῦσαν, καὶ τὴν εἰκόνα ἀνενέωσας τεκοῦσα, μόνη τὸν προάντα Θεὸν τοῦ Ἀδάμ. Καταβασία.

Ε ισακήκοα Κύριε, τῆς αἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὁδὴ ἐ. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Α λαλάξατε ἔθνη, ἀσατε σκιρτήσατε φυλαὶ καὶ ψάλατε, τῷ Θεῷ τῷ δόντι, τὸν Σταυρὸν ἀδιάσειστον ἔρεισμα· οὐκ ἦν τῇ προθέσει, πάντες πιστοὶ ἀγαλλιῶμεν, δι' αὐτοῦ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες.

Ν οσραὶ σρατιαι σε, πᾶσαι περιέπτσι, Σταυρὲ πανάγιε· καὶ βροτοὶ πηλίνοις, σῷ προσ-

ψαύοντες χείλεσι σήμερον, ἀπαντλοῦμεν πόθῳ, ἀγιασμὸν καὶ εὐλογίαν, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα δοξάζοντες.

Τ ᾧς ψυχῆς μου τὰ πάθη, ἵασαι τὰ χρόνια εὕσπλαγχνε Κύριε· καὶ ως λατρευτήν με, τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου περίσωζε· οὐ τῇ δυναστείᾳ, πᾶν ἐμποδὼν ἀποσοβεῖται, καὶ κακῶν ἀπαθεῖς διαμένομεν. Σταυροθεοτοκίου.

Ε ν Σταυρῷ καθορῶσα, τὸν δι' ἀγαθότητα ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ὑπὲρ νοῦν τεχθέντα, ἐδονήθης τὰ σπλάγχνα καὶ ἔλεγες· Οἶ μοι! Νεῖον τέκνον· πῶς ὑπὲρ πάντων ὁδυνᾶσαι; Προσκυνῶ σου τὸ εὕσπλαγχνον Κύριε.

Τῶν Ἀγίων. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Ζ ηλώσωμεν φιλόχριστοι, τοὺς Παιδεῖς τοὺς ἐπτά, οὓς ἡμῖν Μωσῆς νομίμως ἐθρέψατο, καὶ Ἐλεάζαρ προεβίβασεν, ἐν τῷ πατρῷ νόμῳ, δι' εὔσεβοῦς θρησκείας.

Μ ἡ νόμιζε Ἀντίοχε, διώκτα τῶν πιστῶν, ὅτι σοῦ τὸ πῦρ φοβήσει καιόμενον· πρὸς ταῦτα σφάζε ἀνομώτατε· ποίει λοιπὸν ὅν βούλει, οἱ Παιδεῖς ἀνεβόων.

Ν ομίμως ἐναθλήσωμεν, ἀλλήλοις οἱ στερροὶ Μάρτυρες Χριστοῦ Μωσέως τὰ δόγματα, παρυγγυῶντο μὴ παράψασθαι, τῶν μιαρῶν ὄψιων, οἱ Παιδεῖς ἀνεβόων. Δόξα Πατρί.

Π ροάναρχε συνάναρχε, ὅμοθρονε Τριάς, Πατήρ καὶ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, Μονᾶς Ἀγία: τρισυπόστατε, τοὺς εὖτε Ἀδάμ σωζε, τοὺς σὲ πιστῶς ὑμνοῦντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Χ ριστὲ, ὁ μόνος εὕσπλαγχνος, εἰρήνευσον ἡμᾶς· σὲ γὰρ δυσωπεῖ ἡ ἀγραντος Μήτηρ σου, σὺν τοῖς Ἀγίοις τοῖς αἴθλησασιν, ὑπὲρ ἐνῶν πατρώων, καὶ τοῦ Μωσέως νόμου.

Καταβασία.

Ω τρισμακάρισον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστὸς, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὐ πέπτωκεν ὁ ἔύλῳ αἴπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκὶ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὁδὴ 5'. Ιλασθητί μοι Σωτήρ.

Σ ταυροῦ παγέντος, ἐν γῇ, δαιμόνων πτῶσις ἐγένετο· ὃν νῦν ἀρῶντες ἡμεῖς, ἐνδόξως προκείμενοι, καὶ κατασπαζόμενοι, τῆς τῶν συμπτωμάτων, αἵμαρτίας ἀνιστάμεθα.

Τ μνοῦντες σὲ τὸν Θεόν, καὶ Βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν, Σταυρὸν τεῖχος ἀρρήκτου, νῦν περιπτυσσόμεθα, ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ δεινῶν ἀπαλλαττόμεθα.

Μεγάλα πᾶσιν ἡμῖν, δωρήματα παρεχόμενος, ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, ὅραται προκείμενος. Προσέλθωμεν ἀνθρώποι, φωτισμὸν καρδίας, καὶ ψυχῆς ἀπαρυόμενοι.

Θεοτοκίου.

Νησεύειν ἡμᾶς Ἄγνη, κακίας πάσης ἐνίσχυσον, καὶ φαύλων καὶ πονηρῶν, ἀπέχεσθαι πρᾶξεων, αἱ̄ εἰνδυνάμωσον, προστασία πάντων, τῶν ἀνθρώπων χρηματίζουσα.

Τῶν Ἅγίων. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, ὡκοδόμησε ναὸν, καὶ ὑπήρεισεν αὐτὸν, ἐπτὰ στύλους λογικοῖς, προγράφουσα, τοὺς Παῖδας τούτους, ὡς νόμος φύλακας.

Η' σοφὴ Σολομονὴ, υἱὸς ἔτεκεν ἐπτά, οὓς ἐθρέψατο καλῶς, Ἐλεαζάρ ὁ σοφός· καὶ ἐστεψεν, ἡ Νεία χάρις, στερρῶς ἀθλήσαντας. **Τ**ί βραδύνεις δικαστά; πρὸς Ἀντίοχον φησὶν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν δεινῶν, ἡ ἐπτάκλονος σειρά· τιμώρησον, συντόνως σφάττε, ποίει ἄνθεις λοιπόν.

Προενήθλησε πατήρ, συναθλοῦσι καὶ υἱοῖ· ἐφεπέσθω σὺν ἡμῖν, καὶ ἡ μήτηρ Δικαστά· καὶ γένοιτο, προσθήκη τέκνοις καὶ σεμνολόγημα. **Κ**αὶ τὰ σώματα ἡμῶν, ἀναλώσῃς τῷ πυρὶ, ὁ ἐπτάδελφος χορὸς, ἀνεβόα τολμηρῶς, Ἀντίοχε, μὴ ὅλως οἴου, νικᾶν καὶ ἔνα ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Τὸν Πατέρα καὶ Γίὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, ἐν Θεότητι μιᾶς, προσκυνήσωμεν πιστῶς, κραυγάζοντες· Τριάς Ἅγια, σῶζε τὸν κόσμον σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Πῶς ἐγέννησας Γίὸν, ὃν οὐκ ἔσπειρε Πατήρ; πῶς διέμεινας Ἄγνη, μετὰ τόκου ωσπερ ἡς; Θεὸς οἶδεν, ὁ πάντα πράττων, ὅπως ἄν βουληται. **Καταβασία.**

Νοτίς θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς, σαυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς. "Οθεν τριήμερος ἐκδὺς, τὴν ὑπεριόσμιον Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τῷ σαρκὶ προσπάγέντος Χριστῷ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Κοντάκιον, Ἡχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, οἱ στύλοι οἱ ἐπτάριθμοι, καὶ Νείου φωτὸς, οἱ λύχνοι οἱ ἐπτάφωτοι, Μακκαθῖοι πάνσοφοι, πρὸ Μαρτύρων μέγιστοι Μάρτυρες, σὺν αὐτοῖς τῷ πάντων Θεῷ, αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

‘Ο Οἶκος.

Αὕνει θερμῶς Σιών τὸν Θεόν σου, ὅτι ἐνίσχυσεν ὅντως σῶν πυλῶν τοὺς μοχλὸς, καὶ τοὺς ιίούς σου εὐλόγησεν. Οὗτοι στρατὸς γάρ ὡς τροπαιόχος, φαίλαγξ ὅντως γενναία καὶ ματαιόφρων, πρὸς μηχανὰς δυσσεβῶν, θεοφόρων ἀνθέστηκεν. 'Αλλ' ὡς νίκης στεφάνης σύρανίας Σιών απολαύοντες, καὶ τῷ Νείῳ θρόνῳ πελάζοντες, ὑπὲρ πάντων απαύστως δεόμενοι αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Συναξάριον.

Μὴν Λύγουστος, ἔχων ἡμέρας λαί.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνήμη τῶν Ἅγίων ἐπτὰ Μαρτύρων τῶν Μακκαθαίων, Ἀβείμ, Ἀντωνίου, Γερία, Ἐλεαζάρου, Εύσεβων, Ἀχείμ καὶ Μαρκέλλου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδάσκαλου αὐτῶν.

Στίχοι.

Πρῶτος πρὸ Χριστοῦ πῦρ στέγων Ἐλεαζάρ, Ἀθλήσεως προύθηκε τοῖς ἄλλοις ἵχνη.

Πρώταθλον ἄλλην καὶ πρὸ τῆς Θέκλης ἔχω, Τὴν Σολομονὴν, ἥν πρὸ Χριστοῦ πῦρ φλέγει, Ἐξ ἐθδόμης πέμπουσι Παιδῶν ἐπτάδα, Ἀρθρέμβολα, πῦρ, καὶ τροχοὶ πρὸς ὄγδόνην.

Καῦσαν ἐνὶ πρώτῃ Σολομώνην, ἐπτά τε υἱας.

Οὗτοι, Ἀντιόχου, υἱὸς Σελεύκου, τοῦ τῶν Ἐβραίων ὅλου ἔθνος ἐξελόντος καὶ ἀνδραποδίσαμένου, καὶ ἀναγκάζοντος τὰ πάτρια ἀρνήσασθαι ἔθνη, καὶ ἀπογεύσασθαις υείων κρεῶν, ἡπείθησαν τῷ τυράννῳ, τῶν πατρών αὐτεγόμενος υἱόν, ὅτι πρεσβύτης Ἐλεαζάρ, διδάσκαλος ὃν τοῦ νόμου καὶ ἐξηγητής, καὶ οἱ ἐπτὰ Παιδεῖς υπὲρ αὐτῶν παιδευόμενοι.

Καὶ ὁ μὲν Πρεσβύτης, προσδεθεὶς εἰς τούπισω τὰς χεῖρας, τύπτεται σφοδρῶς· καὶ κατὰ τῶν μυχτήρων δριμεῖς καὶ δασώδεις χυλοὺς δεξαμενος, καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθεὶς, καὶ εὐξαμενος τὸ αὐτοῦ αἷμα καὶ τὸν θάνατον ἀντίλυτρον προσδεχθῆναις υπὲρ τῶν ἔθνους παντὸς, ἐξέπνευσεν.

Οἱ δὲ γενναιότατοι Παιδεῖς, ἐκαστος, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν τῆς ἐν τῷ βίῳ προόδου, ἀχθέντες, καὶ ἀρθρεμβόλοις, καὶ τροχοῖς, καὶ καταπέλταις, καὶ πυρὶ, οἵς καθ' ἓνα αὐτῶν ὁ τύραννος ἐξήτασεν, ἀγωνισάμενοι, καὶ τὰ πάτρια ἔθη μὴ ἀρνησάμενοι, μηδὲ τὸν νομοθέτην Θεὸν τῆς προσκαίρου ταύτης ζωῆς ἀλλαξάμενοι, ἀλλὰ ταῖς βασάνοις αὐταῖς ἐναποθανόντες, καὶ κύριον τὸν λογισμὸν καὶ αὐτοκράτορα δείξαντες τῶν παθῶν, τοὺς τῆς καρτερίας στεφάνους ἀνεδησαντο.

Μεθ' ὧν καὶ ἡ αὐτῶν μήτηρ Σολομονὴ, ἐπεὶ τελειωθείντας τούτους εἶδε, μὴ υπομείνασσα χειρὸς ἀνθρωπίνης ἐπιβιλήν, τῇ ἀναφθείσῃ πυρκαϊά ἐαυτὴν ἀπέρριψε· καὶ οὐτω τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μηνήμη τῶν Ἅγίων ἐννέα Μαρτύρων, τῶν ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας αἰθλησάν-

των, Λεοντίου, "Αττου, Άλεξάνδρου, Κινδέου, Μηνοθέου, Κυριακοῦ, Μηναίου, Κατούνη, και Εύκλεου.

Στίχ. 'Εκ Παμφυλίας ἐννὰς ἐτμήθη ξίφει,
Μίαν φυλὴν ζητοῦσα τὴν τῶν Μαρτύρων.

Οὗτοι υπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως και Φλαβιανοῦ Ἡγεμόνος, ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας, ἐκ προγόνων ὄντες Χριστιανοί· και ὁ μὲν Μηναῖος τέκτων ἦν, σὲ δὲ λοιποὶ γεωργοί. Μίαν δὲ γνώμην οἱ πάντες ἔχοντες, και βουλὴν καλὴν βουλευσάμενοι, πρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ἔχωρησαν, κενὰ πάντα τὰ βιωτικὰ ηγησάμενοι. Και καταλαβόντες τὸ ἱερὸν τῆς Δ'ρτερίδος, διὰ μιᾶς υπέτος πάντα τὰ ἐν αὐτῷ καταθέφουσιν ἀφιδρύματα. Διὰ τοῦτο χρατοῦνται· και ἐρωτηθέντες, τύπτονται σφοδρῶς, και πυρὶ τὰς πλευρὰς ἀνακαίονται, και ὄνυξι τὸ περίλοιπον ἀποσύρονται δίρμα μέχρι τῶν ὀστῶν· και τὰς μασχάλας λαμπάσι πυρὸς κατακαίονται, και ὀβελίσκοις τοὺς ὀφθαλμούς ἐκκεντῶνται, και τῇ εἰρητῇ ἀπορρίπτονται, μῆτε τροφῆς μῆτε ποτοῦ μῆτε οἰασοῦν ἐπιμελεῖας ἀξιωθῆναι τοῦ τυράννου προστάξαντος. Χρέος εὑ μεταξὺ πολὺς, και Θηρίοις οἱ Ἀγιοι βορὰν δίδονται· τὰ δὲ τούτοις εἰρήνευσον. Πάντων δὲ ἐπὶ τοῦτῳ ἐκπλαγέντων, και, Μέγας ὁ Θεὸς τῷ Χριστιανῷ, ἐκβοησάντων, βρονταὶ αὐτίκα, ἀστραπαί τε, και υετοὶ λαυροὶ, χαλάζῃ σύμμικτοι, ἐπὶ τὴν γῆν ἐφέρουντο· μεθ' ὧν και φωνή τις θεία ἡκούετο, τοὺς Ἀγίους προσκαλεσμένη. Οἱ τῆς φίλης αὐτοῖς φωνῆς ἐπακούσαντες, ἐγεγνήθησαν· και τότε τοὺς αὐχένας ἐτμήθησαν, τοῦτο τοῦ Ἡγεμόνος προστάξαντος· και οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ "Άγιος Πάπας ὁ Νέος, εἰς σάκκον βληθεὶς, και θίβη ἐγκλεισθεὶς, και εἰς θάλασσαν ρίψθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Σάκκος Πάπαν ἔκρυψε, και σάκκον θίβη,
Και τὴν θίβην ρόῦς· και Πάπας Θεοῦ πέλας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ "Άγιος Μάρτυς Ἐλεάζαρος, πυρὶ τὴν κεφαλὴν φλεγθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Καυτηριασθεὶς Ἐλεάζαρος κάραν,
Ψυχοβλαβῶν ἀπῆλθε κρείττων ρέυμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ "Άγιος Μάρτυς Κήρυκος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Γοῦ δημίτις φήσαντος. Οὐ τμηθῆς θύων·
Κλίνας κάραν Κήρυκος, εἴπεν· Οὐ θύω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ "Άγιος Μάρτυς Θεόδωρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τῷ Θεοδώρῳ θεῖος ἐνσκήπτει πόθος,
Τυχεῖν ποθεινῶν δωρεῶν διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ "Άγιος Πολύευκτος, ἐν κοπρίᾳ χωσθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ιωβ καθεδραν, φημὶ δὴ τὴν κοπρίαν,
Ο Πολύευκτος εἶχεν εἰς τιμωρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Μήνου, Μηναίη, και τῶν λοιπῶν ἐν τῷ Βιγλεντίῳ, πλησίον τοῦ χαλκοῦ Τετραπύλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη, τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Τιμοθέου Ἐπισκόπου Προκονηνήσου (Προκονηνήσου) τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Τὸν Τιμόθεον, τὸν Προκονηνήσου θύτην,
Τιμᾶ Θεὸς πρὶν, νῦν τε θαυματουργίας.

Οὗτος ἕκμασε περὶ τὰ μίσα τοῦ σ'. αἰώνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν Αὐτοκρατόρων, Ιουστίνου τοῦ Θρακοῦ, και τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ιουστινιανοῦ τοῦ Μεγάλου, ἐν τῇ Βασιλευούσῃ ποιούμενος τὰς διατριβάς. Αρετῇ δὲ πάσῃ κεκοσμημένος, προχειρίζεται Ἐπίσκοπος Προκονηνήσου, τῇ συνθήστερον εἰπεῖν, Προικανηνήσου, ητίς τοπάλαι και Ἐλαφόνυντος ἐκαλεῖτο· νῦν δὲ ὑπὸ πάντων γινωσκομένη και λεγομένη Μαρμαρᾶς.

'Απελθὼν οὖν ἐκεῖσε ὁ Θεῖος Πατήρ, και τοὺς κατοίκους τῆς Νίσου ταύτης εὑρὼν τὴν πειρατείαν μετερχομένους, και πολλὴν ἀπανθρωπίαν τοῖς εἰς τὰ παράλια ἐκείνα ναυαγοῦσι διεκνύοντας, κατίβαλε πᾶσαν σπουδὴν, ἵνα τῆς τοιαυτῆς γνώμης ἀπαλλάξῃ αὐτούς, και εἰς οἰκτον πρὸς τοὺς δυστυχοῦντας προτρέψῃ· ὃ και πεποίηκεν ἐν ὅλιγῳ χρόνῳ διὰ τῆς χριστομιμήτου αὐτοῦ πραξτητος. Καλῶς δὲ ποιμάνας τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον, και ἀσκητικῶς διατάσσει τὸν βίον, και τὴν μὲν ἐπενεγχθεῖσαν αὐτῷ συκοφαντίαν ἀνεξικάκως ὑπενεγκών, τὴν δὲ θυγατέρα Ιουστινιανοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος δαιμονῶσαν, ἐμφανισθεῖσις μόνου, ιασάμενος, ἀνεπάνσατο ἐν Κυρίῳ, πλήρης τιμερῶν, τῇ α. Αὔγουστου.

'Η δὲ φιλόθεος μήτηρ τῆς ιαθείσης παιδὸς, τὴς Βασιλίς Θεοδώρα, πρὸς ἐνδειξιν εὐγνωμοσύνης τῆς εἰς τὸν Ἀγιον, ἀνήγειρον ἐπὶ τῷ ὄνόματι αὐτοῦ Μονῆν ιεράν επί τινος εύρυχώρου πεδιάδος, ἵπου και τῇ πάσχουσα πρότερον ἀπελθοῦσα ἰάθη, και τὸ ιερώτατον τοῦ Ἀγίου λείψανον εύρε. Ή μετὰ τὴν ἀπεβίωσιν αὐτοῦ, και πηγὴ ἀγιασμάτος μικρὸν ἀνωτέρω.

Κεῖται δὲ τὴν πεδιάς αὐτην υοτιουατολικῶς τῆς Νίσου, ἀνωθεν τῆς πάλαι ποτὲ κωμοπόλεως Προικονηνήσου, Κλαζάκιον τανῦν υπὸ τῶν ἐγχωρίων καλουμένης, και μηδὲν ἔτερον ἔχουσης, εἰμὴ εἰκοσι περίπου σικίας μικράς. Καὶ τοι δὲ ἐρειπίων ἔντων και τὴν Μονῆς και τοῦ μεγίστου αὐτῆς Ναοῦ, συνέρχονται ὅμως ἐκεῖ κατ' ἔτος οἱ ἐγχώριοι, ἐπιτελεῦντες τὴν τοῦ Ἀγίου ἑορτὴν (*).

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Αμήν.

Τοῦ Σταυροῦ. Ωδὴ ζ. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ο χρόνων ἐπέκεινα, ἐν χρόνῳ σάρκα φορέσας δείκνυνται και τὰ χρόνια πάθη, ἡμῶν ἴαται διὰ γαθότητα, σαρκὸς ὅμοῦ τε και πνεύματος· ἥδη δὲ τῷ θείῳ αὐτοῦ Σταυρῷ, καθαγιάζει ἡμᾶς.

Τυμοῦμεν δοξαζομεν, και προσκυνῆμεν και μεγαλύνομεν, τὸν σὸν Κύριε κράτος· ὅτι παρέσχου ἡμῖν τοῖς δούλοις σου, Σταυρὸν τὸν

(*) Τὰ ἀνωτέρω ἡρανίσθησαν ἐκ φυλλάδος ἰδιαιτέρας, περιεχούσης τὴν τε Ἀσματικὴν ἀκολυθίαν τοῦ Ἀγίου Τιμοθέου και τὸν βίον αὐτοῦ. Και η μὲν Ἀκολουθία ἐπιγραφεται, Ποιήμα Νικολάου Χιλιοδρομέως· δὲ δὲ βίος τοῦ Ἀγίου ἐλληνιστὶ συγγραφεῖς (ἀδηλον υπὸ τινος) μετηνέχθη εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν διάλεκτον παρά τινος μοναχοῦ Ἀρσενίου, τοῦ εἰς Γαλατᾶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὃπου και ἐτυπωθησαν τὰ πάντα δμοῦ ἐν ἑτει 1785.

νεῖον, τρυφὴν ἀδαπάνητον, καὶ φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Mή δείξῃ με Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς διαγνώσεως, κατεγνωσμένου κακοῖς· μὴ ἀπορρίψῃς ἐκ τοῦ προσώπου σου, κατησχυμμένου, αὐλλ' οἴκτειρον σῶσόν με, τῷ σῷ τιμίῳ Σταυρῷ, ὡς ὑπερσύγαθος.

E'τύπου τὴν χάριν σου, Σταυρὲ γλυκαίνων Μωσῆς τὰ ὕδατα, τὰ πικρότατα ἔυλω· καὶ γάρ πικρίας κακῶν ἐρρύσθημεν, τῇ σῇ δυνάμει· διὸ ἡμᾶς γλυκανον, ἀσπαζομένους σε νῦν, ἐν κατανύξει ψυχῆς.

Θεοτοκίον.

Nοός μα τὴν στένωσιν, τῇ σῇ πρεσβείᾳ πλάτυνον Δέσποινα, ἥ σενώσασα πάσας, τὰς μεθοδείας τοῦ πολεμήτορος, καὶ δὶ ὅδοῦ με στενῆς κατευόδωσον, πρὸς πλατυσμὸν τῆς ζωῆς, βαδίζειν Μήτηρ Θεοῦ.

Τῶν Ἀγίων. Τοὺς ἐν καμίνῳ.

Oἱ τοῦ πατρῷου νόμου ζηλωταὶ, οἱ σύμψυχοι φύλακες τῷ νόμου ἀκλινεῖς, ἵνα Θεὸν πανευσεβῶς καθωμολόγησην, τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἐνοποιοῦντες πιστῶς, καὶ διαιροῦντες εὐσεβῶς.

Tέ πιμένεις τύραννε λοιπόν; οἱ Μάρτυρες ἔκραζον τῷ πλάνῳ δικαστῷ· ἵνα Θεὸν, ἡμεῖς ὄμολογοῦμεν, καὶ πατρίδα ἔχομεν, τὴν ἀνω Ιερουσαλήμ, τὴν θρεψαμένην ἡμᾶς.

Oὐ μιαροφαγήσομεν φασὶν, οὐ θύσομεν, οὐδὲ γόνυ κάμψομεν εἰς γῆν· ἵνα Θεὸν ἡμεῖς ὄμολογοῦμεν, καὶ αὐτὸν φοβούμεθα, παροῦ γεγόνχμεν, καὶ πρὸς ὅν σπεύδομεν.

Δόξα Πατρί.

Tριαδικὴν ὑμνήσωμεν ὡδὴν, δοξάζοντες ἀναρχὸν Πατέρα καὶ Γίὸν, Πνεῦμα εὐθὲς, μοναδικὴν μίαν οὐσίαν, ἵν τρισσῶς ὑμνήσωμεν. Αὐγίος, "Αγιος, "Αγιος ιράζοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Xαῖρε τὸ τεῖχος πάντων καὶ χαρὰ, Πανύμητε· χαῖρε τῶν περάτων ἥ ἐλπίς· χαῖρε βροτῶν ἥ καλλονή, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἥ τερπυότης ἀχραντε· σὺ γάρ τὸν μόνον Θεὸν σαρκὶ ἐκύνησας.

Καταβασία.

» **E**κνοον πρόσταγμα τυράννου, δυσσεβοῦς
» λαχὸς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσ-
» φημίας θεοστυγοῦς."Ομως τρεῖς Ηαῖδας οὐκ
» ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, τὸ πῦρ βρόμιον.
» αὐλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ¹
» συνόντες ἐψαλλον· 'Ο ύπερύμνητος τῶν Πα-
» τέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Τῷ Σταυρῷ. Ωδὴ ἡ. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Eὐλῷ πιτὲ ἀνείλκυσε, πιταμοῦ τὸ σιδήριον,
» Νεῖος Ἐλισσαῖος, σὲ προγράφων πόρρω-
» Σεν, σταυρὲ πανσεβάσμιε· ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς
» πλάνης καὶ γάρ, διὰ σῷ πρὸς πίστιν, ἀναχθέν-
» τες βεβαίαν, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἀξιούμεθα
» βλέπειν, καὶ πίστει προσκυνεῖν σε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Tρισημαίνει πόρρωθεν, σὲ Σταυρὲ πανσε-
» βάσμιε, ἐν ταῖς εὐλογίαις Ιακώβ τρανότα-
» τα· ἡμεῖς δὲ ἐν χάριτι, ἀξιωθέντες βλέπειν σε,
» πίστει ἀδιστάκτῳ προσερχόμεθα πάντες, καὶ
» φάλλομεν πλουσίως εὐλογίαν τρυγῶντες, καὶ
» φῶς καὶ σωτηρίαν, καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν.

Aευχειμονθύντες πράξειν, ἐναρέτοις προσέλ-
» θωμεν, ἐν ἀγαλλιάσει τῷ Χριστῷ ιραυ-
» γαζούντες· Πανάγαθε Δέσποτα, τῷ σῷ ὑψίστῳ
» θείῳ Σταυρῷ, ὑψωσον ἡμῶν, τοῦ χριστωνύμου
» λαοῦ σου, τὸ κέρας, ἵνα πίστει, καὶ εἰρήνη βα-
» θεία ὑμνεῖται σου τὸ ιράτος, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Oμορφωτὴ συνάναρχον, συναῖδιον σύνθρονον,
» φύσιν μὲν ἀπλῆν, διαιρετὴν προσώποις
» δέ· Πατέρα ἀγέννητον, Γίὸν καὶ Πνεῦμα "Α-
» γιον, ἀκτιστον οὐσίαν, καὶ Θεότητα πάντες,
» ὑμνοῦντες μελωδοῦμεν· Ιερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
» ύπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Nῦν ως ἀρνίον ἄκακον, καθορῶσα ιρεμάμε-
» νον, καὶ υπὸ ἀνόμων τῷ Σταυρῷ πυγγή-
» μενον, Γίέ μα προάναρχε, καὶ ὄδυρμοῖς συγκό-
» πτομαι, καὶ ταῖς μπτρικαῖς περισατοῦμαι ὄδύ-
» ναις, ἥ Πάναγνος ἐθόα· ἦν φωναῖς ἀσιγήτοις,
» ὑμνοῦμεν θεοφρόνως, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀγίων. Τὸν ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανός.

Oἱ τῶν πατρῷων ἐθῶν νομοφύλακες, καὶ τῆς
» Μωσέως διαταγῆς προκήρυκες, ως ἐπτά
» φωστῆρες ἐν κόσμῳ φαίνοντες, ταῖς ἀκτῖσι τῶν
» ἀθλῶν, ἡμᾶς καταλάμπουσιν, οἱ νεροὶ λαμ-
» πτῆρες.

Oἱ κατὰ νόμου Θεῷ ἀριστεύσαντες, καὶ τὰς
» ἀντιόχου βαλὰς καταπτύσαντες, τολμη-
» ρῶς ἐθόων· Ήμᾶς Ἀντιόχε, οὐ θηρία οὐξίφη,
» οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, ὄλως χωρίσει Θεοῦ.

Oἱ τὴν Μωσέως καθέδραν κοσμήσαντες, καὶ
» τοὺς πατρῷους θεσμοὺς συντηρήσαντες,
» ως ἐπτὰ ἀστέρες ἐν κόσμῳ λάμποντες, τοὺς
» πλανῆτας ἀστέρας, λοιπὸν ἀπημαύρωσαν, τῇ
» πίστει φαιδρυνθέντες.

Tης εύσεβοῦς Σολομονῆς βλαστήματα, καὶ τῷ πιεῖται Ἐλεαζάρ τὰ θρέμματα, οἵ ἐπτά φωστῆρες ὡς λύχνοι φαίνοντες, τῇ τῷ νόμου λυγνίᾳ, σαφῶς ἐπετέθησαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ.

Δοξα Πατρί.

Aόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, τῇ ἐν Τριάδι προσώπων Θεότητι, καὶ Μονάδι φύσεως, ὑποδιάσεσιν, υμνουμένη ἀπαύστως, ὑπὸ πάσης κτίσεως εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tης πατρικῆς εὐδοκίας θησαύρισμα, τῆς τῷ Υἱῷ παρουσίας ἐναύλισμα, τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἐνδιαίτημα, ἀνεδείχθης Μαρία, Τριάδος τὴν ἔμφασιν ἐν σοὶ ἀνατυποῦσα.

Καταβασία.

- » **E**ὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἴσαριθμοι,
- » **E**Δημιουργὸν Πατέρα Θεὸν ὑμνεῖτε τὸν συγ-
- » καταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον με-
- » ταποιήσαντα, καὶ ὑπερψύπτε, τὸ πᾶσι ζωὴν
- » παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Σταυροῦ.

Ωδὴ Ν'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Iάσω ὑπεράγαθε τὴν ἐμὴν, συντριβὴν ἐν Σταυρῷ προσπηγνύμενος, ἥλοις ποτὲ, πόθας τε καὶ χεῖρας Παμβασιλεῦ, καὶ τὴν πλευρὰν νυτόμενος, ὁξος ποτιζόμενος καὶ χολὴν, ἥ πάντων εὑφροσύνη, ὁ γλυκασμὸς ἥ δόξα, ἥ αἰωνία ἀπολύτρωσις.

Qραῖος ὑπὲρ σάπιφειρον καὶ χρυσὸν, φωταυγὴς ὥσπερ ἥλιος πέφυκας, θεῖε Σταυρὲ, κείμενος μὲν τόπῳ περιγραπτὸς, καὶ νοεραῖς Δυνάμεσι, πάντοτε πυκλάμμενος φανερῶς, ἀκτῖσι δὲ τῆς θείας, δυνάμεως φωτίζων, τῆς οἰκουμένης τὰ πληρώματα.

Sταυρὸς χειμαζομένων ἐστὶ λιμὴν, ὅδηγὸς πλανωμένων καὶ στήριγμα, δόξα Χριστοῦ, σθένος Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, τῶν Ἀθλητῶν κραταιώματα, πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγή· αὐτὸν ἐν μέσῳ πάντες, προκείμενον ὁρῶντες, μετ' εὐλαβείας ἀσπασώμεθα.

Hγίκα μέλλεις ἔρχεσθαι ἐπὶ γῆς, ιρῖναι κόσμον ὃν ἔπλαστας Κύριε, Ἀγγελικῶν, προπορευομένων σῶν στρατιῶν, καὶ τοῦ Σταυροῦ προλάμποντος, ὑπὲρ τὰς αὔγας τὰς ἥλιακας, τῇ τούτῳ δυναχείᾳ, οἰκτείρησόν με σῶσον, τὸν ὑπὲρ πάντας βροτοὺς πταίσαντα.

Σταυροθεοτοκίον.

Fθορᾶς σε δίχα τέτοκα ἐκ γαστρὸς, πρὸ αἰώνων Πατήρ ὃν ἐγέννησε, καὶ πῶς φθορεῖς, ἀνθρωποι σπαράττουσι σὲ Υἱὲ, καὶ τὴν

πλευρὰν ὄρυττουσι, λόγχη καὶ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ποσὶν, ἥλοῦσιν ἀπανθρώπως; ἥ Πάναγνος ἐβόα· ἦν ἐπαξίως μεγαλύνων.

Τῶν Ἀγίων. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Oἱ κατὰ νόμον τραφέντες, καὶ ὑπὲρ νόμου θανόντες, Ἐλεαζάρος φοιτηταὶ, Σολομονῆς δὲ Παῖδες, καὶ τοῦ Μωσέως ζηλωταὶ, ἐλκόμενοι ἔκραζον· Ἀντίοχε, τί βραδύνεις, τί μέλλεις, τί οὐ πράττεις, ἀ βουλεύῃ καθ' ἥμῶν;

Oἱ ταξιάρχαι τοῦ νόμου, τῆς Ἀντιόχου ἀνοίας, καταφρονήσαντες στερρῶς, ταῖς βασάνοις ἐνήθλουν, ζηλοτυποῦντες ἐαυτοὺς, ἀλλήλους προτρέποντες, καὶ σπεύδοντες, προαρπάζειν τοὺς πόνους, καὶ τοὺς ἀθλούς, καὶ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν.

O"σπερ Ολυμπιονίκη, ἀνδρεία τις καὶ γενναία,
ἥ Σολομονὴ τὰς υἱούς, ἐσφραμένους ὄρῶσα, οὐκ ἐσαλεύθη τὴν ψυχὴν, ἀλλ' ἔκραζεν· Ἀκε, Ἀντίοχε, καὶ μὲ πρόσθετες τοῖς τέκνοις, εἴπερ ὅλως, ἐστὶ χάρις παρέχθρων.

O"γυναικὸς ἀριστείας! ὡς γενναιότητος ἀκρας! ἥ τὸν ἐπτάκλονον χορὸν, τῶν υἱῶν ὑπὲρ νόμης, ἀφιερώσασα Θεῷ, προθύμως ἡνδρίσατο, καὶ δέδωκεν, ἐαυτὴν ταῖς βασάνοις, εἰς προσθήκην, τῶν θανόντων νῦν υἱῶν.

Oἱ τῆς σεπτῆς ἔβδομαδος, τύπον ἐπέχοντες Παῖδες, ἐν τῷ θανάτῳ τὴν ζωὴν θησαυρίζειν ποθῶντες, ταῖς τῷ διώκτου ἀπειλαῖς, γενναιώσ αντέστησαν, καὶ ἥσχυναν, τῇ τοῦ νόμου λατρεῖα, τὰς ἐκείνου, παμβεβήλους μηχανάς.

Tοὺς ἀριστέας τῷ νόμου, θς Ἐλεαζάρ ἐκθρέψας, τύπον κατέλιπε καλὸν, ἐαυτὸν προενέγκας, τοῖς τῶν Ἀγίων αἰκισμοῖς, ἐνδόξως τιμήσωμεν, πρεσβεύοντας, τῷ δοθῆναι τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην, καὶ ἥμιν τὸν ἵλασμόν.

Tοὺς ἔκτελοῦντας τὴν μημήν, τῶν ἱερῶν, ὑμῶν ἀθλῶν, Παῖδες τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ ταῖς υμῶν ἴκεσίαις, ἐκ πάσης υστερίας φθορᾶς, λυτρώσασθε Ἀγίοι, δωρούμενοι, τῇ Μονῇ ἡμῶν ταύτῃ, τὴν εἰρήνην, καὶ κακῶν ἀπαλλαγήν.

Δοξα Πατρί.

Fως τὸν Πατέρα δοξαζω, φῶς τὸν Υἱὸν μεγαλύνω, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνῶ, τὴν Ἀγίαν Τριάδα· ἀλλ' ἐν προσώποις μὲν τρισὶ, μιᾷ δὲ Θεότητι, αἵδιον, ἀτελεύτητον κράτος, ἐκ μὴ ὄντων, τὰ πάντα παραγαγόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Pῶς, εἰπὲ, τίκτεις Παρθένε; πῶς ἐκ μαζῶν σου τὸ γάλα; πῶς τοῦ ἀπάτορος ἐκ σοῦ, καὶ ἀμήτορος ἄνω, ἐκ τοῦ Πατρὸς μονογενοῦς,

γεννήτριας γέγονας, θηλαζουσα, τοῦ τροφέα τοῦ κόσμου; πῶς; Ὡς οἶδεν, ως ηὔδοκησεν αὐτός.

Καταβασία.

Mωστικὸς εἰ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωρ-
γήτως βλαστήσασα Χριστὸν, ἐφ' οὗ τὸ
τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται
δένδρον. Διὸ νῦν ψουμένου, προσκυνοῦντες
αὐτὸν σὲ μεγαλύνομεν.

O διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσ-
γενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήρ-
γηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἡ παγγε-
νῆς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς Ἀγνῆς
Θεομήτορος, ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρα-
νῶν μεγαλύνονται.

Ἐξαποστειλάριον. Ἡχος β'. Τῶν Μαθητῶν.

Tοὺς θαυμαστοὺς ὑμνήσωμεν Μακκαβαίους,
Ἐλεαζάρου παῖδας Σολομονῆς τε· οὗτοι
γὰρ καθεῖλον τὰ φρυάγματα, τοῦ ἀρχεκάκου
δράκοντος, καὶ τῇ τοῦ νόμου λατρείᾳ, ἐγένοντο
στεφανῖται.

Τοῦ Σταυροῦ.

Sταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυ-
ρὸς ἡ ὥραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς
βασιλέων τὸ κραταιόμα· Σταυρὸς πιστῶν τὸ
στήριγμα· Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῷν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἵστωμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλ-
λομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμοια, τοῦ Σταυροῦ.

Ἡχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Eν φωναῖς ἀλαλάξωμεν, ἐν ωδαῖς μελωδή-
σωμεν, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπαζό-
μενοι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Σταυρὲ,
παμμακάριστε, καθαγίασον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς
καὶ τὰ σώματα, τῇ δυνάμει σὺ· καὶ παντοῖας
ἐκ βλαβῆς ἐναντίων, διατήρησον ἀτρώτας, τοὺς
εὐσεβῶς προσκυνοῦντας σε.

Pροσελθόντες ἀρύσασθε, μὴ κενούμενα νά-
ματα, τοῦ Σταυροῦ τῆς χάριτος προερχό-
μενα, ἵδον προκείμενον βλέποντες, τὸ ξύλον τὸ
Ἄγιον, χαρισμάτων τὴν πηγὴν, ἀρδομένην τῷ
Αἵματι, καὶ τῷ Ὑδατὶ, τοῦ Δεσπότου τῶν ὄ-
λων, τοῦ ἐν τούτῳ, ἐκουσίως ψωθέντος, καὶ
τοὺς βροτοὺς ἀνυψώσαντος.

Eκκλησίας ἔδραιώμα, Μοναζόντων ἀγλαῖ-
σμα, Ἱερέων καύχημα καὶ διάσωσμα, σὺ
εἰ Σταυρὲ πανσεβάσμιε· διὸ προσκυνοῦμέν σε,
καὶ καρδίας καὶ ψυχὰς, φωτιζόμεθα σήμερον,
θείᾳ χάριτι, τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος, καὶ τὸ
κράτος, τοῦ δολίου καθελόντος, καὶ τὴν ἀράν
ἀφανίσαντος.

Καὶ τρία Ἰδιόμελα τῶν Ἀγίων. Ἡχος α'.
H πολύάθλιος μήτηρ, πρὸς ἀγῶνας συγκα-
λοῦσα τοὺς οἰκείους παῖδας ἔλεγε· Τῇ
Ἄβραμιαί πολιά ἀκολυθήσατε, ἵνα τῇ σφαγῇ
τῷ Ἰσαὰκ συγκοινωνήσητε. Αὐτοὶ δὲ προελάμ-
βαν τὴν ὁδηγῆσαν, προέπεμπον τὴν νουθετῆ-
σαν, ἐπαλλήλαις τιμωρίαις, τὰς βασάνους βλέ-
ποντες· Ὡς ταῖς εὐχαῖς ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.
Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Ἡχος δ'.

Eπτὰ στύλοι ἐκλεκτοί, ἐν μιᾶς πέτρας λο-
γικῆς λατομηθέντες, ἀσάλευτον ἔδειξαν τὸν
τοῦ νόμου πύργον· δι' ὃν εὐδόκησον Σωτὴρ ἐν
εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῷ ἐθαυμά-
στωσεν.. Ἡχος πλ. α'.

O τοῦ νόμου φύλακες, καὶ τῆς Σολομονῆς
υἱός, ἐν σταδίῳ ἀθλῆντες, πρὸς Ἀντίοχον
εἴρον· Ἡμεῖς, ὡς Ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρώων νό-
μων ἐγκαρτεροῦμεν· οὐ χωρίσει δὲ ἡμᾶς, οὐ
πῦρ, οὐ ξέφος, οὐ θῆρες, οὐ μάστιγες, ἀλλ' ὅμη-
τεθηνηζόμεθα, σὺν μητρὶ γηραλέᾳ, καὶ διδασκά-
λῳ πατρὶ, ζῶντες καὶ συγχαίροντες εἰς τοὺς
ἀτελευτήτους αἰώνας. Δόξα, Ἡχος δ'.

Tὸν κατὰ Μακκαβαίων συγκροτηθέντα πό-
λεμον, δεῦτε θεασώμεθα πιστοὶ, καὶ τὴν
τοῦτων ἀνδρείαν· τύραννος γὰρ Βασιλεὺς, πάν-
των τῷν ἐθνῶν κρατήσας, ἀντεκρατεῖτο ὑπὸ^{τό}
γέροντος, καὶ παῖδων ἐπτὰ, καὶ μιᾶς γυναικός.
Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ἡχος ὁ αὐτός.

O συμμαχήσας Κύριε τῷ πραοτάτῳ Δαυΐδ,
ὑποτάξαι τὸν ἀλλόφυλον, τῷ πιεσῷ ἡμῶν
Βασιλεῖ συμπολέμησον, καὶ τῷ ὅπλῳ τῷ Σταυ-
ρῷ καταβαλετὸς ἐχθρὸς ἡμῶν· δεῖξον εὔσπλαγ-
χνε εἰς ἡμᾶς τὰ ἀρχαῖα ἐλέην σή, καὶ γνώτωσαν
ἀληθῶς, ὅτι σὺ εἰς Θεὸς, καὶ ἐν σοὶ πεποιθότες
κινῶμεν· πρεσβευούσης συνήθως τῆς ἀχράντου
σου Νητρὸς, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγαλη.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς, γίνεται Εξ-
σοδος μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ ἐφεξῆς ἡ
τούτου προσκύνησις, κατὰ τὸν τύπον τῆς τρί-
της Κυριακῆς τῷν Νηστειῶν.

Γινομένης δὲ τῆς προσκυνήσεως, ψάλλομεν τὸ
Ιδιόμελον Στιχηρὸν τοῦτο.

Ἡχος β'.

A εῦτε πιστοὶ, τὸ ζωοποιὸν ξύλον προσκυνή-
σωμεν ἐν ὧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δέ-
ξης, ἐκουσίως χεῖρας ἐκτείνας, ψωσεν ἡμᾶς

εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα, οὓς πρὶν ὁ ἔχ-
ντος, δὶς ἡδονῆς συλησας, ἔξορίστους Θεοῦ πε-
ποίηκε. Δεῦτε πιστοὶ, ξύλον προσκυνήσωμεν,
δὶς οὖς ἡξιώθημεν τῶν ἀοράτων ἔχθρῶν συντρί-
βειν τὰς κάρας. Δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαι τῶν
ἔθνων, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὑμνοῖς τιμήσω-
μεν. Χαίροις Σταυρὲ, τῷ πεσόντος Ἀδὰμ ἥ τε-
λεία λύτρωσις. Ἐν σοὶ οἵ πιστότατοι Βασιλεῖς
ἡμῶν καυχῶνται, ως τῇ σῇ δυνάμει Ἰσμαηλί-
την λαὸν ιραταιῶς ὑποτάττοντες. Σὲ νῦν με-
τὰ φόβου Χριστιανοὶ ἀσπαζόμενοι, τὸν ἐν σοὶ
προσπαγέντα Θεὸν, δοξάζομεν λέγοντες· Κύριε,
ὅ ἐν αὐτῷ προσπαγεῖς, ἐλέησον ἡμᾶς, ως ἀγα-
πῶς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἡ λοιπὴ Ακολουθία, ως σύνθετη,
καὶ Ἀπόλυτη.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν.

Αὐτὶ τοῦ Τρισαγίου, φάλλομεν· Τὸν Σταυρὸν
σου προσκυνοῦμεν. Ιτλ.

Τῇ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τῷ Λειψάνῳ τῷ Ἀγίου
Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἐις τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἴστωμεν. Στίχους δ'.
καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Tῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, λαμπρυνθεὶς τὴν
διάνοιαν, τῇ μορφῇ ως ἄγγελος ὥφθη Στέ-
φανε, διαδοθείστης τῷ σώματι, τῆς ἔνδον λαμ-
πρότητος, καὶ τὴν αἴγλην τῆς ψυχῆς φανερού-
σης τοῖς βλέποντος· δὲ τὸς ἔτυχες, καὶ φωτὸς
θεωρίας οὐρανῶν σα παραδόξως ἀνοιγέντων,
ἀρχὴ Μαρτύρων καὶ καύχημα.

O'ς βαθμίδες καὶ κλίμακες, πρὸς οὐράνιον
ἄνοδον, αἱ τῶν λίθων νιφάδες σοὶ γεγόνα-
σιν· ων ἐπιβαίνων τεθέασαι, ἐξωτα τὸν Κύριον,
τοῦ Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, σοὶ διμώνυμον στέφανον,
προτεινόμενον, δεξιᾷ ζωηφόρῳ· οὐ πλησίον, ως
καλλίνικος παρέστης, καὶ Ἀθλητῶν ἀκροθίνιον.

E'ν σημείοις καὶ τέρασιν, ἀπαράπτων καὶ
δόγμασι, παρανόρων ἐσθεσας τὸ συνέ-
δριον· καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀναιρούμενος, καὶ λίθοις
βαλλόμενος, ὑπὲρ τῆς τῶν φουευτῶν, σὺ προσ-
ηγόρου ἀφέσεως, ἐκμιμούμενος, τὴν φωνὴν τοῦ
Σωτῆρος, οὐ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ πνεῦ-
μα, τὸ ἱερώτατον. Στέφανε..

Καὶ Ἰδιόμελα, γ'. Ὅχος β'.

Pρῶτος ἐν Διακόνοις, πρῶτος καὶ ἐν Μάρ-
τυσιν ἐδείχθης, πανάγκε Στέφανε· ὅδὸς γὰρ
ἐγένετο τοῖς Ἅγιοις, καὶ πολλὰς τῷ Κυρίῳ προσ-
τίγαγες Μάρτυρες· διὸ οὐρανός σοι ἡνοίγη, καὶ
Θεός σοι ἐφάνη. Αὐτὸν ἵκέτευε σώθηναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ο αὐτός.

Tὸν Πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τῷ Χριστῷ
θεράποντα, Στέφανον τὸν Πρωτοδιάκονον
ἐπαξίως τιμήσωμεν. Οὗτος, ἐστὼς ἐν μέσῳ πα-
ρανόμων, ἐν δεξιᾷ Πατρὸς Υἱὸν ἐθεάσατο.

Ο αὐτός.

Aγιωσύνην ἐνεδύσω Στέφανε μακάριε, Πρω-
τομάρτυρς καὶ Πρωτοδιάκονε, τῶν Ἅγγελων
συμμέτοχε· δυσωπήθητι καὶ πρέσθευε ὑπὲρ ἡ-
μῶν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον τὸν ἀναμάρτητον.

Δόξα, Ὅχος πλ. β'.

Mρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, καὶ ἐν Δια-
κόνοις Στέφανε μακάριε, τῶν Ἀθλητῶν τὸ
ἐγκαλλώπισμα, τῶν Πισῶν τὸ σηργυμα, ἥ δόξα
τῶν Δικαίων. Τοῖς τὴν σεπτήν σου ἐορτάζσε
μητρην, αἴτησαι, ως παριστάμενος τῷ θρόνῳ
Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, τῶν πταισμάτων
ιλασμὸν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν ἀξιωθῆναι.

Καὶ νῦν: Θεοτοκίον.

Mεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν
ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Πάρ-
θένε, σωζε πόλιν καὶ λαὸν, τῶν πολεμουμένων
ἥ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἥ γαλήνη, ἥ μόνη.
προστασία τῶν πιστῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου..

Εἶτα, Δόξα, Ὅχος πλ. β'.

Xαίροις ἐν Κυρίῳ, στεφανηφόρε Στέφανε, ὅ-
μικητής τοῦ Δεσπότου· διότι καὶ Πρωτο-
μάρτυρς γέγονας Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν,
καὶ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων· Ιουδαίων κατήρ-
γασας. Πρέσθευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν: Θεοτόκε σὺ εἰ ἥ ἀμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ὅχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Bασιλείου διαδημα, ἐστέφθη σὴ κορυφὴ, ἐξ
αἴθλων ων ὑπέμεινα, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, Μαρτύρων Πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ιου-
δαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἰδέσσου τὸν Σωτῆ-
ρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσά-
πει αἴει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν..

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον..

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἵ Κανόνες τῆς Οκτωήνης, καὶ τὸ Ἀγέθρον παρὼν, οἵ Ἀκροσιχίς. Αἴσμασι τὸ πρῶτον τῶν Μαρτύρων εὖ στεφανώσω.

Θεοφάνους.

Ωδὴ αἱ Ἡχοὶ πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Αὐτινοθόλοις αἰστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, ακταλαμπόμενος, ὑπερφυῶν ἀθλῶν, καὶ στερρᾶς ἀθλήσεως, τοὺς σὲ ὑμνῶντας φωτίσου, παρεστῶς τῷ Δεσπάτῃ, στεφανηφόρος πανόλβιε, Στέφανε Μαρτύρων στεφάνωμα.

Σταδιοδρόμων αἰπάρχῃ γενόμενος, καὶ αἰροθίνιον, μαρτυρικὸν σέφυτον, καθιορᾶν ἡξίωσαι, τὸν ἀθλοθέτην ἔνδοξε, δεξιᾷ ζωηφόρῳ, θεόπλοκον σοι προτείνοντα, στέφανον θεσπέσιε Στέφανε. **Μ**όνος ὑπάρχων θησαυρὸς χρηστότητος, Σωτερός αὐτοῖς, ἐκ τῶν τῆς γῆς κόλπων, θησαυρὸν πολύτιμον, πλοῦτον μὴ δαπανώμενον, αὐτοφαίρετον ὅλθον, περιουσίαν αὐτῷ λεθρον, Στέφανον τὸν σὸν Πρωτομάρτυρα.

Αὐγελομόρφῳ προφανῶς λαμπρότητι, καταυγαζόμενος, Ἀγγελικοῖς ὑμνοῖς, Πρωτομάρτυρος Στέφανε, καὶ Διαικόνων πρόκριτε, κειρυμένος ὡς ὄφθης, αἴξις ὄντως τετίμησαι, ἔνδοξε. Μαρτύρων ἀγλαΐσμα. Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα δὶς ἡμᾶς Πανάμωμε, τὸν πρὶν αἰσώματον, θεαρχικὸν Λόγον, τοῦ Πατρὸς γεγέννηκας, ὡς παρθενίας σκῆνωμα, καὶ δοχεῖον ἀγνείας, καὶ τέμενος καθαρότητος, Δέσποινα τοῦ κόσμου Θεόνυμφε.

Ωδὴ γ'. Ο στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ιερολόγος ἱερὸς, καὶ θεολόγος ἔδειχθης, συμπλεκόμενος Ἑβραίων τοῖς δημοις, διελέγχων αἰσφαλῶς, τὴν τούτων αἰθεότητα, καὶ θεομάχον γνώμην, Στέφανε Μάρτυρος πανάριστε.

Τὸν Πρωτομάρτυρα Χριστοῦ, καὶ Διαικόνων τὸν πρῶτον, τὸν τοῖς Μάρτυσι τῷ δρόμῳ τὴν νύσσαν, ὑποδείξαντα λαμπρῶς, Ἀγγέλων τὸν συνόμιλον, δεῦτε συμφωνῶς πάντες, ὑμνοῖς ἐνθέως τιμήσωμεν.

Οκειρυμένος θησαυρὸς, ὑπὸ τὴν γῆν φανεροῦται, καὶ τὸν κόσμον εὐωδίας ἐνθέει, καὶ πλουσίων δωρεῶν, τὴν οἰκουμένην ἔπλησεν ὁ τῶν Μαρτύρων πρῶτος, καὶ Διαικόνων ὁ πρόκριτος.

Νενειρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, διὰ σοῦ τῆς κηρυχθείσης ἐμφρόνως, ἔξανχτησον ὑμνεῖν, τὴν σὴν σεπτὴν πα-

ντήγυριν, καὶ σοῦ κατ' ἵχνος βαίνειν, Στέφανε μάκαρος αἴξιώσον. Θεοτοκίον.

Πύλη ἔδειχθη νοητὴ, ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὑψους, τῆς ἐν γῇ φανερωθείσης Παρθένε· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς, ὁ Λόγος εἰσελήλυθεν, ἐπὶ τὸ σῶσαι πάντας, τῆς αἰλογίας πανάχραντε.

Ο Είρμος.

Ο στερεώσας καταρχὰς, τοὺς οὐρανούς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὕδατων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἄγιος μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἡχοὶ πλ. αἱ. Τὸν συνάναρχον.

Τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλη καταλαμπόμενος, καὶ τῇ ὄντως σοφίᾳ συνανυψωμένος, τῶν Γουδαίων τὴν ἀχλὺν αἴπημαύρωσας, καὶ ἐν σαδίῳ τὸν ἔχθρον, αἴθλητικῶς καταβαλὼν, Μαρτύρων στέφανος ὥφθης. Άλλα πρέσβεις τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ηέλπις ἡ βεβαία, καὶ αἰκαταίσχυντος, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων σοι, αἴειπάρθενε Ἀγνή, τὸν Ήίόν σου καὶ Θεὸν, ἵκέτευε σὺν Ἀγγέλοις εἰρήνην δῶναι τῷ κόσμῳ, καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Ωδὴ δ'. Σύμου ἰσχὺς, Κύριε.

Ρεῖθρον ἡμῖν, σήμερον μύρου ἀνέβλυσεν, εὐωδίας, ιρήνη ἐκπεπόρευται, καὶ ποταμὸς, θείων ἀγαθῶν, καὶ τρυφῆς χειμάρρων, ἐπέκλυσεν ὁ αἰοιδημός, ὁ πρῶτος τῶν Μαρτύρων, ὁ τῆς πίεσως πλήρης, καὶ δυνάμεως θείας καὶ χάριτος.

Ως ἱερά, καὶ φιλοροτάτη καὶ εὔσημος, ἡ ημέρα, ἡ τὸ Πρωτομάρτυρος, πλήρης φωτὸς, καὶ πνευματικῆς, ὄντως εὐφροσύνης, τῇ Βασιλίδῃ ἐπέφανε, φυλάττουσα τὸ κράτος, τῆς σεπτῆς Εὐκλησίας, καὶ βαρβάρων τὸ θράσος διώκεσα.

Τὴν ἀγαθήν, ηληρονομίαν αἴπειληφας, ἐπαξίως, Στέφανε μακάριε, ἔνθα Χριστὸς, ὁ παμβασιλεὺς, σὺ κατασκηνώσας· αὐτῷ γὰρ ὄφθης Διάκονος, σημείων καὶ τεράτων, ἐκτελῶν τὰς δυνάμεις, καὶ παρέχων νοσοῦσι τὴν ἴασιν.

Ο αἰλινής, τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἄσεισος, καὶ ἐδραῖος, στύλος ἀνατέταται, αἴποτε τῆς γῆς, ἔως οὐρανοῦ, αἴγλη εὐσεβείας, φωτίζων πάντα τὰ πέρατα, ὁ Στέφανος ὁ μέγας, ἀληθείας, ὁ κήρυξ, τῆς αἴθλησεως ὄντως ὁ πρόβολος.

Θεοτοκίον.

Νέος Ἀδάμ, διὰ τὸν πρῶτον σὺ γέγονας, ἐκ Παρθένου, διὰ τὴν Προμήτορα, ὁ Λυτρωτής,

πάντων καὶ Σωτήρ, κατὰ τοῦ θανάτου, ζωὴ ἡ ὄντως αὐθίνατος· διόσε τὴν τεκοῦσαν, Θεοτόκον εἰδότες, ἐπαξίως αὐτὴν μακαρίζομεν.

὾δη ἐ. "Ινα τί με ἀπώσω.

Tῶν ἀνόμων Ἐβραίων, τὸ τῆς ματαιότητος ὄντως συνέδριον, καρτερῶς ἐλέγξας, ὑπ' αὐτῶν θεηγόρε χωνύμενος, ταῖς βολαῖς τῶν λίθων, εἰς οὐρανοὺς ὡς νικηφόρος, ἀνυψώθης τῷ πνεύματι Στέφανε.

Ω'ς ὡραῖος ὡς ὄρθρος, κόσμῳ πεφανέρωσαι, ἔνδοξε Στέφανε, τὴν αὐχλὺν διώκων, καὶ δαιμόνων ἐλαύνων τὰ φάσματα, καὶ νοσθύτων πάθη, καὶ ψυχικῶν ἀρρώσημάτων, θεραπεύων τὰ ἔλκη θεόπνευστε.

Nοερῶς σὺν Ἀγγέλοις, Μάκαρ ἀγαλλόμενος, κόσμου τὰ πέρατα, ἀγιάζεις ὄντως, τῇ σῇ ἐπιδημίᾳ καὶ χάριτι, εὐωδίᾳ μύροις, πνευματεῖ κοῖς εὐωδιαῖς, καὶ κινδύνων καὶ ζάλησθρούμενος. Θεοτοκίον.

Mητρικὴν παρρήσιαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σὐηκτημένη Πάναγγε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἴλασμὸν εὔμενῇ προβαλλόμεθα.

὾δη 5'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

A'γγέλων ὡς μιμητὴς, τῇ προαιρέσει γενόμενος, τὸ εἶδος ἀγγελικὸν, ἐκτήσω Μακάριες μεν' ὃν ἀγαλλόμενος, καὶ περιπολεύων, τοὺς ὑμνοῦντας σε περίσωζε.

Pημάκτων μάκαρ τῶν σῶν, τῶν θεόπνευστων ἡ δύναμις, ὡς ἦχος ὁ τῆς βροντῆς, τὰ ὥτα Θεόληπτε, σαφῶς κατεβράντησε, τὰ τῶν παρανόμων, καὶ τὰς ὕψεις ἀπημαύρωσε.

Tὴν δόξαν τὴν Πατρικὴν, θεάσασθαι κατηξίωσαι, καὶ ταύτης τὸ συμφυές, ἀπαύγασμα Στέφανε, τῶν ἀθλῶν μηνύον σοι, τοὺς λαμπροὺς στεφάνους, θεηγόρε πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Tοῖς ὁ μονογενὴς, ὁ πρὸ αἰώνων αὐτοτός, ἐσχάτων ἐφ' ἡμερῶν, πρωτότοκος γέγονεν, ὄρωμενος σώματι, ἐκ σῷ Θεομῆτορ, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου. Ο Είρμος.

» **I**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γάρ αἱ ἀνομίαι μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, αὐταῖς γαγε δέομαι, πρὸς σὲ γάρ εθόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἡχος πλ. δ'.

Pρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανίου Γεωργῆ πανεύφημε· πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ γῆς διὰ Χριστὸν ἐξέχεας μακάριε· πρῶτος ὑπ'

αὐτοῦ τὸν τῆς γίνης στέφανον ἀνεδήσω ἐν οὐρανῷ, ὡς Ἀθλητῶν προοίμιον, Στεφανῆτα τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος. Ο Οἶκος.

Tοῦ Παραδείσου τὰ ἄνθη ὄρῶν, τῇ εὔοσμίᾳ αὐτῶν τῇ τερπνῇ πληροῦντα πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, τὸ ξένον αὐτῶν καταπλήττομαι θέαμα· ἐν παγετῷ γάρ χειμῶνος πλέον ἀνθύσῃ μᾶλλον, ὅπερ ξένον ἐν ἄνθεσιν· ὡς ὁ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἔξανθήσας πρῶτος, καὶ θύργειος τῶν νομίμως ἀθλητῶν, καὶ ἀνθύτων κρυμῷ τῶν κολάσεων· ὁ δεῖξας τρίτον αὐλανῆ τοῖς βουλομένοις ἀθλεῖν, ὁ καλὸς σταδιάρχης, οἵ τοῖς πόνοις ἀναλάμψας, Στεφανίτης τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτῷ μηνὸς, μνήμη τῆς Ανακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ Αγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Αρχιδιακόνου Στεφάνου.

Στίχοι.

"Ἐχεις Σιων πάμπολλα θεῖα καὶ ξένα·

Νεκρὸν Στεφάνους δὸς πόλει Κωνσταντίνου.

Δευτερή νέκυος Στεφάνου γένεται Ανακομιδή.

Hτις τελεῖται μὲν κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ Αὐγούστου, ἔχει δὲ τὴν διήγησιν. Μετὰ πολλοῦ χρόνου παραδρομὴν τῆς τοῦ Αγίου διὰ Χριστὸν μαρτυρίας, καὶ πολλῶν ἡδη διὰ Χριστὸν τοῖς ἀγῶνι τελειωθέντων, γαλήνη τὴν ταραχὴν διεδίξατο· καὶ πᾶσαι μὲν φυλακαὶ τύνοιχοντο, πᾶν δὲ κολαστήριον ἀνενέργητον ἔμεινε, τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἐν Αγίοις Κωνσταντίνου τοῦ χριστιανικωτάτου, καὶ πρώτου ἐν Βασιλεῦσιν. Εἰρήνης δὲ καὶ ἐλευθερίας τῆς οἰκουμένης πεπληρωμένης, τότε καὶ ὁ πολύτιμος ὅλβος, τὸ Λειψανού φημὶ τοῦ Πρωτομάρτυρος, φανεροῦται.

"Αὐτὸς γάρ τις τὴν οἰκῶν τὴν κώμην, ἐν τῇ καὶ ὁ μαργαρίτης ὑπὸ γῆν ἐκρύπτετο, πρεσβύτερος τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ ἀξίωμα, καὶ τὸν βίον αἰδεσίμος, Λευκιανὸς τεῦνομα· τούτῳ οὐχ ἀπατεῖ, ἀλλὰ καὶ δις καὶ τρις ἐπιφανεῖς ὁ Πρωταθλος, ἵστον καταδηλοῖ. Ο δὲ Πρεσβύτερος καταμνύει τῷ Ἐπισκόπῳ Ἰωάννη τὰ τῆς ὄπτασίας. Ο δὲ, χαρᾶς πλησθεῖς, καὶ τὸν τόπον καταλαβὼν σὺν τῷ κλήρῳ τῆς πόλεως, καὶ αὐτοῦ ἔχας, εὗρε τὴν σορόν. Αφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, καὶ εὐωδίᾳ πλείστη τοὺς παρόντας κατευδιάζουσα· καὶ φωναὶ οὐρανόθεν ῥηγνύμεναι Ἀγγέλων Θεῖς, τὸ Δόξα εἰν ψιτοῖς, βοώντων, τῷ Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, εἰν αὐθρώποις εὐδοκίᾳ, εἰς δίκατον ἐξηκούοντο σημεῖον. Άλλὰ καὶ θραπεῖαι πλεῖσται τῶν υπὸ ποικίλων παθῶν πιεζομένων ἐνεργούμεναι, τὴν τοῦ Πρωτομάρτυρος χάριν ἐκήρυξτον.

Αὐτίκα γοῦν ὁ τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχης, σὺν δυσὶν ἄλλοις Ἐπισκόποις, καὶ τῷ κλήρῳ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ, τὸ ἄγιον ἐκεῖνο σῶμα ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρῇ προσκυνήσαντες, μετὰ φωτῶν καὶ ὑμνῶν καὶ θυμιαμάτων καὶ τῆς προσηκουσῆς τιμῆς εἰς τὴν ἀγίαν κατέθεντο Σιών. Μετὰ ταῦτα δὲ ναὸς τῷ Αγίῳ σεβάσμιος, κατὰ τὴν πόλιν αὐτὸν, οἰκοδομεῖται υπὸ τεινος Ἀλεξάνδρου Συγκλητικῇ, ὃς, πολλὰ τοῦ Ἀρχιερέως δεηθεῖς, εἰν αὐτῷ τὸ τίμιον Λειψανού μετὰ πάσης έθετο σεβασμιότητος.

Οὗπω δέ πλεῖστος οὐ πέντε μετ' ἐκείνην διῆλθεν τὴν μετάθεσιν ἐνιαυτοῖς, καὶ αὐτὸς τὸν ἐπί Θάνατου νοσήσας, καὶ γλωσσόκομον μὲν ἐστῶ περσεῖνον, τῷ τοῦ Ἀγίου παρόμιον, κατασκυσάμενος, καὶ ἔγγετα τούτου καταθέμενος, κεκοίμηται, ἐν αὐτῷ κατατεθεῖς. Μετὰ δὲ χρόνους ὥκτων τὰς Ἀλεξάνδρου τοῦ Συγχλητικοῦ τελευτῆς, βασιλεύοντος Ῥωμαίων τοῦ Ἀγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ ἵεροχοῦντος Κωνσταντινουπόλεως Μητροφάνους, η γαμετὴ Ἀλεξάνδρου τοῦ Συγχλητικοῦ, διὰ τε τὸν αὐτῆς πλάτους καὶ τὴν ὡραίαν τὴν σώματος, πρὸς γάμον αὐθίς ἐλθεῖν ὑπὸ πολλῶν ἐνοχλημένη, ἀπως μὴ τοῦτο πράξῃ καταναγκασθεῖσα, βουλὴν βουλεύεται, τὸ σῶμα μὲν τοῦ ἀνδρὸς ἀναλαβεῖν, πρὸς τὸν πατέρα δὲ καὶ τὴν ὁδίαν πατρίδα τὴν Κωνσταντινουπόλειν ἀναδραμεῖν· τοις διατίνας προτίτλοις περιπλανηθεῖσα, τὸ ταῦ ἀνδρὸς αἴρεσσα γλωσσόκομον, καὶ πηγὰς δαχρύων προχέισσα, τῷ τοῦ Ἀγίου περιεπλέκετο.

Τέλος, τὸ ἱερὸν Λείφανον ἐν λεκτικίῳ (^(*)) ἐπὶ ὄντω καταθεῖσα, οὕτω τὴν ὁδοιπορίαν ἐποιεῖτο. Διὸ δὲ τῆς θυκτὸς ὅμνος Ἀγγέλων κατ' οὔρχυνον καὶ θεοπρεπῆς ἐξηκούετο δοξολογία, καὶ ὀσμῆς εὐώδους, ὡς μύρου πελλοῦ ἐκχυθέντος, τὰ ἐκεῖσε ἀπληροῦντο· καὶ τὰ πουηρὰ πνεύματα, οἵμοζοντα, Οὐαὶ γάμεν! φωναῖς ἀνέκραζον συχναῖς, ὅτι Στέφανος μέσον τὸ μῶν παράγει, ματίζων τὸ μᾶς. Φθάσαντες δὲ τὴν Ἀσκάλωνα, πόλειν παράλιους, καὶ ἀρόντες πλαῖσιν, καὶ πεντήκοντα χρυσίων αὐτὸς μισθωσάμενοι, ἐξώρμησαν. Οπόσα δὲ θαύματα κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν ταῦτην, καὶ σημεῖα διατελέσθησαν, ἀδύνατον γράφειν, τῇ συντομίᾳ γρωμάνους.

Ως δὲ τὴν Βασιλίδα κατέλαβον, καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ Βασιλέως ἐνηχόθη τὸ μέγα τοῦτο δρᾶμα, ἀνηνέχον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ περὶ τῆς γυναικὸς, αὐτίκα παραστᾶσα ἐμπροσθεν τοῦ Βασιλέως, αἱρεῖσθαι ἐξεῖπε τὰ τῆς ὑποθίσεως ἐξ ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους παρακιλαυθήσαντα. Τότε δὴ τότε ὁ καλλίνικος καὶ φιλευσεῖς Βασιλεὺς, ταῦτα ἀκηκοῶς, χαρᾶς τε πλησθεῖς καὶ αἰγαλλιάσας, ἐκέλευσε τῷ Αρχιερεῖ μετὰ παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τὴν ὑπαντὴν ποιῆσαι, καὶ μετὰ τιμῆς πλείστης καὶ εὐλαβείας τὸν Ἀγίου εἰς τὰ βασίλεια ἀγαγεῖν.

Τότε τοίνυν καὶ ἄλλα μεγασταὶ ἐτελέντω τεράστια· ἄλλα ἀδύνατόν ἔστι ταῦτα καταλέγειν· ἐν δὲ, ὃ μὴ καταλεπεῖν ἀξίου, λέξομεν. Εἶλκου αἱ γῆμοντα τὸ δρᾶμα, ἐν ᾧ ὁ Ιησαράς, ἡώς ἔφθισαν εἰς τόπῳ Κωνσταντινοῦς καλουμένου, ἐν ᾧ κατετέθη, μιᾶς ἐξ αὐτῶν ἀνθρωπίνη φωνῆς ἐξειπούσης· Τίνος χάριν τύπτετε γῆμας; ἐνταῦθα δεῖ τὸν Ἀγίου κατατεθῆναι· Τούτῳ τῷ φωνῷ ὁ Αρχιερεὺς, καὶ πάντα τὸ σύστημα ἀκούσαντες, μεγάλη τῇ φωνῇ τὸν αἷνον τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν· Ἐξίστη ταῦτα γυνούς καὶ ὁ πιστότατος Βασιλεὺς· καὶ παραχρῆμα ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ σεβάσμιαι ἐγέρει τῷ Πρωτάρχῳ ναὸν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ Κυρίου θύμῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ Ἀγίου αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Εὐρέσεως τῶν Λειψάνων τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Δαΐδα καὶ Κυντιλίανοῦ.

Στίχ. Τρεῖς ἐκφέρουσα γῆ νεκροὺς ζωηφόρους,
Πόλω, λέγειν ἔοικε· Σὺ κρύψας ἔχε.

Οὗτοι μπῆρον ἐπὶ Μαξιμανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν Δωροστόλῳ τῇ πόλει, ἐν τῇ χώρᾳ τῆς δευτέρας Μυσίας. Βαραστάντες δὲ Ταρκυνίῳ, Ἐπάτῳ, καὶ μὴ θελήσαντες

(*) Δέκτικον εστὶ λεῖψις Λατινική, περιγράφος. ἐκ τοῦ Δέκτικα (Lectica), ὅπερ δηλοῖ φορεῖσον· τὸ δὲ Δέκτικα περιγράγεται σόμοίων ἐκ τοῦ Λέκτος (Lectus), ἐλληνιστὶ Δέκτρον, κοιτη.

θύσαι, τύπτονται· καὶ ἀχθίντες ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ Ὁζοβίᾳ καλουμένῳ, τὰς κεραλὰς ἀποτέμνονται, Ἀπριλίου εγ. Ἀγνοούμενων δὲ ἐπὶ χρόνους πολλοῖς, διὸ Ἀγγέλου ἀπεκαλύφθησαν τὰ τίμια αὐτῶν λείφανα Αὐγούστου δευτέρᾳ· ἀ καὶ νῦν κατακενταὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Βιγλευτίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἐγκακινίων τῷ θείᾳ Ναοῦ τῷ Ἀγίου Ἀποστόλῳ καὶ Εὐαγγελιστοῦ Γωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς Ἀγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Φωκᾶ, καὶ τοῦ ἐν εἰσεβεῖ τῇ μητρῷ γενομένου Βασιλέως Ιουστινιανοῦ ἐν τοῖς Ἀγίοις Ἀποστόλοις.

Ταῖς αὐτῷ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Pοὶ τῶν αἵματων σου, τὰς οὐρανίους πύλας ἡγέωμεν, καὶ τὸν Ἀγωνοθέτην, παρεγκότα καὶ προτεινόμενον, σοὶ τοὺς στεφάνους ὑπέδειξε ιράζοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως θῆρες ἀρπάσαντες, οἵ θεοκτόνοι τὸν Θεοφάντορα, μιαιφόνοις παλάμαις, τοῦτον ἀνήρουν ὑπερευχόμενον, τῶν ἀναιρούντων συντάνως καὶ ψάλλοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Nομίμως διήλεγκτας, τοὺς παρανόμους ὁ ἐνυριώτατος, μιητής τοῦ Σωτῆρος, καὶ θεομάχους τούτους ἀπέδειξας, ὑφ' ὧν τοῖς λίθοις βαλλόμενος ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Eν χρόνῳ τὸν ἀγρονομούς Αγνή γεγέννηκας· τὸν πρὶν ἀστρικὸν Λόγον, σαρκὸς προσλήψες Παρθένε τέτοκας· ὡς μελῶδοιμεν συμφώνως ιραυγάζοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωδὴ η. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Tπερφυεῖ λαμπόμενος, φωταυγία πανάρτε, καὶ τὴν τοῦ προσώπου σου μορφὴν ἴσαγγελον, ἐδείκνυς τῆς χάριτος, διαδοθείσης Στέφανε, τῆς ἐν τῇ ψυχῇ σου, κειρυμμένης πλουσίως· ἐντεῦθεν ἀνεβόας· Ιερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς μπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Sτεφανηφόρε Στέφανε, τῆς ψυχῆς με τὰ τρχύματα, καὶ τῆς αἱματίας τὰς ψλαῖς ἐξαίλεψοι, ράντοιν αἱμάτων σου· πρὸς γάρ τὴν σηναντέληψιν, καὶ τὴν συμπαθῆ καὶ χριστομίητον γυώμην, πρωσφεύγων ἀνακραζόω· Ιερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερψύτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τῶν χαρίτων Ἐνδοξε, σοὶ ὁμώνυμον σέφανον, τῇ σῇ σεβασμίᾳ, κορυφῇ ἐπέθηκε, Κριτὴς ὁ ἀδέκαστος· ὃν εὐσεβῶς ἐκήρυξας, Κτίστην καὶ Θεὸν, καὶ Βασιλέα τῶν ὅλων, βοῶν ἀδιαλείπτως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερψύχτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

E'ν ταῖς χερσὶ τοῦ κτίσαντος, ἐναπέθου τὸ πνεῦμά σου· αἱ τῶν οὐρανῶν γὰρ στρατιᾶι συνόμιλον, ἐδέξαντο χαίρουσαι, τὸν πρὶν ἐν γῇ ἵσταγελον· νῦν δὲ ταῖς αὐτῶν, συντεταγμένος χορείαις βοῆς ἀδιαλείπτως. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερψύχτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα Πάναγνε· φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ γεγέννηκας, φωτίζον τὰ πέρατα, θεογνωσίας χάριτι· ὡς ἀκαταπαύσως οἱ πιεσοὶ μελῳδοῦμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψύχτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας. Ὁ Είρμος.

» **E**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Ετύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμακῶς ἐξεκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἴδων, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν, ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψύχτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ Ν'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Aὐτοδείξας τοῖς Μάρτυσι, τὴν ἀπλανῆ, τρίβον ὄδηγοῦσαν εἰς οὐρανούς, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, πάντας προσκαλεῖται πνευματικῶς, πρὸς θείαν εὐφροσύνην, φωτὸς πρὸς μετουσίαν, καὶ κοινωνίαν εἰρήτητος.

Nευρθύμενος ἀγάπῃ τῇ τοῦ Χριστῷ, καὶ τὴν τάτου ζηλώσας πραότητα, καὶ τὴν φωνὴν, ἔλεγες· Μὴ στήτης τοῖς φονευταῖς, τὴν ἀμαρτίαν Κύριε· δέξαι δὲ τὸ πνεῦμα μὰ ἀγαθὲ, καὶ θείας βασιλείας, τρυφῆσαι τῆς ἀφράστου, τῆς παρὰ σοῦ με καταξίωσον.

Qραῖος καὶ τὸ εἶδος ἀγγελικὸν, καὶ σοφίας καὶ πίστεως ἐμπλεωτ, καὶ θεϊκῆς, αἴγλης ἀποστιλθωγ μαρμαρυγάς, καὶ θεηγόρω στόματι, θεορρήμοσύνης ὡς ποταμὸς, ἐνθέως ῥητορεύων, τῆς ἀνω κληρουχίας, θεομακάριστε τετύχηκας.

Sτεφάνῳ τῶν χαρίτων στεφανωθεὶς, καὶ χορείαις Μαρτύρων κυκλούμενος, καὶ τῷ Χριστῷ, τῷ ἀγωνοθέτῃ παρεστηκώς, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῶν ἐπιτελούντων εἰλικρινῶς, τὴν ὅντως φωτοφόρον, πανήγυρίν σου Μάρτυς, καὶ τῶν κινδύνων ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Ως πάντων πρόστασία Χριστιανῶν, Θεομῆτορ Παρθένε πανάμωμε, ὡς συμπαθής, λύτρωσαι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, τοὺς θλιβομένους δούλους σου, καὶ ὁδυωμένους ταῖς χαλεπαῖς, πταισμάτων ἀλγηδόσι, καὶ πόνοις τῶν μαστίγων ἀλγεινομένους περιποίησαι.

Ὥ Είρμος.

» **E**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὡφῆ τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὔρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον, Ἡχος β'. Τῶν Μαθητῶν.

O πρῶτος τῶν Μαρτύρων τρίβον ἀνύσας, καὶ Διακόνων πρόκριτος χρηματίσας, Στέφανος, ὁ χάριτος πεπλησμένος, ἴδου ἀνακομίζεται, πρὸς τὴν Βασιλείου πόλιν, θαυμάτων βρύων τὴν χάριν.

Θεοτοκίον.

Oν περ αἱ ἄκεις πολλῷ σὺν τρόμῳ παρίστανται ρὴ φέρουσαι κατοπτεῦσαι, αἴγλην τῆς ἀρρήτου αὐτοῦ οὐσίας, Χριστὸν γαστρὶ ἔχωρος, λαβόντα σάρκα Παρθένε, ἐκ σῶν τιμίων αἵματων.

Εἰς τὰς Αἰνεῖς, ἵστωμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτερότοτε τὸ α. Ἡχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Aγγελος ἐπίγειος, ὁ Πρωτομάρτυς γενόμενος, πρὸς θραυστὸν ἀνερχόμενος, ἐπηρθη μετάρσιος, καὶ τὴν θείαν εἴθεν, ὡς ἔχωρει δόξαν τῆς ἀπροσίτου μυηθεὶς, καὶ ὑπὲρ νοῦν Τριάδος μυστήρια· διὸ τὴν ἀκατάληπτον, ἀνακηρύττει σαδύναμιν, Ἰησῷ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ωραῖος ἐπέφανας, τῇ ἐπανόδῳ στέφανε, Πρωτομάρτυς πανένδοξε, ἀκτῖσι κοσμούμενος, χαρισμάτων θείων, καὶ τῶν ἰαμάτων· διὸ καὶ πάντας τοὺς πιστούς, καταφαιδρύνεις, τοῖς θαυμασίοις σου, ἐν πίστει τὸν φιλάνθρωπον, ὑμνολογοῦντας καὶ λέγοντας· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Kαλαμος ὑπέρτιμος, ὁξυγραφῶν τὴν εὐσέβειαν, ἀνεδείχθη ἡ γλῶσσά σου, διὸ τὴν κατεψώτισας, Πρωτομάρτυς πάντας, ταῖς διδασκαλίαις, καὶ ἐπονήγαγες, ἡμᾶς ἐξ ἀγνωσίας πρὸς τὴν εὐσέβειαν· διὸ σου τὴν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦντες πανήγυριν, ἀνψνοῦμεν γεράίροτες, τοὺς ἀγῶνας σου Στέφανε.

Δόξα, "Ηχος δ'.

Στέφανος, ή καλὴ ἀπαρχὴ τῶν Μαρτύρων, ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, ὁ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ, ὑπὸ ἀνόμων ἐλιθάζετο· ἀλλ' ἐξέλαμψεν ὡς ἄγγελος, καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν, σοῦ τοῦ σταυρωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐν δεξιᾷ τῆς δυνάμεως, καὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος εἰς οὐρανοὺς ἐλαμβάνετο· καὶ διὰ τοῦτο, ταῖς χοροστασίαις τῶν Αὐγγέλων συναυλιζόμενος, πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Εἰς παντοίων κινδύνων, τοὺς δουλούς σου φυλαττε, Εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, "Ηχος πλ. α'.

Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, καὶ Πρωτοδιάκονε, ἥ πῦλη τῶν Μαρτύρων, ἥ δόξα τῶν Δικαίων τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα, σὺ οὐρανοὺς ἐθεάσω ἀνεῳγμένους, ἐν τῷ σταδίῳ ἐστῶς, καὶ τὸν Ήὸν τοῦ Θεοῦ ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ ἀօράτου Πατρός· διὸ ὡς ἄγγελος ἐκλαμψας τῷ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ ἀνεκραύγαζες ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων. Μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην. Καὶ νῦν αἴτησαι τοῖς ἐκ πόθου εὐφημεῖσί σε, ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἀσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρητον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ὁ Ἀπόστολος.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως.

Ζήτει τῇ β'. τῆς γ'. Ἐβδομάδος τοῦ Πάσχα.

Ἐυαγγέλιον κατὰ Μάρκου.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν πάραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα.

Ζήτει τῇ δ'. τέ. Ἐβδομάδος τοῦ Λουκᾶ.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνού.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου (*), Δαλμάτου καὶ Φαύστου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

"Ηχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε.

Οἱ Ὅσιοί σου Κύριε, ἐξομοιούμενοι τοῖς Ἀσωμάτοις, διὰ δεησεως καὶ ἐγκρατείας, πάθη ἐμείωσαν σαρκός· καὶ τῇ ἀπαθείᾳ διαλάμψαντες, πάντων τὰς καρδίας κατεφωτίσαν· αὐτῶν ταῖς ἴκεσίαις, δωρησαὶ τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Δαλμάτος καὶ Ἰσάκιος, ζῆλον ἐνάρετον ἀναλαβόντες, Ἀρείου αἵρεσιν καὶ Νεστορίου, καταβεβλήκασι σαφῶς· καὶ τοῖς ὄρθιοδόξοις συμμαχήσαντες, κλέος παρὰ πάντων ἀπηγκαντο· αὐτῶν Χριστὲ πρεσβείας, δωρησαὶ τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰστέρες στερεώματι, τῷ τῆς ἀσκήσεως ἀναφανέντες, κατεφωτίσατε τῶν Μοναζόντων, Πατέρες Ὅσιοι ψυχᾶς, σκότος τῶν δαιμόνων ἀπελάσαντες· ὅθεν μετὰ τέλος μακαρίζεσθε, πρεσβεύοντες σωθῆναι, ἀπαντας τοὺς τελοῦντας τὴν θείαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα! καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Ήὸν καὶ πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δεξηταὶ μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

"Η Σταυροθεοτοκίου.

Ηδάμαλις ἥ ἀσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενος ὑπὸ ἀνόμων, ὁδυρομένη γοερῶς, Οἵμοι! ἀνεβόα πονεινότατον, τέκνον· τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἐβραίων, θέλων με αἴτεκνωσαι, ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

'Απολυτίκιον, "Ηχος δ'.

Ο' Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

(*) Σημείωσαι, ὅτι τὸ Ἰσαάκιος λέγεται καὶ Τσάκιος, συναίρουμένων τῶν δύο καὶ εἰς ἐν· καὶ τοιοῦτον μεταχειρίζεται αὐτὸ συνεχῶς ὁ Τμυνογράφος Ἰωσῆφος εἰς τὸν ἐφεξῆς. Ἰσάκιον ἔχει πρὸς τούτοις καὶ τὸ χειρόγραφον πανταχοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρὼν, οὐ νὲ ἀκροστιχίς.

Φαιδροὺς ἀνυμνῶ τῶν Μοναστῶν ἀστέρας.

‘Ο ’Ιωσήφ.

’Ωδὴ α. Ἡχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Φωτὶ τῷ θείῳ φαιδρῶς παριστάμενοι, καὶ τρισηλίθια σύγιττα πάντοτε πληρούμενοι, καὶ θέσει αἰληθῶς, θεούμενοι Μακάριοι, τοὺς πίστει ἔορτάζοντας υμῶν, τὴν μνήμην τὴν πανίερον, τῷ Κυρίῳ φάλλοντας, ἐνθέως καταυγάσατε.

Αποσκοπῶντες εἰς μόνα τὰ μένοντα, τὴν τῶν ῥεόντων φορὰν πᾶσαν ἀπειρόσασθε· καὶ οὐλῷ τῷ νοῖ, Κυρίῳ προσκολλώμενοι, ἐλίπετε σαρκὸς τὰς ήδουνάς, Πατέρες πανσεβάσμιοι· ὅδεν πρὸς ἀνέσπερον, αὐγὴν μετεβιβάσθητε.

Γερωτάταις μελέταις πτερούμενος, Δαλμάτε Πατέρ σοφὲ, καὶ καλλωπιζόμενος ταῖς θείαις διδαχαῖς, Ἰσαακίτῃ μάκαρος, ἀνέδραμες πρὸς ὑψος ἀρετῶν, καὶ στύλος καὶ ἐδραίωμα, Μοναζόντων γέγονας· διόσε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένη Θεὸν νέκυστασα, τῆς ἀδοξίας με τῶν παθῶν ἀπάλλαξον· καὶ δός μοι λογισμὸν, Παρθένε κατανύξεως, καὶ λάμψον μετανοίας φωτισμὸν, Ἀγνὴ ἐν διανοίᾳ μου, ὅπως μεγαλύνω σε τὴν πάντας μεγαλύνασαν.

’Ωδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Απλανῆ σε ἀστέρα, ἀνατολῆς “Οσιε, Πατέρ ὡρμημένον, Ἰσαάκιε πάντες ἔγνωμεν, πικραῖς αἵρεσεως, ἐξαφανίζοντα σκότος, καὶ πιστοὺς τοῖς λόγοις σου καταφαιδρύνοντα.

Νοητῶς ἀνατεῖλας, ταῖς καθηραῖς λάμψει, Φαῦσε τῶν ἀγώνων σου, Πατέρ φῶς ἐχρημάτισας, φωτιζών ἀπαντας, τὰς καθορῶντάς σε μάκαρ, καὶ πιεῖς τὸν βίον σὺ ἔξεικονίζεντας.

Τμωδίας ἀπαύσοις, καὶ προσευχαῖς “Οσιοι, πάντα τὰ τοῦ σώματος πάθη κατακοιμίσαντες, χάριν ἀκοίμητον, καὶ σὸναφαιρετού πλάτον, ἐκ Θεοῦ εἰλήφατε μακαριώτατοι.

Μακροτάτη νηστείᾳ, ὡς Μωϋσῆς “Οσιε, σοῦ τὴν καρτερίαν, Δαλμάτε πᾶσαν ὑπεδειξας, ὡραιζόμενος, τοῖς ὑπερλάμπροις σὺ πόνοις, καὶ καλλωπιζόμενος τῇ πολιτείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Νοητήν σε λυχνίαν, καὶ φωταυγὴ ἔγνωμεν, ἔνδον δεξιμένην, Παρθένε τὸ πῦρ τὸ ἄζε-

κτον, θεῖον παλατίου, καὶ ὑψηλότατον θρόνον, ἐν φῶ ἀνεπαύσατο ὁ ὑπερούσιος. ‘Ο Είρμος.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὄροφηργε Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με στερέωσαν, » ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Καθισμα, Ἡχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος περιφανῶς, πυρσευθέντες Πατέρες φωτοειδεῖς, τὸ σκότος, ἐλίπετε, ηδονῶν τὸ βαθύτατον, καὶ φωστῆρες ἔργοις, ἐνθέοις πυρσεύοντες, τῶν πιστῶν καρδίας, μακάριοι ὥφθητε· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν υμῶν μνήμην, γεραίρομεν σήμερον, καὶ . . συμφώνως κραυγάζομεν· Θεοφόροι πανόλβιοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἔορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην υμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα διέποντα· καὶ ἐκ μαζῶν τεθῆλακας, τὸν πάντα ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ρύσθηνα πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρηται· καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις πανάμωμε.

“Η Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, τὸν ἀμνὸς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως ὑψούμενον, θρηνῶδοῦσα ἐκραύγαζεν· ‘Ο μὲν Κόσμον ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλαγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν· ἦν περ ὑπομένεις, διὰ σπλαγχνα ἐλέθς. Μακρόθυμε Κύριε, τῷ ἐλέύθερος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δωρησαί σού, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν τοῖς δουλοῖς σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

’Ωδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ως πολύφορα κλήματα, τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου γεγόνατε, θεῖον βλύσαντες σωτήριον, καθαρᾶς τοῖς πᾶσι κατανύξεως.

Τῆς Συνόδου συνήγορον, “Οσιε Δαλμάτε σὲ πάντες ἔγνωμεν, τὴν εὐσέβειαν κρατύνοντα, καὶ τοὺς ἀλαζόνας ἐκρουόμενον.

Ως τῶν πάντων προλάμποντα, πάντων ὑπερέχειν φροντιστηρίων σε, θείας Σύνοδος ἐθέσπισεν, ἀρεταῖς ἐνθέοις κλειζόμενον.

Θεοτοκίον.

Nυσταγμῷ ἀμελεῖας με, ὑπνος ἀμαρτίας
‘Αγνή κατέλαβε· τῇ ἀγρύπνῳ ἵκεσία σου,
διανάστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

‘Ωδὴ ε. “Ινα τί με ἀπώσω.

Mετανάστης Ἐώας, πρὸς τὴν Βασιλίδα τῶν
πόλεων γέγονας· καὶ τῷ θείῳ σπόρῳ,
τὰ γεννήματα ταύτης ἐπλήθυνας, ἐκριζώσας
πᾶσαν, τὴν πονηρὰν Ἀρείου λύμην, ἴερώτατε
Πάτερ Ἰσάκιε.

Oπαδὸς Ἰσακίου, ὥσπερ Ἡλιοὺς Ἐλισσαῖος
γεγένησαι, ἵερε Δαλμάτε, μηλωτῇ χαρι-
σμάτων τοῦ Πνεύματος, διαρρήσσων ὕδωρ, τῆς
πονηρᾶς δαιμόνων βλάβης, καὶ πιστοῖς ὄμαλί-
ζων τὴν πάροδον.

Nόμοις θείοις πειθήσας, νόμους ἀμαρτίας
εἰς τέλος ἔξειλινας, καὶ ὡράθης στύλος,
προηγούμενος θείου συνήματος, θεοφόρε Φαῦ-
στε, καὶ Μοναστῶν κανὼν καὶ τύπος καὶ Πι-
στῶν ἀδιάσειστον ἔρεισμα. Θεοτοκίον.

Aληθῆ Θεοτόκον, πᾶσαι γενεαῖς δοξάζου-
σιν ἀχραντε, τὴν ἀγιωτέραν, τῶν Ἀγγέ-
λων σαφῶς χρηματίσασαν, Παναγία Κόρη· διὸ
βοῶ· Ἀγίασόν μου, τὴν ψυχὴν μολυνθεῖσαν
τοῖς πάθεσι.

‘Ωδὴ σ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Sυνόμιλος ἀνεδείχθης Ἀγγέλων· τὸν ἐκείνων
γάρ ἔζηλωσας βίον, ἐπὶ τῆς γῆς, διοδεύων
Δαλμάτε, καὶ ἐγκρατεῖα λεπτύνας τὸ σῶμά
σου, ἀλείπτητε τῶν Μοναστῶν, καὶ κανὼν
ἀληθῆς ἀκριβέστατος.

Tῷ ζήλῳ τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, ὡς Ἡλίας
πυρακτούμενος μάκαρ, ὡς Ἀχαϊός, τὸν
προστάτην τοῦ ψεύδους, ἐν παρρήσιᾳ Ἰσάκιε
ἥλεγξας, νοσήσαντα τὴν πονηρὰν, τοῦ Ἀρείου
ἀφρόνως διαιρεσιν.

Dράθητε ὁδηγοὶ πλανωμένων, καὶ λιμένες
τῶν πιστῶν σωζομένων, θαυματουργοὶ,
θεοφόροι Πατέρες, Φαῦστε Δαλμάτε καὶ θείε
Ἰσάκιε, θεράποντες τοῦ Ἰησοῦ, Μοναζόντων
φωστῆρες ἀείφωτοι. Θεοτοκίον.

Nοσοῦσαί μου τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαis, καὶ
παντοίαις τῶν ἐχθρῶν ἐπηρείαις, ἐπισκο-
πῆ, Παναγία Παρθένε, σωτηριώδεισου τάχος ἐ-
πίσκεψαι, καὶ ἰασαι ὡς ἀγαθή, Θεοτόκε ἐλπίς
μου πανύμητε.

‘Ο Είρμος.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ με τῷ “Ἄδῃ

προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· ‘Ἐκ φθο-
ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, “Ηχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Tοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμψαντας ἐν τῷ κό-
σμῳ, καὶ τὰς αἵρεσεis ἀνατρέψαντας τῇ
πίστει, ὑμνοὶς Ἰσάκιον εὐφημήσωμεν, σὺν τῷ
Δαλμάτῳ Φαῦστον, ὡς τοῦ Χριστοῦ θεράπον-
τας· αὐτοὶ γὰρ βοῶσιν ὑπὲρ πάντων ήμῶν.
‘Ο Οἶκος.

Tίς ἴκχνὸς ἔξειπεῖν αὐθρώπων, τῶν Ὁσίων
Πατέρων τὰς φαιδρὰς ἀρετὰς καὶ τὰ
σκάμματα, ζῆλον τὸν Θεῖον, τὴν παρρήσιαν, τὸ
καθρὸν τῷ βίᾳ, τὰς θείας πράξεις, ἃς ἐπὶ γῆς
ἔξετέλεσαν οὗτοι ὡς “Ἀγγελοι; αλλ’ ὅμως σὺν τα-
τοῖς τιμῶμεν τὴν Τριάδα πιστῶς· αὐτοὶ γὰρ
ταύτην ἀεὶ φαιδρῶς σὺν Ἀγγέλων χοροῖς λιτα-
νεύσσιν. Αὐτοὶ γὰρ βοῶσιν ὑπὲρ πάντων ήμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τῷ αὐτῷ μηνός, Μηνήμη τῶν Ὁσίων Πατέ-
ρων ήμῶν Δαλμάτου, Φαῦστου, καὶ Ἰσακία.

Στίχοι.

Κυκλοῦσιν ἀνδρες εἴς δύο τρεῖς σὸν θρόνον,
“Ψιστε, Φαῦστος, Ἰσάκιος, Δαλμάτος.

Δαλμάτος, Ἰσάκιος τριτάτῳ θάνον, ἡδέγε
Φαῦστος.

Oὗτος ὁ Ἀγιος Δαλμάτος ἐστρατεύετο ἐν τῇ δευτέρᾳ
σχολῇ, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Βασιλέως, ζῶν εὐσεβῶς
καὶ θαυμάστως. Διὰ δὲ τὸν Θεὸν, καταλιπὼν γυναικα
καὶ τέκνα, καὶ μόνου τὸν υἱὸν αὐτοῦ Φαῦστον μεθ’ ἑαυτοῦ
παραλαβὼν, ἔρχεται πρὸς τὸν Ὁσιον Ἰσακίον, καὶ τὸν
μοναστὴν ὑπέρχεται βίον, καὶ εἰς ὑψος ἀρετῶν ἥρθη μέ-
γιστον. Ο δὲ θαυμάσιος οὗτος Ἰσακίος ἐν σπαργάνων
αὐτῶν τὴν ἔρημον ὡκησε, πᾶν εἰδος ἀρετῆς μετερχόμενος.
ζθεν καὶ ὁ λόγος αὐτῷ λαμπρότατος ἦν τῷ βίῳ κομμάμενος.

Οὗτος, ἔξερχομένου τοῦ Βασιλέως Οὐάλεντος πρὸς τὸν
κατὰ τῶν Σκυθῶν πόλεμον, προελθὼν ἔφη· Τὰς Ἐχ-
κληπίας τοῖς Ὁρθοδόξοις ἀνοιξον, ω Βασι-
λεῦ, καὶ νικήσεις τὸν πόλεμον. Ότι δὲ οὐκ ἐπε-
θεν, ἀλλ’ εἰς θυμὸν κινηθεὶς, Τποστρέψας, φησὶν ὁ
Βασιλεὺς, παρέξω τούτων τὰς εὐθύνας. Εἰ ἐπι-
στρέψεις, εἶπεν ὁ Ὁσιος, οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ Κύ-
ριος ὁ Θεός. Συνάψεις γὰρ τὸν πόλεμον, καὶ
φεύξῃ ἐμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ζῶν,
πυρὶ καταναλωθήσῃ· ο καὶ γέγονεν. Εν ἀχυρῶν
γὰρ ἐγκλεισθεὶς κατεφλέγῃ.

Οὗτος μέλλων ἐκδημεῖν τῶν τῇ δε, τὸν Ὁσιον Δαλ-
μάτων Ἡγούμενον παρεστήσατο, Ἀττικοῦ τότε τῆς Κων-
σταντινουπόλεως πατριαρχεῦντος. Αὐτὸς δὲ πρότερον δια-
πρέψας ἐν τῇ ἀσκήσει, καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀ-
πόστοτος διαμείνας, καὶ ἐν ἀλλαις τοσαύταις ἐν ἐκστάσεις
γεγονὼς, καθίσταται τοῖς Βασιλεῦσι καὶ τῇ Συγκλήτῳ,
καὶ τοῖς κατ’ Ἐφεσον συνελθεῦσι Πατράσιν αἰδεσίμος· οἱ
καὶ Ἀρχιμανδρίτην αὐτὸν, καὶ τοὺς μετ’ αὐτὸν τῆς κατ’
αὐτὸν Μαθῆς ἀρχοντας, ἐψηφίσαντο μέχρις αἰῶνος ὑπάρ-
χειν. Καὶ ἐν Χριστῷ καιμηθεὶς, κατατίθεται ἐν τῷ ἴδιῳ
Μοναστηρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγίου Μάρτυρος Στεφάνου Πάπα Ρώμης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Οὐαλλειανοῦ καὶ Γαληνοῦ τῶν Τπάτων, ἐν τῇ Ρωμαίων πόλει· χρυπτόμενος δὲ, διὰ τὸν επικείμενον διωγμὸν, τοὺς πρὸς αὐτὸν παραγινομένους τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν διδάσκων, ἐβάπτιζεν· ἐξ ὧν πολλοὺς Πρεσβυτέρους, καὶ Διακόνους, καὶ Ἀναγνώσας κατέτησεν. Εἴ τούτων τινές συσχεθίντες, καὶ παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν ὀμολογήσαντες, τὸν διὰ μαρτυρίου στέφανον ἔκομισαντο. Οὐθεν διὰ ταῦτα ὁ μακάριος χρυπτόμενος Στέφανος, ἐστὸν κατέστησε φανερὸν, καὶ ἀχθεὶς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀριεώς δλον διὰ προσευχῆς ἐσεισθε, καὶ μέροστι καταπεσεῖν ἐποίησε. Φυγόντων δὲ τῶν στρατιωτῶν αὐτὸς εἰς τὸν τάφον Λουκίας τῆς Μάρτυρος ἴρχεται, ἵνθι τὴν θυσίαν ἐτέλει τὴν ἀναίμακτον· κἀκεῖ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, τῶν στρατιωτῶν ζητησάντων καὶ εὑρόντων αὐτὸν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῷ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὄμολογητοῦ Ἰωάννου, Ἡγουμένου Μονῆς τῆς Παταλαραίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἅγια Σαλώμη, ἡ Μυροφόρος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῆς σαρκὸς οἶον ἐκκυλισθείσης λίθου,
‘Ορᾶ Σαλώμη Χριστὸν, οὐ Χριστοῦ τάφον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Θεοκλητὼν ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεοκλητὼν τὴν κλητὸν ἐργῷ δεικνύει,
Κλητὴ Θεῷ φανεῖσα σαρκὸς ἐκδύσει.

Ταῖς τῶν Ἅγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

‘Ωδὴ ζ. Παῖδες Εβραίων.

Αὐθρακες ὥφθητε τῷ θείῳ, ἀναπτόμενοι πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, καταφλέγοντες μὲν τὴν ὅλην τῆς κακίας, τοὺς δὲ πιστοὺς φωτίζοντες, Θεοφόροι εἰς αἰῶνας.

Σάρκα δυσήνιον νηστείαις, καθυπέταξας τῷ πνεύματι Δαλμάτε, καὶ κακίαν ἐχθροῦ, κατέκλυσας τοῖς ὄμβροις, τῶν ψυχικῶν δακρύων σου, θεοφόρε εἰς αἰῶνας.

Τέλος μηκάριον εὑρόντες, τὴν οὐράνιον οἰκεῖτε βασιλείαν, καὶ Ὁσίων χοροῖς, συνήφθητε Πατέρες, μεθ' ὧν βοᾶτε· Κύριε, ὁ Θεός Εὐλογητὸς εἰ. Θεοτοκίον.

Εστησας ρύμην τοῦ θανάτου, τὸν αἴθανατον τεκοῦσα Θεὸν μόνη, Θεοτόκε ἀγνή, ὡς πίστει μελωδοῦμεν· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

‘Ωδὴ η. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ράθδω Σταυροῦ τὴν θάλασσαν, τῶν παθῶν διαρρήξατες, πᾶσαν Φαραὼ τοῦ νοητοῦ τὴν δύναμιν, ὠλέσατε “Ἄγιοι, καὶ Μοναχῶν πλησίν ιεραίν, γῆν πρὸς αἴτιούς, μελωδότες ἀπαύστως, εἰλικύσατε Πατέρες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερψύχετε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἱερετιζόντων ἐπαρσιν, προφανῶν ἐταπείνωσας, πόρρωθεν προβλέψας τὴν αὐτῶν κατάλυσιν· πτωχοῖς ἐπεικρόσας, καὶ ὀδηγὸς ἐγένετο τυφλῶν, γήρας βακτηρία, καὶ χηρῶν προσασία, Δαλμάτε ἀνακράζων· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψύχετε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺ πρὸς τρισὶ τριάκοντα, ἐν ἡμέραις νενήστευκας, αὐθίστε τοσαύτας, ὑπὲρ φύσιν ὑπνωσας, ἐγρήγορον ἔχων σου, τὸ τῆς καρδίας ὅμια σοφὲ, καὶ τῇ τοῦ Θεοῦ φωταγωγούμενος αἴγλη· πρὸς ὃν βοᾶς Δαλμάτε· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερψύχετε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οκατοικήσας Κύριος, τὴν ἀμόλυντον μήτραν σου, ὅλην καθαρὰν καὶ φωταυγῆσε ἐδειξε· διὸ μολυνθέντα με, τοῖς ιοβόλοις δηγμασι, καὶ ταῖς βλαβεραῖς τῶν ἐναντίων ἐφόδοις, καθάρισον Παρθένε, καὶ αἴξιωσον ψάλλειν· Λαὸς ὑπερψύχετε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

‘Ο Είρμος.

Επταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκανσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδών, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· Οἱ Ηαῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψύχετε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

‘Ωδὴ θ’. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ισχυσαν σθένει τοῦ Θεοῦ, δυναμούμενοι ἀνίσχυρον φρύαγμα, τοῦ πολεμήτορος, καταπαλαῖσαι οἱ οὐρανόφρονες, τῶν Μοναχόντων ἀρχηγοί· καὶ νῦν κλεῖζόμενοι, μεταβεθήκασι, πρὸς ἐπαύλεις νοητὰς εὐφραγόμενοι.

Ωφθητε τρίφωτος λαμπάς, τὴν ἀνέσπερον αὐγὴν αἴποπέμποντες· ρόδα αἱμάραντα, τῷ Παραδείσῳ εὐώδιαζοντα, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, Πατέρες τρισόλθιοι· διὸ τὴν μνήμην ὑμῶν, τὴν πανέορτον πιστῶς ἐορτάζομεν.

Στέφανον ὥσπερ εὐπρεπῆ, περικείμενοι Σοφοὶ τὴν αἴτιον, καὶ στολισάμενοι, θείας ἀγάπης τὰ κατορθώματα, εἰς τὸν νυμφῶνα τοῦ Χριστοῦ χαίροντες εἰσηλθετε, ἀναπταύμενοι, καὶ ιῶν πόνων ἀμοιβὰς κομιζόμενοι.

Ηστραψε φέγγει νοητῷ, καταυγάζουσα πιστῶν τὰ συστήματα, ἡ θεία μνήμην ὑμῶν, μάκαρ Δαλμάτε Φαῦστε Ἰσάκιε, τῶν Μοναχόντων ἀρχηγοί, φωστῆρες παγκόσμιοι· διὸ φωτίσατε, καὶ ἡμῶν τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Φωτισον πυλη τοῦ φωτὸς, τὴν καρδίαν μου κακία τυφλώττουσαν, καὶ μὴ εἰς θάνα-

τον, παραχωρήσης νῦν ἀφυπνῶσαι με, τὸν ἀκαθάρτοις λογισμοῖς, αἱρὲ σκοτίζόμενον, ἵνα δοξάζωσε, εὐχαρίστως Θεοτόκε πανάμωμε.

Ο Είρμος.

E φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
συγκατάβασιν, ὅπως ὁ "Ψιστος, Θεοῦ
κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ
γαρός, γενόμενος ἀνθρωπος· διὸ τὴν "Αχραν-
του, Θεοτόκου οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναικες ἀκουτίσθητε.

P ατέρες οὐρανόφρονες, καὶ τῶν Ἀγγέλων
σύσκηνοι, Δαλματε Φαῦστε συνάμα, τῷ
ἀστυμαστῷ Ἰσακίῳ μνείαν ἡμῶν πρὸς Κύριον,
ποιεῖτε ὡς παρίστασθε, ἀδιαλείπτως "Αγιοι,
τῶν τὴν ὑμῶν ἐκτελέστων, λαμπρὰν καὶ πάμ-
φωτον μνήμην. Θεοτοκίον.

M αρία κυριώνυμε, πολλοῖς κυριευθέντα με,
πάθεσι νῦν ψυχοφθόροις, σὺ ἐλευθέρωσον
τάχος, καὶ πρὸς δουλείαν ἔλκυσον, τὴν σὴν τε
καὶ τοῦ τόκου σου· ἵνα ὑμνῶ σε ἄχραντε, χρεω-
στικῶς Θεοτόκε, Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα.

Η Σταυροθεοτοκίον.

P αρισταρχένη Πάναγνε, ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ
βλέπουσα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐπὶ ξύλου, τα-
νέντα ἀπνοιουν ἐθρήνεις, καὶ μητρικῶς ὠλόλυγες,
δακρύουσα καὶ λέγουσα· Τί τοῦτο τὸ παρά-
δοξον, ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ κόσμου, σταυρῷ τα-
νῆναι ἡνέσχου;

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ "Ορθρου Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυτος.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνού.

Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐπτά Παιδῶν τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά
Προσόμοια.

"Ηχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

P αρανόμου προστάγματος, τῷ Θεῷ πειθαρ-
χήσαντες, Παιδες οἱ μακάριοι ιατεφρόνη-
σαν· καὶ δεσμευθέντες διέλυσαν, τῆς πλάνης τὸν
σύνδεσμον· καὶ ἀξίαν κοσμικὴν, ἀπωσάμενοι
ἔλαθον, τὸ αξιώμα, τὸ αὐτοὺς περιδόξης ἐκτε-
λέσαν, καὶ τὴν ἄνω προξενῆσαν, τῆς βασιλείας
ἀπόλαυσιν.

E αυτοὺς πρὸς τὰ σκάμματα, τῆς αἴθλησεως
"Αγιοι, καρτερῶς γυμνάσαντες, κατεκρύ-
πτεσθε, ἐν τῷ σπηλαίῳ δεήσειν, ἀπαύστοις
τὸν Κύριον, ἴκετεύοντες ἰσχὺν, χορηγῆσαι καὶ

δύναμιν· οἵς δὲ κρίμασιν, ὁ φιλάνθρωπος οἵδεν
ἀφυπνῶσαι, ἐν εἰρήνῃ ὑμᾶς πάντας, θεαρχικῶς
ἐγκελεύεται.

Mυστηρίων μυστηρίου, τοῖς Ἀγίοις προτίθε-
ται· ως γὰρ τελευτήσαντες, οὐκ ἡσθά-
νοντο, οὕτω καὶ νῦν ἐγειρόμενοι, σαφῶς κατε-
πλήττοντο· εἰς γὰρ πίστωσιν κεκρῶν, Ἀναστά-
σεως γέγονε, τὸ τελούμενον· ὅπως γνόντες οἱ
ταύτην ἀθετοῦντες, ἀποφράττωνται ἐν πίστει,
δοξολογοῦντες τοὺς Μάρτυρας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Kατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμ-
φε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινήν
μου ψυχήν· καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εύ-
χαις σου καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἥ-
μέρᾳ ἐτάσεως, ἥς ἐπέτυχον, τῶν Ἀγίων οἱ δῆ-
μοι μετανοίᾳ, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ
τῶν δακρύων ταῖς χύσεσι.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Tὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ως ἔ-
βλεψεν, ἀμνὰς ἡ κυήσασα, ἐπωδύρετο, καὶ
μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς
ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε;
πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε
προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν
ἐξέχεας Δέσποτα;

'Απολυτίκιον, "Ηχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

"Η συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
Οκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρών, οὐκ ἡ Α-
κροστιχίς·

Ταῖς Ἐπτά Παισὶν αἶνον ἀδω προσφόρως.
Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Κλημεντος, ἐλλεί-
ποντος τοῦ Λ. διὰ τὸ ὀκτάριθμον τῶν Ωδῶν.

'Ωδὴ α. "Ηχος β'. Δεῦτε λαοί, σῶμαν.

Tοὺς αριθμῷ, λάμποντας τιμίους λίθους ἔ-
πτα, δεῦτε πιστῶς τιμήσωμεν, ὅτι πυρ-
σεύουσι τὴν Χριστοῦ Εικλησίαν, τῆς ἐπταφώ-
τον κρείττον λυχνίας τῆς νομικῆς.

Oί τῆς σαρκὸς, πρότερον νεκρώσει ζῶντες
Χριστῷ, Παιδες ἐπτά ἀνέθορον, ως ὑπνον
θάνατον, παραδόξως λαβόντες, κρατύνοντες τὸ
δόγμα τῆς Αναστάσεως.

"Εριχώ, πέπτωκε βοῆ σαλπίγγων ἐπτά· ή δὲ
τῆς πλάνης ἐπαρσίς, τῇ ἐπταφώνῳ νῦν,
πίστει τῶν Ἀθλοφόρων, κατῆλθεν ἐώς "Ἄδου
καὶ διαλέλυται.

Στέφος διπλοῦν, "Αγιοι Παῖδες ἐπτά αἰληθῶς, ἐδέξασθε πορθήσαντες, πλάνην καὶ ἄρνησιν, τῆς ἐγέρσεως πάντων, τὴν μὲν πρὸ τοῦ θανάτου, τὴν δὲ ἐγέρσει υμῶν. Θεοτοκίον.

Kαὶ οπρεπῆ, τόκον καινίζεις Ἀνύμφευτε· ὁ γὰρ Πατρὶ συνάναρχος ἐν θείῳ Πνεύματι συναίδιος Λόγος, ἐκ σοῦ ἐσωματώθη, χωρὶς τροπῆς καὶ φυρμοῦ.

'Ωδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

A'στέρεις αἴλανεῖς ἐπτά ὥφθητε, τῇ πίστει αἱστράπτοντες Ἀθλοφόροι, καὶ τοὺς πλάνης υπχομένους βυθῷ, πρὸς λιμένα σωτήριον ἴθύνατε.

Pρὸ βῆματος στερρῶς ἐστῶτες "Αγιοι, τυράννους ὡς πάλαι οἱ Μακαβαῖοι, τῆς στρατείας διημείψατε τὴν ἐπίκηρον δόξαν, δρατευθέντες Χριστῷ.

A'ξιος τῷ Χριστῷ δεκτὴ ἐδείχθητε, θυσίᾳ προσευχῆς "Αγιοι Παῖδες, καὶ ὀσμὴ πανευδέστατος, τὸ δυσωδεῖς ἐλέγχοντες τῆς πλάνης στερρῶς. Θεοτοκίον.

H' βάτος ἐν Σινᾶ προδιετύπωσε, Παρθένε τὸ παράδοξον τοῦ σοῦ τόκου· τὸ γὰρ πῦρ τὸ τῆς Θεότητος, οὐκ ἐφλέγχης ἐν μήτρᾳ δεξαμένη πιστῶς. 'Ο Είρμος.

» **S**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας υμῶν τῶν υμνούντων σε.

Κάθισμα, "Ηχος δ'. 'Ο ύψωθείς.

Oἱ τὰ τοῦ Κόσμου ὡς φθαρτὰ παριδόντες, καὶ τὰς αἴφθαρτους δωρεὰς εἰληφότες, αἰποθανόντες ἔμειναν ἐκτὸς καταφθορᾶς· ὅθεν ἔξανίστανται, μετὰ πλείονας χρόνους, ἀπασαν ἐνθάπτοντες, δυσμενῶν αἱπιστίαν. Οὓς ἐν αἰνέσει σήμερον πιστοὶ, ἀνευφημοῦντες Χριστὸν αὐτούς σωματικούς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Fιλαμαρτήμων πεφυκὼς δυσωπῶ σε· Τὸν αἰναμάρτητον Θεὸν τετοκιᾶ, τὸν αἰμαρτίας αἴροντα τοῦ κόσμου Σεμνή, τὴν πολυαμαρτητον, οἰκτειρῆσαι ψυχὴν μου, καὶ τὰς αἰμαρτίας μου, τὰς πολλὰς ἔξαλεῖψαι· αἰμαρτωλῶν αὐτὴ γὰρ ἵλασμὸς, καὶ σωτηρία πιστῶν καὶ αὐτιληψίς.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Tὸν εὖ αἰνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκιᾶ, ἐπὶ Σταυρῷ κρεμάνενον ὁρῶσα Χριστέ· Οἱ μοι! ποθεινότατε, 'Ιησοῦς αἰνεῖσθα· πῶς ὁ δοξαζόμενος ὡς Θεὸς

ὑπὲρ Αγγέλων, ὑπὸ αἰνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι; 'Υμνῷ σε μακρόθυμε.

'Ωδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

I"ερώτατον σύνταγμα, τῷ ἀριθμῷ ἐπτά τετιμημένον, τοὺς ἐπτὰ τιμίους Παῖδας υμνήσωμεν.

Sοφιζόμενον μάταια, τὸν δυσσεβῆ τῆς πλάνης βασιλέα, Ἐφεσίων Παῖδες ἐδειξαν ἄφρονα.

I'ερεῖα πανάμωμα, ὡς αἰληθῶς καὶ θύματα Κυρίου, ἐν τῇ πίστει ὥφθητε Παῖδες ἄγιοι.

Nεκρωθέντες τῷ σώματι, πρὸ τῆς κοινῆς ἐγέρσεως ἀφράστως, ἀναστάντες Παῖδες, δόξῃ ἐστέφθητε. Θεοτοκίον.

Mή παρίδης πρεσβεύουσα, ὑπέρ ἡμῶν ἀεὶ εὐλογημένη, λυτρωθῆναι πάσης θλίψεως ἀχραντε.

'Ωδὴ ἐ. "Ο τοῦ φωτὸς χορηγός.

A'νεπαισθήτως τὸ πρὶν, κοινὸν θανέντες ἐπὶ γῆς θάνατον, ὑπερφυῶς ἀνέστητε αὔθις, πιστούμενοι σαφῶς, Ἐφέσιοι Παῖδες, νεκρῶν τὴν Ανάστασιν.

I"ερωθέντες Θεῷ, ὁμολογίᾳ αἰληθεῖ πίστεως, ὡς αἴθληται νόμιμοι Κυρίου, ἐρρύσθητε Σοφοί, κλοιῶν καὶ μαστίγων, καὶ στέφανον ἦρασθε.

Nενικηκότες στερρῶς, εἰδῶλων πλάνην, εὐκλεῖς Μάρτυρες, καὶ αὐτεβοῦς αἵρεσεως δόγμα, φυλάττετε ἀεὶ, τοὺς ὁμολογοῦντας γενρῶν τὴν Ανάστασιν. Θεοτοκίον.

E"ν δύο ταῖς φύσεσι, καὶ ὑποστάσει δὲ μιᾷ πέφηνας, τέλειος ὡν, βροτὸς ἀσυγχύτως, καὶ τέλειος Θεὸς, τεχθεὶς εἰς Ἀγίας Μητρὸς Γερούσιε.

'Ωδὴ δ'. 'Ἐν αἴθυσσῳ πταισμάτων.

O' τῆς θείας σοφίας ἰσάριθμοι, στύλοι εὐφημείσθωσαν "Αγιοι Παῖδες ἐπτά, λόγοις ὡς λίθοις θλάσσαντες, τῶν τυράννων τὸ ἀθεού πρόσταγμα.

Nόμῳ θείας προνοίας φρουρούμενοι, σχεδίον ἐδέξασθε ταφὴν τὸ σπῆλαιον, ἐν ᾧ νεκροῖ καὶ αἴφθαρτοι, πολυχρόνιοι "Αγιοι ὥφθητε.

A'φθαρτίᾳ συνέστιοι Μάρτυρες, πίσιν ἐκδιώκετε φθοροποιὸν καὶ νεκράν καὶ τῷ Θεῷ πρέσβευετε, ὑπέρ τῶν ἐλπιζόντων Ανάστασιν. Θεοτοκίον.

Nῦν ἡ φύσις τοῦ θηλεος γέγηθε· νῦν ἡ λύπη πέπαυται, χαρά δὲ ἡνθησεν· ὅτι Μαρίχ τέτοκε, τὴν χαρὰν τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

'Ο Είρμος.

E"ν αἴθυσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,

» ἐπικαλοῦμαι ὁθυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνήμη τῶν Ἀγίων
ἐπτά Παιδῶν τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιλιανοῦ,
Ἐξακτωδιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μαρτινιανοῦ, Διο-
νυσίου, Ἰωάννου, καὶ Κωνσταντίνου.

Στίχοι.

Τὸν ἐπτάριθμον τιμῷ χορὸν Μαρτύρων,
Δεῖξαντα Ἀνάστασιν νεκρῶν τῷ κόσμῳ.

Τῇ δὲ τετάρτῃ νεκροέγερτοι ξύνθανοι ἐπτά.

Οὗτοι οἱ Ἀγιοις ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως· καὶ
καιρὸν λαβόντες βευλεύσασθαι, τὰ πάντα αὐτῶν τοῖς
πτωχοῖς διανείμαντες, ὑπέδυσαν ἐν σπηλαίῳ· εὐξάμενοι
τε τοῦ δεσμοῦ λυθῆναι τοῦ σώματος, καὶ μὴ παραδοθῆ-
ναι τῷ βασιλεῖ, ἀπίθεντο τὰς ψυχάς. Ὁ δὲ Βασιλεὺς
Δέκιος, ἀναζητήσας τούτους πρὸς τὸ Νῦσαι τοῖς εἰδώλοις,
μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν εἰς Ἐφεσον, καὶ τὴν ἐν τῷ
σπηλαίῳ τούτων τελευτὴν ἀναδιδαχθεὶς ἐκέλευσεν ἐμφρα-
γῆναι τούτου τὸ στόμιον. Ἐκτότε οὖν ἐκατὸν ὄγδοηκοντα
τεσσάρων (ἰ. ὁρθ. 194) χρόνον παρερρύνηκότων ἐπὶ τῆς
βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, τῷ τριακοστῷ ὄγδοῳ ἔ-
τη τῆς αὐτοῦ βασιλείας, αἱρέσεις ἀναφυείσης περὶ τοῦ
μὴ εἶναι Ἀνάστασιν, ὁ Βασιλεὺς, βλέπων τὴν τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησίαν ταραττομένην, διὰ τὸ καὶ Ἐπισκόπους τινὰς
τῇ αὐτῇ αἱρέσει ἀλίσκεσθαι, διηπόρει τί διαπράξασθαι.
Οὐ μως σάκκον περιβαλόμενος, καὶ τῇ γῇ ἐαυτὸν ὑποστρώ-
σας, ἐθρήνει παρακαλῶν τὸν Θεόν, ὅπως φανερώσῃ αὐτῷ
τὸ ζητούμενον.

Οὐ παρεῖδεν οὖν ὁ Κύριος τὰ δάκρυα αὐτοῦ ἀλλ' ἐπέ-
νευσε τοιῷδε τρόπῳ. Ὁ τοῦ ὄρους κύριος, ἐν φέρει τὸ σπή-
λαιον τὸν ἡθέλησε ποιῆσαι κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον μάν-
δραν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ· καὶ κυλίσαντος αὐτοῦ λίθους ἐκ
τοῦ σπηλαίου ἐκείνου, πρὸς οἰκοδομὴν τῆς μάνδρας, ἥ-
νογη τῇ Νύρᾳ τοῦ σπηλαίου· καὶ συμβάν οὕτω Θεοῦ προ-
στάξει, ἀνέστησαν οἱ ἐκεῖσε τελευτήσαντες Ἀγιοις ἐπτά
Παιδεῖς, καὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἥδη χθὲς ὑπνώ-
σαντες, μηδικωτοῦν ἀλλιωθέντες, ὡς μηδὲ τῶν περιβλη-
μάτων αὐτῶν, ὡς ἐνεδίμυντο, ἐκ τῆς γῆς παραβλαβίντων
τὸ σύνολον· καὶ πλεῖον ἐπὶ μηνύμης ἔχοντες, ὅτι Δέκιος
ζητεῖ αὐτοὺς τιμωρήσασθαι, περὶ τούτου πρὸς ἐαυτοὺς ὡ-
μίλουν, τοῦ Μαξιμιλιανοῦ πρὸς τοὺς ἑτέρους λέγοντος·
Εἰ καὶ κρατηθῶμεν, ἀδελφοί, στῶμεν ἀνδρείως, καὶ μὴ
προδῶμεν τὴν εὐγένειαν τῆς πίστεως τῷ μῶν. Ἄλλα σὺ,
ἀδελφε Ἰάμβλιχε, ἀπελθε, ἐξώνησαι ἀποτοῦς, πλὴν περισσο-
τέρους· ὃψε γάρ ἀλίγους ἡνεγκας, καὶ πρόσπεινος ἔκοιμη-
ζημεν. Μάθε δὲ καὶ τί περὶ τῷ μῶν βούλεται Δέκιος.

Ἄπελθὼν οὖν ὁ Ἰάμβλιχος ἐν τῇ πόλει, καὶ ἴδων τὸ
σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ πύλῃ, ἐθαύμασεν. Ἰδὼν δὲ
αὐτὸν καὶ ἐν ἑτέροις τόποις, καὶ τὰ κτίρια ἐνηλλαγμένα·
καὶ τοὺς αὐθωπούς ἐνηλλαγμένους, ἐδόκει ὄραμα βλίπειν,
ἥ ἐν ἐκστάσει γεγονίναι. Ἅπελθὼν δὲ ὅμως εἰς τοὺς πω-
λοῦντας, ἐλαβε τοὺς ἄρτους· καὶ δοὺς τὸ ὑπὲρ αὐτῶν ἀρ-
γύριον τοῖς πωλοῦσιν, ὑποστρέψειν ἐσπειδεν. Ως δὲ ἐώ-
ρα τοὺς πωλοῦντας ὑποδεικνύοντας ἀλλήλοις τὸ ἀργύριον,
καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφερῶντας, καὶ φάσκοντας Νησαυρὸν εὐ-
ρεῖν, ὡς τοῦ ἀργυρίου προφανῶς ἐλέγχοντος τὸ λεγόμε-
νον, τοῦ πρὸ χρονων βασιλεύοντος οὐκ ὀλίγων τὴν τύπω-

σιν φέροντος, τρόμῳ συνεσχέθη καὶ ἀφωνίκ, νομίζων ἀ-
ναγνωρισθῆναις ὑπ' αὐτῶν, καὶ παραδοθῆναι, κατασχεθεῖς
δι' αὐτῶν, Δεκίῳ τῷ Βασιλεῖ. Τοίνυν καὶ προσπεσὼν,
ἡντιβόλει λέγων· Δίομαι υμῶν, κύριοι μου, ἐπεὶ τὸ ἀρ-
γύριόν μου ἐν χερσὶν ἔχετε, λάβετε καὶ τοὺς ἄρτους, μά-
νου ἀρετέ με ἀναχωρῆσαι. Οἱ δέ· Δεῖξον τῷ μὲν ἔλεγον,
τὸν Νησαυρὸν, καὶ ποίησον τῷ μᾶς κοινωνούς· εἰδ' εὖ, πα-
ραδίδομέν σε εἰς Νάνατον. Καὶ ἄμα τῷ λόγῳ, σύννοουν
ὅρωντες τοῦτον, τῷ τραχῆλῳ αὐτοῦ κλοιὸν ἐπιθεντο, καὶ
ἐπὶ τὴν λεωφόρον εἴλκουν· καὶ ὡς πρὸς τὸν Ἀνθύπατον
ῆγαντον, παρεστησαν εἰς ἐξέτασιν. Ὁν οὕτος ἴδων, ἦρε-
το· Διηγησον τῷ μὲν, ω νεανία, ὅπως τε τὸν Νησαυρὸν εὑ-
ρες, καὶ ὅσος οὕτος, καὶ ποῦ· Οἱ δὲ ἀπεκρίνατο· Εὔρε-
μα μηδέ ποτε εὑρεῖν, απὸ τῶν γονέων δὲ κακτῆσθαι, καὶ
τί μοι ἔστι τὸ συμβάν, οὐ γινώσκω. Καὶ ὁ Ἀνθύπατος
Ποίας πόλεως εἰ; · Οἱ δέ· Ἐκ ταύτης, ἔφησεν, εἴμι, εἰν
ἥ τῃ Ἐφεσος αὐτη. Καὶ ὁ Ἀνθύπατος· Καὶ τίνες εἰσὶν
οἱ γονεῖς σου; ἐλθέτωσαν πρὸς τῷ μᾶς, καὶ τῆς ἀληθείας
διαγνωσθείσης, πιστεύσομέν εσι. · Οἱ δεῖνα, εἴπεν, οἱ Πα-
τήρ μου, καὶ ὁ δεῖνα ἔστι προσγενῆς, καὶ ὁ δεῖνα Πά-
ππος. Καὶ ὁ Ἀνθύπατος πρὸς αὐτόν· Ξένα καὶ ἀγυπόστα-
τα ὄντα, καὶ ἔξω τῶν κατὰ συνήθειαν λεγομένων, λέ-
γων, πιστευθῆναι οὐ δύνασαι. · Οἱ Ἰάμβλιχος εἴπεν· Ἐὰν
τὴν ἀληθείαν λέγοντί μου οὐ πιστεύεις, ἔτερον εἰπεῖν οὐ
γινώσκω.

· Οἱ Ἀνθύπατος εἴπεν· Ασθεῖστατε, τὸ ἀργύριόν σου ἀ-
πὸ τῆς ἐπιγραφῆς βοᾷ, πρὸ διακοσίων σχεδὸν ἐτῶν τυ-
πωθῆναι, ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, καὶ σὺ νεώτερος ων,
σπεύδεις ἀπατῆσαι τῷ μᾶς; Τότε ὁ Ἰάμβλιχος πεσὼν εἰς
τοὺς πόδας αὐτῶν, παρεκάλει λέγων· Δίομαι υμῶν, κύ-
ριοι μου, πωῦ ἔστι Δέκιος ὁ Βασιλεὺς, οἱ ων εἰν τῇ πόλει
ταύτη; Οἱ δὲ πρὸς αὐτόν· Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Δέ-
κιος οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πρὸ πολλῶν ἐτῶν γέγονε. Καὶ ὁ
Ιάμβλιχος· Διὰ τοῦτο, κύριοι μου, ἐξεπλάγησε, ἀλλ' ἀκο-
λουθήσατέ μοι εἰν τῷ σπηλαίῳ, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἵσως τῶν
σημείων πιστωθήσονται οἱ λόγοι μου. · Εγὼ γάρ οἰδα, ὅ-
τι ἀπὸ προσώπου Δεκίου τοῦ Βασιλέως ἐφύγομεν, καὶ τῇ
χθεὶς ἐλθὼν ἀγοράσαι ἄρτους, εἶδον ὅτι εἰσῆλθε Δέκιος εἰν
τῇ πόλει ταύτῃ.

Ταῦτα εἴπε· καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Μαρίνος ἀκούσας, λέ-
γει τῷ Ἀνθυπάτῳ· Γιπολαμβάνω, ὅτι Ναυμάσιόν τι συ-
νιένη εἰν τῇ ἥδη ὑποθέσει ταύτῃ· ἀλλὰ ἀπέλθωμεν σύμοι σὺν
αὐτῷ. Καὶ πορευθέντων μετὰ τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθε πρὸς τὸ
σπηλαίον πρῶτος ὁ Ἰάμβλιχος, εἰθ' οὕτως ὁ Ἐπίσκοπος,
καὶ πρὸς τὰ δεξιά μέρη στραφεὶς τῆς Νύρας, εἰδε γλωσ-
σόκομον, ἐσφραγισμένον δύο σφραγῖσιν ἀργυρίαις, ὅπερ
ἔθεντο Ρουφίνος καὶ Θεόδωρος ων Χριστιανοί, ἀποστα-
λέντες μετὰ καὶ ἀλλων παρὰ Δεκίου ἐπὶ τὸ ἐμφράξαι τὸ
σπηλαίον, γράψαντες καὶ τὰ τῶν Ἀγίων υπομνήματα,
καὶ υποσημάναντες καὶ τὰ αὐτῶν ὄντα σημάτα εἰν πυξίσι με-
λυθδίναις. Καὶ συναγυνόντων πάντων τῶν προχρήτων σὺν
τῷ Ἀνθυπάτῳ, ἀνοίξαντες, εῦρον τὰς μολυβδίνας πυξί-
δας· καὶ ἀναγυνόντες, ἐξέστησαν ἀπαντες· καὶ εἰσελθόν-
τες ἐνδον τοῦ σπηλαίου, εῦρον τοὺς Ἀγίους, καὶ ἐπεσου
εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ καθίσαντες τῷράτων αὐτούς. Οἱ δὲ
διηγήσαντο εἰν πρώτοις μὲν τὰ περὶ ἐαυτῶν, εἴη
οὐτω τὰ τοῦ Βασιλέως Δεκίου κακουργήματα, καὶ ἐξίσταν-
το ἀπαντες, καὶ ἐδέξαντο τὸν τῶν Ναυμασίων Θεόν.

Τότε ὁ Ἀνθυπάτος, σὺν τῷ Ἐπίσκοπῳ, δι' αὐτοφράξ-
δηλα τῷ Βασιλεῖ Θεοδοσίῳ ταῦτα πεποιήκασιν. · Οἱ δὲ
Βασιλεὺς, χαρας πλησθεὶς ἐπὶ τούτοις, σπουδῇ πολλῇ τὸν
τόπον κατέλαβε, καὶ αὐτελθὼν εἰν τῷ σπηλαίῳ, τοὺς τῶν
Αγίων πόδας, πιστῶν ἐπὶ τῆς γῆς, δάκρυσιν ἐναπίσμηκε,
καὶ ἥγαλλιστο καὶ ἔχαιρεν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, ὅτι οὐ παρε-
δε Κύριος τὴν αἰτησιν αὐτοῦ, ἀλλ' ὑπέδειξεν αὐτῷ ὄφθαλ-

μοφανῶς τὴν τῶν νεκρῶν ἐξανάστασιν. Προσομιλοῦντος οὐν τοῦ Βασιλέως μετὰ τῶν Ἀγίων, ἀμα τοῖς Ἐπισκόποις, καὶ ἐτέροις Ἀρχούσιν οὐκ ὀλίγοις, οἱ Ἀγιοι, μικρὸν ἐναπονυστάξαντες, τούτων ὄρώντων, πρὸς Κύριους ἐξεδήμησαν.

Τότε ὁ Βασιλεὺς, δεῦς ἀμφια πολύτιμα, καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἵκανον, ἐφ' ὧν γενέσθαι γλωσσόκομα ἐπτὰ εἰς τιμὴν τῶν Ἀγίων, ἐν τούτοις κατατεβῆναι ἐκέλευσεν. Ἀλλὰ τῇ υπαγένεται ὁ Βασιλεὺς, ἐν τῷ γῇ καταθεῖς τοὺς Ἀγίους, ως οὗτοι δι' ὀπτασίας διέθεντο, καὶ χαρμόσυνον ἔορτὴν ἐκτελέσας, ἔνιαν οὐ μικρὰν τοῖς πτωχοῖς τῆς πόλεως Ἐφεπίων πεποίηκε, καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐχαροπεῖησε τὸν ὑπ' αὐτὸν, πολυτελῶς φιλοτιμησάμενος, καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς καθειρχθέντας Ἐπισκόπους διὰ τὸ κηρύσσειν τὴν Ἀνάστασιν ἐκαλέσαντο· καὶ κοινὴ παρὰ πάντων ἔορτὴ γέγονεν, εὐλογούντων καὶ δοξαζόντων τὸν Κύριον τῷ οὐρανῷ Ἰησοῦν Χριστόν.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν Λειψάνων τῆς Ὁσίας Μητρὸς ημῶν, καὶ Μάρτυρος Εὐδοκίας.

Στίχ. Ὁσμή! τί τοῦτο; Σῶμα τῆς Εὐδοκίας,
Ἄθλητικῶν ἀπόζον ἦκει χαρίτων.

Πότια Εὐδοκίη νεκρὰ ἦχθη ἀμφὶ τετάρτην.

Αὕτη η Ἀγία Μάρτυς Εὐδοκία Ῥωμαία ἦν, ἐξ ἀνατολῶν ὄρμωμένη. Αἰχμαλωτισθεῖσα δὲ ὑπὸ Περσῶν, κατέλαβε τὴν χώραν αὐτῶν· καὶ πεπαιδευμένη οὖσα ἐν τῇ Νείᾳ Γραφῇ, ἐνουθέτει πάντας τοὺς αἰχμαλώτους· καὶ γυνώριμος τοῖς ἐκεῖσε γενομένη, ἦν καὶ συνήθης ταῖς τῶν Περσῶν γυναιξὶ, καὶ οὐκ ὀλίγας μετέβαλε πρὸς τὴν Νεογυνωσίαν. Διὸ καὶ διαβληθεῖσα, τύπτεται βουνεύροις· καὶ ρίφεισα ἐν τῇ φυλακῇ, διετέλεσε μῆνας δύο. Μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἀνακριθεῖσα, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν ὄμολογόσασα, τύπτεται σφοδρῶς διὰ ράβδων ρόιας, ἥως οὐ αἱ σάρκες δαπανηθεῖσαι κατέπεσον, καὶ οἱ τύπτοντες κατεφοινίχθησαν ὑπὸ τῶν αἰμάτων αὐτῆς, καὶ πάλιν ρίψαντες αὐτὴν εἰς τὴν φυλακὴν, κατησφαλίσαντο.

Μετὰ δὲ παραδρομὴν μηνῶν ἐξ ἐξαγαγόντες αὐτὴν, καὶ ἀνακρίναντες, καὶ καλάμους σχίσαντες ἴσομήκεις τῇ τῇλικίᾳ αὐτῆς, καὶ ἀποδύσαντες, γεγυμνωμένην ταύτην διὰ τῶν καλάμων ἐσπαργάνωσαν· καὶ συσφίγξαντες μετὰ λεπτῆς σπάρτου, τεύτους σφοδρῶς ἐνέπηξαν τοῖς μέλισι τῆς ὀλης σαρκὸς αὐτῆς· καὶ ἐνα πρὸς ἐνα κάλαμον βιαίως οὔρευτες οἱ ἀντλεεῖς, καὶ τὰς σάρκας ἀποσπῶντες, δριμείας καὶ ὀδυνηρᾶς ὁδύνας ἱποίουν τῇ Μάρτυρι. Εἴθ' οὐτω κρεμάσαντες, καὶ καλωδίοις τὸ ἄπαν σῶμα τῆς Αγίας καλύψαντες, καὶ διὰ ξύλων στρεβλώσαντες, ουνέτριψαν πάντα τὰ στοῦν αὐτῆς, καὶ ως εἰδὼν αὐτὴν τήμισαντη καὶ ἄλαλον, ἀπέτεμον τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, ὁ Ἀγιος Μάρτυς Θαθουηλ, ἐν μηλέᾳ κρεμασθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Θυησκε κρεμασθεὶς, Θαθουηλ, ἐν μηλείᾳ,

Ως ὃν τρυγήσης τῆς Ἐδέμ μηλα ξένα.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ιασ, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Ὁσμὴν ἵων ἐπνευσεν ή Μάρτυς "Ια,
Ἐρυθροθαφῶν αἵματων ἀτμοπνόων.

Αὕτη ην ἐπὶ Σαβαρίου βασιλέως Περσῶν, πρεσβυτάτην ἔχουσα τὴν τῇλικίαν. Συνελήφθη οὖν μετὰ ἐννέα χιλιάδων Χριστιανῶν αἰχμαλώτων παρὰ τῶν Ἀρχιμάγων, διαφόροις βασάνοις καὶ πυκναῖς τιμωρίαις παραδοθέντων, μεθ' ὧν καὶ τῇ μακαρίᾳ ταῖς τιμωρίαις ἐνεκρτέρει· ἦτις, μετὰ πολλῶν βασάνων αἰκίας, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Ταῦς αὐτῶν ἀγίας πρεσβείας, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ημᾶς. Λαμήν.

'Ωδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Δοχεῖα Χριστοῦ, καθαρὰ καὶ ἐκλεκτὰ οἱ Παιᾶδες ὡφθησαν, δι' ὧν τὸ δόγμα τῆς αἱρέσεως, τῆς Ἐκκλησίας διώκεται, καὶ ὄρθοδοξία ἐκλάμπει· ὅτι ἔσται Ἀγάστασις, πάστης ψυχῆς τε καὶ σαρκὸς καθαὶ γεγένηται.

Ω'ς ὅντως στερρόι, πρὸ θανάτου ἀληθῶς ἐν τῇ αὐθλήσει ὑμῶν, "Ἄγιοι Παιᾶδες αὐθίς ὡφθητε καὶ μετὰ νέκρωσιν ζήσαντες, δόξῃ κραταιούμενοι θεία, εὐσεβῶς πιστωσάμενοι, ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀληθὲς τῆς Ἀναστάσεως.

Πνευμάτων ὄμοι, καὶ σωμάτων αἰσθητῶν ἔσται ἀνάστασις· ως γὰρ οὐκ ἐφυ ἀνευ σώματος, ψυχὴ ἐν κόσμῳ προέρχεσθαι, οὕτως οὐδὲ σώματος πάρεξ, οἱ Πανεύφημοι ἐλεγον, η δοξασθήσεται ψυχὴ η ἐτασθήσεται.

Θεοτοκίου.

Τεκοῦσα Θεὸν, τὸν Σωτῆρα τοῦ παντὸς Μαρία γέγονας, ἀπεγνωσμένων ἐπανόρθωσις, πεπλανημένων ἀντίληψις, καὶ ἀπηλπισμένων ἐλπίς τε, καὶ ψαλλόντων βοήθεια· Εὐλογημένος ὁ καρπὸς ὁ τῆς κοιλίασου.

'Ωδὴ η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Pιζαν πικρίας ἀσεβῶν, ἀναφύουσαν δειγῶς οἱ θεῖοι Παιᾶδες, ἐκτεμόντες τῆς πλάνης, καὶ τῆς αἱρέσεως νῦν, κοινῶσι καρπῷ τῷ τῆς Πίστεως, ζῶντες καὶ ταφέντες πιστῶς καὶ ἀναστάντες.

Oἱ Ἐφεσίων ἀρχηγοὶ, Παιᾶδες "Ἄγιοι ἐπτὰ καὶ αὐθλοφόροι, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ βασιλείας πιστῶς, ἐνθέως ἐδείχθησαν στήριγμα· οὓς ὑπερυψώμεν εἰς πάντας τὸς αἰώνας.

Sτερροὶ φανέντες αὐθληταὶ, καὶ ἰσάριθμοι δειχθέντες τῶν αἱτέρων, ἀπλανῇ τὴν πορείαν, τῆς εὐσεβείας ὄμοι, οἱ Παιᾶδες ποιούμενοι ἐκραζον· Σὲ ὑπερυψώμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰώνας.

Φῶς καὶ ἀνάστασις ζωῆς, τοῖς Παισὶν ἐν τῷ σπηλαίῳ παραδόξως, ἐκ Θεοῦ ἐχαρίσθη· καὶ ἀναστάντες οἱ πρὶν θανέντες, ως ζῶντες

έκραυγαζον· Σῶσον ὁ Θεὸς τοὺς ἐν πίστει σὲ
ὑμοῦντας. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς ἀπώλετο ἄγνη, τὰς τῆς πίστεως ἐλ-
πίδας κεκτημένος, ἐπὶ σοὶ ὄρθιοδόξως,
Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ἡ μόνου οἵ φθόνῳ ἀργού-
μενοι, σου μὴ προσκυνεῖν τὴν μορφὴν τῆς ἐμ-
φερείας.

‘Ο Είρμος.

- » Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἐβραίων
- » τοῖς παισὶ συγκαταθάντα, καὶ τὴν
- » φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
- » τε τὰ ἔργα ως Κύριον, καὶ ὑπερψυχτε, εἰς
- » πάντας τοὺς αἰῶνας.

‘Ωδὴ δ'. ‘Η τὸν πρὸ ἥλιου φωστῆρα.

Ολὸς μυστηρίων καὶ θείων, θαυμασίων
ἀποκάλυψις, ἡ τῶν Αγίων ὥφθη νῦν ἀ-
νάστασις· οἱ γὰρ πάλαι τὸν φυσικὸν, σαρκὶ¹
θανόντες θάνατον, ἀφθάρτως νῦν ἀνέστησαν,
ἥμφιεσμένοι ως ὑπνώτοντες.

Pώσεως ταμεῖον, καὶ πίστεως βεβαίας ἀπο-
σφράγισμα, τὸ τῶν Αγίων ὥφθη σπηλαῖον,
προμηνύον τὸ τῆς μελλουσῆς, κλέος Ἀναστά-
σεως, οὐ τεταρταῖον Λαζαρον, ἀλλ' αἰωνίους
ἀναστήσειν νεκρούς.

Lός τετιμημένοι οἱ Παῖδες, ἀριθμῷ τε καὶ τῇ
πίστει Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας ὥφθησαν
πισῶς ὄφθαλμοι, ὑπερτέρως τοῦ Ζοροβάβελ (*),
λίθου ἀπαστράπτοντες· ων περ τὰ θεῖα πνεύ-
ματα, πνευματικῶς ἀνευφημήσωμεν.

Sτέφος μαρτυρίου, ἀθλήσαντες νομίμως ἀνε-
δήσασθε, Παῖδες ἐπτὰ καὶ στύλοι τῆς
σοφίας Θεοῦ, καὶ δογμάτων ὄρθιοδόξιας ἔγερ-
σις ἐδείχθητε, ως Ἐκκλησίας πρόμαχοι, καὶ
πρεσβευταὶ τῶν εὐφημούντων ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Sῶμα καὶ ψυχὴν σου, ἀμόλυντα Θεῷ διατη-
ρούσης ἄγνη, ὁ Βασιλεὺς ἡράσθη σου τοῦ
καλλους Χριστὸς, καὶ Μητέρα τῆς ἐαυτοῦ σαρ-
κωσεως ἀνέδειξε, Μαρία ὑπερένδοξε, τὴν σωτη-
ρίαν μοῦ ἀεὶ ἐκπληρών. ‘Ο Είρμος.

- » **H**τὸν πρὸ ἥλιου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξα-
γκτείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημή-
σαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως

(*) Οἱερὸς Θμυωδὸς ἐννοεῖ ἀναμφιβόλως ἐνταῦθα τὸ ὑπὸ²
τοῦ ζείου Αγγέλου πρὸς τὸν προφήτην Ζαχαρίᾳ περὶ τοῦ
Ζαροβάβελ ῥηθέν· Διότι τίς ἐξουδένωσεν εἰς τὴν ημέραν
μικράς; καὶ χαρῆσονται, καὶ ὅψονται τὸν λίθον
τὸν κασσιτέρινον ἐν χειρὶ Ζοροβάβελ. Ἐπτὰ οὔ-
τοις ὄφθαλμοι εἰσὶ Κυρίου, οἱ ἐπιβλέποντες
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν (Ζαχ. δ. 10). Οἱ δὲ βουλόμενος
γνῶνται ἀκριβῶς τὴν ἐννοιαν τοῦ προφητικοῦ τούτου χωρίου,
ἀναγιώτω τὰς εἰς αὐτὸν ἐρμηνείας τῶν Πατέρων.

- » σωματώσασα, εὐλογημένη παναγε, σὲ Θεο-
» τόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Tυραννικοῦ πρὸ βήματος τὸν Χριστὸν παρ-
ρησίᾳ, Παῖδες ἐπτὰ καὶ Μάρτυρες, ἐκη-
ρύξατε πάντων, Θεὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην·
ὑμεῖς γὰρ θεία προνοίᾳ σπηλαίῳ χρόνοις πλείο-
σι, κατὰ φύσιν θανόντες, ὑπερφυῶς, αὖθις ἐξα-
νίστασθε ως ἐξ ὑπνου, αἱρετικῶν τὰ στόματα,
ἀποφράττοντες πάντων. Θεοτοκίον.

Sὺν Ἰαμβλίχῳ μέλψωμεν, Ἰωάννην Μαρτῖ-
νον, καὶ Κωνσταντῖνον ἀσμασι, Μαξιμιλια-
νόν τε καὶ Διονύσιον ἀμα, κλεινῷ Ἐξακουστω-
δίῳ, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὴν φαιδρὰν τού-
των μηδίμην· ὅπως εὐχαῖς, τούτων καὶ πρεσ-
βείαις τῆς Θεοτόκου, πταισμάνων λύσιν εὕρω-
μεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ως σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τὰ Προεόρτια τῆς Αγίας Μεταμορφώσεως τοῦ
Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ· καὶ Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος
Εὐσιγνίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέντρα, ἵστωμεν Στίχους δ'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια προεόρτια γ'.
“Ηχος δ'. “Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε συνανέλθωμεν, τῷ Ἰησοῦ ἀναβαίνοντι,
εἰς τὸ ὄρος τὸ ἄγιον, κἀκεῖ ἀκουσόμεθα,
φωνῆς Θεοῦ ζῶντος, Πατρὸς προανάρχου, διὰ
νεφέλης φωτεινῆς, προσμαρτυρούσης ἐν θείῳ
Πνεύματι, αὐτοῦ τὴν γνησιότητα, τῆς αἰδίου
Ὕότητος, καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμενοι, ἐν φωτὶ³
φῶς ὄψόμεθα.

Δεῦτε προχορεύσωμεν, καὶ ἑαυτοὺς ἐκκα-
θάρωμεν, καὶ πιστῶς ἐτοιμάσωμεν, πρὸς
θεῖαν ἀνάβασιν, τῆς ψυλοτάτης, Θεοῦ πολι-
τείας ὅπως ἐπόπται τῆς αὐτοῦ, μεγαλειότητος
ἐποφθείημεν, καὶ δόξης ἐπιτύχοιμεν, ἦν κατιδεῖν
ἡξιώθησαν, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, μυστικῶς
ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ.

Δεῦτε γῦν τὴν ιρείτονα, ἀλλοιωθέντες ἀλ-
λοίωσιν, ἑαυτοὺς εἰς τὴν αὔριον, καλῶς
εὐτρεπίσωμεν, ἐν ὄρει προσβήναι, Θεοῦ τῷ α-
γίῳ, τὴν ἀναλλοίωτον Χριστοῦ, δόξαν ἀστρά-
πτουσαν κατοπτεύσοντες λαμπρῶς ὑπέρ τὸν

ῆλιον· καὶ τὸ τρισσὸς αὐγαζόμενοι, φῶς ἐν τούτῳ δοξάσωμεν, τὴν αὐτοῦ συγκατάθασιν.

Καὶ τοῦ Ἀγίου γ.'

Ὕχος δ'. Ὡς γεννᾶῖον ἐν Μάρτυσιν.

Φοινιχθεῖσαν ἐν αἷματι, τῆς σαρκὸς σου ἐνδέδυσαι, πορφυρίδα ἔνδοξε λείᾳ χάριτι· καὶ κορυφῇ σῇ διάδημα, ἐπαναδησάμενος, ἀφθαρτός καὶ ζωῆς τοῦ Σταυροῦ τε τὸ τρόπαιον, Μάρτυς πάνσιφε, δεξιᾷ περιφέρων ὡς περ σκῆπτρον, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις, διὰ παντὸς εὐφραινόμενος.

Σπρατώτης ἀγίτητος, ἐγνωρίσθης Εὐσίγνιε· τοῦ Σταυροῦ τῷ ὅπλῳ γὰρ συμφραξάμενος, πρὸς συμπλοκὴν ἔξελήλυθας, ἐχθροῦ πολεμήτορος, καὶ κατέρραξας αὐτὸν, ἀριστεύσας λαμπρότατα, καὶ τὸν στέφανον, εἰληφὼς τὸν τῆς νίκης ἐκ τοῦ μόνου, ἀθλοθέτου καὶ Δεσπότου, καὶ εἰς αἱρεῖ βασιλεύοντος.

Tοῖς τιμίοις σου πάθεσι, πάθος τίμιον ἔνδοξε, ἀθλητὰ Εὐσίγνιε ἔξεικόνισας· καὶ νικηφόρος γενόμενος, τὴν ἄνω μητρόπολιν, μετὰ πάντων κατοικεῖς, ἀθλοφόρων γηθόμενος, καὶ θεούμενος, κατὰ μέθεξιν λείαν· διὰ τοῦτο, τὴν σεπτήν σου καὶ ἀγίαν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὕχος πλ. α.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὅρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ θεασῶμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς μυνογενοῦς παρὰ Πατρός· φωτὶ προσλάβωμεν φῶς· καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος β'. Οἶκος τοῦ Φεραθᾶ.

Φέγγει τῷ ἀρετῷ, ἐκλάμποντες προσθῶμεν, ἐν ὅρει τῷ ἀγίῳ, ὀψόμενοι τὴν λείαν, Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἵ οὐρανοί.

Σῆμα θεοπρεπὲς, Θεότητος δεικνύει, πρὸς τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσαις, ὡς ἥλιος ἐκλάμψας, Χριστὸς ἐν ὅρει σήμερον.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἐρμῶν.

Φύσιν τὴν εἴξ 'Αδαμ, Χριστὸς ἀμεῖψαι θέλων, ἐν ὅρει νῦν ἀπαίρει, Θαβώρ παραγυμνώσων, τοῖς Μύσταις τὴν Θεότητα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὕχος β'.

O' ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβώρ, μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώ-

σεως, καὶ ὁδήγησον ἐν τῇ τρίθῳ τῷ ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἄπολυτίκιον, Ὅχος δ'.

Xριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν προῦπαντήσωμεν, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες τὰ Προεόρτια, πιστοὶ καὶ βούσωμεν· "Ὕγγικεν ή ημέρα τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης· ἀνεισιν εἰς τὸ ὅρος τὸ Θαβώρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἀπαστράψαι τὴν ὥραιότητα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες, ὁ Προεόρτιος, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς ή Ἀλφαῖοντος.

Ὕδη αἱ. Ὅχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Aστράφθητι κατωθεν, φῶς οὐρανοῦ ὑπὲρ ἥλιον, καὶ γῇ ἀκουτίσθητι, ρήματα ζῶγετος Θεοῦ· τὴν Υἱότητα, τῷ μεταμορφουμένῳ, Πατὴρ μαρτυρήσει γὰρ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ.

Bροτὸς τὸ ὄρωμενον, ἀλλὰ Θεὸς τὸ ιρυπτόμενον, ἐπὶ τὸ Θαβώριον, Χριστὸς ἀνέρχεται, τῆς Θεότητος, αὐγὴν παραγυμνῶσαι, ταῖς ὑπὲρ τὸν ἥλιον, δόξης λαμπρότησι.

Pινωτῶς νῦν προέρχεται, ἐμφανισθῆναι Μωσῆς Χριστὸς, καὶ δόξαν τὴν ἀρρόπον, δεῖξαι ἐν ὄρει Θαβώρ, τῇ πρὸς πρόσωπον, ἀμέσως ὅμιλίᾳ. Γηθόμενοι σήμερον προεορτάσωμεν.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τὸν κλεινὸν Εὐσίγνιον δοξάζειν θέμις.

Ίωσήφ.

Ὕδη αἱ. Ὅχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ

Tοῖς πανευκλεεστάταις, τάξεσιν Ἀγγέλων Παναοιδίμε, συνυπάρχων ἀπαύστως, τοὺς δοξάζοντας σωζε τὴν μνήμην σου.

Oἶκος τοῦ Παρακλήτου, ή ἡγιασμένη σου διάνοια, ἀθλοφόρε εἴδείχθη· διὰ τοῦτό σε πῖστει γεραίρομεν.

Nιέκρωσιν ζωηφόρον, τῷ σαρκὶ παθόντος ἔξεκόνισας, τῇ σαρκὶ σὺ Παμμάκαρ, καὶ τῆς ὄντως ζωῆς κατηξίωσαι.

Rιάτος παρανομόντων, κρατυνθεὶς τῷ Πνεύματι κατέβαλες, καὶ τοὺς νόμους Κυρίου παναοιδίμε Μάρτυς ἐκράτυνας.

Θεοτοκίον.

Aέλυται ή κατάρα, πέπαυται· ἢ λύπη τῇ κυήσει σου, παντευλόγητε Κόρη, τῷ πιστῶν εὐφροσύνη πανάμωμε.

Εἶν' οὖτω, τὸ Τριωδιον. Ὡδὴ α. Ἡχος δ'.

"Ασομαῖ σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Tαῦτην προεόρτιον τὴν ἡμέραν, ἐπιτελοῦντες οἱ πιεστοὶ, τῆς Μεταμορφώσεως, Χριστῷ τῷ Δυτρωτοῦ ἡμῶν, κροτήσωμεν ἐν φόρμασι.

Tὴν εἰσόδον φθάσαντες τὴν Ἀγίας, Μεταμορφώσεως Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς ἀστράψωμεν, ταῖς θείαις ἀλλοιώσεσιν, αὐτὴν κατασπαζόμενοι.

O"ρος ὑψηλότατον τὴν καρδίαν, κεκαθαριένην ἐκ παθῶν, ἔχοντες ὄψόμεθα, Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν, φωτίζουσαν τὸν νοῦν ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Tριάδα προσώπων τῇ διαιρέσει, Μονάδα φύσιν θεϊκὴν, πάντες προσκυνήσωμεν, Πατέρα τὸν ἀναρχον, Γείον καὶ Πνεῦμα Ἀγιον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Tὴν ἄμωμον Κάρην ἐξ ἡς προῆλθε, μετὰ σαρκὸς ἀνευ τροπῆς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὑμνήσωμεν ἀπαντες, ως ὅντως Θεοτόκου πιστοί. Προεόρτιος. Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Dεσπόζων τῆς κτίσεως ἀπάστης, ὥραθης μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ᾧ τὸ τῆς Θεότητος, ἀπρόσιτον ἀπαύγασμα, τοῖς Μαθηταῖς παρεδειξας, καθὼς ἔχωρουν θεάσασθαι.

E'γ ὅρει ἐπείγεται ἀστράψαι, τῆς δόξης ὁ ἥλιος Χριστὸς, καὶ τὸν ἐξ ὑψους λάμποντα, φωστῆρα ἀμαυρῶσαι φωτί· οὐ ταῖς αὐγαῖς λαμπόμενοι, προεορτάσωμεν σήμερον.

Zωῆς αἰώνιου ἐκπληρώσων, τὰ ρήματα πάρεστι Χριστός· ἀπερ δεικνύων πράγματα, τοῖς φίλοις ἐπιγνώσεσθαι, ἐν ἑαυτῷ ηδόνησε, τὴν πατρικὴν δόξαν ἀστράπτουσαν.

Τοῦ Ἀγίου. Σὺ εἴ στερέωμα.

E"στης πρὸ τοῦ βήματος, ὑμνολογῶν Θεὸν ἀνακτα, Μάρτυς σοφὲ, σάρκα εἰληφότα, καὶ βροτοὺς ἀναπλάσαντα.

Iέρειον ἄμωμον, ὅλοκαυτάμενος ἀνθραξι, μαρτυρικοῖς, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου, προσεγήνεξαι ὄγθρακι.

Nάμασι τοῦ Πνεύματος, περικλυζόμενος Ἐνδοξε, τὰ θολερὰ, τῆς πολυθεῖσας, ἀπεξήραγας ρέυματα. Θεοτοκίον.

O"λην μου τὴν ἔφεσιν, πρὸς σὲ κινῶ ἀγνὴ Δέσποινα, τῶν σαρκικῶν, ἐπιθυμιῶν με, διὰ τούχους ἀπαλλαξον.

Ο Είρμος.

Σιγὲ εἴ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἴ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου. Ἡχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

E'ναντίον ἀνόμων καθωμολόγησας, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον, μὴ φεσάμενος σαρκὸς, αἰκιζομένης σφιδρῶς, Στρατιώτα τοῦ Χριστοῦ, τῶν οὐρανίων στρατιῶν, συνόμιλε καὶ τῆς δόξης, τῆς ἀληθῆς κληρονόμε· διὸ ἴκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν Προεόρτιον.

Ἡχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

E'πεφάνη ἡστραψε, τοῖς ἐν τῷ σκότει, ὁ τῆς δόξης Ἡλιος, τὰς τῆς Θεότητος αὐγὰς, ἐν τῷ Θαβώρ ἀνερχόμενος· οὐ τὴν φωσφόρον τιμήσωμεν ἔλευσιν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ο καθήμενος ἐν δόξῃ.

H'βράγιος χορεία, τοῖς γηῖνοις συγγέγυθε, καὶ προεορτάζει, τὴν τοῦ Φωτοδότου ἐπίλαμψιν· ἦν ἀσυγκρίτως ἀτράψει, ἀμειθόμενος, τὴν βροτείαν μορφὴν, ἐν Θαβώρ ὡς ηδόνησε.

Hεανθρώπῳ παρουσίᾳ, τοῖς αὐθρώποις ὡμίλησας, καὶ θαυμαστῶν πληθει, κόσμου μυστικῶς κατεφωτίσας· ἐξαεραπτούσῃ δὲ δόξη τῆς θεότητος, ὑπερέλαμψας, ἐν τῷ Θαβώρ ἀπροσίτῳ φωτί.

I'ησῆς Ναυῆ ὁ γόνος, πρὶν τὸν ἥλιον ἔστησε, προτυπῶν ἡμέραν, τὴν τοῦ θείου Πάθους αὐτὸς δὲ Σωτὴρ, πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου, σέλας ἔκρυψας, τοῦ ἥλιου, αὐγῇ τοῦ προσώπου σου Κύριε.

Τοῦ Ἀγίου. Εἰσακηκοα Κύριε.

Nυσταγμὸν ἀπωσάμενος, τὸν τῆς ράθυμιας Μάρτυς Εὐσίγυιε, ἐγρηγόρως πρὸς τὴν ἀθλησιν, ἀδιστάκτῳ πίστει ηὔτε μόλησας.

E'ν Κυρίω Σωτῆρι σου, Μάρτυς αγαλλόμενος αἵσιαγαστε, τὰς βασάνους τὰς τοῦ σώματος, ως τρυφὴν ἥδεῖν σὺν λελόγισαι.

Gπερήφανον φρόνημα, τοῦ διὸ κακίαν κατελισθήσαντος, Ἀθλοφόρε καταβέβληκας, τοῖς ἐνθέοις τρόποις ταπεινούμενος.

Sτρατιώτης ἀγήτητος, ὥφθης ἐν πολέμοις ἀγωνιζόμενος· ὑπελθὼν δὲ τὸ μαρτύριον, δυσμενεῖς ἀσάρκους ἐξωλόθρευσας.

Θεοτοκίον.

I'σοδύναμον σύνθρονον, τέτοιας τὸν Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι· ὃν ἴκέτευε σωθῆναι με παναγία. Κόρη ἀειπάρθενε.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Kυρίω γηθόμενι, πιστῶς ἀνολογισθήσωμεν· ἴδου γὰρ αἰνέρχεται πρὸς ὄρος, Μήστας προκρίτους συνεπαγόμενος· οὗτος ἐν ἀπροσίτῳ

καλλονῆ, λάμψας ὑπέρ ήλιου, ὑποδείξει τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Λαμπρύνθητι σήμερον, ὁ οὐρανὸς φαιδράτερον· ἀνεισιν ἴδου γὰρ πρὸς τὸ ὄρος, ὅθεν ἀστράψει Χριστὸς ἀπλέτῳ φωτὶ, τὰς ήλιακας μαρμαρυγὰς, δάκη τῆς Θεότητος, αἷμαυρῶν ὡς φωτὸς χορηγός.

Μυστήριον δείκνυσι, Χριστὸς τοῖς Μαθηταῖς εἰν Θαβώρ, λάμψας ὑπέρ αἴγλην τῷ προσώπῳ· τῷ στολισμῷ δὲ τῶν ἴματίων αὐτοῦ, λευκανθεὶς φαιδρῶς ὥσπερ χιὼν, ὁ ἀναβαλλόμενος, ὡς ἴματιον φῶς ψαλμικῶς.

Τῷ Ἀγίου. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε. **Γ**ιησίως προσκολλώμενος πάνσοφε, τῷ Δεσπότῃ, σαυτὸν αἴπεμάκρυνας, τῆς πονηρᾶς Εὔσιγνε.

Νεκροῖς ξούνοις σέβας οὐκ ἔνειμας, Θεομάκαρ, Θεὸν ζῶντα Κύριον, εἰν οὐρανοῖς ἐπιστάμενος.

Πάκριώ αἱρτώμενος, Μάρτυς γενναιοφρόνως, πάθος ἐξεπόνισας, τοῦ ἀπαθοῦς διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ολόγος ἐν υἱοθūτῃ σὺ "Ἄχραντε, σωματοῦται, αἱλάγων τοῦ σώματος, παθῶν τὸν κόσμον δύσόμενος.

Προεόρτιος. Ωδὴ 5'. Τὴν θείαν ταύτην.

Νημφῶν όδόξης μελλούσης χαρᾶς, τοῖς φίλοις εὐτρεπίζων αἱνέρχεται, ἐπὶ τὸ ὄρος Χριστὸς, πρὸς πολιτείαν μετάρσιον, ἐκ βίου χαμαιζῆλου, αἱνακομίζων αὐτούς.

Ενίζων φρένας Χριστὸς Μαθητῶν, οὐρανοῖς ἐν γῇ σέλας ἡστραψε, νόμου καὶ τῶν Προφητῶν, δουλοπρεπῶς παριτῶν ἀρχηγὺς, ὑφ' ὧν γειρῶν καὶ ζώντων, προσμαρτυρεῖται Θεός.

Ολύχνος φᾶναις νῦν ἀρχεται, Χριστὸς ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ φαύσεσι, τῆς Θεϊκῆς ἀστραπῆς· οὐ πρὸς τὴν λάμψιν ὁδεύσωμεν, ἐν αἴγλῃ τοῦ προσώπου αὐτοῦ γηθόμενοι.

Τοῦ Ἀγίου. Τὴν δέησιν ἔκχεω.

Νοήματα αἱληθῆ ἐν καρδίᾳ; εὐγενέσιν ἐκτιθέμενος τρόποις, οὐκ αἴγνοων, τὰ νοήματα Μάρτυς, τοῦ δυσμενοῦς εἰς τὸ στάδιον ἔδραμες, καὶ ὠλεσας τῇ τοῦ Σταυροῦ, συμμαχίᾳ τὰ τούτου στρατεύματα.

Δαιμόνων οἵ λατρευταὶ λατρευτὴν σε, τῆς Τριάδος ἐγνωκότες βασάνοις, καὶ φυλακαῖς, καὶ αδίκῳ θανάτῳ, καθυποβάλλουσαι Μάρτυς Εὔσιγνε· ἀλλ' ἡττηνται τῇ παρᾳ σοῦ, αἱττήτῳ ἐνστάσει πανόλβει.

Οἱ χείμαρροι τῶν αἵματων σου Μάρτυς, θολεροὺς τῆς ἀνομίας χειμάρρους, καὶ ποταμοὺς αἴθειας δολίου, καὶ πονηρὰ ἀπεξήραναν ρεύματα· ἵσεων δὲ τοῖς πιστοῖς, ἀνεξάντλητον πέλαγος ὥφθησαν. Θεοτοκίον.

Επράντασα τὰ φυτὰ τῆς κακίας, τῇ ἐν σοὶ αἴναβλαστήσει τοῦ Λόγου, Μήτηρ ἀγνή, ἐκ ρίζῶν τῆς ψυχῆς μου, τὰς πονηρὰς ἐνθυμήσεις ἀπόκοψον, καὶ φύτευσον τῶν ἀρετῶν τὰ ὠραῖα Παρθένε βλαστήματα. Ο Είρμος.

Τὴν δέησιν ἔκχεω πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ με τῷ "Ἄδη προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Έκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

"Ηχος δ'. Επεφάνης σήμερον.

Ε'ν τῇ θείᾳ σήμερον Μεταμορφώσει, ἡ βροτεία ἀπασα, φύσις προλάμπει θεῖκῶς, ἐν εὑφροσύνῃ κραυγάζουσα· Μεταμορφοῦται Χριστὸς, σωζῶν ἀπαντα-

"Ετερον τοῦ Ἀγίου.

"Ηχος πλ. δ'. Ως ἀπαρχᾶς.

Ω'ς εὐσεβείας Μάρτυρα, καὶ ἀληθῆ θεόφρονα, ἡ Ἑκκλησία γεραίρει δοξαζουσα, τοὺς θείους ἀθλους σήμερον, τοῦ σοφοῦ Εὔσιγνίου, ακαταπαύστως βοῶσα· Ταῖς αὐτοῦ ἴκεσίαις, τοὺς δοῦλους σου συντήρησον Πολυέλεε.

"Ο Οἶκος.

Ο' χορὸς τῶν Πιστῶν συναγαλλεται, Εὔσιγνίου τὴν μνήμην γερατρούτες· Βασιλεῖς Πατριάρχας καὶ Ἀρχοντες, ξένοι, δοῦλοι, πτωχοὶ καὶ αὐτόχθονες, ἐπὶ τοῖς θαύμασι τοῦ Μάρτυρος δράμετε· ἡ σαρὸς ἐκβλύζει θαυμάτων χάριν, καὶ πιστῶς οἱ λαοὶ αἴπαρύονται, καὶ Θεὸν αἴνυμονται τρανῶς βοῶντες· Ταῖς αὐτοῦ ἴκεσίαις, τοὺς δοῦλους σου συντήρησον Πολυέλεε.

Συναξάρτιον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Προεόρτια τῆς Ἀγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ Μημη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Εὔσιγνίου.

Στίχοι.

Εὔσιγνιον τέμνουσι τὸν Χριστοῦ φίλον,

Τομῆς μέχρι κράζοντα· Χριστός μοι σέβας.

Πέμπτη Εὔσιγνοιο κάρη κονίησιν ἐμίχθη.

Ούτος τὸ γένος Ἀντιοχεὺς, στρατιώτης γεγονὼς ἐπὶ Κώνσταντος τοῦ Χλωροῦ, πατρὸς τοῦ Ἀγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου. Παρίτεινε διεπὶ τῇ στρατείᾳ μέχρι Ιουλιανοῦ, τοῦ παραβάτου, τὸ δέκα καὶ ἰκατὸν

ἐτῶν γενόμενος· ἐν δὲ τῇ στρατείᾳ διαπρέψας ἵησε ἐθήκουτα ἐπτά. Οὗτος οὖν κατέστη τῷ Ἰουλιανῷ εἰς ἐξέτασιν· καὶ διελέγεται αὐτὸν, ως τὴν πάτριον παραβάντα εὐσέβην, καὶ τὴν τοῦ Θεοῦ τιμὴν μεταγαγόντα ἐπὶ τὰ εἰδωλα, καὶ ἀναμνήσας αὐτὸν τῆς ἀρετῆς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ ἐπιώντας ἐκ Σείας ἐπιφανεῖας ἐπὶ τὴν πίστιν μετήχθη τὴν εἰς Χριστὸν, τοῖς μὲν ἄλλοις συνετός ἐδοξεῖ, καὶ διὰ μακρῶν χρόνων πραγμάτων καὶ ἴστοριῶν ἐμπειρος· ἐδὲ Ἰουλιανὸς μυκτηρίσας αὐτὸν, ἔφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τμηθῆναι προσέταξε· καὶ οὕτως ἐπληρώθη ἐν Χριστῷ αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ "Ἄγιοι Δύο Μάρτυρες καὶ αὐταδελφοί, Καττίδιος καὶ Καττιδιανὸς, λιθοβολιθέντες τελειοῦνται.

Στίχ. Βουνοὺς λιθῶν ἔστησαν ὑψηλοὺς Λόγε,
Δι᾽ ᾧν ἀνῆλθον πρὸς σὲ σύγγονοι δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ Ἀγία Νόννα, ἡ μήτηρ τοῦ Αγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Νόννη θανούσῃ τῇ καλῇ καλὸς γόγος,
Καλὸν δίδωσιν ἐντάφιον τοὺς λόγους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ "Άγιος Μάρτυς Σόλεβ ὁ Αιγύπτιος, βέλει τοξευθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. "Αν συλλαβισθῆς ἔξόπισθεν ὡς Σόλεβ,
Βέλος συνάξεις ὄργανον τοῦ σοῦ τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ "Άγιος Φάβιος, Ἀρχιεπίσκοπος Ρώμης, ἔφει τελειοῦται.

Στίχ. Κεῖται Φάβιος νεκρὸς ὁ Χριστοῦ Θύτης,
Χριστῷ προσαχθεὶς θίμα καινὸν ἐκξίφεις,
Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιον. Ὡδὴ η. Παιδας εὐαγεῖς.

Πρὸς μετάρσιον ψυχῆς ὑψος ἀνάγοντι, τῶν
Μαθητῶν ἐκλογὴν, ἀκολουθήσωμεν νῦν,
Χριστῷ κατοπτεύσοντες ξένα θεάματα· θαμβηθέντες δὲ, σὺν αὐτοῖς ἐκβοήσωμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἴτε.

Pυνωθεῖσαν ἐκκαθάρισας φύσιν βρότειον, ὑδατί τε καὶ πυρὶ, ἐν τῇ οἰκείᾳ σαρκὶ, τὴν ταύτης λαμπρότητα ὑποδεικνύεις Σωτὴρ, τῷ προσώπῳ σου, λάμψας ὑπὲρ τὸν ἥλιον, εἰς μελλούσης δόξης τύπον.

Sυνανέλθωμεν Χριστῷ εἰς ὅρος ἄγιον, συναναφέροντι, τοὺς Ζεβεδαίους υἱούς, καὶ Πέτρον τὸν πρόκριτον, οὓς ἐξελέξατο, δόξης μαρτυρίας, τῆς ἑαυτοῦ ιρανυγάζοντας· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἴτε.

Τοῦ Αγίου. Παιδες Ἐβραίων.

Aἷμαστ Μάρτυς ἐκχυθεῖσι, δι᾽ ἀγάπησιν Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος, λαμπρυθεὶς τὴν ψυχὴν, πρὸ τοῦτον μετετέθη, ἀναβοῶν γηθόμενος· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἴτε.

Zέων τῷ πόθῳ τῷ Σωτῆρος, ὑπεξέφυγες κρυμὸν τῆς ἀθετίας, καὶ χειρῶνα δεινὸν, ὑπηνεγκας βασάνων, ἀναβοῶν Εὔσιγνε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἴτε.

E"τι σταζόμενος τοῖς ὄμβροις, Παναοίδιμε τῶν θείων σὺ αἰμάτων, τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, παρέστης ἀναμέλπων· Εὐλογητὸς εἴτε Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

I"να τῆς θείας βασιλείας, τὴν αἰώνιον ζωὴν οὐληρονομήσης, τῆς προσκαίρου ζωῆς, τὴν δόξαν ἐθδελυῖσθαι, ἀναβοῶν Εὔσιγνε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἴτε. Θεοτοκίον.

Nέον ἐκύησας Παιδίον, ὃν ἐγέννησε Πατὴρ πρὸ τῶν αἰώνων, Θεοτόκη ἀγνή· ων πάντες μελωδοῦμεν· Εὐλογητὸς εἴτε Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰώνας.

Προεόρτιον. Ὡδὴ η. Παιδας εὐαγεῖς.
Tίς μὴ ἐκπλαγῇ παντάναξ Λόγε, τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης σου; ἡν μεταμορφούμενος, ἐδειξας τοῖς φίλοις σὺ, ταῖς θεϊκαῖς λαμπρότησι, περιαστράψας αὐτούς· μεν' ων προεορτάζοντας πίστει, λάμπρυνον φωτί σου, ἡμᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Tῷψος οὐρανίου πολιτείας, καὶ δόξης τῆς αἰδίτιαν ἐλλαμψιν, δώρησαι τοῖς δουλοῖς σου, νῦν προερτάζουσι, τῆς σῆς Μεταμορφώσεως λαμπρὰν πανήγυρεν· ἐν ᾧ φῶς ἀπαστράπτων φαιδρύνεις, τοὺς σὲ ἀνυμνύντας, Χριστὸν τὸν φωτοδότην.

Pωτὸς χορηγὸς καὶ φῶς ὑπάρχων, ἀπρόσιτον καὶ αἰδίον προάναρχε, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὥσπερ ἴματιον, φῶς ἐν τῷ κόσμῳ ἐλαμψας, μετὰ σαρκὸς προελθών· καὶ φῶς ἐπὶ τοῦ ὄρες ἀστράπτεις, δόξης τῆς πατρώας, δεικνὺς τὸν χαρακτῆρα.

Τοῦ Αγίου. Νικηταὶ τυράννου.

Hυρεῷ Παμμάκαρ, εὐσεβείας πάντοθεν συμπεφραγμένος, τοὺς παρανομοῦντας, ἐτροπώσω χάριτι μέλπων ἀπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Eν τῷ θλίβεσθαι σε, πρὸς Θεὸν ἐκέντραξε τὸν εὐεργέτην, καὶ εἰσήκουσέ σε, καὶ δεινῶν ἐρρύσατο ἀναβοῶντα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Mη θεοῖς ἀψύχοις, σέβας ἀλογώτατον Μάρτυς προσάξας, καθαρὰ θυσία, τῷ Θεῷ προσήνεξαι μέλπων ἀπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

I"να τῆς μελλούσης, ἐπιτύχης πάνσοφε ζωῆς καὶ δόξης, ἐνεκρώθης κόσμως, καὶ βοῶν Εύ-

σίγνιε ἐθανατώθης· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον! Θεοτοκίον.

Συμπαθής Παρθένε, Θεὸν συμπαθέστατον ἀποτεκῆσα, συμπαθείας θείας, πάντας καταξίωσον τοὺς μελωδοῦντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τοῦ Τριωδίου. Είρμος ἄλλος.

Τὸν Βασιλέα Χριστόν.

Της τοῦ Κυρίου λαμπρᾶς, Μεταμορφώσεως ἡ παροῦσα ἡμέρα, τῷ κόσμῳ προαυγάσσα, προτρέπεται βοῶν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψυχοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῇ διανοίᾳ πιστοὶ, δεῦτε ἀπίωμεν πρὸς τὸ ἄγιον ὅρος, ἵδεῖν τὴν Μεταμόρφωσιν, Χριστοῦ τὴν παμφαῖ· πάντας γάρ φωτίζει, τοὺς δοξολογοῦντας αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σήμερον τῆς τῷ Χριστῷ, Μεταμορφώσεως καθαρᾶς τῇ καρδίᾳ, προϋπαντὴν ποιήσωμεν, καὶ κράζωμεν αὐτῷ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψυχοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί.

Τὴν ἐν προσώποις τρισὶ, μίαν Θεότητα συνθεολογούμενην, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον ὅμοῦ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψυχοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω τεραστίου φρικτοῦ! πῶς παρθενεύουσα μητράζεις θεόπαις, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Δεσπότην τίκτουσα Θεόν; ὃν πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερψυχοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμος.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ὀμολόγησαν οἱ αὐχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλη τῇ φωνῇ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε καὶ ὑπερψυχοῦτε, εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Προεόρτιος. 'Ωδὴ Φ'. 'Απας γηγενής.

Xαίρει οὐρανὸς, ἐκ γῆς ἀνατέλλοντα νῦν προαισθόμενος, "Ηλιοντὸν ἀδυτον, καὶ θεία δόξη ἀμβλῦναι μέλλοντα ἡλιαικὰς φαιδρότητας· γῆ δὲ χορεύει φαιδρῶς, σύρανέω, αἴγλῃ καὶ λαμπρότητι, λαμπομένη καὶ φῶς χρηματίζουσα.

Ψαλλων ὁ Δαυΐδ, τὴν σὴν Μεταμόρφωσιν προσκεφώντε· Τίς ὅμοιωθήσεται, σοὶ τῷ Κυρίῳ, λέγων υἱοῖς ἐν Θεῷ; σὺ γάρ ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς Ἀγέων βουλαῖς, μέγας ὥφθης ἐν τοῖς περικύλωσου, φοβερὸς ἐν τῇ δόξῃ τῆς θείας μορφῆς.

Ωλόγε Θεῖ, σοφία καὶ δύναμις, καὶ χαρακτὴρ τῷ Πατρός· ὡς Θεέ νοθμενε, πιστοῖς καὶ ἀνθρωπε γνωριζόμενε, τῆς σῆς Μεταμορφώ-

σεως ἡμᾶς ἀξίωσον, ἐκτελέσαι τὴν φαιδράν πανήγυριν, ἐν φωτὶ καλῶν ἔργων ἐκλάμποντας.

Τοῦ Αγίου." Εφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ισχυῖ Μάρτυς τῷ Χριστῷ, τὸν ἀνίσχυρον ἐχεῖρὸν ἐθανάτωσας, κατεπαιρόμενον, καὶ μάτην ὄντων νῦν φρυατόμενον· καὶ τῇ τοῦ ξίφης ἐκτομῇ, τὴν κάραν ὑπέκλινας, καὶ καθηγίασας, τῇ τοῦ αἵματος ρόῃ τὴν γῆν ἀπασαν.

Ω'ς κόσμος πάντων ἀθλητῶν, ως Μαρτύρων ὀραιότης Εὔσιγνε, ως στύλος ἀσείσος, τῆς Εὐκλησίας ως περιτείχισμα, τῶν εὐσεβῶν περιφανεῖς, ως θεῖον ἀγλαῖσμα, τῶν προστρεχόντων σοι, ως ὄλόφωτος ἀστήρ μεμακάρισαι.

Στάζουσι μύρον οἱ ἀτμοὶ, τῶν ἰδρώτων σου εὐωδεῖς Εὔσιγνε, καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν, τῶν σὲ τιμώντων εὐωδιαζουσι, καὶ τὸ δυσωδεῖς τῶν παθῶν, κινδύνων καὶ πλάψεων, ἀποδιώκουσιν, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε.

Η'λιε δόξης Ἰησοῦ, ὁ φαιδρύνας τὸ μητρόσυνον σήμερον, τῷ Αθλοφόρῳ σῷ, αὐτῷ πρεσβείας φωτίσον δέομαι, τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν, ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως, ἵνα δοξαζώ σε, ως Θεὸν ἀληθινὸν καὶ φιλάνθρωπον. Θεοτοκίον.

Φωτίσον πῦλη τοῦ φωτὸς, τῆς καρδίας μου τὰ ὄμματα δέομαι, ταῖς ἀμαυρότησι, τῆς ἀμαρτίας ἀποτυφλίμενα, καὶ δεκτικὰ τῶν θεικῶν, δεῖξον ἐπιλάμψεων, ἵνα γεραίρω σε, ἐν φωναῖς ἀγγελικαῖς Παναμώμητε.

Τοῦ Τριωδίου. Είρμος ἄλλος.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ταύτην προεισόδιον τὴν ἡμέραν, τῆς σῆς Κύριε τελοῦντες πανενδόξου, καὶ παμφαοῦς Μεταμορφώσεως, ὕμνοις σε μεγαλύνομεν.

Τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοίωθέντες, τῇ Χριστῷ Μεταμορφώσει, εὑρεθῶμεν φωτοφανεῖν, ταῦς εὐπραγίαις ἡμῶν, ταύτην μεγαλύνοντες.

Προθύροις ἴσταμενοι τῆς ἐνδόξου, Μεταμορφώσεως Κυρίου, αὐγασθῶμεν πνευματικῶς τὰς διανοίας ἡμῶν, ταύτην μεγαλύνοντες.

Δόξα Πατρί.

Σὲ τὴν ἐν Γριαδὶ καὶ Μοναδὶ, παντεξουσίαρχον οὐσίαν, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα "Αγιον, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, τὴν ἀνωτέραν τῶν ἀνω ταξιδεων, μόνη 'Αγνή, καὶ πάστης κτίσεως, ὕμνοις μεγαλύνομεν. Ο Είρμος.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, τὴν οὐρανονταῖς παταρίαις, τὴν τεκνησαν τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θωρακισθεὶς Εὐσίγνιε, τὴν Χριστοῦ πανοπλίαν, τὰς παρατάξεις ἔτρεψας, τῶν αἰδέων τυράννων, καὶ ἥρας νίκης βραβεῖα, ἀνδρικῶς ἐναθλήσας, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε ὅθεν νῦν τῇ Τριάδι, παρεστηκώς, σὺν Ἀγγέλοις πάνσοφε μὴ ἐλλίπης, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν τιμώντων σε πόθῳ.

Προεόρτιον.

Οἱ δόξης ἐφιέμενοι, ὄλικῶς τῆς ἐνθέου, τὸ νέφος διακόψωμεν, τοῦ γεωδίους σαρκίου, μετάρσιοι πρὸς τὸ ὄρος, τὸ Θαβώρ αἰνελθόντες καὶ Μωϋσεῖ Ἡλίᾳ τε, Μαθητῶν τοῖς πρωτάρχαις, συμμετασχεῖν, Θεῖκῆς ἐλλάμψεως ἀπροσίτου, ἀξιωθῆναι σπεύσωμεν, φῶς φωτὶ προσλαβόντες.

Ἐις τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς.

"Ἡχος α. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς παναγίας ἐνδόξη Μεταμορφώσεως, προύπαντὴν ποιεῖντες, τῇ παρουσῃ ἡμέρᾳ, Χριστὸν δοξολογοῦμεν τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν, καὶ ως τὸ πρὶν, ἀφθαρσίαν ἀπαστράψαντα.

Στίχ. Ἐλεος καὶ ἀληθεία συνήντησαν.

Ε'πὶ τὸ ἄγιον ὄρος δεῦτε ἀπίωμεν, καὶ τὴν παμφαεσάτην, Μεταμόρφωσιν πίστει, κατίδωμεν Κυρίου, τοῦτον πιστῶς, προσκυνοῦντες καὶ λέγοντες· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν μόνος, ὁ σαρκωθεὶς, καὶ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Στίχ. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σε πορεύσονται.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ προεόρτιος, μεθ' ἣν μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπαρόντων, Μῶσέως καὶ Ἡλία, καὶ τῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ, φωνῆς δὲ θείας λαλούστης· Οὗτος ἐστὶν, ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος πλ. α.

Νόμος καὶ Προφητῶν σε Χριστὲ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὄρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ θεόπτης, καὶ Ἡλίας ὁ ἐμπύρος ἀρματικάτης καὶ ἀφλεκτός οὐρανοδρόμος, ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεως σου· μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξιώσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε αἱ τοὺς αἰῶνας.

Καὶ Ἀπόλυτος.

Τῇ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνού.

Αὐτούς μηνούς τῆς Ἀγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἶναι τὸν Ἐορτὴν αὐτην τύχη εἰν Κυριακῇ, οὐδέν τῶν ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλα πάντα τὰς Ἐορτῆς.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Ίστωμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ πρώτον.

"Ἡχος δ'." Εδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε νῦν τὴν ιρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, οὐρανόφρονες σήμερον, Χριστῷ συμμορφούμενοι, εὔσεβῶς καὶ γῆθεν, ἐφ' ὑψηλοτάτην, τῶν ἀρετῶν περιωπὴν, ἀνενεχθέντες ἀγαλλιώμεθα· διὸ οἴκτον γάρ τὸν ἄμορφον, μεταμορφούμενος ἀνθρωπὸν, ἐν Θαβώρ κατελάμπρυνεν, σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ωφιλοθεάμονες, τῶν ὑπὲρ νοῦν καὶ φιλήκοοι, μυστικῶς ἐποπτεύσωμεν, Χριστὸν ἐξαράψαντα, θεῖκαὶς ἀκτῖσι, καὶ ἐνηγκθῶμεν, τὴν τοῦ Γεννήτορος φωνὴν, ἡγαπημένου ἀνακηρύττουσαν, Υἱὸν τὸν καταυγάσαντα, τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, ἐν Θαβώρ, καὶ πηγάσαντα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Α"παν νῦν ἐγκόσμιον, καὶ ὑπερκόσμιον σύστημα, συγκινείσθω πρὸς αἰνεσιν, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ νεκρῶν καὶ ζώντων, κεκυριευκότος· θεοπρεπῶς γάρ ἐστι, μεταμορφώμενος συμπαρίστης, τῷ νόμου καὶ τῆς χάριτος, τοὺς πρωτοστάτας καὶ κήρυκας, ἐν Θαβώρ ως ηδόνησεν, σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος πλ. δ'.

Τὸν γνόφον τὸν νομικὸν, ἡ φωτεινὴν τῆς Μεταμορφώσεως διεδέξατο νεφέλη· ἐν ἣ Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας γενόμενοι, καὶ τῆς ὑπερφώτου δόξης ἀξιωθέντες, Θεῷ ἐλεγον· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

"Ἡχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραΐτος·

Στὸν ἡμέρον ὁ Χριστὸς, ἐν ὄρει Θαβώριῳ, τὴν τοῦ Ἀδάμ ἀμείψας, ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρύνας ἐθεούργησεν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σήστιν ἡ γῆ.

Φεγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλαμποντες προσθῶμεν, ἐν ὄρει τῷ ἄγιῳ, σύφομενοι τὴν θείαν, Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἔρμων ἐν τῷ ὄνόματι σου
ἀγαλλιάσονται.

Hλιος μὲν τὴν γῆν, φαιδρύνων αὐθις δύνει
Χριστὸς δὲ μετὰ δόξης, ἀστράψας ἐν τῷ
ὅρει, τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Δέξα, καὶ νῦν Ὁμοιον.

Eἰδον ἐν τῷ Θαβώρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας,
τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκω-
μένον, βροτῶν εἰς ἀπολυτρωσιν.

Ἀπολυτίκιον.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὕρει, Χριστὲ ὁ Θεός.

Ορα τοῦτο εἰς τὸν Μέγαν Τσπερινόν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ.

Στιχολογία γίνεται. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέντρα,
ἵστωμεν Στίχος 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰ-
διόμελα, δ'. δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Ὕχος δ'. Κοσμᾶς Μοναχοῦ.

Pρὸ τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, ὅρος οὐρανὸν
ἐμιμεῖτο, νεφέλη ως σκηνὴ ἐφηπλοῦτο.

Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυ-
ρουμένου, παρὴν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ
Ιωάννῃ, ως μέλλοντες συνεῖναι σοι, καὶ ἐν τῷ
καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου· ἵνα δεωρήσαντες
τὰ δικαιοσιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά
σου· ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίω-
σου, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Pρὸ τοῦ Σταυροῦ σὰ Κύριε, παραλαβὼν τὰς
Μαθητὰς εἰς ὅρος ὑψηλὸν, μετεμορφώθης
ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτῖσι δυνάμεως καταυγά-
ζων αὐτούς· ἔνθεν φιλανθρωπίᾳ, ἐκεῖθεν ἔξου-
σίᾳ, δεῖξαι βαλόμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν λαμ-
πρότητα· ἡς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐν εἰρήνῃ κατα-
ξίωσιν, ως ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Eἰς ὅρος ὑψηλὸν μεταμορφωθεὶς ὁ Σωτὴρ,
τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν, ἐν-
έξεως ἔξελαμψας· δηλῶν, ὅτι οἱ τῷ ὑψει τῶν
ἀρετῶν διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀ-
ξιωθήσονται. Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ, Μωϋ-
σῆς καὶ Ἡλίας ἐδείκνυον, ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν
καριεύει· καὶ ὁ πάλαι διὰ νόμου, καὶ Προφητῶν
λαλήσας ὑπῆρχε Θεός· ως καὶ φωνὴ τῷ Πατρὸς,
ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἐμαρτύρει λέγουσα· Αὐτοῦ
ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυρὸς τὸν Ἀδην σκυλεύσον-
τος, καὶ νεκροῖς δωρουμένου, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Oρος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, νῦν
τίμιον καὶ ἅγιόν ἐστιν, ἐν ω̄ οἱ πόδες σου
ἔστησαν Κύριε· πρὸ αἰώνων γάρ κεκαλυμμένον

μυστήριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐφανέρωσεν ἡ φρικτὴ σὰ
Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ·
οἵ τινες τὴν ἀκτῖνα τοῦ προσωπουσαὶ μὴ φέρον-
τες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτώνων σου, ἐπὶ
πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο· σὶ καὶ τῇ
ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες,
Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, συλλαλοῦντάσι τὰ μέλ-
λοντα συμβαίνειν σοι. Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρὸς
ἐμαρτύρει λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ
ἀγαπητός, ἐν ω̄ εὑδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε, ὃς
τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δέξα, καὶ νῦν Ὅχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Hροτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν, Χριστὲ
ὁ Θεός, τότε παραλαμβάνεις τοὺς τοῖς
σου Μαθητὰς, Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάν-
νην, ἐν τῷ Θαβώρ αὐνελθών. Σοῦ δὲ Σωτὴρ με-
ταμορφουμένου, τὸ Θαβώριον ὅρος φωτὶ ἐσκέ-
πετο. Οἱ Μαθηταί σου Λόγε, ἔρριψαν ἐκυτούς
ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὅρᾳν τὴν
ἀθέατον μορφήν. "Ἄγγελοι διηκόνουν φόβῳ καὶ
τρόμῳ, οὐρανοὶ ἐφριέσαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὁρῶντες
ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἰσοδος. Φῶς Ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ημέρας,
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Eἴπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Ἀνάβηθι πρὸς μέ-
εις τὸ ὅρος, καὶ στῆθι ἐκεῖ, καὶ δώσω
σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐν-
τολὰς, ἃς ἔγραψο· νομοθετῆσαι αὐτοῖς. Καὶ αὐτά-
στὰς Μωϋσῆς, καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ,
ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ ὅρος τῷ Θεῷ· Καὶ τοῖς πρεσ-
βυτέροις εἶπεν· Ἡσυχάσατε αὐτοῦ, ἕως ἂν ἐ-
πιστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ Ἀαρὼν καὶ
Ωρ μεθ' οὐρανῷ· ἐάν τινι συμβῇ κρίσις, προσπο-
ρεύεσθωσαν αὐτοῖς. Καὶ ἀνέβη Μωϋσῆς εἰς τὸ
ὅρος· καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὅρος· καὶ ια-
τέθη ἡ δόξα τοῦ Θεῷ ἐπὶ τὸ ὅρος τὸ Σινᾶ, καὶ
ἐκάλυψεν αὐτὸν ἡ νεφέλη ἐξ ημέρας· καὶ ἐκά-
λεσε Κύριος τὸν Μωϋσῆν τῇ ημέρᾳ τῇ ἑδόμην
ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. Τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης
Κυρίου, ωσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ
ὅρους, ἐναντίον τῶν οὐρανῶν Ἰσραὴλ. Καὶ εἰσῆλθε
Μωϋσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, καὶ ἀνέβη
εἰς τὸ ὅρος· καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὅρει τεσσαρά-
κοντα ημέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Eλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐνώπιον ἐνω-
πίῳ, ως εἰτις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ
φίλον, καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν· ὁ δὲ
Θεράπων Ἰησοῦς οὐρανῷ Ναυῆ νέος ὡς ἔξεπορεύε-

το ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον· Ἰδοὺ σύ μοι λέγεις· Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον· σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποσελεῖς μετ' ἐμοῦ· σὺ δέ μοι εἶπας· Οἶδα σε παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί· Εἰ οὖν εὑρηκα χάριν ἐναντίον σα, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν, ἵνα γνωστῶς ἴδω σε, ὅπως ἀν ω̄ εὑρηκώς χάριν ἐνώπιον σου, καὶ ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σα τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει αὐτῷ Κύριος· Ἐγὼ αὐτὸ προπορεύσομαι σου, καὶ καταπαύσω σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν· Εἰμὴ σὺ αὐτὸς συμπορεύῃ μεθ' ἡμῶν, μή με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὑρηκα χάριν παρὰ σοὶ ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σα, ἀλλ ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθησόμεθα ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ "Ἐθνη, ὅσα ἀν ἐπὶ τῆς γῆς ἔστιν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Καὶ τοῦτον σοι τὸν λόγον, ὃν εἴρηκας, ποιήσω· εὑρηκας γάρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδα σε παρὰ πάντας. Καὶ λέγει Μωϋσῆς· Δεῖξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπε· Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερος σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου, Κύριος ἐναντίον σα· καὶ ἐλεήσω ὃν ἀν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἀν οἰκτείρω. Καὶ εἶπεν· Οὐ δυνήσῃ ἴδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γάρ μή ἰδῃ ἀνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος· Ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοὶ, καὶ στῆθι ἐπὶ τῆς πέτρας· Ἡνίκα δ' ἀν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὅπην τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρὶ μου ἐπὶ σὲ, ἔως ἀν παρέλθω· καὶ ἀφελῶ τὴν χειρά μου, καὶ τότε ὅψη τὸ ὄπισθι μου, τὸ δὲ πρόσωπόν με οὐκ ὀφθήσεται σοι. Καὶ ὥρθισας Μωϋσῆς τὸ πρωΐ, αὐτέθη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καθά συνέταξεν αὐτῷ Κύριος. Καὶ κατέθη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ, καὶ ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου. Καὶ παρῆλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε· Κύριος ὁ Θεός οἰκτίρμων, καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός. Καὶ σπεύσας Μωϋσῆς κύψας ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.

Βχσιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἦρχεται Ἡλιού εἰς Βηρσαβεὲ, ἥ ἐστι τοῦ Ἰουδα, καὶ αὐφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅδὸν ἡμέρας, καὶ ἥλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ὀρκεύθου, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὑπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν. Καὶ ἴδου τις ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστη, φάγε, καὶ πίε. Καὶ ἐπέθλεψεν Ἡλιού, καὶ ἴδου πρὸς κε-

φαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὄλυρίτης, καὶ καμψόκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Αὐτὸς Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἤψατο αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστη, καὶ φάγε, καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἵσχυ τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἔως ὅρους Χωρήθ. Καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ· καὶ ἴδου ρῆμα Κυρίου πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· Ἐξελεύσῃ, καὶ στήσῃ ἐν τῷ ὄρει ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἴδου Κύριος παρελεύσεται, καὶ πνεῦμα μέγα κραταὶ διαλύσῃ τὴν πνεύματι Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός· οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κύριος· καὶ μετὰ τὸν συσσεισμὸν πῦρ· οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὔρας λεπτῆς, καὶ ἐκεῖ Κύριος. Καὶ ἐγένετο ὡς ἦκουσεν Ἡλιού, ἐπεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μηλωτῇ αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἐστη παρὰ τὸ σπήλαιον. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· Πορεύου, καὶ ἀνάστρεψε εἰς τὴν ὁδὸν σου, καὶ ἥξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ· καὶ χρίσεις τὸν Ἐλισσαὶενὶὸν Σαφάτ, ἀντὶ σοῦ, εἰς Προφήτην.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρά· Ἰδιόμελα, Ἡχος β'. **Ο** φωτὶ σου ἀπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγιδασας εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης ἀγανάξε, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως διὸ βοῶμέν σοι· Εὕσπλαγχνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Ο αὐτός.

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σα, τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγυάσεως, καὶ ὁδηγησον ἐν τῇ τρίτῳ τῶν ἐντολῶν σου, ως μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

'Ο αὐτός.

Τὸ προήλιον σέλας Χριστὸς, σωματικῶς ἐπὶ τῆς γῆς περιπολεύων, καὶ πρὶν τοῦ Σταυροῦ, ἀπαντα τὰ τῆς φρικτῆς οἰκουμείας τελέσας θεοπρεπῶς, σήμερον ἐν Θαβώρ τῷ ὄρει, μυστικῶς τῆς Τριάδος τὸν τύπον ὑποδείκνυσι· τοὺς γάρ προκρίτους τρεῖς τῶν Μαθητῶν, Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην, σὺν αὐτῷ ἀγαγὼν κατ' ἴδιαν, καὶ μικρὸν ὑποκρύψας τῆς σαρκὸς τὸ πρόσλημα, μετεμορφώθη ἐμπροσθεν αὐτῶν, ἐμφαίνων τοῦ ἀρχετύπου κάλλος τῷ

εὐπρέπειαν, καὶ ταῦτην οὐχ ὀλόκληρον· τὸ μὲν πληροφορῶν αὐτοὺς, τὸ δὲ καὶ φειδόμενος, μάκρως σὺν τῇ ὄρασει καὶ τὸ ζῆν ἀπολέσωσιν· ἀλλ' ὡς ηδύναντο χωρεῖν τοὺς σωματικοὺς ὀφθαλμοὺς περιφέροντες. Καὶ προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν ηνέγκατο, ἀκαλέγων μαρτυροῦντα αὐτῷ τὴν Θεότητα· καὶ ὅτι αὐτός εστι τὸ ἀληθινὸν τῆς πατρικῆς θείας ἀπαύγασμα, ὁ κυριεύων ζώντων καὶ νεκρῶν. Διὸ καὶ νεφέλη, καθάπερ σκήνη, περιέσχεν αὐτούς· καὶ φωνὴ ἄνωθεν τοῦ Πατρὸς ἐκ τῆς νεφέλης, ἡχητικῶς προσμαρτυροῦσα καὶ λέγουσα· Οὗτός εστιν, ὃν ἀρρένεστως ἐκ γαστρὸς, πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησα, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· ὃν ἀπέστειλα σῶσαι, τοὺς εἰς Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα "Ἄγιον βαπτιζομένους, καὶ ὄμολογῶντας πιεῖς, ὡς ἀδιαιρετόν εστιν, ἐν τῷ κράτος τῆς Θεότητος· αὐτοῦ ἀκούετε. Αὐτὸς οὖν φιλάνθρωπε Χριστὸς Θεός, καὶ ἡμᾶς καταύγασον ἐν τῷ φωτὶ τῆς ἀπροσίτης δόξης, καὶ ἀξίας ἀναδειξον κληρονόμους, τῆς ἀτελευτῆτος βασιλείας σৎ, ὡς ὑπεράγαθος. Δόξα, Ἡχος πλ. α.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτῷ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· φωτὶ προσλάβωμεν φῶς· καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι, Τριάνθα ὄμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Ο αὐτός.

Nόμος καὶ Προφητῶν σε Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὄρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ θεόπτης, καὶ Ἡλίας ὁ ἔμπυρος ἀρματηλάτης, καὶ ἀφλεκτος θρανοδρόμος, ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεως σৎ· μεθ' ᾧν καὶ ἡμᾶς· τοῦ σοῦ φωτισμός αξιώσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὰ Ἱδιόμελα ταῦτα.
Ἡχος δ.

Oπάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρος Σινᾶ διὰ συμβόλων, Ἐγώ είμι, λέγων, ὁ θεός, σήμερον ἐπ' ὄρος Θαβώρ, μεταμορφωθεὶς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον καλλος τῆς εἰκόνος, ἐν ἑαυτῷ τὴν αὐθωπίνην ἀναλαβόσαν θείαν· καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, κοινωνὸς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προμηνύοντας τὴν ἔξοδον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν. Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σήεστιν ἡ γῆ.

Tὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προορώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκὸς, πρὸς αὐθωπός

ἐπιδημίαν, ὁ Θεοπάτωρ Δαυΐδ, πρόρρωθεν πρὸς εὐφροσύνην συγκαλεῖται τὴν κτίσιν, καὶ προφητικῶς ἀνακράζει· Θαβώρ καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀγαλλιάσονται· Ἐν τούτῳ γάρ ἐπιθάς τῷ ὄρει Σωτὴρ, μετὰ τῶν Μαθητῶν σου, τὴν ἀμαρτωθεῖσαν ἐν Ἀδάμ φύσιν, μεταμορφωθεὶς, ἀπαστράψαι πάλαι πεποίηκας, μεταστοιχείωσας αὐτὴν, εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος, δόξαν τε καὶ λαμπρότητα· διὸ βοῶμέν σοι· Δημιουργὲ τοῦ παντὸς Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Tὸ ἀσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος, θεασάμενοι τῷ Αποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἀναρχε Χριστὲ, τὴν θείαν ἡλλοιώσαν ἔκστασιν· καὶ νεφέλῃ περιλαμφθέντες φωτεινῇ, φωνῇς ἦκουσον Πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, ὅτι εἰς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μονογενῆς καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος πλ. β'.

Pέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς σὲ Κύριε, σήμερον ὑπέδειξας ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, τὴν δόξαν τῆς θείκης σὲ μορφῇς· ἔθλεπον γάρ τὰ ἴματα σৎ, ἀστράψαντα ὡς τὸ φῶς, καὶ τὸ πρόσωπόν σὲ ὑπὲρ τὸν ἥλιον, καὶ μὴ φέροντες ὄραν τὸ ἀστεριόν τῆς σῆς ἐλλαμψεως, εἰς γῆν κατέπιπτον, μηδέλως ἀτεκίσαι ἵσχυοντες. Φωνῇς γάρ ἦκουσον μαρτυρούσης, ἄνωθεν· Οὗτός εστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον, Ἡχος βαρύς.

Mετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ηδύναντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ ἀϊδίον, πρεσβείας τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἡχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Tὴν τῶν βροτῶν ἀναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σὲ Σωτὴρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνύντα, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ μετεμορφώθης. Ἡλίας καὶ Μωϋσῆς συνελάλουν σοι· τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· σὲ

κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστρα-
πῇ σου ἐξέστησαν. Ο τότε τούτοις, τὸ φῶς σα-
λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθισμα, ὅμοιον.
Eπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, μετεμορφωθῆς Ἰη-
σοῦ· καὶ νεφέλη φωτεινή, ἐφηπλωμένη ὡς
σκηνὴ, τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης σου κατε-
κάλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέθλεπον, μὴ φέ-
ροντες ὄρᾶν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου
δόξης τοῦ προσώπου σου, ἀναρχε Σωτερ Χριστὲ
ὁ Θεός. Ο τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας,
φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυνέλεον, Καθισμα.

Ηχος δ'. Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

O αὐγελθῶν σὺν Μαθηταῖς ἐν τῷ ὄρει, καὶ
ἐν τῇ δόξῃ τῷ Πατρὸς ἀπαστράψας, σὺν
Μωϋσῆς Ἡλίας σοι παρίστανται· Νόμος καὶ
Προφῆται γάρ ὡς Θεῷ λειτουργοῦσιν· φῦ καὶ
τὴν Υἱότητα, τὴν φυσικὴν ὁ Γεννήτωρ, ὅμολο-
γῶν ἐκάλεσεν Υἱόν· ὃν αὐνυμνοῦμεν σὺν σοὶ
καὶ τῷ Πνεύματι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἴταοι Ἀναβαθμοί, τὸ α.' Αντίφωνον τῷ δ'."Ηχ.

Προκείμενον, **Ηχος δ'.**

Θαβώρ καὶ Ἐρμὼν ἐν τῷ ὄνόματί σου.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ο Ν'. Δόξα. Ταῖς τῷ Ἀποστόλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἴτα, Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, **Ηχος β'.**

Ο φωτὶ σου ἀπασαν. Ζήτει τῦτο εἰς τὴν Λιτήν.

Εἴθ' οὕτως οἱ δύο Κανόνες τῆς Εορτῆς.

Πρῶτος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Χριστὸς ἐνὶ σκοπιῇ σέλας ἀπλετον εἶδες ἦκε.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

'Ωδὴ α'. **Ηχος δ'.** Ο Είρμος.

Xοροὶ Ἰσραὴλ αὐγίμοις ποσὶ, πόντου ἐρυ-
νόρὸν, καὶ υγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀ-
ναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὄρῶντες ἐν αὐ-
τῷ υποθρυχίτς, ἐν ἀγαλλιάσει ἐμελπον· "Α-
σωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Pήματα ζωῆς τοῖς φίλοις Χριστὸς, καὶ περὶ
τῆς θείας δημηγορῶν βασιλείας ἔφη· 'Ἐν
εμοὶ τὸν Πατέρα ἐπιγνώσεσθε, φωτὶ ὡς ἐξαστρά-
ψω ἀπροσίτῳ, ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες· "Α-
σωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

χὺν τῶν ἔθνῶν κατέδεσθε, φίλοι Μαθηταί,
διαυμασθήσεσθε δὲ τῷ πλούτῳ αὐτῶν, ὅτι

δόξης πληροῦσθε, ὡς ὄφθήσομαι, λαμπρότερος
ἢλίου ἐξαστράπτων, ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες·
Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Sήμερον Χριστὸς ἐν ὄρει Θαβώρ, λάμψας ἀ-
μυδρῶς, θεϊκῆς αὐγῆς ὡς ὑπέσχετο, Μαθη-
ταῖς παρεγύμνου χαρακτῆρα· σελασφόρου δὲ
πλησθέντες, θείας αὐγῆς, ἐν ἀγαλλιάσει ἐμελ-
πον· "Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Δεύτερος Κανὼν, φέρων Ἀκροστιχίδα·
Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον ἐν Θαβώρ εἶδε.

Ποίημα Ιωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ωδὴ α'. **Ηχος πλ. δ'.** Υγρὰν διοδεύσας.
Mωσῆς ἐν θαλάσσῃ προφητειῶς, ἵδων ἐν
νεφέλῃ, καὶ ἐν στύλῳ πάλαι πυρὸς, τὴν
δόξαν Κυρίου ἀνεβόᾳ· Τῷ Λυτρωτῷ καὶ Θεῷ
ἡμῶν ἀσωμεν.

Ως πέτρᾳ τῷ σώματι σκεπασθεὶς, τῷ τεθεω-
μένῳ, τὸν ἀόρατον καθορῶν, Μωσῆς ὁ Θεό-
πτης ἀνεβόᾳ. Τῷ Λυτρωτῷ καὶ Θεῷ ἡμῶν
ἀσωμεν.

Σὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ νομικῆς, καὶ ἐν Θαβώ-
ριώ, καθωράθης τῷ Μωϋσῇ, ἐν γνόφῳ τὸ πά-
λαι· ἐν φωτὶ δὲ, νῦν ἀπροσίτῳ τῆς Θεότητος.
Καταβασία· Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

'Ωδὴ γ'. **Ο Είρμος.**

Tόξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶ-
τες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Oλον τὸν Ἀδαμ φορέσας Χριστὲ, τὴν ἀ-
μυρωθεῖσαν αἱμείψας ἐλάμπρυνας πά-
λαι φύσιν, καὶ ἀλλοιώσει τῆς μορφῆς σου ἐ-
νεούργησας.

Στύλῳ πυριμόρφῳ καὶ νεφέλῃ πάλαι, ὁ ἐν
τῇ ἐρήμῳ τὸν Ἰσραὴλ ἀγων, σήμερον ἐν
τῷ ὄρει Θαβώρ ἀρρήτως, ἐν φωτὶ Χριστὸς ἐξ-
έλαμψε.

"Ετερος Κανὼν. Οὐρανίας ἀψίδος.
H σκιάζουσα δόξα, ἐν τῇ σκηνῇ πρότερον,
καὶ τῷ Μωϋσῇ ὅμιλος τῷ σῷ θεράπον-
τι, τύπος γεγένηται, τῆς ἀστραψάσης ἀρρήτως,
ἐν Θαβώρ σου Δέσποτα Μεταμορφώσεως.

Συνανῆλθε σοι Λόγε, μονογενὲς ὑψίστε ἡ τῶν
Ἀποστόλων ἀκρότης ἐπὶ τῷ ὄρει Θαβώρ,
καὶ συμπαρέστησαν, ὅτε Μωσῆς καὶ Ἡλίας,
ὡς Θεοῦ θεράποντες μόνε φιλάνθρωπε.

Θεὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτὸς γέγονας,
ὅλη τῇ Θεότητι μίξας τὴν ἀνθρωπότητα,
ἐν ὑποστάσει σὺ, ἢν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Μωϋ-
σῆς Ἡλίας τε εἶδον ἐν ὄρει Θαβώρ.
Καταβασία· Ράβδος εἰς τύπον.

Κάθισμα, Ἡγος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.
E"πὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, μετεμορφώθης, ὁ Θεός, αναμέσοις Ἡλιού, καὶ Μωϋσέως τῶν σοφῶν, σὺν Ἰακώβῳ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ· ὁ Πέτρος δὲ συνὼν, ταῦτα σοι ἐλεγε· Καλὸν ὅδε ἔστι, ποιῆσαι τρεῖς σκηνὰς, μίαν Μωσεῖ, καὶ μίαν Ἡλίᾳ, καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ. Οὐ τάτε τοῖς, τῷ φῶς σας λάμψας, φώτισαν τὰς ψυχὰς ἡμῶν. **Δόξα,** καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

'Ωδὴ δ'. Ο Εἰουός.

Eἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον οἰκονομίαν σου,
EΧριστὲ ὁ Θεός· ὅτε ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρ-
• Νένθ, ἵνα ἐκ πλάνης ρύσῃ τὰς βοῶντάς σοι·
Dόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Nόμῳ ἐν Σινᾶ τῷ γράμματι, διατυπούμενος,
 Χριστὲ ὁ Θεός, ἐν τῇ γεφέλῃ πυρὶ, καὶ γνόφῳ καὶ ἐν θυέλλῃ, ὥφθης ἐποχούμενος. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Tυα πιστώσῃ τὴν ἔνδοξον, οἰκονομίαν σας, Χρι-
 στὲ ὁ Θεός, ως προϋπάρχων πρὸ τῶν αἰώ-
 νων, καὶ ὁ αὐτὸς ἐν νέφει τὴν ἐπίβασιν θεῖς,
 ἐν τῷ Θαβώρ ἀρρήτως ἐξέλαμψας.

Sυλλαλοῦντες παρειστήκεισαν δουλοπρεπῶς,
 σοὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, οἵς ἐν πυρὸς ἀτμί-
 δι καὶ γνόφῳ, καὶ λεπτοτάτῃ αὔρᾳ προσωμί-
 λησας. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Kατεμήνουν τὴν ἔξοδον, τὴν ἐν Σταυρῷ σου
 ἐν Θαβώρ παρόντες, ὁ ἐν πυρὶ σε καὶ βάτῳ πάλαι, προκατιδῶν Μωσῆς, καὶ ὁ μετάρ-
 σιος δίφρῳ, ἐν πυρίνῳ Ἡλίᾳ Χριστέ..

'Ετερος Κανών. Ο Είουός.

E' κ σαρκός σου βολίδες Θεότητος, ἔξπο-
Eρεύοντο· Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων, ὅ-
 θεν οἱ πρόκριτοι, μέλποντες ἀνεβόν· Δόξα
 τῇ δυνάμει σου Κύριε.

O τὴν βάτον φυλάξας ἀλώβητον, προσομι-
 λοῦσαν πυρὶ, τῷ Μωσεῖ θεολαμποῦσαν
 σάρκα ὑπέδειξας, Δέσποτα μελωδοῦντι· Δόξα
 τῇ δυνάμει σου Κύριε..

Tοπεκρύβη ἀκτῖσι Θεότητος, αἰσθητὸς ἥλιος,
 ως ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, εἰδέ σε μετεμορφού-
 μενον Ἰησοῦ μου. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε..

Pῦρ μὴ φλέγον τὴν ὑλην τοῦ σώματος, ὥρα-
 θης ἄϋλον, ως Μωσεῖ καὶ Ἀποστόλοις,
 ὥφθης Ἡλίᾳ τε, Δέσποτα εἴς ἐκ δύο, ἐν δυσὶ^{τελείαις} ταῖς φύσεσιν.

Καταβασία· Εἰσακήκοα Κύριε.

'Ωδὴ ἐ. Ο Είρμος.

O τοῦ φωτὸς διατμήξας τὸ πρωτόγονον
 χάος, ως ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνῇ σε Χρι-

» στὲ, τὸν Δημιουργὸν, ἐν τῷ φωτὶ σου, τὰς
 » ὄδους ἡμῶν εὔθυνον.

Pροσεκαπέψωσι ὡραιού πεκλίθησαν· φῶς γάρ
 καὶ πρὸ ποδῶν, ὑψίδρομον σέλας Χρι-
 στὲ, ἥλιος ἦκε, μορφὴν βροτείαν, ως αἱμεῖψαι
 εὐδόκησας.

Iδοὺ Σωτὴρ σύνεβόν, Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας τῶν
 Μαθητῶν, ἐν ὄρει ἀγίῳ Θαβώρ ἐνηχουμένων,
 Χριστὸς δὲ πάλαι, προηγγείλαμεν ὅντα Θεόν.

H αναλλοίωτος φύσις, τῇ βροτείᾳ μιχθεῖσα,
 τῆς ἐμφερεῖς ἀύλου Θεότητος, φῶς παρα-
 γυμνήσα τοῖς Ἀποστόλοις, ἀπορρήτως ἐξέλαμψε.

Sὲ τὸ αἰδινού φέγγος, ἐν πατρῷ τῇ δόξῃ, οἱ
 Μαθηταὶ, ως εἶδον ἐκλάμψαν Χριστὲ, σοὶ
 ἀνεβόν· Εν τῷ φωτὶ σας, τὰς ὄδους ἡμῶν εὔθυνον.

"Ετερος Κανών. "Ινα τί με ἀπώσω.

Pητορεύουσα γλῶσσα, σοῦ τὰ μεγαλεῖα οὐ
 δύναται φθέγξασθαι· ὁ κρατῶν ζωῆς γάρ,
 καὶ θανάτος δεσπόζων παρέστησας, ἐν Θαβώρ
 τῷ ὄρει, τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἡλίαν, μαρτυρή-
 σοντάς σου τὴν Θεότητα.

O χερσὶν ἀοράτοις, πλάσας κατ' εἰκόνα σας
 Χριστὲ τὸν ἄνθρωπον, τὸ ἀρχέτυπόν σου,
 ἐν τῷ πλάσματι κάλλος ὑπέδειξας· οὐχ ως ἐν
 εἰκόνι, ἀλλ' ως αὐτὸς εἴ κατ' οὐσίαν, ὁ Θεός
 χρηματίσας καὶ ἄνθρωπος.

Sυγκραθεὶς ἀσυγχύτως, ἀνθρακα ὑπέδειξας
 ήμῖν Θεότητος, καταφλέγοντα μὲν, ἀμαρ-
 τίας, ψυχὰς δὲ φωτίζοντα, ἐν Θαβώρ τῷ ὄρει,
 ως Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἡλίαν, Μαθητῶν τε ἐξάρ-
 χους ἐξέστησας.

Καταβασία· "Ω Τρισμακάριστον ξύλον.

'Ωδὴ σ'. Ο Είρμος.

Eν τῷ θλίβεσθαι με, ἐβόησα πρὸς Κύ-
 ριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεός τῆς σω-
 τηρίας μου.

A απηδόνος πλέον, ἥλιου φῶς τρανότερον,
 ἐν Θαβώρ ἐκλάμψας, ὁ Χριστὸς ἡμᾶς
 ἐφωτίσεν.

Aνελθὼν ἐν ὄρει, Θαβώρ μετεμορφώθη Χρι-
 στὲ, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν, ἀμαυρώσας
 φῶς ἐξέλαμψας.

Sὲ Θεόν ἐπέγνων, οἱ ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, ἐν
 Θαβώρ Χριστὲ δὲ, ἐκπλαγέντες γόνυ ἐκλιναν.
 "Ετερος Κανών.

"Ιλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ως μέγα καὶ φοβερὸν, ὥραθη θεάμα σήμε-
 ρον! εὖ χραντὸς αἰσθητὸς, ἐκ γῆς δὲ ἀσύγ-
 κριτος, ἐξηστραψεν ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νον-
 τὸς ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ.

Παρηλθε μὲν ἡ σκιά, τοῦ νόμου ἐξασθενήσα-
σα, ἐληλυθε δὲ σαφῶς, Χριστὸς ἡ ἀληθεία,
Μωσῆς ἀνεβόησεν, ἐν τῷ Θαβωρίῳ κατιδών
σου τὴν Θεότητα.

Ο' στύλος τῷ Μωϋσεῖ (*), Χριστὸν τὸν με-
ταμορφουμένον, ἡ δὲ γεφέλη σαφῶς, τὴν
χάριν τοῦ Πνεύματος, τὴν ἐπισκιάσασαν, ἐν
τῷ Θαβωρίῳ, παρεδήλου ἐμφανέστατα.

Καταθασία· Νοτίου θηρὸς ἐν σπλαγχνοῖς.

Κοντάκιον Αὐτόμελον. Ἡχος βαρύς.

Ε'πὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἔχω-
ρουν οἱ Μαθηταὶ σου τὴν δόξαν σου, Χρι-
στὸς ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυ-
ρουμένον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκουσιον, τῷ
δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς,
τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Ο Οἶκος.

Ε'γέρθητε οἱ νωθεῖς, μὴ πάντοτε χαμερπεῖς·
οἱ συγκαμπτοντες εἰς γῆν τὴν ψυχὴν μου
λογισμοὶ, ἐπάρθητε καὶ ἄρθητε εἰς ὕψους θείας
ἀναβάσεως· προσδράμωμεν Πέτρῳ καὶ τῆς
Ζεβεδαίου, καὶ ἄμα ἐκείνοις τὸ Θαβωρίου ὄρος
προφθάσωμεν, ἵνα ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς τὴν δό-
ξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· φωνῆς δὲ ἀκούσωμεν, ἃς
περ ἀνωθεν ἥκουσαν, καὶ ἐκήρυξαν τοῦ Ηα-
τρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Συναξάριον.

Τῇ 5'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἀνάμνησις τῆς θείας
Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σω-
τῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Θαβωρὸς μπέρ πᾶν γῆς ἐδοξάσθη μέρος,
Ιδὸν Θεοῦ λάμψασαν ἐν δόξῃ φύσιν.

Μορφὴν ἀνδρομένην κατὰ ἔκτην Χριστὸς ἀ-
μεῖψε.

Τῇ ἔκτῃ τοῦ Αὐγούστου μηνὸς, τὴν ἀνάμνησιν τῆς θείας
Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῇ Ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ πε-
ριχαρῶς ἰορτάζει. Ἡ δὲ ὑπέρθεσις ἐστὶν αὕτη (**). Ἐ-
πειδὴν πολλὰ περὶ κινδύνων ὁ Χριστὸς διελέχθη πρὸς τοὺς
Μαθητὰς, καὶ Σανάτου, καὶ τοὺς πάθους αὐτοῦ, καὶ τῆς
τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ σφαγῆς· καὶ τὰ μὲν ἦν τῷ παρόν-
τι βίῳ καὶ ἐν χερσὶ, τὰ δὲ ἀγαθὰ ἐν ἐλπίσι· βουλόμενος

(*) Οὐτως εύρεσκεται εἰς πάντα τὰ Μηνιχῖα, τετυπωμένα
καὶ Χειρόγραφα, καὶ εἰς αὐτὸν ἔτι τὸ Ἑορτοδρόμιον τοῦ Νικο-
δήμου, ὃς τις εἶχεν ὑπ' ἔψιν καὶ δύο Ἐρμηνευτάς· ἐν δὲ μό-
νῳ μεμβράνῃ παλαιών, ἐκ τῶν τῆς κατὰ τὴν Χαλκηνὶ ἱερᾶς
Μονῆς τῆς Θεοτόκου, ἔχει τοῦ Τροπαρίου τούτου τὴν ἀρχὴν
οὐτως· Ὁ στύλος ὁ τοῦ πυρὸς, Χριστοῦ τὸν κτλ.

(**) Τῆς ὑποθέσεως ταύτης οἱ λόγοι τῷ χριστισμένοι εἰσὶ, σχεδὸν
αὐτολέξει, ἐκ τῆς υγ. Ομιλίας τοῦ θείου Χρυσοστόμου εἰς
τὸν Ματθαῖον.

καὶ τὴν ὄψιν αὐτῶν πληροφορῆσαι, καὶ δεῖξαι, τίς ποτε
ἴστιν τὴν δόξαν ἔκείνη, μεθ' οὓς μέλλει παραγενέσθαι, ἀνα-
φέρει αὐτοὺς εἰς ὅρος υψηλὸν κατ' ἴδιαν, καὶ μετεμορφώ-
θη ἐμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἐλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς
ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἴματα αὐτοῦ ἴγενετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς·
καὶ ὠφθησαν αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας συλλαλοῦντες
αὐτῷ.

Παραλαμβάνει δὲ τῶν ἄλλων τοὺς τρεῖς μόνους, ὡς ὑ-
παρέχοντας· ὁ μὲν γάρ Πέτρος, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖν αὐ-
τόν· ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖσθαι· ὁ δὲ Ἰά-
κωβος, ἐκ τοῦ δύνασθαι πιεῖν τὸ ποτήριον, ἐπερ καὶ ὁ Κύ-
ριος ἐπιει. Μωϋσῆν δὲ καὶ Ἡλίαν εἰς μίσου παράγει, τὰς
οὐκ ὄρθας ὑπουρούσας τὰς εἰς αὐτὸν παρὰ τοῖς πολλοῖς γι-
νομένας διορθουμένος. Ἐπειδὴ γάρ τινες μὲν αὐτὸν Ἡ-
λίαν ἔλεγον, ἄλλοι δὲ Ἱερεμίαν, διὰ τοῦτο τοὺς Κορηφαίας
ἄγει, ἵνα τὸ μέσου ἐντεῦθεν ἴδωσι τοῦ δεύτερου καὶ τοῦ
Δευτότου· καὶ ἵνα μάθωσιν, ἐτι καὶ Σανάτου καὶ ζωῆς
αὐτός ἐστιν ὁ ἔχων πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν.

Αὐτῷ δὲ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας.
Α' μήν.

Ωδὴ ζ'. Ο Είρμος.

Α'βραμιαῖοι ποτὲ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες,
Ακαμίνου φλόγα κατεπάτησαν, καὶ ὑ-
μνοῦντες ἔψαλλον· Ο τῶν Πατέρων Θεὸς εὐ-
λογητὸς εῖ.

Περιχυθέντες φωτὶ, τῆς ἀπροσίτου δόξης,
Θαβωρὸς ἐν ὄρει οἱ Ἀπόστολοι, Χριστὲ
ἀνεβόησαν· Ο τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.
ΑιΓαπτὶ θείας ἡχῆς, καὶ δροσοθόλῳ γεφέ-
λη, Χριστὲ καὶ αἴγλη σου ἡδόμενοι, οἱ
Ἀπόστολοι ἔψαλλον· Ο τῶν Πατέρων Θεὸς εὐ-
λογητὸς εῖ.

Ε'ν ἀπροσίτῳ φωτὶ, ὡς σὲ κατεῖδε Πέτρος,
Θαβωρὸς ἐν ὄρει ἐξαστράψαντα, Χριστὲ ἀ-
νεβόησεν· Ο τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.
Τῷ ἀρχηγῷ τῆς γῆς, Χριστῷ συνόντες παῖ-
δες, οἱ Ζεβεδαίου ὡς ἀπέπεμψε, μορφῆς
φῶς ἐβρύντησαν· Ο τῶν Πατέρων Θεὸς εὐ-
λογητὸς εῖ.

"Ετερος Κανὼν. Παῖδες Ἐβραίων ἐν καμίνῳ,
Νῦν καθωράθη Ἀποσόλοις, τὰ ἀθέατα, Θεό-
της ἐν σαρκὶ, ἐν τῷ ὄρει Θαβωρὸς, ἀστρά-
πτουσα βοῶσιν. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε"φριξαν φόβῳ ἐκπλαγέντες, τὴν εὐπρέπειαν
τῆς θείας βασιλείας, ἐν τῷ ὄρει Θαβωρὸς,
Απόστολοι βοῶντες· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἥκουσθη· ὁ ἀπάτωρ γάρ
γίος ἐκ τῆς Παρθένου, τῇ πατρῷα φωνῇ,
ἐνδόξως μαρτυρεῖται, οἵα Θεὸς καὶ ἀνθρωπός,
οὐ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θέσει οὐ γέγονας Υψίστου, τῇ οὐσίᾳ δὲ
γίος ἡγαπημένος, προϋπάρχων ἡμῖν, ὡ-

μίλησας ἀτρέπτως, Εὐλογητὸς εἰς κράζουσιν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία: "Εκνοον πρόσταγμα τυράννου.
· Ωδὴ η. Ὁ Είρμος.

Οἱ ἐν Βαθύλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζῆλῷ, τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως κατεπάτησαν· καὶ μέσου πυρὸς ἐμβλυθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Nεύματι τὸ πᾶν ὁ φέρων, ποσὶν ἀχράντοις, ὅρους ἐπέβη Θαβώρ· ἐν φᾶ ήλιον μᾶκλον αὐγῆς, ἐξαστράψας τὸ πρόσωπον; γόμου προκρίτους, καὶ τῆς χάριτος ἔδειξε μέλποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. **E**ν τῇ ἀπροσίτῳ δόξῃ, κατ' ὅρος ἐκφανθὲν ἀπορρήτως Θαβώρ, τὸ ἀσχετον καὶ ἀδυτον φῶς, τῷ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, τὴν κτίσιν φαιδρῦναν, τοὺς ἀνθρώπους ἐθέωσε μέλποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. **I**εροπρεπῶς ἐνώτες, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας ἐν ὅρει Θαβώρ, τῆς θείας χαρακτῆρα, τρανῶς ὑποστάσεως βλέποντες, Χριστὸν ἐν Πατρῷα, ἐξαστράψαντα δόξην, ἀνέμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Dιὰ τῆς ἐν γυνόφῳ θείας ὄμφης, τὸ πρόσωπον ποτὲ ἐδοξάσθη Μωσῆς· Χριστὸς δὲ ὡς ἴματιον, φῶς καὶ δόξαν ἀναβάλλεται· φωτὸς αὐτῷργὸς, γάρ πεφυκὼς καταυγάζει τοὺς μέλποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Eκ φωτογένους νεφέλης, Χριστὸν οἱ Μαθηταὶ ἀμπεχόμενον, θρῶντες ἐν Θαβώρ, καὶ πρηνεῖς ἐπὶ γῆς κατανεύσαντες, τὸν υἷν ἐλλαμφέντες, σὺν Πατρὶ τῷτον ὑμνούν καὶ Πνεύματι· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

"Ετερος Κανών. Ἐπταπλασίως κάμινον..

A'ηκοότες Δέσποτα, ἐκ Πατρὸς μαρτυρούμενον, καὶ ὡς ἀνθρωπίνης στερρότεραν ὄψεως, ὅρᾳν τοῦ προσώπου σου, τὴν ἀστραπὴν μὴ φέροντες, σοῦ οἱ Μαθηταὶ, ἐπὶ τὴν γῆν κατέπιπτον; ἐν φόβῳ μελωδῶντες· ἵερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν· εἰς τοὺς αἰῶνας.

Bασιλευόντων πέφυκας, Βασιλεὺς ὥραιότατος, καὶ τῶν πανταχοῦ κυριευόντων Κύριος, δινάξης μακάριος, καὶ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, φῶς σὲ Μαθηταὶ κατεπλαγέντες ἔβόων· Οἱ Ηαῖδες εὐλογεῖτε, ἵερεῖς ἀνυψωεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Oὓς οὐρανοῦ δεσπόζοντι, καὶ τῆς γῆς βασιλεύοντι, καὶ καταχθονίων τὴν κυρείαν

ἔχοντι, Χριστέ σοι παρέστησαν, ἐκ μὲν τῆς γῆς Α' πόστολοι, ως ἐξ θρανῆς δὲ ὁ Θεοβίτης Ἡλίας, Μωσῆς δὲ ἐν νεκάδων, μελωδοῦντες συμφώνως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Pαθυμοτόκοι μέριμναι, ἐπὶ γῆς κατελείφθησαν, τῇ τῶν Αποστόλων ἐκλογῇ Φιλάνθρωπε, ως σοὶ ἡκολούθησαν, πρὸς τὴν ἐκ γῆς μετάρσιον, θεέαν πολιτείαν· ὅθεν καὶ ἐπαξίως, τῆς σῆς θεοφανείας, ἐμελωδῶν τυχόντες· Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία· Εὐλογεῖτε Παῖδες..

· Ωδὴ θ'. Ὁ Είρμος.

Oτόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὃς ὡφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεράφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Sύντρομοι καὶνη φωτοχυσία, αἴθριάς οἱ Μαθηταὶ ἐλλαμφέντες, πρὸς ἀλλήλους ἐώρων, καὶ πρηνεῖς εἰς γῆν καταπεσόντες, σοὶ τῷ Δεσπότῃ, τῷ τῶν ἀπάντων προσεκύνησαν.

Hχος ἐκ νεφέλης ἀνεπέμπετο, θεόκτυπος βεβαιῶν τὸ θαῦμα· ὁ Πατὴρ γὰρ τῶν φωτῶν, Οὗτός ἐστιν Χιός ὁ ἀγαπητός μου, τοῖς Α' ποστόλοις ἀνεβόα, οὐ ἀκούετε.

Kαὶναὶ κατιδόντες καὶ παραδοξα, φωνῆς πατρικῆς ἐγωτισθέντες, ἐν Θαβώρ οἱ τοῦ Λόγου ὑπηρέται, ἐκμαγεῖον τῷ ἀρχετύπου, Θεοῦ πάρχει ἀνεβόων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν·

Eἰκὼν ἀπαράλλακτε τοῦ Ὅντος, ἀκίνητε σφραγίς, ἀναλλοίωτε, Υἱὲ Λόγε, σοφία καὶ βραχίων, δεξιᾷ· Υψίστου σθένος, σὲ ἀνυμοῦμεν, σὺν Πατρὶ τε καὶ τῷ Πνεύματι· "Ετερος Κανών. Ὁ Είρμος.

Eφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ "Υψίστος, Θεοῦ κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἀνθρωπος· διὸ τὴν "Αχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Iνα σου δείξης ἐμφανῶς, τὴν ἀπόρρητον δευτέραν καταβασιν, ὅπως ὁ "Υψίστος, Θεὸς ὁφθήσῃ ἐστὼς ἐν μέσῳ θεῶν, τοῖς Αποστόλοις ἐν Θαβώρ, Μωσεῖ σὺν Ἡλίᾳ τε, ἀρρήτως ἐλαμψεῖς· διὸ πάντες σε Χριστὲ μεγαλύνομεν.

Aεῦτέ μοι πείθεσθε λαοί, ἀναβάντες εἰς τὸ θρόνος τὸ Ἀγιον, τὸ ἐπουρανίον, ἀυλῶς τῶν μεν ἐν πόλει ζῶντος θεοῦ· καὶ ἐποπτεύσωμεν νοῖ, Θεότητα· ἀυλον, Πατρὸς καὶ Πνεύματος, ἐν Υἱῷ μονογενεῖ· ἀπαστράπτουσαν.

Eθελέας πόθῳ με Χριστὲ, καὶ ηλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον, πυρὶ

ἀύλω τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ ἐμπληθῆναι τὰς
ἐν σοὶ, τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρ-
τῶν, μεγαλύνω ἀγαθὲ παρουσίας σου.

Καταβασία. { Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε.
Ο δικὶ βρωσεως τοῦ ξύλου.

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον. Ἐκ γ'.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρὸς ἀ-
γεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτὶ σου, σήμε-
ρον ἐκ Θαβωρίῳ, φῶς εἴδομεν τὸν Πατέρα, φῶς
καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν.
Εἰς τοὺς Αἰνους, ἴστωμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεράζοντες τὸ α'.
Ἡχος δ'. Ο εὖ ψίστου κληθεῖς.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πε-
νίου, λαβὼν οὓς προέκρινας τῶν ἑρῶν
Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβωρίον Δέσποτα, ἀνῆλ-
θες ὅρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν
σου· οἱ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον,
καὶ ὑπὲρ ἥλιον λαμψαντα, πρηνεῖς πεσόντες,
τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶν-
τες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστὲ καὶ
ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρὸς, εἰ καὶ θέλων, σὰρξ
ώραθης ἀναλλοίωτος.

Ο πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς
ώς ἴματιον περιβαλλόμενος, μεταμορφού-
μενος ἐμπροσθεν, τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν
ἥλιον Δόγε ἔλαμψας. Μωσῆς καὶ Ἡλίας δὲ,
σοὶ παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύ-
ριον, δηλοποιῶντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν ἀ-
πόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν
πολλὴν συγκατάβασιν, δι᾽ ἡς ἔσωσας κόσμου,
ἀμαρτίας ἀπολλύμενου.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ
σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὅρος Θα-
βωρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ,
τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνὴ τοῦ Γεν-
νήτορος, ἀγαπητὸν σε Υἱὸν, τῶν Μαθητῶν συμ-
παρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ως ὅμοούσιον καὶ
ὅμοθρον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Κα-
λὸν ὡδε ἐστὶν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδὼς ὃ ἔλαλει,
Εὐεργέτα πολυελεε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος πλ. δ'. Βύζαντος.

Παρέλαθεν ὁ Χριστὸς, τὸν Πέτρον καὶ Ἰά-
κωβον καὶ Ἰωάννην, εἰς ὅρος ὑψηλὸν κα-
τὰ ἴδιαν, καὶ μετεμορφώθη ἐμπροσθεν αὐτῶν·
καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ως ὁ Ἡλίος,
τὰ δὲ ἴματια αὐτῷ, ἐγένετο λευκά ως τὸ φῶς.
Καὶ ὡφθησαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας μετ' αὐτοῦ
συλλαλοῦντες· καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν
αὐτούς· καὶ ἴδου φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγου-

σα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ
ηὔδοκησα, αὐτοῦ ἀκούετε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυτη.
Διδοται καὶ ἀγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.
Ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.
Ἄντιφωνον Λ'.

Στίχ. α. Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν
πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σωτερ σῶσον
ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ετοιμάζων ὅρη ἐν τῇ ἰσχυΐ αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. γ'. Ο σὸναβαλλόμενος φῶς ως ἴματιον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. δ'. Τὰ ὅρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώ-
που Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Ἄντιφωνον Β'.

Στίχ. α. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς
ἄγιοις.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβωρ
μεταμορφωθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Αγαπᾶ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ
πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σῆς, η πό-
λις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. δ'. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἀνθρωπος· καὶ ἀν-
θρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.
Ἄντιφωνον Γ'.

Στίχ. α. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰώνα ἀ-
στομαῖ.

Μετεμορφώθη ἐν τῷ ὅρει, Χριστὲ ὁ Θεὸς, κτλ.

Στίχ. β'. Εξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυ-
μάσια σου, Κύριε.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει, κτλ.

Στίχ. γ'. Μακάριος ὁ λαός ὁ γινώσκων ἀλα-
λαγμόν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει, κτλ.

Στίχ. δ'. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου
πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὄνόματί σου
ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Θαβώρ καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Σῶσον ἡμᾶς Γείτονεῖ Θεοῦ, κτλ.

Τὸν Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ Κοντάκιον.

Τρισάγιον, Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγελιον.
Κοινωνικόν. Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τῷ προσώπου σου Κύριε πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰώνα.
Αὐληλούϊα.

Εἰς τὴν τράπεζαν, παράκλησις.

Τῇ Z'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Οσιού μάρτυρος Δομετίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἵστωμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ'.
Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου. { ἀπέρ ζήτει εἰς
Ο' πρὸ αἰώνων ὑπάρχων. { τοὺς Αἴνους τῆς
Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης. { Εορτῆς.

Εἶτα τοῦ Ἀγίου Προσόμοια γ'.

"Ηχος πλ. β'. "Ολην ἀποθέμενοι.

Ο'λην ἀποθέμενος, τὴν μαγικὴν γοντείαν,
καὶ Περσῶν μιάσματα, καὶ τὰ μυσταρώτατα τερατεύματα, τῷ Θεῷ προσέδραμες, τῇ σοφῇ προνοίᾳ, κυθερωῶντι τὰ οὐράνια· οὐ τῷ ὀνόματι, ἀποστολικῶς ἐθεράπευσας, ἀλόγων ἀρρωστήματα, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων νοσήματα, τῶν προσερχομένων, προθύμως σοι Θεράπον τοῦ Χριστοῦ· ὃν παρέρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο'λην ἀνατέθηκας, τὴν σὴν ζωὴν τῷ Κυρίῳ, καὶ θερμῶς ἔχωρησας, πρὸς τὸν τῆς ἀσκήσεως δρόμον "Οσιε· προσευχὴν ἀθόλωτον, ἀγρυπνίαν πάνυυχον, ὑμνῳδίαν ἀκατάπαυστον, καὶ βίον ἀμεμπτον, καὶ ἀγγελικὸν ἐνδεικνύμενος· ἐντεῦθεν τὴν ἐνέργειαν, τὴν τῶν θαυμασίων ἐπλούτησας· οἵδε γάρ δοξάζειν, ὁ Κύριος τοὺς δούλους ἐκυρῶν· ὃν παρέρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο'λην ἐνδυσάμενος, τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, καὶ τὸν ἀδιάρρηκτον, θυρεὸν τῆς πίστεως περιθέμενος, φοβερὸς γέγονας, ταῖς ἀντικειμέναις, τῶν Δαιμόνων παρατάξειν, οὓς καὶ ἐδίωξας, μάστιγι τῇ πίστει χρησάμενος, καὶ θείας ἐπικλήσει· καὶ τοὺς ὄδοιπόρους διέσωσας, βλαβῆς τῆς ἐκείνων, Δομέτιε θεράπον τοῦ Χριστοῦ· ὃν παρέρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Εορτῆς. "Ηχος πλ. β'.

Ιροτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν Χριστὲ ὁ Θεὸς, τότε παραλαμβάνεις τοὺς τρεῖς σου Μαθητὰς, Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαβώρ ἀνέλθων. Σοῦ δὲ Σωτῆρ μεταμορφουμένου, τὸ Θαβώριον ὅρος φωτὶ ἐσκέπετο· Οἱ Μαθηταὶ σὺ Λόγε, ἔρριψαν ἐαυτοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὅραν τὴν αἰθέατον μορφήν. "Αγγελοι διηκόνουν φόβῳ καὶ τρόμῳ· οὐρανοὶ ἔφριξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὄρῶντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἰσοδος. Φῶς ἴλαρόν. Προκείμενον. "Ηχος βαρύς. Ο' Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ· πάντα ὅσα ἥθελησεν ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

Στίχ. Η θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιγμὰ Προσόμοια.

"Ηχος β'. Οἶκος τοῦ Εφραΐτα.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν ὅρει Θαβωρίῳ, τὴν τοῦ Αδαμ ἀμείψας, ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρύνας ἐθεούργησε.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Ιδον ἐν τῷ Θαβώρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας, τὸν ἐν Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσην.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἐρμών.

Σῆμα θεοπρεπὲς, Θεότητος δεικνύεις, πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσταις, ως ἥλιος ἀστράψας, Χριστὸς ἐν ὅρει σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν. "Ηχος πλ. δ'.

Τῆς Θεότητός σου Χριστὲ, ἀμυδρὰν αὐγὴν παραγυμνώσας, τοῖς συναναθᾶσί σοι ἐπὶ τοῦ ὅρης, τῆς ὑπέρκοσμίου σὺ δόξης ἐποίησας κοινωνός· ὅθεν ἐνθεατικῶς ἐκραύγαζον· Καλόν ἐστιν ἡμᾶς ωδε εἶναι. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ τὸν μεταμορφωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, αὐνυμοῦμεν εἰς τοὺς αἰώνας.

Απολυτίκιον τῆς Εορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Εορτῆς.
"Ηχος δ'. Επεφάνης σήμερον.

Εορτὴ υπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότη, ἥλθε· δεῦτε ἀπαντες, ἐπὶ τῷ ὅρει νοερῶς, προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ, Χριστὸν ἐποψόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισ. τῆς Εορτῆς.

Ὕχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσῆφ.

Τὴν μεθέορτον πισταὶ, ἡμέραι σήμερον φαιδρῶς, τῆς ἐνδόξου καὶ φρικτῆς, Μεταμορφώσεως Χριστοῦ, ἐπιτελοῦντες βοήσωμεν ὁμοφρόνως· Τὸ φύραμα ἡμῶν, ἀνεμορφώσω Σωτῆρ, τῇ θείᾳ σου σαρκὶ, συναπαστράψας αὐτῷ, καὶ ἀποδοὺς τὸ πρώτιστον αἴξιώμα, τῆς ἀφθαρσίας ως εὔσπλαγχνος· Διό σε πάντες, δοξολογοῦμεν, τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Τὸ αὐτό.

Εἴτα εἰς Κανὼν τῆς Εορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Πρέσβειν σε Χριστῷ προσφέρω στεφηφόρε.

Θεοφάνους.

Ωδὴ α. Ἕχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ.

Πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημήσας μαρτυρικῇ, διαλάμπων χάριτι, τοῖς ὑμνοῦσί σε πιστῶς, φωτοφόρον ἔμπνευσον αὐγὴν, ἵκετεύων τὸν Χριστὸν Θεομακάριστε..

Ρήξας τοὺς βρόχους τῆς πλάνης εἰλικρινῶς, τῷ Χριστῷ προσέδραμες, διανοίᾳ καθαρᾶ, τὰ Περσῶν σεβάσματα λιπών, καὶ τῶν Μάγων ἐκφυγὼν τὴν ἀθεότητα.

Επιστημόνως σκοπήσας ως οὐ Θεός, ως κτιστὸς ὁ ἥλιος, ως οὐδὲν τῶν ὄρατῶν, ἐπὶ τὸν ἀόρατον Θεὸν, ὠδηγήθης λογισμῷ σοφῷ χρησάμενος. Θεοτοκίον.

Σὲ Παναγία Παρθένε τὴν τὸν Υἱὸν, τὸν Θεοῦ γεννήσασαν, γεγονότα καθ' ἡμᾶς, δὶς ἡμᾶς ιπρύττομεν ἀγνῇ, Θεομήτορα πιστοὶ καὶ μακαρίζομεν.

Ωδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἀγιος ως σύ.

Βεβαίᾳ πίστει στηριχθεὶς, ως ἀκλόνητος πύργος, ἀπερίτρεπτος ὥφθης, οὐ λόγοις τοῖς μαγικοῖς, οὐ γνώσεως περσικῆς, γοητείαις περιεργαζόμενος.

Ι'ὸν ψυχόλεθρον φυγὼν, τοῦ τῇ κτίσει λατρεύειν καὶ τὸν ἥλιον σέβειν, τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν, ως πάντων Δημιουργὸν εὔσεβείας πόθῳ ἐπεζήτησας.

Ναμάτων θείων μετασχὼν, τῆς παλλιγγενεσίας, τὴν ψυχὴν κατηγάσθη, καὶ γέγονας ἀληθῶς, νίὸς χάριτι Θεῷ, κληρονόμος θείων ἀπολαύσεων. Θεοτοκίον.

Σοφία οἶκον ἔαυτῇ, ὡκοδόμησε θεῖον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, σκηνώσασα τὴν ἀγνήν, γαστέρα σου τὴν σεπτὴν, καθαρθεῖσαν Πνεύματι Πανύμητε. Ο Είρμος.

Οὐκ ἔτιν "Αγιος ως σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν σου

» 'Αγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὅμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἕχος γ'. Τὴν ὥραιότητα.

Τὴν ὥραιότητα Χριστοῦ ἐπόθησας· καὶ δὶς αὐτήσεως πάθη ἐνέκρωσας· καὶ ἐναθλήσας μαρτερῶς, τὴν πλάνην ἀπετέφρωσας, ἐνδοξε Δομέτιε, τῶν Ἀγγελῶν συνόμιλε· ὅθεν καὶ ίάσεων, ρεῖθρα βρύεις τοῖς πίστεις σου, τὴν μυήμην ἐπιτελοῦσι τὴν θείαν, Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Εορτῆς.

Τῆς θείας δόξης σου, ὄντως ἀπαύγασμα, καθὼς ἡδύναντο, ἔδειξας Λόγος Θεοῦ, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβώρ, ὅρει μεταμορφουμένος· οἵσις συνελλαμφθείημεν, καὶ ἡμεῖς οἵ μνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ἐν πίστει σοι συμφώνως βοῶντες· Δόξα Χριστὲ τῇ βασιλείᾳ σου.

Ωδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Επέγνως "Ἐνδοξε, τὸν φύσει ἄγνωστον, λογικῶς ἐκζητήσας καὶ εύρηκας, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ προσεκύνησας χαρᾶ, τὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα.

Χορείᾳ σώφρονι, θερμῶς προσέδραμες, μοναζόντων Ἀγίων καὶ ἀρετῆς, ζῆλῳ πυρπολούμενος, ἐπολιτεύσω καθαρῶς ἐν νηστείαις καὶ δεήσεσι·

Παδίως ἔλουσε, δεσμὰ τῆς φύσεως, ὁ θεόφρων σου πόθος καὶ τῶν παθῶν ἔσθεσε τὴν κάμινον, τῷ δροσοθόλῳ φωτισμῷ, τοῦ Ἀγίου Πάτερ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Ισχύς μου πέφυκε, Θεός καὶ Κύριος, Θεοτόκη Παρθένε ὁ σαρκωθεὶς, Λόγος ὁ ὑπέρθεος, ἐξ ἀκηράτου σου γαστρὸς, τὴν ζωὴν ἡμῖν διωρούμενος.

Ωδὴ έ. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Συκέσει θείᾳ διαπρεπής, Μάκαρ πεφυκώς τῶν ὄρωμένων ἀπάντων προέκρινας, τὴν τῶν ἀοράτων αἰδίοτητα, τῷ φέγγει τῆς ἀγνείας καταλαμπόμενος.

Τῆς θείας γευσάμενος ἀρετῆς, τὸ τῆς ἡσυχίας καὶ ἀναχωρήσεως ἔστερξας, τὴν τῆς διανοίας ἀνεπιθύλωτον, κατάστασιν φυλάττων Πάτερ Δομέτιε.

Ω'ς ὄντως μέγα καὶ θαυμαστὸν, τῆς ἐπὶ τὸ κρείττον μεταβολῆς σῃ, τὸ πάνσοφον φρόνημα· τῆς γὰρ τῷ Υψίστῳ χειρὸς ἀλλοίωσις, καὶ χάριτος τῆς θείας ἔργον ἐγένετο. Θεοτοκίον.

Ηαρθένος ἔμεινας ἀσινής, καὶ τὰ τῶν μητέρων ἐπιδεικνύεις, πανάμωμε Δέσποινα..

τῇ γὰρ παρθενίᾳ τόκου συνήρμοσας, καὶ φέρεις
ἀμφοτέρων τὰ ἴδιώματα.

Ωδὴ 5'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Pαγδαίως φερόμενον, τοῦ ἔχθροῦ καὶ δυσ-
μενοῦς, τὸν πειρασμὸν ὑπέμεινας, καὶ ποι-
κίλως Παμμάκαρ δοκιμασθεὶς, τῷ φθόνῳ μαχό-
μενος, νικητὴς ἀνεδείχθης ἀξιάγαστε.

O' βίος σὺ ἐνθεος, ή ζωὴ θεοειδῆς, καὶ φω-
τοφόρος γέγονε· τὰ τοῦ κόσμου τερπνά-
γὰρ καταλιπὼν, τὴν θείαν εὐπρέπειαν, ἐκαρ-
πώσω Θεόφρον καὶ τερπνότητα.

Sημεῖα καὶ τέρατα, ἡξιώθης ἐκτελεῖν, ὑπερ-
ψῶς Ἀοιδιμε, τῇ δυνάμει τῇ θείᾳ καθο-
πλισθεὶς, καὶ ἔχων τὴν ἄνωθεν, συνεργοῦσάν
σοι χάριν ἀξιάχαστε. Θεοτοκίον.

Fωτὸς οἰκητήριον, καὶ νυμφῶν θεοπρεπῆς,
τῆς ὑπὲρ νοῦν σαρκώσεως, τοῦ τῶν ὅλων
Παρθένε Δημιουργοῦ· σὺ γὰρ μόγη πέφυκας,
ἀξιόθεον τούτου ἐνδιάτημα. Ο Είρμος.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψηλένην καθο-
ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδωνι, τῷ
εὐδίω λαμένη σὺ προσδραμὼν, βοῶ σοι. Ἀνά-
γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυελεε.
Κοντάκιον τῆς Εορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Οσιομάρτυρος Δομετίου τοῦ Πέρσου.

Στίχοι.

Ὑπὲρ τὰ πάντα σοὶ συναθλεῖν ἐκ λίθων,
Μύστας Πάτερ σους ἐξεπαίδευσας τάχα.

Σὺν δυσὶν ἔβδομάτῃ Δομέτιος ἐλεύσθη μύ-
σταις.

Oὗτος, ήν κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ μεγάλου Κωνσταντί-
νου, Πέρσης τὸ γένος. Κατηχηθεὶς δὲ ὑπὸ Ἀβάρου
τίνες Χριστιανοῦ, καὶ τὰ περὶ Χριστοῦ μυηθεὶς, καταλι-
πὼν μετὰ τῆς πατρικῆς ἀσεβείας καὶ πᾶσαν τὴν ἐκ συγ-
γενείας προσπάθειαν, ἥλθεν ἐν τοῖς μεθορίοις Ρωμαίων
τε καὶ Περσῶν, εἰς πόλιν λεγομένην Νίσιβιν· καὶ εἰσελ-
θὼν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ τυχὼν τοῦ Ἀγίου Βαπτί-
σματος, τὸ τῶν Μοναχῶν ἔνδυμα περιεβάλετο. Ἐπιδειξά-
μενος αὖν παντοῖαν σπουδὴν τε καὶ ἀσκησιν, φθόνου, ἐξ
ὑπεθήκης τοῦ πονηροῦ Δαιμονος, παρὰ τῶν ἐν τῇ Μονῇ
Μοναχῶν ἐπεσπάσατο. Ἀπέδρα τοίνυν ἐκεῖθεν, καὶ ἥλθεν
εἰς τὸ Μοναστήριον: Σεργίῳ καὶ Βάκχου τῶν Μαρτύρων,
ἐν πόλει Θεοδοσίου, καὶ κατηκολούθει τῇ πολιτείᾳ τοῦ Ἀρ-
χιμανδρίτου Θύρβελ· ὃς λέγεται ἐπὶ ἐξήκοντα χρέους ἐ-
ψητοῦ μὴ μεταλαβεῖν, μήτε ἀνακλιθῆναι, μήτε καθίσαι,
ἄλλ' ἐν βακτηρίᾳ στηρίζομενος, ἐκπληροῦν τὰς ἀνάγκας
τῆς φύσεως. Παρ' αὐτοῦ οὖν ψηφισθεὶς, χειροτονεῖται Διά-
κονος, καὶ μέλλοντος αὐτὸν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου ἐπὶ τὴν
τοῦ Πρεσβυτέρου ἀναβίβασαι τιμὴν, τοῦτο γνοὺς ὁ Ἀγιος
Δομέτιος ἀνεχώρησε, καὶ ἐπὶ τινος στρους ἀνελθὼν, καύσω-
νι καὶ κρύει καὶ ταῖς ἐπιγινομέναις τῶν ὠρῶν καρτε-

ρεῖ κακώσεαιν· εἴτα, ἐν ἄντρῳ χειροποιήτῳ εἰσελθὼν, καὶ
ἐπὶ τινα χρόνον προσμείνας, θαυματουργίαις πλείσταις, ἐν
τῷ τοῦ Χριστοῦ ὄνόματι, τοὺς προσφοιτῶντας ἐδεξιοῦτο,
καὶ ἐκ τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ
πίστιν μετήγαγε. Ἐπεὶ δὲ τοῦτο ὁ παραβάτης Ἰουλιανὸς
παραγενόμενος ἐμαθεν, ἐκίλευσεν αὐτὸν λίθοις βλαθῆναι.
Οἱ δὲ παραγενόμενοι, μετὰ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ φάλ-
λοντα αὐτὸν ἐν τρίτῃ ὥρᾳ ὑμνωδίαν εύροντες, τῇ πυκνό-
τητι τῶν βολῶν αὐτὸν τε τὸν μακάριον Δομέτιον καὶ τοὺς
σὺν αὐτῷ δύο μαθητάς κατέχωσαν.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, ὁ "Οσιος" οὐρέαν εἰρήνη τε-
λειοῦται.

Στίχ. Ἐκ γῆς απελθὼν "Ουρέαν εἶμος λέγει· Χάρις,

"Υπὲρ τὸν" οὐρέαν πέφυκε τὸν σὸν, ω̄ Νόμε.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, οἱ "Οσιοι μύριοι Ασκηταὶ οἱ
Θηβαῖοι ἐν εἰρήνη τελειοῦνται.

Στίχ. Γῆς ἐξελαύνεις, εἰ τὸ Δαυΐδ χρὴ λέγειν,

Τὸ μυριοπλάσιον ἄρμα σου Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, ή Οσία Ποταμία ή θαυμα-
τουργὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Υπὲρ Χριστοῦ κτανθεῖσα θαυμασὶ ξίφει,
Χέει ποταμοὺς θαυμάτων Ποταμία.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ ὁ "Άγιος Νάρκισσος, Αρχιεπί-
σκοπος Ιεροσολύμων, ἐν εἰρήνη τελειοῦται.

Στίχ. Ήδὺ πνέων, Νάρκισσε, ναρκίσσου πλέον,
Εύωδιαζεις τῆς Εδεμ τὸ χωρίον.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, ὁ "Οσιος Αστέριος ο Θαυμα-
τουργὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τραχηλον Αστέριος ἐκκοπεὶς ξίφει.

Χοροῖς ἀθλητῶν οἵον ἀστήρ οὐπρέπει.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, ὁ "Άγιος Σωζῶν, ο ἐκ Νικομη-
δείας, εἰς πῦρ βληθεὶς, καὶ ἀβλαβῆς ἐξελθὼν,
ἐν εἰρήνη τελειοῦται.

Στίχ. Υπῆρχεν ἀλλη σαλαμάνδρα πρὸς φλόγα
Σωζῶν ο Μάρτυς, οὐ τέλος πυρὸς δίχα.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, ὁ "Άγιος Υπερέχιος ἐν εἰρήνη
τελειοῦται.

Στίχ. Υπερέχιος, καὶ ταφῷ κατεκρύβη,

Πέφυκεν ἵσος τοῖς χοροῖς τῶν Αγγέλων.

Ταῖς τῶν Αγίων σὺ πρεσβείας, ο Θεός ἐλέησον
ημᾶς. Αμήν.

Ωδὴ 5'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Eπὶ σὲ Πάτερ ή πάμφωτος τοῦ Πνεύματος,
χάρις ἐπανεπαύσατο, καὶ ἐνεργείας παρα-
δόξας, ἐδειξεν ἐν σοὶ, βοῶντες καὶ ψάλλοντες πιεσῶς.
Εὐλογητὸς εἰς ο Θεός, τῶν Πατέρων ημῶν.

Pωμαλέω τῷ φρονήματι διήνυσας τὸν δρόμον
τῆς ασκήσεως, καὶ ἐπὶ τέλει τῶν ἀγώνων,
Μάρτυς ἀληθῶς, ἐγένετο κραυγάζων τῷ Χριστῷ.
Εὐλογητὸς εἰς ο Θεός, ο τῶν Πατέρων ημῶν.

Oσπερ παῖδες σοὶ οἱ μύσται χρηματίσαντες,
πατρὶ συνηγωνίσαντο· καὶ ἐν σπηλαιώ

καρτερόντες, ἕθλησαν σὺν σοὶ, συμφώνως κραυγάζοντες Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν..

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας ὡς λιμένα σε πλουτήσαντες, ζάλης διασωζόμεθα· καὶ τὴν ἐλπίδα τὴν εἰς σὲ, ὡς ἄγκυραν ψυχῶν, κατέχοντες κράζομεν Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

‘Διδὴ οὐ.’ Εκ φλογὸς τοῖς Οσίοις.

Πετρωμένος ἀγάπη Πάτερ τοῦ κτίσαντος, τῶν κτισμάτων ἀπώσω πᾶσαν προσπάντειαν, Πνεύματι Θεῷ σαφῶς κατευθυνόμενος· ὃν ὑπερψυχοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επιγείους φροντίδας ἀποσεισάμενος, οὐρανίους ἐλπίδας Πάτερ ἐπλούτησας, τὴν ἐν τῷ Χριστῷ μακαριότητα· Θοιε· οὐν ἀπολαύεις εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοβόλους ἀκτῖνας Πάτερ δεξαίμενος, τοῦ Αγίου καὶ θείου πάνσοφε Πνεύματος, ὀφθαλμοφαγῶς τοῦτο μάκαρ τεθέασαι, θείοις μυστηρίοις φρικτῶς ἐπιφοιτῆσαι.

Θεοτοκίον.

Ηνεόφθιμγος λύρα τοῦ σοῦ Ηροπάτορος, ηκινωτόν σε ἀγκίαν προδιετύπωσε, φέρουσαν Θεὸν σάρκα Αγνὴ φορέσαντα· ὃν ὑπερψυχοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

‘Ο Ειρμός.

» **Ε**ἰκ φλογὸς τοῖς Οσίοις, δρόσου ἐπήγασας,
» **Ε**καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἀ-
» ἰαντα γὰρ δράς, Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» Σὲ ὑπερψυχοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

‘Ωδὴ Ν. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Φωτὶ ἀῤῥένῳ καταυγάζόμενος, φωτοειδῆς ἀξίως φωτοφόρε γεγένησαι, παλιτείαν ἀμεμπτον κτησάμενος, Πάτερ καὶ παναγίαν· οὐν δὲ παρίστασαι, πρέσβυς τῷ Δεσπότῃ, καὶ Θεῷ ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου.

Ο σοὶ ἀγῶνες οἱ τῆς ἀσκήσεως, μαρτυρικοῖς ἀγῶσιν ἐπαξίως ἐστέφθησαν· καὶ διπλῶν τὸ ἐπαθλὸν ἀπείληφας, τῶν ἀνδραγανημάτων, ὡν ἐπιδέδεξαι, καὶ τῶν αἰωνίων, ἀγαθῶν εὔρεται πόλαυσιν.

Ρωσθεὶς δυνάμει θείᾳ καὶ χάριτι, διαφανῆς τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης διδάσκαλος, εὐσεβεῖας θαύμασε κοσμούμενος, πάντας ὑποστηρίζων, πάντας ἴωμενος, τοὺς προσερχομένους σοὶ πιστῶς Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ ἐπράχθη τὰ ὑπὲρ ἀνθρωπον, ὑπερψυκή Παρθένε Θεοτόκε μυστήρια· τοῦ Θεοῦ

γὰρ γέγονας λοχεύτρια, φέρουσα ἐν ἀγκαλίαις, καὶ διατρέφουσα, τὸν ταῖς θρανίαις, στρατιᾶς ὑμνολογούμενον.

‘Ο Ειρμός.

» **Ε**τὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὡς οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγγε ὥραθη βροτοῖς, Δόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύκοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιᾶς σὲ μακαρίζομεν.

Εἶχαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συκελθωμεν.

Εκ Περσικῆς ὄρμωμενος, χώρας τῆς πυρσολάτρου, τῷ τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, ἐκ παιδὸς θείᾳ πίστει, Δομέτιε θεοκῆρυξ· ὅθεν Πάτερ ἐν ὑμνοῖς, ὡς ἀσκητὴν τιμῶμέν σε, καὶ ὡς Μάρτυρα θείου, καὶ τῶν φρικτῶν μυστηρίων ἔνθεον ἵερεα, καὶ πρέσβυν τῶν τελουντων σου τὴν σεβάσμιον μυήμην.

Τῆς Κορτῆς, ὅμοιον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν Θαβὼρ τῷ ἄγκῳ· ἐν ὡς Μωσῆς καὶ Ἡλίας, παρειστήκεισαν πρόμω, δουλοπρεπῶς σοι Δέσποτα, συλλαλητες· μεθ' ὧν σε, Χριστὲ Σωτὴρ σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνθμεν, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στιχον, τῶν Αἰνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.
‘Ηχος β’. Οἶκος τοῦ Εφραΐτα.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδὰμ, Χριστὲ ἀμεῖψαι θεῖλων, ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρεις Θαβὼρ παραγυμωσῶν, τοῖς ρύσταις τὴν Θεότητα.

Στιχ. Σοὶ εἰσιν οἵ οὐρανοί.

Ωφθης τὸ πρὶν Χριστὲ, Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίας· ἐν γνόφῳ καὶ θυέλλῃ, καὶ αὔρᾳ λεπτατῇ· νῦν δὲ φωτὶ τῆς δόξης σου.

Στιχ. Θαβὼρ καὶ Ερμών.

Σέλας τὸ τριλαμπὲς, ἀστράψας ἀπορρήτως, τῆς θεϊκῆς σου δόξης, Θαβὼρ ἐν ὄρει Σωτὴρ τὴν σύμπασαν ἐφαίδρυνας.

Δόξα, καὶ νῦν. ‘Ηχος πλ. α’.

Νόμου καὶ Προφητῶν σε Χριστὲ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὄρωντες ἐν τῇ θεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ θεόπτης, καὶ Ἡλίας ὁ ἔμπυρος ἀρματηλάτης, καὶ ἀφλεκτος οὐρανοδρόμος ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεως σου. Μεθ' ὧν καὶ ήμᾶς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

καὶ η λοιπη Ακολουθια, ως συνηνεσ,
καὶ Απόλυτις.

ΤΗ Η. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Ἀγίου Αἰμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου Κυζίκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέχραξα, ἵστωμεν Στίχους 5· καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἡχος δ'. "Ἐδωκας σημείωσιν.

Σήμερον ὑπέδειξας, τὴν σὴν Θεότητα Κύριε, τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις σου, Μωσεῖ σὺν Ἡλίᾳ τε, ως Θεὸς τοῦ νόμου, καὶ χάριτος πέλων, ὁ λύτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τοῦ θανάτου νῦν τῆς χειρώσεως· μεθ' ᾧ σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον ἐξέλαμψες, φωτοειδῆς ὑπὲρ ἥλιου, τηλαυγῶς εὐ τῷ ὅρει Θαβώρ, δεικνύων τοῖς φίλοις σου, ὅτι σὺ ὑπάρχεις, ἀπαύγασμα δόξης, ὁ τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν, δὶς εὐσπλαγχνίαν φορέστας Κύριε· διό σ汝 τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν..

Σήμερον ἀγάλλονται, οἱ ἐπουράνιοι "Αγγελοι, σὺν βροτοῖς ἔορτάζοντες, Χριστέ σου τὴν ἐλλαμψίν, τὴν φρικτὴν καὶ θείαν, τὴν εὐ Θαβωρίῳ· εὐ ω̄ παρέστησας Μωσῆν, καὶ τὸν Ἡλίαν Σωτὴρ φιλάνθρωπε, καὶ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην ὑμνοῦντάς σε, Τησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἀγίου. Ἡχος ὁ αὐτός.

Ο̄ εὖ ὑψίστου οὐρανού.

Ο τὴν Εἰκόνα Χριστοῦ σαφῶς τιμήσας, ὅτε τὸ λεόντειον θράσος ἐμαίνετο, καὶ τοὺς λαοὺς διεκλόνησεν, ἀνακαινίζον, τοῦ Κοπρωνύμου ἄθεον αἴρεσιν, τότε τόπο Πάνσοφε, σαφῶς δημεγέσας, σῇ παρρήσιᾳ χρησάμενος, συνηθροισμένης, Ἀρχιερέων τῆς σύνελεύσεως· ὅθεν ἐγγόσθις γενναιότατος, στρατιώτης Χριστοῦ παμμακάριστε· ὃν ἴκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο οὐρανίας μοναῖς ἐνωκισμένος, ὅτε τὴν ἀτίθασσαν γυνώμην καὶ ἄθεον, ὁ δυσσεβῆς ἐνεδείξατα, ὑπερορίας, καταδικάσσας τὴν σὴν στερρότητα, τότε τὸν Παράδεισον, ὅθεν πεπτώκαμεν, μόνην πατρίδα Θεσπέσιε, σαφῶς γινώσκων, μετ' εὐφροσύνης χαίρων ὑπέμεινας· ὅθεν δικαίως τὴν ἀκήρατον, ἥξιωθης ζωὴν κα-

τοπτεῦσαι Χριστόν· ὃν ἴκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ι υρίνη γλώσσῃ πανσόφως κεχρημένος, ὅτε μιξοθάρβαρον νόμον ἐξέσπισε, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύοντα, τὴν σεβασμίαν, Χριστοῦ Εἰκόνα Λέων ὁ τύραννος, τότε σὺ τὸν ἔνθεον νόμον ἀνέθηκας, ως διαβαίνει προσκύνησις, ἡ τῆς εἰκόνος, ως πατέρις ἐφη πρὸς τὸ ἀρχέτυπον· καὶ τῷ σῷ λόγῳ ως ἐμβρόντητος, ἀπεφάνθη ὁ θὴρ ὁ δυσώνυμος, πανσεβάσμιε Πάτερ, Νεορόημον ἱερώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος α.

Ο πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὅρους Σινᾶ διὰ συμβόλων, Ἐγώ εἰμι, λέγων, ὁ "Ων, σήμερον ἐπ' ὅρμα Θαβώρ, μεταμορφωθεὶς ἐπὶ τῷ Μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον καλλος τῆς εἰκόνος, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβοῦσαν οὐσίαν· καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, κοινωνὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προμηνύοντας τὴν ἔξοδον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἡχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μ αρφούμενος δὶς οἶκτον Χριστὲ, Ἄδαμ τὸν πρῶτον ἀνθρωπὸν, ἐκ Παρθένου, ὡφῆς δεύτερος Ἄδαμ· ἐν ὅρει δὲ Σωτὴρ μου, Θαβώρ μετεμορφώθης, παραγυμνῶν σου τὴν Θεότητα. Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί..

Ε ἔστησαν ὄρῶντες τὴν σὴν, τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου, Μεταμορφωσιν Χριστέ, ἐν ὅρει Θαβωρίῳ· μεθ' ᾧ σε προσκυνοῦμεν, σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ Πνεύματι.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἐρμών.

Α αιπτρύνεται ἡ κτίσις φαιδρῶς, τῇ σῇ Μεταμορφώσει Χριστέ, ἦν τοῖς θείοις, Ἀποστόλοις ἐν Θαβώρ, Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ, ὑπέδειξας Θεὸς ᾧ, αρρότως λάμψαν ὑπὲρ ἥλιου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος α.

Τ τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προορώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκὸς, πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν, ὁ Θεοπάτωρ Δαυΐδ, πόρρωθεν πρὸς εὐφροσύνην συγκαλεῖται τὴν κτίσιν, καὶ προφτικῶς ἀνακραζεῖ· Θαβώρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὄνοματί σου αἴγαλλιασοντας. Εν τότῳ γάρ ἐπιβὰς τῷ ὅρει Σωτὴρ μετὰ τῶν Μαθητῶν σὐ, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἄδαμ φύσι, μεταμορφωθεὶς, ἀπαγράψαι πάλιν πεποτηκας, μετασογειώσας αὐτὴν, εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος, δόξαν τε καὶ

λαμπρότητα. διὸ βοῶμέν σοι. Δημιουργέ τοῦ παντὸς Κύριε, δόξα σοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ὕχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Tὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σὺ Σωτὴρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνὺς, ἐπὶ τοῦ ὄρφα Θαβώρ μεταμορφώθης. Ἡλίας καὶ Μωσῆς συνελάλησαν σοι· τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· οἵ κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. Ο τότε ταύταις, τὸ φῶς σου λάμψας, φωτίσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Eν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, μεταμορφώμενος Σωτὴρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν σου Χριστὲ, τὸ ἀναλλοίωτον ἡστραψας τῆς Θεότητος. Νεφέλη δὲ φωτὸς συνεκάλεσας, Ἡλίαν καὶ Μωσῆν συλλαλοῦντάς σοι· διὸ καὶ Πέτρος ἐλεγεν· Οἰκτέρμον, καλόν ἐστιν ὥδε εἶναι σὺν σοί. Ο τότε ταύταις, τὸ φῶς σου λάμψας, φωτίσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ἐταὶ εἰς Κανὼν τῆς Ἐσοτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου οὗτος, οὐ ή Ἀκροστιχίς.

Τὸν μέγα Αἴμιλιανὸν ἐν ἀσμαστῃ ἔξοχα μέλπω.

Θεοφάνους.

Ὕδη α. Ὅχος α. Σοῦ η τροπαιοῦχος.

Tαῖς ὑπερκοσμίαις συνοικῶν, ταξιαρχίαις θεόφρον μακάριε, τοὺς ἐπιτελαῦντάς σου, χαρμοκιῶς τὴν ποθητὴν πανήγυριν, Πάτερ ἐποπτεύων, τῆς σωτηρίας ἀξίωσον.

Oἶκος τῷ Δεσπότῃ συγκραθεῖς, καὶ τοῖς ἐκεῖθεν ἀστράψας πυρσεύμασι. πᾶσαν κατεφώτισας, σαῦς διδαχαῖς θεοσεβῇ πανήγυριν, ὡς ἱεροφάντωρ, φανεὶς θεόφρον θεόληπτε.

Nοῦ καθηγεμόνα τῶν παθῶν, δὶ αρετῆς Ἱεράρχα κατέστησας, οἷα δικαιότατος, διατῆτης τῇ τε ψυχῇ καὶ τῷ σώματι, Πάτερ διάνεμων, τοῖς ἐκατέροις τὰ πρόσφορα.

Mέστης ἀκριβῆς τῶν ὑπέρ νοῦν, τῆς Ἐκκλησίας σαφῶς προέσταμενος, ὥφθης Παναοίδηψε, καὶ κραταιὸς τῆς ἀληθείας πρόμαχος, μῆλας τῶν λεόντων, συνθλῶν καὶ φράττων τὰ στόματα.

Θεοτοκίον.

Eναὶ ἐκατέρους εὔσεβῶς, τὸν ἐκ γαστρός σὺ, τεχθέντα ψινώσκομεν, φύσεσι Πανάμωμε,

Θεὸν ὁμοῖον περφυῶς καὶ ἀνθρωπον, ἔχοντα τελείως, ἐκάστης τὰ ἴδια ματα.

Ὕδη γ'. Ο μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Iκέτην θεόφρονα Χριστοῦ, πιστοί σε προθαλλόμεθα, τὸν δὶ αὐτὸν λαμπρῶς ἀριστεύσαντα, καὶ τὴν εἰκόνα τούτου τιμήσαντα, καὶ θεσμοὺς τηρήσαντα, τοῦ σεπτοῦ κηρύγματος, καὶ τὴν ἀνωθεν πίστιν φυλάξαντα.

Mαρτύρων γερότητα δεικνὺς, θεόφρον αἰξιαγαστε, τὴν δυσσεβῆ ὄφρυν ἐξεφαύλισας, τῆς Ἐκκλησίας ἐκφανεὶς πρόθολος, ἀρράγης ἀκλόνητος, καὶ μεσίτης ἐνθεος, καρτερῶς διελέγχων τοὺς ἄφρονας.

Iὸν τῆς αἱρέσεως πιῶν, εἰς κόρον ὁ παμπόντος, διδακτικῷ σου λόγῳ διηλεγυται· φωτὶ γὰρ σκότος ἐξαφανίζεται, καὶ γυμνοῦται πλάσματα, πονηροῦ βουλεύματος, τῆς ἐνθέου σοφίας ταῖς λάμψει.

Θεοτοκίον.

Aμπρᾶ σε φωνῇ νῦν ἐκ ψυχῆς, Κυρίως θεομήτορα, τὴν τὸν θεὸν τεκοῦσαν κηρύττομεν, σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ τὸν ἀσαρκον, ἐν ἡμῖν σκηνώσαντα, οὐ τροπὴν δεξάμενον οὐ φυρῷ συγχυθέντα πανάμωμε. Ο Είρμος.

O μόνος εἰδὼς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περίζωσάν με ἐξ ὑψους δύναμιν, τοῦ βοῶν σοι· Αγιος, ὁ ναὸς ὁ ἐμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου.

Ὕχος γ'. Θείας πίστεως.

Hείω πνεύματι πεφωτισμένος, ἀνεκρύψας ἐν παρρήσιᾳ, ὄρθοδοξίας παμμάκαρ τὰ δόγματα, καὶ βασιλέα κατήσχυνας ἀνομον, ὑπερορίας ἀδίκως στελλόμενος. Πάτερ Οσιε, Χριστὸν τὸν θεὸν ἴκετευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἐλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἐσοτῆς.

Ὕχος δ'. Τὴν ὥραιότητα.

Tῆς θείας δόξης σὺ, ὄντως ἀπαύγασμα, καὶ θώς ἡδύκαντο, ἐδειξας λόγε θεοῦ, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβώρ, ὄρει μεταμορφούμενος· οἵ συνελλαμφθείημεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντες σε, μόνε αἰναλλοίωτε, Ιησοῦ παντοδύναμε, καὶ πίστει σοι συμφώνως βοῶντες· Δόξα Χριστὲ τῇ βασιλείᾳ σου.

Ὕδη δ'. Ορος σε τῇ χάριτι.

Iσχυσας ὄφρυν καταβαλεῖν τοῦ ἀλάστορος, οἰκειωθεὶς δὶ αρετῆς, παμμάκαρ Αἴμιλιανή, τῷ πάντα ἰσχύοντι, καὶ δυνατῷ ἐν ταῖς πολέ-

μοις πανόλβιε· καὶ νῦν κραυγάζεις· Δόξα τῇ δυνάμει του. Κύριε.

A'νέτλης μαικρὸς ὑπερορίας σελλόμενος, καρτερικὸς ἀναδειχθεὶς, Θεόφρον Αἰμιλιανὲ, τὸ πρὶν προτερήμασιν, Ἀρχιερεὺς, Ἱερομάρτυς δὲ ὑστερον, ἀναδειχθεὶς πανάριστε.

Nομίμως ἐφάνης ἐκ παιδὸς ἱερούμενος, ἀσκητικῶς ἐκλαμπρυνθεὶς, τρισμάκαρ Αἰμιλιανὲ, τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, περιφραχθεὶς ἱερομύστα θεοπέστε, Θεῷ κραυγάζων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

O' πάσης ἐπέκεντα νοούμενος κτίσεως, τῆς ὑπὲρ νοῦν ζωαρχικῆς, θεοπλαστείας ἐπὶ γῆς, ἐκτελῶν μυστήριον, παρθενικαῖς ἡγλαῖσμενην λαμπρότητι, τὴν σὴν γαστέρα κατώκησεν Αὐτῷ.

'Ωδὴ ἡ. Θεὸς ὅν εἰρήνης.

Nοήσας προγνώσει, τῇ θείᾳ Χριστὸς, τῆς μεγάλης ψυχῆς σου τὴν πρόθεσιν, μεγάλοις προτερήμασιν, ἐκόσμησε σαφῶς, στολαῖς ἱερωσύνης, αὐτὴν καταγλαῖσας, καὶ Μαρτύρων ἐν ἄθλοις, Ἱερομύστα πανεβάσμιε.

Eλκύσας τὴν χάριν, τῷ Πνεύματος πρὶν, ποταμὸς διδαγμάτων ἀνέβλυσας, Παμμάκαρ ιερώτατε, τῇ ποίμνῃ τοῦ Χριστοῦ· ὅθεν καὶ τὴν Εἰκόνα, Χριστοῦ τιμῆν μαθόντες, τῷν Ἀγίων τε πάντων, τοὺς θεομάχους καταισχύνομεν.

Nεκρώσας σαρκός σου, τὸ φρόνημα πρὶν, ἐν ἀσκήσεως πόνοις πανόλβιε, τῇ αὐγῇ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐζώσας τὸν νοῦν· ὅθεν δὲ αὐμοτέρων, ἐκλαίψας ἱεράρχα, Θεῷ εὐφρέστησας, Ιερομάρτυς αἰξάγαστε.

Θεοτοκίον.

Aγίων Ἀγία, Παρθένε αἶγυν, τῷν Ἀγίων τὸν Ἀγίου τέτοκας, τὸν πάντας ἀγιάζοντα, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν· διόσε Βασιλίδα, καὶ Δέσποιναν τοῦ ιόσμου, ὡς τεκοῦσαν τὸν Κτίστην, τῷν ποιημάτων μεγαλύνομεν.

'Ωδὴ ο'. Σπλάγχνων Ἰωαννίν.

Sτῆσας βουληθεὶς, νομὴν τῆς αἵρεσεως, προσύμως χωρεῖς, πρὸς τοὺς κινδύνους Σοφὲ, καὶ διηλεγέας, παρόποια μεγαλῇ χρητάμενος, τὴν γνώμην τοῦ κρατῶντος σὺ τὴν ἀθεον, πρώτος τοῦ λαλεῖν αρξάμενος ἡθροισμένης Συνόδου θεοφρονος.

Mόνου τοῦ Χριστοῦ, θερμῶς ὁρεύομενος, καὶ τούτου τυχεῖν, θείας ἐλλαίμψεως, ἐφιέμενος Ιεράρχα Κυρίου θεοληπτε, Μαρτύρων ἐνεδείξω τὴν στερρότητα, λαίψας τὸ πρώτην δὲ ἀ-

σκήσεως, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους κομίζῃ σαφῶς.

Aγώσου τὸν νοῦν, Θεῷ συγγινόμενον, καὶ θείας αὐγαῖς, μάκαρ λαμπόμενον, ἔχων Οὐσίε, ηούφως βίου διέπλεις τὴν θάλασσαν· καὶ ὄρμοις οὐρανίοις νῦν καθώρμισαι, αὔραις τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, κυθερώμενος σθένει τοῦ Πνεύματος· Θεοτοκίον.

Sωσαι τῶν βροτῶν, τὴν φύσην ὡς εὖσπλαγχνος, φθαρεῖσαν Ἀγνή, φθόνῳ τῷ ὄφεως, ὁ ὑπέρθεος, εὐδοκήσας τὴν μήτραν σὺν ὥκησε, καὶ σὰρξ ἀναλλοιώτως ἔχρημάτισε, μόνην καθαρὰν εὐράμενος, Θεοτόκε Παρθένε πανάχραντε.

Ο Είρμος.

- Σ πλάγχνων Ἰωαννίν, ἐμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνά-
- Σ λιος θήρ, οἴον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δὲ,
- ενοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβών, διελή-
- λυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἦς γάρ οὐχ ὑπέστη
- ρέυσεως, τὴν τεκχόσαν κατέσχεν ἀπήμαντον,

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνή τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ήμῶν Αἰμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου Κυζίκου, τοῦ Ὄμολογούτοῦ.

Στίχοι.

Ψυχῆς πολὺν θείος Αἰμιλιανὸς λόγον,
Τῆς σαρκὸς ἡλόγησεν ἄχρι καὶ τέλους.

Ογδόη Αἰμιλιανοῦ ὄστέα δέξατ' ἄρουρα.

Oὗτος, διὰ τὰς ἀγίας καὶ τιμίας Εἰκόνας, πολλὰς ὑπομείνας πακόστεις καὶ πικρὰς ἐξορίας ὅπε τοῦ θηριώντος καὶ ασεβοῦς Λιαντος, τὸν στέφανον τῆς ὄμολογίας δεξάμενος, ἐκοιμάθη ἐν Κορίῳ.

Τῇ αὐτῇ ήμέρᾳ, Μηνή τοῦ Ἀγίου Μύρωνος, Επισκόπου Κρήτης, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Μύρων ὁ θεῖος ἀρετῆς μύρου πνέων,

Εὐωδίας πρόσεισιν ὄσμη Κυρίῳ.

Oὗτος γεννᾶται ἐν Αὐρακίᾳ πόλει τῇ κατὰ τὴν Κρήτην, πλησίον Κυνωσοῦ, τῇ κατὰ Θεὸν εὐσεβείᾳ τὸ γένος κοσμῶν. Εν ἀρχῇ δὲ τοῦ βίου, γυναγέτη συζευχθεῖς, τὴν γῆν εἰργάζετο, καὶ ἐκ τῶν φυομένων καρπῶν ἐπέρνει τοῖς ἐνδείσιν· οἱ δὲ καρποὶ μᾶλλον, ἔσου αὐτὸς ἐπεδίδου, τοσοῦτον ἐπεδαφίλευσον. Τὸ δὲ συμπαθίς ὑπὲρ ἀντρώπου ήσαν αὐτῶν· λέγεται γάρ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀλωνι κατασχεῖν ἀνδρας διάδεινα, πλησαντας μὲν αἵτους τῶν σάκκους αὐτῶν, τῷ δὲ ἀχθει πιεζομένους, καὶ μηδὲ δυναμένους τούτους μήτε ἀνελέσθαι, μηδὲ διελέσθαι πάλιν δια πλεονεξίαν· ἀντὶ δὲ τοῦ πληγάς αὐτοῖς ἐπιθεῖναι, καὶ εὐθύνας εἰσπράξασθαι, συμπονῆσαι μᾶλλον πρὸς τὴν ἀνάλυσιν τούτοις, καὶ ταῖς ἰσαυτοῖς χερσὶν αράμενον τὸν ἐκάστου σάκκους ἐπιθεῖναι τοῖς ὥμοις αὐτῶν, παραγγείλας μηδεμὶ τὰ πρᾶγμα ἐξαγγεῖλαι.

Χειροτονεῖται οὖν Πρεσβύτερος ἐν τῇ Ἀγίᾳ τῷ Θεῷ Εκκλησίᾳ. Εἰτα, μετὰ τὸ παύσασθαι τὸν διωγμὸν, ἐπὶ τὸν τῆς Ἐπισκοπῆς ἀνάγεται θρόνου, πολλὰς θαυμάτων

θυνάμεις ἕργασάμενος· καὶ γὰρ τὸν λυμανόμενον τὴν χώραν δράκοντα ἐξεδίωξε· καὶ τὸ βιβλίον ἐπέσχε τῶν ποταμοῦ, τοῦ οὐτε Τρίτωνος καλλιμένου, μέλλων τὸν ποταμὸν διαβαίνειν, πληγαμυροῦντα τοῦτον κατιδών· ὃς τῇ κελεύσει τοῦ Ἀγίου πεδινθεῖς, εἰς τὸ ἔμπροσθεν τὴν πορείαν ποιεῖσθαι οὐκ εἶσι τὸν, πρὸν ὑποστρέψαι· τὸν Ἀγίον· καὶ γενόμενος οἰκαδε, τὴν ράβδον αὐτοῦ ἀπίστειλε· μεθ' οὓς οἱ σταλέντες τὸ ὅδωρ διαταράξαντες, ὑπέστρεψαν, τὸν ποταμὸν ἀφέντες τὴν οἰκείαν πορεύεσθαι πορείαν. Ταῦτα οὖν καὶ ἔτερα πλείονα πεποιηκώς, καὶ τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς θεοφιλῶς καὶ σίως ἀνύσας, καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων μνήμαις πανηγυρίσας λαμπρῶς, ὥδη περὶ τὰ ἐκατὸν γενόμενος ἔτη, πρὸς Κύριον ἐξειδημοτε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἡγουμένου Ὁρίθων.

Οὗς, ἐξ αἰπαλῶν ὄνυχων καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐπ' ὄμοιον ἀράμενος, σπηλαίοις καὶ ὄρεις καὶ κοιλαῖσι διητάτο· διὲ, ὡς μύρου πολύτιμον καὶ θυμίαμα δεκτὸν προσενεχθεὶς τῷ Κυρίῳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγίων Μαρτύρων Ελευθερίου καὶ Λεωνίδου, διὰ πυρὸς τελειώθέντων.

Στίχ. Ἀμφοῖν αἴθλητῶν, οὐ θυδόντων τῇ πλάνῃ,
Ποιηὴν κατακρίνουσιν αἱ πλάναι φλόγα.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δέκα Ἀσκηταὶ, οἱ ἐξ Αἰγύπτου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Βλαστήματα θυσίκουσιν Αἰγύπτῳ δέκα,
Πληγαῖς ἐκείναις ἐσάριθμοι ταῖς δέκα.
Ταῖς τῶν Ἅγίων σφ πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, εἵλεντον ἡμᾶς. Ἀμήν.

'Ωδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε καίμινον.

Iεραρχῶν, εὐπρεπὲς ἀγλαῖσμα, Πάτερ ὑπῆρχες ἀληθῶς· βασιλεύσας γὰρ τῶν παθῶν πύργος ἀκαθαίρετος, ὥφθης ἀξιάγαστε, τῆς Εἰκλησίας καὶ πρόθολος, τὸν αἰνετὸν ἀνυμῶν, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Nέος Δαΐδ, ἡμὲν ἀναδέδειξαι, τὰς ἀλλοφύλους διδαχαῖς, τῇ σφενδόνῃ καταβαλὼν, τῷ εὐστοχωτάτῳ σφ, λόγων Παναοιδίμε, καὶ διδαγμάτων τοξεύμασι, τὸν αἰνετὸν ἀνυμῶν, Θεὰν τὸν ὑπερένδοξον.

E"στης λαμπρῶς, Πάτερ ἐπὶ βῆματος, δικαστικαῦ διὰ Χριστὸν, καὶ τοὺς λόγους ὡς εκ πηγῆς, θείας ἀνεβλύστανες· πᾶσι γὰρ ἐκηρυξας, τὴν τῶν Εἰκόνων προσκύνησιν, σαφῶς εἰδῶς διαβαίνειν, αὐτὴν πρὸς τὸ πρωτότυπον:

Θεοτοκίον.

Eνδιπρεπῶς παρθενεῦεις τίκτουσα, τὸν τῶν ἀπάντων Ποιητὴν, τὸν ἐν θρόνῳ χερύβικῷ, επανκπαυόμενον, μόνη παμμακάρστε, Παρθενομῆτορ πανύμνητε, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

'Ωδὴ η. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Oλην νοητῷ πυρὶ τὴν φρυγανῶδη, τῆς αἰρέσεως ἔφλεξας ὑλην, ἐπικλήσει θείᾳ τε ὡς Ἡλίας, τὰς ἑρεῖς, τῆς αἰσχύνης ἕιφει Πνεύματος κατέσφαξας· καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραγνάμενος· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψυχούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Xαριτόστε καὶ δυνάμεως ἐνθέη, πεπλησμένος ὡράθης Παμμάκαρ· σωφροσύνης καλλεικοσμημένος, διαπρεπεῖ, εὐσεβείας ἀνενδότως ἀντεχόμενος· μεθ' οὓς νῦν τῷ Δεσπάτῃ παριστάμενος, Εὐλογείτω ἡ κτίσις κραυγαζεῖς τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψυχούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

A"νωθεν τοὺς ὑμνητάς σου ἐποπτεύοις, ἵερῳ τατε Πάτερ θεόφρος, εύμαρίζων τρίβον ἡμῖν, εὐθεῖαν σαῖς προσευχαῖς, καὶ συντρίβων τῶν αἱρέσεων φρυάγματα, ἵκα γηγηθότες ἀναμέλπωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψυχότω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Mῶμος ἐν τῷ καλλεισου ὅλως οὐκ ἔστι· σὺ γὰρ μόνη πανάχραντος ὥφθης, ἐξ αἰῶνος Παναγνε, παρθενίας μαρμαρυγαῖς, καταυγάσασα τὸν κόσμον καὶ ἀγνείας φωτί· διὸ ἀνυμνήτεσσε ιρανγάζομεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψυχούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμος.

Hαύματος ὑπερψυχός ἡ δροσοβάκος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον· τὸ γὰρ οὗτον ἐδέξατο φλέγει Νέας, ὡς οὔτε πῦρ τῆς Θεότητος, Παράνεντος ἦν ὑπέδυνηδύν. Διὸ ἀνυμνήτεσσε μέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψυχότω εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

'Ωδὴ θ'. Τύπαν τὰς ἀγνῆς λοχείας σου.

Eὑρετὸς τὸ τῶν πόκων ἐπαθλα, ἐν οὐρανίοις θεοφόρε σκηνώμασιν, Αίμιλιανέ, νῦν κατακεῖν αἴσιούμενος, τῶν Μαρτύρων σὺν θείοις στρατεύμασιν, ὡς θεῖος Ἱεράρχος, Ἱερομάρτυς ὑπερβαύμαστος.

Aόγου καὶ σοφίας ἀριστε, κεκοσμημένος καθιωράθης τὰς δόγμασιν, Αίμιλιανέ· διὸ Χριστὸς ἐστεφάνωσε, τὴν τιμίαν σου κάραν πανόλθε· καὶ νῦν ἐκδυσωπεῖται, ὑπὲρ οὐρῶν σοῦ ἰκετεύοντος.

Pυλας οὐρανίοις "Οσιε, ἀναπετάσας ὁ Δεσπότης ἐδέξατο, Αίμιλιανέ, τὴν σὴν ψυχὴν ἀναψύξεως, καταπαύσας ἐν τόποις ὡς δικαιος· καὶ νῦν περιπολεύεις, περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Θεοτοκίου.

Ω τῶν ὑπὲρ γοῦν θαυμάτων σου! σὺ γάρ
Παρθένε μόνη πάναγνε Δέσποινα, πᾶσι
δέδωκας, κατανοεῖν τὸ καινότατον, θαῦμα πά-
ναγνε τῆς σῆς κυήσεως· διὸ ἀκαταπαύστως,
σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν. ‘Ο Εἰρυός.

» **Π**άνον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
» μένη Βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτός· καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κα-
» τασθέσαι αὐτῷ μεν τὴν κάμιγνον· ἵνα σε Θεο-
» τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Εἴαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Οτε ὁ θηρὸς ἐφώρμησε, κατὰ τῆς Ἐκκλη-
σίας, Λέων ὁ μιξοβάρβαρος, ὁ ἀκόρεστος
Ἄδης, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύσας, τὰς παν-
σέπτους Εἰκόνας, τότε στερρῶς διῆλεγξας, μά-
καρ Αἰμιλιανή, τὴν βδελυράν, θεομάχον αὔρεσιν
τοῦ τύραννος, ὅφ' οὗ πικραὶς ὑπάνεγκας, ἐξορίας
καὶ θλίψεις. Τῆς Ἐορτῆς, ὅμοιον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς
προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν
Θαβώρ τῷ ἀγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἡλίας, πά-
ρεις γίγεισαν τρόμῳ, δηλοπρεπῶς σοι Δέσποτα,
συλλαλοῦντες· μεθ' ᾧ σε Χριστὲ Σωτὴρ, σὺν
Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνῆμεν, τὸν ἐκ Παρ-
θένου λαύψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Λιγνῶν, Στιχηρὰ τῆς Ἐορτῆς
Προσόμοια.

“Ηχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραΐτα.

Ελαύψας ὡς Χριστὲ, λευκὸς ὑπὲρ χιόνα, τὴν
εἰσὶν παραγυμνῶν σου, τοῖς Μαθηταῖς οὐ-
σίαν, τῆς αἱροσίτου δόξης σου.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἵ οὐρανοί.

Εξε σῶν πρὸ ποδῶν, ὑψηλούμονης ἡλίου, σέ-
λας Χριστὲ Σωτὴρ μου, δεικνύσον σε Δε-
σπότην, καὶ ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἐρρών.

Δεῖξαι τοῖς Μαθηταῖς, θελήσαντος σὴν δόξαν,
σὺν Μωϋσῃ Ἡλίᾳ, ἐν ὅρει Θαβωρίῳ, ὡς εἰ-
δον Σωτερὸς ἐφρεξαν. Δόξα, καὶ νῦν. ‘Ηχος α'.

Tὸ ἀσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ αἱρό-
σιτον τῆς Θεότητος, θεασάμενοι τῶν Ἀ-
ποστόλων οἵ προκρίτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς
Μεταμορφώσεως, ἀναρχε Χριστὲ τὴν θείαν
ἡλλοιαθησαν. ἐκστασιν· καὶ νεφέλῃ περιλαμ-
φθέντες φωτεινῇ, φωνῇς ἥκουσον Πατρικῆς, βε-
βλαισμούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως,
ὅτε εἰς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μο-
νογενῆς καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολυτις.

Τῇ Θ'. τοῦ λαγτού μηνος.

Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἀποστόλου Ματθία.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστωμεν Στίχους ζ'.
καὶ ψαλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς
γ'. καὶ τοῦ Ἅγιου γ'..

Στιχηρὰ τῆς Ἐορτῆς.

“Ηχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Tῆς παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως τὴν
Ἐορτὴν ποιῶντες, τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ, Χρι-
στὸν δοξολογοῦμεν τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς
Θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν, καὶ ὡς τὸ
πρὶν, ἀφθαρτίᾳ καταστράψαντα.

Eπὶ τὸ ἄγιον ὄρος δεῦτε ἀνελθωμεν, καὶ τὴν
παραφαεστάτην, Μεταμόρφωσιν πίστει,
κατίδωμεν Κυρί, τζτω πιστῶς, ἐκβοῶντες καὶ
λέγοντες· Σὺ εἰ Θεὸς ἡμῶν μόνος, ὁ σαριωθεὶς,
καὶ θεώσας τὸ αὐθρώπινον.

Aὕτη έστιν ἡ ἡμέρα ἡ πανσεβάσμιος, καθ' ἣν
Αμεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπαρόντων,
Μωσέως καὶ Ἡλία καὶ τῶν αὐτῶν, Μαθητῶν ἐν
τῷ ὄρει Θαβώρ· φωνὴ δὲ θεία προῆλθεν· Οὐ-
τός εστιν, αληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.

Στιχηρὰ τοῦ Ἅγιου.

“Ηχος ὁ αὐτός. Πακεύφημοι Μάρτυρες.

Mατθία μακάριε Ἐδέμ, νοητῆς ἐξέθλυσας,
ὡς ποταμὸς προσκλυζόμενος, ἐνθέοις ὑ-
δασι, καὶ τὴν γῆν ἀρδείας, μυστικαῖς κατήρ-
δευσας, καὶ ταύτην καρποφόρου ἀνεδειξας· διὸ
ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Mατθία Ἀπόστολε χορὸν, θεῖον ἀνεπλήρω-
σας, εἴ οὖ Ἰηδας ἐκπέπτωκε· καὶ θείαις
αἱστραπαῖς, τῶν σοφῶν σου λόγων, σκότος α-
πεδίωξας, τῆς εἰδωλομανίας ἐν Πνεύματι· καὶ
νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Mατθία θεόπνευστε τροχῷ, τῷ τοῦ κόσμου
ἐφαναν, αἱ αἱστραπαὶ τῶν δογμάτων σου,
πάντας φωτίζουσαι, πάντας ὁδηγοῦσαι θείαν
πρὸς ἐπίγνωσιν, δοχεῖα τοῦ φωτὸς ἐργαζόμε-
ναι, τοὺς πρὶν καθεύδοντας, ἐν νυκτὶ τῆς μα-
ταιότητος, καὶ ἐν σκότει, πάστης αἴθεότητος.

Δόξα, καὶ νῦν. ‘Ηχος β'.

O' φωτί σου ἀπασαν τὴν οἰκουμένην αἴγιά-
σας εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης Ἀ-

γαθέ, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σὺ τὴν δυναστείαν σὺ, ὅτι κόσμῳ λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως· διὸ βοῶμέν σοι· Εὕσπλαγχνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

"Ηχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί".

Α ἀκψας ὑπέρ νοῦν, ἐκ Παρθένου Παναγίας,
Λόγε τοῦ Θεοῦ, τὸν Ἀδὰμ ὅλον φορέσας,
τὴν πρὶν ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, πᾶσαν ἐλάμπρυνας,
θείᾳ τῆς μορφῆς σου ἀλλοιώσει, μεταμορφωθεὶς ἐπὶ τοῦ ὄρους, Θαβὼρ Δέσποτα, πρὸ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σήεστιν ἡ γῆ.

Ο όρος τὸ ποτὲ, ὃν ζοφῶδες καὶ καπνῶδες,
τίμιον ἴδου, νῦν καὶ ἄγιον ὑπάρχει· ὁ
πρὶν τὸν Ἰσραὴλ γάρ, ὁδηγήσας ὡς γέγραπται,
στύλῳ πυριμόρφῳ καὶ νεφέλῃ, σήμερον ἐξέλαμψεν
ἀρρήτως, ὑπέρ ἥλιον, Χριστὸς ἐν τούτῳ ὡς
Θεὸς, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἄγαλλιάσονται.

Νῦν διλοπρεπῶς, συλλαλοῦντας τῷ Δεσπότῃ, βλέπων ὁ Κηφᾶς, ἐν Θαβὼρ τοὺς δύο
ἀνδρας, Καλόν εἶστιν ἔβοα, ὡδε εἴναι· ποιήσωμεν,
τρεῖς σκηνὰς, εἰ θέλησις αὐτῷ μέρος, σοὶ
Χριστὲ Μωσεῖ τε καὶ Ἡλία, τοῖς οἰκέταις σου·
ἔπειτα ἐλάλει μὴ εἰδώς· θάμβει γάρ συνείχετο.

Δόξα, καὶ νῦν. "Ηχος β'.

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ, μεταμορφωθεὶς
ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ ὑποδείξας
τοῖς Μαθηταῖς σου, τὴν δόξαν τῆς σῆς θεότητος,
καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς
ἐπιγνώσεως, καὶ ὁδηγησον ἐν τῇ τρίθῳ τῶν ἐν-
τολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.
Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολε Ἀγιε Ματθία.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς. Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει.
Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

"Ηχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβὼρ, μετεμορφώθης Ἰη-
σοῦ, καὶ νεφέλῃ φωτεινῇ, ἐφηπλωμένῃ ὡς
σκηνὴ, τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης σου κατε-
κάλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέ-
ρούτες ὄραν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου
δόξης τοῦ προσώπου σου, τῆς θεϊκῆς ὑπερά-
γαθε! Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας,
φωτίσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.
Τῇ ἀπροσίτῳ Ἰησῷ, δόξῃ τοῦ θείου σου φω-
τὸς, μεταμορφούμενος τοῖς σοῖς, ἐλαμψας
θείοις Μαθηταῖς τῷ Ἰωάννῃ καὶ Πέτρῳ καὶ
Γαϊώβῳ· ἐξέστησας αὐτοὺς, τῇ θείᾳ χάριτι·
φωνῆς γάρ πατρικῆς, ἀγαπητόν σε γίδην, προσ-
μαρτυρούσης ἥκουσον, καὶ εἶδον, τὴν τοῦ προσώ-
που σὰν δόξαν φρικτήν. Σωτήρ ὁ πάντας, θέλων
σωθῆναι, φωτίσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἴτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἐορτῆς, καὶ
τοῦ Ἀγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοῦ μνοῖς σε μέλπω, Ματθία Χριστοῦ φίλε.
Θεοφάνους.

"Δόξη α. Ηχος πλ. δ." Ασωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τοῦ μνοῖς σου τὴν φωσφόρον, μέλποντα Ματ-
θία νῦν πανήγυριν, οὐρανόθευ μοι αἴγλην,
σωτηρίας δοθῆναι ἵκέτευε.

Μέγας ἥλιος ὥφθης, φωτὶ τῷ μεγαλῷ αἵξιά-
γαστε, μεθ' ἡμῶν γενομένῳ, διμιλήσας α-
μέσως Ἀπόστολε.

Νόμοιος τοῖς τῷ Δεσπότῳ, Μάκαρ καθυπείκων
τῇ σαγήνῃ σὺ, συλλαμβάνεις, τῆς γλώττης,
ἐκ βυθῷ ἀγνωσίας τὰ πέρατα. Θεοτοκίον.

Ολον με διασώζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρη-
στότητι, βουληθεὶς ἐκ γαστρός σου, σαρ-
κωθῆναι ἀγνή Μητροπάρθενε.

"Δόξη γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τοῦ σχυστας σθενόμενος, ζωαρχικῷ Σοφὲ νεύμα-
τι, τοῦ ἰσχυροῦ, σκῦλα διαρπάσαι, καὶ δου-
λῶσαι τῇ χάριτι.

Στέργων τὸν Διδάσκαλον, καθυπουργῶν αὐ-
τοῦ νεύμασι, παντουργικοῖς πλάνης δια-
σώζεις, τοὺς βροτοὺς Ἀξιάγαστε.

Σὲ τὸν δωδεκάριθμον, τῶν Μαθητῶν χορὸν
ἄγιον, τὸ παντυργὸν, Πνεῦμα συμπληρῶν-
τα, Θεορρῆμον ἐκλέγεται. Θεοτοκίον.

Εχων σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὄρμας Ἀ-
χραντε, οὐ δειλιῶ· ἔχων σε προσάτιν, τὰς
αὐτῶν τρέπω φάλαγγας. Ο Είρμος.

Σὺ εἶ τὸ σερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοις
Κύριε: σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων
καὶ ὑμεῖς σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, "Ηχος πλ. δ'. Τὴν θαφίαν.
Αστραπαῖς σὺ τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν, κα-
ταφλέξας τὴν πλάνην τὴν πονηρὰν, πι-
στοὺς κατεφωτίσας, ἀνυμνεῖν εἰς ἐν σώματι,
παρουσίαν μάκαρ, τοῦ πάντων δεσπόζοντος,
καὶ αὐτοῦ τὸ πάθος, τὸ θεῖον ἐζήλωσας· ὅθεν

συνελθόντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, τελοῦμεν γηθόμενοι, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Ματθία Α' πόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἔορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δέξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.
Ὕχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

E'ορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότου, ἥλθε· δεῦτε ἀπαντεῖτε, ἐπὶ τῷ ὅρει νοερῶς, προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ Χριστὸν ἐποψόμενοι.

Ωδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Mίαν φύσιν Θεότητος, μίαν βασιλείαν καὶ κυριότητα καταγγέλλων Παμμακάριστε, τῶν ἔθνων ἀγέλας ἐσαγήνευσας.

E'πειθάσε Κύριος, σὲ ἐν τῇ θαλάσσῃ τοῦ βίου Πάνσοφε, ὥσπερ ἵππον συνταράσσοντα, τῆς πολυθεῖας πικρὰ ὕδατα.

Aόγῳ θείῳ ἐνέωσας, τὰς κεχερσωμένας καρδίας Πάνσοφε, κατασπείρας τὴν εὐσέβειαν, καὶ τῆς ἀληθείας τὴν ἐπίγνωσιν.
Θεοτοκίον.

Pαρθενίας κειμῆλιον, καὶ τῆς ἀχωρίτου φύσεως σκήνωμα, τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον, τὴν ἐσκοτισμένην πολλοῖς πάθεσιν.
Ωδὴ ἐ."Ινα τί με ἀπώσω.

O'ς πολύφορον οἰκτήμα, ἡ ἀληθινή σε ἐξέτεινεν ἀμπελος, γεωργοῦντα βότρυν, τὸν προχέοντα οἶνον σωτήριον· ὃν πιόντες Μάκαρ, οἱ συσχεθέντες ἀγνωσίᾳ, τῆς ἀπάτης τὴν μέθην ἀπέρριψαν.

Mαθητῶν δωδεκάδος, ὥφθης συμπληρῶν τὸν χορὸν τὸν μακάριον, ἐξ οὗ ὁ Προδότης, ἐκυτὸν ἀπορρίψας ἐκέρδησε τὴν πικρὰν ἀγχόνην, κατὰ Χριστοῦ ἐπάρας πτέρναν, μυστολέκτα Ματθία Ἀπόστολε.

A"λας θεῖον ἐβλήθης, μάκαρ εἰς τὸν κόσμον Ματθία Ἀπόστολε, σηπεδόνα πλάνης, ἐκκαθαίρων νοστίμοις διδάγμασιν, ἐκδιώκων νόσους, καὶ ἀπελαύνων μαλακίας, τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων πανεύφημε.
Θεοτοκίον.

Tοὺς ἀμόρφους χιτῶνας, καὶ τὴν παλαιὰν ἐξεδύσατο νέκρωσιν, ὁ Ἀδάμ Παρθένε, τῷ ἀχρόντῳ τόκῳ θεόνυμφε, καὶ στολὴν ἀγίαν, ἀληθινὴν μετημφιάσθη, μηδαμῶς ρύπουμενην παθήμασιν.

Ωδὴ ι'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Eός ἐγένουν θετὸς, ἐνώσει θείᾳ θεούμενος, καὶ πρωτουργῶς ἐκ Θεοῦ, ἀντίνας δεξά-

μενος, πιεψάς κατεφώτισας, καὶ τὴν γῆν ἀχλύος, τῶν εἰδώλων ἐξεκάθηρας.

Iδού σοι ὑποχωρεῖ, τῷ Μαθητῇ πᾶσα πρόρρησις, τῶν ἴερῶν Προφητῶν· αὐτόπτης ἐγένουν γάρ, οὐ πάλαι προηγειλαν, ὑπαργὸς Ματθία, μιμητής τε καὶ Ἀπόστολος. Θεοτοκίον.

Aγίασμα νοητὸν, καὶ ἄψαυστον ἰλαστήριον, λυχνίαν χρυσοειδῆ, καὶ τράπεζαν ἐμψυχον, τὸν ἄρτον βαστάσασαν, τῆς ζωῆς Παρθένε, οἵ πιστοί σε ὀνομάζομεν. Ο Είρμος.

» **I**λασθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γάρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέσμαι· πρὸς σὲ γάρ ἐθόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάρεον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Α' ποστόλου Ματθία.

Στίχοι.

Ἐξῆλθεν ἀρθεὶς Ἰουδας ἐπὶ βρόχου,
Εἰσῆλθεν ἀρθεὶς Ματθίας ἐπὶ ξύλου.

"Ηρθη ἀμφ' ἐνάτῃ ξύλῳ ἦθεος Ματθίας.

Oὗτος τὸν εἰς ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα ὃς καὶ συγκατηριθμήθη μετὰ τῶν ἐνδεκα Ἀποστόλων, ἀντὶ Ἰουδατοῦ Ἰσκαριώτου. Ἐκήρυξε δὲ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν τῇ ἔξω Αἰθιοπίᾳ· καὶ πολλαῖς τιμωρίαις ὑπ' αὐτῶν αἰκισθεῖς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων δέκα Μαρτύρων, τῶν διὰ τὴν Ἀγίαν Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὴν ἐν τῇ Χαλκῇ πύλη ἀθλησάντων, Ἰουλιανοῦ, Μαρκιανοῦ, Γωάννου, Ἰακώβου, Ἀλεξίου, Δημητρίου, Φωτίου, Πέτρου, Λεοντίου, καὶ Μαρίας τῆς Πατρικίας.

Στίχ. Ἐχθρὸν Θεοῦ κτείναντες ἀνδρες ἐγγένεια,
Φίλοι γίνονται τῷ Θεῷ διὰ ξίφους.

Ἐμοῦ τραχῆλου Σωτερ αἷμα προσδέχου,
Μαρία φησὶν, ως τὸ μύρον Μαρίας.

Oὗτοι οἱ Ἀγιοι ἐπὶ Λίουτος τοῦ Σηριωνύμου ἐγνωρίζουσι· ὃς, ἐπειδὴ ἀπεστρέψθη τὰς Ἀγίας Εἰκόνας, περὶ ταύτας παρεδίδου· περὶ ὃν Γερμανὸς ὁ μακάριος Πατριάρχης πολλαὶ θλίψεις ὑπέστη, ἐλέγχων τὸν δυσσεβῆ καὶ παράνομον. Οὐθεν καὶ τὴν σεβασμίαν Εἰκόνα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος τὴμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν τιμωμένην ἐν τῇ Χαλκῇ πύλη, καθιελεῖν ἐπεχειρήσε· καὶ δὴ κλίμακες κατασκευάζουσι, καὶ εὔμηκη ξύλα ἐπιτίθενται, καὶ οἱ καθαιρίται ἐπὶ τῶν κλιμάκων ἀνελθόντες, ἐργούν ηπτοντο. Τότε δὴ τέτε οἱ γενναῖοι εὗτοι, μιᾶς τῶν κλιμάκων δραξάμενοι, καὶ πρὸς οἴαυτούς ἐλκύσαντες, τὸν καθαιρίτην Σπαθάριον ἀνωθεν κάτω προσρίξαντες, τῷ θαυμάτῳ παρέπεμψαν, καὶ τὸν αἰσεβῆ Κασιλέα ἀραις καὶ ἀναθίματι καθυπίσταλον. Ο δὲ Βασιλεὺς, ταῦτα μαθὼν, καὶ θυμοῦ πλησθεὶς, πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους τῇ τοῦ ξί-

φους τιμωρία παρέδωκε· τοὺς δὲ Ἀγίους ἐννέα Μάρτυρας, ράβδοις τύψας, εἰρχτῇ ἐνέβαλε, κελεύσας τὸ μερῆσιον αὐτοὺς λαμβάνειν αὐτὰ πεντακοσίας πληγάς· καὶ οὗτως ἔκαρπήρησαν αἰκιζόμενοι μῆνας ὅκτω· καὶ ὡς εἰδεν αὐτοὺς ἐκλείποντας, ἐκέλευσε ἐνεχθῆναι σούβλας πεπυρακτωμάνας, καὶ οὗτω κατακαῦσαι αὐτῶν τὰ πρόσωπα· εἰθ' οὗτως ἔφει ἀναιρεθῆναι, ἐν τῷ Κυνηγεσίῳ καλουμένῳ τόπῳ, σὺν τῇ Ἀγίᾳ Μαρίᾳ τῇ Πατρικίᾳ, καὶ φίψηναι ἐν τῷ πελάγει· Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀντωνίου.

Ο'ς τὸν Ἀλεξανδρεύς· συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀρχοντος, καὶ κρεμασθεὶς, ἤπειται. Εἶτα, εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθεὶς, μαρτυρικῷ κατεκοσμηθῇ στεφάνῳ, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παραθέμενος. Εύρεθη δὲ μέσον τοῦ πυρὸς ἀβλαβῆς, μηδὲ μέχρι τριχὸς λυμηταμένης αὐτὸν τῆς φλογός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὑρέσεως τῆς ἀχειροποιήτου καὶ σεβασμίας Εἰκόνος τῶν Καμουλιανῶν, ἥπερ εὕρεσις συνεγράφη πάρα τοῦ ἐν Αγίοις Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης (*).

Ταῖς τῶν Αγίων σου πρεσβείαις, οὐ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

΄Ωδὴ ζ'. Παῖδες Ἐβραίων ἐν καμίνῳ.

Xύσιν ἐξήρανας ἀπάτης, τῇ πλημμύρᾳ σου τῶν λόγων τῆς σοφίας, καὶ χειμάρρουν τρυφῆς, ἐπότισας τοὺς πίστεις, ἀναβοῶντας Εὐδοξε. Οὐ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Pώμη Θεοῦ παντοδυνάμω, ἐξησθένησαν ἔχνροῦ μηχανουργίαι, πρὸ προσώπου τῆς σῆς, Ἀπόστολε πορείας, καὶ διεθρύβη ὅρη τε, καὶ βουνοὶ τῆς ἀθείας. Θεοτοκίου.

I"δε ἦν ἔφησε Παρθένου, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ τίκτει· ὡς μελωδοῦμεν· Κύριε, οὐ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

΄Ωδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Sτόμα Θεοῦ γενόμενος, ἐκ τοῦ φάρυγγος ἥρπασας, τοῦ ἀνθρωποκτόνου, οὓς δεινῶς κατέπιε, καὶ βρῶμα εἰργάσατο, τῇς ἑαυτοῦ κακίας Σοφὲ, καὶ διὰ λουτροῦ, ἀναγεννήσεως τούτους, προσήγαγες Κυρίῳ, μελωδοῦντας ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερψύουτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Tοὺς τῆς ἀπάτης ἄξονας, τῆς κακίας τὰ ἄρματα, ἄρμα γεγονώς, Θεοῦ τοῦ Λόγου Εὐδοξε, εἰς τέλος ἐλέπτυνας, εἰδωλικοὺς προρήζουστε, στήλας καὶ ναοὺς θείας δυνάμει κατεῖλες· ναοὺς δὲ τοὺς βοῶντας, τῆς Τριάδος

(*) Ο Νικόδημος, ἀφ' οὗ ἐξέθετο εἰς πλάτος τὴν συγγραφὴν, δέστε τὸ διήγημα περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ εὑρέσεως τῆς ἀχειροποιήτου ταύτης Εἰκόνος τοῦ Σωτῆρος, ὑποσημειοῦ ἐπειτα ἐν τῷ ἑαυτοῦ Συναξαριστῇ, ὅτι ἐρευνήσας τὰ ἔκδεδομένα συγγράμματα τοῦ ἀγίου Γρηγορίου, οὐχ εὔρεν ἐν αὐτοῖς τὸ ἀνωτέρῳ διήγημα· ἀλλ' οὐδὲ η φράσις αὐτοῦ, λέγει, ὅμοιαζει τῇ φράσει τοῦ θείου Πατρός.

εἰργάσω· Λαὸς ὑπερψύουτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

O' λογικὸς ἐπέφανεν, οὐρανὸς διηγούμενος, τοῦ μονογενοῦς, Θεοῦ δόξαν τὴν ἀρρήτον, Ματθίας ὁ πάνσοφος, ἢ ἀστραπὴ τοῦ Πνεύματος, ὁ σαγηνευτὴς, τῶν πλανωμένων ὁ λύχνος, τῆς θείας φωταυγίας, τῶν ἀρρήτων ὁ μύστης· αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ, ὑμησιωμεν συμφώνως.

Θεοτοκίου.

Yπερψυῶς συνέλαβες, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, τὸν Δημιουργὸν, τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, γενόμενον ἀνθρωπὸν, τὸν τῷ Πατρὸς ἀχώριστον, Δέσποινα ἀγνή· ὡς μελωδεῖ πᾶσα κτίσις· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψύουτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

΄Ο Είρμος.

Eπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεθέσιν ἐμμανῶς ἐξέκανε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἴδων, Τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, τε, λαὸς ὑπερψύψτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

΄Ωδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Pιλον σε ἔφη ὁ Σωτὴρ, τοῖς αὐτοῦ καθυπουργοῦντα προστάγμασι, μάκαρ Ἀπόστολε, καὶ κληρονόμον τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν τῇ μελλούσῃ φοβερᾷ, ἡμέρᾳ συγκαθεδρον, Ματθία πάνσοφε, δωδεκάδος Μαθητῶν τὸ συμπλήρωμα.

Iστίῳ μάκαρ τοῦ Σταυροῦ, διελθὼν τὴν ἀγριαίνουσαν θάλασσαν, τοῦ βίου ἔφθασας, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ἀναπαύσεως· καὶ ἀκροτάτῳ ἐφετῶν, χαίρων νῦν παρίστασαι, σὺν Ἀποστόλῳ χορῷ, δυσωπῶν ὑπὲρ ήμῶν τὸν φιλάνθρωπον.

Aνυχία ὄντως χρυσαυγής, θρυαλλίδι τῇ τοῦ Πνεύματος λάμπουσα, ὥφθη ἡ γλῶσσα σου, καταπιμπρῶσα ἔκφυλα δόγματα, κατασθεννύουσα Σοφὲ, τὸ πῦρ τὸ ἀλλότριον, φῶς ἀπαστράπτουσα, τοῖς ἐν σκότει ἀγκωσίας κατεύδουσιν.

Θεοτοκίου.

E"παυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀράν τῶν πρωτοπλάστων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον· ἐκαινοτόμησας θεσμούς, φύσεως ἀμόλυντε· τὰ διεσῶτα τὸ πρὶν, παραδόξω μεσιτείᾳ στὸ ηνωσας.

΄Ο Είρμος.

E"φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ψιστός, ἐκών

» κατῆλθε μέχρι και σώματος, Παρθενικῆς ἀ-
» πὸ γαστρὸς, γενόμενος ἀνθρωπος· διὸ τὴν
» ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.
Εἶπαστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Π"ούδας ὁ παράνομος, αὐθαιρέτω τῇ γνώμῃ,
ἀπορρίγεις ἐκπέπτωκε, δωδεκάδος τῆς
νείας, τῶν ἴερῶν Ἀποστόλων· ἐκλογῇ δὲ τῇ
νείᾳ, Μαθίας ὁ πανεύφημος, προκρίθεις ἀντει-
σῆθη, ως Μαθητής, ως Χριστοῦ Ἀπόστολος,
και ὡς πᾶσαν, τὴν γῆν λαμπρύνας δόγμασι,
τῆς Ἀγίας Τριάδος. Καὶ τῆς Ἐορτῆς, ὅμοιον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς
προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν
Θαβώρ τῷ ἀγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς και Ἡλίας, πα-
ρειστήκεισαν τρόμῳ, δουλοπρεπῶς σοι Δέσπο-
τα, συλλαλοῦντες· μεθ' ᾧ σε, Χριστὲ Σωτήρ,
σὺν Πατρὶ και Πνεύματι προσκυνοῦμεν, τὸν
ἐκ Παρθένου λαμψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.
Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰγανῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

"Ηχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ε'ν ὅρει τῷ Θαβώρ, ἡ τῆς Τριάδος δόξα, ἀ-
ναφανδὸν ἐγνώσθη, σοῦ μεταμορφουμένου,
Σωτῆρ μου ὑπεράγαθε.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Νεφέλη φωτεινή, φυλόρως ἐφαπλωθεῖσα, ἐν
τῇ Μεταμορφώσει, κατέπληκτε τοὺς νείς,
τῶν Μαθητῶν ἀκραίμονας.

Στίχ. Θαβώρ και Ἐρμών.

Ηλίας σὺν Μωσεῖ, παρέστησάν σοι Λόγε, ἐν
τῇ Μεταμορφώσει· Πατήρ δὲ ἐμαρτύρει,
ἔξ οὐρανοῦ φθεγγόμενος.

Δόξα, και νῦν."Ομοιον.

Εἰδον ἐν τῷ Θαβώρ, Μωσῆς τε και Ἡλίας,
τὸν ἐν Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκω-
μένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Και ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ως σύνηθες,
και Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος και Ἀρχιδιακόνου
Λαυρεντίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἐις τὸ, Κύριε ἐκέιραξα, ἵστωμεν Στίχους σ'.
και ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Τῆς Ἐορτῆς γ'. "Ηχος δ'. "Εδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλ-
λοίωσιν, ψρανόφρονες σήμερον, Χριστῷ συμ-
μορφούμενοι, εὔσεβῶς και γῆθεν, ἐφ' ὑψηλοτάτην,

τῶν ἀρετῶν περιωπήν, ἀνενεχθέντες ἀγαλλιού-
μεθα· διὸ οἵτοι γάρ τὸν ἀμορφον, μεταμορφώ-
μενος ἀνθρωπον, ἐν Θαβώρ κατελάμπρυνεν, ὁ
Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ω* φιλοθεάμονες, τῶν ὑπέρ νοῦν και φιλήκοοι,
μυδικῶς ἐποπτεύσωμεν, Χριστὸν ἐξαιρά-
ψαντα, θεϊκαῖς ἀκτῖσι, και ἐνηγηθῶμεν, τὴν
τοῦ Γεννήτορος φωνὴν, ἡγαπημένον ἀνακηρύ-
τουσαν, Υἱὸν τὸν καταυγάσαντα, τὴν ἀνθρω-
πίνην ἀσθένειαν, ἐν Θαβώρ και πηγάσαντα,
φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Α"παν νῦν ἐγκόσμιον, και ὑπερκόσμιον σύ-
στημα, συγκινείσθω πρὸς αἴνεσιν, Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ νεκρῶν και ζώντων, κεκυ-
ριευκότος· θεοπρεπῶς γαρ ἔαυτῷ, μεταμορφού-
μενος συμπαρίστησι, τοῦ νόμου και τῆς χάριτος,
τοὺς πρωτοστάτας και κήρυκας, ἐν Θαβώρ ως
ηδόνησεν, ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Και τοῦ Ἀγίου γ'. "Ομοια.

Α"νθρακάσοι ἔδωκε, Μάρτυς πυρὸς εἰς βοή-
νειαν, ὁ Δεσπότης και Κύριος, ύψ' οὐ-
πυρακτούμενος, τὸ γεῶδες σκῆνος, θάττον ἐξε-
δύσω, και τὴν ἀθάνατον ζωὴν, και βασιλείαν
ἐκληρονόμησας· διό σου τὴν χαρμόσυνον, χαρ-
μονικῶς ἐορτάζομεν, ἐορτὴν παμμακάρισε, σε-
φηφόρε Λαυρέντιε.

Α"νθρακας ἐμάρανας, πλάνης εἰδῶλων Μα-
κάριε, ἐπ' ἀνθράκων ὀπτόμενος· ύψ' ᾧ λε-
πτυνόμενος, τὸ ταχὺ σαρκίον, ως βαρὺ φορτίον,
ἀπετινάξω και τὸν χοῦν, τῆς τῶν προγόνων ἡ-
μῶν νεκρώσεως· ἐντεῦθεν ἀκατάσθεστος, ἀν-
θραξ ἡμῖν ἐχρημάτισας, καταυγάζων φαιδρό-
τητι, τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Α"νθρακες αἰνήφθησαν, ἀπὸ Θεοῦ οἷα φαι-
νοντες, οἱ αἵττητοι Μάρτυρες, τῇ αἴγλῃ
τοῦ Πνεύματος, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, και
τῆς ἀθείας, καταδιώκοντες θερμῶς, και εὔσε-
βείας πυρσὸν ἀνάπτουντες· ἐν οἷς και ὁ Λαυ-
ρέντιος, ὁ ἀληθὴς και σεβασμιος, τοῦ Σωτῆρος
Διάκονος, διαπρέπει τοῖς θαύμασι.

Δόξα, και νῦν."Ηχος δ'.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὅρος οὐρανὸν
ἐμιμεῖτο, νεφέλη ως σκηνὴ ἐφηπλοῦτο.
Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυ-
ρουμένου, παρὴν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ και
Γαβριὴλῃ, ως μέλλοντες συνεῖναι σοι, και ἐν τῷ
καιρῷ τῆς παραδόσεως σου· ἵνα θεωρήσαντες
τὰ θαύμασιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά
σου· ἀ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίω-
σου, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρός Προσόμοια.

“Ηχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Eδεῖξεν ἀμυδρῶς, ὁ Κύριος τὴν δόξαν, τὴν θεϊκὴν ἐν ὅρει, τῷ Θαβωρὶῷ ἄρτι, τοῖς μυσταῖς οἵς ηθέλησε.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Aεῦτε τοῖς Μαθηταῖς, συνδράμωμεν οἵ πάντες, τῶν ἀρετῶν εἰς ὑψος, ως ἀν αἴσιωθωμεν, σὺν τούτοις καὶ τῆς χάριτος.

Στίχ. Θαβωρ καὶ Ἐρμών.

Pάντες οἱ γηγενεῖς, καθαίρωμεν καρδίας, ως ἀν εὐθέτως ἔλθη, καὶ πρὸς ήμᾶς ἡ δόξα, τῆς τρισηλίου χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν. “Ηχος δ'.

Pρὸ τῷ Σταυροῦ σε Κύριε, παραλαβὼν τοὺς Μαθητὰς εἰς ὅρος ὑψηλὸν, μετεμορφώθης εμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτῖσι δυνάμεως καταυγάζων αὐτούς· ἔνθεν φιλανθρωπίᾳ, ἐκεῖθεν ἐξουσίᾳ, δεῖξας βουλόμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα· ης καὶ ήμᾶς ὁ Θεὸς ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, ως ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

“Ηχος δ'. Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Mετεμορφώθης Ἰησός, ἐπὶ τὸ ὅρος τὸ Θαβωρ, καὶ νεφέλη φωτεινῇ, ἐφηπλωμένη ως σκηνὴ, τοὺς Ἀποστόλους τῇ δόξῃ σου κατεκάλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέθλεπον, μὴ φέροντες ὄραντὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τῷ προσώπῳ, ἀναρχε Λόγε Χριστὲ ὁ Θεός. Ο τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ήμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Eν τῷ ὅρει τῷ Θαβωρ, μεταμορφούμενος Σωτῆρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δεῖξας τὴν δόξαν σου Χριστὲ, τὸ ἀναλλοίωτον ἥστραψας τῆς Θεότητος· νεφέλῃ δὲ φωτὸς συνεκάλεσας, Ἡλίαν καὶ Μωσῆν συλλαλοῦντάς σοι· διὸ καὶ Πέτρος ἐλεγεν· Οἰκτίρμον, καλόν ἐστιν ὡδε εἴνοις σὺν σοί· Ο τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ἐξτα εἰς Κανὼν τῆς Εορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρών, οὗ η Ἀκροστιχίς.

Λαυρέντιον κράτιστον ὑμνῷ προφρόνως.

Ωδὴ α. “Ηχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Aειμῶνι τῆς τρυφῆς, ως Χριστοῦ στρατιώτης, ἐπαξίως ἐντρυφῶν, καὶ ταῖς ἀγγελι-

καῖς, συγχορεύων Δυνάμεσιν, ἐλλαμψίν μοι φωτοφόρον, δωρηθῆναι δυσώπησον, ἀνυμνοῦντί σε μάκαρ Λαυρέντιε.

Aγῶνα ὑποδὺς, τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, οὐκηφόρος ἀθλητὴς στερρότητι ψυχῆς, ἀνεδείχθης Λαυρέντιε, σέφανον δικαιοσύνης, εὐπρεπῶς ἐνδυσάμενος, καὶ διαδημα τὸ ἐπινίκιον.

Tοῖς ως πεφυκώς, καὶ φωτὸς, καὶ ήμέρας, παραδόξως ἐκ δυσμῶν, ως ἥλιος ήμερην, αἰσθητὸς ἀνατέτακας, αἴγλη τῇ φαεινοτάτῃ, καταυγάζων τὰ πέρατα, παναοίδιμε, Μάρτιος Λαυρέντιε. Θεοτοκίον.

Pυσθέντες τῷ σεπτῷ, τοκετῷ σου Παρθένε, τῶν τοῦ Ἀδου καὶ φθορᾶς, δεσμῶν καὶ κοσμικῆς, κατακρίσεως ἀχραντε, Χαῖρε κεχαριτωμένη, εὐχαρίστως βοῶμέν σοι, η σωτήριος πύλη τῆς χάριτος.

Ωδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἥσθενησε.

Eχών τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, πρὸς τοὺς αὐτιπάλους, ρώμαλέως ἐχώρησας, καὶ νικήσας στεφανηφόρος, ἀνεδείχθης Ἀξιάγαστε.

Nόμῳ τοῦ Χριστοῦ φραξάμενος, τῇ νομοθεσίᾳ, τῶν δυσσεβῶν ως ἀντηπτος, ἀντετάξω γενναιοτάτῃ, καρτερία Παμμακάριστε.

Tόνῳ θεϊκῷ νευρούμενος, τῆς πολυθεῖας, τὴν ἀσθένειαν ἐλυσας· τῷ Χριστοῦ δὲ τὴν προαιώνων, διετράνωσας Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Iσος τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, φύσει καὶ οὐσίᾳ, καὶ Θεότητι γέγονε, τοῖς ἀνθρώποις ἐσος ὁ Λόγος, σαρκωθεὶς ἐκ σοῦ Πανάμωμε.

Ο Είρμος.

Tόξον δυνατῶν ἥσθενησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ η καρδία μου.

Κάθισμα, “Ηχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Tὸν οὐρανού πλοῦτον συναγαγών, καὶ τοῖς πένητι τοῦτον προσαγαγών, ἐσκόρπισας ἔδωκας, δεομένοις τὸν ἄρτον σου· καὶ δὶ αὐτοῦ κτησάμενος, ζωὴν τὴν ἀκήρατον, ἐν τῷ Χριστοῦ μαρτυρίῳ, διέπρεψας ἐνδοξε· ὅθεν ἀριστεύσας καὶ νομίμως ἀθλήσας, τὸν στέφανον εἴληφας, ἐκ Θεοῦ τῶν καμάτων σου. Αθλοφόρε Λαυρέντιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Εορτῆς.

“Ηχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Eορτὴ ὑπέρλαμπρος η τοῦ Δεσπότου, ηλθε· δεῦτε ἀπαντες, ἐπὶ τῷ ὅρει οὐρώς, προ-

καθαρθέντες ἀνελθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ, Χριστὸν ἐποψόμενοι.

Ωδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ο Διάκονος τοῦ Λόγου, καὶ τῷ λόγῳ κοσμούμενος, τῷ τοῦ Λόγου πόθῳ, γνώμη τῆς ψυχῆς σφαγιάζεται· καὶ σὺν τῷ Λόγῳ δικαίως βασιλεύει νῦν, εὐφροσύνης καὶ δόξης αὐτοῦ ἐμφορούμενος.

Nυσταγμὸν τῆς αἰσθείας, εὔσεβῶς οὐκ ἐνύσταξας, ἐγρηγόρσει θείᾳ, τῆς μαρτυρικῆς σου ἐνστάσεως, ἀπὸ βλεφάρων τὸν ὑπνον τὸν τούτου θάνατον, ἀπωσάμενος, Μάρτυς Χριστοῦ ἕρωτατε.

Kατὰ τῆς τῶν πλανωμένων, δυσσεβοῦς ὑποληψίων, ἀληθείας ὅπλοις, καὶ θεοσεβείας φραξάμενος, ταύτης εἰς τέλος καθεῖλες τὸ μυημόσυνον, διὰ πίστεως, καὶ γνωμικῆς διαθέσεως.

Θεοτοκίον.

Pέντη πάντα τῆς προτέρας, ἀποθέμενοι βρώσεως, τῆς ζωῆς τὸν ἄρτον, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σιτιζόμεθα, τὸν ἐκ τῆς γῆς τῆς Παρθένου ἀνατείλαντα· ἦν ὡς πρόξενον, τῶν ἀγαθῶν μεγαλύνομεν.

Ωδὴ ἐ. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

A'κλινεῖ τῷ βλέμματι, ταῖς θείαις καλλοναῖς, ἐνορῶν πάντων τῶν τερπνῶν, τῶν ἐν γῇ Λαυρέντιε καταπεφρόνηκας, καὶ δεινῶν τοῦ σώματος, ἀλγηδόνων ἀξιάγαστε.

Tὸν Χριστὸν διάκονον, γενόμενον ἡμῖν, δωρεῶν τῶν ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἐπιγνοὺς διάκονος τούτου γεγένησαι, πρὸς αὐτὸν δὶ αἷματος, ἔκδημός τοι Παμμακάριστε.

Iέρον ἀνάθημα, καὶ κόσμος εὐπρεπῆς, τῷ Χριστῷ Μάκαρ προσαχθεὶς, τὴν σκηνὴν ἐφράιδυνας τὴν ἐπουρανίου· ἔνθα νῦν γενόμενος, ἀπολαύεις τῆς ἐλλαμψεως.

Θεοτοκίον.

Sημφυῆς καὶ σύμμορφος, ὑπάρχων τῷ Πατρὶ ὁ Γίος ὁ μονογενῆς, τοῖς ἀνθρώποις γέγονα θελῶν ὅμοφυλος, σαρκωθεὶς ὁ "Ψυχεός, ἐκ γαστρὸς σου Μητροπάρθενε.

Ωδὴ ι'. Ἡλθον εἰς τὰ βάθη.

Tὸ δῆλον πῦρ σε κατοπτῆσαν, τῷ Βασιλεῖ τῶν ὅλων, κατεσκεύασεν ἥδιστον βρῶμα, τῷ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν στέργοντι, καὶ πεινῶντι Πανακέμε.

Oλῶ τῷ φωτὶ πρεσομιλήσας, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, ὡς Διάκονος ταύτης ὑπάρχων, φωτοειδῆς, Ἀθλοφόρε γέγονας, καταυγάζων τὸν ὑμοῦντάς σε.

Nευρούμενος θείᾳ δυνατείᾳ, ταῖς τοῦ πυρὸς ἐσχάραις, ἐπικείμενος ἔφερες Μάρτυς, πόνω Χριστοῦ, τὴν ψυχὴν πυρούμενος, καὶ τῇ δρόσῳ τῇ τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Tοῦ πῆρες Θεοῦ Παρθενομῆτορ, χωρητικὸν δοχεῖον, θρόνος ἐμψυχος, ἀγιον ὄρος, καὶ κιβωτὸς, καὶ σκηνὴ θεότευκτος, καὶ λυχνία χρυσαυγίζουσα. Ο Είρημός.

Hλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλασσῆς, καὶ κατέποντισέ με καταιγίς πολλῶν αἱ μαρτυμάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀναγαγε, τὴν ζωὴν μου πολυελεε,

Κοντάκιον, Ἡχος β'. Τὰ αὖτις ζητῶν.

Pυρὶ θεϊκῷ, φλεγθεὶς τὴν καρδίαν σου, τὸ πῦρ τῶν παθῶν, εἰς τέλος ἀπετέφρωσας, αἴθλητῶν ἐδραίωμα, θεοφόρε Μάρτυς Λαυρέντιε· καὶ αἴθλῶν ἐβόας πιστῶς· Οὐδεὶς με χωρίσει τῆς αγάπης Χριστοῦ. Ο Θίκος.

Tὸν διαλαμψαντα ὡς φωστῆρα ἀπλανῆ ἐν τῷ κόσμῳ, συνελθόντες, πιστοὶ, ἐν ὡδαῖς ἀσμάτων τιμήσωμεν, Λαυρέντιον τὸν αἴθλοφόρον, καὶ μύστην τῶν ἀπορρήτων· ὅπως ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις ρύσθωμεν πταισμάτων δεινῶν· τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλίδα καθαρθέντες, κατιδωμεν Χριστὸν, τὸν τοῦτον ὑπερδοξάσατα, κραταιῶς ἐναθλοῦντα καὶ λέγοντα· Οὐδεὶς με χωρίσει τῆς αγάπης Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Ι'. τοῦ αὐτῷ μηνὸς, Μηνύμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων, Λαυρέντιον Ἅρχιδιακόνου, Εύστοχον Πάπα Ρώμης, καὶ Ἰππολύτου.

Στίχοι.

Τὸν Λαυρέντιον λαυράκα Χριστοῦ λέγω,
Ἐπ' ἐσχάρας ἀνθραξιν ἐξωπτημένογ.

Τέλους αἴθλητῶν καὶ κλέους τυχεῖν θέλω,
Ἡθιλησας αἴθλος Εύστε τὸν διὰ ξίφους.

Τὸν Ιππολύτον ἴπποδέσμιον βλέπω,
Ἐναντίον πάσχοντα τῇ κλήσει πάθος.

Ωπτησαν δεκάτη Λαυρέντιον ἡύτε ἵχθυν.

Oὗται κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίου γεγόνασι· καὶ ἐ μὲν Ἅγιος Εύστος ἐξ Ἀθηνῶν ὑπῆρχεν, ἐν αἷς καὶ τὸν τῆς φιλοσοφίας λόγον ἐξησκησε. Παραγενόμενος δὲ ἐν Ρώμῃ, χιρροτονεῖται Ἐπίσκοπος, μετὰ τὸ μαρτυρῆσαι τὸν Αγίον Στίφανον. Όδινοντες δὲ ἥδη τοῦ κατὰ τὸν Χριστιανὸν θιωγμῶν, κελεύει ὁ Ἅγιος Εύστος Λαυρέντιῳ τῷ Αρχιδιακόνῳ αὐτοῦ, διοικῆσαι τὰ σκευή τῆς Ἐκκλησίας· ὃ δὲ, ταῦτα πωλήσας, διένειμε πτωχοῖς. Τοῦ δὲ Δεκίου ὑπευτρέψαντος ἐκ Περσίδος, προσήχθη αὐτῷ ὁ Ἅγιος Ζύστος ἐπίσκοπος, καὶ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι μη̄ πε-

οθείς, ἀλλὰ παρρήσιά αὐτὸν Θεὸν καὶ Δημιουργὸν τοῦ παντὸς καθομολογήσας, ἵψει τὴν κεφαλὴν ἐπιτίθη.

Εἰσαχθεὶς δὲ Λαυρέντιος ὁ Ἀρχιδιάκονος, καὶ τὰ ἵερὰ χρήματα ἀπαιτούμενος, αἰτήσας ἀμάξιας, καὶ λαβὼν τοὺς χώλους, καὶ ἀναπήρους, οἷς διένειμε τὰ χρήματα, καὶ ταῖς ἀμάξαις ἐπιστιβάσας, ἤγαγε πρὸς τὸν Βασιλέα· οὓς ἴδων, καὶ ὄργισθείς, κελεύει τὸν Ἀγιον Λαυρέντιον τυφῆναι σφρῶν, εἴτα βληθῆναι ἐν τῇ φυλακῇ. Ἐν γῇ γενόμενος, ἵστο πάντας, ὃς πρὸς αὐτὸν ἐφίτων, φῶν ἔπαστος κατείχετο νοσήματε. Ἀπερ ὁ Τριβοῦνος Καλλίνικος βλέπων, ὁ καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐπιστατῶν, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, καὶ ἰβαπτίσθη. Μετὰ τοῦτο δὲ παρίσταται ὁ Ἀγιος Λαυρέντιος τῷ Βασιλεῖ, καὶ μὴ πεισθεὶς θύσαι ταῖς εἰδώλοις, ἐπὶ ἐσχάρας ἀπλοῦται, κάτωθεν ὑφαπτομένου πυρός· καὶ ἐν αὐτῇ, τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, καὶ κηδείας τῆς ὄφειλομένης παρὰ τοῦ Ἰππολύτου τυγχάνει.

Τοῦτο γνοὺς ὁ Βασιλεὺς, καὶ μεταπεμψάμενος αὐτὸν, ἔκέλευσε κινάρας (ἀλύσεισιν, ὁξυτάτους ἐχούσαις ὁδόντας) σιδηραῖς μαστιγωθῆναι, εἴτα ἵππος προσδεθῆναι ἀγρίοις ὑφ' ὧν ἐπὶ πολὺ συρόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρεθετο. Δέγεται δὲ, ὅτι τῇ εἰδόμῃ τήμιρα, μετὰ τὸ παθεῖν τὸν Αγιον Ἰππόλυτον, Δέκιος καὶ Οὐαλλεριανὸς, καθίμενοι ἐπὶ τῶν ἵππων αὐτῶν τοῦ ἀφικίσθαι πρὸς τὸ Σίατρον, ἐξέπνευσαν, κράξας ὁ Δέκιος ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ Σανάτου αὐτοῦ· Ὡ Ιππόλυτε, ως αἱ χμάλωτον, οὗτος δεδεμένον, ἀπάγεις με; Ἐκραξε δὲ καὶ ὁ Οὐαλλεριανός· Πυρίναις με κατήνατος (Λατεν. κατένα, ἄλυσις) οὗτως ἐλκεις; Τοῦτο δὲ δῆλον γέγονε καθ' ἐλην την οἰκουμένην, καὶ πάντες ἐστερεώθησαν τῇ πίστει τοῦ Κυρίου τήμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, φὴ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Αμήν.

Ωδὴ ζ. Ο διασώσας ἐν πυρὶ.

Mυσταγωγῆσαι προκριθεὶς, καὶ διακονῆσαι τῷ Λόγῳ, σκεῦος ἐδείχθης ἱερὸν οὐρανίου ναοῦ καὶ ἀνάθημα, μελῷδῶν τῷ ποιήσαντι· Ο Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἰ.

Nόμως ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ, περιτειχιζόμενος Μάρτυς, τοῖς τοῦ Σανάτου καὶ φθορᾶς, νομοθέταις τὸν νοῦν οὐχ ὑπέκλινας, ἀναμέλπων Λαυρέντιε· Ο Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἰ.

Ως τις ἀνάλγυτος σαφῶς, σῶμα περικείμενος Μάρτυς, γενναιοτάτῳ λογισμῷ, τοῦ παμφάγη πυρὸς κατετόλμησας, ἀνακράζων πανόληιε· Ο Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἰ.

Θεοτοκίον.

Hύλη ἐδείχθης νοητὴ, τῆς ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους, ἐπιφανείσης ἐπὶ γῆς, τοῖς ἀνθρώποις ἐκ σοῦ Θεονύμφευτε, ὑπέρ λόγου καὶ ἔνοιαν, τοῦ Θεοῦ τοῦ τῶν Πατέρων εὐλογημένη.

Ωδὴ η. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Pώμαλέω φρονήματι γέγονας, τῆς ἀστέκτου φλογὸς εὔτουγάτερος, καὶ ως ἐν ἄλλῳ σώματι, πυρακτούμενος Μάκαρ, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ἐθόας τὸν Κύριον.

O τοὺς Παιᾶς τοὺς τρεῖς ἐκμιμόμενος, καὶ πυρὸς κατασθέσας τὰς ἀνθρακας, δρόσῳ

τῆς θείας χάριτος, ἀνακράζει καὶ μέλπει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμεῖτε τὸν Κύριον.

Pωτισμὸς ὁ Χριστός σοι γενόμενος, τὴν αὐτοῦ σε ἴσχυν περιέχωσε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνήγαγεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντα· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Pίζης τῷ Ἱεσσαὶ Ράβδος πέφυκας, καὶ Χριστὸν τὸν Θεόν μου καὶ Κύριον, ὑπερφυῶς ἐξήνθησας, τῆς Θεότητος ἄνθος· πάντα τὰ ἔργα, διὰ τοῦτο ὑμνοῦμέν σε Δέσποινα.

Ο Είρμος.

Aυτωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκατοῦσας ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμεῖτε τὸν Κύριον.

Ωδὴ η'. Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Oλόκληρον θύμα καὶ δεκτὸν θυμίαμα, τῷ Δεσπότη προσενήεξαι, ὥσπερ χρυσίον ἐν καμίνῳ, πυρὶ δοκιμασθεὶς τῆς αὐλήσεως, καὶ κόσμος τῆς Εκκλησίας γενόμενος, τῶν πρωτόκων Ἀξιάγαστε.

Nεύσει ἀκλινεῖ πρὸς τὸν Θεόν θεούμενος, καὶ ἐνώσει τῇ ἀμείνονι, λόγῳ καὶ θείᾳ θεωρίᾳ, φωτὶ τῷ ἀκροτάτῳ Λαυρέντιε, κραδῆναι σοι τηλαυγῶς ἐξεγένετο· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Oς ἥλιος Μάκαρ ἐκ δυσμῶν ἀνέτειλας, θαῦμα μέγα καὶ παράδοξον, πᾶσαν φωτίζων Εκκλησίαν, ταῖς σαῖς μαρμαρυγαῖς ἀξιάγασε, καὶ θάλπων πάντας τῇ ζέσει τῆς πίστεως· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Sύμβολα Πανάμωμε τῆς σῆς γεννήσεως, οἵ προφῆται προεκήρυξαν, πόρρωθεν ταῦτα μηθέντες, ἐκ θείας ἐπιπνοίας τοῦ Πνεύματος, καὶ κόσμῳ διαπρυσίως ἐκήρυξαν· ὡν τὰς ἐκβάσεις νῦν θαυμάζομεν. Ο Είρμος.

Eὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν ικατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Eξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς σενέλθωμεν.

Α
γγελικαῖς Δυνάμεσι, καὶ Μαρτύρων χορείαις, Μεγαλομάρτυς ἐνδοξε, συγχορεύων τῷ θρόνῳ, τῆς ὑπερφωτού Τριάδος, καὶ λαμπραῖς ταῖς ἐκεῖθεν, αὐγαῖς περιχεόμενος, αἴτει φῶς καὶ εἰρήνην, τοῖς εὐσεβῶς, ἐκτεμοῦσι μηνὸν σου τὴν φωσφόρου, καὶ σὲ φαιδρῶς δοξάζουσιν, φῶς Λαυρέντιε μάκαρ.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν Θαβωρ τῷ ἀγίῳ ἐν ὦ Μωσῆς καὶ Ἡλίας, παρειστήκεισαν τρόμῳ, δυλοπρεπῶς σοι Δέσποτα, συλλαλοῦντες· μεθ' ὧν σε, Χριστὲ Σωτὴρ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνῆμεν, τὸν ἐκ Παρδένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Λιγνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.
“**Ηχος β'.** Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φωνὴ σοι πατρικὴ, οὐρανόθεν ἡκουόσθη, Οὗτός ἐστι βωῶσα, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· αὐτοῦ πάντες ἀκούετε.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οὐρανοί.

Ανέλθωμεν πιστοὶ, νοητῶς ἐν τῷ ὅρει, τῆς θεωρίας ὅπως, τὴν δόξαν τοῦ Σωτῆρος, Θεοῦ ἡμῶν κατέδωμεν.

Στίχ. Θαβωρ καὶ Ἐρμών.

Γράφων ὁ Ψαλμωδὸς, Θαβωρ Χριστὲ Σωτήρ μου, καὶ Ἐρμών ἀνεβόα, ἐν τῷ ὄνόματί σου, σαφῶς ἀγαλλιάσονται.

Δόξα, καὶ νῦν. “**Ομοιον.**

Παντάναξ Βασιλεῦ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον, πρεσβείας τῆς ἀχράντου, Παρθένου παντακόστης, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

oooooooooooooooooooooo

ΤΗ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Εὔπλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, ἴστωμεν Στίχους σ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἅγιου γ'.

Τῆς Ἐορτῆς. “**Ηχος πλ. β'.** Τριήμερος ἀνέστης.

Mορφούμενος δὶς οἴκτον Χριστὲ, Ἄδαμ τὸν πρῶτον ἀνθρωπὸν, ἐκ Παρθένου, ὥφθης δεύτερος Ἄδαμ· ἐν ὅρει δὲ Σωτῆρος, Θαβωρ μετεμορφώθης, παραγυμνῶν σου τὴν Θεότητα.

Eξέστησαν ὄρῶντες τὴν σὴν, τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου, Μεταμόρφωσιν Χριστὲ, ἐν ὅρει τῷ ἀγίῳ· μεθ' ὧν σε προσκυνοῦμεν, σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ Πνεύματι.

Aσμπρύνεται ἡ Κτίσις φαιδρῶς, τῇ σῇ Μεταμορφώσει Χριστέ· ἦν τοῖς θείοις, Ἀποσόλοις ἐν Θαβωρ, Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ, ὑπέδειξας Θεὸν ὧν, ἀρρήτως λάμψας ὑπὲρ ἥλιου.

Τοῦ Ἅγιου. “**Ηχος α'.** Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Eῦπλε παναοίδιμε ἔχθροῦ, δυσμενοῦς κατέβαλες, τὰς μηχανὰς ἀνδρειότατα, στερράς ἀθλήσει σου, προσπαλαίσας τοῦτον, καὶ Χριστῷ τῷ Κτίστῃ σৎ, θυσία καθαρὰ καὶ εὐπρόσδεκτος, καθιερώθης νῦν, τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι, δὶς αἰῶνος συναγαλλιώμενος.

Eῦπλε παναοίδιμε Σταυρῶ, τοῦ Χριστοῦ φραξάμενος, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, πρὸς τὸν ἀντίπαλον, ἐκουσίᾳ γυνώμῃ, καρτερῶς ἔχωρησας· καὶ τοῦτον προφανῶς τροπωσάμενος, συμβασιλεύεις νῦν, τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι, δὶς αἰῶνος συναγαλλιώμενος.

Eῦπλε παναοίδιμε Χριστὸν, ἀρρώγον κτησάμενος, τῶν ὑλικῶν κατεφρόνησας, καὶ σῶμα δὶς αὐτὸν, τῷ διώκτῃ Μάρτυρις, παραδοὺς εἰς μάστιγας, ἀντέστης ἐναθλῶν μέχρις αἵματος διὸ στεφάνωσε, τῷ τῆς νίκης κατεκόσμησεν, Δεσπότης καὶ Σωτὴρ καὶ Κύριος.

Δόξα, καὶ νῦν. “**Ηχος δ'.**

Oρος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, νῦν τίμιον καὶ ἀγιόν ἐστιν, ἐν ὧ σὶ πόδες σου ἔστησαν Κύριε· πρὸ αἰώνων γάρ κεκαλυμμένου μυσήριου, ἐπ' ἐσχάτων ἐφανέρωσεν ἡ φρικτὴ σৎ Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ· οἵ τινες τὴν ἀκτῖνα τῷ προσώπου σὺ μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτώνων σৎ, ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο· οἵ καὶ τῇ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, συλλαλοῦντάσι τὰ μέλλοντα συμβαίνεισοι. Καὶ φωνὴ ἐκ τῷ Πατρὸς ἐμαρτύρει λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ὧ εὑδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε, ὃς τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἐορτῆς Προσόμοια.

“**Ηχος β'.** Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Fύσιν τὴν ἐξ Ἀδὰμ, Χριστὲ ἀμεῖψαι θέλων, ἐν ὅρει νῦν ἀπαίρεις Θαβωρ παραγυμνώσων, τοῖς Μύσταις τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Sέλας τὸ τριλαμπὲς, ἀστράψαν ἀπορρήτως, τῆς θεϊκῆς σου δόξης, Θαβωρ ἐν ὅρει Σωτῆρ, τὴν σύμπασαν ἐφαιδρύνε.

Στίχ. Θαβωρ καὶ Ἐρμών.

Aἰφυης οἱ Μαθηταὶ, τὸ ἔξαλλον ἴδόντες, τὸ τῆς στολῆς καὶ πάσης, διαρτίας σৎ Λόγε, πρηνεῖς εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. “**Ηχος δ'.**

Eἰς ὅρος ὑψηλὸν μεταμόρφωθεὶς ὁ Σωτὴρ, τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν ἐν-

δόξως ἐξέλαμψας, δηλῶν, ὅτι οἱ τῷ ψει τῷν ἀρετῶν διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιωθήσονται. Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ, Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας ἐδείκνυον, ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει καὶ ὁ πάλαι διὰ νόμου, καὶ Προφητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός· ὃ καὶ φωνὴ τῷ Πατρὸς ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἐμαρτύρει λέγουσα· Αὐτοῦ αἴκουέτε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τὸν "Ἄδην σκυλεύσοντος, καὶ νεκροῖς δωρουμένων ζωὴν τὴν αἰώνιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν αἱ. Στιχολογίαν, Καθισμα.

"Ηχος δ'. Επεφάνης σῆμερον.

Εόρτη ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότου, ἥλθε δεῦτε ἄπαντες, ἐπὶ τῷ ὅρει νοερῶς, προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ, Χριστὸν ἐποψόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὔτο.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθισμα.

"Ηχος πλ. α. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ο' ὄμότιμος Λόγος Πατρὶ καὶ Πνεύματι, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου εἰς σωτηρίαν ἥμῶν, ἀνεγράψῃ τοῖς ἐν γῇ καθάπερ γέγραπται καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ Θαβωρίῳ, σὺν προκρίτοις Μανῆταις, ἐνδόξως μετεμορφώθη· διὸ ὑμνοῦμεν αὐτοῦ τὴν θείαν, καὶ παναγίαν συγκατάβασιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὔτο.

Εἴτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Εορτῆς, καὶ τοῦ Αγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν κλεινὸν Εὔπλοον εὐσεβῶς ἐπαινέσω. Ιωσήφ.

"Ωδὴ αἱ. Ηχος δ'. Τριστάτας ιραταιούς.

Τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, εὐπλοήσας εἰσῆλθες, εἰς λιμένα τῆς ζωῆς, ἐν ὃ περιχαρῶς, αὐγαζόμενος "Ἐνδόξε, κόπασόν μου τῆς καρδίας, πολυτάραχον κλυδωνα, γαληνῶς τοῦ δόξαζειν τὴν μνήμην σου.

Ολόφωτος ἀστὴρ, ἀρετῶν διδουχίας, καταυγαζῶν τοὺς πιστοὺς, ἀνέτειλας σοφὲ, τῷ σεπτῷ στερεώματι, Εὔπλε τῷ τῆς Εκκλησίας, καὶ τὸν ζόφον ἀπῆλασας, τῷν δαιμόνων δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Νευρούμενος Σοφὲ, θεϊκὴ δυναστείᾳ, θαρσαλέω λογισμῷ, Θεὸν τὸν ἐκ Θεῷ, γεννηθέντα ἐκήρυξας, σταύρωσιν ἐθελουσίως, ὑπομείναντα ἐνδόξε, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον λύσαντα.

Ινείσθω πρὸς τὴν σὴν, εὐφημίαν πᾶν στόμα, ὅτι στόματος ἐχθροῦ, ἐνθέοις διδαχαῖς, θεοφύρε ἐξήρπασας, πάντας τοὺς εὐπειθεστά-

τας, δεξαμένους τοὺς λόγους σου, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε. Θεοτοκίον.

Λαμπρύνας σου Χριστὸς, τὴν υἱόν τὴν φωσφόρον, τῇ καθόδῳ τῇ φρικτῇ, ως ἥλιος Αγνὴ, τοῖς ἐν κόσμῳ ἀνέτειλε, λύων τῆς πολυθεῖας, τὴν ἀχλὺν τὴν καχέσπερον, καὶ φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

"Ωδὴ γ'. Οτι στεῖρα ἔτεκεν.

Ε' αυτὸν ἐξέδωκας, ωσπερ ἀμνὸς ἐκουσίως, σφαγιασθῆναι θέλων, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ διασέτειλας, ἐθελοντὶ πτωχεύσαντος καὶ σφαγέντος, Εὔπλε παμμακάριστε.

Π' ερεῖον ἄμωμον, εὐώδεις αἵτη θυσία, καὶ προσφορὰ τελεία, προσανηγένητη τῷ Θεῷ, περιχαρῶς Μακάριε, ἀναμέλπων· "Αγιος εἰ Κύριε.

Νόμοις ιρατυνόμενος, Εὐαγγελίου Θεόφρον, μέσον ἀνδρῶν ἀνόμων, ἐπέστης ιράζων ἐμφανῶς· Τοῖς μὴ ζητοῦσι πάρειμι, διελέγξαε τούτων τὴν δυσσέβειαν. Θεοτοκίον.

Ο' Θεὸς ἐν μέσῳ σου, κατασκηνώσας, χρόλως, τῆς παρθενίας κλεῖθρα, τῆς σῆς ἐσάλευσεν Ἀγνὴ· ὃν ἐκτενῶς ἴκετευε, στηριχθῆναι, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Ο Ειρμός.

Ο' τι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ Εθνῶν Εκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἡσθένησε συναγωγή· τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοή· σωμεν· "Αγιος εἰ Κύριε.

Καθισμα, Ηχος α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοὺς νόμους τοῦ Χριστοῦ, ἐν χερσὶ περιφέρων, ἐπέστης ἐκθοῶν, τοῖς ἐχθροῖς ἐν σταδίῳ· Αὐτόκλητος πάρειμι, ἐναθλήσων στερρότατα· ὅθεν ιλίνας σου, περιχαρᾶς τὸν αὐχένα, ὑποδέξαι, τὴν ἐκτομὴν τὴν τοῦ ξίφους, τελέσας τὸν δρόμον σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Εορτῆς.

"Ηχος δ'. Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Τῇ ἀπροσίτῳ Ιησοῦ, δόξῃ τοῦ θείου σὴ φωτὸς, μεταμορφουμένος τοῖς σοῖς, ἐλαμψας θείοις Μαθηταῖς, τῷ Ιωάννῃ καὶ Πέτρῳ καὶ Γαλαβῷ· ἐξέστησας αὐτοὺς, τῇ θείᾳ χάριτι· φωνῆς γὰρ πατρικῆς, ἀγαπητόν σε Γίον, προσμαρτυρούσης ἕκουσον, καὶ εἶδον τὴν τοῦ προσώπου σου δόξαν φρικτήν. Σωτήρ ὁ πάντας, θέλων σωθῆναι, φωτίσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

"Ωδὴ δ'. Δι' αγαπησιν Οἰκτίρμον.

Ναὸς ἐμψυχος Τριάδος τῆς παναγίας, ως ἀληθῶς ἐδείχθης, καὶ ναοὺς τῷν εἰδωλῶν, Εὔπλε κατηδαφισας, τῷ ὅπλῳ τῆς πίστεως.

Ε' υἱόμενος τῷ καλλει τῷ θείῳ Εὔπλε, τῷν αἰκισμῶν καὶ πόνων, τῷν ἀπείρων βασά-

νων, μάκαρ κατεφρόνησας, καὶ χαίρων ἐνή-
δλησας.

Τ'ψηλόφρονα καρδίαν τοῦ παλαμναίου, τα-
πειγωθεὶς θεόφρον, ἔταπείνωσας Μάρτυς,
καὶ πρὸς τὸν ὑψώσαντα, βροτοὺς ἀνελῆλυθας.

Πυρακτούμενος τῷ φίλτρῳ τῷ τοῦ Δεσπό-
του, πᾶσαν τὴν πλάνην Μάρτυς, ἐνεπύ-
ρισας ὅντως, καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον, προθύμως
ἔχωρησας.

Θεοτοκίον.

Λιταγεύσιν οἵ πλούσιοι τοῦ λαζαῖ, σὲ τὴν
τεκοῦσαν Κόρη, τὸν πλετίσαντα πάντας,
θείας ἐπιγνώσει, Χριστὸν τὸν Θεὸν ήμῶν.

Ωδὴ ἡ. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ολικῶς ταῖς νεύσεσι, ταῖς θείαις λαμπρυ-
νθεῖς, καὶ ἀνδρείᾳ ὄχυρωθεὶς, ὥσπερ λέων
Ἄριστε, σὺ πρὸς τὸ στάδιον, πεποιθώς εἰσέδρα-
μες, τὴν δυσσέβειαν τροπούμενος.

Νέμεισοι τὴν ἀλυπον, ζωὴν ὁ λυτρωτὴς, δὶ
αὐτὸν θάνατον πικρὸν, Ἀθλοφόρε ἔνδοξε,
καθυπομείναντι, καὶ χοροῖς συνάπτεισε, τῷ
Μαρτύρων ἀριστεύσαντα.

Ε"κλινας αὐχένα σου, προθύμω λογισμῷ, καὶ
τὴν κάραν ἀφαιρεθεὶς, τῷ Χριστῷ τρανό-
τερον, καὶ καθαρώτερον, συνεδέθης "Οσιε, ἀπο-
λαύων τῆς θεώσεως. Θεοτοκίον.

Τ'περτέρα πέφηνας, Ἀγγέλων ἀληθῶς, τῷ
Ἀγγέλων τὸν ποιτὴν, ὑπὲρ νῦν κυνῆσασα,
τὸν δοξάσαντα τοὺς Ἀγίους Μάρτυρας, Πανα-
γία Μητροπάρθενε.

Ωδὴ ο. Ἡλθον εἰς τὰ βάθη.

Σταζόμενος αἴματι παρέστης, τῷ σῷ ἀγω-
νοθέτῃ, γενναιότατε Εὔπλε θεόφρον, καὶ
παρ' αὐτοῦ, τοὺς στεφάνους εἴληφας τοὺς τῆς
νίκης ἀγαλλόμενος.

Ε"στης πρὸ τοῦ βημάτος ἀνδρείως, τοὺς τοῦ
Δεσπότου νόμους, ταῖς ἀγκάλαις σου
Εὔπλε κατέχων, καὶ προφανῶς, τοὺς ἀνόμους
Οσιε, διελέγγων προθυμότατα.

Βασάνων πληθὺν μὴ δειλιάσας, μὴ φοβηθεὶς
τὸ ξίφος, τὴν ἀληθειαν σὺ πρὸ βημάτων,
δικαστικῶν, εὐσεβῶς ἐκήρυξας, καὶ τὴν πλά-
νην ἐθανάτωσας.

Θεοτοκίον.

Ω"θαῦμα παραδόξου· πῶς τίκτεις, πεῖραν
ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα; πῶς θηλαζεῖς δὲ Παρ-
θενομῆτορ, τὸν χορηγὸν, ἀληθῶς τοῦ γάλακτος,
καὶ τροφέα πάσης κτίσεως; Ο Είρμος.

Ηλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
κατεπόντισέ με, καταιγίς πολλῶν ἀ-
μαρτημάτων· ἀλλ' ὁ Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνά-
γκη, τὴν ζωὴν μου πολυελεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἅγιου
Μεγαλομάρτυρος Εὔπλου τοῦ Διακόνου.

Στίχοι.

Ἐκ τῆς σολῆς μὲν, σεπτὸς Εὔπλος Λευίτης·

Ἐκ τῆς τομῆς δὲ, στερρὸς ὅντως ὀπλίτης.

Πλήγη ἐνδεκάτη ξέφει Εὔπλος κοπήεντι.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοχλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ πῖλεως
Κατάνης τῆς Σικελῶν Ἐπαρχίας. Διαβληθεὶς δὲ
πρὸς τὸν Ἀρχοντα Καλβιασιανὸν, καὶ τὸν Χριστὸν μὴ
ἀρνησάμενον, πρῶτον μὲν δεσμεῖται τὰς χεῖρας καὶ τοὺς
πόδας πρὸ τοῖς γόνασιν, ἐπειτα κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου ὄρ-
θοῦ, καὶ χεροὶ σιδηραῖς ἔστεται, ὅτε καὶ θείας φωνῆς ἐλ-
θουσης, ἀνέθορε. Μετὰ δὲ ταῦτα, σφύραις σιδηραῖς τὰς
κνήμας αὐτοῦ θάττεται· καὶ ἐν εἰρκτῇ ἀπορρίφεις, εὐχῇ
μόνῃ πηγὴν ὑδατος ἀναδεθῆναι πεποίηκεν ἐν τῇ φυλακῇ.
Είτα πάλιν ἐκβιλθεὶς, σιδηροῖς ἐνυξεὶ πεπυρακτωμένοις τὰς
ἀκοὰς αὐτοῦ κατετρώθη, καὶ τίλος, τῇ τοῦ ξίφους τιμωρίᾳ
κατεδικάσθη.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τῷ Εγκαινίων τοῦ
σεβασμίου καὶ περικαλλοῦς οἴκου καὶ θείου
Ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ημῶν Θεοτό-
κου τῆς Ἐλεούσης.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Διηγησίς περὶ τῆς ἀχειροποιή-
του Εἰκόνος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος
ημῶν Ιησοῦ Χριστοῦ.

Ε'ν ταῖς ημέραις Τιβερίου τοῦ Βασιλέως θαῦμα μέγα
καὶ παράδοξον γέγονε. Γυνὴ γάρ τις, τοῦνομα Μα-
ρία, Συγχλητικὴ φιλέχριστος, τὴν αἴσιαν Πατρικία, χήρα
εὑσα, περιέπεσε πάθει χαλεπῷ καὶ ἀνιάτῳ· καὶ ἀποκα-
μούσα ἀπὸ πάσης ἀνθρωπίνης βοηθείας, ἀνίθετο ἐαυτὴν
τῷ Θεῷ καὶ Κυρίῳ ημῶν Ιησοῦ Χριστῷ. Εννοιαν τοί-
νυν ἀγαθὴν ὑποθεμένη ἐαυτῇ, ἀποστέλλει πρὸς τοὺς Λει-
τουργοὺς τῆς ἀγίας Δεσποτικῆς καὶ ἀχειροποιήτου Εἰκό-
νος, ἀφικέσθαι πρὸς αὐτὴν ἀξιούσα. Τῶν δὲ, παραγενο-
μένων, προσέπεσε τοῖς ποσὶν αὐτῶν, λέγουσα· Δέομαι οὐ-
μῶν, κύριοι μου· ἐπειδὴ ὁ Θεὸς, διὰ τὰς αἱρετίας μου,
συνεχώρησέ με ματίζεσθαι ὑπὸ χαλεπῆς ούσου καὶ ὀλεθρίας,
βούλομαι ἡ ταλαίπωρος καὶ ἀναξία, δὶς εὐχῶν τῶν ἀγίων
ημῶν, θέξασθαι τὸ Δεσποτικὸν καὶ ἄγιον Χαρακτῆρα
εἰς τὸν πανευτελῆ μου σίκον ἐπὶ ημέρας τεσσαράκοντα,
καὶ ἵσως δὶς αὐτοῦ ποιήσει ἔλεος μετ' ἐμοῦ. Οἱ δὲ, τὴν
τε διαγωγὴν, καὶ τὴν πνευματικὴν αὐτῆς κατάστασιν
ἐπιστάμενοι, ἥγαγον τὸν ἄγιον Χαρακτῆρα· καὶ τῆς ἀ-
γίας ἀνοιχθείσης θήκης, προσεκύντσεν ἡ γυνὴ καὶ ησπά-
σατο· καὶ λαβεύσα βαμβάκινον μίτον (πανίσιν) ἴσομετρον
τῆς ἀγίας Εἰκόνος, τέθεικεν ἐπάνω αὐτῆς. Είτα, βαλού-
σα αὐτὴν εἰς καθαρὸν σκρίνιον (θήκην), ἤσφαλισατο δὶ
αὐτῆς· καὶ ἀποτιθεῖσα ἐν τῷ εὐκτηρίῳ αὐτῆς, ἐφωταγώ-
γει λαμπρῶς, ἐπὶ ημέρας τεσσαράκοντα λειτουργούσα.

Πληρωθεισῶν δὲ τῶν τεσσαράκοντα ημερῶν, ἤξεντο
αἱ ὀδύναις τῆς γυναικὸς γίνεσθαι σφοδραὶ καὶ ἀφόρητοι,
ὧς τε μὴ δύνασθαι αὐτὴν μηδὲ τῆς κλίνης ἀναστῆναι·
Προσκαλεσαμένη δὲ μίαν τῶν παιδισκῶν, ἣν οἶδε καθα-
ρωτέρων, φησὶ πρὸς αὐτήν· Δέξαι τὴν θήκην τῆς ἀγίας
Εἰκόνος, ἐπως προσκυνήσω, καὶ εὐρω μικρὰν ἀνάπαυσιν
τῆς συνεχούσης με φοδρᾶς ὀδύνης· Ἡ δὲ, πρέπεισα εἰς
τὸν εὐκτηρίον, εἶδε θαῦμα μέγα καὶ φοβερὸν καὶ παρ-

δοξον. Φλόξ γάρ πυρὸς εἰς πλησμονὴν γεννηθεῖσα ἐκ τῆς ἀγίας Θήκης ἔκεινης, ἀνήρχετο μέχρι τοῦ στέγους· καὶ καθάπτουσα τὸ δλον Θυσιαστήριον, κατήρχετο μέχρι δαπίδου, μηδὲν τὸ σύνολον τὸ Θυσιαστήριον βλάπτουσα· καὶ ἐκπλαγεῖσα τὴν παῖς, ἵπεσε χαμαί. Δραμοῦσα δὲ ἕτερα, ἀπήγγειλε, τῇ κυρίᾳ αὐτῆς. Ἡ δὲ, κατάφοβος γενομένη, κατῆλθεν τοῦ κλινεδίου· καὶ βίᾳ πρὸς τὸν εὔκτηριον ἀπελθοῦσα, καὶ τὴν φλέγα ἴδοῦσα, τὸ, Κύριε ἐλίθον, ἀνεβόησεν. Εἴτα μετεκαλέσατο τοὺς Λειτουργοὺς μετὰ σπεδῆς· συνηκολουθησε δὲ αὐτοῖς καὶ ὅχλος πολὺς, καὶ πάντες ἴδοντες τὸ παράδοξον, κατεπλάγησαν. Ἀνερχομένης δὲ τῆς φλογὸς καὶ κατερχομένης ὡσπερ ὄθόνης πλοίου, ὑπὸ ἀνέμου σφοδροῦ ρίπιζομένου, ἔκραζον πάντες τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἐπὶ ὥρας πολλάς. Γενομένης δὲ ἱερατικῆς εὐχῆς, κατέπεσεν τὴν φλόξ· καὶ ἀνοίξαντες τὴν Θήκην, εὗρον εἶναι ἀγίαν Διεσποτικὴν καὶ ἀχειροποίητον Εἰκόνα ἀσινῆ καὶ ἀλώβητον. Λαβόντες δὲ καὶ τὸ βαμβάκινον τμῆμα, ὃ ἐπίθηκεν τὴν Πατρικία, εὗρον ἐν αὐτῷ ἔτερον Χαρακτῆρα Διεσποτικὸν ἀχειροποίητον, ὃ τοῦ Θαύματος! ἔμοιον τῷ πρωτοτύπῳ. Δοξάσαντες δὲ τὸν Θεὸν ἐπὶ τούτῳ πάντες, καὶ ἀσπασάμενοι αὐτὸν, ἔθηκαν ἐπὶ τὸ ἄλγος τῆς γυναικός· καὶ εὐθέως αἱ ὀδύναις ἀπλάθησαν, τὶ δὲ νόσος ἐδραπέτευσε, καὶ τὴν γυνὴν ἰάθη· καὶ τελείως εἰς ἔαυτὴν ἐλθοῦσα, ἀνέστη δοξάζουσα τὸν Θεὸν, σὺν πᾶσι τοῖς ἐλθοῦσι μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων.

Μετὰ δὲ χρόνους τινας, τὴν τιμιωτάτην ἔκεινη, ἐπεὶ προέγυνω τὴν ἐκ τοῦ βίου τούτου ἔαυτῆς μετάθεσιν, ὡς σκευος ἐχλογῆς οὖσα, ἐφρόντισεν ἀναθεῖναι τὸν ἄγιον Χαρακτῆρα τοῦτον τῇ ἐν τῇ Μελετινῇ Μονῇ τῆς Ἀγίας Ἀναλήψεως· καὶ ὡς ἐξ ἀποστολῆς τινος, φθάσαντος ἔκεισε Δαμετιανοῦ, Αρχιεπισκόπου Μελετινῆς, ἐξαδέλφου τοῦ Βασιλέως Μαυρικίου, μετὰ καὶ τῶν πρώτων τῆς αὐτῆς πόλεως, ἐπέγυνω τοῦτο τὴν Πατρικία, καὶ ἐνεχείρισε τὸν ἄγιον Χαρακτῆρα τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ, εἰπούσα τὸν σκοπὸν αὐτῆς, δι᾽ ὃν ἀπεκομίσθη ἐν Μελετινῇ.

Οὐκ ἄξιον δὲ παραδραμεῖν καὶ τὸ δεύτερον Θαῦμα. Τῆς γάρ ἐπιδρομῆς τῶν Περσῶν ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ Βασιλέως γενομένης, φόβῳ βαλλόμεναι αἱ τοῦ Μοναστηρίου μονάζουσαι, μήποτε καὶ αὐταὶ συλληφθεῖσαι, κατέλαβον τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐξ εὐγενῶν οὖσαι, ἐλαβον παρὰ τοῦ Πατριάρχου Σεργίου Μοναστήριον. Ὅς καὶ μαθὼν περὶ τῆς ἀγίας ταύτης καὶ ἀχειροποίητου Εἰκόνος, καὶ μὴ βουλομένων τῶν μοναζουσῶν, ἀφείλετο ταύτην. Ἄλλ’ ἐπανέστησαν αὐτῷ Θλίψεις ἀλλεπάλληλοι ἐν ταῖς ἡμέραις ἔκειναις· Βασιλέων ἀγανακτήσεις κατ’ αὐτοῦ, ταραχαὶ τῆς Εὐχλησίας διάφοροι, καὶ ἐν τῷ αὐτὸν διαπορεῖσθαις περὶ τούτων, ὅρᾳ ἐν νυκτὶ φοβερὸν τινα ἄνδρα, ἐστῶτα καὶ λέγοντα αὐτῷ· Ἀπόδος ὃν ἐλαβεῖς ἐν τάχει τοῦ Μοναστηρίου αἵδικως. Ἀναστὰς δὲ διελογίζετο· καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς περὶ αὐτὸν ἐπυνθάνετο· Τίνες εἰσὶ αὗται αἱ Θλίψεις, καὶ δι’ αἷς αἰτίας ὑπομένω ταῦτα; μᾶλλον δι’, ἔτι καὶ εἶδον ἐν νυκτὶ φοβερὸν τινα ἄνδρα, ἐστῶτα καὶ λέγοντά μοι· Ἀπόδος ἐν τάχει, ὃ ἐλαβεῖς τοῦ Μοναστηρίου αἵδικως· τίνος τί ἐλάβομεν αἴγνω. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Δέσποτα μηδὲν τειστον λογίζου· οὐδὲ γάρ τὴν δίκηνας ποτέ τινα, αὐλλ’ ἐκ τῆς τῶν δαιμόνων ἐνεργείας εἰσὶ καὶ αἱ Θλίψεις καὶ αἱ φαντασίαι. Εἴτα πάλιν καταλαμβάνει τὴν υἱόν· καὶ ἐπιστὰς ὁ φοβερὸς ἔκεινος, λέγει αὐτῷ μετὰ αὐστηρίας· Ἀπόδος ἐν τάχει, ὃ ἐλαβεῖς ἀπὸ τῶν μοναστριῶν τῆς Ἀναλήψεως· καὶ οὐκ οἶδας ὅτι ἔναις εἰσὶ καὶ ἀπαρηγόρητοι, ὡς αὐτὸν ἀλλοτρίας γῆς ἐλθοῦσαι; Ἐξυπνος δὲ γενόμενος, λέγει πρὸς τὸν Κουβουκλήσιον (κατακοιμισθέντον) αὐτοῦ· Ἀδελφὲ, ὡς ἐλαβεῖς τὸν Δεσποτικὸν Χαρακτῆρα ἀπὸ τῶν μοναζουσῶν, πῶς τοῦτο ἐλογίσαντο; Ὁ δέ· Βαρών, Δέσποτα, κατὰ πολὺ· καὶ εἰς ἡδύναντο, ἡμύναντο

ἀν τὴν τῆς. Τότε συντῆκεν ὁ Πατριάρχης ἔαυτον καταγυνούσ· καὶ μετὰ πολλῆς τιμῆς καὶ σπουδῆς ἀπέστειλε τὸν ἄγιον Χαρακτῆρα ἐν τῇ Μονῇ τῶν μοναστριῶν, κατὰ τὴν καταγένεσιν τοῦ Νοεμβρίου. Κατέπαυσαν δὲ καὶ οἱ πειρασμοὶ, καὶ αἱ Θλίψεις τοῦ Πατριάρχου, καὶ αἱ μονάστριαι τὴν γαλλιάσαντο, ἀπολαβοῦσαι τὴν μηδέποτε λήγουσαν χαρὰν ἐκ τοῦ Θείου Χαρακτῆρος.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σὺν πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ’. Νέοι τρεῖς ἐν Βαθυλῶνι.

Σταῖδαν σου ἐν γῇ τὸ αἷμα, ἀπέσθεσε τὴν πυράν, τῆς πλάνης Πανόληιε, τὴν δὲ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, πλησιωτάτως ἥρδευσε, εὔσεβῶς ἀνυμνοῦσάν σε.

Ἐχων φρόνημα γενναῖον, καὶ ἀσειστον λογισμὸν, τὴν πλάνην κατέστεισας, καὶ προϊσταμένους τοῦ Ψεύδους, ταῖς ἀψευδέσιν ἥλεγχας, διδαχαῖς Εὐπλε πάνσοφε.

Πύλησοι τοῦ Παραδείσου, Εὐπλε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἡνοίχθη μακάριε, κεκαλλωπισμένον δοῦσα, τῷ θείῳ πάθει, καὶ τῷ γιητικῷ διαδήματι.

Ἄνθρακι κεκαθαρμένος, θείῳ Μάρτυς τὴν ψυχὴν, ἀνθρακας κατέσθεσας, τῆς πολυθείας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἔνασου τὴν θείαν μήτραν, κάμινος ἡ Περσικὴ, τυπώσῃ Πανάμωμε, σωζει Νεανίας ἀφλέκτης, ἀναβοῶντας Κύριε ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ωδὴ η. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Νοσήματων παντοίων καθάρσιον, καὶ πνευμάτων δειγῶν ἐλατήριον, τὸ σὸν ὑπάρχεται Λείψανον· ὃ κυκλοῦντες βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐπὶ σοὶ τῶν πισῶν δῆμος γέγυθε, πρὸς Χριστόν σε μεσίτην κτησάμενος, καὶ πρεσβεύτην θερμότατον, καὶ προστάτην παμμάκαρ, Εὐπλε Λευίτα, τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Συνελθόντες ἀρύτασθε ἀνθρωποί, νοσημάτων κατάλληλον ἰαμα, ἐκ τῆς σοροῦ τοῦ Μάρτυρος, καὶ βοήσατε πίστει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ωραιώθης Ἀγνή παναμώμητε, ὑπέρ πᾶσαν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν, τὸν Ποιητὴν κυήσασα, τῶν βροτῶν καὶ Ἀγγέλων, ὡς μελωδοῦμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ο Είρμος.

Αυτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλεγός εὐσεβήσαντας, συγκαταβάτες ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμεῖτε τὸν Κύριον.

Ωδὴ δ'. Εὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Γέεῖν ἡξιώθης αἰληθῶς πανολβίε, τὰ μακρόθεν
σοι ποθύμενα· ἔτης ἐφέσεως ως φθάσας, αὐτὸν ὄρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, τῷ πόθῳ σὺ σαφῶς τὸ συμπέρασμα, Εὔπλε Λευτά αἴσιάγασε.

Ω'ς σκῆπτρον κατέχων τὸν Σταυρὸν μακάριε, τῇ χειρὶ σου, τὴν πορφύραν δὲ, ἦν ἐξ αἵματων ἱερῶν σου, ἐφοίνιξας λαμπρῶς περικείμενος, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ νῦν παρίστασαι, Εὔπλε Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Σήμερον Κατάνη ἡ σεπτὴ μητρόπολις, πολιοῦχον ταύτης ἀριστον, σὲ κεκτημένη ἐορτάζει, τὴν θείαν ἐκτελοῦσά σου ἀθλησιν, σὺν πάσαις ἐπαρχίαις καὶ πόλεσιν· ἦν περιέποιε σαῖς δεήσεσιν.

Η"λιος ολόφωτος σαφῶς γεγένησαι, καὶ πρὸς φέγγος κατεσκήνωσας, Μάρτυς τὸ θεῖον τῇ μεθέξει, θεούμενος τῇ θείᾳ μακάριε· καὶ νῦν φωταγωγεῖς τὸς ὑμνοῦντάς σου, τὴν φωτοφόρον μάκαρ ἀθλησιν. Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς Θεόνυμφε,
τὴν ψυχὴν μὲν φωταγώγησον· κείμενον βόσρῳ ἀπωλείας, ἀνάστησον, ἔχθροὺς καταισχύνουσα, τοὺς θλίβοντας αἱ τὴν καρδίαν μὲν, καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθοῦντάς με. Ο Είρμος.

Εὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσῆματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε τῷ τῆς κυνοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναικεῖς ἀκούτισθητε.

Διόλτανακείμενος, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, καὶ ἀδραπαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, λαμπόμενος ἀθλοφόρε, τῶν ἐκτελεύτων μέμνησο, τὴν φωτοφόρον μημήν σου, καὶ σὲ τιμώντων "Αγιε, ως τῷ Χριστοῦ Μυστηρίων, Διάκονον μάρτυς Εὔπλε.

Καὶ τῆς Εορτῆς.

Φῶς ἀναλλοίωτου Λόγε, φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτὶ σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἴδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν κτίσιν.

Ἐις τὸν Στίχον, τῶν Αἰνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.
"Ηχος β'. Οἶκος τοῦ Εφραθᾶ.

Xαίρετε ἡ τριάς, τῶν θείων Ἀποστόλων,
ἢ τῆς Τριάδος εἴδετε, τὸ κατ' οὐσίαν ἔνα, εἰς ὅρος τὸ Θαβωρίον.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Eὐγέ σοι τῷ Θαβωρὶ, τῷ πρὶν ζοφωδεστάτῳ·
φωτὸς γάρ ἡξιώθης, οὐκ αἰσθητοῦ ἥλιου,
τῆς ἀνω δὲ λαμπρότητος.

Στίχ. Θαβωρ καὶ Ἐρμών.

Φωτὶ μὲν τῷ τοῦ σοῦ, προσώπου ἐλλαμψίντες, οἱ Μαθηταί σου Σωτερ, μὴ φέροντες τὴν αἴγλην, εἰς γῆν ἄφνω κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. "Ομοιον.

Eἶδον ἐν τῷ Θαβωρ Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας,
τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ως σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυτος.

ΤΗ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμητῶν Αγίων Μαρτύρων Φωτίσκοι Ανικήτη.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ημέρᾳ ψάλλεται καὶ τὸ Ἀκολυθία τοῦ Οσίου Πατρὸς ημῶν Μαξίμου τοῦ Ομολογητοῦ, διὰ τὸ ἐν τῇ ιγ'. ἀποδίδοσθαι τὴν Εορτὴν τοῖς Μεταμορφώσεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκένραξα, ἵστωμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Αγίων Μαρτύρων γ'.

"Ηχος δ'. "Εδωκας σημείωσιν.

Pῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ κατατέμνοντα ὅργανα, οὐ δυμάν αἰλογώτατον, αἴφροντος δικαζοντος, οὐχ ὅρμας λεόντων, οὐ βράσεις λεβήτων, οὐ τῶν μελῶν τὰς ἐκκοπὰς, οὐδὲ θανάτου πικρὰν ἀπόφασιν, ὑμᾶς ἀθανατίζουσαν, καὶ πρὸς Θεὸν τὸν ἀθάνατον, εὐκλεῶς παρέμπουσαν, Ἀθληταὶ γενναιότατοι.

Tὸ μακαριώτατον, καὶ κατὰ πάντα σεβασμιον, καὶ ἀξίοις ποθούμενον, τέλος ἀπειλήφατε, καὶ τὰς δὶς αἰῶνος, γενναιῶις ἐλπίδας, καὶ ἀναβλύζετε ἡμῖν, ιρηνοὺς θαυμάτων φλογμὸν ἐξαίροντας, παθῶς ψυχῆς καὶ σώματος, τῶν εὐσεβῶς τὴν ἐτήσιον, ἐορτὴν ημῶν πάντοτε, ἐκτελούντων Πλανεύφημοι.

Fώτιος ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ θεόφρων Ανίκητος, ἡ δυάς ἡ πανάριστος, Τριάδος λαμπρότητος, κατηγλαῖσμένοι, καὶ πεποικιλμένοι, ταῖς τῶν στιγμάτων καλλοναῖς μετὰ Αγγέλων ἀεὶ ἀγάλλονται· τοῖς πίστει δὲ τὴν ἔνδοξον, καὶ ἰερὰν αὐτῶν ἀθλησιν, ἐορτάζουσι νέμουσι, φωτισμόν τε καὶ ἔλεος.

Καὶ τοῦ Οσίου Μαξίμου γ'.

"Ηχος ὁ αὐτός. "Ως γενναιῶιν ἐν Μάρτυσι.

Tὸν δὶς οἶκτον γενόμενον, ως εὐδόκησεν ἀνθρωπον, ἐν δυσὶ θελήσεσιν ἐνεργεῖσι τε,

κατανοούμενον "Οσιε, ἐκήρυξας Μάξιμε, αποφράττων μιαρῶν, τὰ ἀπύλωτα δόματα, μονοθέλητον, μονενέργητον, τοῦτον δοξαζόντων, ἐπηρεία διαβόλου, τοῦ τὴν κακίαν τεκτήναντος.

Tαῖς νευραῖς τῶν δογμάτων σου, Πύρρον πάτερ ἀπέπνιξας, ληρώδηντα Μάξιμε τὸν κακόφρονα· καὶ διωγμοὺς ἐκχρέρησας, καὶ θλίψεις αἰδίμε, βασιζόμενος σφοδρῶς, καὶ τὴν γλῶτταν τεμνόμενος, καὶ τὴν πάντοτε, πρὸς Θεὸν αἱρομένην θείαν χεῖρα, δὶς ἡς γράφων διετέλεις, τὰ ὑψηλότατα δόγματα.

O'ξυγράφως καλαμος, τεθηγμένη τῷ Πνεύματι, ἡ ἀγία γέγονε Μάκαρ γλῶσσά σου, καλλιγραφοῦσα ἐν πνεύματι, πλαξὶ καρδιῶν ἡμῶν, νόμων θείων ἀρετῶν, καὶ δογμάτων ἀκριβειῶν, καὶ τὴν σάρκωσιν, τοῦ ἐν δύο οὐσίαις τοῖς ἀνθρώποις, καὶ μιᾷ τῇ ὑποστάσει, ἐμφανισθῆναι θελήσαντος.

Δόξα, Ἡχος πλ. δ'.

Tῶν Μοναστῶν τὰ πληθεῖς, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν, Πατὴρ ἡμῶν Μάξιμε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίθον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγγωμεν Μακάριος εἷ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἔχθρῷ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε; Οσίων συμμέτοχε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἡχος ὁ αὐτός. Τῆς Ἐορτῆς.

Tὸν γνόφον τὸν νομικόν, ἡ φωτεινὴ τῆς Μεταμορφώσεως, διεδέξατο νέφελη· ἐν ἡ Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας γενόμενοι, καὶ τῆς ὑπερφώτου δόξης αἰωνιθέντες, Θεῷ ἐλεγον· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιγηρά Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς.

Ἡχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

O"ρει ἐν τῷ Θαβώρ, προσέλθωμεν προθύμως, θεάσασθαι τὴν δόξαν, τοῦ πάντων βασιλέως, Χριστοῦ σοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ σύρανοί.

Ω"φης σὺν Μωϋσῇ, Ἡλίᾳ τε Σωτὴρ μου, καὶ Μαθητῶν προκρίτοις, ἐν ὅρει Θαβωρίῳ, ἀστράψας ὑπὲρ ἥλιου.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἐρμών.

H"κουον πατρικῆς, φωνῆς προσθεβαιούστης, τὴν δόξαν σε Σωτὴρ μου, οἱ Μαθηταὶ καὶ φόβω, πρηνεῖς εἰς γῆν ιατέπιπτον.

Δόξα, Ἡχος πλ. β'. Τοῦ Οσίου.

O"σιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σε· δὶς ὡν ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὼν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ἐτρέψας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγ-

γέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὡν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρόρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἡχος πλ. δ'. Τῆς Ἐορτῆς.

Tῆς Θεότητός σου Χριστέ, ἀμυδρὰν αὔγην παραγυμνώσας, τοῖς συναναθᾶσί σοι ἐπὶ τοῦ ὄρες, τῆς ὑπερκοσμίου σου δόξης ἐποίησας κοινωνούς· ὅθεν ἐνθεατικῶς ἐκραύγαζον· Καλόν ἐστιν ἡμᾶς ωδε εἶναι. Μεθ' ὡν καὶ ἡμεῖς, σὲ τὸν μεταμορφωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, ἀνυμοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄπολυτίκιον τοῦ Οσίου. Ἡχος πλ. β'.

O'ρθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδάσκαλε, καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, τῶν Μοναχόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σε πάντας ἐφώτισας. Λύρα τῷ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς. Καὶ Ἀπόλυτος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν αἱ Στιγολογίαν, Κάθισμα.

Ἡχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Tὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σε Σωτὴρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρες Θαβώρ μετεμορφώθης. Ἡλίας καὶ Μωσῆς συνελάλησας τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· οἵ κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. Ο τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φωτίσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιγολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

E"ν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, μεταμορφώμενος Σωτὴρ, τοῖς προκρίτως Μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν σου Χριστέ, τὸ ἀναλλοίωτον ἡστράψας τῆς Θεότητος. Νεφέλη δὲ φωτὸς συνεκάλεσας, Ηλίαν καὶ Μωσῆν συλλαλοῦντας σοι· διὸ καὶ Πέτρος ἐλεγεν· Οἰκτίρμον, καλόν ἐστιν ωδε εἶναι σὺν σοί. Ο τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φωτίσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἴτα οἱ Κανόνες ὁ πρῶτος τῆς Ἐορτῆς, καὶ οἱ δύο ἐπόμενοι τῶν Αγίων.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιγίς.

Τερπνήν ἐπαινῶ Μαρτύρων ξυνωρίδα. Ἰωσήφ.

Ωδὴ ἀ. Ἡχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Tοῖς πόνοις, τοῖς τῆς σαρκὸς Πανεύφημοι, ἐγκαρτερήσαντες, εὐσθενεστάτῃ πίστῃ

λογισμοῦ, πρὸς τὴν ἄπονον χαίροντες, ζωὴν μετεβιβάσθητε, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες. **E**'νθέοις, ὁχυρωθεὶς Ἀνίκητε, ὅπλοις τῆς πίστεως, πρὸς συμπλοκὴν ασάρκων δυσμενῶν, ρώμαλέως ἐχώρησας, καὶ τὰ αὐτῶν σρατεύματα, θείᾳ δυνάμει ἐξηφάνισας.

P'ητόρων, ἀδόλεσχίαν ἔνδοξος, καὶ νοῦν αὖτον, 'Ελληνιστῶν φρουρήσει θεῖῃ λαμπρυνόμενος ἥσχυνας· καὶ σεαυτὸν Ἀνίκητε, ὅλον πρὸς ἄθλησιν ἐκδεδώκας.

Θεοτοκίον.

Hαρθένος, καὶ πρὸ τοῦ τόκου "Ἄχραντε, καὶ μετὰ γέννησιν, ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης· τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγου γάρ ἔτεκες, τὸν τοὺς Ἀγίους Μάρτυρας, ἐνηθληκότας στεφανώσαντα.

Καὶ νωὶ τοῦ Οσίου, τὸν Ἀκροστιχὸν (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

Ο παμμέγιστος Μάξιμος δοξάζεται.

Ίωάννου Μοναχοῦ (*).

Ωδὴ α. "Ηχος πλ. δ". "Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Oλην μοι τὴν θεόπνουν, ἐκ τῆς μελιόρύτου καὶ ηδείας σου, ἐναπόσταξον γλώττην, θεῖε Μάξιμε χάριν τοῦ Πνεύματος.

Pῦρ καιόμενον ὕψης, κατὰ τῶν αἰρέσεων Μακάριε· ὡς καλάμην γάρ ταύτας, κατηνάλωσας ζῆλῷ τοῦ Πνεύματος.

A"λογον προετέθη, ἐκ δυσσεβεστάτης προαιρέσεως, μονοθέλητον δόγμα· τοῖς δὲ λόγοις σου Πάτερ διηλεγυκται.

Θεοτοκίον.

A"χραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰδίον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκνοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Τῶν Μαρτύρων. Ωδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Nικήσας μετὰ Χριστοῦ, τὰς παρατάξεις τοῦ ἔχθροῦ στέφανον, νικητικὸν ἐλαθεῖς, Μάρτυς αὐθοφόρε Ἀνίκητε.

H'λόγησαν τῆς σαρκὸς, ὡς φθειρομένης οἱ Χριστοῦ Μάρτυρες, καὶ χαλεπὰ βάσανα, γνώμῃ ρώμαλέα ὑπήνεγκαν.

Nαμάτων ζωοποιῶν, πεπληρωμένοι θολερά ρέυματα, πλάνης σοφοὶ Μάρτυρες ρέυμασιν αἰμάτων ἐπαύσατε.

Θεοτοκίον.

E'νδικησεν ἐπὶ σοὶ, ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανοὺς Κύριος, καὶ ἐξ ἡμῶν ἀπασκαν, πλάνην Θεοτόκε ἐξώκισεν..

(*) Τὸ χειρότραχον ἔχει ὅτερον Κανόνα τοῦ Οσίου Μάξιμου, εἰς Ηχον πλ. δ. καὶ αὐτὸν, ἀνανυμένον ἔμως, καὶ ἀνευ Διαρροστιχίδος.

Τοῦ Οσίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Mέγιστος ὁ Μάξιμος, τῆς εὔσεβοῦ Χριστοῦ πίστεως, παναληθῆς, κήρυξ τε καὶ Μάρτυς, ἀνεδείχθη δὶ αἷματος.

Mάξιμε μακάριε, σὺ δὶ ασκήσεως γέγονας, θεοπρεπὲς, τῆς φιλοσοφίας, καὶ σοφὸν ἐνδιαιτημα.

E"βλυσεν ἡ γλῶσσα σου, ποταμηδὸν Χριστοῦ δόγματα, πανευσεβῆ, Μάξιμε παμμάκαρ, τῆς σοφίας ὁ τρόφιμος. Θεοτοκίον.

Sὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ τεῖχος ἡμῶν, Χριστιανοί· σὲ δοξολογοῦμεν, ἀστιγήτως Πανύμνητε. Ο Είρμος.

» **S**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων » **S**οι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμα μου.

Κουτάκιον τῆς Εορτῆς· εἴτα τοῦ Οσίου.

Ηχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Fῶς τὸ τριλαμπὲς, οἰκῆσαν ἐν τῇ ψυχῇ σου, σκεῦος ἐκλεκτὸν, ἀνέδειξε σε παμμάκαρ· σαφηνίζεις καὶ γάρ τὰ θεῖα τοῖς πέρασι δυσεφίκτων νοημάτων τε τὴν δηλωσιν μακάριε, τὴν Τριάδα πᾶσι Μάξιμε, ἀνακηρύττων τρανῶς, ὑπερούσιον ἄναρχον. Ο Οἶκος.

Tῶν ἱερέων ἡ κρηπὶς, ἡ βάσις τῶν δογμάτων, ἡ σάλπιγξ τῆς σοφίας, Μαρτύρων ἡ ἀκρότης, καὶ τῶν πιστῶν ὁ στηριγμός, κόσμῳ προαιρίσχει Μάξιμος ὁ θαυμαστὸς διὰ τῆς θείας αὐτοῦ μνήμης σήμερον. Τούτου οὖν πρὸς τὴν λάμψην ἀνάστητε πάντες, τὴν παρόρησίαν καὶ τὸν ζῆλον εὐφημοῦντες, ὃν ἔδειξεν ὑπὲρ εὐσεβείας, δὶ τὴν ἀληθῶς ὡς ποιμὴν ὑπὲρ ποίμνης παρετάξατο στερρῶς κατὰ τῶν λύκων· οὓς καταβαλὼν βραβείοις νίκης ἐγέφθη, τὴν Τριάδα πᾶσιν ἀνακηρύττων τρανῶς, ὑπερόσιον ἄναρχον.

Εἴτα Καθισμα τῶν Αγίων, Ηχος δ'.

Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Kαταβαλόντες τοῦ ἔχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, τῇ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν αὐθοφόροι, τὸν ψρυνὸν ὡκήσατε γηθόμενοι, Φώτιε ἀοιδίμε, καὶ Ανίκητε μακάριε· ὅθεν μακαρίζεσθε, εἰς αἰῶνας αἰῶνας, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες Χριστῷ, τῶν ἐκτελούντων ὑμῶν τὰ μυημόσυνα.

Δόξα, Τοῦ Οσίου, Ηχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Tὰ κατορθώματα τῆς πολιτείας σου, πάντων φωτίζουσι τὰ διαβήματα, Μάξιμε Πάτερ ἀληθῶς, τῶν πίστει μιμουμένων σε· ὅθεν τοὺς ἐκ πόθου σε, μακαρίζοντας πάντοτε, σωζεταῖς πρεσβείας σὺ, ἀπὸ πάσης στενώσεως, Χριστὸν τὸν ἀγαθὸν ἴκετεύων, μάκαρ ἀξιοθαύματε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἔορτῆς. "Ομοιον.

Tῆς θείας δόξης σου, ὅντως ἀπαύγασμα,
καθὼς ἡδύναντο, ἔδειξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς
Μαθηταῖς σου ἐν Θαβωρ, ὅρει μεταμορφούμε-
νος· οἵ συνελλαμφθείημεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑ-
μνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ πάντοδύ-
ναμε, καὶ πίστει σοι συμφώνως βοῶντες· Δόξα
Χριστὲ τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῶν Μαρτύρων. 'Ωδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἴδεσα.

Hυρακτούμενοι ἀγάπη Θεοῦ προθύμως, φλό-
γχ πυρὸς ὑπῆλθετε, μένοντες τῇ δρόσῳ,
ἀφλεκτοὶ τοῦ Ηνεύματος, ἀγήτητοι Μάρτυρες,
θεῖοι πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

A'πηρνήσαντο τὸ σῶμα ποικιλοτρόπως, οἱ
'Αθληταὶ ξεόμενοι· ὅλῳ τῷ νοῖ γάρ, τῷ
Θεῷ ἡτένιζον, τῷ τούτοις παρέχοντι, τὴν ὑπο-
μονὴν διὰ πίστεως.

I'σχυρότατοι ὡς πύργοι τῆς εὐσεβείας, τείχη
ἐχθροῦ καθείλετε, καὶ πόλεως θείας, Μάρ-
τυρες κραυγάζοντες, πολῖται γεγόνατε· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Nυσταγμὸν δὲ οὐδὲν στάξατε δυσσεβείας, αλλ'
ἐγρηγόρσει Μάρτυρες θείᾳ τοὺς ὑπνοῦν-
τας, πάντοτε εἰς θάνατον, πρὸς φῶς ἐξεγείρετε,
τῆς θεογνωσίας ἐν χάριτι. Θεοτοκίον.

Q'ς ὥραια ἀπεκύνησας τὸν ὥραιον, Παρθε-
νομῆτορ ἀχραντε, τὸν ὥραιοτάτους, δεί-
ξαντα τοὺς Μάρτυρας, στερρῶς ἐναθλήσαντας,
καὶ τὴν ἀθεῖαν μειώσαντας.

Τοῦ Ὁσίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Gηγενεῖς σε γεραίρουσι, καὶ τῶν οὐρανίων
ταξίδεις θαυμάζουσι· τῇ φιλίᾳ τῆς σοφίας
γάρ, ἀνεδείχθης Πάτερ ὥσπερ ἄστρος.

I'ταμὸς μὲν ὁ τύραννος, αλλ' ἡ καρτερία σου
ἀκατάπληκτος· ὅθεν σὺ μὲν μεμακάρισαι,
ἐκεῖνος δὲ Πατήρ ἐξωστράκισται.

Sυναθλοῦσί σοι Μάξιμε, ἡ τῶν μαθητῶν δυάς
ἡ πανόλβιος, σοὶ τῶν ἀθλῶν κοινωνήσαν-
τες· διὸ καὶ ἐπάθλων ἵσων ἔτυχον.

Tῇ ρόῃ σου τοῦ αἷματος, καταρδευομένη ἡ
Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐξανθεῖ πατροπαρά-
δοτόν, τοῦ θείου σου σπόρου δόγμα "Οσιε.
Θεοτοκίον.

Hτὸν στάχυν βλαστήσασα, τὸν ζωοποιὸν
ἀνήροτος ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ κό-
σμῳ ζωὴν, Θεοτόκε σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τῶν Μαρτύρων. 'Ωδὴ ἐ. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Mυρίοις αἰκισμοῖς, νεκρωθὲν τὸ σαρκίον σου
'Αγίκητε τὴν ἀγήρω, καὶ ἀθανάτου δόξαν,
παμμάκαρ προεξένησεν.

A'ναλωτος πυρὶ, κατακαίοντι γέγονας, ὃ
Φωτίε θείου φέγγους, κοινωνὲ καὶ ἡμέρας,
ἀδύτου τέκνον γυήσιον.

P'έόντων τὴν φορὰν, παντελῶς ἀπεκρούσαν-
το, ποθήσαντες τῶν μενόντων, τὸ τερπνὸν
ὅλοψύχως, οἱ Μάρτυρες οἱ ἔνδοξοι.

Θεοτοκίον.

Tὸς δύναται τὸ σὸν, ἐρμηνεῦσαι Μυστήριον,
ὦ Δέσποινα Θεοτόκε, ὑπὲρ νοῦν γὰρ
καὶ λόγον, Θεὸν αἴφραστως τέτοκας.

Τοῦ Ὁσίου. Ορθρίζοντες βοῶμέν σοι.

O' γνῶσιν τῶν γηῖνων ἀθροίσας, καὶ οὐρα-
νίων, ἐνδίκως φιλόσοφος, κατονομάζεται
Μάξιμος.

Sοφίας τῆς ἀμείνω τῷ ἔρωτι, τοῦ Χριστοῦ
σου, μιμητὴς πανάριστος, ὥφθης ἀοίδιμε
Μάξιμε.

Mανίᾳ ψηφερόριος γέγονας, τοῦ τυράννου, εῦ-
ρες δὲ Μακάριε, τὸν Ἰησοῦν παραμύθιον.
Θεοτοκίον.

Kατεύνασον τὸν ἀστατον κλύδωνα, τῶν πα-
νιῶν μου, ἡ Θεὸν κυήσασα, τὸν κυβερνή-
την καὶ Κύριον.

'Ωδὴ δ'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Yψώθης, ανηλεῶς ἐν ἔχλῳ ξεόμενος, τὸ τῆς
νεκρώσεως πάχος, ἀπορρίπτων, θείαν
καταστολὴν τε, οὐρανόθεν, ἐνδυόμενος Μάρτυς
Ἄνικητε.

P'ηξαντες τοὺς δεσμοὺς τῆς ἀπάτης οἱ "Α-
γιοι, ἐν τῷ δεσμεῖσθαι εὐτόνως, τῆς ὑπομο-
νῆς τε καὶ καρτερίας, θείοις βρόχοις, τὸν προσ-
τάτην τοῦ σκότους ἀπέπνιξαν.

Q"φητε, ὡς μεγάλοι φωστῆρες φωτίζοντες,
μαρμαρυγαῖς ἰαμάτων, καὶ ἀκτῖσι θείων
ἀγωνισμάτων, πᾶσαν κτῖσιν, Ἀθλοφόροι Χρε-
στοῦ γενναιοτάτοι. Θεοτοκίον.

Nομίμων, ἀπεκύνησας δίχα Πανάμωμε, τὸν
αληθῆ Νομοθέτην· ὃν δυσώπει νόμῳ τῆς
ἀμαρτίας, τὴν ψυχὴν μου, τροπουμένην οἰκτεῖ-
ραι καὶ σωσαί με.

Τοῦ Ὁσίου. Χιτῶνά μου παράσχου.

A'νένδοτον προσφέρων τῷ Θεῷ, Θεοφόρε δέη-
σιν, ψυχῆς τε καὶ σώματος, τῶν παθῶν
καὶ τῆς φθορᾶς ἡμᾶς λύτρωσαι.

Eηραίνεται αἰρέσεως πηγὴ, βορβορῶδους ἀ-
πασα, ἀοίδιμε Μάξιμε, φραττομένη τῇ ἡ-
δύτητι τῆς γλώττης σου.

I'λάσθητί μοι μόνε ἀγαθὲ, καὶ πηγὴν τῆς χά-
ριτος Χριστὲ τῇ καρδίᾳ μου, ταῖς λιταῖς
τοῦ σοῦ Ὁσίου ἀνάβλυσον.

Θεοτοκίου.

Η μόνη διὰ λόγου ἐν σκριψί, τὸν Λόγον κυήσασα, ρῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἔχθρου τὰς ψυχὰς ἡμῶν. 'Ο Εἰρμός.

» **X**ιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀνο-

» **X**βαλλόμενος, φῶς ὡς ἴματιον, πολυέλεε

» **X**ριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Ἀγίων, "Ηχος β'.

Τὰ ἄνω ζητοῦν.

Tοὺς θείους πιστοὶ, ὁπλίτας εὐφημόσωμεν· τὸ ζεῦγος Χριστοῦ, τῆς δόξης ἐγκωμιάσωμεν· καὶ στερροὺς ὡς κήρυκας, εὐσεβεῖας ἅπαντες φίλαθλοι, καὶ Θεοῦ ὄντως ἐραστοῖς, ἐν ὑμνοῖς ἀσμάτων καταστέψωμεν.

'Ο Οἶκος.

Γῆ καὶ σπεδός, σαπρίατε καὶ σκωληξ, δὶ αἰσχρῶν καὶ βεβήλων ἔργων καὶ λογισμῶν ὑπάρχων, μόνε φιλάνθρωπε, σὲ ἵκετεύω, καὶ σοὶ προσπίπτω, ἐκκαθάραι με τῷ σπόγγῳ τῶν οἰκτιρμῶν σου, Χριστὲ, τοῦ ρύπου, ὃν ἐν ἔργοις καὶ λόγοις συνήθροισα· φωτίσαι δὲ τὸ ζοφῶδες τοῦ νοός σου τῇ αἴγλῃ τῆς σῆς χάριτος, ἵνα ἀξίως τὴν ἔνστασιν τῶν Μαρτύρων Σωτῆρ μου ἔξειποιμι, ἐν ὑμνοῖς ἀσμάτων κατασέφων αὐτός.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικήτου.

Στίχοι.

Πῦρ Ἀνίκητον συμφλέγει τῷ Φωτίῳ,
Οὓς φωτὸς οἶκος ὡς ἀνικήτους φέρει.

Πῦρ κατὰ δωδεκάτην κτάνε Φωτίου ηδὸν Ἀνίκητον.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ βασιλέως· τὸν δὲ ὁ Ἀγιος Φωτίος ἀδελφιδοῦς τοῦ Ἀγίου Ἀνίκητου. Τοῦ οὖν Διοκλητιανοῦ ἐν Νικομηδείᾳ δημηγορήσαντος κατὰ τῶν Χριστιανῶν, παρούσης τῆς Συγκλήτου Βουλῆς, καὶ πλήθη βασανιστηρίων μέσου προσθέτος, καὶ παντείως διαλωβήσεοθαί τοὺς ἐπικαλεσμένους τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἀπειλήσαντος, καὶ ἐξορίσειν ἐκ τῶν πανταχόθεν ἄκρων τοὺς Χριστιανούς φρυαξαμένου, καὶ πολλὰ βλασφημήσαντος κατὰ τῆς δέξης τοῦ μοναγενοῦς Τίοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ διεξελθόντος, παρὼν ὁ Ἀγιος Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀνίκητος, σὺ κατεπλάγη τὰς ἀπειλὰς τῷ τυράννῳ, ἀλλὰ παρόποτα Χριστιανὸν ἐσυτὸν ὠμολόγησε, στηλιτεύσας τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ προσθεῖς, ὅτι κωφοί καὶ ἀναίσθητοί εἰσιν οἱ σέβοντες αὐτά.

Διὰ ταῦτα τύπτεται βουνεύροις ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς ἀμυγάς τινας ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ γενέσθαι, δὶ ὡν αὐτοῦ τὰς ἐστὰ καθωρᾶτο. Είτα λέων ἀφίεται ἐπ' αὐτέν· δυ ίδων ὁ Ἀγιος, μετὰ τοῦ μεγέθους καὶ τῆς μανιωδεύς φορᾶς δεινὸν καὶ καταπληκτικὸν βρυξάμενυν, ἐφεβήθη. 'Ο δὲ λέων, προσεγγίσας αὐτῷ, παντεῖς πρεβάτους κατεφάνη πρατερος, καὶ οἷς συμπαθήσας τῷ Ἀγίῳ, τὸν ἐπιχειθέντα αὐτοῦ διὰ τὸν φένον τῷ προσώπῳ ἰδρῶτα, τῷ διεξιῷ ποδὶ

ώσπερ σπόγγῳ ἀπέματτε. Τότε οὖν τοῦ Μάρτυρος εὐχαριστία τῷ Θεῷ ἀναπέμψαντος, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς εὐχῆς οἰσμὸς γέγονε· καὶ τὸ τοῦ Ἡρακλέους ἔσανον καταπεσόν, εἰς κόνιν ἔχωρησε, καὶ μίρος τῆς πόλεως κατενεχθέν, πολλὰς τῶν Ἑλληνῶν ἀπώλεσε.

Προστάξαντος δὲ τοῦ Βασιλέως ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθῆναι, ἐπεὶ ὁ τὴν πληγὴν ἐπενεγκών δῆμος ἀνενέργητος ἐμεινε, τῆς χειρὸς αὐτοῦ μετὰ τῆς σπάθης κατενεχθῆναις μὴ δυναμένης μεταβαλὼν ὁ τύραννος τὴν ἀπίφασιν, δεσμεῖ τὸν Ἀγιον ἐν τροχῷ, πυρᾶς ὑποστρωθείσης κατωθεν· ἐνθα, διατεμνόμενος τὰ μίλη καὶ δικαίομενος ηὔξατο, καὶ ἐλύθη τὰ δισμά, καὶ ὁ τροχὸς ἐστη, καὶ τὸ πῦρ ἐσβίσθη. Τότε δὲ καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Φωτίος, προσδραμὼν, περιεπύξατο αὐτὸν, πατέρα καὶ σωτῆρα καὶ θεόν ἀποκαλούμενος.

Δεσμεῖται σύν ἄμα τῷ Ἀγίῳ κλοιοῖς σιδηροῖς, καὶ εἰρχτῇ ἀμφότεροι τίθενται. Εἴτα ἐξαχθέντες, ξίονται, καὶ πυρὶ φλέγονται, καὶ ὑπὸ τοῦ δήμου ἐν τῷ θεάτρῳ λίθοις βαλλονται. Ἀβλαβεῖς δὲ ἐν τούτοις διαφυλαχθέντες δεινοῖς, ἔύλοις προσδεθέντες τοὺς πόδας, ὑπὸ ἵππων ἀγρίων σύρεοθαι προσετάχθησαν. Καὶ αὐθίς μαστιχθέντες σφοδρῶς, καὶ ἄλατι σύν σχεδεῖ τοὺς ἐκ τῶν πληγῶν μώλωπας ἀνατακτέντες, ἀνεπιμέλητοι ἐπὶ τρισὶ χρόνοις ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ μένειν κατεδικάσθησαν.

Μετὰ δὲ τὸ ταριχευθῆναι ἐπὶ τοσοῦτον αὐτοὺς, ἐκκαύσας ὁ τύραννος τὸ λεγόμενον Λουτρὸν Ἀντωνίου ἐπὶ ημέρας τρισὶν ἐν αὐτῷ τούτους κατέκλεισε. Τοῦ δὲ, τῶν κευθυμῶν διὰ προσευχῆς τῶν Ἀγίων διαρράγεντων, καὶ τοῦ στερεώματος διαλυθίντος, πλῆθος ὑδάτος ἀνεδέθη, ὡς είναι αὐτοὺς, οὐκ εἰς διακεκαυμένους καὶ πυρφόρους, ἀλλ' εἰς δροσοσβόλου χωρίου. Ἐπὶ τούτοις ἐπιτεχνᾶται καμινούς ὁ Διοκλητιανός χωνειδῆς, κίσιν ἐπιστηριζομένην. Ἐνθα βληθέντες, πέρας τῆς αἴθλησεως, καὶ τοὺς τῆς νίκης στεφάνους ἐδέξαντο. Λέγεται δὲ, ὡς υποβληθέντας τῷ καμίνῳ, ἐπὶ τρισὶν ημέραις ἐμπνέειν· καὶ ἀνελκυσθέντα τὰ σώματα αὐτῶν διὰ σιδηρῶν ὄργανων, ἀσινῇ φαντιναί, μηδὲ μέχρι τριχὸς αὐτοὺς τῆς φλογὸς λυμηναμένης.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Παμφίλου καὶ Καπίτωνος, ξίφει τελειωθέντων. Στίχ. Οἱ κείμενοι γῆ, καὶ λύθρω πεφυρμέναι,

Ξίφος μετῆλθον, Παμφίλος καὶ Καπίτων.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Σεργίου καὶ Στεφάνου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντων.

Στίχ. "Ισων ἰδρώτων Σεργίω καὶ Στεφάνω,

"Ισοι στέφανοι· καὶ γὰρ οὕτω τὸ πρέπον. Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ημᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. 'Ωδὴ ζ'. 'Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἐνόν τοις ἀγῶνα, διηγυκότες ξένοις ὥφθητε, ὅντας τῶς φρονημάτων ἐνδοξοὶ τῆς σαρκός· τῶν Αγγελῶν συμπολῖται δέ, συγκληρούσμοι τε τοῦ Χριστοῦ μεγαλώνυμοι Μάρτυρες.

Ἔποιμονή τε, καὶ καρτερίᾳ ἐνικήσατε, πάντας τῶν δυσμενῶν ἀθέων ἐπιβυλάσ· καὶ φαύδροι πόνοις γενόμενοι, πρὸς φέγγος ἀδυτον, μετεθιβάσθητε, Παναοιδίμοι.

Ναὸς Τριάδος, τῆς ὑπερθέου γενόμενοι, στήλας καὶ γαοὺς ηδάφισαν ἀνδρικῶς, τῶν

αθέων οἱ πανεύφημοι, καὶ πρὸς οὐράνιου, λαὸν μετεβάσθησαν ἀγαλλόμενοι. Θεοτοκίον.

Ω'ς πλατυτέρα, τῶν οὐρανῶν Ἀγνὴ ὑποδέδεξαι, Λόγον μηδαμοῦ χαρούμενον ὑπὲρ νοῦν, στενωτάτην τοὺς ὁδεύοντας, ὁδὸν πανάμωμε, πρὸς πλατυσμὸν εἰσάγοντα θεῖας ζωῆς.

Τοῦ Ὁσίου. Οἱ ἐκ τῆς Ιουδαίας.

Μίαν φύσιν Τριάδος, μίαν θελησιν ἔφης, μίαν ἐνέργειαν. Θεοῦ δὲ σαρκωθέντος, δύο φύσεις, θελησιεις, ἐνεργείας ἐκήρυξας. Ο τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

Οὐ θελήματα δύο, διαιρέμενα γνώμης ἐναντίοτηι, ποιότητι δὲ μᾶλλον, ἀνεκήρυξας Πάτερ, φυσικῇ διαφέροντα. Ο τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

Στὴλην ὄρθιοδοξίας, τοὺς ἐνθέους σου λόγους Πάτερ κατέχοντες, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, καὶ θελήσει σέβομεν, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸν τὸν σαρκωθέντα. Δύο Πάτερ εἰδόντες, ἐνεργείας τοῦ οἰκτῷ σεσαρκωμένου Θεοῦ, δισσὰς αὐτεξουσίους, θελήσεις διδαχθέντες, ὑπὸ σῷος ἀναμέλπομεν. Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

Τῶν Ἀποστόλων. Νῦν δὲ οὐ. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Pρωμαλέον φρόνημα Σοφοὶ, ἐπιδεικνύμενοι, θηρῶν ὄρμήματα, οὐκ ἐπτοήθητε βράσματα, τῶν λεβήτων οὐκ ἐπτήξατε, οὐ τῶν μελῶν τὰς ἐκτομὰς οὐ βασάνων ποινὰς, ἐκβοῶντες. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Iᾶσθε τὰ πάθη τῶν πιστῶν, ἐξεικονίσαντες, πάθος μακάριον, ὑμῶν τοῖς πάθεσιν "Ἄγιοι· καὶ καθαίρετε νοσήματα, καὶ φυγαδεύετε δεινὰ βοῶντες πνεύματα. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δυάς αὐθιλητῶν περικαλλῆς, Τριάδα ἀκτισον, καθωμολόγησε, καὶ μυριόλεκτον ὠλεσε, πολεμίων ὅντως φάλαγγα, καὶ μυριάσι νοηταῖς συνήφθη μέλπουσα. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Aγία Παρθένε ἡ Θεὸν, τὸν ὑπεράγιον, ἀποκυνίσασα, τὸν στεφανώσαντα χάριτι, τοὺς ἄγιους τούτους Μάρτυρας, σῶσον ἀγίατον ἡμᾶς, προθύμως μέλποντας. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Οσίου. Νικηταὶ τυράννου.

Oλικῶς ποθήσας, τὸν ὑπερποθήσαντα γένος ἀνθρώπων, τὸν σταυρόν σου ἥρχος, καὶ αὐτῷ Μακάριε συνεσταυρώθης. Εὐλογεῖτε ιράζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψυχοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Eυωθεὶς ἀπάσης, ἥδοντος Μακάριε θανατηφόρου, σεαυτὸν εἰργάσω, ὅλον ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον θεῖον. Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψυχοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Aπηνοῦς τυράννου, δυσσεθοῦς ὠμότητα οὐ κατεπλάγης, ἀλλ' ὡς πύργος ἔστης, ἀκλινῆς ἀκλόνητος ὄρθιοδοξίας. Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψυχοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Zωηφόρου αἴγλην, ἐκ μιᾶς Θεότητος τρισυποστάτη, δεδεγμένοις ὥφθης, τοῖς ἐν σκότει ἥλιος καὶ πλανωμένοις. Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψυχοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Tοῦ Ἀδὰμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὥφθης θυγάτηρ· τοῦ Θεοῦ δὲ μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερψυχοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμος.

Nικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς, τῆς χάριτός σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι Παιᾶς ἐθόων. Εὐλογεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψυχοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων. Νῦν δὲ Λίθος ἀχειρότητος. **I**δοὺς δὲ φαιδρὰ καὶ φωσφόρος, καὶ πλήρης χάριτος ἡμέρα, ἐλαμψε Φωτίου τοῦ θείου, καὶ Ἀνικήτου πάντας φωτίζουσα, τοὺς ἐν αὐτῇ γεραίροντας, τὰ φωταυγῆ τάτων παθήματα.

Ω"φθητε ὡς ἀνθράκες πᾶσαν, ὑλην κακίας ἐμπιπρῶντες· ὥφθητε ὡς τίμιοι ἄρνες, ἐθελουσίως κατασφατόμενοι, καὶ τῷ Αμνῷ τῷ αἴροντι, τὰς ἀμαρτίας προσαγόμενοι.

Sτίγματα ὑμῶν Ἀθλοφόροι, καὶ τὰ παθήματα καὶ πόνους, καὶ τὴν ὑπὲρ νοῦν καρτερίαν, καὶ τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὴν τελείωσιν, πανευκλεῶς δοξάζοντες, σήμερον πάντες εὐφραντήμεθα.

H"νθησαν κοιλάσιν ὁσίως, μαρτυρικαῖς καθάπερ ρόδα, οἱ περικαλλεῖς Ἀθλοφόροις, καὶ τὰς καρδίας εὐωδιάζουσι, τῶν εὐσεβῶν ἐν πνεύματι, δυσωδη πλάνην ἐκμειώσαντες.

Θεοτοκίον.

Fωτίσον ἡμᾶς ἡ τεκνῦσα, φῶς τὸ ἀπρόσιτον Παρθένε· ἐμπλησον ἡμᾶς εὐφροσύνης, καὶ θυμηδίας καὶ θείας γνώσεως, τοὺς καθαρᾶς καρδίας σε, εὐτεθεφρῶντας μακαρίζοντας.

Τοῦ Ὁσίου. Τὸν προδηλωθέντα.

E"τισου ὡς" Αβελ, τὸ αἷμα καὶ εἰς αἷῶνας, τὰ διεόπνευσα δόγματα, φωνῇ διαπρυσίῳ, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία ηρύττει, Μάξιμε παμμάκαρ καὶ παμμέγιστε.

Tέτμηται ἡ χείρ σου· γράφει δὲ δεῖχνω δακτύλῳ, ὡς καλάμῳ καὶ μέλαινι, τετμημένῃ τῇ γλώσσῃ, τῷ σῷ αἷματι τῷ ὄσιῳ Παμμάκαρ, πίστιν ἐν καρδίαις τὴν ὄρθοδοξίον.

A"δεται ἐν κόσμῳ, ἡ ἔνθεος παρρήσια, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἔγκαρδιον, τῆς ἔνθεου ἀγάπης· δὶς ἦν" Ὁσιε τὴν τοῦ αἵματος χύσιν, Μάξιμε ὑπέστης προθυμότατα.

I"στασο πρὸ βημάτος, δείσιν μετὰ Μαρτύρων, οἵς τοῦ ξύλου τῆς πίστεως, ἐκοινώησας Πάτερ, καὶ ἡμᾶς οἰκειῶν τῷ Δεσπότῃ, καὶ σὺ μιμητὰς ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Sὺ εἶ Θεοτόκε, τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος, σὺ εἶ ἡ αὐτίληψις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἔχθρῶν ἡμῶν.

Ο Είρμος.

Gόν προδηλωθέντα, ἐν ὅρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὑμνοῖς ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου.

Γυναικεῖς ἀκουτίσθητε.

Tὰ βάθη τῶν κριμάτων σου, ἡρεύνηται τῷ Πνεύματι· τὰ δὲ τοῦ Πνεύματος Σωτερ, ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει, Μάξιμος ἐξηρεύνησεν, ὡς ἔνδικος φιλόσσοφος, δελήσεις ἐνεργείας τε, ἀνακηρύττων σε δύο· διὸ λαμπρῶς νῦν τιμᾶται.

Τῶν Μαρτύρων. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Fῶς ἡ Φωτίου τοῖς ὄχλοις, ἐγένετο μαρτυρία, τοῦ Ἀνικήτου οικῶντος ἐν ταῖς βασάνοις τὴν πλάνην, Χριστοῦ τὰς δύο γεννήσεις, δεολογούντων· οὓς εὐφημήσωμεν ἀμά.

Καὶ τῆς Ἔορτῆς.

Fῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτὶ σου, σῆμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἴδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν. Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνων, Στιγηρὰ Προσόμοια τῆς Ἔορτῆς.

Ἔχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Pαρῆλθεν ἡ σκιά, ἐλήλυθεν ἡ χάρες, ἢν τῷ Θαβωρ τῷ ὅρει, Μωσῆς ἐβόα Σωτερ, ἴδων σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Hλίας καὶ Μωσῆς, ἐν τῷ Θαβωρ, τῷ ὅρει, τὴν ἔξοδον ἐλάλουν, ἦν ἔμελλες πληρώσειν, ὑπέρ ἡμῶν Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Θαβωρ καὶ Ἐρμών.

Tῆς δείας σου μορφῆς, οἱ τρεῖς τῶν Μαθητῶν σου, ὁρᾶν μὴ δυνηθέντες, τὴν αστραπὴν ἐν φόβῳ, Σωτὴρ εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. "Ομοιον.

Pψωσον εὔσεβῶν, βασιλείων τὸ κέρας, Παμβασιλεῦ οἰκτίρμου, καὶ νίκας δίδου Σωτερ, πρεσβείας τῆς τεκουμένης.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Eν ταύτῃ τῇ τίμερᾳ πάποδίζοται τῆς θείας Μιταριφρώσεως τῆς Ἔορτῆς, καὶ φάλλουνται πάντα τὰ αὐτῆς, ἐν τε τῷ Εσπερινῷ, καὶ τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Αναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Ἅγίου Μαξίμου Ἀκολουθία προέφαλται κατὰ τὴν χθίς.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν Κυριακῇ τὸ παροῦσα πρέπει, συρφάλλονται τὰ τῆς Ἔορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ἀτινα καὶ προπηγοῦνται.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς μεταθέσεως τοῦ Λειψάνου τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Κινοῦσί σου Μάξιμε πιστοὶ τὴν κόνην, Δηλοῦντες, ὡς ζῆς ἐξαμείβων καὶ τόπους.

Μαξίμου ἀμφὶ τρίτην νεκρὸν δεκάτην μετανήκαν (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς αἰοδίμου καὶ παμμάκαρίστου Βασιλίσσης, καὶ κτιτορίσσης τῆς σεβασμίας Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος Σωτῆρος Χριστοῦ, Εἰρήνης, τῆς διὰ τοῦ Ἅγιου καὶ Ἀγγελικῆ σχημάτος μετανομασθείσης Ξένης Μοναχῆς. Ταῖς τῶν Ἅγιων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

(*) Ορα τὸ Συναξάριον τοῦ Ἅγιου τούτου τῇ καὶ Ἰανουαρίᾳ.

ΤΗ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· καὶ μηδὲν τοῦ Ἀγίου Προφήτου Μιχαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἐις τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἵστωμεν Στίχους γ'. καὶ ψάλλ. Στιχηρ. Προσόμοια τῶν Προεορτίων γ'.

“Ηχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ε'ν κυμβάλοις ἡχήσωμεν, ἐν ωδαῖς ἀλαλάξωμεν, Εαρτὴν ἐξόδιον προεξάρχοντες, καὶ ἐπιτύμβια ἄσματα, φαιδρῶς ἐκβοήσωμεν· ἢ γὰρ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, κιβωτός τε ἢ πάγχρυσος, ἐτοιμάζεται, νῦν ἐκ γῆς πρὸς τὰ ἄνωμεταβῆναι, πρὸς πάλινζων καὶ θείαν, μεθισαμένη λαμπρότητα.

Α'ποτόλων ὁ θίασος, παραδόξως ἀθροίσθη τε, ἐκ περάτων σήμερον· ἢ γὰρ ἔμψυχος, πόλις τοῦ πάντων δεσπόζοντος, ἀπαίρειν ἐπειγεται, πρὸς τὰ κρείττω εὐκλεῶς, συγχορεύειν βασίλεια, τῷ Υἱῷ αὐτῆς· ἡσ τῇ θείᾳ κηδείᾳ ὅμοφρόνως, σὺν ταῖς ἄνω στρατηγίαις, ὕμινον ἐξόδιον ἄσατε.

Ι'ερέων ὁ σύλλογος, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες, σὺν παρθένων τάγμασι νῦν προφθάσατε, ἀπας λαός τε συνδράμετε, ωδὴν ἐπιτάφιον, ἀναπέμποντες ὅμοιον· ἢ γὰρ πάντων δεσπόζουσα, μέλλει αὔριον, τὴν ψυχὴν παραθέσθαι εἰς τὰς χεῖρας, τοῦ Υἱοῦ μεθισταμένη, πρὸς αἰώνιαν κατοίκησιν.

Καὶ τοῦ Προφήτου γ'.

“Ηχος ὁ αὐτός. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ο'ρος προηγόρευσας, τὸ ἐμφανὲς καὶ περίοπτον, τῷ Σωτῆρος τὸ κήρυγμα, ἐπ' ἄκρων φανήσεσθαι, τῶν ὄρέων Μάκαρ τὴν ὑψηλοτάτην, θεογνωσίαν προδηλῶν· ἐφ' ἦν τὰ ἔθνη πίστει συντρέχοντα, προθύμως καταφεύγοντες, καὶ τὴν ωδὴν ἐκδιδάσκονται, τοῦ Κυρίου καὶ σωζονται, σωτηρίαν αἰώνιον.

Α"ρχων ἐξελεύσεται, καὶ ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, Βηθλεὲμ ἐξορμώμενος, προέφης θεοπέσιε, Προφητῶν Μιχαία, γλώσσῃ θεοπνεύστῳ, οὐ αἴτιος ἐξ ἡμερῶν, τῶν τοῦ αἰώνος εἰσὶν αἱ ἐξοδοι· τανῦν δέ σου τὴν πρόρρησιν, ἐκβεβηκύῖαν θεώμενοι, διὰ σοῦ τὸν λαλήσαντα, θεοφρόνως διξάζομεν.

Θρόνῳ παριστάμενος, Θεοῦ Προφῆτα σεβάσμιε, καὶ χαρᾶς ἀξιούμενος, καὶ δόξαιν θεώμενος, καὶ τρυφῆς ἐνθέη, θείως ἀπολαύσων, καὶ χαρμονῆς πνευματικῆς, καὶ εὐφροσύνης ἀ-

ναπιμπλαίμενος, τοὺς πίστει νῦν τὴν μητίμην σὺ, ἐπιτελοῦντας ἐπόπτευε, πείρασμῶν ἐκλυτρόμενος, ταῖς ἀπαύστοις πρεσβείαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν: “Ηχος δ'.

Τὴν πάνσεπτόν σὺ Κοίμησιν, Παναγία Παρθένενε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας τῷ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἴκετεύμσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων, Θεοτόκε πανύμητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

“Ηχος β'. Οἶκος τοῦ Εφραΐτα.

Ω" θαύματος καίνοῦ! ω̄ τεραστίου ξένου! πῶς νέκρωσιν ὑπέστη, ἢ ζωηφόρος Κόρη, καὶ τάφῳ νῦν καλύπτεται; Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὅπιστα αὐτῆς.

Πᾶσα τῶν γηγενῶν, ἢ φύσις χορευέτω· ἵδου γὰρ ἡ Παρθένος, ἢ τοῦ Ἄδαμ θυγάτηρ, πρὸς οὐρανὸν μεθίσταται.

Στίχ. “Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀληθείαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Λάβε μοι κατὰ νοῦν, τὴν κλίνην τῆς Παρθένου, χοροῖς τῶν Αποστόλων, εὐκόσμως κυκλουμένην, ἀδουσι τὸν ἐξόδιον.

Δόξα, καὶ νῦν. “Ηχος β'.

Ητῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβίμ ἐνδοξοτέρα, καὶ πάστης κτίσεως τιμιωτέρα· ἢ δὶς ὑπερβάλλεται καθαρότητα, τῆς αἰδίου θείας δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ σύγπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος· Απολυτίκιον, Προεόρτιον.

“Ηχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Λαοὶ προσκιρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ· τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν, ἐνδόξως ἦν ἐν ὕμνοις ἀεὶ, ὡς Θεοτόκον διξάζομεν.

Καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ., Κάθισμα τῆς Θεοτόκου.

“Ηχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Εἰς τὰ οὐρανά, ἢ νοερά σου ψυχὴ, εἰς τὸν Παράδεισον, ἢ καθαρά σου σκηνή, μετα-

τεθέσαι ἐκ φθορᾶς, ἀγάλλεται Παναγία· ὅθεν αὐτοπέδωνε, τοῖς αὐόμοιοις Κύριος· δόλον γάρ εἰργάσαντο; τῷ τιμέῳ Δειψάνωσε· διὸ σὺν Ἀποστόλοις βοῶμεν· Χαῖρε μήτηρ τωμένη^(*).

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογ. Κάθισμα τῆς Θεοτόκου.

Ὕχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Σὲ χερσὶ τοῦ διὸ ήμᾶς, ἐναυθρωπήσαντος ἐκ σπῆ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαζερός σου καὶ Θεὸς πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰκήρατον μετέστησεν· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον· καὶ Θεοτόκου ἄπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Προεόρτιος Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Προφήτου.

Κανὼν Προεόρτιος, οὐδὲν ἡ Ἀκροστιχίς· Αἰνῶ γεγηθὼς τῇ Θεῷ τὴν Μητέρα. Ἰωσήφ^(**). Ζεῦς αἱρέτης· Ἕχος πλ. δ'. Ο Είρμος.

Ἄλλος "σωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντε τὸν λαὸν αὐτῷ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ωδὴν ἐπινίκιον· "Οτι δεδόξασται.

Α"σωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν χώρᾳ ζώντων μεταστήσαντι, τὴν αὐτοῦ κατὰ σάρκα, Παναγίαν Μητέρα τὴν ἀχραντον.

Ινα τὸ καλλος βλέπης, καὶ καταπολαύῃς, ὡραιότητος, τῇ Ήριοῦ σου Παρθένε, πρὸς αὐτὸν μεταστᾶσα ἀνέδραμες.

Νέκρωσιν πῶς ὑπέστης, η τὸν νεκρωτὴν Ἀδου κυήσασα, καὶ νεκροῖς τοῖς ἀνθρώποις, διὰ σοῦ τὴν ζωὴν χαρισάμενον;

Ω"φθης καθαρωτέρα, πάντων τὸν καθαίροντα κυήσασα, ἀμαρτίας Παρθένε· διὰ τοῦτο σε πίστει δοξάζομεν.

Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὐδὲν ἡ Ἀκροστιχίς· οὐδὲς χρησμολέκτην τὸν Μιχαίαν αἰνέσω.

Ζεῦς αἱρέτης· Ἕχος πλ. δ'. Υγρὰν διοδεύσας.

Ως ἐσοπτρον σύντως εἰλικρινὲς, Θεοῦ καὶ τῷ θείων, χρημάτεξων τῷ Πλαστευργῷ, πα-

ρίστασαι Μάκαρ, ὃν δυσώπει, καὶ δύναμιν σῶσαι τοὺς πίστει υμοῦντάς σε.

Συνέσεως πλήρης πνευματικῆς, ὑπάρχων Μεχαία, καὶ εοφίας παρὰ Θεοῦ, τὴν τῶν ἐσόμενων ἐμυήθης, ὡς καθαρὸς γνῶσιν πανάριστε.

Χρησμοὺς ἐκτιθέμενος εὔσεβῶς, τὸν Κύριον ἔφης, αὐρανόθεν ἐπὶ τῆς γῆς, φανῆναι Παμπάκαρ διαγράφων, τὴν πρὸς ήμᾶς αὐτοῦ φανέρωσιν. Θεοτοκίον.

Ρυόμενος ὥφθη ἐπὶ τῆς γῆς, τοὺς πρὶν αἰχραλώτους, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ήμερῶν, σαρκός ἐν προσλήψει Θεόμητορ, ὁ πρὸς αἰώνων γνωριζόμενος.

Προεόρτιος. Ζεῦς γέ. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Πᾶν καὶ τὰ οὐράνια, τῇ Μεταστάσεις χαιρούσι, Μήτηρ Θεοῦ, διὰ σοῦ τυχόντα, παραδόξου ἐνώσεως.

Ε"χαιρον οὐράνιοι, ὑποδεχόμενοι "Ἄγγελοι, σὲ ἀπὸ γῆς, ἀναφερομένην, Θεοτόκε Πανύμητε.

Πέγονε παράδοξος, ὥσπερ ἡ κύνης "Ἄχραντε, σοῦ ἀληθῶς, οὗτω καὶ ἡ θεία, καὶ σεπτή σου Μετάστασις.

Η"ρθης πρὸς σκηνώματα, τὰ ἐπουράνια πάναγνε, οὗσα Θεοῦ, ἀχραντε Παρθένε, καὶ αρωτάτον τέμενος.

Τοῦ Προφήτου. Ο αὐτός. Είρμος.

Ησή γλῶσσα καλαμος, τοῦ θείου Πνεύματος γέγονε, διὸ ήμεν, τὴν τῶν ἐσομένων ἐφανέρωσας ἔκβασιν.

Σὺ τὸν προαιώνιον, σάρκα γενόμενον ἔδειξας, έν Βηθλεέμ, ἀρχοντα τῶν ὅλων, καὶ Σωτῆρα ήγούμενον.

Μέστης ἀκριβέστατος, τῶν ὑπέρ νοῦν ήμεν γέγονας, προφητικοῖς, ἔνδοξε Προφῆτα, φωτισμοῖς αὐγαζόμενος. Θεοτοκίον.

Ο"ρος ἐμφανέστατον, σὺ ἐχρημάτισας Πάναγνε, οὐ ἐπιβάς, Κύριος ἐφάνη· ἐφ' ὃν νῦν καταφεύγομεν. Ο Είρμος.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμεῖς σε τὸ πνεῦμα μου.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου.

Ὕχος πλ. α. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Σὲ δοχεῖον εὔροῦσα ἀγνὸν καὶ ἀμωμον, ἢ τῇ Πνεύματος χάρις ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ τὰ μελλοντα σαφῶς, ὡς ἐνεστῶτα εἰπεῖν, τὴν σὴν διηγεῖρε ψυχὴν, Προφῆτα κήρυξ τοῦ Χριστοῦ· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ ήμῶν τῶν τεμάντων, σοῦ ἐπαξίως μητήμην τὴν ἔνδοξον.

(*) Τὸ Κάθισμα τοῦτο οὐτε διορθοῦται ὑπὸ τοῦ τῶν Μηναίων διορθωτοῦ.

Ἀπὸ τοῦ σκῆνευσ σου, τὴν θεραπείαν σου ψυχὴν· αἴπο τοῦ τάφου δὲ, τὴν καθαρὰν σου σκηνὴν, παραλαβὼν ὁ σὸς Φίος, μετέστησε Θεοτόκε, εἰς τὰ ἐπουράνια, ἀποδοὺς τὰ ἐπίχειρα, τοῖς ἀποτολμήσασι, περιτρέψαι σὲν σκημπόδα· ὃν τούτος ἐν πίστει ἀσπαζομένους, σῶζε πανάχραντε πρεσβείας σου.

(**) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει ἔτερον Κανόνα Προεόρτιον, πρὸς τὸ ίππον καὶ ἀναβάτην, φέροντα Ἀκροστιχίδα· Τῆς Θεοτόκου Κοίμησιν ἐξ ἀρχῆς λέγων. Εστιν διμως ἀνώνυμος, καὶ κακόζηλος ἄλος, ὡς καὶ αὐτὴ ἔτειη ἀκροστιχίς.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ὕχος γ. Τὴν ὡραιότητα.

Tαὶ προεόρτια τῆς Μεταστάσεως, πανηγυρίζοντες τῆς Θεοκότορος, ἀγαλλιώμενοι φαιδρῶς, πρὸς αὐτὴν ἀνακράξωμεν· Χαῖρε δὲ ἀπαιρουσα, απὸ γῆς πρὸς οὐρανοῦ χαῖρε δὲ τὰ πέρατα, τῇ Κοιμήσει ζωώσατα· διὸ νῦν μεταβαίνουσα μέμνησο, τῷ κόσμῳ, δὲ Κεχαριτωμένη.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Hαμβος εἶχε καὶ ἔκστασις, τὰς τοῦ Λόγου μύσας ὄρῶντας "Ἄχραντε, σὲ νεκρὰν θάντον, καὶ ἄφων, τῆς ζωῆς Μητέρα χρηματίζουσαν.

Ω" κηδείας! ὡς χάριτος! ὡς τῆς ὑπέρ λόγου τότε ὑμητέως! ἦν προσῆγον οἱ θεάφρονες, σὲ περιεστῶτες Παμμακάριστε.

Nῦ χωρίον εὐρύχωρον, μέγονας τοῦ Λόγου· ὅθιν μετῆρέ σε, πρὸς εὐρύχωρον καὶ ἄγιον, Θεοτόκε ληξιν καὶ αἰώνιον.

Tὴν ἀγίαν σα Κοίμησιν, "Ἄγγελοι καὶ ἀνθρώποι μακαρίζουσι· πάντων πέλεις γὰρ Βασιλισσα, Βασιλέα πάντων δὲ κυήσασα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός.

Aιμπηδάσι τῆς ἀνωθεν, θείας ἐπιπνοίας καταυγαζόμενος, τὰ ἐσόμενα ἐμήνυσας, ὡς παρόντα βλέπων 'Αξιάγαστε.

E' κ. Σιών ἐξελήλυθε, νόμος ὡς προέφης Θεόμακάριστε, καὶ διεδραμε τὰ πέρατα, τοῦ Χριστοῦ ὁ λόγος κηρυττόμενος.

Iηριεύει ἐπέφανεν, οἴκου 'Ιακών τῶν ὅλων ὁ Κύριος, καὶ ἐν δόξῃ τοῦ ὄντος, ὡς ποιμὴν ποιμαίνει τὸν λαὸν αὐτοῦ. Θεοτοκίον.

Tοῦ Ἀδαμὸν δὲ πάτόγονος, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ καὶ Κτίστου πεπίστευται· φάρια τοῦτον γάρ γενόμενον, ἐξ αὐτῆς ἀφράστως ἀπεκύησεν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ἐ. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Oταῖφος σα ψηρύττει Παναίμωκε, τὴν ταφὴν σου, καὶ τὴν μετὰ σώματος, πρὸς οὐρανοὺς νῦν Μετάστασιν.

Vμνήσατε παρθένοι δοξάσατε, νεακίσκοι, πρεσβύται καὶ ἄρχοντες, τῆς Θεοτόκου τὴν Κοίμησιν.

Hανᾶσα αὐθανάτους μετέβης, πρὸς κατοκκίας, ἐγκρόνιανατώσασα, τῷ τοκετῷ σα Παναίμωκε.

E' οὐκον θεολήπτων σκύρων σε, χοροστασίας, ἐξαδίαις ρήμασιν, ὑμνολογοῦντές σε Δέσποινα.. Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός.

Iγάπησας ὀπίσω πορεύεσθαι, τοῦ Κυρίου, ἔτοιμος γενόμενος, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ Πάνσαφε.

Nενόηκας τὴν μέλλουσαν ἔσεσθια, σωτηρίαν, ἀπασι τοῖς ἔθνεσιν, ἐξ Ἰαδαίων Θεοπέσιε.

Tὴν χάριν θεωρῶν προεκήρυξας, Θεοφάντορ, ἐφ ἦν καταφεύξονται, ἔθνων ἀγέλοις σωζόμενοι. Θεοτοκίον.

Oτόπος τοῦ Κυρίου σὺ πέφηνας, Θεομήτορ, ἐξ οὐ ἐκπεπόρευται, τὸν κόσμον πλάνης ρύσαμενός.

Προεόρτιος. Ὡδὴ σ'. Τὴν δέοσιν ἔχει.

Oσίκος τὸν τοῦ παντὸς συνοχέα, ὁ χωρῆσας μεταβαίνει οἰκησαι, πρὸς οὐρανούς, οὐρανὸς δεδειγμένοι, Χριστοῦ καὶ θρόνος, καὶ μέγα παλάτιον, δὲ πάναγνος Περιστερά· ἦς τὴν θείαν ύμνησωμεν Κοίμησιν.

Vπόπτεροι ἐν νεφελαις ἀρθέντες, ἀετοὶ ὡς ὑψιπέται τοῦ Λόγου, Γεθσημανῆ, συνελθόντες Παρθένε, σὲ ἐπεφώνουν ἀπαίρειν τὴν μέλλουσαν, πανύμνητε πρὸς οὐρανόν· οὓς ὡς τέκνα Υἱοῦ σου ηὐλόγησας.

Tές αὗτη δὲ ἀναβαίνουσα πέλει, κοσμικῶν απὸ κοιλαῖδων; τίς αὗτη, δὲ προπαμπή, καὶ προπόρευσις ξένη; τί τὸ ὄρωμενον μέγα μυστήριον; Ἡ πάντων ἐστὶ Βασιλίς, καὶ Κυρία καὶ δόξα καὶ καύχημα.

Hλαλαζεν Ἀποσόλων ὁ δῆμος, καὶ δάκρυσε ἐπληρώθη ἦνίκα, σοῦ τὴν ψυχὴν, τὴν ἀγίαν λιπτσαν, τὸ θεοδόχου τεθέαται σκήνωμα· καὶ ύμνησε θεοπρεπῶς, σοῦ τὴν θείαν Παναίμωμε Κοίμησιν.

Τοῦ Προφήτου. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Nόμων ἀντεχόμενος Θεοῦ, διηλεγέτας ἀπαντας, τὰς παραβαίναντας, τὴν τοῦ νόμου φυλακὴν Παναοίδιμε.

Mιχαία τὰ θεῖον καὶ σεπτὸν, τῷ Πνεύματος ὄργανον, ταῖς ἴκεσίαις σου, ἐκ κινδύνων τοὺς πιστοὺς διαφύλαξον. Θεοτοκίον.

Iοῦδα τὸν οἴκον ἐμφανῆ, Παρθένε πεποίηκας, τὸν αἰνατείλαντα, ἐξ αγίας σου γαστρὸς φανερώσασα. Ο Είρμος.

Xιτῶνά μοι παράσχου φωτειγόν, ὁ αἰναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον, πολυέλεες Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ὕχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Tῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σα δὲ ἀκουμένη, τῷ αὐλῷ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφρασύῃ κραυγαζει σου· Χαῖρε Παρθένε, Χριστενῶν τὸ καύχημα. Ο Οἶκος.

Nῦν εὐφραινέσθιον οὐρανὸς, σκιρτάτω πᾶσα κτίσις· ἴδου γὰρ δὲ Παρθένος ἀπὸ τῆς γῆς

ἀπαίρει, καὶ πρὸς Παράδεισον μολεῖ· πᾶσι σωτηρίᾳ ἐπεφάνη ἐκ Θεοῦ, πρεσβεύουσα καὶ σκέπουσα. Διὸ καὶ Ἀποστόλῳ ἐπέδραμε πᾶσα ἡ χορεία, ἐκ περάτων ἀθροισθεῖσα· νεφέλαι γάρ ἐφάγησαν ἄφνω ἀρπάσασαι αὐτάς· ἐπέσησαν ἀμά τῇ Μητρὶ καὶ τῷ Χριστῷ, καὶ τάνεβόν· Χαῖρε Θησαυρὲ τῷ Μάννα τῆς διαθήκης. Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Μιχαήλου.

Στίχοι.

Ἐκ γῆς μὲν ἥρθην, εἰδὲ καὶ πόλον φθάσω,
Χάριν Μιχαίας, εἴσομαί σοι τῷ ξύλῳ.

Μιχαίας δεκάτη ξύλῳ ἥρθη ἥδε τετάρτῃ.

Ούτος ἦν οὗτος Ἰωρὰμ, γεννηθεὶς ἐν Μωραθῇ, ἐκ φυλῆς Ἐφραΐτη, καὶ πρεφήτευσεν ἐτη πᾶ. Προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ, ἵτη χρ. καὶ πολλὰ ποιήσας Ἀχαϊὸν Βασιλεῖ Ἰούδαι, ὑπὸ Ἰωράμ τοῦ νίοῦ αὐτοῦ ἀναιρεῖται καρπαθεῖς, ἅτι ἥλεγχεν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς αἰανείαις αὐτῷ, καὶ τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ θανὼν ἐτάφη ἐν Μωραθῇ, ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ μόνος, σύνεγγυς τοῦ πολυανδρίου Ἐνακείμ. καὶ ἴστιν ὁ τάφος αὐτοῦ γιγνωσκόμενος (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Μαρκέλλου, Ἐπισκόπου Ἀπαμείας.

Στίχ. Κνίσσαις νοηταῖς τὸν Θεὸν καθηδύνας,

Καὶ σαρκὸς αὐτὸν ἥδυνεις κνίση Πάτερ.

Ούτος γέγονεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Βασιλίου, ἐκ τῆς Κυρίων ὄρμώμενος νήσου· ἐν τῷ, κοσμικῷ πράξαις ἀρχῆν, καὶ τὸν διοίκησιν αὐτῆς πιστευθεὶς πάντας ἐξεπληξεν, εὐσεβίᾳ καὶ ἀκριβείᾳ περὶ τὰ πράγματα χρώμενος. Μὲς δὲ τὴν Ἱεραρχίκην τάξιν μεταβάσις, καὶ Ἀπαμείας τῆς κατὰ Συρίαν Ἐπισκοπὸς καταστάσις, πρόστε τὰ ἄλλα δικαίως ἐποιεύσατο καὶ σύσιως, καὶ δὴ καὶ θερμὸς τῆς κατὰ Χριστὸν πίστεως γέγονε ζηλωτής, Ἐκκλησίας τε εἰς δόξαν Θεῶν οὐνιστῶν, καὶ ναοὺς εἰδωλικοὺς καθαιρῶν. Όν ἐνα μὴ συγχωροῦντος αὐτῷ τοῦ ἐν αὐτῷ δαιμονος κατακατῆναι, τῷ μυτχαναῖς τισὶ καταβληθῆναι, δὲ ἐλέγετο τοῦ Διὸς, λαβὼν ὅδωρ ὁ Ἀγιος, καὶ εὐλογησας, καὶ τοῖς στοιβασθεῖσι ξύλοις ἐπιόρθανας, ἀναφθῆναι καὶ ματακαπταὶ πεποτήκε. Συσχεθεὶς δὲ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ εἰς πῦρ βληθεὶς, τὸν στίφανον τοῦ μαρτυρίου τὸν ἤγαπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εἰς τὸ παλάτιον ἀνακομιδῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Στίχ. Λόγος ἀνάψας, αὐτὶ φαδρῶν λαμπάδων,
Σταυρὸν προπέμπω τῶν ἀνακτόρων ἔσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Οὐρσικίου.

Ούτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ Βασιλίου, ἐκ πόλεως Σιβεντοῦ, τοῦ τῶν ἀνω Ἰλλυριῶν, στρατιώτης τὴν τάξιν, καὶ ἐπὶ τοῦ τοῦ Τριβενοῦ αἴξαν ἥδη προκόψας.

(*) Όρχεν τῷ Μ. Μρολαγίῳ τίς ήν, καὶ πάτε ηχμασεν ὁ Μιχαίας οὗτος.

Διαβάλλεται οὖν πρὸς τὸν Βασιλέα Μαξιμιανὸν, δέ Ἀριστείδη τῷ Ἐπάρχῳ τὸν Ἀγίου ἐξετασθησόμενον δέδωκε· παρὸν δὲ βουνεύροις κατὰ τῶν νωτῶν καὶ τῶν πλευρῶν σφροθρᾶς αἰκίζεται· εἰτα, λίνοις ἐλαίῳ διαβρόχαις περιελισθεῖς τὰς χειρας, καὶ θεῖσαι καὶ ρητίνηι ἐπιπασθεῖς οὐφάπτεται. Εὐθα τοῦ Ἀγίου δίκαια πάσχειν τὰς χειρας αὐτοῦ λέγοντος, ἐτι τὸν τύραννον ἀπολλύμενον κακιστα δισσώσατο· ἐπεὶ παρά τινος Τερτυλιανοῦ ἐμέμφθη ὁ τύραννος, ὃς ἀγνώμων περὶ τὸν εὐεργέταν γενόμενος, ὑδωρ τε ἐπιχέιταις κατὰ τῶν χειρῶν τοῦ Ἀγίου, καὶ τὴν φλάγμα σθίσας προσέταξεν. Ολβιανὸς δέ τις οὗτος καλούμενος, Ἐλλην, ὄργισθεις, σὺν ταράχῳ ἀπὸ τοῦ Πραιτωρίου ἐξῆλθεν· ἐς οἰκαδε ψευδόμενος, ὑπὸ σκορπίου πληγεῖς, σὺν ἀδύνῃ κακῷ τὴν ψυχὴν ἀπέρρηκεν. Ο δὲ Ἀγιος Οὐρσίκιος δέχεται τὴν ἀπόφασιν, καὶ τὸν κιφαλὴν ἀποτέμνεται, Οὐάλεντος, τοῦ διαβαλόντος αὐτὸν, σπασαμένου τὸ ξίφος, καὶ τρίτου ἐνέγκαντος κατ' αὐτοῦ.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέκτον ἡμᾶς. Αμήν.

Προεόρτιος. Ωδὴ ζ. Παῖδες Εβραίων.

Νόμους τῆς φύσεως λαβοῦσα, τῇ κυήσει σου τῷ αὐνθρωπίνῳ νόμῳ, θυγάτερις μόνη Ἀγνή, ζωώσασα τοὺς πάλαι, μενεκρωμένους αἴχραυτε, ζωηφόρῳ τοκετῷ σου.

Μένει κενὸς ὁ θεῖος τάφος, σου τῷ σώματος, τῆς χάριτος δὲ πλήρης· ποταμοὺς γὰρ ἥμιν, πηγαίζεις ἱαμάτων, καὶ ἀποπαύει ρέεύματα, Παναγία Θεοτόκε.

Ηρθη τὸ σῶμα μὲν τοῦ τάφου, παραμένει δὲ ἥμιν ἡ εὐλογία, σου Παρθένε ἀγνή, τυφλὰς φωταγωγοῦσα, καὶ σοῦ τὸ εὔσυμπάθητον, ὑπεμφαίνουσα πλουσίως.

Τόμε καὶνε ἐν ὦ δὲ Λόγος, ἀναγέγραπται συνόδῳ ξενωτάτῃ, βίβλῳ πάντας ζωῆς, ἰκέτευε γραφῆναι, τοὺς τὴν σεπτήν σου Κοίμησιν, καὶ παράδοξον ὑμοῦντας.

Τοῦ Προφήτου. Οἱ ἐκ τῆς Ιουδαίας.

Χρησιμώτατος ὥφθης, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων καὶ δραστικώτατος, τὸ θράσος τῶν κρατουόντων, ἐλέγχων καὶ διδάσκων, καὶ βοῶν Αἴτιάγαστε· Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Απαστράπτων ἀκτῖσι, πολιτείας ἐνθέται καὶ καθαρότητος. Προφήτης ἀνεδείχθης, τῆς θείας ἐμφανείας, αὐταμέλπων Μακάρες· Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εῖ..

Θεοτοκίον.

Ισουργὸς τῷ τεκόντι, ἴσοδύναμος Λόγος καὶ συναίδιος, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, Πατρὸς τῇ εύδοκίᾳ, πλαστούργεῖται ὡς ἀνθρωπος· Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Προεόρτιος. Ωδὴ η. Οἱ θεορρήματες Παιδες.

Εκ τῶν περάτων ἐλθόντες οἱ περάτων, φωτειδέστατοι στύλοι, πρὸς τὴν Σιών πα-

ρεγένοντο, πέρας βίου λαθοῦσαν, κηδεῦσαί τε
Αὐχραντε.

Pητορευόντων οὐ σθένει πᾶσα γλῶσσα, οὐδὲ
Ἄγγελων αἵξιας, ἀνευφημῆσαι σε τάγμα-
τα αὐσυγκρίτως γάρ πάντων, ὑπέρκεισαι Δέ-
σπαιγα.

A' γαλλιάσθω τὸ κτήσις, αἱ νεφέλαι, ἐν τῇ πα-
ρούσῃ ἡμέρᾳ, δικαιοσύνην ῥανάτωσαν, τῆς
Παρθένου τιμῶσαι, τὴν θείαν Μετάστασιν.

Θεοτοκίον.

Iδε ὁ θρόνος Κυρίου ὑπερέχων, τὰ Χερουβίμ
καὶ τοὺς θρόνους, γῆθεν ὑψοῦται τεθῆσεσθαι,
εἰς βασιλειαν θεῖα, ἢ μόνη πανάμωμος.

Τοῦ Προφήτου. Μουσικῶν ὄργανων.

A' π' ἀρχῆς ὑπάρχων εἴς αἰῶνας, τοῦ Θεοῦ ὁ
Λόγος ἐπεφάνη, λυτρόμενος τὸς εἴς Ἀδὰμ,
Μιχαίας ὡς προέφη, τὸν Κύριον ὑμνοῦντας, καὶ
ὑπερψυχοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Nοερῶς μυούμενος ἔβόας· Θελητὴς ἐλέους ὁ
Δεσπότης, ὡς εὔσπλαγχνος μετανοῶν, ἐπὶ
ταῖς ἀδικίαις, τῶν πίστει μελωδούντων, καὶ ὑ-
περψυχοῦντων αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

A' στραπῆς ὡς φέγγος ἀπεφανθης, τοῦ Θεοῦ
τὴν αἰγλην δεδεγμένος, ὡς ἔσαπτρον δια-
φανες γενόμενος Μιχαία, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερψυχοῦτε βαῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Tσχυράν παράκλησιν Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ τε-
χθέντα κεκτημένοι, ιρατόμεν ἀποστολικῶς,
σεπτῆς ὁμολογίας, ὡς Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ
ὑπερψυχοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμος.

- **M**ουσικῶν ὄργανων συμφωνούντων, καὶ
- λαῶν απείρων προσκυνούντων, εἰκόνι
- τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες,
- τὸν Κύριον αἰνύμνουν, καὶ ἐδοξολόγουν, εἰς
- πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. 'Ἄδη θ'. Κυρίως Θεοτόκου.

Ω'ς πάντων φαῖδροτέρα, τῶν ἐπιμρακίων, τὸς
ὑμνούτας τῆς φαῖδρᾶς σου Κοιμήσεως, τῶν
σων χαίρων τῷ φέγγει φαῖδρυνον φώτισον.

Sκιρτήσατε καρδίαι, πάντων εὔσεβούντων,
ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς μόνης Θεάπατέος, τῇ
αἰκειμήτῳ πρεσβείᾳ ταύτης σωζόμενοι.

H' γῆ πανηγυρίζει, "Ἄχγελοι σκιρτῶσιν, α-
γαλλῶνται δέ πάντες οἱ Δέκααι, ἐν τῇ
Κοιμήσει σου Κόρη υμνολογοῦντές σε.

Pελάγαθε Παρθένε, ράνου ἐπὶ πάντας, τὰ
ἀγαθά σου ἐλέη, καὶ σῶσον ἡμᾶς τὸν
παναγαθὸν Λόγον αποκυνίσασα.

Τοῦ Προφήτου. Ο αὐτός.

Nοῦ τῷ ἀκηράτῳ, καὶ καθαρωτάτῳ, μαρμα-
ρυγαῖς εὔσεβείαις λαμπόμενος, ὑπὲρ τοῦ
κόσμου πρεσβεύων ἀεὶ παρίστασαι.

E' πέστη τὸ φωσφόρος, μνήμη σου Προφῆτα,
προφητικῶν χαρισμάτων ἀνάπλεως, καὶ
ποταμοὺς μετανοίας ἀναπηγάζουσα.

Sωτῆρα τὸν τοῦ κόσμου, παραγεγόνότα, κα-
τὰ τὴν σὴν προφτείαν θεώμενος, τῆς ὑπὲρ
νοῦν εὐφροσύνης Μάκαρ ἀπόλαυε. Θεοτοκίον.

Ω'ς πάντων ὑπερτέρα, καὶ καθαρωτέρα, τὸν
μολυσμὸν τῆς ψυχῆς μου καθάρισον, ὁ τὸν
Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν ὑπεράγαθον. Ο Είρμος.

- **K**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ δια-
- σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀ-
- σωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προφήτου.

Ηχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Pροσφόρως εἶελευσεται, ἀρχων τε καὶ ἡγού-
μενος, ὃς ποιμανεῖ ἐν εἰρήνῃ, λαὸν αὐτοῦ
σὺ προέφης, Θεοῦ Προφῆτα Μιχαία, Βηθλεέμ
ἔξορμωμενος, οὐδὲ ἀληθῶς αἱ ἔξοδοι, εἴς ἡμέρων
τοῦ αἰῶνος· δὶ αὖ ἐσώθημεν πάντες.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Sοῦ τῆς σεπτῆς Κοιμήσεως, τὴν μνήμην τὴν
ὑπέρλαμπρον, πανηγυρίζοντες πόθῳ ἐξά-
δομεν Θεοτόκε· σὺ δὲ ὡς Μήτηρ ἀχραντε, πρὸς
τὸν Υἱὸν ἀπαίρουσα, ἐν δόξῃ σου καὶ Κύριον,
Χριστιανῶν ὑπερεύχον, τῶν πίστει σε ἀνυ-
μούντων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνων, Στιχηρὰ Προσόμοια
τῶν Προεορτίων.

Ηχος β'. Οἶκος τοῦ Έφραθᾶ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι,
Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων;
παντοδυνάμω νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν αἰνάπαυσίν σου.

Nύμφη τὸν Θεοῦ, Βασίλισσα Παρθένον,
τῶν ἐκλεκτῶν τὴν δόξαν, καύχημα τῶν παρ-
θένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀληθείαν.

H'θροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως,
ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαί σου τὸ
σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ωμοιον.

Δέσποινα αἴγαθη, τὰς αἴγιας σὺ χεῖρας πρὸς
τὸν Υἱὸν σου ἀρον, τὸν φιλάψυχον πλάσην,
οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκελουθίας, ὡς συνήθεις,
καὶ Ἀπόλυτος.

ΤΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εάν τὸ παροῦσα Ἐορτὴ τῆς Θεοτόκου τύχῃ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὴν συνάθη Στιχολογίαν τῶν, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δέ, καὶ τῆς Ἐορτῆς 5. Δόξα, καὶ νῦν. Θεαρχίων εὐματι. Εἰσοδος. Φῶς ἵλαρόν. Προκείμενον τῆς ημέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἐορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον ἀπαξ, καὶ τῆς Ἐορτῆς δίς· καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριάδικὸν Κανένα, τὸ Λειτή τῆς Ἐορτῆς. Τέ, Ἄξιόν εστι, κτλ. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἐορτῆς — Ἡ αυνήθης Στιχολογία τῶν Ψαλτηρίου, καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς Θεοτόκου, Ἐξηρεύξατο τὸ καρδία μου. Εἰς τὰ Καθίσματα, Ἀναστάσιμα δύο, καὶ ἐν τῆς Ἐορτῆς. Πασάντως καὶ εἰς τὴν β'. Στιχολογίαν· τὸ δὲ γ'. Κάθισμα τῆς Ἐορτῆς, τὸ εἰς τὸν Πολυέλεον, ψάλλεται δίς. Εὐλογητάρια σὺ ψάλλονται, ἀλλ' εὐθὺς οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἕχου. Προκείμενον, Μνησθήσομαι τοῦ ὄνόματός αού. Εβαγγελίον τῆς Θεοτόκου. Τό, Ἀναστασιν Χριστοῦ. Ο Ν. χῦμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκης. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἕχος πλ. β. Ὁτε πιμετάστασις. Κανένες, δὲ Ἀναστάσιμος, καὶ τῆς Ἐορτῆς. Ἀπὸ γ. Ὁδῆς, τὸ Χπακονὶ τῆς Ἐορτῆς χῦμα. Αὐτὸν ἔτην, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἐορτῆς. Καταβασίαι, Πεποικιλμένη. Ἡ Τιμιωτέρα σὺ στιχολογεῖται, ἀλλ' ἀντ' αὐτῆς τὸ δέ. Ὁδὴ τῆς Ἐορτῆς. Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἐορτῆς δίς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Αναστάσιμα δέ. καὶ τῆς Ἐορτῆς δέ. Δόξα, τῆς Ἐορτῆς. Καὶ νῦν, Τιμερεύλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, κτλ. Ἀπόστολος, Εὐαγγελίον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Ἐορτῆς.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἴστωμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ δέ.

“**Ὕχος β'**. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι..

Ποίοις οἵ εὐτελεῖς χείλεσι, μακαρίσωμεν τὴν Θεοτόκου; τὴν τιμιωτέραν τῆς κτίσεως, καὶ ἀγιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερουβίμ καὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων· τὸν θρόνον, τοῦ Βασιλέως τὸν ἀσάλευτον· τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατώκησεν ὁ Υἱός τοῦ· τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· τοῦ Θεῷ ἀγίασμα· τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ αὐτῆς, πλουσίως τὸ μέγας ἔλεος. **Τ**ίνα τὰ φοβερὰ ἄσματα, ἀπροσῆξάν σοι τότε Παρθένε; κύκλῳ τῆς σῆς ιλίνης ἵλαι-

μενοί, πάντες οἵ τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι, καὶ σαμβοτικῶς ἀναβοῶντες· Ἀπαίρει, τοῦ Βασιλέως τὸ παλάτιον· ὑψοῦται, ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος· τύλα ἐπάρθητε ὅπως, τοῦ Θεοῦ ἡ πύλη, ἐν πολλῇ εἰσέλθῃ χαρᾶ, τῷ κόσμῳ ἀπαύστως, αἴτουμένη τὸ μέγα ἔλεος.

Ποῖα Πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσάξωμέν σοι Παναγία! τῇ γὰρ αἴθανάτῳ Κοιμήσει σου, ἀπαντά τὸν κόσμον ἡγίασσας, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια μετέβης, τὸ κάλλος, κατανοεῖν τὸ Παντοκράτορος, καὶ τότῳ, οἵ αἱ περ Μήτηρ συναγάλλεσθαι, Ἀγγελικῶν σε ταγμάτων, δορυφορησάντων ἀγνή, καὶ ψυχῶν Δικαιών· μεθ' ὃν αἴτησαι ήμεν, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. “**Ὕχος β'**.

Η τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβίμ ἐνδοξότερα, καὶ πάστης κτίσεως τιμιωτέρα· ἡ δὲ ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ταῖς τῷ Υἱῷ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληράται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ήμεν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

“**Ὕχος β'**. Οἶκος τοῦ Ἐφραΐτα.

Δημος τῶν Μαθητῶν, αἴθραιζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκου, ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυνάμω νεύματε.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπτωσίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ, Θεοῦ Βασίλισσα Παρθένος, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, καύχημα τῶν παρθένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στίχ. Θρυσσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Ηθροισταὶ ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαι σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα, καὶ νῦν. “**Ομοιον**.

Δέσποινα ἀγαθὴ, τὰς ἀγίας σὺ χεῖρας, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἀρον, τὸν φιλόψυχον πλάστη, οἴκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

‘Απολυτίκιον. ‘Ἐν τῇ Γεννήσει.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ.

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν α. στάσιν.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἴστωμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά·

"Ηχος α'. Αὐτόμελον.

Ω" τοῦ παραδόξου θιάσιας! ή πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐν μυημείῳ τίθεται, καὶ κλίμαξ πρὸς οὐρανὸν, ὁ τάφος γίνεται. Εὐφραίνου Γεθσημανῆ, τῆς Θεοτόκου τὸ ἄγιον τέμενος. Βοήσωμεν οἱ πιστοὶ, τὸν Γαβριὴλ κεκτημένοι ταξίαρχον. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος. **Β**αθαὶ τῶν σῶν μυστηρίων ἀγνῇ! τοῦ Ὅψιστου θρόνος, ἀνεδείχθης Δέσποινα, καὶ γῆθεν πρὸς οὐρανὸν, μετέστης σήμερον. Ἡ δόξα σου εὐπρεπής, θεοφεγγέσιν ἐκλάμπουσα χαριτι. Παρθένοι σὺν τῇ Μητρὶ, τοῦ Βασιλέως πρὸς ὑψος ἐπάρθητε. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν σὴν δοξάζουσι Κοίμησι, Ἐξουσίαι Θρόνοι, Ἀρχαὶ Κυριότητες, Δυνάμεις καὶ Χερουβίμ, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ. Ἀγάλλονται γηγενεῖς, ἐπὶ τῇ θείᾳ σου δόξῃ κόσμουμενοι. Προσπίπτουσι βασιλεῖς, σὺν Ἀρχαγγέλοις Ἀγγέλοις καὶ μέλπουσι. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξά, καὶ νῦν. "Ηχος α'.

Θεαρχίῳ νεύματι, πάντοθεν οἱ θεοφόροι Ἀπόστολοι, ὑπὸ νεφῶν μεταρσίως αἰρόμενοι.

"Ηχος πλ. α'. Καταλαβόντες τὸ πανάχραντον, καὶ ζωαρχικόν σου σκῆνος, ἔξοχως ἡσπάζοντο.

"Ηχος β'. Αἱ δὲ ὑπέρτατοι τῶν οὐρανῶν Δυνάμεις, σὺν τῷ οἰκείῳ Δεσπότῃ παραγενόμεναι.

"Ηχος πλ. β'. Τὸ θεοδόχον καὶ ἀκραιφνέστατον σῶμα προπέμπουσι, τῷ δέει κρατούμεναι. ὑπερκοσμίως δὲ προώχοντο, καὶ ἀστράτως ἐθόων, ταῖς ἀνωτέραις ταξιαρχίαις. Ἰδοὺ ή παντάνασσα Θεόπαις παραγέγονεν.

"Ηχος γ'."Αρατε πύλας, καὶ ταύτην ὑπερκοσμίως ὑποδέξασθε, τὴν τοῦ ἀενυάτου φωτὸς Μητέρα.

"Ηχος βαρύς. Διὰ ταύτης γὰρ ή παγγενῆς τῶν βροτῶν σωτηρία γέγονεν· ήτενίζειν οὐκ ἰσχύομεν, καὶ ταύτη ἀξιον γέρας ἀπονέμειν ἀδύνατον.

"Ηχος δ'. Ταύτης γὰρ τὸ ὑπερβάλλον, ὑπερέχει πᾶσαν ἔννοιαν.

"Ηχος πλ. δ'. Διὸ ἄχραντε Θεοτόκε, ἀεὶ σὺν ζωηφόρῳ Βασιλεῖ, καὶ τόκῳ ζῶσα, πρέσβευε διηνεκῶς, περιφρουρῆσαι καὶ σῶσαι, ἀπὸ πά-

σης προσβολῆς ἐναντίας τὴν νεολαίαν σου· τὴν γὰρ σὴν προστασίαν κεκτήμεθα.

"Ηχος α'. Εἰς τὰς αἰώνας, ἀγλαοφανῶς μακαρίζοντες.

Εἶσοδος. Φῶς ἵλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ε'ξῆλθεν Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρης,^{Κεφ. 10.} καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρόραν, καὶ ἀπήντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδυ γὰρ ὁ ἥλιος. Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτῷ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἴδου κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἦς ή κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανὸν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτὴν· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς· καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ὁ Θεὸς Αὐτοῖς τοῦ πατρὸς σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, μὴ φοβέσθη. Ἡ γῇ, ἐφ' ἦς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δῶσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν, καὶ Λίβα, καὶ Βορράν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπερματί σα. Καὶ ἴδου ἐγὼ μετὰ σοῦ, διαφύλασσον σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὐ ἐὰν πορευθῆσθαι· καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μή σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησά σαι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ ὑπνου αὔτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὁτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἡδειν. Καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν· Μης φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' η οἶκος Θεοῦ· καὶ αὕτη η πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ε'σται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὁγδόντος καὶ ἐπέ-^{Κεφ. 27.} κεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὄλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἀγίων τῆς ἐξωτέρας τῆς^{μδ. 1.} βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ αὕτη ην κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Γ'σραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος καθῆται ἐπ' αὐτὴν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον. Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Λιλαίμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται.. Καὶ εἰσῆγαγέ με

κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν,
κατέναντι τοῦ θίκου· καὶ εἶδον, καὶ ἵδου πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Η Σοφία ωκεδόμησεν ἐαυτῇ οἴκου, καὶ ὑπήρεισε στύλος ἐπτά. "Ἐφραξε τὰ ἐαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἐαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατὸ τὴν ἐαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἐαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ υψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα: "Ος ἔστιν ὁ φρων, ἐκκλινάτῳ πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἰπεν· "Ἐλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ὄρτου, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καὶ ζῆσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακούς, λήψεται ἐαυτῷ ἀτιμίαν. Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἐαυτόν· οἱ γὰρ ἐλεγχοὶ τῷ ἀσεβεῖ μωλωπες αὐτῷ. Μή ἐλεγχει κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσι σε· ἐλεγχει σοφὸν, καὶ ἀγαπήσει σε. Διδου σοφῶν ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλὴ Ἀγίων, σύνεσις· τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἡτη ζωῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στρυχρὰ Ἰδιόμελα, Ἡχος α'.

Ε πρέπει τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέταις, καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς αὐτοῦ, τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον οὖσαν ἐπ' αὐτῇ μυστήριον· ἵνα μὴ μόνον τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτὸν τῇ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. Διό περ πάντοθεν, θείᾳ δυνάμει περαιωθέντες, τὴν Σιων κατελάμβανον· καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγορεύοντες, προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ· ἦν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμεν, ὡς πρεσβεύταν ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡχος β'. Ἀνατολίου.

Η τῶν οὐρανῶν υψηλοτέρα υπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβίμ ἐνδοξοτέρα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἡ δὲ υπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ταῖς τῷ Υἱῷ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦ τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγχ ἔλεος.

Ὦ αὐτός. Ιωάννου.

Η πανάμωμος νύμφη, καὶ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός· ἡ Θεῶ προορισθεῖ-

σα εἰς ἐαυτῷ κατοίκησιν, τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως, σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχὴν, τῷ Ποιητῇ καὶ Θεῷ παρατίθεται· ἦν Ἀσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται· καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἢ ὅντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, ἡ λαμπὰς τοῦ ἀπροσίτου φωτὸς, ἢ σωτηρία τῶν πιστῶν, καὶ ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡχος γ'. Γερμανοῦ.

Δ εῦτε ἄποντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, τὴν σεπτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος μακαρίσωμεν· ἐν χερσὶ γάρ τοῦ Υἱοῦ, τὴν ψυχὴν τὴν ἄμωμον ἐναπέθετο· ὅθεν τῇ Ἀγίᾳ Κοιμήσει αὐτῆς, ὁ κόσμος ανεζωποιήθη, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ὡδαῖς πνευματικαῖς μετὰ τῶν Ασωμάτων, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἐορταζών φαιδρῶς.

Δόξα, Ἡχος πλ. α'. Θεοφάνους.

Δ εῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε καὶ χορείαν στησώμεθα· δεῦτε καταστέψωμεν ἄσμασι τὴν Ἐκκλησίαν, τῇ καταπούσει τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. Σήμερον γάρ οὐρανὸς ἐφαπλοῖ τοὺς κάλπους, δεχόμενος τὴν τετοκυῖαν τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρούμενον· καὶ ἡ γῆ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἀποδιδοῦσα, τὴν εὔλογίαν στολίζεται καὶ εὐπρέπειαν.. "Ἄγγελοι χοροστατοῦσι σὺν Ἀποστόλοις, περιδεῶς ἐνατενίζοντες, ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μεθισταμένης, τῆς τεκούσης τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. Πάντες προσκυνήσωμεν αὐτὴν δεάμενοι· Συγγενοῦς οἰκειότητος μὴ ἐπελάθῃ Δέσποινα, τῶν πιστῶν ἐορταζόντων, τὴν παναγίαν σου Κοίμησιν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Δ "σατε λαοὶ, τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀσατε· σήμερον γάρ τὴν ὄλόφωτον ψυχὴν κύτης, εἰς τὰς ἀχράντους παλάμας, τοῦ ἐξ κύτης σαρκωθέντος ἀνευ σπορᾶς, παρατίθησιν· ὡς καὶ πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, δωρηθῆναι τῇ αἰκουμένῃ, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στρυχρὰ Ἰδιόμελα, Ἡχος δ'.

Δ εῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, τὴν Παναγίαν Παρθένον ἀγνήν, ἐξ ἡς ἀρρότως προῆλθε, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος τῷ Πατρὸς, κραζούτες καὶ λέγοντες· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί· Μακαρία ἡ γαστήρ, ἡ χωρήσασα Χριστόν. Αὐταῦ ταῖς ἀγίαις χερσὶ τὴν ψυχὴν παραθεμένη, πρέσβευε ἄχραντε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Τὴν πάνσεπτόν σε Κοίμησιν, Παναγία Παρθένε, ἡσένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς

μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ ποιητοῦ τῶν ἀπόντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἵκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ αληθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτὴν.

Δ αυτικὴν ὥδην σήμερον λαοὶ, ἀσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ἀπενεχθήσονται, φησὶ, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὅπιστοι αὐτῆς, ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει. Ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, δὶς ἡς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότου, ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατέθεται· ἦν ὡς Μητέρα Θεοῦ ανυμνοῦντες, βοῶμεν καὶ λέγομεν· Σῶσον ἡμᾶς, τοὺς ὄμολογοῦντας σε Θεοτόκου, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ λύτρωσαι οινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος δ'.

Οτε ἔξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε, πρὸς τὸν ἐκ σου τεχθέντα ἀφράστως, παρῆν Πάκωθος ὁ Ἀδελφόθεος, καὶ πρῶτος Ιεράρχης, Πέτρος τε ἡ τιμιωτάτη κορυφαία τῶν Θεολόγων ἀκρότης, καὶ σύμπας ὁ θεῖος τῶν Ἀποστόλων χορὸς, ἐκφαντορικαῖς θεολογίαις, ὑμνολογοῦντες, τὸ θεῖον καὶ ἔξαίσιον, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας μυστήριον· καὶ τὸ ζωαρχικὸν, καὶ θεοδόχον σου σῶμα ηδεύσαντες, ἔχαιρον πανύμνητε. "Ὑπερθεν δὲ αἱ πανάγιαι, καὶ πρεσβύταται τῶν Ἀγγέλων Δυνάμεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, κεκυψιαι ἀληθῆαις ἐλεγον· "Αρατε ὑμῶν τὰς πύλας, καὶ ὑποδεξασθε τὴν τεκοῦσαν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν· δοξολογίας τε ανυμνήσωμεν, τὸ σεπτὸν καὶ ἄγιον σῶμα, τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν ἀθεωρητὸν καὶ Κύριον. Διό περ καὶ ἡμεῖς τὴν μνήμην σου ἐορτάζοντες, ἐκβοῶμεν σοι Πανύμνητε Χριστιανῶν τὸ κέρας ὑψωσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἡχος α'.

Εν τῇ Γεννήσει, τὴν παρθενίαν ἐφυλαξας. Ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχυσα τῆς ζωῆς· καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτῳ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἡχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Α' γαβόησον Δαυΐδ, τίς ή παροῦσα Ἐορτή; "Ἡν ανύμνησα φησὶν, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ως θυγατέρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον, μετέστησεν αὐτὴν, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονάς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἀνευ σπορᾶς γεννηθείς· καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι, μητέρες καὶ θυγατέρες, καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι· Χαιρε, ή μεταστᾶσα, πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἡχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο' πάντιμος χορὸς, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἥθροίσθη θαυμαστῶς, τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως,, τὸ σῶμά σε τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πανύμνητε· οἵσι συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες· ἦν πίστει ἐορτάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἡχος γ'. Τὴν ὥραιότητα.

Ε' ν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἀσπορος· ἐν τῇ Κοιμήσει σε, νέκρωσις ἀφθορος· θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν (*), συνέδραμε Θεοτόκε· πῶς γὰρ ή ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἀγνεύτσα; πῶς δὲ ή Μητρόθεος, γεννοφόρος μηρίζσα; Διό σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαιρε ή Κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἡχος.

Προκείμενον, Ἡχος δ'.

Μηησθήσομαι τοῦ ὄνόματός σου.

Στίχ. "Ακουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Πᾶσα πνοή. Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸν Ν'.

Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸ Πεντηκοστάριον Στιχηρὸν ἰδιόμελον.

Ἡχος πλ. β'. Βύζαντος.

Ο" τε ή Μετάστασις, τοῦ ἀχράντου σου σκήνους ηύτρεπιζετο, τότε οἱ Ἀπόστολοι, περικυκλοῦντες τὴν κλίνην τρόμῳ ἐώρων σε· καὶ οἱ μὲν ἀτενίζοντες τῷ σκήνει, θάμψει συείχοντο· ὁ δὲ Πέτρος σὺν δάκρυσιν ἐβόα σοι· Ω' Παρθένε, ὄρῳ σε τρανῶς ἡπλωμένην ὑπτίαν, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, καὶ καταπλήττομαι,

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἀντὶ τοῦ, διπλοῦν, ἔχει, φριξτῶς.

ἐν ᾧ ἐσκήνωσε τῆς μελλουστης ζωῆς ἡ ἀπόλαυσις. Ἀλλ' ὁ ἄχραντε, ἵκετενε ἐκτενῶς τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν, τοῦ σωζεσθαι τὴν πόλιν σου ἄτρωτον.

Εἶτα ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες ὁ αἱ μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ ὁ δ'. εἰς 5'. Ὁστερον δὲ πάλιν οἱ Εἰρμοί.

Κανὼν πρώτος, οὐ νέοντας.

Πανηγυρίζετωσαν οἱ θεόφρονες.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.

Ωδὴ αἱ. Ἡχος αἱ. Ο Είρμος.

Π εποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, η ἱερὰ καὶ εὐκλεὴς Παρθένε μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς, εἴκαρχούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων, τῷ σῷ, ἀδοντας Μονογενεῖ. Ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.

Α μφεπιονεῖτο αὖλων τάξις, οὐρανοθάμων ἐν Σιών τὸ θεῖον σῶμά σου· ἄφνω δὲ συρρέεστασα, τῷν Ἀποστόλων ἡ πληθὺς ἐκ περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἄρδην· μεθ' ὧν ἄχραντε, σοῦ τὴν σεπτὴν Παρθένε μνήμην δοξάζομεν.

Νικητικὰ μὲν βραχεῖα ἦρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἀγνή, Θεὸν κυήσασα· ὅμως μιμουμένη δὲ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Υἱὸν, ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θνήσκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ ἐγείρῃ διαιωνίζουσα.

Κανὼν δεύτερος.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ωδὴ αἱ. Ἡχος δ'. Ο Είρμος.

Α νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὄφθησομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων· καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὴν Κοίμησιν.

Παρθένοι νεάνιδες, σὺν Μαριάμ τῇ Προφήτιδι, ωδὴν τὴν ἔξοδιον νῦν ἀλαλάξατε· ἡ Παρθένος γάρ, καὶ μόνη Θεοτόκος, πρὸς λῆξιν οὐράνιον διαβιβάζεται.

Α ἔιώς ως ἐμψυχον, σὲ οὐρανὸν ὑπεδεξαντο, οὐράνια Πάναγνε θεῖα σκηνώματα· καὶ παρέστηκας, φαιδρῶς ὥραισμένη, ως νύμφη πανάμωμος τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Ωδὴ γ'. Ο Είρμος.

Η δημιουργική, καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῆ ἄκραδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ· μόνος γάρ εἰ "Άγιος, ὁ ἐν Άγιοις ἀναπανόμενος.

Π υναῖνά σε θυητὴν, ἀλλ' ὑπερφυῶς καὶ Μητέρα, Θεοῦ εἰδότες Πανάμωμε, οἱ κλεινοὶ ἀπόστολοι, πεφρικυῖαις ἥπτοντο χερσὶ, δόξῃ ἀπαστράπτουσαν, ως θεοδόχῳ σκῆνος θεώμενοι.

Υπέρφθασε χερσὶ, ταῖς ὑθριστικαῖς τοῦ αὐτοῦ ἀδόους, τομὴν ἡ δίκη ἐπαξισα, τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμψύχῳ κιθωτῷ, δόξῃ τῆς Θεότητος, ἐν ᾧ ὁ Λόγος σὰρξ ἐχρημάτισεν.

Κανὼν δεύτερος. Ο Είρμος.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, η ζωσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξᾳ σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Θυητῆς ἐξ ὁσφύος προαχθεῖσα, τῇ φύσει κατάλληλον Ἀγνή, τὴν ἔξοδον διήνυσας· τεκοῦσα δὲ τὴν ὄντως ζωὴν, πρὸς τὴν ζωὴν μεθέστηκας, τὴν θείαν καὶ ἐνυπόστατον.

Δῆμος Θεολόγων ἐκ περάτων, ἐξ ὑψους Ἀγριγέλων δὲ πληθὺς, πρὸς τὴν Σιών ἡπείροντο, παντοδυνάμω νεύματι, ἀξιοχρέως Δέσποινα, τῇ σῇ ταφῇ λειτουργήσοντες.

Η Ταπική, Ἡχος πλ. αἱ.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαῖ, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γάρ ὁ ἀγώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι εὐδόκησε· Μακάριοι ἐσμὲν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γάρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς σαῖς ἴκεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετα σοῦ.

Ωδὴ δ'. Ο Είρμος.

Ρήσεις Προφητῶν καὶ αἰνήματα, τὴν σάρκασιν ὑπέφηναν, τὴν ἐκ Παρθένου σου Χριστέ, φέγγος ἀστραπῆς σου, εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξελεύσεσθαι· καὶ φωνεῖ σοὶ ἄβυσσος, ἐν ἀγαλλιάσει· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάννηρωπε.

Ιδετε λαοὶ καὶ θαυμάσατε· τὸ ὄρος γάρ τὸ ἄγιον, καὶ ἐμφανέστατον Θεοῦ, τῷν ἐπουρανίων βουνῶν, ἐφ' ὑπερθεν αἴρεται, οὐρανὸς ἐπίγειος, ἐν ἐπουρανίῳ, καὶ ἀφθάρτῳ χθονὶ οἰκιζόμενος.

Ζωῆς αἰδίου καὶ κρείττονος, ὁ θάνατός σου γέγονε, διαβατήριον Ἀγνή, ἐκ τῆς ἐπικήρου, πρὸς θείαν ὄντως καὶ ἄρρενστον, μεθισῶν σε ἄχραντε, ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν Υἱὸν καθορᾷ σου καὶ Κύριον.

Ε' πήρθησαν πύλαι οὐράνιαι, καὶ "Αγγελοί αὖμνησαν, καὶ ὑπεδέξατο Χριστός, τὸ τῆς παρθενίας αὐτοῦ, μητρῶν κεφαλήιον. Χερουβίμ ὑπεῖδέ σοι, ἐν ἀγαλλιάσει. Σεραφίμ δὲ δοξάζει σε χαίροντα.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν αὐτοχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δοξά τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θαύμος ἦν θεάσασθαι τὸν θρανὸν, τῷ Παρβούτιον τὸν ἔμψυχον, τοὺς κενεῶνας, ὑπερχάμενον τῆς γῆς. Μανιαστὰ τὰ ἔργα σου! Δοξά τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ε' ν τῇ Μεταστάσει σου Μῆτερ Θεοῦ, τὸ εὐρυχωρότατον σῶμά σου, καὶ θεοδόχον, τῶν Ἀγγέλων στρατιώτων, ἵερωτάτων πτέρυξι, φόρῳ καὶ γαρῷ συνεκάλυπτον.

Εἰ οἱ αἰκατάληπτος ταύτης καρπὸς, δὶ ὅν οὐρανὸς ἐχρημάτισε, ταφὴν ὑπέστη, ἐκουσίως ὡς θυντός, πῶς τὴν ταφὴν αἴρησεται, ή ἀπειρογάμως κυήσασα.

Ωδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Τὸ θεῖον καὶ ἄρροτον καλλος, τῶν ἀρετῶν σου Χριστὲ διηγήσομαι· ἐξ αἰδίοις γάρ δόξης συναϊδίου, καὶ ἐνυπόστατον λάμψας ἀπαύγασμα, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς. τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, σωματωθεὶς ἀνέτελλας ἥλιος.

Ω' σ' ἐπὶ νεφέλης Παρθένε, τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος ὄχούμενος, πρὸς τὴν Σιών ἐκ περατῶν λειτουργῆσαι σοι, τῇ νεφέλῃ τῇ κούφῃ ἥθροιζετο, αὐτὸς ὁ Ὅψιστος Θεός, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, δικαιοσύνης ἐλαμψεν ἥλιος.

Σαλπίγγων θεόληπτοι γλῶσσαι, τῶν Θεολόγων αὐδρῶν εὐηχέστερον, τῇ Θεοτόκῳ ἐβόων τὸν εξόδιον, ἐνηχούμεναι ὑμνον τῷ Πνεύματι· Χαίροις αὐτήρατε πηγὴ, τῆς τοῦ Θεοῦ ζωαρχικῆς, καὶ σωτηρίου πάντων σαρκώσεως.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

Ε' ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σ汝· σὺ γάρ ἀπειράγαμε Παρθένε, γῆθεν μετέστης πρὸς αἰωνίους μονάς, καὶ πρὸς αὐτελεύτητον ζωὴν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῖσι σε, σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ροτείτωσαν σάλπιγγες, τῶν Θεολόγων σήμερον· γλῶσσα δὲ πολύφθογγος αὐθρώπων, νῦν εὑφημείτω· περιηχείτω ἀπόρ, αὐτερῷ λαμπόμενος φωτί· "Αγγελοί ὑμνείτωσαν, τῇ Παρθένου τὴν Κοίμησιν.

Τὸ σκεῦος διέπρεπε, τῆς ἐκλογῆς τοῖς ὑμνοῖς σοι, ὅλος ἐξιτάρμενος Παρθένε, ἔκδημος, ὅλος ἵερωμένος Θεῷ, τοῖς πᾶσι θεόληπτος καὶ ὃν, ὅντως καὶ δεικνύμενος, Θεοτόκε πανύμνητε. Ωδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

Α"λιον ποντογενὲς, κητῶον ἐντόσθιον πῦρ τῆς τρικυμέρου ταφῆς σου, τί προεικόνισμα, οὐδὲ Ἰωνᾶς ὑποφήτης ἀναδέδεικται· σεσωσμένος γάρ ὡς καὶ προύπετωτο, ἀσινῆς ἐθόα· Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέστεως Κύριε.

Νέμειστοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, "Αναξ ὁ πάντων Θεός· ἐν γάρ τῷ τίκτεν Παρθένον ὥσπερ ἐφύλαξεν, οὗτως ἐν ταῖφῳ τὸ σῶμα διητήρησεν, ἀδιαιρθορον, καὶ συνεδόξασε, θείᾳ μεταστάσει, γέρα σοι ὥσπερ Γίος Μητρὶ χαριζόμενος.

Ο"ντως σε ὡς φαειηνὴ λυχνίαν, αὐλου πυρὸς, θυμιατήριον θείου χρύσεον ἀνθρακος, ἐν τοῖς Ἀγίων Αγίαις κατεσκήνωσε, στάμνον ράθδον τε πλάκα θεόγραφου, κιβωτὸν ἀγίαν, τράπεζαν ἄρτου ζωῆς, Παρθένε ὁ τόκος σου.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφροις, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν εἶδος τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.

Ε' κ σοῦ ζωὴν ἀνατέταλκε, τὰς κλεῖς τῆς παρθενίας μὴ λύσασα· πῶς οὖν τὸ ἀνθρακον, ζωαρχικόν τε σου σκήνωμα, τῆς τοῦ θανάτου πείρας, γέγονε μέτοχον;

Ζωῆς ὑπάρξασα τέμενος, ζωῆς τῆς αἰδίου τετύχηκας· διὰ θανάτου γάρ, πρὸς τὴν ζωὴν μεταβέβηκας, ή τὴν ζωὴν τεκοῦσα τὴν ἐνυπόστατον.

Κοντάκιον, Ἡχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις αἰκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ κέιρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γάρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας αἰειπάρθενον.

Ο Οἶκος.

Τείχισόν σου τὰς φρένας Σωτῆρ μου· τὸ γάρ τείχος τοῦ κάσμου αὐνυμῆσαι τολμῶ, τὴν ἀχραντον Μητέρα σου· ἐν πύργῳ ρήματων ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐνυσιῶν ὄχυρωσόν με· σὺ γάρ βοᾶς τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν προφοράν, λογισμὸν αἰκαταίσχυντον· πᾶσα γάρ δόσις ἐλλαμψεως παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγὲ, ὁ μήτραν οἰκήσας αἰειπάρθενον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ'. τοῦ αὐτῷ μηνὸς, Μηνύμη τῆς σεβασμίας
Μεταστάσεως τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ήμῶν
Θεοτόκου καὶ αἰειπαρθένου Μαρίας.

Στίχοι.

Οὐ θαῦμα θυησκειν κοσμοσώτειραν Κόρην,
Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθυηκότος.

Ζῆσεὶ Θεομήτωρ, καὶ δεκάτη θάνε πέμπτη.

Οτε πρὸς οἴαυτὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ήμῶν προσλαβεῖν εὑδόκησε τὴν ίδιαν Μητέρα, τάτε πρὸ τριῶν ημερῶν, δὲ Ἀγγέλου αὐτῇ τὴν ἀπὸ γῆς μετάταξιν γυνωρίζων, Καιρὸς, φησὶ, τὴν ἐμὴν προσλαβίσθαι Μητέρα πρὸς ἴμαυτὸν. Μηδίγιον οὖν ἐπὶ τούτῳ θεωρινῆς, ἀλλὰ μετ' εὐφροσύνης δίξει τὸν λόγον, καὶ γάρ πρὸς αὐθάνατον ἔρχῃ ζωὴν. Καὶ δὴ τῷ εὐθῷ τῆς πρὸς τὸν Υἱὸν μεταστάσεως, ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἀνεισιπροσευχομένη μετὰ σπουδῆς (εἰώθει γάρ αυγεχῶς ἐν αὐτῷ ἀνιοῦσα προσευχεῖσθαι). ἐφ' ὡς καὶ τι παράδεξεν τὰν ικανήτα αυμβαίνει γενέσθαι· χλίνουσι γάρ ἵξει εἰσετῶν τὰ παρὰ τὸ ὄρος φυτά, καὶ ὡσπερ ἐμψυχωδῶς τὸ προστήκον σῖβας τῇ Δεσποιγῇ αἴποπληροῖσι. Μετὰ δὲ τὰν εὐχὴν, ὑποστρέφει πρὸς τὴν οἰκίαν, καὶ εὐθέως ἐσείσθη ἀπασα. Αὐτῇ, δὲ πολλὰ φῶτα ποιηταμένη, καὶ εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, συγκαλεῖ τοὺς αὐτῆς συγγενεῖς τε καὶ γείτονας· σαροῖ πᾶσαν τὴν οἰκίαν· ἐτοιμάζει τὴν χλίνην, καὶ πάντα τὰ πρὸς ταφὴν ἐπιτίθεια. Δῆλα ποιεῖ τὰ παρὰ τοῦ Ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν λαληθέντα περὶ τῆς εἰς οὐρανοὺς αὐτῆς μεταστάσεως· καὶ εἰς πίστιν τῶν λεγομένων, τὸ δοθὲν αὐτῇ βραβεῖον ὑποδεικνύει· τὸ δὲ τὴν φρίνεικος χλάδος. Αἱ δὲ μετακληθεῖσαι γυναῖκες, τούτων ἀκούσασθαι, θρήνοις οἴαυτας σὺν δάκρυσιν ἔλουσον, καὶ μετ' οἰρωγῆς ὠλοφύρουστο. Ομῶς τοῦ κέπτεσθαι παυσάμεναι, μὴ ἀπορρανισθῆναι ταῦτης ἱκέτευον. Ή δὲ οὐ μόνον αὐτὰς ἀλλὰ καὶ πάντα τὸν κόσμον, μεταστᾶσαι, περισκέπτειν καὶ ἐφορᾶν διεβεβαιοῦστο· καὶ τὸ πολὺ τῆς λύπης ἀφῆσαι τοῖς παραμυθητικοῖς ρήμασι, αἷς πρὸς τοὺς περιεστῶτας ἰλάλει. Εἶτα περὶ τῶν αὐτῆς δύο χιτώνων διατάττεται, ὡς τε τὰς δύο πενιχρούς χήρας ἀνὰ χιτῶνα λαβῖν, αἵ τινες συνήθεις αὐτῇ ήσαν καὶ γυνώριμοι, καὶ τὰ πρὸς διατροφὴν παρὰ αὐτῆς ἐκομίζουστο.

Ταῦτα εὗτα διεξιούστης αὐτῆς καὶ διαταττομένης, γίνεται ἀφνω βρουντῆς βιαίας ήχος, καὶ πλείστων ἐπιστάσια νεφελῶν, ἀπὸ τῶν τοῦ κόσμου περάτων τοὺς Χριστοῦ Μαθητὰς ἀθρόου τῇ οἰκίᾳ τῆς Θεομήτορος φερομένων· ἐν οἷς ήσαν καὶ εἰς θεόσσφοι Ἱεράρχαι, Διοικοῦσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, Ἱερόθεος τέ οὔρου, καὶ Τιμέθεος. Οἱ, ἐπεὶ ἔμαρτον τὴν αἰτίαν τῆς αὐτῶν ἀθρόας παρευσίας, τοιαῦτα ψρός αὐτὴν διεξίσται λέγοντες· Σί, Δεσποινα, μένουσαν ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς αὐτέν τὸν Δεσπότην ήμῶν· καὶ διδάσκαλον βλέποντες, παρεμβούμεθα· υῦν δὲ πῶς οἰσομεν τὸ πάθος; Επεὶ δὲ τῷ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου βουλῇ μεθίσταται πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, χατρακεῖν τοῖς ἐπὶ σοὶ οἰκενομουμένοις.. Ταῦτα λέγοντες, τοῖς δάκρυσιν οἴαυτούς ἔβρεχον. Η δὲ πρὸς αὐτούς· Μή φίλοι Μαθηταὶ τοῦ ἡμοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, μὴ πένθος ἐργάσοντες τὴν εἰμὴν χαράν· αλλὰ τὸ ἐμὸν σῶμα, καθὼς ἐγὼ σχηματίσω τῇ χλι-
νῇ, κηδευστε.

Τούτων εὗτα πληρωθίντων, φθάνει καὶ Παῦλος ὁ Σεπιστος, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς· ὃς καὶ πειών πρὸς τοὺς

πόδας τῆς Θεομήτορος, προσεκύνησε· καὶ ἀνοίξας αὐτοῦ τὸ στήμα, διὰ πολλῶν ἔγκωμιαζει αὐτὴν· Χαῖρε, λέγω Μήτηρ τῆς ζωῆς, καὶ τοῦ ἐμοῦ χηρύγματος η ὑπέθεσις. Εἰ γάρ, καὶ τὸν Χριστὸν μὴ τεθέσματι, ἀλλὰ σὲ βλέπων, ἔκεινου ἐδόκουν θεωρεῖν. Είτα συντάσσεται πᾶσιν η Ἡλέσιος. Ἀναπίπτει ἐπὶ τῆς χλίνης. Σχηματίζει τὸ πανάκραυτον αὐτῆς, ὡς τίθειλήθη, σῶμα. Ὅπερ συστάσεως χόσμου, καὶ εἰρηνικῆς διαγωγῆς δεήσεις ποιεῖται. Ηὐλαγίας τῆς δὲ αὐτῆς πληροῖ καὶ αὐτούς· καὶ οὕτως εἰς χεῖρας τοῦ ιαυτῆς Υἱοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πνεῦμα ἀφίησι.

Ἐπὶ τούτοις ἀρχεται τῶν ἔξοδίων ὅμηνον ὁ Ηέτρος· αἴρουσιν οἱ λοιποὶ τῶν Ἀποστόλων τὸ χλινίδιον, καὶ οἱ μὲν προάγουσι μετὰ λαμπάδων καὶ ὑμνῷδες, οἱ δὲ ἐφέπονται, τὸ Θεοδόχου σῶμα πρὸς τὸ μνῆμα προπέμποντες. Τότε δὴ τότε καὶ Ἀγγελοι ὑμνοῦντες ἡκεύοντο, καὶ φωναὶ τῶν ὑπερκοσμίων ταξεων τὸν ἀέρα ἐπλήρουν. Ήφαῖς οἱ τῶν Ιουδαίων Ἀρχούτες, τινάς τοῦ σχλού ἀνερεύσσαντες, πειθούσοι πειράσαι τὴν χλίνην περιτρέψατε εἰς γῆν, ἐφ' τὸν τὸ ζωαργικὸν ἐτέθη σῶμα, καὶ τοῦτο, καταβαλεῖν. Αλλ' ηδη τοὺς τολμητὰς η δίκη φθάσασα, ὄμματαν τυφλώσει πάντα χολάζει. Ήνα δὲ αὐτῶν καὶ ζειρῶν ἀποστερεῖ αὐμοτέρων, μανικώτερον ὄρμήσαντα, καὶ τοῦ ἑροῦ ἐκείνου σχιμπόδος ἐναφάμενον· ἐς παρὰ τὴν χλίνην τὰς αὐθαδεῖς χεῖρας, κοπείσας τῷ ἔιφες τῆς δίκης, ἀπγωρημένας ἀφεῖς, ἐμεινεν ἐλεεινὸν θέαμα· ἵως οὐ προστεύσας εἰς ὅλης ψυχῆς, καὶ θεραπείας τυχῶν, ἀποκατέστη ως τὸ πρότερον ὑγιής. Οὐτω καὶ τοῖς τυφλωθεῖσι, πιστεύσασι, μέρος τι τοῦ παλλίου τῆς χλίνης ἐπιτεθέν, τὸν ιασιν ἰδωρήσατο. Οἱ δὲ Ἀπόστολοι, καταλαβόντες τὸ ζωαρχικὸν σῶμα καὶ τρεῖς ημέρας προσμένουσιν ἐν αὐτῷ, τῶν γινομένων ἀπαύστως φωιῶν ὑπακούοντες.

Ἐπεὶ δὲ, κατὰ θείαν οἰκονομίαν, εἰς τῶν Ἀποστόλων, ἀπολειφθεῖς τῆς χηδείας τοῦ ζωαρχικοῦ σώματος, καὶ τρίτη παραγεγονές ημερα, ηθύρει σφέδρα καὶ συνεχεῖτο, διὰ τὸ μὴ τῶν αὐτῶν καὶ αὐτὸν ἀξιωθῆναι, ων τῇ αὐθησαν πάντες οἱ συναπόστολοι, κοινῇ ψήφῳ, ἵνεκα τοῦ ἀπολειφθεῖτος Ἀποστόλου, τὸν τάφον ηνοιξαν, οὗτω δέξανται οὐτοῖς πάριν, εἰς τὸ προσκυνῆσαι καὶ αὐτὸν τὸ πανάμωμον ἐκείνου σκηνὸς καὶ ιδόντες ἐξιστησαν. Εὔροι γάρ αὐτὸν χεινὸν τοῦ Ἀγίου σώματος, μόνην δὲ τὴν σινδόνα φέροντα, παραμύθιον μείνασαν τοῖς λυπεῖσθαι μέλλουσε, καὶ πάσι τοῖς πιστοῖς, καὶ τῇ μεταθέσεως ἀψευδεῖς μαρτύριον. Καὶ γάρ μεχρι τοῦ νῦν ὃ ἐν πέτρᾳ διαγλυφεῖται προσκυνεῖται σώματος μένων χεινός, εἰς δέξαν καὶ τιμὴν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ημῶν Θεοτάκου, καὶ αἰειπαρθένου Μαρίας·

Η τοῖς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ημᾶς, ως ἀγαθὸς καὶ φιλανθρωπος.
Ωδὴ η. Ὁ Είρμος.

Iταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρὶ, θεῖος ἔρως αντιτατόμενος, τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε· τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα, θεοπνεύστω λογικῇ, τῇ τῶν οσίων τριφθόγγῳ λύρᾳ αντεφθεγγόμενος, μουσικοῖς ὄργανοις ἐν μέσῳ φλογός· Ο δεδοξασμένος, τῷ πατέρων καὶ ημῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ..

Hεοτεύκτους πλάκας Μωϋσῆς, γεγραμμένας τῷ θείῳ. Πνεύματι, ἐν θυμῷ συνέτριψεν· ἀλλ' ὁ τούτου Δεσπότης, τὴν τεκοῦσαν ἀσιν-

τοῖς όρανίοις φυλάξας δόμοις, νῦν εἰσωκίσατο.
Σὺν αὐτῇ σκιρτῶντες βοῶμεν Χριστῷ· Ὁ δεδο-
ξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ήμῶν, Θεὸς εὐλο-
γητός.

F'ν κυριάλοις χείλεσιν ἀγνοῖς, μουσικῇ τε
καρδίας φόρμιγγι, σὲν εὐήχῳ σάλπιγγι,
ψυρλῆς διανοίας, τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς, ἐν
τῇ ευτήμῳ αλητῇ ήμέρᾳ τῆς Μεταστάσεως,
πρακτικαῖς προτοῦντες βοῶμεν χερσίν· Ὁ δε-
δοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ήμῶν, Θεὸς εὐ-
λογητὸς εῖ.

O' θεόφρων ἥθροισται λαός· τῆς γὰρ δόξης
Θεοῦ τὸ σκήνωμα, ἐκ Σιών μεθίσταται
πρὸς οὐράνιον δόμον, ἔνθα ἥχος οὐθαρὸς ἕορ-
ταζόντων, φωνὴ ἀφράστου ἀγαλλιάσεως, καὶ
ἐν εὐφροσύνῃ βοῶντων Χριστῷ· Ὁ δεδοξασμέ-
νος, τῶν Πατέρων καὶ ήμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Είρμος.

O ὅν ἐλαίτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀ-
πειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔ-
ψκλλον· Υπερύμητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύ-
ρος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Nεανίσκοι καὶ παρθένοι τῆς Παρθένου τε
καὶ Θεομήτορος, τὴν μνήμην σέβοντες,
πρεσβῦται καὶ ἄρχοντες, καὶ βασιλεῖς σὺν
ιριταῖς, μελωδήσατε· Ὁ τῶν Πατέρων Κύρος,
καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Sαλπιστάτωσαν τῇ σάλπιγγὶ τοῦ Πνεύματος,
ὅρη οὐράνια· ἀγαλλιάσθωσαν νῦν, βουνοὶ,
καὶ σκιρτάτωσαν θεῖοι Ἀπόστολοι· ἡ Βασί-
λισσα, πρὸς τὸν Γεόν μεθίσταται, σὺν αὐτῷ
ἀεὶ κρατοῦσα.

H' πανίερος Μετάστασις τῆς θείας σου, καὶ
ἀκηράτου Μητρὸς, τὰ ὑπερκόσμια, τῶν
ἄνω Δυνάμεων, ἥθροισε τάγματα, συνευφραίνε-
σθαι, τοῖς ἐπὶ γῆς σοι μέλπουσιν· Ὁ Θεὸς εὐ-
λογητὸς εῖ.

Ωδὴ η. Ὁ Είρμος.

Φλόγα δροσίζουσαν Ὅσιους, δυσφεβεῖς δὲ
καταφλέγουσαν, Ἀγγελος Θεοῦ ὁ παν-
σθενῆς, ἐδειξε Πχισί· ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν
εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, φθορὰν θάνατου,
καὶ ζωὴν βλυστάνουσαν τοῖς μέλπουσι· Τὸν
Δημιουργὸν μόνον υμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι,
καὶ ὑπερψυοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

P' ήμασιν εἴχοντο τῆς θείας, ιιθωτοῦ τοῦ ἀ-
γιάσματος, πᾶσα ἡ πληθὺς τῶν Θεολόγων
ἐν τῇ Σιών· Πῇ νῦν ἀπαίρεις σκηνὴ ιρανγάζον-
τες, Θεοῦ τοῦ ζῶντος; Μὴ διαλίπης ἐποπτεύον-

σα, τοὺς πίστει μέλποντας· Τὸν Δημιουργὸν
μόνον υμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερ-
ψυοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

O" πῶς υψώσασα τὰς χεῖρας, ἐκδημεῖσα ἡ
πανχύμωμος, χεῖρας τὰς Θεὸν ἕγκαλισμέ-
νας, σωματικῶς ἐν παρόντοις, ὡς Μήτηρ ἔφη-
σε πρὸς τὸν τεχθέντα· Οὓς μοι ἐκτήσω, εἰς
αἰῶνας φύλαττε βοῶντας σοι· Τὸν Δημιουργὸν
μόνον υμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερψυοῦ-
μεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Είρμος.

P αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμέ-
νην ἀπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψύζετε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Tὴν μνήμην σου ἀχραντε Παρθένε, Ἀρχαί
τε καὶ Ἐξουσίαι σὺν Δυνάμεσιν, Ἀγγελοι
Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι Κυριότητες, τὰ Χερουβίμ
δοξαζούσι, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ· ἀνθρώπων
δὲ τὸ γένος υμνοῦμεν, καὶ ὑπερψυοῦμεν εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

O' ξένως οἰκήσας Θεοτόκε, ἐν τῇ ἀχράντῳ
νηδοῦ σου σαρκούμενος, οὗτος τὸ πανίε-
ρον, πνεῦμα σὺ δεξαμενος, ἐν ἑαυτῷ ιατέπαυ-
σεν, ὡς ὁ φειλέτης Γεός· διὸ σὲ τὴν Παρθένον
υμνοῦμεν, καὶ ὑπερψυοῦμεν εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

O" τῶν ὑπέρ ἔννοιαν θαυμάτων, τῆς ἀειπαρ-
θέντες καὶ Θεομήτορος! τάφον γὰρ οἰκή-
σασα, ἐδειξε Παραδεισον· ω παρειωτες σήμερον,
χαίροντες ψάλλομεν· Τὸν Κύριον υμνεῖτε τὰ ἔρ-
γα, καὶ ὑπερψύζετε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον, ὅπερ στιχολογεῖται ἐν ἐκάστῳ
τροπαρίῳ τῆς παρούσης Ωδῆς.

Αἱ γινεῖαι πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Ο Είρμος.

Nενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοὶ¹
Παρθένε ἀχραντε· παρθενεύει γὰρ τό-
κος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος· Ἡ
μετὰ τόκος Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζω-
σα, σωζοις αεὶ, Θεοτόκε τὴν ιληρονομίαν σα.

E' ζίσαντο Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐν τῇ Σιών
σκοπούμεναι, τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, γυ-
ναικείαν ψυχὴν χειρίζόμενον· τῇ γὰρ ἀχράντως
τεκούσῃ, υἱοπρεπῶς προσεφωνει· Δεῦρο Σέμυη,
τῷ Γεώῳ καὶ Θεῷ συνδοξάσθητι.

Συνέστειλε χορὸς τῶν Ἀποστόλων, τὸ θεοδόχον Σῶμα σου, μετὰ δέους ὄρῶντες, καὶ φωνῇ λιγυρᾷ προσφεγγόμενοι· Εἰς οὐρανίους θαλάμους, πρὸς τὸν Υἱὸν ἐκφοιτῶσα, σωζοῖς αἵτινες, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Κανὼν δευτερος.

Μεγαλυνάριον στιχολογούμενον καὶ αὐτὸς ὡς τὸ αὐνωτέρω.

Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου, ὄρῶντες ἐξεπλήντεντο, πῶς τὴν Παρθένον ἀπάριτη, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

‘Ο Είρμος.

» **A**πᾶς γηγενῆς, σκιρτάτῳ τῷ πνεύματι,
» **A**λαμπαδουχούμενος· πανηγυρίζετω δὲ,
» αὐλῶν Νόων φύσις γεραιόρουσα, τὴν ἵεραν πα-
» νήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτῳ· Χαῖροις
» παμπακάριστε, Θεοτόκε ἀγνὴ ἀειπάρθενε.

Δεῦτε ἐν Σιών, τῷ θείῳ καὶ πίονι, ὅρει τοῦ ζῶντος Θεοῦ, ἀγαλλιασώμεθα, τὴν Θεοτόκον ἐνοπτρίζόμενοι· πρὸς γὰρ τὴν λίαν κρείτονα, καὶ θειοτέραν σκηνὴν, ὡς Μητέρα, ταύτην εἰς τὰ “Αγια, τῶν Ἀγίων Χριστὸς μετατίθησι.

Δεῦτε οἱ πιστοί, τῷ τάφῳ προσέλθωμεν, τῆς Θεομήτορος, καὶ περιπτυξώμεθα, καρδίας χείλη ὅμιματα μέτωπα, εἰλικρινῶς προσάπτοντες· καὶ ἀρυσώμεθα, ἴαμάτων, ἀφθονα χαρίσματα, ἐκ πηγῆς ἀεννάου βλυστάνοντα.

Δέχου παρ’ ἡμῶν, ωδὴν τὴν ἐξόδιον, Μῆτερ τοῦ ζῶντος Θεοῦ· καὶ τῇ φωτοφόρῳ σου, καὶ θείᾳ ἐπισκίασον χάριτι· τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ, τὴν εἰρήνην, ἀφεσιν τοῖς μέλπυσι, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ἐξαποστειλάριον, Ἡχος γ'. ἐκ τρίτου.

Aπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Εἰς τοὺς Αἴγους, ἰστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψαλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτερότητες τὸ α.

‘Ἡχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Tὴν ἐνδόξω Κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγάλλονται, καὶ Ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα· πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ωδὴν σοι ἐξόδιον, προσφωνοῦσα τῇ Μητρὶ τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε, ἡ τὸ γένος, τῶν αὐθρώπων ρύσαμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως.

Eκ περάτων συνέδραμον, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, θεαρχίῳ νεύματι τοῦ κηδεύ-

σαί σε· καὶ ἀπὸ γῆς αἱρομένην σε, πρὸς ὑψος θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ, ἐν χαρᾶ ἀνεβόων σοι· Χαῖρε ὄχημα, τῆς Θεότητος ὄλης· χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῷ τοκετῷ σου συνάψασα.

Tὴν ζωὴν ἡ θυσίασα, πρὸς ζωὴν μεταβέβηκας, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου τὴν αὐθαίνατον, δορυφορούντων Ἀγγέλων σοι, Ἀρχῶν καὶ Δυνάμεων, Ἀποστόλων Προφητῶν, καὶ ἀπάστης τῆς κτίσεως, δεχομένου τε, αἱκηράτοις παλάμαις τοῦ Υἱοῦ σου, τὴν ἀμώμητον ψυχήν σου, Παρθενομῆτορ Θεόνυμφε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος πλ. β'.

Tῇ αὐθανάτῳ σου Κοιμήσει, Θεοτόκε Μήτηρ τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς Ἀποστόλους, αἱρίσθεντος διήρπαζον· καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὅμοχώρους παρέστησαν τῷ ἀχράντῳ σου σώματι· οἱ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ, μελωδοῦντες ἀνεβόων· Χαῖρε κεχαριτωμένη, Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Μεθ' ὡς Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἴκετενε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη.

Διδοται καὶ ἄγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Εορτῆς ‘Ωδὴ γ'. καὶ σ'.

Εἰ δὲ βουλει, εἰπὲ τὰ παρόντα ‘Αντίφωνα.

‘Αντίφωνον Α'.

Στίχ. α. Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σωτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄντο μα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. γ'. Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

‘Αντίφωνον Β'.

Στίχ. α. Ἀγαπᾶ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπέρ πάντα τὰ σκηνώματα Ιακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις

Διαυμαστὸς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σου, καὶ πρόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. γ'. Ο Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. δ'. Ηγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Υψίστος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο μονογενῆς Υἱὸς καὶ Δόγος τοῦ Θεοῦ,

Αντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ετοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεὸς, ἐτοίμη ἡ καρδία μου.

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Στίχ. β'. Τί ανταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ων ἀνταπέδωκέ μοι;

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Στίχ. γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι..

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὃ ἐν Αγίοις Διαυμαστὸς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Απολυτίκιον. Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Κοντάκιον. Τὴν ἐν πρεσβείαις, κτλ.

Εἰς τὸ, Εξαιρέτως. Αἱ γενεαὶ πᾶσι, κτλ.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου, κτλ.

Εἴδομεν τὸ φῶς, καὶ Λαόλυσις.

Τῇ ΙΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδῆς τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἷτα τοῦ Αγίου Μανδηλίου· καὶ τοῦ Αγίου Μάρτυρος Διομήδους.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, ἴστωμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Αγίας Εἰκόνος τρία.

Ηχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὄμμασιν, ἐποψόμεθά σου τὴν Εἰκόνα; ἦν τὰ τῶν Αγγελων ἔρατεύματα, βλέπεντα ἀδεῶς ή δεδύνηται, θεῖκῷ φω-

τὶ ἀστραπτομένην απαιρει γάρ ἀπὸ γῆς ἀπίστων σήμερον, καὶ πόλιν πρὸς Βασιλίδα καὶ λαὸν εὔσεβη, ἐπιδημεῖ θείᾳ νεύσει· ἦς περ τῇ εἰσόδῳ ἐπευφραίνονται Βασιλεῖς προσπίπτοτες ταύτῃ, μετὰ φόβου Χριστὲ καὶ πίστεως.

Ποίαις οἱ χοῖκοι φαύσομεν, τῆς Εἰκόνος σὺ Λόγε παλάμαις; οἱ ρέρυπωμένοι τοῖς πταῖσμασι, τοῦ ἀναμαρτήτου Θεοῦ ἡμῶν; οἱ ἐν μολυσμοῖς, τοῦ ἀπροσίτου; Καλύπτει τὰ Χερουθίμ τὰς ὄψεις τρέμοντα· οὐ φέρει τὰ Σεραφίμ ὄρᾶν τὴν δόξαν σου· φόβῳ δουλεύει σοι ιτίσις. Μὴ οὖν κατακρίνης ἀναξίως σου τὴν Μορφὴν, Χριστὲ τὴν φρικτὴν, ασπαζομένους ἡμᾶς ἐκ πίστεως.

Πάλιν Δεσποτικῆς παρέει, πανηγύρεως θείᾳ ἡμέρᾳ· ὃ γάρ ἐν ὑψίστοις καθήμενος, νῦν ἡμᾶς σαφῶς ἐπεσκέψατο, διὰ τῆς σεπτῆς αὐτοῦ Εἰκόνος· ὃ ἄνω τοῖς Χερουθίμ ὡν ἀθεώρητος, ὄραται διὰ γραφῆς οἷς περ ὠμοίωται, Πατρὸς ἀχράντῳ δακτυλῷ, μορφωθεὶς ἀρρήτως, καθ' ὅμοιωσιν τὴν αὐτοῦ· ἦν πίστει καὶ πόθῳ, προσκυνοῦντες ἀγιαζόμεθα.

Καὶ τοῦ Αγίου Τρία.

Ηχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Γατρεύειν παθήματα, φυγαδεύειν νοσήματα, ἀπελαύνειν πνεύματα πονηρότατα, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, παμμάκαρ ἡξίωσαι, ἀφαίσας ἀνδρικῶς, τὰ ἐκείνων σεβάσματα, ταῖς ἐνστάσεσι, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς στεφνόρε, συμπολῖται, τῶν Αγγέλων, τῶν ἀθλοφόρων ὅμοσκηνε.

Τὴν ἀγῶνα ἡγάντισαι, καὶ τὸν δρόμον ἐτέλεσας, καὶ τὴν πίστιν ἐνδοξεῖ συνετήρησας, καὶ πρὸς Θεὸν προσεχώρησας, βραχεῖον τὰ θαύματα, παρ' αὐτοῦ ἀπολαβὼν, καὶ τῆς οἵκης τὸν στέφανον, τὸν ἀμάραντον, ως ἀγήτητος, Μάρτυς, ως τῆς ἄνω, βασιλείας κληρονόμος, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Εν ὅδῳ μαρτυρίου σου, ως ἐν πλούτῳ τερπόμενος, Διομήδης Κύριε τῇ βουλήσει σου, αὐτοῦ τὸ πνεῦμα εἰς χεῖράς σου, Χριστὲ παραδέδωκεν, ἐκτιμηθεὶς σὴν κεφαλὴν, μετὰ τέλος μακάριον, καὶ γενόμενος, ὁδηγὸς ἀληθείας τοῖς ἀθέοις, πηρωθεῖσι παραδέξως, καὶ διὰ πίστεως βλέψασι. Δόξα, καὶ νῦν, Ηχος πλ. β'.

Δεῦτε τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν, τῆς παναμώμου Θεοτόκου ἑορτάσωμεν· σήμερον γάρ Αγγελοι πανηγυρίζουσι, τὴν σεπτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ πρὸς εὐωχίαν ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς συγκαλοῦσι τοῦ βοῶν ἀσι-

γκτώ φωνή· Χαῖρε, ἡ μεταστάσα ἀπὸ γῆς, καὶ πρὸς οὐρανίους μονὰς μετοικήσασα. Χαῖροις ἡ τῶν Μαθητῶν τὸν χορὸν, διὰ νεφέλης κούφης εἰς ἥν συναγαγόσσα. Χαῖροις ἡ ἐλπὶς καὶ προστασία ἡμῶν. Σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Εἰς τὸν Στίχ., Στιχηρὴ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς.

”Ηχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἥθροισται ἐκ περάτων,
Δ Γεθσημανῆ χωρίω, Μῆτερ Θεοῦ κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σῶμά σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ω τῶν ὑπερφυῶν Ἀγνήσου μυστηρίων! τοῦ Θεοῦ γὰρ ὡς Μήτηρ, πρὸς τοῦτον Θεοτόκε, λαμπρῶς νῦν ἐξεδήμησας.

Στίχ. Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀληθειαν, καὶ οὐ μὴ αἴθετήσει αὐτὴν.

Kλίμαξ πρὸς οὐρανὸν, ὁ τάφος τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου πελει, ἀνάγουσα τοὺς πίστει, αὐτὴν ἀεὶ δοξαίζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. ”Ομοιον.

Oτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης, συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κηδεῦσαι, Παρθένε οἱ Ἀπόστολοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας Εἰκόνος. ”Ηχος β'.

Tὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰτόμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν Χριστὲ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ρύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαρᾶς ἔπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς. Ἐν τῇ Γεννήσει.

Καὶ Ἀπόλυτοις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ.

Μετὰ τὴν αἱ. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

”Ηχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Kαθορῶσαι ἀληθῶς, αἱ τῶν Ἀγγελῶν στρατιαὶ, τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν, ἄχραντε Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένη πανύμνητε Παναγία, ἔχοντες βουλὴν τοῦ τεχθέντος ἐκ σῆς, σίφος Μαθητῶν συναθροίσασαι, ἐν εὐφροσύνῃ ἔφερον τὸ τίμιον, εἰς τὸν Παράδεισον σῶμά σης, Χριστὸν ὑμνοῦσαι, τὸν ζωοδότην, ὅντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ωμοιον.

Eν χερσὶ τοῦ διὸ ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλα-

στουργός σου καὶ Θεὸς (*), πρὸς τὴν ἀκήρατον μετέστησεν εὐφροσύνην· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἀπαντες κυρίως, ὅμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

’Ο Ν'. Εἶτα οἱ Κανόνες τῆς Ἐορτῆς, τῆς Ἀγίας Εἰκόνος, καὶ τοῦ Ἀγίου.

’Ο Κανὼν τῆς Ἀγίας Εἰκόνος, οὐ νό Ακροστιχίς.

Σῆς Ἐκσφράγισμα Σῶτερ ὄψεως σέθω:

Γερμανοῦ Πατριάρχου (**).

Ω̄ ἐν αἱ. ”Ηχος πλ. β'. Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.
Sωματικῶς μορφωθῆναι τὸ καθ' ἡμᾶς, ὁ τὸ πρὶν ἀσώματος, εὔδοκίᾳ πατρικῆ, μὴ ἀπανηνάμενος, μορφῆς ἐχαρίσατο ἡμῖν, θεῖον Εκτύπωμα.

H ἀπαράλλακτος φύσις ὁ τοῦ Πατρὸς, ὄρος ἀκριβέστατος, τὴν βροτείαν ύπελθών, σάρκα ἴδιωματα ἐν γῇ, καταλέλοιπεν ἡμῖν εἰς οὐρανοὺς ἀνελθών.

Sαλευομένην ἀπάτη τοῦ δυσμενοῦς, τὴν κληρονομίαν σου, ἐδικαίωσας Χριστὲ, τοῖς σεπτοῖς σου πάθεσιν αὐτὴν, ἐδραιώσας, καὶ μορφῆς τῷ Εκτυπώματι. Θεοτοκίον.

E κ τῶν ἀγνῶν σου λαγόνων ύπερφυῶς, σάρκα δανεισάμενος, ὁ τὸ εἶναι παρασχών, πᾶσι Παναμώμπτε βροτοῖς, καθωράθη, οὐκ ἐκστάς οὐδὲ τὸ πρότερον.

’Ο Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

’Ωδὴ αἱ. ”Ηχος δ'. Ανοίξω τὸ στόμα μου.

Fωτὶ αὐγαζόμενος, τῷ τρισηλίῳ διάλυσον, τὸν ζόφον Μακάριε τῆς αγνωσίας μου, τὴν φωσφόρον σου, ὅπως ύμνησω μημην, καὶ τὰ κατορθώματα, τῆς πολιτείασου.

H αθῶν ἀνεπίδεκτον, τὸν λογισμὸν ἐργασάμενος, δοχεῖον Ἀοίδιμε, ὥφθης τῷ Πνεύματος, καὶ ἀνέβλυσας, ἰάσεων πελάγη, πᾶσαν κατακλύζοντα, νόσων ἐπήρειαν.

Zωῆς ἐφιέμενος, ἀτελευτήτου ποτήριον, θανάτῳ πανεύφημε, πιεῖν κατέσπευσας· καὶ ἐπέτυχες, ὡς εἶδεν ὁ καλῶν σε, πρὸς στέφος ἀμάραντον, Μάρτυς ἀγήττητε. Θεοτοκίον.

H πόλις ἡ ἐμψυχος τῷ Βασιλέως πανύμνητε, ἡ ξένην καὶ γέννησιν, καὶ θείαν κοίμησιν,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἡ ὡς πλαστοργοῦ σου καὶ Θεοῦ εὐδοῦται δμως η ἐννοια καὶ τοῦ ἐνός καὶ τοῦ ἄλλου.

(**) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἐπερον Κανόνα τῆς Ἀγίας Εἰκόνος, πρὸς τὸ, Κύρια ταλάσσης ἀνώνυμον δμως, καὶ οὐ τοσοῦτον γλαφυρόν.

ἐπιδείξασα, τὴν πόλιν σου ἐκ πάσης, σεισμοῦ καταπτώσεως, δεῖξον ἀλώβητον.

Tῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔζιν "Αγιος ὡς σύ. Καταστολῇ τῶν ἀρετῶν, περιέδησας Σωτερ, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, κινήσας βασιλικὴν, καρδίαν συνασπισμὸν, ἐνζητῆσαι σου τὸ ἀφομοίωμα.

Sυλῆσαι θέλων τὰ ιαλά, καὶ τῷ χρόνῳ μειῶσαι, ὁ τῷ φθόνῳ γεννήτωρ, χερσὶ βεβηλοῖς αὐτὰ, παρέδωκεν ἀγαιδῶς· ἀλλ' ἥλεγχθη, μάτην λογιζόμενος.

Pαιδρῶς ἡγάλλετο ποτὲ, ὁ Δανῦδ προχρεύων, κιθωτοῦ τῆς ἀγίας· καὶ νῦν ὁ σικῆπτρα λαχών, ἴθυνει βασιλικὰ, πλέον χαίρει, θείῳ Ἐκτυπώματι. Θεοτοκίον.

Pέζόθεν πᾶσαν ἐκτεμεῖν, τοῦ Προπάτορος θέλων, ὁ Υἱός σου Παρθένε, φυεῖσαν παρακοὴν, ἐκ τῆς γαστρὸς σου ἀγνὴ, προσλαμβάνει, ὅλον τὸ ἀνθρώπινον.

Τοῦ Ἀγίου. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Aρρήτῳ καὶ θείᾳ χειρουργίᾳ, καθαίρων τὰ πάθη τῶν βροτῶν, πρὸς τοῦ Θεοῦ δεδωροῦσαι, πιστοῖς ἵατρος ἄριστος, καὶ πρεσβευτῆς θερμότατος, τῶν σὲ τιμώντων Πανόλθιε.

Oδὸν μαρτυρίου σৎ δραμοῦμαι, καὶ σοῦ ἐκμιμήσομαι στερρῶς, τὸ πάθος τὸ ἐκουσιον, ὁ Μάρτυς ἀγεκραύγαζεν, ἐπὶ σφαγὴν ἐλκόμενος, πρὸς σὲ τὸν μόνον Θεὸν ἥμῶν.

Oἶνδοξος Μάρτυς Διομῆδης, ἥμᾶς συγκαλέσας μυστικῶς, πρὸς εὐωχίαν σήμερον, προτίθεται τοὺς ἀθλούς αὐτοῦ, ὡς καρυκείαν ἄνδρον· δεῦτε πιστοὶ ὀπολαύσωμεν.

Θεοτοκίον.

Tὴν πόλιν σου ταύτην ἀπὸ πάσης, σεισμοῦ καταπτώσεως Ἀγνὴ, ὡς σοὶ θεοχαρίτωτε, ἀνακειμένην λύτρωσαι, καὶ ἐν εἰρήνῃ φύλαττε, καὶ ὅμοιοί σε τὴν ποίμνην σου.

Ο Είρμος.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα τῆς Ἀγίας Εἰκόνος.

Ὕχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Eδέσσος Βασιλεὺς, Βασιλέα τῶν ὅλων, οὐ σκῆπτρα καὶ στρατὸν, ἀλλὰ πληθὴ θαυμάτων, τῷ λόγῳ προφέροντα, ἐπιγνούς σε ἴκετευε, τὸν Θεάνθρωπον, τοῦ πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι. Ἐκμαγεῖον δὲ, ὡς σৎ ὅρῶν ἀνεβόχ· Θεός μου σὺ καὶ Κύριος.

Δόξα, Τοῦ Ἀγίου, Ὅχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν· Καμάτων τὴν χάριν παρὸ Θεοῦ, κομισάμενος Μάρτυς ὥφθης σοφὲ, κοινὸν ἔργαστήριον, τῶν νοσούντων μακάριε, ὑπὸ Πνεύματος θεία, παρέχων ἰάματα, τοῖς προστρέχουσι πίστει, τῇ θείᾳ ἐντεύξει σৎ· ὅθεν παραδόξως, καὶ δακύμων τὰ πλήθη, ἐλαύνεις ἐνάσοτε, ἵατρε ἀξιάγακε, ἀθλοφόρε Διόμηδες. Πρέσθενε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ πιαισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἕορταζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Εορτῆς.

H Θεὸν συλλαβοῦσα ἀνευ σπορᾶς, σαρκωθέντα τεκοῦσα δίχα φθορᾶς, τὴν νέαν ἀμφιέννυσαι, ἀφθαρσίαν τοῦ Πνεύματος· ὡς γάρ ζωῆς σὺ Μήτηρ, καὶ πάντων Βασίλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, Παρθένε τὴν ἄϋλον. Οὐθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς ἥμῶν νάματα. Θεομῆτορ πανάμωμε, πρέσθενε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῷ πιαισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὴν θείαν σου Κοίμησιν.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὡδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Aπανιστάμενον, τῆς πρὸς ἀνίσχοντα, καὶ πρὸς τὴν ἥμετέραν τὸ ἱερὸν, Σωτερ Ἐκμαγεῖόν σου, νῦν ὁ Θεόφρων Βασιλεὺς, πλησιάσαν ὑποδέχεται.

Tυκὸ μὲν ἥλιος, αὐγάζων ὅμιασι· γλυκυτέρα δὲ ὄψις ἡ σὴ Χριστὲ, τοῦ Αφομοιώματος· ὅτι ὁ μὲν τὰ αἰσθητὰ, αὕτη δὲ τὰ νοητὰ φωταυγεῖ.

Iσχὺς ἐξελιπεν, Ἰσμαηλίτιδος, δεξιᾶς· τῷ γάρ ὅπλῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ, πᾶσαν τὴν περίθολον, ὁ κραταιόφρων Βασιλεὺς, τὴν αὐτῆς εἰς γῆν κατέβαλεν. Θεοτοκίον.

Sυντηρηθῆναι σৎ, τὴν πόλιν Ἀχραντε, ἀσινῇ ἐξέφοδος βαρβαρικῆς, πρέσθενε δεόμεθα· ἵδε γάρ οἴα κατ' αὐτῆς, οἱ ἀλάζορες τεκταίνουσιν.

Τοῦ Ἀγίου. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Aόγον θείας γνωσεως ὡς ποταμὸν, φέρων εν καρδίᾳ κατέκλυσε, πλάνης χειμαρρός, καὶ εἰδώλων τὴν ἴσχυν, ὀλοτελῶς ἐθύησε, Μάρτυς Διομῆδης ὁ ἔνδοξος.

Eλαμψεν ὡς ἥλιος ἐπὶ τῆς γῆς, αἴγλη ἀρετῶν, τῶν θαυμάτων τε, περιουσίᾳ, καὶ ἐφώτισε πιστῶν, τὰ εὔσεβη συστήματα, Μάρτυς Διομῆδης ὁ πάνσοφος.

Tὸ μακαριώτατον τέλος εύρων, καὶ τῆς ποιουμένης σου ἐκπαλαι, δόξης ἀρρήτου, ἐν χαρᾷ ἐπιτυχων, τῶν σὲ τιμώντων μέμνησο, Μάρτυς ἀθλοφόρε πανόλθιε.

Θεοτοκίου.

Ενη σου ἡ γέννησις ως ἡ σεπτή, Κοίμησις
ἔδειχθη Πανάμωμε, εὐλογημένη, ἢν ἡ ποί-
μη στην τιμᾷ, βραχαρικὰς ἐκφεύγουσα, βλαχα-
τῇ θερμῇ προστασία σου.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὡδὴ ἐ. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Mικρά σε πόλις ὑποδοχὴν, πρώην κατηυτρέ-
πιζε Χριστὲ, ἢν ἡ Θαδδαίου ἐπέλευσις,
νόσων ἀπαλλάττει, καὶ τῆς χειρὸς σου γραφὴν,
καὶ θεῖον Ἀπεικόνισμα τοῦ προσώπου σου.

Aἱ τῶν χαρίτων σου δωρεαὶ, ὑπερεπληθύνθη-
σαν Χριστέ· ἂν γὰρ τὸ πρώην ἡ Ἔδεσσα,
ἐγκολπωσαμένη ἐνεκαυχήσατο, ἡ Νέα δεχομέ-
νη Ῥώμη αγαλλεται.

Θεοτοκίου.

Sτῆσον Παρθένε τῷ δυσμενῷ, τὰς ἐπανα-
στάσεις τὰς πυκνὰς· λῦσον αὐτῷ τὰ βυ-
λεύματα· τῇ ιληρονομίᾳ τῇ σῇ βοήθησον· ὄρᾶς
γὰρ, ἀπειρήκαμεν ταῖς κακώσεσιν.

Τοῦ Ἀγίου. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

A"νευῶφθης αἷματος, Μάρτυς ἀξιοθαύματος·
ἄνευ ἀλγηδόνων δεφανίτης· ἄνευ μωλώπων
ικητῆς ἀριστος, στίφος δυσμενῶν καταβαλὼν,
σοῦ τοῖς ἀγωνίσμασι, γενναιόφρον Διόμηδες.

Fῶς σοι ἀνατέταλκεν, ὅντι δικαίω ἀσθεցον,
τόπου τε ἡ σύζυγος Θεόφρον, σοὶ εὐφροσύ-
νη ἐπηκολόθησεν, ως εὐθεῖαν ἔχοντι ψυχὴν, πᾶσι
καθυπείκουσαν, τῷ Σωτῆρος προστάγμασιν.

Fωτὸς ὑστερόνται μὲν, τοῦ σώματος οἱ τύ-
ρανοι, σοῦ τὴν κεφαλὴν μετὰ τὸ τέλος,
ἀποτεμόντες· ἀλλὰ ψυχῆς τηλαυγῶς, κόρας
δικανοίγονται Χριστῷ, πίστει προσερχόμενοι, ως
παμμάκαρ Διόμηδες.

Θεοτοκίου.

Pροπύργιον ἔχουσα, ἡ Βασιλὶς τῷ πόλεων,
σὲ τὴν Βασιλίδα καὶ Κυρίαν, τρέπει βαρ-
βάρων τὰς θηριώδεις ὄρμας· ρύεται παντοίων
πειρασμῶν· αὔξει καὶ ιρατύνεται, Θεομῆτορ
πανάμωμε.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὡδὴ 5'. Συνεσχέθη.

Ωραιώθης, καὶ λλει παρὰ πάντας, Σῶτερ τὸς
νίοὺς τῷ δρωτῷ· καὶ γὰρ οὐκ εἶδος
εἶχες, οὐδὲ καὶ λλος ἐν καιρῷ τοῦ πάθους, αλλὰ
τῷντι πάντα κατεφώτιζες, καὶ δηλοῖ σου τῆς
μορφῆς ἡ θέα· ἡς τὸ ὄμοιώμα, ράκει ἐκτυπω-
νέν, ωσπερ θηταυρὸς ήμεν δεδώρηται.

Tῆς ἰσχύος, προσαφαιρεθεῖσα, τῷ διαγρη-
νῶν ἡ πληθὺς, ωσπερ ἔξ αλλοφύλων, κι-
βιωτὸν, Ισραηλίτη Νέω, τὸ τοῦ προσώπου νῦν
προσέτι δέδωκεν, Ἐκμαγεῖσόν σου Χριστὲ καὶ

δόξαν, ἢν προσεκτήσατο· οὐδὲ γὰρ θεμιτὸν,
Ἄγια κυρὶ προσεπιρρίπτεσθαι. Θεοτοκίου.

E' κ χειρὸς σου, Σῶτερ τῆς ἰσχύος, νῦν ὑπε-
ξέλιπον ἐγὼ, ἀλλὰ τὰς μάστιγάς σου, ἀ-
ποστήσας ἀπ' ἐμῷ πρεσβείαις, τῆς ἀπειράνδρως
Λόγε κυνόστος σε, μὴ τῷ ιλυδωνι τῆς ἀμαρ-
τίας καταποντίζεσθαι, καὶ δεινῶς ναυτιάν, μό-
νε λυτρωτὰ ἐγκαταλίπης με.

Τοῦ Ἀγίου. Τὴν θείαν ταύτην.

Tῶν σῶν ἀγώνων τοῖς ρεύμασιν, ἐθύμισας
έχθρὸν τὸν ἀσώματον, καὶ τῶν θαυμάτων
σου, τῇ ἀναβλύσει ἐκπλύνεις παθῶν, πολυειδεῖς
κηλεῖδας, Ἀξιοθαύμαστε.

Tαῖς θείαις αὔραις κινούμενος, τῇ ἀνωθεν
ρόπῃ κυνηρωμένος, πρὸς γαληνότατον,
ὄρμον εύθέτως κατήντησας, ὑπὲρ ήμῶν πρε-
βεύων, Μάρτυς πανεύφημε.

Pαθῶν πιστοὶ ἐκκαθαίρονται, ἀρρήτῳ χει-
ρουργίᾳ σου ἔνδοξε, καὶ ἀπελαύνεται φά-
λαγξ δαιμόνων τῇ θείᾳ σου, ἐπιστασίᾳ Μάκαρ,
ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίου.

E' σοὶ Παρθένε καυχώμεθα, ἐν σοὶ τῷ δυσ-
χερῷ ἐκλυτρούμεθα, τῇ πεποιθήσει σου,
ἐπιδρομὰς οὐ πτοούμεθα, τῷ δυσμενῷ βαρ-
βάρων, οἱ ἀνυμνοῦντές σε. Ο Είρμος.

Tὴν θείαν ταύτην καὶ πάνταμον, τελοῦν-
τες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομῆτο-
ρος, δεῦτε τὰς χεῖρας ιροτήσωμεν, τὸν ἐξ
αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.

Κουτάκιον τῆς Εορτῆς. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνὸν τοῦ Ἀγίου
Μάρτυρος Διομήδους:

Στίχοι.

"Ηθλησε καὶ ζῶν καὶ θανῶν Διομῆδης,
Προαιρέσει ζῶν, καὶ νεκρὸς τομῇ κάρας.

"Ἐκτη καὶ δεκάτη θέαντος Διομῆδους.
Oὗτος τὸν ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας, φὺς μὲν ἐκ γίγους
ἐπιστήμου καὶ ἀγαθοῦ· ἀγαθώτερος δὲ τοὺς τρόπους
γενέθενος, μετάρχετο τὴν ἱατρικὴν τέχνην, θεραπεύων παρ-
οῖς γίνοιτο, τὰς μὲν ψυχὰς αὐτῶν θεοσεβεία, τῇ δὲ τέγνη
τὰ σώματα. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ τοῦ βα-
σιλέως, καταδεψας τὴν Ταρσὸν, παραγίνεται ἐν Νικαίᾳ
τῆς Βιθυνίας· κάχει, διὰ τῆς θεοσεβείας ἄμα, καὶ κα-
τὰ τὴν ἱατρικὴν μέθοδον, παντοίως εὐεργετῶν τοὺς προσ-
ίοντας αὐτῷ, διεβλήθη πρὸς τὸν βασιλέα. Ἐπεὶ δὲ οἱ
πρὸς τὸ συλλαβίσθας αὐτὸν παραγενόμενοι, εὑρον αὐτὸν
πρὸς Κύριον μεταθέμενον, αποτεμόντες αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν,
ἀπτῆγχον αὐτὴν πρὸς τὸν βασιλέα· τὸν θεασύμενος, ἵκε-
λευσεν αὐθὶς ἐπενεχθῆναι, καὶ προστεθῆναι τῷ σώματι.
Απενεχθείσης δὲ αὐτῆς καὶ συναρμοσθείσης; τῷ οὐρανῷ,
λέγεται παραυτίκα τοὺς ἀγαγόντας αὐτὴν στρατιώτας ἀ-

πολαβεῖν τῶν οἰκείων ὄφθαλμῶν τὴν ἐνέργειαν, τὸν ἀπέβαλον ἐν τῷ τεμεῖν τοῦ Ἀγίου τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Χαιρόμων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ληξει βίου σου χαῖρε, Χαιρόμων μάκαρ,
Ἄρχην γάρ εἶδες τῆς ἀμοιβῆς τῶν πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων τριακοντατριῶν Μαρτύρων τῶν ἐν Παλαιστίνης, ξέφει τελειωθέντων.

Στίχ. Στερρὸς στρατός τε καὶ συνασπισμὸς μέγας,

Ξέφει πεσών, σράτευμα δαιμόνων τρέπει.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀνάμνησις τῆς εἰσόδου τῆς ἀχειροτεμένητου Μορφῆς τῷ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῆς Ἐδεσσηνῶν πόλεως εἰς ταῦτην τὴν Νεοφύλακτον καὶ Βασιλίδα τῶν πόλεων ἀνακομισθείσας.

Στίχ. Ἐν σινδόνι ζῶν ἔξεμάξω σὴν θέαν,
Ο νεκρὸς εἰσδὺς ἔσχατον τὴν σινδόνα.
Εἰς τὸ Κεράμιον.

Ἄχειρότευκτον χειρότευκτος σὸν τύπον,
Φέρει κέραμος παντοτεῦκτα Χριστέ μου.

Τοῦ Κυρίου καὶ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῇ αὐτῷ ἀγαθότητι πολλὰ θαύματα ποιουντος, καθὼς ἐν τοῖς ἱεροῖς Ἐῳγγελίοις ἀναγέγραπται, καὶ τῆς φύμης πανταχόσσε διατρεχούσης, ἦκουσε ταῦτα καὶ Αὔγαρος ὁ Τοπάρχης Ἐδέσσης, καὶ ἐπιθυμῶν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἰδεῖν αὐταῖς ὄψεσιν, οὐκ ἥδυνατο, διὰ τὸ αἰνάτοις αὐτὰν νοσήμασι περιπεσεῖν. Λέπρα γάρ μίλαινα κατὰ παντὸς τοῦ σώματος αὐτοῦ ἔξανθησασ, ἐδαπάνα τοῦτον καὶ κατήσθιε· καὶ σὺν αὐτῇ ἀρθρητικὴ χρονία καὶ πουηρὰ τοῦτον ἐπολιόρκει· καὶ τὸ μὲν ἀμορφίας αὐτῷ αἰτία καὶ ταλαιπωρίας ἐγένετο· τὴν δὲ, ὅδυνῶν δριμειῶν καὶ ἀλγηδόνος πρόξενος τὴν· διὰ ταῦτα ἀπρόσιτές τε καὶ αἴσιατος τὸν πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις.

Κατὰ δὲ τὰς ἡμέρας τοῦ Ἀγίου πάθους τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπιστολὴν γράψας, ἀπέστειλεν αὐτὴν διὰ τινος Ἀνανίου, ἐντειλάμενος αὐτῷ, τὴν τε ἡλικίαν καὶ τρίχα καὶ πρόσωπον, καὶ ἀπλῶς τὸν σωματικὸν αὐτοῦ χαρακτῆρα μετὰ πάσης ἀκριβείας ἴστορησαι, καὶ ἀγαγεῖν αὐτῷ τὴν τοιαύτην τοῦ Χριστοῦ Μορφήν· τὴπίστατο γάρ τὴν ζωγραφικὴν ἄκρως ὁ Αὔγαρος.

Ἡ δὲ Ἐπιστολὴ ἐπὶ λέξεων περιεῖχε τάδε (*).

Αὔγαρος, ὁ Τοπάρχης πόλεως Ἐδέσσης, Ἰησοῦ Σωτῆρι ἀγαθῷ ἵστρῳ σὺναφαγέντι ἐν Ἱεροσολύμοις, Χαίρειν!

Ηκουσταί μοι τὰ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν ἰαμάτων, τῶν ἀνευ φαρμάκων ὑπὸ σοῦ γινομένων· ὡς γάρ λόγος, τυφλοὺς ἀναβλέπειν ποιεῖς· χωλοὺς περιπατεῖν κατασκευάζεις· λε-

(*) Τὰς ἐφεξῆς δύο Ἐπιστολὰς ἀναφέρει αὐτολεξεὶ σχεδὸν Εὐσέδιος ὁ Παμφίλου ἐν τῷ ιγ. κεφαλαίῳ τοῦ Α'. Βιβλίου τῆς Εὐκλησιαστικῆς αὐτοῦ Ἰστορίας.

προὺς καθαρίζεις· καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα καὶ δαιμονιαὶ ἐλαύνεις· καὶ τὸς ἐν μακρονοσίᾳ βασανιζομένους θεραπεύεις· καὶ νεκροὺς ἐγέρεις· καὶ ταῦτα πάντα ἀκούσας περὶ σοῦ, κατὰ νοῦν ἐθέμην τὸ ἔτερον τῶν δύο, ἢ ὅτι Θεοῦ Γίος εῖ, ποιῶν ταῦτα, ἢ Θεός. Διὰ τοῦτο τοινυν γράψας ἐδεήθη σου σκυλῦναι, καὶ ἐλθεῖν πρός με, ἵνα καὶ τὸ πάθος, ὃ ἔχω, θεραπεύσῃς, καὶ μετ' ἐμῷ ἐνταῦθι συνέσῃ· καὶ γάρ ἡκεῖσα, ὅτι καὶ οἱ Ἰηδαῖοι καταγογγύζουσί σ汝, καὶ βάλονται κακῶσαι σε. Πόλις δὲ συκροτάτη μοι ἐστὶ καὶ σεμνὴ, ἥτις ἀρκέσει ἀμφοτέροις ἡμῖν τοῦ κατοικεῖν ἐν εἰρήνῃ..

'(1) δὲ Ἀνανίας, ἀπελθὼν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ δους τῷ Κυρίῳ τὴν ἐπιστολὴν, τὸν ἐπιμελῶς εἰς αὐτὸν ἀτενίζων· καὶ μὴ δυναμένος μηδὲ πλησίου αὐτοῦ γενέσθαι, διὰ τὸ συρρεῦσαν πλῆθος, ἐπὶ τινα πέτραν μικρὸν τῆς γῆς ἀνεστηκυῖαν ἀναβάς, ἐκαθέσθη, καὶ εὐθὺς ἔκινε μὲν τοὺς ὄφθαλμοὺς, τῷ δὲ χάρτῃ τὴν χεῖρα προσήρειδε, καὶ τὰ τοῦ φαινομένου μετέγραφεν σμοιώματα, καὶ οὐδαμῶς ἥδυνατο τὴν μορφὴν αὐτὸς καταλαβεῖν, διὰ τὸ ἐτέρα, καὶ ἐτέρα ὄψει φαίνεσθαι, καὶ παρηλλαγμένη θεωρία. '(1) δὲ Κύριος, ὅτε κρυφίων γυνώστης καὶ καρδιῶν ἔξεταστης, τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ γνοὺς, τὸ λάθρα γινόμενον φανεροῖ. "Ητοσε γάρ νίψασθαι, καὶ τούτου γενομένου, ἐπεδόθη αὐτῷ ράχος τετράδεπλον, καὶ ἀπεμάξατο νιψάμενος τὴν ἄχραντον αὐτοῦ καὶ θείαν ἐν αὐτῷ ὄψιν." Οὗτον ἐντυπωθείσοντος αὐτοῦ τῆς θείας μορφῆς καὶ προσέφεως, ὡς τοῦ θαύματος! ἐν τῷ ράχει, ἐπιδώκε τῷ Ἀνανίᾳ « Ἀπελθὼν ἀπόδος αὐτὸ τῷ ἀποστείλαντί σε », εἰπὼν, γράψας καὶ ἐπιστολὴν ἔχουσαν οὕτω.

Μακάριος εῖ, Αὔγαρε, πιστεύσας ἐν ἐμοὶ καὶ μὴ ἐωρακώς με· γέγραπται γάρ περὶ ἐμοῦ, τοὺς ἐωρακότας με μὴ πιστεύειν ἐν ἐμοὶ, ἵνα οἱ μὴ ἐωρακότες με, αὐτοὶ πιστεύσωσι καὶ ζήσωνται. Περὶ δὲ οὐ ἔγραψά μοι ἐλθεῖν πρὸς σὲ, δέον ἐστὶ πάντα, διὰ ἀπεστάλην, πληρῶσαι με· καὶ μετὰ τὸ πληρῶσαι, ἀναληφθῆναι πρὸς τὸν ἀποστείλαντά με Πατέρα. Καὶ ἐπειδὴν ἀναληφθῶ, ἀποσελῶ σοι ἐνα τῶν Μαθητῶν μη, ὄνοματι Θαδδαῖον, ὅστις καὶ τὸ πάθος σ汝 θεραπεύει, καὶ ζωὴν αἰώνιον, σοί τε καὶ τοῖς σὺν σοὶ, καὶ εἰρήνην παρέξει, καὶ ποιήσει τῇ πόλει σ汝 τὸ ἴκανὸν, πρὸς τὸ μηδένα τῶν ἐχθρῶν κατισχύσαι αὐτῆς.

'Ἐπέθετο δὲ ἐν τῷ τέλει καὶ σφραγίδας ἐπτὰ, γράμμασιν Ἐβραϊκοῖς σημανθείσας· αἱ τινες μεθερμηνεύμεναι, τοῦτο δηλοῦσι· Θεοῦ θέα θείον θαύμα.

Ο δὲ Αὔγαρος, δεξάμενος περιχαρῶς τὸν Ἀνανίαν, καὶ πεσὼν, καὶ προσκυνήσας τὴν Ἀγίαν καὶ ἄχραντον Εἰκόνα τοῦ Κυρίου πίστει καὶ πέθῳ πολλῷ, ἵσθη, παραχρῆμα ἀπὸ τῆς νάσου, ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ μόνου τῆς λέπρας ὑπολειφθείσης. Μετὰ δὲ τὸ σωτήριον πάθος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν εἰς οὐρανούς αὐτοῦ ἄνοδον, καταλαβὼν ὃ Ἀπόστολος Θαδδαῖος τὴν Ἐδεσσαν, προστίγαγε τῇ κελυφεῖσθαι τὸν Αὔγαρον· καὶ τοῦτον καὶ πάντας τοὺς ὅπ' αὐτὸν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος βχπτίσαντος, ἔξηλθε τοῦ ὄντος ὁ Αὔγαρος, καθαρισθεὶς καὶ τοῦ μικροῦ ἐκείνου λεψίαν τῆς λέπρας.

Ἐντεῦθεν παντοίως τιμῶν, καὶ σεβόμενος τὸ τοιοῦτον θεῖον ἄρμα τῆς τοῦ Κυρίου μορφῆς, καὶ τεῦτο παρὰ πᾶσιν ὄμοιῶς τιμᾶσθα: βουλέμενος, τοῖς αὐτοῦ καλοῖς καὶ τοῦτο προσέθηκεν. Ἐκ τῶν παλαιῶν τῆς Ἐδεσσῆς πολεστῶν τῶν ἐπισήμων τινὸς Ἐλληνος ἄγαλμα πρὸ τῆς δημοσίας πύλης τῆς πόλεως ἀναστηλώσαντος (ὅ πάντα τὸν ἐντὸς τοῦ ἀστεοῦ γενέσθαι βουλέμενον ἀνάγκη ἦν προσκυνῆσαι, καὶ εὐχάριστον εἶναι τῇ πόλει), τοῦτο τὸ ἀκάθαρτον ἄγαλμα ὁ Αὔγαρος καθελὼν, καὶ τελείῳ ἀφανισμῷ παραδοῦντος, εἰς τὸν ἐκείνου τόπον τὸν ἀχειροποίητον ταύτην Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ Θεοῦ, ἐπὶ σανίδος κολλήσας καὶ καλλωπίσας ἀνεστηλώσεν, ἐπιγράψας ἐν αὐτῇ ταῦτα· Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ εἰς σὲ ἐλπίζων, οὐκ ἀποτυγχάνει ποτέ. Καὶ λοιπὸν ἐθεσπισε πάντα τὸν δεῖ τῆς πύλης ἐκείνης εἰσερχόμενον τὸ προστήκου σεβάς καὶ τὴν προσκύνησιν τῇ θαυματουργῷ καὶ τιμίᾳ τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνει ἀπονέμειν, καὶ οὐτως εἰς τὴν πόλιν εἰσέρχεσθαι· καὶ διετηρήθη τὸ τοιοῦτον εὐσεβεῖς τοῦ ἀνδρὸς θεόπισμα μέχρι τέλους τῆς ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ τε τοῦ Αὐγάρου παροικίας καὶ τῆς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ βιωτῆς. Οἱ δὲ τούτου ἔγγονος, τῆς πατρικῆς ἀρχῆς διάδοχος γεγονός, ἀπελάκτισε τὴν εὐσέβειαν, καὶ πρὸς τὰ εἰδώλα ηὐτομόλησε; καὶ ἐβουλήθη πάλιν ἀναστηλώσαι δαιμονικὴν στήλην, καὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνα καθελεῖν.

Τοῦτο γνοὺς ὁ Ἐπίσκοπος τῆς πόλεως ἐκ θείας ἀποκαλύψεως, τὴν ἐνδεχομένην ἔθετο πρόνοιαν. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ τόπος ὑπῆρχε κυλινδροειδῆς, θρυαλλίδα πρὸ τῆς θείας Εἰκόνος ἀναφας, καὶ κέραμου ἐπιθεῖς, εἰτα ἐξωθεν τιτάνῳ καὶ πλίνθοις ἀποφράξας τὸ ἐμβαδόν, εἰς ὄμαλην ἐπιφάνειαν τὸ τεῖχος ἀπηύθυνε, καὶ ἐν τῷ μὴ ὄρασθαι, ἀπέστη τῆς ἐγχειρήσεως ὁ δυσσεβής. Ἐρήει δὲ διὰ μέσου χρόνος πολὺς, καὶ τῆς ἐξ ἀνθρώπων μνήμης ἀπερρύνη τὸ θεῖον Ἀπεικόνισμα, ὅπῃ κέκρυπται.

Ο δὲ τῶν Περιῶν Βασιλεὺς Χειρόν, τὰς τῆς Ἀσίας πόλεις πορθῆσας, κατέλαβε καὶ τὴν Ἐδεσσαν, καὶ πᾶσαν μηχανὴν κατ’ αὐτῆς κινήσας, εἰς φόβον καὶ ἀγωνίαν τοὺς τῆς πόλεως ἐνέβαλεν. Οἱ πρὸς τὸν Θεόν καταφυγόντες, καὶ μετὰ δακρύου αὐτὸν παρακαλέσαντες, ταχεῖαν εὑρευτο τὸν σωτηρίαν. Διὰ γάρ μιᾶς τῶν υγκτῶν φαίνεται τις γυνὴ ἐνδοξοτάτη τῷ Ἐπίσκοπῳ Εὐλαβίῳ· ἡ Τίνη ἐπάνω, λέγουσα, τῆς δὲ τῆς πύλης τῆς πόλεως κατακερυμένη (τὸν τόπον σημάνασσα) θείαν μορφὴν τοῦ Σωτῆρος ἀχειροποίητον λαβῶν, πάντα αἰσιώς πράξεις.

Ο δὲ Ἐπίσκοπος, τὸν τόπον καταλαβὼν, καὶ τοῦτον ἀνερύξας, ὡς τοῦ θαυματοῦ! εὗρε τὴν θείαν Εἰκόνα αἰδελώθητον, καὶ τὴν θρυαλλίδα ἐν τοσούτῳ χρόνῳ μὴ ἀποσθεῖσαν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ πρὸς φυλακὴν ἐπιτεθείσῃ πρὸ τοῦ λύχνου κεράμῳ. ἔτερον ὄμοιώματος ἀπαραλλάκτως τοῦ πρωτοτύπου ἐκτυπωθίστι· καὶ τοῦτον τοῖς πᾶσι δειχθέντος, ἀφάτου χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰ πάντα ἐπληρώθησαν. Τοῦτο λαβῶν ὁ Ἐπίσκοπος καὶ λιτανεύσας, καὶ εὐχαριστήσας, κατέλαβε τὸν τόπον, καθ’ ὃν οἱ Πέρσαι διώρυτον· ἀπὸ γάρ τοῦ τῶν χαλκωμάτων ἥχου κατάφοροι καθειστήκασιν. Ως δὲ ἀλλήλων ἐγγὺς ἐγένοντο, ἀπὸ τῆς

λυχνίας ἐκείνης ἔλαιου ἀποστάξας εἰς τὸ εὐτρεπισμένου πῦρ, πάντας ἄρδην ἀπώλεσεν.

Αλλὰ καὶ τὴν ἐξωθεν ὑπὸ τῶν Περσῶν ἀναφθείσης πυρᾶς κατὰ τὸν ἐνδεικόντα τόπον, ἦν τὸ ἄπειρος ὅλη ὑπέτρεψε τῶν συγχωνῶν κατακοπίντων δένδρων, ὡς πλησίον ἐγένετο ὁ Ἑπίσκοπος μετὰ τοῦ θείου Ἐκτυπώματος, ἐξαίφνης βιαιος ἀνεμος ἐγερθεὶς, κατὰ τῶν ἀναφλεγόντων τὴν πυρακτῖσθαι τὴν φλόγα ὑπέστρεψε, καὶ ἐδίωκε τούτους καὶ ἐντοπίζοιτο· καὶ λοιπὸν πλεῖστον ὅλην τὴν περιοχὴν ἀπρακτοῖς.

Ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν τῶν πόλεων πάντα συνεργόν τὰ κάλλιστα, ἦν δὲ θεῖον βούλημα καὶ τὴν Ἱεράν ταύτην καὶ ἄχραντον Εἰκόνα μετὰ τῶν ἄλλων ἀποθησαυρισθῆναι καλῶν, ὁ τῆς Ῥωμαίων κυριεύων ἀρχῆς Ῥωμανὸς οπούδασμα ποιεῖται καὶ ταύτη καταπλουτίσαι τὴν Βασιλεύουσαν. Καὶ δὴ, κατὰ διαφόρους καιρούς ἀκοστείλας πρὸς τὴν Ἐδεσσαν, καὶ αἰτήσας τὸ θεαυδροῖκὸν Ἐκτύπωμα, καὶ ἀνατιθεὶς ἀργύρου χιλιάδας δύο πρὸς μυριάδι μιᾷ, καὶ διακοσίους Σαρακηνούς, οὓς ἔτυχε τότε κατέγων, καὶ τῇ ἐφέσει τοῦ τοιούτου καλοῦ πρὸς πάντας ὑπείχεις, καὶ ἀσφαλισάμενος τοῦ μὴ πολεμίως τὰ τῶν Ῥωμαίων στρατεύματα κατὰ τῶν ὅριων ἐκείνων ἐπέρχεσθαι, ἐπέτυχε τῇς αἰτήσεως, τὰ αἰτηθέντα πάντα ἐκπληρώσας.

Ἐπεὶ δὲ συνεχώρησε γενέσθαι, καὶ παρεχώρησεν ὁ Ἀμηρᾶς, λαβόντες οἱ Ἐπίσκοποι, ὃ, τε τῆς Σαμωνάτων, καὶ ὃ τῆς Ἐδεσσῆς, καὶ ἔτεροί τινες τῶν εὐλαβῶν τὸ ἀγιον ἐκεῖνον Ἀπεικόνισμα, καὶ τὸ χριστόγραφον Ἐπιστολίδιου, εἴχοντο τῆς ὁδοῦ, καὶ πάλιν ἀπειρα ἐτελεῖτο θαύματα. Ός δὲ κατήντησαν ἐπὶ τῷ τῶν ἐπτημάτων θέματι, καὶ τῷ τῆς Θεοτόκου ναῷ, τοῦ Εὐσεβίου λεγομένῳ, πολλοὶ προσελθόντες μετὰ πίστεως, ἀπὸ ποικίλων νόσων ἀθησαν. Ενθα καὶ τις προσῆλθεν ὑπὸ δαιμονος ἐνοχλούμενος, καὶ τάδε οἵονει ἀπεφοίβαζεν· Ἀπέλαβε, λέγων, Κωνσταντινούπολις, δέξαν καὶ τιμήν καὶ χαρὰν, καὶ σὺ Πορφυρογένενητε τὴν Βασιλείαν σου· καὶ παραυτίκα ἰάθη ὁ ἀνθρώπος.

Τῇ δὲ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ Αύγουστου μηνὸς, κατὰ τὸ ἐξακισχιλιστὸν τετρακοσιοστὸν πεντηκοστὸν δεύτερον ἔτος τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως, κατέλαβον τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν τῆς Θεοτόκου οἱ τὸ ἀγιον διακομιζόμενοι Ἀπεικόνισμα, ὃ καὶ σεβασμίως καὶ περιχαρῶς ὑπεδέχθη καὶ προσεκυνήθη παρὰ τῶν Βασιλέων, καὶ τῶν ἐν τέλει, καὶ τῶν λοιπῶν. Τῇ δὲ ἐπαύριον, μετὰ τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὴν προσκύνησιν, ἀράμενοι τὴν τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνα ἐπὶ τῶν ὄμβων, ὃ τε Ἀρχιερεὺς Θεοφύλακτος καὶ οἱ νεάρουτες Βασιλεῖς (ὁ γὰρ γέρων δὲ αἰθίνειαν ἀπολεῖπτο), ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς Γερουσίας ἀπαντες, καὶ μετὰ παντὸς τοῦ τῆς Εκκλησίας πληρώματος, τὴν προσήκουσαν δορυφορίαν παρέπεμπον μέχρι τῆς χρυσῆς πόρτης. Είτα ἐκεῖθεν πάλιν ἀπαλλάσσομενοι ὄμοιῶς μετὰ φαλμῶν καὶ ὅμην καὶ ἀπειρῶν λαυπάδων καὶ φωτῶν, κατέλαβον τὸν περιώνυμον καὶ μέγιστον τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας ναόν. Κάκεισε τὴν ἀρμόζουσαν τάξιν πεποιηκότες, ἀνῆλθον εἰς τὰ βασίλεια, καὶ εἰσελθόντες ἐν τῷ ναῷ τῆς Θεοτόκου τῷ ἐπιλεγομένῳ τοῦ Φάρου, ἐκεῖσε κατέθεντο τὸ τίμιον καὶ ἄγιον Ἐκτύπωμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ὅμων Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δέξαν πιστῶν, εἰς φυλακὴν Βασιλίων, εἰς ἀσφαλειαν ὅλης τῆς πόλεως, καὶ τῆς τῶν Χριστιανῶν καταστάσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀνάμυησιν ποιοῦμεν τῆς περὶ ἡμῖν τοῦ Θεοῦ μεγίστης καὶ ἀνυπερβλήτου φιλανθρωπίας, ἦν ἐδείξατο τότε ἀποστρέψας

μετ' αἰσχύνης τὸς ἀθέους Ἀγαρηνοῦς, μεσιτείᾳ σῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ αἰειπαρθένου Μαρίας.

Εν ἀρχῇ γάρ τῆς βασιλείας Λίστρου, τοῦ Ἰσαύρου, τοῦ καὶ Κόνωνος, ἀνῆλθε πλῆθος Σαρακηνῶν διὰ πλαιών τὸν ἀριθμὸν χιλίων ἐνυπακοσίων κατὰ τῆς μεγίστης ταύτης Κωνσταντινουπόλεως, πολιορκῆσαι αὐτήν· καὶ δὴ τοῦ Βασιλίως προθεμένου διοῦνται αὐτοῖς πάντα, αὐτοὶ καὶ φύλακας τῇ πόλει ἐγκαταστῆσαι ἀπήγτουν. "Οὐθεν εἰς ἀπορίαν τῶν πραγμάτων ὅντων, τῇ Θεοτόκῳ προσέπιπτον, ἔκειτοντες ἐπαμέναι καὶ βοηθῆσαι τῇ πόλει αὐτῆς, καὶ διασώσαι αὐτὴν κινδυνεύουσαν. Ἀκούει τούτων τῇ Θεομήτωρ, καὶ πρῶτον μὲν τὸν φιλῷ ὄντα, Σοφίαν, τὴν τοῦ Θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν καλέσαντα, καὶ τὴν πόλιν, Κωνσταντίαν, Ἀγαρηνὸν, εἰς βέθρουν σὺν τῷ ἵππῳ κατακρυμάσασα, τῷ Ναυάτῳ παρέπεμψεν. Ἐπειτα δὲ τὸν ἐφ' ὑψηλοῦ ἀνελθόντα κηρύξαι τὴν μιαρὰν αὐτῶν προσευχὴν, τῷ ἐλεῖρῳ παρέδωκε, κατακρηνισθέντα ἐκεῖθεν. Καὶ τοῖς Βουλγάροις δὲ συμβαλίσθαι φόνομησε, καὶ δισμυρίους Σαρακηνούς κατασφράγησε, καὶ τὰ πλαῖα αὐτῶν, ἄλλα ἀλλαγῆς διασκεδάσσα, ἀφνισμῷ τελέσθη παρίδωκε, καὶ εἰς ταζαύτην ἀνάγκην λιμοῦ περιέστησεν, ὡς σαρκῶν ἀνθρωπίνων καὶ ἕρπετῶν καὶ μυῶν, καὶ τῆς ἴδιας κόπρου, μεταλαβεῖν. Σουλιμᾶν δὲ τὸν πρῶτον αὐτῶν καὶ αἰδεσθέντα τὸν ἄχραντον Εἰκίνια αὐτῆς πεποίηκε, καὶ πεζὸν ἐν τῇ πόλει εἰσελθεῖν παρεσκεύασε, καὶ τῆς προπετείας καὶ αὐθαδείας ἐαυτοῦ καταγνῶνται. Διὰ λιμοῦ γάρ καὶ λοιμοῦ καὶ ναυαγίων πληθή, πολλὰ τῶν μαρτύρων Ἀγαρηνῶν καταπεσεῖν ποιήσασα, τὴν ἑαυτῆς πόλιν κραταιᾶ παλάμῃ διεσώσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἐν τῷ ναῷ τῆς ζωοδόχης Πηγῆς ἐξάντλησις τῷ ἀγιασμάτος, καὶ αὖθις ἀναδόσις. **Στίχ.** Πηγὴ κενοῦται θαυματουργῶν ὑδάτων.

Πληρουμένη δὲ, θαυματουργεῖ καὶ πάλιν. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη γίνεται τῆς καὶ μετὰ οἰκτιρμῶν ἐπενεχθείσης ἡμῖν ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις φοβερᾶς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ, οὐ παρέλπιδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος Θεός.

Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰώνας. Ἀμήν.

Tῆς Ἀγ. Εἰκ. 'Ωδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες ἐν Βαθυλῶνι. **P**ρήματι μὲν πᾶσαν νόσον, Λόγε Θεοῦ ἐφυγάδευσας, ἐπὶ γῆς ἐνδημῶν· ἀλλὰ θώκες πρὸς πατρικοὺς ἀνερχόμενος, διὰ τοῦ Ἐκτυπώματος, θεραπεύεις τὰς γόσους ἡμῶν.

Oκτίσας λόγῳ τὰ πάντα, καὶ μαρφωθεῖς τὸ ἀλλότριον, τῆς ἴδιας μορφῆς, καταλέλαιπεν ἡμῖν ἴδιάματα· ἀπέρ ποδεχόμενοι, ἐν χαρᾷ εὑφραγίομεθα.

Pυργῆς ἐξ ὅλης ζητήσας, τῆς σῆς ἴδεας ἐκσφράγισμα, ὁ πιστὸς Βασιλεὺς ὡς ἐζήτησεν, οὕτως ἔτυχε Κύριε, κατάλληλον εὐράμενος, λείπειον πόθου τὸ πληρώμα.

Θεοτοκίον.

Eλύθη τῆς καταδίκης, τῆς παλαιᾶς, τὸ ἀνθρώπινον, τῇ κυρήσει τῇ σῇ· σὲ γάρ μόνην

πλατυτέραν εύραμενος, τῶν θρανῶν Πανάμωμε, ὁ Θεὸς κατεσκήνωσεν.

Τοῦ Ἀγίου. Οὐκ ἐλάτρευταν.

H τμηθεῖσα, κεφαλὴ σου φῶς ἀπήστραψε, τοῖς ματαιόφροσιν· ἦν ὥσπερ ζῶσαν ἰδὼν, ηδέσθη ὁ τύραννος, νενεκρωμένος τὸν νοῦν, οὐ συνῆκε δὲ, ἀναβοᾶν Πανένδοξε· 'Ο Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

A πεδύσω, τῆς νεκρώσεως Ἀοίδιμε, χιτῶνα δύσμορφον· ἀθανασίας στολὴν, ὡραίαν ἐν χάροιτι, ὅθεν ἐνδέδυσαι, τῷ Δεσπότῃ σου, ἀναβοῶν γηθόμενος· 'Ο Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Tῷ πυρὶ, τῆς καρτερίας ἀπετέφρωσας, ὑλώδη πλάνην ἐχθρῶν· θεολαμπῆς δὲ ἀστήρ, ἐφάνης ἱάσεων, Μάρτυς ἀεράπων βολᾶς, τοῖς κραυγάζουσιν· 'Ο τῷ Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εῖ. Θεοτοκίον.

H Βασίλισσα, τοῦ κόσμου ἡ κυρίασσα, τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ρῦσαι φθορᾶς καὶ σεισμῶς, ἐθνῶν ἐπηρείας τε, τὴν βασιλεύουσαν, πόλιν ψάλλουσαν· Εὐλογημένος Πάναγκε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Tῆς Ἀγ. Εἰκ. 'Ωδὴ η. Νόμων πατρώων.

Ωσπερ ἐν ὅψει σὲ τὸν Κύριον, ἐλπίζων ἐνδημῆσαι πᾶς ὁ τῆς πόλεως, λαὸς ἔκκριτος ὑπάντησιν, θαυμαστὴν σοι ποιεῖται, 'Αρχιερέων θεῖον ἐπαγόμενος χορόν· ὡν ἐπ' ὕμων ὄχοιμενος, καὶ πρὸς κληρονομίαν εἰσβαλὼν, τὴν οἰκείαν Οἰκτίρμον, ἐν τῷ τῆς Μητρός σου κατέπαυσας τεμένει.

Sτόματα παιδῶν τῶν ἀκάκων σε, πρὸς τὴν προφητοκτόνον πόλιν ὅδεύοντα, ὑμνολόγην· ἀλλ' ἡ ἀνομος, συναγωγὴ Ἐβραίων, φονωσαν χεῖρα, ὥπλιζε λυττῶσα κατὰ σου· νῦν δὲ πόλις ἡ ἔννομος, πανδημεὶ προχυθεῖσα, ὡς οἵα σε τὸν Κτίστην ὀρῶσα, χαίρει δεχομένη τὸν τύπον τῆς μαρφῆς σου.

Θεοτοκίον.

Sάρκα φορέσαι προελόμενος, τῆς τῷ Πατρὸς μεγάλης βουλῆς ὁ Ἀγγελος, ἐν νηδῷ σου Πανάχραντε, ἐτελεσιουργήθη· καὶ σὲ Μητέρα κατώ, ἀπεγράψκο σεμνή· καὶ φθαρεῖσαν ἐκαίνισε τὴν βροτείαν οὐσίαν· ὃν πάντες εὐλογοῦμεν ὡς Κτίστην, καὶ ὑπερψυοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀγίου. Παῖδας εὐαγεῖς.

Pόδες οἱ σεπτοί σου Ἀθλοφόρε, πρὸς τρίβους τοῦ μαρτυρίου κατευθύνθησαν· ἐμπεριπατοῦσι δὲ, νῦν ἐπαγαλλόμενοι, ἐν χώρᾳ ζώντων πάνσοφε, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς· διὸ

καὶ συνελθόντες τιμῶμεν, ἀνυμνολογοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Επλάκησοι στέφος ἀφθαρσίας, στερρώς ἀγωνισαμένῳ καὶ νικήσαντι, ὅφιν τὸν ἀρχένακον, Μάρτυς ἀξιόγαστος καὶ ἀθλητῶν ὅμηγυρις σὲ ὑπεδεξατο, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερψυχοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θαυμάτων ἐκπέμπεις λαμπηδόνας, τὴν θείαν ἐνδεδυμένος Μάρτυς δύναμιν, παύεις ἀφρώστηματα, λύεις τε νοσήματα, ἀποδιώκεις πνεύματα, τῆς πονηρίας βοῶν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψυχοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Πολλαῖς προσθολαῖς ἀμαρτημάτων, οἰκουμενοῖ, σοῦ πρὸς τὴν ἀκλόνητον, σκέπην καταφεύγομεν. Στήριξον τοὺς δούλους σου, κατὰ παθῶν ἐνίσχυσον, καὶ ἐκ σεισμοῦ καὶ λιμῆς, ἐθνῶν ἐπιδρομῆς τε Παρθένε, ρῦσαις σου τὴν πόλιν, ὡς σοὶ ἀνακειμένην.

Ο Είρμος.

» **Π**αιδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἀπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψυχοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὡδοὶ Ν. Ξενίας δεσποτικῆς.

Εξέμηνε κατὰ σῆς, λαὸς ἀσύνετος Σῶτερ, καὶ ἀντ' εὐεργεσίας, σοὶ τὰ ἀνήκεσα, τολμηρῶς ἐπανετείνετο· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ μακρὰν ἀπωσθέντες, τοῖς σοῖς πάθεσι Σωτὴρ μόθετηθημεν.

Βοήθειαν κατ' ἔχθρῶν, τοῖς εὔσεβεσι παράσχου, καὶ πιστοῖς βασιλεῦσιν, ὅτι τὰ σύμβολα τῆς σαρκός σου, ὥσπερ ἀμαχού φρούριον, Δέσποτα κεκτημένοι, δὶ αὐτῶν ἀφορῶσι τὴν σωτηρίαν αὐτῶν. Θεοτοκίον.

Ωραίῃ τοῖς ἐπὶ γῆς, σωματοφόρος ὁ Λόγος, διπλοῦς κατὰ τὴν φύσιν ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ἀντιδόσει τῆς Θεότητος, ὑποστάσει μιᾶς ἀφύρτως, ἐνωθεῖς τῷ φυράματι, ὃν δοξάζομεν.

Τοῦ Ἀγίου. Ἀπας γηγενής.

Εὕρεις ἀμοιβὴν, καμάτων τὴν ἄνωσοι, ἐτοιμασθεῖσαν τρυφήν· ἐνθα αὐλιζόμενος, ὥραιομένος μαρτυρικαῖς καλλονοῖς, κατατρυφᾶς τοῦ Κτίστου σου, τῆς ὥραιοτητος, ἴκετεύων, δηναὶ τοῖς τιμῶσί σε, ἵλασμὸν καὶ κακῶν ἀπολύτρωσιν.

Στὴλη ἀρετῶν, καὶ πίστεως ἔρεισμα, καὶ στύλος ἀσειστος, πύργος τε ἀκλόνητος, ἐδείχθης Μάρτυς τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ

ποταμὸς ἰάσεων, ἀναβλυστάνων κρουνοὺς, ἰατρεῖον, ἀμισθον τοῖς πόθῳ σου, ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην Διόμηδες.

Εδος ἀπὸ γῆς, εἰδωλων τὴν ἄθεον, ἐξαφανίσας αὐλύν· καὶ πρὸς τὴν ἀνέσπερον, αὐγὴν μετῆλθες, τῆς ἀρχιφωτὸς ζωῆς· τὸς τὰς ἐμφάσεις Εὐδοξε, πρώην ἐκέντησο, ταῖς ἐκεῖθεν, λαύψεσι λαμπόμενον, καὶ χαρᾶς οἰδίου πληρούμενος.

Θεοτοκίον.

Πόλις τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς ἦν κατώκησεν, ἦν ὅντως ἀσειστος, λύτρωσαι τὴν πόλιν σου, σεισμοῦ Παρθένε τῆς καταπτώσεως, βαρθαρίης αἰλώσεως, πυρὸς μαχαίρας ἔχθρῶν, ἀπὸ πάσης, πάναγνε κακώσεως, τῇ θερμῇ πρὸς Θεὸν παρρησίᾳ σου.

Ο Είρμος.

» **Α**πας γηγενῆς, σκιρτάτῳ τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανυγυριζέτω δὲ, αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρεσσα, τὴν ἴεραν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτῳ· Χαῖροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνῇ ἀειπάρθενε. Εξαποστειλάριον τοῦ Αγίου.

Γυναικες ἀκουστίσθητε.

Ενθέως ἐπορφύρωσας, Μεγαλομάρτυς ἐνδοξε, τὴν τῷ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῖς τῶν αἰράτων στὸ ρείθροις· απάτην δὲ κατέσβεσας, εἰδωλικὴν ψυχόλεθρον, Διόμηδες πανόλθιε· καὶ νῦν πρεσβεύων μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ήμῶν τῷ Κυρίῳ. Καὶ τῆς Εορτῆς· Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τῷ Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεὶς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Αγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον, τῷ Αἶνων, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Εορτῆς.

Τίχος β'. Οἶκος τοῦ Εφραθᾶ.

Υμνοις σου τὸ σεπτὸν, καὶ θεοδόχον σῶμα, προπέμποντες οἱ θεῖοι, ἐβόων θιάσωται· Ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχος Ανάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, στησώμεθα χορείαν, ἐξόδια βοῶντες, ἐπὶ τῇ Μεταστάσει, τῆς Θεοτόκου σήμερον.

Στίχος Θμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀληθείαν.

Πη μὲν τῇ σῇ ταφῇ, εὐλόγηται Παρθένε· ἀγρόδε τῇ ἀνοδῷ, ἡγίασται τῇ ξένῃ, νόμῳ θιάνουσῃς φύσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Τίχος α.

Επρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέταις, καὶ τῇς κατὰ σάρκα Μητρὸς

αύτοῦ, τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον οὖσαν ἐπ' αὐτῇ μυστήριον· ἵνα μὰ μόνον τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς τεκουόσης αὐτὸν τῇ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. Διό περ πάντοθεν, θείᾳ δυνάμει περαιωθέντες, τὴν Σιων ἀκτελάμβανον· καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην, προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουνίμ. "Ἡν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμεν, ως πρεσβεύτσαν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ως σύνθετη,
καὶ Ἀπόλυτη.

ΤΗ ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Μύρωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἴστωμεν Στίχους 5'. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, τρία τῆς Εορτῆς, καὶ τρία τοῦ Ἅγιου:

Τῆς Εορτῆς. Ἡχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσι, μακαρίσωμεν τὴν Θεοτόκον; τὴν τιμιωτέραν τῆς ατίσεως, καὶ ἀγιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερουνίμ καὶ πάντων τῶν Ἅγγελων· τὸν θρόνον, τοῦ Βασιλέως τὸν ἀσάλευτον· τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατώκησεν ὁ "Ψιστός· τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· τοῦ Θεοῦ ἀγίασμα· τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ αὐτῆς, πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Ποῖα πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσάξομέν σοι Παναγία; τῇ γὰρ ἀθανάτῳ Κοιμήσει σου, ἅπαντα τὸν κόσμον ἡγίασας, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια μετέθης, τὸ καλλος, κατανοεῖν τῷ Παντοκράτορος, καὶ τάχτῳ, οἴα περ Μήτηρ συναγάλλεσθαι, ἀγγελιῶν σαι ταγμάτων, δορυφορησάντων ἀγνή, καὶ ψυχῶν Δικαιών· μεθ' ὧν αἵτησαι ἡμῖν, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πόνα τὰ φοβερὰ ἄσματα, ἄ προσῆξάν σοι τότε Παρθένε, κύκλῳ τῆς σῆς κλίνης ἴσταμενοι, πάντες οἵ τῷ Λόγῳ Ἅπόστολοι, καὶ θαμβητικῶς ἀναβοῶντες; Ἀπαίρει, τοῦ Βασιλέως τὸ παλατίον· ὑψοῦται, ἥ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος. Πύλαι ἐπάρθητε ὅπως τοῦ Θεοῦ ἥ πύλη, ἐν πολλῇ εἰσέλθῃ χαρᾶ, ἀπαύστως τῷ κόσμῳ, αἰτημένη τὸ μέγα ἔλεος.

Τῷ Ἅγιοι. Ἡχος ὁ αὐτός. "Οτε, ἐκ τῷ ξύλου σε.

Οτε, ἀθεῖας ἥ πυρά, πᾶσαν κατενέμετο χώραν Μακαριώτατε, τότε ἐξαπτόμενος

ζέσει τοῦ Πνεύματος, τὸν ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐκήρυξας Λόγον, σάρκα ἐνδυσάμενον δὶς ἀγαθότητα· ὅθεν καὶ πυρὸς καὶ βασάνων, ἥνεγκας δεινὰς τιμωρίας, σθένει δυναμούμενος τοῦ Πνεύματος.

Οτε, ὁ δυσώνυμος ἔχθρος, ἔσπευδε θωπείαις συλῆσαι τὴν σὴν διάγοιαν, τότε ἀνδρειότητι καλλωπιζόμενος, ἀντετάξω στερρότατα, καὶ ἥνεγκας πόνους ἀπονον πυρὸς λῆξίν σε διαβιβάζοντας, Μάρτυς ἀξιάγαστε Μύρων, τῆς ἐν οὐρανοῖς βασιλείας, καὶ τῆς δὶς αἰῶνος ἀπολαύσεως.

Οτε, τοῖς βουνεύροις ὁ ἔχθρος, ἔτυπτε ξεσμοῖς ἀνενδότως, ἐκδαπανώμενον Μάρτυς τὸ σαρκίον σου τὸ ἱερώτατον, πρὸς Χριστὸν ἐνητένιζες, τὸν ἀγωνοθέτην, χεῖρά σοι προτείνοντα θείας δυνάμεως· ὅθεν ἐκτελέσας τὸν δρόμον, ἔτυχες μεγίστων ἐπάθλων, Μύρων ἀδιοφόρε γενναιότατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος β'.

Hτῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουνίμ. ἐνδοξοτέρα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἥ δὶς ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ταῖς τῷ Μίοῦ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦ τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἡχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ηθροίσθη ἐκ περάτων σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἅγγελοις, Μήτηρ Θεοῦ κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σῶμά σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, σήμερον σὺν Ἅγγελοις, στησώμεθα χορείαν, φαιδράν ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς μόνης Θεομήτορος.

Στίχ. Ζωμοσε Κύριος τῷ Δαῦδ ἀληθειαν.

Σῶμά σου τῇ φθορᾷ ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ· μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος β'.

Hπανάμωμος νύμφη, καὶ Μήτηρ τῆς εὔδοκίας τοῦ Πατρὸς, ἥ Θεω προορισθεῖσα εἰς ἑαυτοῦ κατοίκησιν, τῆς ἀσυγχύτης ἐνώσεως, σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχὴν, τῷ Ποιητῇ καὶ Θεῷ παρατίθεται· ἥν Ἀσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται· καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθηται, ἥ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, ἥ λαμπαῖς τοῦ ἀπροσίτου φωτὸς, ἥ σωτηρία τῶν πιστῶν, καὶ ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἐορτῆς.

Ὕχος γ'. Τὴν ωραιότητα.

Eἰς τὰ οὐράνια, ἡ νοερά σου ψυχή, εἰς τὸν Παράδεισον, ἡ καθαρά σου σκηνὴ, μετατεθεῖσα ἐκ φθορᾶς, ἀγάλλεται Παναγία. "Οθεν ἀνταπέδωκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος· δόλον γὰρ εἰργάσαντο, τῷ τιμίῳ Λειψάνῳ σου. Διὸ σὺ Α' ποστόλοις βοῶμεν· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἐορτῆς.

Ὕχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Sὲ χερσὶ τοῦ δὶ ήμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ως πλαστουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀνήρατον, μετέστησεν. ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον· καὶ Θεοτόκου ἀπαντες κυρίως, ὄμολογοῦντες ιραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἴτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἐορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἄδω Μύρων σου τὴν μυρίπνοον χάριν. Ἰωσήφ.

Ωδὴ α'. Ὕχος β'. Δεῦτε λαοί.

Aἶνον Θεῷ, ἐπὶ τῇ μνήμῃ χορεύοντες, τοῦ αὐτοφόρου Μύρωνος, ἄσωμεν ἀπαντες, ἐνισχύσαντι τοῦτον, τὸ ιράτος διολέσαι, τοῦ πολεμήτορος.

Dῶρον σαυτὸν, τῷ εὐεργέτῃ προσκύναγες, καὶ ἵερὸν ἀνάθημα, καὶ καλλιέρημα, καὶ εὐώδη θυσίαν, νομίμως ἐναθλήσας, Μάρτυς πολύθλε.

Ω'ς νουνεχῆς, ως καθαρὸς ναὸς Ἐνδοξεῖ, τοῦ ἐκ Παρθένου λάμψαντος, τὸν ἐφορμήσαντα, συνταράξαι τὴν θείαν, ἀγέλην ψυχοφθόρου, λύκον ἐδίωξας. Θεοτοκίον.

Mόνη Θεὸν ἀπειρογάμως ἐκύησας· ὃν αὐλοφόροι Μάρτυρες, ὄμολογήσαντες ήμιν ὄμοιωθέντα, κατήργησαν τὴν πλάνην, ἀχριντε Δέσποινα.

Ωδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Tέψωσας σου τὸν ἔρωτα τῆς καρδίας, πρὸς Κύριον Σταυρῷ τὸν ἀνυψωθέντα, ὑψώθης ἐπὶ ἔύλου ω̄ Ἀθλοφόρε, καταξέομενος, προθύμως μέλπων τε· Ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Pήματων σου τὰ βέλη ἡκονημένα κατέπηξας τυράννου ἐν τῇ καρδίᾳ γενναῖε Στρα-

τιῶτα τοῦ Βασιλέως, Χριστοῦ πανεύφημε, καὶ ψάλλων ἔλεγες· Ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ω'ς ὅρθρος ως ἡμέρα ἐπανατείλας, διέλυσας τὸν ζόφον τῆς ἀγνωσίας, ἐφώτισας τοὺς ψάλλοντας καθ' ἐκάστην, Μύρων πολύθλε· Σὺ εἰ Θεὸς ήμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Nοσοῦσαν ἀθεῖα τὴν πᾶσαν κτίσιν, Θεὸν κυριορήσασα ἱατῆρα, Παρθένε ἐθεράπευσας παραδόξως· εὐχαριστῶντέ σοι, διὸ ιραυγάζομεν· Ὡς τὸν ἔσιν ἄμωμος, πλὴν σου, Δέσποινα. Ο Είρμος.

» **E**'υ πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρός με·» εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμα με ἐν τῷ ψάλλειν·» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ως ὁ Θεὸς ήμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἐορτῆς.

Εἴτα, Κάθισμα τοῦ Ἀγίου.

Ὕχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Mυριπνόοις ἄσμασι, καὶ ὑμνῳδίαις, συνελθόντες στέψωμεν, τὸν ἱερόαθλον πιστοί, Μύρωνα πάντες τὸν ἔνδοξον, ρῶσιν διδοῦντα, παντοίων κακώσεων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἐορτῆς, ὄμοιον.

Tὴν σεπτὴν Μετάξασιν, σοῦ Παναγία, ἐσόρθη τὴν στησάμενοι, σὲ ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς, Θεογεννῆτορ πανύμνητε· μὴ οὖν παρίδης, τοὺς πόθῳ υμνοῦντάς σε.

Ωδὴ δ'. Υμνῷ σε· αἰκονὶ γὰρ Κύριε.

Sωτῆρα, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τὸν ἐκλάμψαντα ἐκ Παρθένου, ὄμολογῶν Ἐνδοξεῖ, σταδίου μέσον τῶν τυράννων, ὀφρὺν καρτερίᾳ ἐταπείνωσας, καὶ τὴν πολυθεῖαν ἐξηφάνισας.

Oυδόλως, υπενδούς ἔεόμενος, καὶ τυπτόμενος γενναιόφρον, Ἀγγέλους κατέπληξας, ὀρῶντας σου τὴν καρτερίαν, δὶ τῆς δυσμενεῖς ἀσάρκους ὠλεσας, καὶ νικηφόρος Μάρτυς ἐχρημάτισας.

Pαράχων, θείας δρόσου ἐμπλεως, υπεισῆλθες γενναιοφρόνως, τὴν τοῦ πυρὸς καίμανον, ὀρώμενος ἐν ταύτῃ Μύρων, σοφὲ σὺν Ἀγγέλοις ἀγαλλόμενος, καὶ μηδαμῶς παμμάκαρ φλογιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Tὸ μέγα, καὶ φρικτὸν Μυσήριον, τῆς λοχείας σου καταπλήττει, πᾶσαν Ἀγνὴ ἔννοιαν· ὅτι Θεὸς ἐνανθρωπῆσαι ἐκ σοῦ, ἀγαθότητι εύδοκησεν, εἰς σωτηρίαν κόσμου καὶ ἀνάπλασιν.

·Ωδὴ ἡ. ·Ο φωτισμός.

Π: Νεαυγῆς, καὶ φωσφόρος σου μημη, τῇ τοῦ Ἀγίου, Πνεύματος δυνάμει, εἰς πάντα κόσμον ἐφαπλουμένη, φωτισμὸν εὐσεβεῖας, καταυγάζει τοὺς ταύτην σέβοντας, καὶ τὰς αριστείας τὰς καταγγέλλοντας.

Νεανικῶς, τὰς πικρὰς τιμωρίας ὅντως υπέστης, ἀσαρνος καθάπερ γενναῖε Μάρτυς· ἀφαιρεθεὶς γὰρ, τὴν δορὰν ἐκαρτέρεις, ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος ἔνδοξε, σθένει ἀοράτῳ σαφῶς δυναμούμενος.

Μύρον οἱ σοὶ, ἐναπέσταξαν πόνοι Μάρτυς εὐώδεις, πᾶσαν δυσωδίαν ἀποδιῶν, τῆς ἀθεῖας, τὴν Χριστοῦ δὲ Ἀγίαν, Ἐκκλησίαν εὐωδιαῖον ἀεὶ, πίστει σε καὶ πόθῳ σαφῶς μακαρίζουσαν.

Θεοτοκίον.

Υπέρ ἡμῶν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἀρρήτῳ λόγῳ, Πάναγνε δυσώπει εὔλογημένη, ὅπως ρυσθῶμεν ὄρωμένων καὶ πάντων ἀοράτων, ἔχθρῶν πανάμωμε, οἱ σὲ Θεοτόκου ἀγνὴ καταγγέλλοντες.

·Ωδὴ 5'. Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους.

Ρανίσισου, αἴματων ἱερῶν κατεπόντισας, δαιμόνων φάλαγγας, στρατιῶτα γενναιότατε, καὶ στεφανηφορῶν, πρὸς Θεὸν ἀνέδραμες, νικηφόρος γενόμενος ἄριστος.

Ιδόντες σου, τὸ πρόσωπον λαμπρυνθὲν οἱ τύραννοι, θείαις λαμπρότησιν, Ἀθλοφόρε κατεπλάγησακ· μὴ γνόντες δὲ Θεὸν σκότος προσελάθοντο, αἰωνίᾳ κολάσει πεμπόμενοι.

Προστάξεις, ὡμοτάτου τυράννου υπέφερες, δορᾶς τὴν ἀφαίρεσιν, υπὲρ φύσιν ἀξιάγαστε, δεικνὺς τὴν πρὸς Θεὸν, καθαράν σου ἔφεσιν, καὶ διόλου παμμάκαρ ἀνάγευσιν.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοὶ, καινίζονται Παρθένο τῆς φύσεως· υπὲρ γὰρ φύσιν σὺ, τὸν τῇ φύσει ἀκατάληπτον, Θεὸν Ἐμμανουὴλ, παραδόξως τέτοκας, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν ἀναγέννησιν.

·Ο Είρμος.

» **Π**ρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε·
» Σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος Ἀδου δέομαι· ἵνα ως λυτρωτῇ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Κοντάκιον, Ἡχος β'. Τὰ ἀνω ζητῶν.

Εκ βρέφους Χριστὸν, ποθήσας παναοίδιμε, καὶ τούτου τηρῶν, τὰ θεῖα παραγγέλματα, πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, ὅλοικήρως Μύρων καὶ κατέπαυσας, σὺν Ἀγγέλοις δοξάζων αὐτὸν, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἄφεσιν.

·Ο Οἶκος.

Τὸν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον ἀνυμνήσωμεν πάντες, ως εὐώδεις Χριστοῦ μύρον παναληθέστατον· ὅντως γὰρ τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει θερμῇ, τὰς ἰάσεις παρέχει τῷ νοσημάτων· τῇ γὰρ ἀγάπῃ τοῦ Κτίστου πυρούμενος, συμπάσχει τοῖς ἐν ἀνάγκαις, καὶ λυτροῦται δεινῶν ὁ Πανόλθιος μυρίζων πάντας τῇ χάριτι τῇ δοθείσῃ αὐτῷ ἐκ τοῦ Πνεύματος, αἵτουμενος πᾶσιν θείαν ἄφεσιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

Στίχοι.

Τί μοι κεφαλῆς ἡ τομὴ, Μύρων λέγει,
Πρὸς τὸ σέφειν μέλλον με πάντιμον σέφος;
·Εβδομάτη δεκάτη Μύρωνα τάμε ξίφος ὁξύ.
Οὗτος υπῆρχεν ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἀντιπάτρας Ἀρχοντος Ἀχαΐας, Πρεσβύτερος τῆς Ἐκκλησίας, τὸν τρόπου χρηστὸς, ἐκ γένους ἐντίμου, πλούτῳ κομῶν, πρὸς τε Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων φιλούμενος. Κατὰ γοῦν τὴν ημέραν τῶν Χριστοῦ γενεθλίων, τοῦ Ἀντιπάτρου εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσιόντος, ἐφ' ὃ τοὺς Χριστιανοὺς συλλαβεῖν καὶ τιμωρήσασθαι, ὁ Ἀγιος Μύρων, ζήλου πλησθεὶς, ἐξύβρισεν εἰς αὐτόν. Διὸ καὶ κρεμασθεὶς ἔζεται, καὶ ἐκκαυθείσης καμίου, ως διηχεῖσθαι τὴν φλόγα ἐπὶ πολὺ, ἐν αὐτῇ ἀβλήθη. Ἀλλ' οὐ μὲν κάμινος, τὸν Ἀγιον δεξαμένη, διεφύλαξεν αὐτὸν ἀβλαβῆ· τὸ δὲ πῦρ ἐξελθόν, κατέκαυσεν ἄνδρας τῶν παρεστῶτων ἐκατὸν πεντήκοντα. Ο δὲ Ἀγιος, ἀναγκασθεὶς ἐπιθύσαι, καὶ μὴ υπείξας, λωροτομεῖται ἀπὸ τῶν ὕμων ἐως τῶν ποδῶν. Εξ οὖν ἀναλαβὼν ἔνα λῶρον ὁ μακάριος, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀνθυπάτου ἡκόντισε· καὶ πρὸς τούτοις ἀναβέεται τὰς ἐκδαρείσας σάρκας, καὶ μετὰ τοῦτο ἀφίεται θυρίοις. Ὡν ἐξ αὐτῶν σῶσι καὶ ἀπήμαντον διατηρηθέντα ἴδων ὁ Ἀντιπάτρος, καὶ αἰσχύνης πλησθεὶς, ἀνεῖλεν ἐαυτὸν οἰκείας χερσίν. Ο δὲ Ἀγιος, ἐκεῖθεν ἐν Κυζίκῳ ἀχθεὶς, καὶ παρὰ τοῦ Ἀνθυπάτου τὴν διὰ ξίφους ἀπέφασιν λαβὼν, τὸν αὐχένα ἐτμήθη, καὶ οὕτω τὸν στέφανον τῆς μαρτυρίας ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μηνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Στρατωνος, Φιλίππου, Εὐτυχιανοῦ, καὶ Κυριανοῦ.

Στίχ. "Εθεντό με βδέλυγμα, φησὶν ὁ Στράτων,
"Ανδρες βδελυκτοὶ, καὶ πυρὶ κτείνεται με.

Φιλῶν Θεὸν, Φιλίππε, καὶ ψυχῆς πλέον,
Κατακριθεὶς πῦρ, οὐ φιλόψυχος γίνη.

Εὐτυχιανὸς εἰς κάμινον ἡμένην.

·Ως ἵππος εἰς πεδίον ἦν, τοῦ λόγου.

Πῦρ Κυπριανὸς καρτερήσας καμίου,
·Εξώτερον πῦρ, ὁ Γραφὴ λέγει, φύγε.

Οὗτοι, ἐν Νικομηδίᾳ διατριβούσεις, ἐπιτηδεῖς ἀνίσσαν εἰς τὸ θεάτρον, ως τε τὸν θεατριζόμενον λαὸν κατηγένετον, καὶ τῆς εἰδωλολατρείας ἀφιστᾶν, καὶ τῇ Χριστοῦ πιστεῖς προσάγειν. Καὶ ποτε κενὸν ἀνθρώπων τὸ θεάτρον ἴδων ὁ

Άρχων, καὶ τὴν αἰτίαν μαθών, ὅτε ὑπὸ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων οἱ ὄχλοι διδάσκονται, καὶ τὰς ἐν Σεάμασι κατέλιπον τὸν πόλεμον, καὶ καινόν τενα μετέρχονται βίου, τῶν πατρών καταφρούσαντες εἴθων, οὐν τάχει τοὺς Ἀγίους παραστῆναι ἔκεινος. Καὶ δὴ παραστάντες, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτοί τε ἔχειν ὁμολογήσαντες, καὶ τοὺς ἀλλούς διδάσκειν ἐπιστρέψειν εἰς αὐτὴν, ἀχθέντες εἰς τὸ Σείατρον, Σηρίοις ἐκδίδονται. Διαφυλαχθέντες δὲ ἐξ αὐτῶν αἴβλαβεῖς, καὶ τρόποις διαφόροις δοκιμασθέντες κολάσεων, τὸ τελευταῖον ἐμβληθέντες εἰς πῦρ, τὸ ὑπέρ Χριστοῦ τὸ γωνίσαντο στάδιον, καὶ νικήσαντες τὸν στίφανον ἐλαβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Παύλου, καὶ Ἰουλιανῆς τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Οἱ υπῆρχον ἀδελφοὶ τὰς φυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἵπποι Αὐρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως τὴν Πτολεμαΐδα οἰκούντες. Εἰς τὸν ὁ Βασιλεὺς παραγενόμενος, τὸν Παῦλον παρεστήσατο, τηνικαῦτα ὑπαναγινώσκοντα τῷ λαῷ τὰς Σεπτυνήστους Γραφάς. Τὸν Χριστὸν δὲ ὁμολογήσας, καὶ τὰ εἶδώλα κραταῖσας ἐνυπρίσας, κρεμασθεὶς βίσται· δὲ ἴδουσα τὸν ἀδελφὸν Ἰουλιανὸν, κατεβόα τοῦ τυράννου. Συλλαμβάνεται οὖν καὶ αὐτὸν καὶ κρεμασθεῖσα βίσται· καὶ ἐν λειψητι, ἐνθα πίσσα τὸν βραζεύσα, ἀμφότεροι βάλλονται· καὶ ἐπὶ κλίνης σιδηρᾶς πεπυρωμένας αἴπλουνται, καὶ τοὺς μάτους ἀνωθεν τύπτονται. Ενθα Κοδράτος καὶ Ἀκάκιος οἱ δῆμοι, τῶν Ἀγίων φεισάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀποτίμηνονται· καὶ ἐν εἰρητῇ τίθενται οἱ Ἀγιοι, σιδηροῖς διαληφθέντες δεσμοῖς· οὓς ἐλθὼν Ἀγγελος, τῶν δεσμῶν ἀνίστην, ἀρτον δὲ αὐτοῖς εἰς βρῶσιν παρέθηκεν. Εἴτα εἰς ἐξίτασιν ἀγονται καὶ τύπτονται· ἐνθα Στρατόνικος, τὴν Ἀγίαν Ἰουλιανὴν φατζαρένην οἰκτείρας, τὰς κεφαλὰς αἴπλουνται. Οἱ δὲ διαμειναντες αἴβλαβεῖς, ὁ μὲν Ἀγιος Παῦλος, πάλῳ προσδεθεὶς σιδηρῷ, μολύbdοις τὰς οιακόνας τύπτεται, καὶ ἀκατέρωθεν ὑπὸ τεσσάρων ράβδοις πεπυρωμέναις περιπείρεται· τὸ δὲ Ἀγία Ἰουλιανὸν, εἰς πορνεῖον ἐκδοθεῖσα, καὶ Ἀγγελος ἐπιστασίᾳ ἐκ φθορᾶς διαφυλαχθεῖσα, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Παύλου βίθρῳ πυρὸς ἐμβάλλεται. Εξείθεν δὲ παραδόξως ἀναχθέντες, λαμπάσι πυρὸς ὅλου τὸ σῶμα καταφλέγονται, καὶ τελευταῖον τὰς κεφαλὰς ἀποτίμηνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Θύρσου, Λευκίου, Κορωνάτου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν· καὶ ἡ σύναξις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἐν τοῖς Ἀρματίου.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σῃ πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

'Ωδὴ ζ. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ονοῦς σου φαιδρὸς, πυρακτούμενος Σοφὲ τῷ θείῳ πόθῳ, ἥγαλλιατο καὶ εὐφραίνετο, μέσον φλογὸς ἴσταμένου σου, ὥσπερ τῶν τριῶν ποτε Παιδῶν, μεθ' ὧν πιεῖσθαις ἀνεκραύγαζες· Εὐλογητὸς εἴς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ορῶντες φλογὸς συνεστῶτας σοι σοφὲ μέσον Ἀγγέλους, μορφῇ ἀρρήτῳ ἐξαστράπτοντας, οἱ θεωροὶ κατεπλήττοντο· καὶ πρὸς ὑμνωδίαν τραπέντες, τῷ Δεσπότῃ ἐκραύγαζον· Εὐλογητὸς εἴς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοῖς καθαρῷ, συνεστῶτες τοῖς νοεροῖς ὑμνοῖς Ἀγγέλοις, μέσον καμίνου ἀγαλλόμενος,

τὸν ὑπεράγαθον Κύριον, ὥσπερ χαλινοῦντα τὴν φλόγα, καὶ μελωδῶντα σε σωζοντα· Εὐλογητὸς εἴς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίου.

Χωρίον Θεοῦ, καὶ παλάτιον τερπνὸν· καὶ θεῖος θρόνος, ἐν ὧ καθίσας ἡτοιμάσατο, πᾶσι καθέδραν οὐράνιον, ὥφθης Παναγία Παρθένε· διὰ τοῦτο σοι κράζομεν· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυνήσασα.

'Ωδὴ η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ακαταγώνιστον ὄρῶν, ὁ παράφρων δικαστὴς σὲ Γενναιόφρον, ἐν τῷ λοροτομεῖσθαι, μέχρις ὀστέων αὐτῶν, προσάγει ὄνυξε σπαράττων σε, πληγαὶς ἀφορήτους, πληγωθεὶς ἀνιάτως.

Πημα Θεοῦ ἐξ οὐρανοῦ, εἰς ἐπήκοον παντὸς τοῦ πλήθους Μάρτυρος, προστηνέχθησαι Μύρων, πρὸς τὰς ἐκεῖσε καλοῦν, ἀρρήτους καταπαύσεις ἐνδοξε, καὶ τὰς τῶν Ἀγγέλων, τερπνὰς χοροστασίας.

Ιστασο ὥσπερ Δανιηὴλ, ἐν τῷ μέσῳ τῶν θηρῶν εὐλαβουμένων, τὸ μακάριον πάθος, καὶ τῶν ἀγώνων τῶν σῶν, παμμάκαρ τὸ ἄπειρον μέγεθος, ζώσῃ τε φωνῇ σου, ἀντιλαμβανομένων.

Θεοτοκίου.

Νυγεὶς τῷ βέλει τοῦ ἐχθροῦ, τὴν ψυχὴν ὀλοτελῶς ἐτραυματίσθη, καὶ ανίατα πάσχω· ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἀρρήτως τεκούσα Πανάμωμε, ἵασαι με σῶσον, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων.

Ο Είρμος.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἐβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμεῖς τε τὰς ἐργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ινα τὴν μέλλουσαν δόξαν, καὶ τὸ ἄφραστον καλλος, Χριστοῦ τοῦ ἀθλοθέτου κατιδεῖν, ἀξιωθῆς Γενναιότατε, ὑποκλίνεις αὐχένα, καὶ δέχῃ τὴν τοῦ ξίφους ἐκτομήν· καὶ χαρᾶς τῶν Μαρτύρων, πληροῖς τὰς θείας φάλαγγας.

Ωσπερ ἥδύπνοον μύρον, ἀξιάγαστε Μύρων, μυρίζουσα καρδίας τῶν πιστῶν, ἡ ἀξιάγαστος μνήμη σου, τοῖς ποθοῦσιν ἐπέστη· ἐν ἡ πανηγυρίζοντας ἡμᾶς, εὐωδίας ἐνθέου, ταῖς σαῖς πρεσβείαις πλήρωσον.

Σαῦ Ἀχαιαῖα καυχᾶται, ταῖς σπαργάνοις καὶ ἀθλοῖς, γενναῖε τοῦ Κυρίου Ἀθλητά· πλέον δὲ τέρπεται Κύζικος, τὸ πολυάθλον σῶμα, κα-

τέχουσα ως ὅλον ἀληθῆ, καὶ πηγὴν ἰαμάτων, καὶ νόσων καθαρτήριον.

H τῶν Ἀγίων ἀπάντων, ἐκλεκτὴ ἐν ὑψίστοις, μητρόπολις Σιών ἡ νοοτή, τῶν πρωτόκων ως γέγραπται, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, ως Μάρτυρα ἀεὶ ὑπὲρ ήμῶν, δυσωποῦντά σε ἔχει, Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον.

Fωνὴν βοῶμέν σοι πάντες, τοῦ Ἀγγέλου Παρθένε, παλάτιον καὶ θρόνε τοῦ Θεοῦ· Χαῖρε, δί ἡς ἡξιώθημεν, οὐρανῷ βασιλείας, οἱ πάλαι ἀπωσθέντες τῇ φθορᾷ, καὶ τὸ κάλλος τὰ πρῶτον, ἀφρόγως ἀπολέσαντες.

Ο Είρμος.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δὶ ήμᾶς, οἵ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνωμεν. Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Mυρίπνοον ως ρόδον σε, ἡ Ἐκκλησία κέκτηται, Μύρων πολύαθλε Μάρτυς· τοῦ γάρ Χριστοῦ εὐωδία, ἐδείχθη παναίδιμε, ὑπὲρ οὖ χαίρων ἡθλησας, παρὸν καὶ δόξης ἐτυχεῖς· πρὸς ὃν ἀεὶ μνημονεύεις, τῶν σὲ τιμῶντων ἐκ πόθου.

Καὶ τῆς Εορτῆς. Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Mετὰ βροντῆς ἐν νεφέλαις, τοὺς Ἀποστόλους ὁ Σωτὴρ, πρὸς τὴν τεκοῦσαν ἐκπέμπει, πόθῳ κηδεύσοντας αὐτὴν· κατέρχεται δὲ καὶ οὗτος, δορυφορούντων Ἀγγέλων.

Ἐξ τὸν Στέχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.

"Ηχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Nύμφην σε τοῦ Θεοῦ, ἡ ἄνω βασιλεία, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, προσδέχεται Παρθένε, πρὸς σὸν Υἱὸν χωρήσασαν.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Aἷμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεύσαι, Μητέρα Θεοτόκου, ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυνάμῳ νεύματι.

Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δακτὸν ἀληθείαν.

Aόξα ἐν οὐρανῷ, ἐπὶ γῆς εὑφροσύνῃ· ἡ γοῖρ τοῦ Κτίστου Μήτηρ, χερσὶ ταῖς τοῦ Δεσπότου, ψυχὴν νῦν παραχτίθησι.

Δόξα, καὶ νῦν. "Ηχος πλ. δ'. Λέοντος Δεσπότη.

Pιστούμενος Ἰησοῦς, ὁ Υἱός σου Θεοτόκε καὶ Θεὸς ήμῶν, τὰς δύο φύσεις αὐτοῦ, ως μὲν ἄνθρωπος θνήσκει, ως δὲ Θεὸς ἐξανίσταται. Καὶ σὲ Θεομήτορ, νόμῳ φύσεως θάνετον εὑδόκησεν, ἵνα μὴ τοῖς ἀπίστοις, φαντασία

νομισθῇ ἡ οἰκουμοία. Μετέβης δὲ πρὸς οὐρανοὺς ἡ ἐπουράνιος νύμφη, ως ἐκ παστοῦ τοῦ σκήνουσσου, γῆθεν ἀπάρασα. Ἡγιάσθη ὁ αἰθήρ ἐν τῇ ἀνόδῳ σου, ως ἐφωτίσθη ἡ γῆ ἐν τῷ τόκῳ σα. Προπέμπτοις Ἀπόστολοι, καὶ Ἀγγελοι ὑποδέχονται. "Οθεν κηδεύσαντες τὸ πανάχραντον σῶμά σου, καὶ ἐπιτάφιον ὑμνον ἐξάδοντες, μετάρσιον ἔθλεπον, καὶ φόβῳ ἐλεγον· Αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τῷ Υψίστου· αὐτὸς γάρ ἐν μέσῳ σου, καὶ οὐ σαλευθήσῃ. Ἄλλως πολυύμνητε Κόρη, μὴ διαλίπη ήμᾶς ἐποπτεύουσα· ημεῖς γάρ λαός σου, καὶ πρόβατα νυμῆς σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα, αἰτούμενοι διὰ σοῦ σωτηρίαν, καὶ μέγα ἐλεος.

Καὶ γίνεται ἐκτενῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΙ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Φλώρου καὶ Λαύρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκένραξα, ἴστωμεν Στίχος 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

Τῆς Εορτῆς. "Ηχος δ'. "Εδωκας σημείωσιν.

Oὐχ ἄρμα πυρίμορφον, τῶν ἀπὸ γῆς σε μετέστησεν, ως Ἡλίαν τὸν δίκαιον· ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, ἐν χερσὶν οἰκείαις, τὴν παναγίαν σου ψυχὴν, ως ὑπεράμμον προσλαβόμενος, ἐν ἐαυτῷ κατέπαυσε· καὶ παραδόξως σε "Αχραντε, μεταστήσας ἐτίμησεν, ἐν χαρᾷ ὑπὲρ ἔννοιαν.

Aεῦτε ως φιλέορτοι, τῆς Θεομήτορος σήμερον, τὴν ἀγίαν Νετάστασιν, φαιδρῶς ἐορτάσωμεν· ἐν χερσὶ γάρ ὄντως, τοῦ ἐξ ἀκηράτου, Πατρὸς ἐκλάμψαντος τὸ πρὶν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς ηδύος αὐτῆς, τὴν θείαν καὶ πανάχραντον ψυχὴν παρέθετο χαίρουσα, Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ ήμῶν, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι ήμᾶς.

Hαῦμα φρικωδέστατον, ἡ ἐν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον, Βασιλέα βασισάσα, τάφῳ κατατίθεται· καὶ Ἀγγέλων δῆμοι, σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, φόβῳ κηδεύουσιν αὐτῆς, τὸ θεοδόχον Σῶμα καὶ τίμιον· καὶ τοῦτο δὲ μετάρσιον, εἰς οὐρανοὺς ἀκεβίθασεν, Ἰησοῦς ὁ Υἱός αὐτῆς, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ήμῶν.

Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων, ὅμοια.

Aἱθοι τελειότατοι, τῷ μαρτυρίῳ τεμνόμενοι, καὶ παιγνῖς λαξευόμενοι οἱ "Ἄγιοι· ὡφῆ-

σαν, οίκοδομηθέντες, εἰς ναὸν Κυρίου, καὶ τῶν εἰδώλων τοὺς βωμοὺς, καὶ τὰ τεμένη κατεδαφίσαντες. Αὐτοῖς οὖν μακαρίσωμεν, ως Παραδείσου οἰκήτορας, ως ναοῦ ἀναθήματα, οὐρακίου ὑπάρχοντας.

Xάριν ἀπαντλήσατε, καὶ φωτισμὸν ἀπαρύσασθε, εὑφροσύνην καὶ ἔλεος, λειψάνοις προσψαύοντες, ἵερῶν Μαρτύρων, Φλώρου τε καὶ Λαύρου, ἐξ ὧν πηγάζει δαψιλῶς, τῶν ἰαμάτων θεία ἐνέργεια· καὶ τούτους μακαρίζοντες, ως τοῦ Κυρίου θεράποντας, ἐκτενῶς ἐκβοήσωμεν· Ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Aάκιντη συγκλειόμενοι, καὶ ὑπὸ γῆν καλυπτόμενοι, ἀπηνείσθι δικαίους, θείας εἰσηγήσει, καὶ ἀποκαλύψει, Πνεύματος Ἀγίου, ἐφανερώθητε ἡμῖν, ὥσπερ ἀστέρες ἐναπαστράπτοντες, σημεῖα καὶ τεράστια, καὶ ἰαμάτων χαρίσματα, Ἀθλοφόροι αὐτάδελφοι, τῶν Ἀγγέλων ὄμόσκηνοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος δ'.

Dεῦτε ἀνυμήσωμεν λαοὶ, τὴν Παναγίαν Παρθένον ἀγνήν, ἐξ ἣς ἀρρήτως προῆλθε, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος τῷ Πατρὸς, κράζοντες καὶ λέγοντες· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί· Μακαρία ἡ γαστήρ, ἡ χωρήσασα Χριστόν. Αὐτοῦ ταῖς ἀγίαις χερσὶ τὴν ψυχὴν παραθεμένη, πρέσβευε Ἀχραντε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στέχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἡχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραΐτα.

Pύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· ἴδου γάρ, ἡ τοῦ Υψίστου Μήτηρ, ἡ πάναγνος Παρθένος, θανοῦσα παραγίνεται.

Στίχ. Ἀνάσηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπταυσίν σου.

H"θροισταὶ ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαι σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Στίχ. Θεοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀληθεῖσαι.

Tοῦ μνον αἱ οὐρανῶν, ἐξάρξατε Δυνάμεις, σὺν τοῖς ἐκ τῶν περάτων, τοῦ Λόγου μύσταις ἄμα, τῇ μόνῃ Θεομήτορι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος δ'.

Dαιτικὴν ὡδὸν σήμερον λαοὶ, ἀστομεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ἀπενεχθήσονται φησὶ, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, ἀπενεχθήσονται ἐν εὑφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει· ἡ γάρ ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, δὶς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς Χίου καὶ Δεσπότου, ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγου μετατίθεται. Ἡν ως Μητέρα Θεοῦ ἀνυμῆντες, βοῶμεν καὶ λέγομεν· Σῶσον ἡμᾶς, τοὺς ὄμολογοῦντάς σε Θεοτόκου,

ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ λύτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἡχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Tῇ ἐνδόξῳ μνήμη σου, ἡ οἰκουμένη, τῷ ἀνθλῷ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὑφροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἡχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Kελεύσει τοῦ Κτίστου σου, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, νεφέλῃ συνήθροισας τοὺς Ἀποστόλους τὴν σὴν, ἴδεσθαι Μετάστασιν· ὅθεν καὶ μετὰ δόξης, καὶ πολλῆς εὑφροσύνης, ἐκκένευσαν ἀνυμῆντες, τὸ πανάχραντον σῶμα, τῆς σῆς μακαριότητος Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἴτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἐορτῆς, καὶ τῶν Αγίων ὁ παρών, οὐδὲ οὐ Ακροστιχίς.

Τερπνὴν ἀνυμνῶ Μαρτύρων ξυνωρίδα. Ἰωσήφ. Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'. Αρματηλάτην Φαραώ.

Tαῖς φωταυγέσιν ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, περιλαμπόμενοι, τὰ ζοφερὰ νέφη, τῆς ψυχῆς μου λύσατε, τὴν φωτοφόρον Ἀγιοι, καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, ὅπως ὑμνήσω γηθόμενος, Μάρτυρες Χριστοῦ γενναιότατοι.

Eπὶ τὴν πέτραν τῆς ἀμώμου πίστεως, οἰκοδομήσαντες, δὶς ἀρετῶν θείων, ἑαυτοὺς Μακάριοι, περικαλλῆς ἐδείχθητε, καὶ τερπνότατος οἶκος· ἐν ὧ Πατήρ οντεσκήνωσε, καὶ Υἱὸς καὶ Πνεύμα τὸ Ἀγιον.

Pίζοτομοῦντες τὴν τῆς πλάνης ἀκανθαν, οἱ μεγαλώνυμοι, τῷ τμητικῷ λόγῳ, τῆς ἐνθέου πίστεως, καρδίας κατενέώσαν, χερσωθεῖσας ἀπάτῃ, καὶ καρποφόρους ἀνέδειξαν, πίστην βλαστανούσας ἀμώμητον. Θεοτοκίον.

Pαρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἐβλάστησας, ρίζας ἀπότιστε, τὸν φυτουργὸν πάντων, ἀνθρώπουν γενόμενον, καὶ πάθη ὑπομείναντα· ὃν πονοῦντες οἱ θεῖοι, πιστῶς ἐνήλησαν Μάρτυρες, ἄγραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ωδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Nόμου θεῖον πληροῦντες, πανευκλεεῖς Μάρτυρες, πένηται πλουσίως τὸν ἄρτον ἔχοργήσατε, καὶ πρὸς εὐσέβειαν, καθιδηγήσατε θείαν, σωτηρίας πρόξενοι, τούτοις γενόμενοι.

Η δυάς ὁ φωσφόρος, τῶν Ἀθλητῶν λάμψα, ταῖς τῶν θαυμασίων ἀκτῖσι, σκότος ἀπῆλασε, πλάνης πολύθεον, καὶ πλανωμένους πρὸς φέγγος, τῆς ἐνθέτης πίστεως, πάντας ὠδήγησε.

Νηπιάζοντα δῆμον, πανευσεθῶς Μάρτυρες, θείαις ὑποθήκαις, πρὸς τρίβον ἐνθέτης γυώσεως, καθωδηγήσατε, καὶ τοὺς βωμὸς τῶν δακμόνων, προσευχῇ μακάριοι, κατηδαφίσατε.

Θεοτοκίον.

Α πειρόγαμε Κόρη, δὶς ἡμῖν ἔλαμψε, Λόγος ὁ ἐπέκεινα πάστης, ἀρχῆς νοούμενος, σῶζε τὴν πόλιν σου, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, πάστης περιστάσεως θεοχαρίτωτε.

Ο Είρμος.

Ο ύρανίας ἀψίδος, ὄροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερεωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ αἰκότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἡχος πλ. 3'. Τὴν Σοφίαν.

Τοὺς σοφὰς ἀριστέας καὶ ἀθλητὰς, ἐν ὧδαις κατὰ χρέος πάντες πιστοί, Φλῶρον εὐφημήσωμεν, καὶ τὸν πάνσοφον Λαῦρον· τὸν γὰρ Χριστὸν ἐκήρυξαν, Θεὸν προαιώνιον, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, ἀθλήσει κατήρυγησαν· θεῖαν τοὺς τυράννους, καταισχύναντες πίστει, τῆς δόξης ἐπέτυχον, τῆς ἀφθάρτου τῇ χάριτι. Διὰ τόπο βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἔφταζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Τῆς Εορτῆς, ὅμοιον.

Η Θεὸν συλλαβοῦσα ἔνευ σπιρᾶς, σαρκωθέντα τεκοῦσα δίχα φθορᾶς τὴν νέαν αἴμαφεύνυσαι αἴφθαρσίαν τοῦ Πνεύματος· ὡς γὰρ ζωῆς σὺ Μήτηρ, καὶ πάντων Βασίλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, Παρθένε τὴν ἄϋλον· θεῖαν ἐπαξίως, αἰληθῶς αἰνεδείχθη, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν ναματα, Θεομῆτορ πανάμωμε. Πρέσβευε τῷ σῷ Ήιῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὴν θείαν σου Κοιμησιν.

Ὥρδη δ'. Σύ μου ἴσχυς Κύριε.

Νεανικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, οἱ γενναῖοι, τοῦτον κατηδαφίσακ, τῷ τοῦ Σταυροῦ, ὅπλῳ κραταιῶς· καὶ τοὺς συντριβέντας, τῇ ἀμαρτίᾳ ἐτέλεσαν, ναοὺς Κυρίου ζῶντας εὐσεθῶς μελωδοῦντας· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Υπὸ Χριστοῦ, λίθου τιμηθέντος, ὡς γέγραπται, ἀπὸ ὅρους, Κόρης τῆς Θεόπαιδος, δυναμωθέντες πανευκλεῶς, "Ἄγιοι, εἰδώλων τὴν συντριβὴν ἀπειργάσασθε· καὶ ἥρθητε πρὸς ὑψος, ἐμφανὲς σωτηρίου, καὶ Ἀγγέλοις σαφῶς ὠμοιωθῆτε.

Μίαν αὐγὴν, τῆς τριστλίου Θεότητος, τοῖς ἀθέοις, χαίρουσα κατήγγειλε, δυάς σεπτὴ, ἡ τῶν ἀθλητῶν, Φλῶρός τε καὶ Λαῦρος· καὶ Μαρτυρίου ποτήριον, ἐξέπιε προθύμως, τῷ Χριστῷ μελωδοῦσα· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Νόμω Θεοῦ, ὑποκλιθέντες ὑπέκλιναν, ἀνομοῦντας, τοῦτον μόνον σέβεσθαι, τῇ υπανοίξει τὸν ὄφθαλμῶν, τὰς τῆς διανοίας, αὐτῶν ὄρασει φωτίσαντες, οἱ Μάρτυρες οἱ θεῖοι, οἱ φωστῆρες οἱ δύο, οἱ τὰ πέρατα κόσμου φωτίζοντες.

Θεοτοκίον.

Ως ιαθαράν, τῶν γενεῶν ἐξελέξατο, Θεοτόκε, σὲ τὴν ἀειπάρθενον, ὁ πλαστουργὸς, πάντων καὶ Θεὸς, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, παλατίου ἀπειργάσατο, αἱμόλυντον ὁ μόνος, Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἀνθρώποις ἐπέφανε.

Ὦδη ἐ. "Ινα τί με ἀπώσω.

Μερισμὸν οὐχ ὑπέστη, θεία ξυνωρίς τῶν Μαρτύρων αὐτάδελφος· τῇ γὰρ αἱμερίστῳ, καὶ Ἄγια Τριάδι πιστεύσασα, ἐν μιᾷ ἐλπίδι, τοὺς μερισμῷ πλάνης ἀτόπου, συσχεθέντας συνηψευ ἐν χάριτι.

Αληθείας σπαρτίῳ, τῷ λαξευτηρίῳ τε τῆς θείας γυώσεως, τὰς λιθώδεις φρένας, εὐσεθῶς Ἀθλοφόροις λαξεύοντες, ναοὺς τῆς Τριάδος, πανευσεθῶς ἐνθέω σθένει, ἀπειργάσασθε λάμψει τοῦ Πνεύματος.

Πίζοτόμοι ιακίας, πάστης ἀνεδείχθητε Μάρτυρες ἐνδοξοί· φυτουργοὶ δὲ πάστης, εὔσεβείας καὶ λόγοις καὶ πράγμασι, τὸν ἐκφύντα κλάδον, τοῦ Ἰεσσαὶ ἐκ ρίζης θείας, ἐν ἀβάτοις καρδίας φυτεύσαντες.

Θεοτοκίον.

Τὸ πρὸ πάντων αἰώνων, Κόρη ἀποκείμενον μέγα μυστήριον, ὅπερ οὐκ ἐγνώσθη, γενεᾶς προλαβούσαις πανάμωμε, διὰ σοῦ ἐφάνη, Λόγος Πατρὸς ὁ πρὸ αἰώνων, σαρκωθεὶς καὶ γενόμενος ἀνθρωπός.

Ὦδη δ'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Υπομονὴ ἀκλινεῖ, τοὺς ἀνομοῦντας τροπούμενοι, οἱ ἔννομοι Ἀθληταί, Χριστοῦ ἀξιέπαινον, τέλος ἀπηνέγκαντο, μὴ καταχωσθέντες, ἀσεβείας ματαιότητι.

Π'ομφαία τοῦ δυνατός, ἀναδεικνύμενοι Πνεύματος, ἐτρώσατε δυσμενεῖς, ἀσάρκυς Μακάριοι, καὶ πάθος μακάριον, τοῦ πλευράν τρωθέντος, εὐσεβῶς ἔξεικονίσατε.

Ω'ς δύο περικαλλεῖς, μαστοὶ Ἀοίδιμοι ὥφθητε, τῆς Ἐκκλησίας Χριστῷ, οὐ γάλα προχέοντες, ἀλλὰ χάριν ἄφθονον, καὶ σωτηριώδη, ἰαμάτων ἀναβλύζοντες.

Θεοτοκίου.

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν τῇ ἀμαρτίᾳ θεράπευσον, τὸν ἵατρὸν τῶν ψυχῶν, κυήσασσα Πάναγνε· ὃν οἱ θεῖοι Μάρτυρες, καθομολογοῦντες, ἵατροὶ παθῶν ἐδείχθησαν.

Ο Είρμος.

» **Π**'λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀναγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐθόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙII'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μάρτυρων Φλώρου καὶ Λαύρου.

Στίχοι.

Δίψει τελευτῆς τῆς ὑπὲρ Θεοῦ Λόγου,
Χωρῆσι Φλώρον καὶ Λαύρος πρὸς τὸ φρέαρ.

Φλώρῳ ἀμ' ὄγδοατη δεκάτη φρέαρ εἰσέδυ
Λαύρος.

Οὗτοι οἱ Ἀγιοι αἰδελφοὶ ὑπῆρχοι δίδυμοι, λιθοξόσι τὴν τέχνην, ἦν ἐπαιδεύθησαν ὑπὸ Πρόκλου καὶ Μαξίμου. Μετὰ δὲ τὴν τῶν διδασκάλων ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίαν, καταλιπόντες τὰς ἐν Βυζαντίῳ διατριβάς, παρέγενοντο ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ, ἐν χώρᾳ τῆς Δαρδανίας, ἐν πόλει Οὐλπιανῷ. Ἐνθα παρὰ Λαυκίωνι τῷ Ἡγεμόνι μεταλλά τινα διερευνῶντες, τὴν οἰκείαν τέχνην εἰργάζοντο. Εἶτα παρὰ αὐτοῦ ἀποστέλλονται πρὸς Λικίνιον τὸν υἱὸν Εἰλπιδίας τῆς Βασιλίσσης· οἵς ὁ Λικίνιος παρέσχετο χρήματα, καὶ τὴν διὰ χειρῶν προμήθειαν, καὶ ἐκέλευσεν αὐτοῖς ἀνεγείραι τοῖς εἰδώλοις ναὸν, τυπώσας αὐτὸν καὶ διαγράφας ἐν σχήματι. Οἱ δὲ Ἀγιοι τὰ μὲν χρήματα τοῖς εἰδεέσι διενείμαντο, καὶ υսκτὸς τῇ πρὸς Θεὸν ἐσχόλαζον προσευχῇ. Μεθ' τούτων δὲ τῶν ἔργων ἀπτέμενοι, θάττουν τὸν ναὸν ἐκαλλιέργουν καὶ ἐξεπόνουν.

Ὥς δὲ δι' ὀλίγων ημερῶν συνετείσθη, καὶ τὸν ἀπαρτισμὸν ἐλαβεν, Ἀγγέλου συναντιλαμβανομένου, καὶ τοὺς Αγίους συνεπισχύοντες, εὐθὺς Μερέντιος ὁ Ἱερεὺς ἐπίστευσεν εἰς Χριστὸν, ἦδη προπιστεύσαντος, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀθανασίου, διὰ τὸ αἰνιχθῆνας τὸν τυφλὸν αὐτοῦ ὀφθαλμὸν παρὰ τῶν Ἀγίων· καὶ τοὺς πτωχοὺς συναγάγοντες οἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, οἵς παρέσχουν τὰ χρήματα, σχοινίοις τοὺς τραχῆλους τῶν ἱσάνων διίλαβον, καὶ πρὸς γῆν ταῦτα καθείλκυσαν. Εἶτα, ἀνάψαντες φῶτα πολλὰ, τὸν ναὸν καθιέρωσαν, ἐπιλέγοντες· Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὡν τὸ κήρυγμα, Τριάς ὁ ὄμοος· Προηγεῖτο δὲ αὐτῶν ὁ τύπος τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ταῦτα δὲ γνώντες ὁ Λικίνιος, καὶ κελεύσας ἔξαφθηναι

κάμινον, προσέταξε τοὺς πτωχοὺς ἐμβληθῆναι· ἐν γῇ ὁρίζετες, τὰ ἐαυτῶν παρέδωκαν πνεύματα. Οἱ δὲ Ἀγιοι Φλώρος καὶ Λαύρος, ἐν ἄξωνι ἀμάξης προσδεθέντες, ἐτύφησαν. Εἶτα ἐξαπιστάλησαν Λύκωνι· σὺς δὲ Λύκων δεξάμενος, ἐν βαθεῖ συνέκλεισε φρίατι. Ἐνῷ κατελθόντες, καὶ δεήσεις τῷ Θεῷ υπέρ τε τῶν μυησθησομένων αὐτῶν, καὶ τῆς κοσμικῆς εὐσταθείας, καὶ τοῦ παύσασθαι τὸν διωγμὸν προσενεγκόντες, τὰς ἐαυτῶν ἀφῆκαν ψυχάς. Χρέοντος δὲ ὑστερον ἀνηγέρθησαν τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα, καὶ ἐν γλωσσοκόμοις κατετέθησαν ἐντίμως, μύρα καὶ πηγαὶ ἴασεων ταῖς προσπελάζουσι βρύσεται.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, ἡ Ἀγία τῶν πενήτων πληθύς· ἡ τὰ εἴδωλα συντρίψασα, πυρὶ ἐτελειώθη.

Στίχ. Πένητες ἀνδρες πλοῦτον εὔρον ἀθρόον,

Τὸ σύντροφον δός, εἰς τὸ πῦρ λελοιπότες.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μάρτυρων Ερμού, Σεραπίωνος, καὶ Πολυαίνου.

Στίχ. Ἔρμω βιαίως ἐν πέτραις σορομένω,

Ὑπῆρξε πέτρα προσφυγὴ λαγῷ πόλος.

Τὸν ἐκ πέτρας πάνδεινον ἐλκυσμὸν φέρει,

Καὶ Σεραπίων, ὁ πλέον στερρός πέτρας.

Ο Πολύαινος αἷμα χεῖ συρεὶς πέτραις

Ὑπὲρ Χριστοῦ, χέαντος ἐκ πέτρας ὕδωρ.

Οὗτοι οἱ Ἀγιοι ἦσαν ἐκ Ρώμης· καὶ διαβληθέντες ἐπὸ τῶν ἀπίστων, ἔτι τὸν Χριστὸν σέβενται, τὰ δὲ εἰδῶλα βδελύσσονται, τῷ Ἐπάρχῳ παρέστησαν Ρώμης· καὶ ἀμολογήσαντες παρρήσια τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, πρῶτον μὲν ἐν σκοτεινῇ καὶ δυσεύδει καθείργυνται φυλακῇ. Εἶτα, ἐξαχθέντες ἐκεῖθεν, καὶ θύσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ καταδεξάμενοι, διὰ στενωτάτων καὶ δυσπορεύτων καὶ πετρωδῶν τόπων σύρουνται, καὶ ἐν τῷ σύρεσθαι, τῷ Θεῷ τὰς ψυχὰς παρέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Γουλιανῆς, πλησίον τοῦ Στροβύλου· καὶ τοῦ Αγίου Μάρτυρος Λεόντου, ὃς ἥθλησε παρὰ τὴν θάλασσαν, πλησίον Μύρων τῆς Λυκίας.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, οἱ ἐν τῇ ἐρήμῳ τέσσαρες Ἀσκηταὶ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ἄδελφότης τέθνηκεν ἀνδρῶν τεσσάρων,

Τὰ κῶλα θέντες εἰς ἐρημίαν μίαν.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ημῶν, Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Γωάνγου καὶ Γεωργίου.

Στίχ. Ο Γεώργιος « Με κελεύεις Χριστέ μου »,
« Εφασκε θνήσκων « ἔρχομαι κληθεὶς ἄνω ».

Σκυθρωπὰ τὰ πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας,
Στέρησιν οὐ φέροντα τὴν Ἰωάννου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέγοσν ημᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Θεοῦ συγκατάβασιν.

■ Ηλίνους λιθίνους τε, θεοὺς ἀθέων καταστρεψάμενοι, στήλας θεογνωσίας, Λαύρος, καὶ Φλώρος οἱ μεγαλώνυμοι, τοῖς μελωδοῦσιν ἐξε-

τοὺς ἀνέστησαν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοις πάρχοντες ἔμπλεοι, πυρὸς τοῦ θείου Μάρτυρες Πνεύματος, τοὺς καμίνῳ βληθῆναι, ὄσιους ἄνδρας, κατακριθέντας δεινῶς, ταῖς ἐπομβρίαις τῶν θείων εὔχῶν ὑμῶν, διετηρήσατε ἀσινεῖ ἐνδοξοὶ Μάρτυρες.

Νοσοῦσι τὴν ἴασιν, ἀδικουμένοις τὴν ἀπολύτρωσιν, κινδυνεύοντες πᾶσι, τὴν σωτηρίαν ἀεὶ παρέχουσι, Φλῶρος καὶ Λαῦρος βοῶντες οἱ Μάρτυρες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ως ρόδον κοιλαῖδων σε, τοῦ βίου Κόρη Θεὸς ἐκλέγεται· καὶ ἐν σοὶ κατοικήσας, σαρκὶ προῆλθεν εὐώδιαζων ἡμᾶς θεογνωσίας πνοαῖς παναμώμητε, τοὺς Θεοτόκους ἀεὶ ὅμολογοῦντας σε.

‘Ωδὴ η. Ἐπταπλασίως καίμινον.

Ρήματι ζῶντι τρέφοντες τὰς ψυχὰς Παναοίδιμοι, τὰς λιμῷ τακείσας, σωτηρίου βρώσεως, πενήτων προμήθεια, καὶ ὄρφανῶν ἐδείχθητε, πᾶσιν ἐπαρκοῦντες καὶ Χριστὸν μελωδοῦντες· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἵερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψυχοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τερωτάτην ἔχουτες, καὶ ζωὴν καὶ τελείωσιν, χρόνον ἐπιμήκιστον, σοφοὶ κρυπτόμενοι, ἐκ γῆς ἀνεδόθητε, ὑπὲρ αὐγὰς ἥλιου ἡμῖν λάμψαντες ἀκτῖνας, παραδόξων θαυμάτων, τοῖς πίστει μελωδοῦσιν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερψυχοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δύο φωστῆρες ὥφθητε, νοητῷ στερεώματι, τῷ τῆς Ἐκκλησίας, ἵερῶς ἐμπρέψαντες, καὶ πᾶσαν φωτίζετε, περιφανῶς, τὴν κτίσιν ἀεὶ, θαυματοποιίας, Ἀθλοφόροι βοῶντες· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἵερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψυχοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αγιωτέρα πέφυκας, τῶν Ἀγγέλων κυήσασα, Κόρη παναγία, τῶν Ἀγίων “Ἄγιον, δ’ οἴκτον γενόμενον, ὅπερ ἐσμὲν ἀφύρτως βρότὸν, σῶσαι τοὺς αὐτὸν ἀναθοῶντας ἀπαύσως· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἵερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψυχοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

‘Ο Είρμος.

» **Ε**πταπλασίως καίμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ ορείτοι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ φίνεθό· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψυχοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

‘Ωδὴ η. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός. **Τ**ὸν δὴ ἀνεβόα πάλαι Δαυΐδ· Τί καλὸν καὶ τερπνὸν καὶ σωτήριον, ἀλλ’ ἡ σαφῶς θείους ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸν, τὸ οὐατοικεῖν ἐν πνεύματι, ἀγωνισαμένους περιφανῶς, καὶ νίκης ἀραμένους, κατὰ τοῦ διαβόλου· οὓς ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Ωραῖοι ἀπεφάνθητε ὄφθαλμοι, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας ἐν χάριτι, καὶ ὄφθαλμος, πάλαι πηρωθέντας σκότει δεινῷ, καὶ πρὸ θανάτου “Ἄγιοι, καὶ μετὰ τὸ τέλος τὸ ἱερὸν, ἡνοίξατε εἰς δόξαν τοῦ πάντων εὐεργέτου, Φλῶρε καὶ Λαῦρε ἀξιάγαστοι.

Σημείοις ἐναργέσι καὶ φοβεροῖς, ὁ Χριστὸς τὴν ταφὴν ὑμῶν “Ἄγιοι, καὶ τὴν σορὸν, πάλαι ως προέφησε φανεροῖ· ἐν ᾧ τὰ καρτερώτατα, σώματα κατέκειντο ἱερῶς, ἀκτῖνας ἰαμάτων, ἐκπέμποντα πλουσίως, καὶ εὐώδιαν ἀξιέπαινον. *

Η θεία καὶ φωσφόρος ὄντως δυάς, Λαῦρε Φλῶρε καλλίνικοι Μάρτυρες, ἐν σύρανοῖς, πάντοτε Τριάδι τῇ παντούργῳ, παρεστηκότες λύτρωσιν, τῶν ἀμαρτημάτων καὶ τῶν δεινῶν, αἵτησασθε τοῖς πίστει, ὑμῶν τὴν θείαν μνήμην, ἐπὶ τῆς γῆς πανηγυρίζουσι.

Θεοτοκίον.

Φρικτή σου ἡ λοχεία Μήτηρ ἀγνή· οὐρανῶν γὰρ ὃν τρέμει τὰ τάγματα, Λόγον Θεοῦ, ἀνθρωπον γενόμενον ἐπὶ γῆς, ὑπερψυχῶς ἐκύπτας, μείνασα παρθένος ὥσπερ τὸ πρίν· διό σε Θεοτόκου, καὶ γλώσσῃ καὶ ιαρδίᾳ, ὅμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

‘Ο Είρμος.

» **Ἐ**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὑρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

‘Εξαποστειλάριον. Γυναικες ἀκούτισθητε.

Ρωνύμεθα προσψκύοντες, τοῖς ἱεροῖς πανόλθιοι, ὑμῶν λειψάνοις ἐν πίστει, κατ’ ἀμφω Λαῦρε καὶ Φλῶρε· Ἀλλ’ ως Μεγαλομάρτυρες, μνήμαν ἡμῶν πρὸς Κύριον, ποιεῖτε ωπαρίστασθε, τῶν τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, λαμπρὰν καὶ πάμφωτον μνήμην.

Καὶ τῆς Εορτῆς· Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τῶν Ἀποσόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεὶς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων.

Ἐις τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.

“**Ὕχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ**”

Χαῖρε Γεθσημανῆ, τὸ τέμενος τὸ θεῖον, τῆς μόνης Θεοτόκου, ἐν ὧ περ ἀνεκλίθη, απάντων ἡ Βασιλισσα.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ημήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἡ μόνη Θεοτόκος, ὑπερευλογημένη, μεθίσταται ἐνδόξως, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀληθειαν.

Πᾶσαι τῶν οὐρανῶν, ὑμνήσατε χορεῖαι· ἡ γὰρ Παρθένος Μήτηρ, μετέστη παραδόξως, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια.

Δόξα, καὶ νῦν.. “**Ὕχος δ'**”

Τὴν πάνσεπτόν σα Κοίμησιν, Παναγία Παρθένε αἶγνη, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ αὐθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ ποιητοῦ τῶν απάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἴκετεύουσα, ὑπὲρ ήμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων Θεοτόκε πανύμνητε καὶ απειρόγαμε.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ “Ορθρου Ακολουθίας.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΘ'. ΤΟΥ ΛΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Ανδρέα τῆς Στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δισχιλίων πεντακοσίων ἐννευήκοντα τριῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἐις τὸ, Κύριε ἐκένραξα, ἵστωμεν Στίχους σ'. καὶ ψαλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς γ'. καὶ τοῦ Αγίου γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἐορτῆς.

“**Ὕχος πλ. β'. Τριήμερος αὖστης Χριστέ**”

Pημάτων τοῦ σεπτοῦ Γαβριὴλ, τὸ Χαῖρε σοι βοῶμεν αἶγνη, μεμνημένοι· αὐλ' ὡς ἄχραντε σεμνή, καὶ Μήτηρ τοῦ Κυρίου, πρὸς τοῦτον μεταστᾶσα, μνείαν ποιοῦ τῶν αὐνυμούντων σε.

H ἀπειρος Σοφία Θεοῦ, τὸν οἶκον ἔαυτῆς ὑπὲρ νοῦν, Θεοτόκε, ωκεδόμησεν ἐκ σοῦ, ἐν Πνεύματι Αγίῳ· καὶ νῦν σε πρὸς αὐλούς, σκηνὰς μετέθηκε πανύμνητε.

Iκέτης νῦν προσέρχομαι, σοὶ τῇ Μητρὶ τοῦ παντων Θεοῦ λυτρωθῆναι, ἐκ παντοίων πειρασμῶν· αὐλ' ὡς Θεογενῆτορ, συνοῦσα τῷ Υἱῷ σου, Χριστιανῶν τὸ γένος φύλαττε.

Τοῦ Ἀγίου, Ἅγιος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Aγδρείας ὑπόδειγμα δειχθεὶς, δῆμον παρενδάρρυνας, παθυπεισδῦναι τὸ στάδιον, τὸ τῆς αὐλήσεως, οἵα στρατηγέτης, τούτου προηγούμενος, Ανδρέα αὐλοφόρε πανόλβιε πιστοῖς δὲ πάντοτε, ἵματων βρύεις νάματα, ψρανόθεν χάριν κομισάμενος.

Aγδρείας ἐπώνυμος, δειχθεὶς, αὐδρικῶς ἥριστευσας, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, καὶ τοῦτον ὠλεσας, Φαραὼ ὡς αὐλον, ρείθροις τῶν αἵματων σου, βυθίσας πανστρατὶ Ἀξιαγαστε· καὶ νῦν ἴκετευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ήμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Oπλον αὐτροσμάχητον Σταυρὸν, Μάκαρ ἐνδυσάμενος, ὡς θυρεόν τε καὶ θώρακα, πίστιν ἐνδέδυται, καὶ τοῖς ἐναντίοις, ὡφθης φοβερώτατος, τροπούμενος τὰ τούτων στρατεύματα· διὸ ἴκετευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ήμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν.. “**Ὕχος δ'**”

Oτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα αὐράστως, παρῆν Γάγκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, καὶ πρῶτος Ἱεράρχης, Πέτρος τε ἡ τιμιωτάτη κορυφαία τῶν Θεολόγων αὐρότης, καὶ σύμπας ὁ θεῖος τῶν Ἀποστόλων χορὸς, ἐκφαντορικαῖς θεολογίαις, ὑμνολογοῦντες, τὸ θεῖον καὶ ἐξαίσιον, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας μυστήριον· καὶ τὸ ζωαρχικὸν, καὶ θεοδόχον σου σῶμα κηδεύσαντες, ἔχαιρον πανύμνητε. “**Ὕπερθεν δὲ αἱ πανάγιαι, καὶ πρεσβύταται τῶν Ἀγγέλων Δυνάμεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, κεκυψιαι αὐληλαῖς ἐλεγον.**” Αρατε ὑμῶν τὰς πυλας, καὶ ὑποδέξασθε τὴν τεκοῦσαν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιτήν· δοξολογίαις τε αὐνυμησωμεν, τὸ σεπτὸν καὶ ἄγιον σῶμα, τὸ χωρῆσαν τὸν ήμεν αὐθεώρητον καὶ Κύριον. Διό περ καὶ ήμεῖς, τὴν μημην σου ἑορτάζοντες, ἐκβοῶμεν σοι Πανύμνητε. Χριστιανῶν τὸ κέρας ὑψωσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Ἐις τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

“**Ὕχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ**”

Hύλαι τῶν οὐρανῶν, αὐοίχθητε· ἴδου γὰρ, ἡ τοῦ Ὑψίστου Μήτηρ ἡ Πάναγνος Παράνεος, θανοῦσα παραγίνεται.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀναπαυσίν σου.

Hθροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεύσαί σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ αὐκήρατον.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀληθειαν.

Πόλις νέα Σιών, χαῖρε· ὁ Βασιλεὺς σου, ἐλή-
λυθεν ἐν δόξῃ, μορφῇς τοῦ Θεανθρώπου,
αὐλῶς ἦν ἐμόρφωσε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος πλ. ᾱ.

Δεῦτε φιλεόρτιων τὸ σύστημα, δεῦτε καὶ
χορείαν στησάμεθα· δεῦτε καταστέψω-
μεν ἄσμασι τὴν Ἐκκλησίαν, τῇ καταπαύσει
τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. Σήμερον γὰρ οὐρανὸς
ἐφαπλοῖ τοὺς κόλπους, δεχόμενος τὴν τετο-
κυῖαν τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρούμενον· καὶ ἡ γῆ
τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἀποδίδοῦσα, τὴν εὐλογίαν
στολίζεται καὶ εὔπρεπειαν." Λαγγελοι χοροστα-
τοῦσι σὺν Ἀποστόλοις, περιδεῶς ἐνατείζουτες,
ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μεθισταμένης, τῆς τεκούσης
τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. Πάντες προσκυνήσωμεν
αὐτὴν δεόμενοι· Συγγενοῦς οἰκειότητος μὴ ἐπι-
λάθη Δέσποινα, τῶν πιστῶς ἑορταζόντων, τὴν
παναγίαν σου Κοίμησιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ᾱ. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἡχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσῆφ.

Καθορῶσαι αὖθις, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρα-
τιαι, τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν, ἄχραντε
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένη πανύμνητε Πα-
ναγία, ἔχοντες βουλὴν τοῦ τεχθέντος ἐκ σοῦ,
στίφος Μαθητῶν συναθροίσασαι, ἐν εὐφροσύνῃ
ἔφερον τὸ τίμιον, εἰς τὸν Παράδεισον σῶμά
σου, Χριστὸν ὑμνοῦσαι, τὸν ζωοδότην, ὅντα εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Ε'ν χερσὶ τοῦ δὲ ἥμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ
σοῦ, παραθεμένη τὴν ψυχὴν, ως πλα-
στουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ἀκήρατον
μετέστησεν εὐφροσύνην· ὅθεν σε σεπτῶς μα-
καρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον,
καὶ Θεοτόκον ἄπαντες κυρίως, ὅμολογοῦντες
κραυγαζόμεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέ-
στης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἥμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ἐπίτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἐορτῆς, καὶ τοῦ
Ἀγίου ὁ παρὼν, οὐ η Ἀκροστιχίς.

Τοῦ μνησαὶ κροτῶσε, Ἀνδρέας ρατηλάτα. Ἰωσῆφ.
Ωδὴ ᾱ. Ἡχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τοῦ μνησαὶ τὴν ἱερὰν πανήγυριν, σοῦ προθε-
μένου μου, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος
αὐγαῖς, τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, καὶ τὴν
ἀχλὺν ἀπέλασον, τῆς ἀγνωσίας Μάρτυς ἐνδοξε.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότητα, μάκαρ
ἐπλούτησας, αὐδρειοφρόνως σθένει θεϊκῶς,
συμπατήσας τὸν δόλιον, καὶ νικητὴς γενόμενος,
Μάρτυς Ἀνδρέα μεγαλώνυμε.

Nεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς φρονήματα, Μάρτυς
πιλόναθλε, τῷ νεκρωθέντι Λόγῳ διὰ σὲ, αὐ-
δρικῶς ἡκιολούθησας, καὶ πρὸς ζωὴν ἀνώλεθρον,
διὰ θανάτου μεταβέθηκας. Θεοτοκίον.

O' σάρικα ὑπερβολῇ χρητότητος, ἐκ σοῦ
Πανάμωμε, εἰς σωτηρίαν πάντων τῶν
πιστῶν, ἀληθῶς ἐνδυσάμενος, Θεὸς ὅμοι καὶ
ἄνθρωπος, διπλοῦν ταῖς φύσεσι γινωρίζετε.

Ωδὴ γ'. Ἐνύφραίνεται ἐπὶ σοί.

Iστίῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ, τῷ πειρασμῶν διεκ-
περῶν πέλαγος, τοὺς δυσμενεῖς "Ἐνδοξε, ρεί-
ντοις σῶν αἵματων ἐθύισας.

Sκανδάλων τοῦ πονηροῦ, καὶ τῶν ἐκεῖθεν
μηχανῶν ὑπερθεν, ως νικητὴς ἄριστος,
Μάρτυς χρηματίσας δεδόξασται.

Kοσμούμενος εὐπρεπεῖ, στεφάνῳ Μάρτυς τῷ
Χριστῷ πάντοτε, σὺν ἐκλεκτοῖς, Μάρτυ-
σιν, ἐν ἀγαλλιάσει παρίστασαι.
Θεοτοκίον.

Pυόμενον τοὺς βροτούς, τῆς τυραννίδος τοῦ
ἐχθροῦ τέτοκας, τὸν τοῦ παντὸς Κύριον,
Δέσποινα Παρθένε θεόγυμφε.
Ο Είρμος.

» **E**νύφραίνεται ἐπὶ σοί, η Ἐκκλησία σου
» **X**ριστὲ ιράζουσα· Σύ μου ἴσχυς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἡχος ᾱ. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Aγέδρείᾳ τὴν ψυχὴν, κραταιούμενος Μάρτυς,
κηφαίνησας ἐχθροῦ, τὸ ἀνίσχυρον θράσος,
καὶ χαίρων ἐνήθλησας, καὶ Θεῷ εὐηρέστησας·
ὅθεν ἄπαντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην ἑορτά-
ζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Ἀνδρέα πανόλει.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἐορτῆς, ὅμοιον.

O' πάντημος χορὸς, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων,
ἡθροίσθη θαυμαστῶς, τοῦ κηδεύσας ἐν-
δόξως, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πα-
νύμνητε· οἵσις συνήμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ
πληθη τὴν Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφη-
μοῦντες ἦν πίστει ἑορτάζομεν.

Ωδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

O' χυρώτατον ως τεῖχος η Ἐκκλησία, σὲ
κεκτημένη Πάνσοφε, ἐχθρῶν ἐναντίαις,
προσβολαῖς ιραυγαζόσα, ἀκλόνητος σωζεται·
Δόξα τῇ Δυνάμει σου Κύριε.

Tοῖς ἐνθέοις ὑποδείγμασιν ὀγυρώσας, τῶν
τῶν Μαρτύρων φαίλαγγα, οἴα στρατηγέ-

της, σώματος ως φθείρεσθαι, Μακάριε μελλοντος, φείδεσθαι μηδόλως, παρέπεισας.

Ω'ς ρόμφαιαν ὄπλισάμενος τὴν ἀνδρείαν, καὶ ὥσπερ ἔιφος διστομον, Ἀνδρέα παμμάκαρ, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον, ἔχθρους ἐξηφάνισας, οἵα στρατηγὸς γενναιότατος.

Σὲ τὸν πρόμαχον τῆς πίστεως εὐφημοῦμεν, ως αὐθητὴν αἴτητον, καὶ ἐπουρανίου, μέτοχον λαμπρότητος, καὶ κρήνην πηγαῖς σαν, νάματα θαυμάτων τοῖς χρῆσουσιν.

Θεοτοκίον.

Ε ύψημοῦμέν σε τὸ καύχημα τῶν Μαρτύρων, καὶ τῶν πιεσῶν διάσωσμα, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, γλῶσσαι παναμώμητε. Θεὸν γὰρ ἐκύνσας, μείνασα Παρθένος αἱμόλυντος.

'Ωδὴ ἡ. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Αὐνδρείας αἰληθοῦς, χρηματίσας ἐπώνυμος, ἐδίωξας τοὺς ἔχθρους σου, καὶ εἰς τέλος Αὐνδρέα, παμμάκαρ ἐξηφάνισας.

Ναίματα τοῖς πιστοῖς, ἰαμάτων ἐκάστοτε, θανεύφημε ἀναβλύζεις, τὴν σωτήριον χάριν, πλούτησας τὴν τοῦ Πνεύματος.

Διέδραμεν εἰς γῆν, ἐπὶ πᾶσαν Θεόπνευστε, τὸ κλέος σου τῶν θαυμάτων, καὶ σεπτῆς μαρτυρίας, τὸ φέγγος θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ρομφαῖαι τῷ ἔχθρῳ, κῦν εἰς τέλος ἐξέλιπον, τεκουστης σου Θεοτόκε, τὸν τῇ λόγχῃ τρωθέντα, καὶ κόσμῳ ἀναπλάσαντα.

'Ωδὴ ι. Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς.

Ε"θραυσας, τοῦ πονηρῷ τὰ κέντρα τοῖς πόνοις σου, καὶ πρὸς τὴν ἅποντν δόξαν, μετετέθης χαίρων Μάρτυς Ἀνδρέα, στρατηλάτα, μαρτυρικῆς τιμίας τε φάλαγγος.

Αἴμασι, βραχυτάτοις ἥλλαξω λαμπρότητα, διαωνίζουσαν Μάκαρ, καὶ χαρὰν μηδέποτε τελευτῶσαν, καὶ στεφάνους, οὐρανίους καὶ φέγγος ἀνέσπερον.

Σπρατός σοι, πολυαίριθμος Μάρτυς συνηθίησε, καὶ τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἥριθμήθη μάκαρ σὺν σοὶ αἴσιως, γηθοσύνως, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων παρίστασθαι. Θεοτοκίον.

Τέτοκας, αἴπορρήτως Πατρὸς τὸν συνάναρχον ὄμοιωθέντα ἀνθρώποις, ὑπὲρ νῦν καὶ λόγον Θεογεννῆτορ· ὃν δυσωπεῖ, λυτρωθῆναι, κανθάνων τοὺς δούλους σου. 'Ο Είρμος.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ 'Εκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη κεκαθαριμένη, τῷ δι' οἴκτου, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύταντι αἴματς.

Συναξάρτηση.

Τῇ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τελειωθέντων δισχιλίων πεντακοσίων ἐννενήκοντα τριῶν.

Στίχοι.

"Ἐστησε τμηθεὶς αἴματων λίμνας ὥχλος,
Σοὶ τῷ παραστήσαντι λίμνας ὑδάτων.

'Ἐννεακαΐδεκάτη τάμον Ἀνδρέου αὐχένα λαμπρόν.

Οώτος ὑπῆρχε κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ ἀσεβεστάτου Μαξιμιανοῦ, στρατευόμενος ἐν τῇ ἀνατολικῇ χώρᾳ ὑπὸ Αὐτιόχου, τῆς ἐλης τάξεως στρατηγοῦντος. Ἀποσταλεῖς δὲ παραυτοῦ μεθ' ἑτέρων στρατιωτῶν κατὰ τὰς Περσικῆς δυνάμεως, παρελθούσης ἦδη τοὺς Ῥωμαίων ὄρους, καὶ τὸν υποκειμένην λυμανιομένην, ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστὸν, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ πείσας ἐπικαλεῖσθαι, τοὺς Πέρσας ἴτρεψατο, καὶ καταδιώξας διέφευρε· καὶ τῇ ἀνιλπίστῳ νίκῃ τοὺς σὺν αὐτῷ πρὸς τὸν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, δι' ἦς τῶν πολεμίων περιεγίνετο, ἐπεσπάσατο. Διαβληθεὶς δὲ καὶ αὐτὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρὸς τὸν Αὐτιόχον, παρέστη αὐτῷ ὡς κατάδικος, καὶ αὐτὸς μὲν ἐπὶ κλίνης αἰδηρᾶς πηρωθείσας ἀπλοῦται· οἱ δὲ σὺν αὐτῷ στρατιῶται ἐν τετραγώνοις ἔύλοις καθηλοῦνται τὰς χεῖρας. Είτα ὑπὸ χιλίων ἵτερων στρατιωτῶν, τοῦ Αὐτιόχου προστάξαντος, τῶν δέριων τῆς χώρας ἀπελαύνονται· οὓς κατηγόρας ὁ Ἀγίος Μάρτυς, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετήγαγε. Τοῦτο γνοὺς ὁ Αὐτιόχος, καὶ καταδιώξας, αὐτούς τε καὶ τοὺς συνόντας τῷ Ἀγίῳ στρατιώτας ἐξ ἀρχῆς, καὶ αὐτὸν τὸν πανένδοξον Μάρτυρα, ἐφει ἀναιρεθῆναι προσέταξε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τιμοθέου, Αγαπίου, καὶ Θέκλης.

Στίχ. Πυρεῖον ἡ κάμινος, ἐν μέσῳ φέρον

"Αρωμα Τιμόθεον εὔσομον μάλα.

'Αγάπιος τὸ δῆγμα τοῦ Νηρὸς φέρει,
Καὶ ψυχοδήκτης δάκνεται Νήρ καρδίαν.

"Εμοιγε κλῆσις, Θέκλα· πατρὶς, Βυζίη·
Γαζῆς τόπος, Νέατρον· ἀθλον, Νήρ δάκνων.

Ο" ἐνδοξος Μάρτυς Τιμόθεος εἶλκε τὸ γένος ἐκ Παλαστίνης. Βίω δὲ καὶ λόγω κατηρτισμένος ὡν, διδάσκαλος τῆς αὐσεβίας ἐγίνετο. Συσχεθεὶς δὲ, καὶ παραστάς ἐν Γάζῃ τῷ Ἀερχοντι Ούρβανῷ, καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ τῆς τῶν Χριστιανῶν μερίδος ἐαυτὸν εἶναι εἰπὼν, καὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ Νεολογήσας αἰκνομίαν, καὶ τὴν εἰς τοῦ μᾶς ἐπιδημίαν καὶ σάρκωσιν, τύπτεται σφροδρῶς, καὶ παντοίων βασάνων ἐδέαται προσομιλεῖ· καὶ ρηδέλως καρφεῖς, πυρὶ παραδοθεὶς τελειοῦται. 'Εν αὐτῷ δὲ τῷ πόλει, 'Αγάπιος καὶ Θέκλα ἡ Βυζίητις, βασάνοις σφροδρῶς ἐτασθίεται, καὶ ἐτε τῆς Χριστοῦ πίστιως ἀντεχόμενοι, προσρηφθέντες Νηρίοις, τὸν τῆς μαρτυρίας στέφανον δι' αὐτῶν ἐχρίσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων

Εύτυχιανοῦ τοῦ στρατιώτου, καὶ Στρατηγίς, Εὐδίᾳ πυρὸς τελειωθέντων.

Στίχ. Εύτυχιανὸς καίεται, κρίνας μέγα

Τὴν καῦσιν εύτυχημα, μικρὸν τὸ πάθος.

Ο Στρατήγιος, Χριστὸν ὡς ὅπλον φέρων.

Κατεστρατήγει καὶ πυρᾶς διηρμένης.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σὺ πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Pόχις αἰμάτων, πηγὴν ἐκθλύσαι πεποίηκας, πᾶσαν νοσημάτων Μάρτυς ὡς ἀληθῶς, ἀλγηδόνα θεραπεύουσαν, τῶν προσιόντων σοι, ἐν ἀδιστάκτῳ πίστει θεόπνευστε.

Aγίου δῆμου, τῷ παναγίῳ Λόγῳ, Μάρτυς σοφὲ, ὅλον προσηγάγω αἴματε τὴν ζωὴν, τὴν ἀγήρω κληρωσάμενον· μεθ' ᾧν δυσώπησον, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Tῷ θείῳ λύθρῳ, τῶν σῶν αἰμάτων χλαῖναν σεαυτῷ, Μάρτυς πορφυρώσας, ταύτην τε τολισθεὶς, τῶν ὄλων βασιλεύοντι, συμβασιλεύεις νῦν, οικητικῷ δεφάνῳ κοσμάμενος. Θεοτοκίον.

Hτοὺς ἀνθρώπους τῷ μπέρ φύσιν θείῳ τόκῳ σου, Κόρη προφανῶς θεώσασα ὡς Θεὸν, ἀπορρήτως σωματώσασα, εὐλαγημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Ωδὴ η. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Aεόντων ἀγρίων τὰς ὄρμας, ἐπέσχες "Ενδοξε, στερρόῖς ἀγῶστοις, τυράννων ἀθεοντοφύαγμα, θείῳ σθένει ἐταπείνωσας, καὶ οικητὸς πρὸς οὐρανοὺς βοῶν ἀνέδραμες. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Aγίων λαμπρότητας ἴδεῖν, καὶ ιατοικεῖν ἐν χαρᾷ, Μάρτυς ηξίωσαι ἀγωνισάμενος ἀριστα, καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνά σου, τῇ διὰ ξιφῆς ἐκτομῇ· καὶ νῦν βοᾶς ἐν χαρᾷ· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Tῷ θείῳ προστρέχοντες ναῷ θείου Μάρτυρος, φῶς κομιζόμεθα· τῇ θείᾳ ψυχόντες πάντοτε, τῶν λειψάνων τούτου λάρνακι, ἀγιασμοῦ παρεκτικὴν, χάριν λαμβάνομεν, ἐκθοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Aγία Παρθένε ἡ Θεὸν, τὸν ὑπεράγιον, ἀρρήτως τέξασα, ὃν οἱ πανάγιοι Μάρτυρες, ἐν ταδίῳ ὠμολόγησαν, ἀγιασμὸν καὶ φωτισμὸν, ημῖν ιατάπεμψον, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ο Είρμος.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκω ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-

σεβεῖας ἐρασταὶ, Παιδεῖς κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ωδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότητος ὄρους.

I"δε φωταυγοῦς Ἀθλοφόρου, μνήμη ἐξέλαμψε φωσφόρος, σκότος τῶν δαιμόνων μειοῦσα, πιστοὺς δὲ πάντας ιαταφωτίζουσα· ταύτην λαμπρῶς τελέσωμεν, τοῦτον αὖτις μακαρίζοντες.

G"φῆς ὥσπερ ἥλιος μέγας, μέσον Ἀνδρέα τῶν συναθλων, τούτους πρὸς ἀνέσπερον φέγγος, τῆς οὐρανίου Μάρτυς λαμπρότητος, καθοδηγῶν τῷ λόγῳ σου· μεθ' ᾧν σε πίστει μακαρίζομεν.

Sε τὸν φρυκτωρίαν θαυμάτων, πᾶσαν φωτίζοντα τὴν κτίσιν, σὲ τὸν ἀκλινῆ στεφανίτην, τῆς Ἐκκλησίας στύλον γενόμενον, καὶ τῶν πιστῶν κραταίωμα, Μάρτυς Ἀνδρέα μακαρίζομεν.

H"νθησας λειμῶνος ἐν μέσῳ, τῷ ἀθλοφόρῳ ὥσπερ ρόδον, φέρων μυστικὴν εὐωδίαν, καὶ κατευφραίνων πιστῶν τὸ πλήρωμα, καὶ τὴν δυσῶδη Πάνσοφε, πλάνην διώκων θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Pέρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, θεύματι φέροντα τὰ πάντα, τῷ τον ἐκδυσώπει χειρός με, τοῦ ἀλλοτρίου ρύσασθαι Δέσποινα, τὸν ὄρνιδόξῳ πίκει σε, ἀκαταπαύσως μεγαλύνοντα.

Ο Είρμος.

Αἰθος ἀχειρότητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σε Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν. Εξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Aνδρέας ὁ πακεύφημος, στρατηλάτης καὶ Μάρτυς, Σταυροῦ τῇ θείᾳ χάριτι, θράσος τύραννον εἶλε, καὶ στέφος ἥρατο δόξης· τούτῳ δὲ συνεκλάμπει Μαρτύρων δῆμος ἐνθεός, φαλαγξ τροπαιοφόρος, συναπισμὸς, ἀρραγῆς ἀνττητος· ὡν τὴν μνήμην, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὸν Χριστὸν ἀνυμνοῦμεν.

Καὶ τῆς Ἐκοτῆς. Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Mετὰ βροντῆς ἐν νεφέλαις, τοὺς Ἀπεστόλους ὁ Σωτὴρ, πρὸς τὴν τεκτόνα ἐκπέμπει, πόθῳ κηδεύσοντας αὐτὴν· ιατέρχεται δὲ καὶ οὗτος, δορυφορότων Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ηχος β'. Οἰκος τοῦ Ἐφραΐα.

Oτῶν ὑπερφυῶν, ἀγνήσου μυστηρίων! τοῦ Θεοῦ γὰρ ὡς Μήτηρ, πρὸς τοῦτον Θεοτόκε, λαμπρῶς νῦν ἐξεδήμητας.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπταυσίν σου.
Kλίμαξ πρὸς οὐρανὸν, ὁ τάφος τῆς πανάγηνου, καὶ Θεοτόκου πέλει, ἀνάγων τοὺς ὑμνοῦντας, τὴν θείαν αὐτῆς Κοίμησιν.

Στίχ. Θμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν.

Oτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης,
 συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κηδεῦσαι, Παρθένε οἵ Ἀπόστολοι.
 Δόξα, καὶ νῦν. "Οὐκοιον.

III αὗτες οἱ γηγενεῖς, συνδράμωμεν προθύμως,
 μετὰ τῶν ἀσωμάτων, κηδεῦσαι τὴν τεκοῦσαν, τὸν Ποιητὴν τῆς ητίσεως.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
 καὶ Ἀπόλυσις.

oooooooooooooooooooooo

Τῇ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Σαμουὴλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέιραξα, ἴστωμεν Στίχους 5'.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
 γ. καὶ τοῦ Προφήτου γ.'

Tῆς Ἑορτῆς. "Ηχος πλ. α. Χαῖροις ἀσκητικῶν.
Oτε ὁ δὶς ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ἐκ τῶν πανάγιων σου αἴματων γενόμενος, ἐκ κόσμου σὲ μεταστῆσαι, καὶ πρὸς αὐτὸν ὡς ἀγνὸν, προσλαβέσθαι ξένως ἐπευδόκησεν, αὐτοῦ ἀπεσύναξε, τοὺς ἰδίους κηδεῦσαι σε, διὰ νεφέλης, ὅπαδοὺς τούτου νεύματι, παραστήσας σοι, εἰς τιμὴν τῆς ἐξόδου σου· οὖ τινες θεασάμενοι, τῆς χάριτος ἐμπλεοι, γεγενημένοι Παρθένε, σὲ ἔρως προσεκύνησαν, πιστῶς ἐκβοῶντες· Χαῖρε Κόσμῳ ἡ τεκοῦσα τὸ μέγα ἔλεος.

III οὕτεν τὸ ἐπιγνῶναι ὑμᾶς, τὴν ἐκ τοῦ σώματός μου ἐξόδον; ἐφησεν, ἡ πάναγνος Θεοτόκος, τοῖς ἱεροῖς Μαθηταῖς· τί τὸ ξένον τοῦτο, τέκνα, θέαμα; Οἱ δέ· "Αφνω, ἐφησαν, ἐν νεφέλαις ἐπέστημεν, προσκυνῆσαι σε, ὥσπερ σκηνὴ σου ἐπέστημεν, προσκυνῆσαι σε, ὥσπερ θρόνῳ πυρίμορφον, βλέψαι τε σοῦ τὴν ἐνδοξον, καὶ θείαν Μετάστασιν, καὶ ταῖς παλάμαις κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σου σκήνωμα, σκηνὴ Παναγία, δὶς εὑρατο ὁ κόσμος τὸ μέγα ἔλεος.

Kλίνην περιεστῶτες τὴν σὴν, οἱ Μαθηταὶ τῷ Λυτρωτῷ, καὶ προπέμποντες, πρὸς τάφον, φύτεως νόμῳ, σὲ Παναγία ἀγνὸν, ἐξοδίους ὑμνὺς προσεφωνούν σοι· Σεμνὴ χαῖρε, λέγοντες, τοῦ Θεοῦ τὸ παλάτιον· χαῖρε ἐτοίμη, τῶν ἀνθρώπων

βοήθεια· χαῖρε ὅχημα, καθαρὸν τῆς Θεότητος. ΑἼπιθι καὶ μετάβατινε, πρὸς ὅρη αἰώνια· σκηνῶμα δόξης πρὸς θεῖα, νῦν κατασκήνου σκηνῶματα, πιστοῖς αἰτουμένη, τὴν ἀνέκλειπτον εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου.

"Ηχος δ'. "Εδωκας σημείωσιν.

Aῷρου εὐαπόδεκτον, ἐν μητρικῶν σε ἀνέθετο, ἀγκαλῶν ἡ κυήσασα, εὐχῆς γονιμώτατον, Σαμουὴλ καρπόν σε, προσκληρωσαμένη, καὶ ἀποδοῦσα τῷ Θεῷ, τῷ εὐεργέτῃ καθάπερ ηὔξατο· διό σοι ἀνεπαύσατο, χάρις τοῦ Πνεύματος ἐνδοξε, ἀκακίᾳ συναύξοντι, καὶ φρονήσει ἐμπρέποντι.

Xρίσμα ἱερώτατον, ὡς Ἱέρευς περικείμενος, σὺ προβλέπεις τὰ ἐμπροσθεν· καὶ προσάρξει θείᾳ, χρίεις βασιλέας, καὶ τὰ ἐσόμενα δηλοῖς, κρίνων δικαίως Ἰσραηλίτην λαὸν, αἴπαυστως παραβαίνοντα, καὶ τοῦ Θεοῦ μακρυνόμενον, Σαμουὴλ ἀξιάγαστε, θεοφόρε πανόλβιε.

Nῦν οὐκ ἐν αἰνίγμασιν, οὐδὲ σκιαῖς ὡς τὸ πρότερον, πρὸς δὲ πρόσωπον πρόσωπον, ὅρᾶς ὁ ἐπόθησας, τῆς σαρκὸς τὸν γνόφον, καὶ τὴν βαρύτητα, ὑπεξελθὼν καὶ οὐρανοὺς, περιπολεύων καὶ ἀγαλλόμενος, Προφῆτα πανσεβασμε, τῶν Προφητῶν ἴσοστάσιε, τῶν Δικαίων συνόμιλε, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ηχος πλ. β'. Τῆς Ἑορτῆς.

Tῇ αἴθανατῷ σου Κορμήσει, Θεοτόκε Μήτηρ τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς Ἀποστόλους, αἰνερίους διηρπαζον· καὶ κασμικῶς διεσπαρμένους, ὄμοχώρους παρέστησαν τῷ ἀχράντῳ σῷ σώματι· οἱ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ, μελωδοῦντες ἀνεβόων· Χαῖρε κεχαριτωμένη. Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ σך. Μεθ' ὧν ὡς Υἱόν σ汝 καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἵκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

"Ηχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Gμοῖς σου τὸ σεπτὸν, καὶ θεοδόχον σῶμα, προπέμποντες οἱ θεῖοι, ἐβόῶν θιασῶται· Ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Sτίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπταυσίν σου.

Aεῦτε οἱ γηγενεῖς, στησώμεθα χορείαν, ἐξόδια βοῶντες, ἐπὶ τῇ Μεταξάσει, τῆς Θεοτόκου σήμερον.

Sτίχ. Θμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν.

Pύλαι τῶν οὐρανῶν, ἐπάρθητε ὄρῶσαι, τὴν πύλην τοῦ Ὕψιστου, χωροῦσαν μετὰ δάκης, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν." Ομοιον.

Πᾶ μὲν τῇ σῇ ταφῇ, εὐλόγησαι Παρθένε· αὖτος δὲ τῇ ἀνόδῳ, ἥγιασται τῇ ζένῃ, νόμῳ θαυμάστης φύσεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν αἱ Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Εορτῆς.

"Ηχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Eἰς τὰ οὐράνια, ἡ νοερά σου ψυχή, εἰς τὸν Παράδεισον, ἡ καθαρά σου σκηνὴ, μετατεθεῖσα ἐκ φθορᾶς, ἀγάλλεται Παναγία." Οὐεν αὐταπέδωκε, τοῖς αὐόμοιοις ὁ Κύριος· δόλον γάρ εἰργάσαντο, τῷ τιμίῳ Λειψάνῳ σφ. Διὸ σὺν Ἀποστόλοις βοῶμεν· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Εορτῆς.

"Ηχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Eν χερσὶ τοῦ διὸ ήμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σῇ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ως πλαστυργός σου καὶ Θεὸς, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον μετέστησεν· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκου ἀπαντες κυρίως, ὄμαλογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἴτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Εορτῆς, καὶ τοῦ Προφήτου ὁ παρών, οὐδὲ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸ τοῦ βλέποντος Σαμουὴλ μέλπων οὐλέος.

Ἰωσήφ.

"Ωδὴ αἱ. "Ηχος δ'. Τριστάτας ιραταιούς.

Tὴν στειράν μου ψυχὴν, ἀρετῶν εὔτεκνίαν, τὴν ἐκβλαστάνειν σαῖς εὐχαῖς, ἀξιώσον σοφε, στειρευούσης τὸ βλάστημα, ὅπως σου αὐευφημήσω, τὴν φωσφόρον πανήγυριν, ἵεροῖς Σαμουὴλ μελωδήμασιν.

Oπάλαι τὴν ηδὺν, διανοίξας τῆς Σάρρας, τὴν τῆς "Αγνης προσευχὴν, πληροῦ περιφανῶς· καὶ τὴν ἄγονον γόνιμον, χάριτι ἀποτελέσας, Σαμουὴλ ως ἀστέρα σε, ἐξ αὐτῆς ἀνατεῖλαι εὐδόκησε.

Tῇ θείᾳ ἵερῷς, συνακμάσας Παμμάκρ, διπλοῖσθε τὴν ψυχὴν, ἀκτῖσι μυστικαῖς, ἐφωτίσθης τοῦ Πνεύματος, πᾶσαι μύησιν θεόφρον, μυηθεὶς καὶ ως "Αγγελος, λειτουργήσας Θεῷ παντοκράτορι. Θεοτοκίον.

Oών σὺν τῷ Πατρὶ, ως Υἱὸς πρὸ αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων σαρκωθεὶς, Υἱὸς σου ἀληνῆς, ἔχριμάτισεν "Αχριντε, ἀπαντας υἱοθετή-

σας, τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, δουλωθεύτας δεινῷ πολεμήτοι.

"Ωδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Yψηλοτάτως, τῷ Θεῷ προσκολλώμενος," Ενδόξε, ἡγαπήθης παρ' αὐτῷ, φρονήσει θείᾳ κοσμούμενος, καὶ ἀκεραιότητι, καλλωπιζόμενος.

Bίον Ἀγγέλων, ἐπὶ γῆς Σαμουὴλ ἐνδεικνύμενος, συλλαλοῦντας ἐμφανῶς, Ἀγγέλους ἔσχες μακάριε, καὶ τὰ ὑπέρ ἐννοιαν, μυσταγωγοῦντάσε.

Aμπρὸν τὸ ὄμμα, τῆς ψυχῆς ἵερῶς προσκτησάμενος, βλέπεις ὄντως τὰ μακρὰν, ως ἐνεστῶτα Μακάριε, Προφήτης δεικνύμενος, τοῦ Παντοκράτορος. Θεοτοκίον.

Eκ σοῦ προῆλθεν, Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς σωματούμενος, καὶ ἐθέωσεν ήμᾶς, σαρκὸς προσλήψει Πανάμωμε· ὅθεν ως Μητέρα σε, τύτου γεραίρομεν. Ο Είρμος.

- » ( ) ὡν ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
- » καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γάρ ἐστιν "Αγιος, πλὴν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, "Ηχος γ'. Θείας Πίστεως.

Nόμου κρίμασιν ἐντεθραμμένος, χρίσμα τελείμιον εἰσδεδεγμένος, ως Ἀαρὼν ἵερωσύνη διέπρεψας· καὶ λαμπρυνθεὶς τὴν καρδίαν τῷ Πνεύματι, ως ἐνεστῶτα τὰ πόρρω διέβλεψας. Ιερώτατε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἴκετενε, δωρήσασθαι ήμῖν τὸ μέγχα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Εορτῆς. Τὴν ὡραιότητα.

Eν τῇ Γεννήσει σου, συλληψις ἄσπορος· ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἀφθορος· θαῦμα ἐν θαύμασι διπλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε· πῶς γάρ η ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἀγνεύσσα; πῶς δὲ η Μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμεν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

"Ωδὴ δ'. Ο καθήμενος ἐν δόξῃ.

Pεριβλέπτῳ πολιτείᾳ, ἵερῶς ἐγκοσμούμενος, τῷ Θεῷ τὰς νόμους, τὰς σωτηριώδεις πεπίστευσας, τῷ Ισραὴλ διαγγέλλειν παραβαίνοντες, καὶ τὸν εὔσπλαγχνον, διηνεκῶς παροργίζοντες,

Oλλεὶ παρανομούντων, τῶν υἱῶν κατακρίνεται, καὶ δικαία ψήφω, θείας λειτουργίας απείρυγεται· ὁ ἵερος Σαμουὴλ δὲ ως ὑπήκοος, τοῦ καλοῦντος, ἀπλάστῳ ψυχῇ εἰσοκιζεται.

Nομικῶν διαταγμάτων, προϊσταμένος ἀριστα, Ααρὼν ως πάλαι, τῷ Παμβασιλεῖ ἐλειτούργησας, καὶ τὰς ἐννόμους θυσίας προσε-

ηγόχας, προτυπεύσας Χριστοῦ τὴν σφαγὴν τὴν σωτήριον.

Τῷ παράφρονι λαῷ σου, Σαμουὴλ μὴ ἐμμένοντι, τοῦ Παμβασιλέως, θείαις προσταγαῖς χρίεις νεύματι, θεούργικῷ βασιλέᾳ ὡς ἡττήσατο, κερτομοῦντα, αὐτοῦ τὴν βουλὴν τὴν ὑπέρφρονα. **Θεοτοκίον.**

Ο' τοὺς κόλπους μὴ κενώσας, τοῦ Πατρὸς ἐν τοῖς κόλποις σου, νέον ὥσπερ βρέφος, ἐπανακλιθῆναι εὔδόκησεν, ἐπ' ἀνακλήσει Παρθένε τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ὡς κραυγαζόμεν· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

'Ἄδη ἐ. Ασεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Σφρισθεῖς τῷ Πνεύματι, τῷ θείῳ ἐκ παιδός, λειτουργὸς γέγονας Θεοῦ, τῷ ἐλαίῳ "Ἐνδοξε τῷ τῆς χρίσεως, βασιλεῖς ἐν χάριτι, χρίων θείαις ἐπινεύσεστι.

Σοθρῶς ἐμμένοντι, προέφης τῷ Σαουλ, ταῖς ἀτάκτοις μεταβολαῖς, Σαμουὴλ μακάριε, τῷ θείου βαύλημα, καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν, προφανῶς τοῦ θείου Πνεύματος.

Α' κακίᾳ πάντοτε συζῶν, τοῦ Ἰσραὴλ τὴν κακίστην μεταβολὴν, προφανῶς διῆλεγχες, σὺ διορθουμένος, ἴερεὺς ὡς ἔνθεος, ὡς Προφήτης ἀληθέστατο. **Θεοτοκίον.**

Μεθ' ἡμῶν γενόμενος, δὶς οἴκτον ὁ Σωτὴρ, εἴς αἵματων σου ἴερῶν, ὑπὲρ νοῦν Πανάμωμε σεσωμάτωται, καὶ Θεὸς καὶ ἀνθρωπος, ὁ φιλάνθρωπος γνωρίζεται.

'Ἄδη 5. Εβόησε, προτυπῶν.

Ο' λόγος σου, τῇ τοῦ Λόγου θεούμενος χάριτι, προεδήλωτος τὰ μακράν, ὡς ἐγγὺς συμβησόμενα, Σαμουὴλ Προφῆτα, ἐνδιαιτημα θείου τοῦ Πνεύματος.

Τῷ ψούμενος, ψυχλαῖς θεωρίαις καὶ πρᾶξεσιν, ὡς Προφήτης καὶ Θεοῦ, ἴερεὺς παντοκράτορος, νομικαῖς λατρείαις, καθαγνίζεις λαὸν Αἰξιάγαστε.

Η' χρείωται, ὁ Σαουλ παραβάτης γενόμενος, καὶ Θεός σοι, ἀντ' ἐκείνου Δαυΐδ τὸν πραττατον, Σαμουὴλ θεόφρον, ἐγκελεύεται χρίσαι τῷ χρίσματι. **Θεοτοκίον.**

Λελύτρωται, τῶν ὡδίνων, ἡ Εὖα Πανάμωμε, ἀνωδίνως, σοῦ τεκάσης Χριστὸν τὸν Θεόν ἡμῶν, τὸν τὰ πάθη πάντων, καὶ ὁδύνας σαφῶς θεραπεύσαντα. **Ο Είρμος.**

Ε' βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήτηρον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήπῳ δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς μερισθεῖς, Ἰησοῦς Βασιλεὺς τῶν δυνάμεων.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνήμη τοῦ Ἀγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Σαμουὴλ.

Στίχοι.

Μύσας τελευτῇ καὶ Σαμουὴλ ὁ βλέπων,
Τὸ ζῶν ἀεὶ φῶς καὶ τελευτήσας βλέπει.

Βῆ δ' ὄρόων μέλλοντα Σαμουὴλ εἰκάστι ἔνθεν.

Ούτος ὑπῆρχεν εἴς Ἀρραβαὶ Σιφαί, εἴς ἔρους Ἐρραιμ, εἴς φυλῆς Λευτί, υἱὸς Ἐλκανᾶ καὶ Ανυντος. Ο δι Ελκανᾶ δύο γυναικας ἔσχεν, ἔνομα τῇ μιᾷ Ἀνυντα, καὶ τῇ δευτέρᾳ Φαινάννα· καὶ τὴν τῇ μην Φαινάννη παιδία, τῇ δὲ Ανυντα οὐκ τὸν παιδίον. Καὶ αὐτένη Ελκανᾶ προσκυνήσαι πῶ Θεῷ μετὰ Ανυντα ἐν Σηλώμ· καὶ τὸν ἐκεῖ Ηλεί, καὶ οἱ δύο μεταὶ αὐτοῦ Θοφνεὶ καὶ Φινεὶς, ἵερεῖς τοῦ Θεοῦ, Ο δὲ Κύριος ἀπέκλεισε τὸν μήτραν Ανυντα, καὶ εἰδύπει αὐτὸν τὸ ἀντίκηλος αὐτῆς. Ή δὲ προσηκόπει πρὸς Κύριον, καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς ὁ Θεός, καὶ ἐγένυντον τὸν Σαμουὴλ, καὶ παρέθετο αὐτὸν τῷ Θεῷ· καὶ αὐξηθεῖτο, καὶ προκέψας τῇ τιλίκιᾳ, τὸν λειτουργῶν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐγίνετο εἰς Προφήτην μέγαν. Ο δὲ Ηλεί καὶ αἱ υἱοί αὐτοῦ, ὄρυγχος καὶ θυμῷ Κυρίου συντριβίντες τῷ φανίσθησαν, διότι παράργιζον τὸν Θεόν. Καὶ εἰδίκασ Σαμουὴλ πάσας τὰς ημέρας αὐτοῦ, καὶ δόμα οὐκ ἔλαβες· καὶ χρίσας τὸν Δαυΐδ εἰς Βασιλέα, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐλθὼν, καὶ πληρῶς ὃν ἔτῶν, ἐτελεύτησε. Προέλαβε δὲ τὴν σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ, ἐτη χίλια τριάκοντα πέντε, καὶ πρεσβύτερον ἐπητεοσαράκοντα.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μηνήμη τῶν Ἀγίων τριάκοντα ἐπτὰ Μαρτύρων, τῶν ἐν Βυζίῃ τῆς Θράκης μαρτυρησάντων.

Στίχ. Τρεῖς ἐνδέονται πρὸς τὸ τὸς κεκαμένας, Χάριν Τριάς σοῦ, τετράκις τελεῖν δέκα.

Ούτοι ὑπῆρχον, οἱ μὲν εἰς Βυζαντίου, οἱ δὲ εἰς Φιλιππουπλέως. Κρατινθίντες δὲ ἐν Βυζίῃ τῆς Θράκης παρὰ Απελλαικοῦ καταράτου, ταῦ τηνικαῦτα τὴν μουσεύοντος, καὶ διαφόρος βασάνως εἴτεασθίντες, διὰ τὸ τὸν Χριστὸν παρέποια σύμολογεῖν, τελευταῖον, καμίνου υπὸ γῆς ἐξαφθείσης μεγίστης, ἀπαντες χειρας καὶ πόδας ἀκρωτηριασθίντες, ἐν αὐτῇ ἀπέρριπτονται.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μηνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Σεβήρου, καὶ Μέμνονος Κεντυρίωνος.

Στίχ. Εἴφει παθών Σεβήρος, εὔρευ αἴξιως

"Ἐπαθλα λαμπρά τῷ διὰ ξίφους πάθους.

"Ἐχει τὸ πῦρ σε πρὸς βραχὺν, Μέμνον, χρόνον.

Μένει δέ σε στέψανος εἰς αἴει μένων.

Σεβήρος ὁ αἵττητος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, εἰς Σίβης ἢν τῆς Παμφυλίας, υἱὸς Πετρονίου τινὸς Θρακέως, καὶ μητρὸς Μυγδονίας. Καταλαβὼν δὲ ὃν Φιλιππουπόλεις τοῦς Αγίους τριακονταεπτὰ Μάρτυρας, υπὲρ Χριστὸς αἰθλοῦντας, ξέεται σφοδρῶς, τὴν εὐσέβειαν παρρησιασάμενος· καὶ ὑποκυλιδας πυρωθείσας ἐδίξατο τοῖς δακτύλοις, καὶ ἐν τέσσαροι δύολοις τανυσθεῖς πρίεται, πεπυρακτωμένῳ ζωστηρὶ ζωσθεῖς· εἰθ' αὐτῷ τὴν κεφαλὴν ἀπτεμνεται. Μέμνων δὲ ὁ Κεντυρίων, ἐπὶ δύο κίοσι τανυσθεῖς, ἀπεδάρη τρεῖς λόρους ἀπὸ κεφαλῆς ἵως ποδῶν. Είτα ἐν καμίνῳ βληθεὶς, τοὺς πόδας πρότερον ἀκρωτηριασθεῖς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο, τὸν τοῦ μαρτυρίου στίφανον αναδησάμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μηνῆ μη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Φωτεινῆς, ἔξω τῆς πόρτης τῶν Βλαχερνῶν· καὶ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Λουκίου τοῦ Βουλευτοῦ. Στίχ. Βουλὰς ὅλας παρῆλθες τὰς Ἀχιτόφελ, Βουλὴ μιᾶς Λουκίους αὐθινήσας ξίφει.

Ος ἀπὸ Κυρήνης τῆς κατὰ Λιβύην υπῆρχε, πρώτος τῆς ἐν τῇ πόλει Βουλῆς, ὄγκω καὶ μεγίθει σώματος υπερέχων τῷν κατ' αὐτὸν, πρότερον μὲν τῇ Θρησκείᾳ καὶ τῇ πλάνῃ τῶν εἰδώλων προσκείμενος. Μετὰ δὲ τὸ ἀμεταπτώτως καὶ στερρώς ἀγωνίσασθαι τὸν μέγαν Ἱερουμάρτυρα Θεόδωρον, τὸν τῆς πόλεως ταύτης Ἐπίσκοπον, καὶ τὸν στέφανον ἀπενέγκασθαι, κατανυγεῖς ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, τὸ θεῖον δέχεται Βάπτισμα. Πείθει δὲ καὶ τὸν Ηγεμόνα Διγυιανὸν, πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστόν. ὃν παραλαβὼν, κατέπλευσεν εἰς Κύπρον. Εὑρὼν δὲ ἐν αὐτῇ οὐλαμβανομένους τοὺς Χριστιανούς, καὶ αὐταρουμένους λαβὼν τὸν Διγυιανὸν, τοῖς βασανισταῖς παρέδωκεν ἑαυτόν. Ἐπεὶ δὲ καθεῖλε τὸν βωμὸν, τῷ ποδὶ πατάξας, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κείμενα ἀνατρίψας, προστάξαντος τοῦ τυράννου, τὴν κεφαλὴν ἀπετρίψη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μηνῆ μη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ηλιοδώρου καὶ Δοσᾶ (ἢ Δοσᾶ, ἢ Σοδᾶ). Ταῖς τῶν Ἀγίων σὺ πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

'Ωδὴ ζ'. Νέοι τρεῖς ἐν Βαθυλῶνι.

Μέγιστόν σε ἡ τεκοῦσα, δῶρον τῷ Παμβοσιλεῖ, προσάγει Μακάριε, εὐχὴν ἱερὰν ἐνπληρῶσα, καὶ μελωδοῦσα. Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἰ.

Εγδον ὄντα τῷ ναοῦ σε, καὶ κατὰ τοῦ Ἀρρών, τὴν τάξιν λατρεύοντα, τῷ ἐπιφρανίῳ Δεσπότῃ, ἡ θεία χάρις ἐνδοξεῖ, Σαμουὴλ κατέλαμπρυνε.

Αόγῳ θείῳ κρίνεις Μάκαρ, τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ, τούτῳ τὸ δικαιόματα, πάντοτε Θεοῦ διαγγέλλων, καὶ ἀποστρέφων πᾶσαν βλάβην, ἔχθρῶν προσευχῇ ἐκτενεῖ.

Ιᾶσαν ὑλην ἐκκενώσας, "Ἐνδοξεῖ τοῦ σοῦ νοὸς, ἔσοπτρον τοῦ Πνεύματος, ἐδείχθης βοῶν ἀστυγήτως. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ἀφλεκτος τεκοῦσα, πάναγνε ως ἀληθῶς, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος· διὸ τὰ ὑλώδη μου παίθη, Θεοκυῆτορ φλέξον, ως συμπαθής καὶ φιλάγαθος.

'Ωδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ροσμηθεὶς Ἀαρὼν τῷ ἐνδύματι τῶν Ἀγίων εἰσῆλθες εἰς Ἀγια, θυσίας Παμμακάριστε, Ἰσραὴλ ἀφαγνίζων προμηνυούσαις, τὴν σφαγὴν τοῦ Ἀμνοῦ τὴν σωτήριον.

Λογισμῷ καθαρῷ εἰσδεχόμενος, τὰς αὐγὰς Σαμουὴλ τὰς τοῦ Πνεύματος, οἵα Προ-

φήτης ἔνθεος, προμηνύεις τὰ πόρρω ως ἐνεστῶτα· διὰ τότε πιστῶς εὐφημίζειν σε.

Εκλεκτὸς ὁ Δαυΐδ ἐχρημάτισεν, ἐν υἱοῖς Ἰεσσαὶ ως ἐδηλωσας χρίων αὐτὸν τῷ χρισματι, Σαμουὴλ τῷ αγίῳ καὶ ἀνακράζων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Οτὶ τὴν σὴν ἐκτελεῖτε πανήγυριν, Σαμουὴλ τῶν Δικαίων συνόμιλε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τύχοιμεν, βασιλείαν τῆς ἀνω ἀναθοῶντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξιώσον, συμπαθής καὶ φιλάγαθε Δέσποινα, καὶ τῆς γεέννης ῥῦσαί με, καὶ τῷ σκότῳ ἐκείνου τοῦ ἐξωτέρου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ γεραίρω σε.

Ο Είρμος.

• **Α**υτωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς • **ε**ν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάταις ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν Πάντα τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ύμνεῖτε τὸν Κύριον. • 'Ωδὴ θ'. Εὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιστάμενος οἵα λειτουργὸς, ἐπίπροσθεν, τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, Μάκαρ ἀμέμπτω, πολιτείᾳ, κοσμόμενος αὐτῷ ἐλειτόρυντας, τὰς θείας ἐκφαντορίας δεχόμενος, καὶ προφητεύων ἐμφανέστατα.

Ωφθης ἐκ νηδύος μητρικῆς, Ἀοίδιμε, τῷ Ἀγίῳ σκεῦος Πνεύματος· τῷ ἴερῷ συναζηθεῖς δὲ, ἐνδύματι Θεὸν ἐθεράπευσας, πραότητι καρδίας πανόλει, καὶ διανοίας ὀραίότητι.

Σήμερον ἡ μηνῆ μου ἡμῖν, ως ἥλιος, Θεόφορε ἀνατέταλκε, φέγγει πλουσίῳ χαρισμάτων, φωτιζούσα ψυχάς, τῶν τιμώντων σε, ὀμίχλην τε δεινῶν ἀπελαύνουσα· ὅθεν σε πάντες μεγαλύομεν.

Ηρθης πρὸς μονάς φωτειδεῖς, καὶ ἐλαμψας τοῦ ἥλιος τηλαυγέστερον· βλέπεις ἀβλέποντας Προφῆται, Ἀπόστολοι καὶ ἀπαντες Δικαιοίοις θεούμενος μεθέξει. Θεόπνευστε· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Φθορὰν μὴ γνωρίσασα αἰνδρὸς, τὸν ἀφθαρτον, ἐν νηδύῃ ὑποδέδεξαι, Λόγον ἡμᾶς καταφθαρέντας, ρύμενον πολλοῖς παραπτώμασι, τῷ πάθει τῆς ἀφθάρτου σαρκὸς αὐτοῦ, ἀφθορε μόνη Παναμώμητε.

Ο Είρμος.

• **Ε**ὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Πάρθενε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυνοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.
O Σαμουὴλ ὑμνεῖσθι, ὁ πρὸ συλληψεως
 δοθεὶς, δοτὸς Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ ὑπὸ μη-
 τρὸς πανευκλεοῦς, καὶ βασιλεῖς χρίων οὐτος,
 ὡς Ἱερεὺς καὶ Προφήτης.

Καὶ τῆς Ἔορτῆς.

A πόστολοι, ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐν-
 ἀδε, Γέθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ
 μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Νίκη καὶ Θεός μου, παρά-
 λαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἶνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἡχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

O τε πρὸς τὸν ἐκ σου, τεχθέντα μετετέθης,
 συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κη-
 δεῦσαι, Παρθένε οἱ Ἀπόστολοι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ω τῷ ὑπερφυῶν, ἀγνή σου μυστηρίων! τοῦ
 Θεοῦ γὰρ ὡς Μῆτηρ, πρὸς τοῦτον μετα-
 βαίνεις, λαμπρῶς Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀληθειαν.

Στίφος τῶν Μαθητῶν, καὶ θείων Ἀποστό-
 λων, ἀθροίσθητε κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον
 σῶμα, τῆς μάνης Θεομήτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ α'.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀιολουθία,
 καὶ Ἀπόλυτις.

ΤΗ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἀποστόλου Θαδδαίου,
 καὶ τῆς Ἅγιας Μάρτυρος Βάσσης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέντραξα, ἵστωμεν Στίχους 5'.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀπο-
 στόλου τρία..

Ἡχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

M αίκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, προσομιλήσας
 φωτί, ἀκροτάτῳ φῶς δεύτερον, κατὰ
 θείαν μέθεξιν, ἀληθῶς ἔχρημάτισας· καὶ δια-
 λύσας νύκτα πολύθεον, ψυχὰς προσῆξας τῷ
 Παντοκράτορε· ὅθεν γηθόμενοι, τὴν λαμπρὰν
 καὶ εὔσημον καὶ φωταυγὴν, μνήμην σου γεραί-
 ροντες, Χριστὸν δοξάζομεν.

M αίκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, μετὰ τὴν θείαν
 Χριστοῦ, καὶ φωσφόρον Ἀνάστασιν, καὶ
 τὴν πρὸς οὐρανία, παναγίαν Ἀνάληψιν, Ἐδέσ-
 σῃ πόλει τὸ θεῖον κήρυγμα, κατεπιστεύθης· ἐν
 ἥ γενόμενος, λόγοις καὶ θαύμασι, τὸν Τοπάρ-
 χην Αὐγαρον, καὶ σὺν αὐτῷ, πάντες ἐβεβαίω-
 σας, πρὸς τὴν ἀληθειαν.

M αίκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, τυφλοῖς τὸ βλέ-
 πειν τῇ σῇ, ἐπαφῇ θείᾳ δεδοται, καὶ χω-
 λοῖς ἀρτίωσις, καὶ νοσοῦσιν ὑγείωσις, καὶ πο-
 ρειμένοις αὐθίς ανόρθωσις, καὶ ἀμυντοῖς γνῶσις
 σωτήριος· σὺ γὰρ ἀνάπλεως, χαρισμάτων πέ-
 φυκας τοῦ παντούργου, Πνεύματος πανσέλθε·
 ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Καὶ τῆς Μάρτ. γ'. Ἡχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

A "θλησιν ποθησασα, πολλαὶς βασάνους πάγ-
 εύφημε, σταθερῶς ἐκαρτέρησας· ἐντεῦ-
 θεν πρὸς ἄποιον, μετετέθης λῆξιν, καὶ ἀδυ-
 τον φέγγος, καὶ φανοτάτην χαρμονήν, καὶ δι
 αῖῶνος θείαν ἀπόλαυσιν· διό σε μακαρίζομεν,
 καὶ τὴν ἀγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανγ-
 γυριν, Ἀθληφόρε θεόληπτε.

M εταὶ πολυωδυνα, καὶ πολυποίκιλα βάσα-
 να, ἐν θαλάσσῃ βληθεῖσάν σε, Θεός διε-
 σώσατο, ὁ Σωτὴρ τῶν ὅλων, θείᾳ δυναστείᾳ,
 καταπατοῦσαν τὴν ἴσχυν, τοῦ ἀλλοτρίου Βάσ-
 σα πολύαθλε· ἐντεῦθεν κατεφωτίσας, τῶν εὐ-
 σεβῶν τὰ φρονήματα, ἐκτελοῦσα τεράστια, υ-
 πέρ νοῦν καὶ διάνοιαν.

O ρνις ὡς εὐκέλαδος, ἐπὶ τὸ ἄλσος φωνήσα-
 σα, τῆς ὥραίας ἀθλήσεως, τὰς σὲς συνε-
 καλεσας, νεοττους ὥραίς τας, θήρωντα τῆς πέλα-
 γης, διαφυγοῦσα σὺν αὐτοῖς, Βάσσα θεόφρον
 ἀξιοθαύμαζε· μεθ' ὧν καὶ κατεσκήνωσας, πρὸς
 καλιὰς παμμακάριστε, οὐρανίους πρεσβεύτας,
 υπέρ πάντων ἐκάστοτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος πλ. β'.

A εῦτε τὴν παγκόσμιον Κοιμησιν, τῆς πανα-
 μώμου Θεοτόκου ἑορτάσωμεν· σήμερον
 γὰρ Ἀγγελοι πανηγυρίζουσι, τὴν σεπτὴν Μετά-
 στασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ πρὸς εὐωχίαν ἡ-
 μᾶς τοὺς γηγενεῖς συγκαλοῦσι, τοῦ βοῶν ἀσ-
 γήτῳ φωνῇ· Χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα ἀπὸ γῆς, καὶ
 πρὸς οὐρανίους μονάς μετοικήσασα. Χαίροις,
 ἡ τῶν Μαθητῶν τὸν χορὸν, διὰ νεφέλης κού-
 φης εἰς ἐν συναγαγοῦσα. Χαίροις, ἡ ἐλπὶς καὶ
 προστασία ἡμῶν. Σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος,
 ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια:

Ἡχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

A ἦμος τῶν Μαθητῶν, ἥθροισται ἐκ περάτων,
 Γέθσημανῇ χωρίῳ, Μῆτερ Θεοῦ κηδεῦσαι,
 τὸ θεοδόχον σῶμά σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

A εῦτε οἱ γηγενεῖς, σήμερον σὺν Ἀγγέλοις,
 στησώμεθα χορείαν, φαιδράν ἐν τῇ Κοι-
 μησει, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Στίχ. Ὡμοσέ Κύριος τῷ Δαυὶδ αἰληθεῖαν.

Σῶμά σου τῇ φθορᾷ, ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος β'.

Η πανάμωμος νύμφη, καὶ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, ή Θεῷ προορισθεῖσα εἰς ἔαυτῷ κατοίκησιν, τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως, σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχὴν, τῷ Ποιητῇ καὶ Θεῷ παρατίθεται, ἥν Ἀσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται· καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἥ ὅντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, ἥ λαμπὰς τοῦ ἀπροσίτου φωτὸς, ἥ σωτηρία τῶν πιστῶν, καὶ ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ήμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

“**Ηχος δ'.** Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν σὴν ἕορτάζομεν, Κοίμησιν “Αχραντε, ἐν ἥ παραγέγονεν, ὁ διὰ σοῦ σαρκωθεὶς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ήμῶν, μετὰ δόξης ἀφάτῃ, προσλαβεῖν τὸ σὸν πνεῦμα· καὶ μετέστης ἐν δόξῃ, μὴ λιποῦσα τὸν κόσμον, πρεσβείας σου Θεότοκε, σκέπουσα τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

“**Ηχος πλ. α'.** Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη δοξολογῆσί σε· τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πιστῶς ὑμνοῦμέν σε· ὅτι μετέστης ἀπὸ γῆς πρὸς τὰ οὐρανά, καὶ πρεσβεύεις ἐκτενῶς, τῷ Ήρῷ σου καὶ Θεῷ, ρυσθῆναι ἐκ τῶν κινδύνων, τοὺς πίστεις ἀνευφυμοῦντας, τὴν σὴν Παίρθενε Μετάστασιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἴτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, ὁ τοῦ Αποστόλου, καὶ ὁ τῆς Μάρτυρος.

Κανὼν τοῦ Αποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Θαδδαῖον ὑμνῶ τὸν σοφὸν Νεηγόρον. Ἰωσήφ.

“**Δέδη α'. Ηχος πλ. δ'.** Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πρόνω τῷ τοῦ Δεσπότου, πάνσοφε Θαδδαῖε παριστάμενος, φωτισμόν μοι παράσχου, τὴν φωσφόρου σου μελψαι πανήγυριν.

Αὐχρονον φῶς ἐν χρόνῳ, μεθ' ήμῶν ὄφθεῖς ὁ Υπερούσιος, ως ἀκτῖνά σε Μάκαρ, ἐπαφῆκε τὸν κόσμον φωτίζουσαν.

Δύναμιν περιζώσας, σὲ ὁ ἐν ἴσχυΐ απροσμάχητος, τοῦ ἀλάστορος πᾶσαν, τὴν ἴσχυν ἀφανίσαι ἐνίσχυσε.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα τῶν ἀπάντων, ὥφθης τῶν κτισμάτων, τὸν δεσπόζοντα, ἀπορρήτως τεκοῦσα, Θεοτόκε Παρθένε πανύμητε.

Κανὼν τῆς Μαρτυρος, φέρων Ἀκροστιχίδα· Τοὺς σους ἀγῶνας, Βάσσα, τιμῶ προφρόνως. Ἰωσήφ.

“**Ωδὴ α'. Ηχος πλ. δ'.** Ύγραν διοδεύσας.

Τὴν σὴν εὐφημοῦντι χαρμονικῶς, πανένδοξε μημημην, οὐρανόθεν μοι φωτισμὸν, δοθῆναι δυσώπει Μακαρία, καὶ ψυχοφθόρων πταισμάτων συγχώρησιν.

Οὐκ ἔφριξας δόγμα θεοσυγές, τῷ φόβῳ Κυρίου, πεφραγμένη σου τὴν ψυχὴν· μαστίγων ποικίλων καὶ κινδύνων, διὸ ἀνδρείως κατετόλμησας.

Τηέτης βασάνις πολυειδεῖς, τρισὶ σὺν νίέσιν Ἀθληφόρε καρτερικῶς· μεθ' ὃν ἀνεπλέξω τὸς σεφάνης, τῆς ἀφθαρσίας, Τριάδα δοξαζόμενα.

Θεοτοκίον:

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀνευθεντὸν ὡδίνων, Παναγία τῶν μητρικῶν, καὶ τοῦτον ἀρρήτως ὑπὲρ λόγον, εἰς σωτηρίαν ήμῶν ἀπεκύνησας.

Τοῦ Αποστόλου. “**Ωδὴ γ'.** Σὺ εἰ τὸ στερέωμα. Ἄγλη θείας χάριτος, φωταγωγῶν λαβὲς Ἐνδοξε, φῶς καθαρὸν, ὥφθης τοῖς ἐν σκότει, τῶν δεινῶν ἐνυπάρχουσι.

Ιασιν καὶ λύτρωσιν, θεουργικαῖς Σοφὲς νεύσεσι, τῷ βασιλεῖ, ἥγαγες Αὐγάρω, πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενος.

Οἶκους ἀπετέλεσας, τοῦ παντούργοῦ Σοφὲς Πνεύματος, τοὺς γηγενεῖς, τὰ τῆς ἀπωλείας, καταστρέψας οἰκημάτα. Θεοτοκίον.

Νόμου προχαράγματα, καὶ Προφητῶν φωναὶ Δεσποινα, σοῦ τὸν φρικτὸν τόκον ἀριδήλως, Θεομῆτορ ἐδηλωσαν.

Τῆς Μαρτυρος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Αναφθεῖσα τῇ πίστει, καὶ τῷ θερμῷ ἔρωτι, τῆς ὑπερβαλλόσκης ἀγάπης Χριστοῦ Πανεύφημε, πῦρ ἀπετέφρωσας, ἐπιστασίᾳ. Αγγέλχ, καὶ λαὸν ἀγνώμονα, ὅρδην κατέφλεξας.

Γενεὰ τῶν εὐθέων, εὐλογητὴ πέφυκε, σοῦ ἐκ τῆς γαστρὸς τῶν λαμψάντων, Βαίσσα πανένδοξε, συναθλησάντων σοι, καὶ ἀχλιώδη λυσάντων, παρανόμων ἐνστασιν, γνώμης στερρότητι.

Ωμητρὸς ὑπερβάσης, νόμους ρευστῆς φύσεως, τῇ τῶν ὑπὲρ φύσιν ἐνώσει! “**Ω** πῶς ὑπήνεγκεν, ἀδικον θάνατον, ἀλληλοτρόπως ὁρῶσα, ὃν ἐτίθηνήσατο, πίστει καὶ γάλακτι!

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με βρώσει, παρακοῦς ἔσωσας,
μόνη τὴν ζωὴν τετοκυῖα τὴν ἐνυπόστα-
τον, Κόρη πανάμωμε· αἵξιοχρέως διό σε, τὴν αἰε-
μακάριστον, νῦν μακαρίζομεν. 'Ο Είρμος.
Ούρανίας αὐψίδος, ὄροφηργὲ Κύριε, καὶ τῆς
Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον,
ἐν τῇ αγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης,
τῶν πιστῶν τὸ στήργυμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Καθίσμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ὕχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ιροσπελάσσας Ἡλίῳ τῷ νοητῷ, παρ' αὐτοῦ
τὰς αἴκτινας τὰς μυστικὰς, ἐδέξω καὶ
γέγονας, ως αὐτῷ φαεινότατος, καταυγάζων
πάστης, τῆς γῆς τὰ πληρώματα, καὶ σκεδάζων
πλάνης, ὅμιχλην μακάριε· ὅθεν τὴν φωσφόρον
καὶ αγίαν σου μνήμην, πιστῶς ἐօρτάζομεν, καὶ
συμφώνως βοῶμέν σοι· Θαδδαῖε Ἀπόστολε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐօρτάζουσι πόθῳ, τὴν
αγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τῆς Ἀγίας, ὅμοιον.

Ιτερωθεῖσα τῇ πίστει τῇ θεϊκῇ, ως τρυγὼν
σὺν τοῖς τέκνοις πρὸς καλιὰς, αὐλούς
κατέπαυσας, ἴερως ἐναθλήσασα, ἀθληφόρε βάστ-
σα, Ἀγγέλων συνόμιλε, καὶ θαυμάτων ρέθρα,
πηγάζεις τοῖς χρήζουσιν· ὅθεν κατὰ χρέος, τὴν
αγίαν σου μνήμην, τελοῦντες τιμῶμέν σε, τὸν
Σωτῆρα δοξαζούτες, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι·
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐօρτάζουσι πόθῳ, τὴν
αγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἔορτῆς, ὅμοιον.

Η θεὸν συλλαβοῦσα ἀνευ σπορᾶς, σαρκω-
θέντα τεκοῦσα δίχα φθορᾶς, τὴν γέαν
αἱμφιέννυσαι, αὐθαρσίαν τῷ Πνεύματος· ως γάρ
ζωῆς σὺ Μήτηρ, καὶ πάντων Βασίλισσα, πρὸς
τὴν ζωὴν μετέστης, Παρθένε τὴν αὐλον· ὅθεν
ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, νεφέλη πηγάζου-
σα, τῆς ζωῆς ἡμῶν γάματα, Θεομῆτορ πανά-
μωμε. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυ-
νοῦσι ἐν πίστει ἡγίαν σου Κοίμησιν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὥδη δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Υψηλὴν τὴν διάνοιαν, ἔχων ὑπεδέξω θεῖα
νοήματα, καὶ τοῦ Πνεύματος χαρίσματα
Μαθητοί. Θαδδαῖε τοῦ Παντάνακτος.

Μυστηρίων πανόλβιε, θείων ἐν μνήσει Μά-
κρος γενόμενος, αἱμυήτους κατεφώτισας,
τὴν Τριάδα σέβειν ὅμοούσιον.

Νόμων θεῖον ἔχαραξας, Μάκρος ἐν καρδίαις,
λαϊάνας πρότερον, ἀγνωσίας τὰ χαράγ-
ματα, καὶ τῆς δυστεβείας τὰ ἴνδαλματα.

Θεοτοκίον.

Ω'ς τὸν Κτίστην κυήσασα, πάντων ποιη-
τῶν ὥφθης Βασίλισσα· διὰ τοῦτο σε δο-
ξάζομεν, Θεοτόκε μόνη ἀειπάρθενε.

Τῆς Μάρτυρος. 'Ο αὐτὸς Είρμος.

Α'νεδοίας ἔχουσα, σοῦ τὸν λογισμὸν πρὸς
πάλιν ἔχωρησας, τοῦ δολίου πολεμήτορος,
καὶ βυθῷ αἴματων τοῦτον ὥλεσας.

Σὲ βυθὸς κολπωτάμενος, καταδικασθεῖσαν
θάνατον ἀδικον, κατηδέσθη καὶ διέσωσεν,
ἀθληφόρε Βάσσα θείῳ νεύματι.

Βασιλείαν αὐτῷ εὔχετον, σὺν τοῖς εὐκλεέσιν
υίοις σου "Ἐνδοξε, ἐκληρώσω καὶ οὐράνιον,
ἀληθῶς υμφῶν καὶ φῶς ἀδυτον.

Θεοτοκίον.

Αλατόμητον ὄρος σε, πάλαι Ἀθβακούμ προ-
εἶδεν ἐν Πνεύματι, ὁ Θεὸς ἐξ οὗ ἐπέφανε,
καὶ ἡμᾶς Παρθένε διεσώσατο.

Τῷ Ἀποστόλου. Ὥδη ἐ. 'Ο ἐκ υγκτὸς αἴγνοιας.

Τοῦ τοῦ Δεσπότου θεῖον, ἐπιφερόμενος Μά-
κρος ὄμοιώμα, τῷ Τοπάρχῃ Αὐγάρῳ, θεῖος
ἰατρὸς ἐπεδήμησας.

Οἰερὸς Θωμᾶς σε, μετὰ τὴν θείαν τῷ
Λόγῳ Ανάληψιν, κήρυκα ἀποστέλλει, πάν-
σοφε Θαδδαῖε, τοῖς χρήζουσι.

Νόσους δραπετευούσας, καὶ ἰωμένας κορ-
δίας θεώμενος, Αὔγαρος ἐπληρώθη, θεῖον
φωτισμοῦ μεσιτείας σου. . . Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, διπλῆν ἐνέργειαν γέ-
ροντα τέτοκας, αὐτειρόγαμε, Κόρη, μείνα-
σα Παρθένος αἱμίαντος.

Τῆς Μάρτυρος. "Ιγα τί με απώσω.

Συνεχόμενος δίψη, ἔνδοξε Ἀγάπιε θεομακά-
ριστε, τῆς Χριστοῦ αγάπης, τὴν κακίαν
εἰς τέλος ἐμίσησας· καὶ στερρώς ὑπέστης, τὰς
ἀληθόνας τῶν βασάνων, καὶ δορᾶς σαρκικῆς
τὴν αὐτοίρεσιν.

Στρεβλωθεῖσα σου τὰ στέρνα, ὄνυξι ἔεόμενος
μάκρος Θεόγυιε, ἐπεγνώσθης πλέον; ως ἐ-
πόθεις σοφὲ καθαρώτερον, τῷ Θεῷ τῶν ὅκων
πρὸς ὃν ἀνῆλθες μετὰ δοξῆς, ταῖς τῶν ἀθλῶν
ἀστράπτων λαμπρότησι.

Αδιστάκτῳ τῇ πίστει, πάνσοφε Πιστέ Μ-
πελθῶν τὸ μαρτύριον, τῶν αὐτίστων μά-
κρος, αἰσυνέτους καρδίας κατέπληξας, ἐν τῷ
καταθλᾶσθαι, σοῦ τὰ ὄστα καὶ αρμονίας, δια-
λύεσθαι πάσας τοῦ σώματος.

Θεοτοκίον.

Της προμήτορος Εὐα, γῦν ἀνεκαλέσω τὴν ἡτταν κυήσασα, λυτρωτὴν τῶν ὄλων, καὶ Σωτῆρα καὶ Κτίστην, καὶ Κύριον, Θεομήτορ μάνη, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη· διὰ τοῦτο σε πίστει δοξαζομεν.

Τε Αποσόλ. Ὡδὸς σ. Τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει.

Ο' φωτισμὸς τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, σκηνώσας ἐν καρδίᾳ σου, φωστῆρα κόσμου σε Θαδδαῖο, εἰργάσατο αἱληθῆ, τὸν σκοτασμὸν τῆς ἀπάτης λύοντα.

Φέρων σάρκὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, Θαδδαῖο τὰ σωτήρια, ὡς κόσμου πάσης ἀκοσμίας, λαοὺς ἐφέρρυσω σοφὲ, καὶ πρὸς χαρὰν ἥρθης ὑπερκόσμιον.

Ο"ρθρος ἡμῖν ἐφάνης τὸν ἥλιον, δικαιοσύνης ἔνδοξε δειπνόων ἐν ᾧ φωτισθέντες, νίοι φωτὸς δὶ αὐτῷ, οἵ γηγενεῖς Θαδδαῖο γεγόναμεν.

Θεοτοκίον.

Νέον ἡμῖν βρέφος ἀπεκύησας, Πατρὸς τὸν ὁμοούσιον, φθικρεῖσαν φύσιν τῶν αὐθρώπων, πρὸς τὸ ἀρχαῖον Ἀγνὸν, καλλος αὐτὴν πάλιν ἐπανάγροντα.

Τῆς Μάρτυρος. Ἰλασθητέ μοι Σωτήρ.

Ιδρύματα μιαρῶν, θεῶν εἰς τέλος ἐλέπτυνας, ἐδράσασα τὴν ψυχὴν, Θεοῦ πρὸς τὴν ἄφατον, αἴραπην καὶ γέγονας, αἴθλοφόρε Βάσσα, τῶν Ἀγγέλων ὄμοδίατος.

Μεγάλους ὑπέρ Χριστοῦ, αἴγωνας Μάρτυς δοκίματος, μεγαῖλα καὶ παρ' αὐτοῦ, ἐδέξω τὰ ἐπαθλα, αἴθαίνατον εὔκλειαν, καὶ παστάδα θείαν, καὶ τρυφὴν μὴ διαρρέουσαν.

Ω'ς πάλαι τὸν Ἰωνᾶν, βυθοῦ θαλασσῆς δεσμωσε, Θεός σε παντούργικη, δυνάμει Πανεύφημε, ἐν σοὶ θαυμαζόμενος, ὁ βουλαῖς Ἀγίων, καθ' ἐκάστην δοξαζόμενος. Θεοτοκίον.

Πελάγητάμαρτιῶν, καὶ κύματα ἀπογνώστεως, χειμάζουσί μου τὸν νοῦν· σπλαγχνίσθητι Δέσποτα, καὶ χεῖρά μοι ἐκτεινον, καὶ διάσωσόν με, τὸν Σωτῆρα ἡ κυήσασα. Οὐ Είρμος.

Ιλασθητέ μοι Σωτήρ, πολλαὶ γάρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀναγάγεις δέομαι· πρὸς σὲ γάρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τοῦ Αποστόλου.

Ὕχος γ'. Η Παρθένος σήμερον.

Εόρτη χαρμόσυνος, τοῦ Αποστόλου ἐπέξη εὐφροσύνως σήμερον, ἐπιτελέσωμεν ταῦτην· νέμει γάρ, τοῖς αὐτὸν πίστει ἀεὶ τιμῶσι, λυτρωσιν ἀμαρτημάτων, καὶ ρώσιν θεῖαν. Καὶ

γάρ ἔχει παρόρησίαν, ὡς θεῖος μύστης Χριστοῦ τῆς χάριτος.

Ο Οἶκος.

Τὸν Χριστοῦ Μαθητὴν ἀπαντεῖ εὐφημήσω μεν· τὸν αὐτόπτην τοῦ Λόγου τιμήσωμεν σήμερον. Οὗτος γάρ τῷ κόσμῳ ἐκήρυξε τὸ πάντεπτον Εὐαγγέλιον, καὶ τὰ ἔθνη σαγηνεύσας ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀντίγαγε· τὸν δὲ ὄδον τῆς ἀληθείας ὑποδείξας, δι' αὐτῆς ἀνάγει τοὺς πιστοὺς πρὸς πατρίδα· αὐραίκου· καὶ τῷ θείῳ θρόνῳ λαμπρῶς παριστάμενος, φωτισμὸν παρέχει δαψιλῶς τοῖς αὐτὸν ἐκ πόνου γεραίρουσι. Καὶ γάρ ἔχει παρόρησίαν, ὡς θεῖος μύστης Χριστοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνύμη τοῦ Ἀγίου Αποστόλου Θαδδαίου.

Στίχοι.

Θαδδαῖε! ποῖον ἄλλο σοι πλαξῖω στέφος,

Ἡ αὐτόπτην λέγειν σε, καὶ μύστην Λόγου;

Εἰκάδι πρώτη Θαδδαῖος βιότοιο ἀπέπτη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐξ Ἑδεσσῆς πόλεως, Ἐβραῖος τὸ γάμος ἔξησκημένος εἰς ἄκρου τὰς θείας Γραφάς. Οὗτος ἀνῆλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ προφητεύσων ἐν ταῖς πηράσις Ιωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ· καὶ ἀκούσας τοῦ κηρύγματος αὐτοῦ, καὶ τὸν ἀγγελικὸν αὐτοῦ βίου ὑπερθαυμάσας, βαπτίζεται παρ' αὐτοῦ. Μετὰ ταῦτα ἴδων τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ ἀπειρα θαύματα, ἀ εἰτείτε υπ' αὐτοῦ, καὶ τὸν δικαιοσκαλίαν αὐτοῦ ἀκούσας τίκολούθει αὐτῷ μέχρι τοῦ σεπτέριου Πάθους· καὶ μετὰ τὴν Ἀναληψιν αὐτοῦ πρὸς τὴν ιδίαν πόλιν ὑπέστρεψε· καὶ τὸν τοπάρχην Αὐγαρον βαπτίσας, καὶ τὸ περιλειφθὲν μέρος τῆς λέπρας αὐτοῦ ἰασμένος, καὶ πολλοὺς ἄλλους διδάξας καὶ φωτίσας, καὶ Ἐκκλησίας δειμάμενος, δεήρχετο τὰς πόλεις τῆς Συρίας· καὶ ἐλθὼν εἰς Βηρυτόν, πόλιν τῆς Φοινίκης, κάκεῖσε διδάξας, καὶ βαπτίσας πολλοὺς, ἐν Κυρίῳ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μηνύμη τῆς Αγίας Μάρτυρος Βάστης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς Θεογνίου, Αγαπίου, καὶ Πιστοῦ.

Στίχ. Μητρὸς μιᾶς καλλιστα παιδία τρία,

Σὺν μητρὶ Βάστῃ πρὸς τομὴν ψυχὴ μίστη.

Βάσσαν σὺν τεκέεσσας τάμε ξίφος εἰκάδε πρώτη.

Αὕτα ή Μάρτυς υπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλίων, ἐν Ἑδεσσῇ τῇ Πόλει. Συνοικήσασα δὲ Οὐαλλερία τινὶ, ἵερει τῶν εἰδώλων, τρεῖς ἐξ αὐτοῦ παῖδας ἐτέκε, Θεόγνιον, Αγάπιον, καὶ Πιστόν, οὓς τῇ κατὰ Θεὸν ἀνέτρεψεν εὐσεβίᾳ· καὶ γάρ πιστὴ αὐτη καὶ Χριστιανὴ ἐτύγχανεν ἐκ προγόνων. Διαβληθεῖσα αὖν παρὰ τοῦ ἴδιου αὐδρὸς, παρέστη μετὰ τῶν παίδων αὐτῆς τῷ Αυνπάτῳ Βεκαρίῳ· καὶ Χριστιανὴν ἐστήνη ἀναγορεύσασα, αὐτὴ μὲν καὶ οἱ δύο αὐτῆς υἱοὶ ἐβληθήσανταν ἐν τῇ φυλακῇ. Ο δὲ Θεόγνιος, ὃ πρωτότος τῶν παίδων, χρημασθεὶς ἔισται, ἐπιθαρρύνούσθη αὐτὸν τῆς μητρὸς, καὶ πρὸς τὸν αἴγωνα παρακαλούστης. Εἶτα ἀγεται καὶ οἱ δεύτερος, καὶ μαστίζεται, καὶ οὐτως αἴφαιρεται τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ μέχρι τοῦ στήθους, λίγων. Οὐ δέν ηδὺ οὕτως, ὡς

τὸ πάσχειν υπὲρ Χριστοῦ. Μετὰ δὲ τούτους, ὁ τρίτος ἀγθεῖς, Πιστὸς χαλούμενος, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὄμολογήτας, καὶ παντοίας ταῖς βασάνοις δοκιμασθεῖς, τὴν διὰ ξίφους απέφασιν σὺν τοῖς ἀδελφοῖς δέχεται· καὶ εὐθέως ἀμα τὰς καρακλὰς αποτέμνοντας.

Ἡ δὲ μάτηρ αὐτῶν Βάσσα, τότε μὲν ἐν τῇ φυλακῇ ἀπόστοτος τὸν ἔνθα υπὸ χειρὸς Ἀγγέλου τροφὴν δεξαμένη, διέσχυσεν. Εἴτα ἐξαχθεῖσα, ἀπαίροντε τῷ Βικαρίῳ ἐν Μακεδονίᾳ, ἀκιλεύσθη ἀκολουθεῖν. Κἀκεῖ ἀναγκασθεῖσα θύσαι, καὶ μὴ μπείξασα, πρῶτον μὲν ἐν ὕδατι, εἶτα ἐν πυρὶ βαλλεται, καὶ μετὰ ταῦτα λιθοβολεῖται. Διαμείνασσα δὲ ἐκ πάντων ἀβλαβῆς, ἀγεται εἰς τὸν τῶν εἰδώλων ναόν· παλὶ τὸ τῶν Διοῖς εἰδώλον κατασχόσσα, κατέστησεν αὐτὸν, καὶ εἰς τὴν γῆν κατέρραγε καὶ εἰλέπτυνεν. Ἐπὶ τούτοις, Σηρίοις ἐκδίδοται, καὶ ἐν τῇ Ιαλάσσῃ ὡς ἀπὸ σταδίων τριάκουτα τῆς χερσοῦ ἀπορρίπτει· καὶ τότε μὲν ὥρθη τοῖς δρῶσι πέρρωθεν ἐπὶ Θρόνου εὐπρεπῶς καθημένη, καὶ εὖ ωτῇ τρεῖς ἀνδρες υπὲρ τὸν ὄλιον ἴσχαστράπτουντες· οἱ καὶ ἐδοξαν αὐτὴν ἀμα τῷ Θρόνῳ ὃν πλοιώ ἐπιβάσαι.

Μεθ' ημέρας δὲ ὥκτω, ἐφάνη ἐν Ἀλωνι τῇ υπόσφι καθ' Ἑλλήσποντον· καὶ τοῦτο γνοὺς ἐν Μακεδονίᾳ ὁ Ἀνθύπατος, Φιλέππου τιὸς καταριψύσασθος, ψράφη τῷ Κουσουλαρίῳ Κυζίκου τῷ Ελληνιποντίον Ἐπαρχίᾳς, κατασχεῖν αὐτὸν· Ὁ δὲ, εὑρὼν σύεῦν, μὴ πειθομένην θυσίας προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις, προσείταξεν εἰς τούπισω δεθῆναι τὰς χεῖρας αὐτῆς· εἴτα θλασθῆναι τὰ μέλη, καὶ σύτω τριηδίμαι τὰς κεφαλὰς. Τούτου γνωμένου, τὸ πνεῦμα αὐτῆς εἰς χεῖρας ἵναπίβετο.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

Τοῦ Αποστόλου. Ὡδὴ ζ'. Παῖδες θεοσεβεῖς.

Θαύματα ἐκτελῶν τῇ ἐπικλήσει, Κυρίου φανέντος ὑλῆ σώματος, ἐπεσπάσω λαούς τε, καὶ πόλεις Πλανέύφημε, εἰς βεβαίαν πίσιν κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐστήσας σηπεδόνα ἀθεῖας, νοστίμων σου λόγων θεέω ἄλατι· καὶ ἵστω καρδίας, τῷ βέλει τοῦ ὄφεως, πληγωθείσας μάκαρ Ἀπόστολε, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ηρθη πρὸς ὑψος θεωρίας, πλησθεὶς ὡς Θαδδαῖες θείας θείας· Πνεύματος, καὶ σωτήριου λόγου, ἐνθέως ἐπλουτητὰς, καὶ λαοὺς βοῶν εἴεπαίδευσας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίου.

Γνώμη αἰκεία ὀλισθαίνων, καὶ πράξεις ἀτόπους περικείμενος ἐπὶ σὲ καταφεύγω· βοήθει μοι Δέσποινα, μετανοίας τρόπους παρέχουσα, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἵνα δοξαζώ σε.

Τῆς Μάρτυρος. Οἱ ἐκ τῆς Ιουδαίας.

Ρώμη θεία τὴν φλόγα, τοῦ πυρὸς διελθοῦσα Μάρτυς ἀπήμαντος, πυρὶ τῶν σῶν αἵματων, ὡς ὑλην τὴν ἀπάτην, ἐκβοῶσα κατέφλεξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Οἱ λεόντων πεδήσας, τὰς ὄρμας ἐν τῷ λάκκῳ, σωζων τὸν σὸν Δανιὴλ, αἰνάλωτον

δεικνύεις, θηρῶν τὴν Ἀθληφόρον, μελωδοῦσάν σοι Δέσποτα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Φανοτάταις ἀκτῖσι, τοῦ Σταυροῦ λαμπομένη Βάσσα η ἔνδοξος, τὸ σκότος τῆς ἀπάτης, ἀπείραστος διέβη, καὶ πρὸς φῶς ἐξεδήμησεν, ἀναβοῶσα· Χριστὲ, Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Θεοτοκίου.

Πηξον τὰς πολυπλόκους, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων σειρὰς Θεόνυμφε, τὸν αἴροντα τοῦ κόσμου, Θεὸν τὴν ἀμαρτίαν, ὑπὲρ λόγου κυνσασα, εὐλογημένη ἀγνή, αἱρεὶ δεδοξασμένη.

Τοῦ Αποστόλου. Ὡδὴ η. Νικηταὶ τυράννου.

Οὐρανὸς ἐφάνης, δόξαν διηγούμενος Θεοῦ Θαδδαῖε, καὶ ἐθνῶν ἐγένου, φωτισμός πρὸς πίστωσιν θείαν ἐνάγων, τοὺς θερμῶς βοῶντας· Ὑμεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πῶσιν ἀσθενοῦστ, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν καὶ παρειμένοις, εὐδρομίαν μάκαρ, χορηγῶν τοῦ Πνεύματος τῇ δυναστείᾳ, πόλεως Ἐδέσσης, φωστὴρ ἐχρημάτισας, τῆς αἱρεὶ πιστῶς σε, Θαδδαῖε εὐφημιούσης.

Οἱ περιουσία, θαυμασίων ἀπισθον ἔθνος εἰς πίστιν, ἐπινεύσει θεία, μεταποιησάμενος, καὶ εἴς εἰδώλων, πλάνης διασώσας, τοὺς αὐτῷ προστρέχοντας, πίστει κατὰ χρέος, δοξαζετας Θαδδαῖος.

Θεοτοκίου.

Νάμου τὸ σκιῶδες, ἀπεπαύθη Δέσποινα, σοῦ κυησάσης, νόμου τὸν δοτῆρα, χάριτι φωτίζοντα τὴν οἰκουμένην ὃν αἱρεὶ δυσώπει, νόμῳ με ἐπόμενον, τῷ τῆς ἀμαρτίας, οἰκτεῖραι διάτάχους.

Τῆς Μάρτυρος. Ἐπταπλασίως καρμινον.

Οἱ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, ἐσαυτῷ περιθέμενος, σοῦ τὸ ἀσθενεῖς περιφανῶς ἐπτέρωσε, καὶ σὲ ἀπειργάσατο, δυνατωτέραν Μάρτυρος πυρὸς, ὕδατος θηρῶν καὶ πριστηρίων ὄργανων, πιστῶς ἀναβοῶσαν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς ήριστευσαν, καὶ ἀνδρείως ἐνίκησαν, παιδαῖς οἱ σεπταὶ τὴν ἐναυτίων ἐνστασιν, ὁ θεῖος Θεόγνιος, ὁ Ἱερὸς Ἀγάπιος, ἀμα τῷ Πιστῷ, ἔργῳ καὶ λόγῳ δειχθέντι· καὶ νίκης τοὺς στεφάνους, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένοις, αὐτὸν ὑπερυψοῦσην εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωσεὶ ἐλαία εὔκαρπος, ὡς πολύφορος ἀμπελος, κλήμασι τρισὶν, εὐθυνουμένη τέθηλας· μεθ' ὡν ἐγεώργησας, ὄμολογίας βότρυας, σίνου μαρτυρίου, αἰναβλυζοντα Βάσσα, εὐφραίνοντα

καρδίας, εύσεβῶς τῶν βοώντων· Λαὸς ὑπερψυχοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υὸν ασωμάτοις τάξεις, σὺν Μαρτύρων στρατεύμασι, θρόνῳ παρεστῶτες, τοῦ Θεοῦ Πανεύφημοι, καὶ δόξης καὶ χάριτος, καὶ φωτισμοῦ πληρούμενοι, λύσατε ήμῶν, τῶν ἐγκλημάτων τὸν ζάφον, τῶν πίστει ἐκτελούντων, τὴν φωσφόρον καὶ θείαν, καὶ πλήρη χαρισμάτων, ὑμῶν αἰσίαν μνήμην.

Θεοτοκίου.

Οὐρανοὺς τῷ γεῦματι, καὶ τὴν γῆν τῷ βουλήματι, Λόγος τοῦ Θεοῦ δημιουργός αὐχραντε, καὶ πλάσας τὸν αὐθρωπον, ἐκ σοῦ σαφῶς ἡνέσχετο, σάρκα ἔσυτῷ, αἴκιδομῆσαι τὴν φύσιν, ἥμῶν αἰναχωρεύων, συντριβεῖσαν ἀπάτη, τῷ ὅφεως Παρθένε, ὁ μόνος ἐλεήμων.

Ο Είρμος.

Επταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύρανκος, τοῖς θεοσεβέστιν ἐμμανῶς ἔξει καυσε· δυνάμει δὲ κρείττον, περισωθέντας τούτους ἴδων, Τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψυχοῦτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ Ν'.

Κυρίως Θεοτόκου.

Ιδῶν τὰς δὶς αἰῶνας, θείας αντιδόσεις, καὶ ἐφετῶν αὐροτάτῳ τρανότερον, μάκαρ ἐγγίζων, Θαδδαῖε, τέρπου καὶ χάρενε.

Ω'ς κέδρος ὡς μεγίση, ἔνδοξε Θαδδαῖε, ταῖς ἀρεταῖς ανυψώθης κυπάρισσας, εὐωδιαζῶν καρδίας, τῷ εὐφημούντων σε.

Συνήθης Ἀποστόλων, Μάκαρ καὶ Μαρτύρων, καὶ Ἀσωμάτων χορείας γηθόμενος· μεῖδ' ὃν δυσώπει σωθῆναι, τοὺς σὲ γεραίρουντας.

Ημήμη σου πλουσίως, φέγγει χαρισμάτων, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίζουσα, ανευφημεῖν σε Θαδδαῖε, πάντας προτρέπεται.

Θεοτοκίου.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, ταῖς αίμαρτίαις ψυχήν μα αγάθυνον, ἢ τὸν πανάγαθον Λόγον, αποκυήσασα.

Τῆς Μάρτυρος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ιδεῖν ἐφιεμένη ᾖ ὄφθαλμος, γηγενοῦς ἀληθῶς οὐχ ἐώρακε, τὰ τῆς σαρκὸς, ἔφερες ἐπίπονα ἀνδρικῶς θλαστινούς μελῶν Πανεύφημος, ὅρμημα θηρίων, καῦσιν πυρὸς, θαλασσῆς τρικυμίαν, ἀνὴρ φωταυγίᾳ, φαῖδρυνομένη παμμακάριστε.

Ω'ς ὄντως φωτοφόρος καὶ εὐπρεπῆς, Θεοφόρε σελήνη ἀνέτειλας, θεῖον χορὸν, οἵα περ ἀστέρων φωταφανῶν, ἐπαγομένη χάριτι,

σοῦ τῶν προελθόντων ἐκ τῆς γαστρός· καὶ νῦν τὴν οἰκουμένην, ἀνὴρ φωταυγίᾳ, καταφαιδρύνετε Μακάριοι.

Στηρίξαντες ἐν πέτρᾳ ὑπομονῆς διανοίας τὰς βάσεις Μακάριοι, τῶν πειρασμῶν, ταῖς πολυειδέσιν ἐπαγωγαῖς, ὡς ἀληθῶς ἀκλόνητοι, ὥφθητε καὶ οὐκοῦ μετὰ Χριστοῦ, ἀράμενοι σὺν τούτῳ, αἱσὶ συμβασιλεύειν, κατηξιώθητε γηθόμενοι.

Η ὄντως ἀκεραία περιστερά, ἢ τρυγὼν τὸν Θεὸν αγαπήσασα, ἢ χελιδὼν, θείοις αναπτάσα σὺν νεοσσοῖς, πρὸς οὐρανοὺς ἐσκήνωσε, ιράτος πρὸς τὸ θεῖον καὶ νοερὸν, χειμῶνα διεδρᾶσα, καὶ θήρατρα δαμόνων, Βάσσα ἢ πόθῳ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίου.

Φιλάγνηθρωπον τεκοῦσα καὶ λυτρωτὴν, θαυμαστὴ καὶ φιλάγαθε Δέσποινα, αίμαρτιν, λύτρωσίν μοι δίδου σαῖς προσευχαῖς· καὶ τὴν ψυχὴν μου πάναγνε, τὴν κεκακωμένην τοῖς λογισμοῖς, αγάθυνον καὶ δεῖξον, παθῶν θαυματηφόρων, λελυτρωμένην παναμώμητε.

Ο Είρμος.

Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὥφθη τοῖς αὐθρώποις σωματικῶς, καὶ ἢ γαστήρ σου γέγονεν, εὑρυχωροτέρᾳ τῷ οὐρανῷ· διά σε Θεοτόκε, Ἄγγελων καὶ αὐθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Εδέσσης ἐχρημάτισας, φωστήρ Θαδδαῖε πάνσοφε· ἐν ᾧ η ιηρύξας τὴν θείαν, οἰκονομίαν τοῦ Λόγου, καὶ τὸν Ταπαρχην Αὔγαρον, καὶ σὺν αὐτῷ δὲ ἀπαντας, φωτίσας λάτρας ἔδειξας, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, Ἀπάστολε θεοικόρυκ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστραις.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεὶς ἐν νεφέλαις, αἴξιοχρέως ηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, πάραντας καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Ἄγγελων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνων, Στιχηρά Προσόμοια.

Ἔχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Μνήσθητι ἐκτενῶς, τῶν σὲ παρακαλούντων, Παρθένε Θεοτόκε, καὶ πόθῳ ἀνυμνούντων, τὴν ἱεράν σου Καίμησιν.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ανάπταυσίν σου

Δεῦρό μοι Μαθητῶν, τὸ στίφος τῇ Παρθένῳ, ἐξάδιον τὸν ὄμνον, εἰς ἐκαστος φερέτω, τῇ Ἑορτῇ ἀρμόδιον.

Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀληθειαν.

Στίφος τῶν Μαθητῶν, προθύμως ἐν νεφέλαις,
ἀθροίσθητε κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σῶμα,
τῆς μόνης Θεομήτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. "Ομοιον.

Πυλαι τῶν οὐρανῶν, ἐπάρθητε ὄρῶσαι, τὴν
πύλην τοῦ Υψίστου, χωροῦσαν μετὰ δό-
ξης, πρὸς τὸν Χίὸν καὶ Κύριον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύγνθετη,
καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

Τῇ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

·Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Ἀγαθονίου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Εν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ φαίλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἅ-
γίου Μάρτυρος Λουππού, διὰ τὸ ἐν τῇ κγ. ἀποδίδοσθαι
τὴν Ἑορτήν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἴστωμεν Στίχους σ'.
καὶ ψαλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἅγιου
Ἀγαθονίου τρία.

"Ηχος δ'." Εδωκας σημείωσιν.

Πρώτην ἀγαθότητα, καὶ ὑπὲρ νοῦν ὡραιό-
τητα, ἐκζητῶν Ἅγαθόνικε, χαίρων προσε-
χώρησας, πρὸς τοὺς προκειμένους, γευγαίους
ἀγῶνας· καὶ συμπλακεὶς τῷ δυσμενεῖ, ἀνδρεο-
τάτως εἰς γῆν κατέρραξας, καὶ νίκης τὸ φαι-
δρόταταν, προσανεπλέξω διάδημα, δυσωπῶν
τὸν φιλάνθρωπον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Σοφίᾳ κοσμούμενος, λόγον ζωήρρυτον ἔβλη-
σας, ἐπιστρέψων τοὺς ἀφρονας, ἐλέγχων
τὸν τύραννον, τῆς πολυθείας, ζάλην κατευνά-
ζων, ἐπιστηρίζων τοὺς πιστοὺς, προσεπιμένειν
τῇ θείᾳ χάριτι· διὸ τὰ χαλεπώτατα, ὑπενεγ-
κὼν πειρατήρια, πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια, στε-
φωφόρος ἀνέδραμες.

Αἴματι σταζόμενος, τῆς καρτερᾶς σου αὐθη-
σεως, τῷ Δεσπότῃ παρέστηκας, θυμα
εύωδεστατον, καθαροὶ θυσία, εὔπρόσδεκτον
δῶρον, ἱερωτάτη προσφορά, καὶ ἱερεῖον τέλειον
ἄμωμον· διὸ ταῖς ἵκεσίαις σου, τῆς Ἐκκλησίας
τὸ πλήρωμα; ἐν εἰρήνῃ συντήρησον, αὐθητά
Ἀγαθόνικε.

Καὶ τοῦ Ἅγιου Λουππού τρία, ὅμοια.

Λοῦππος ὁ μακάριος, τῆς αὐθεῖας διέλυσε,
τὸν κρυμὸν τὸν βαρύτατον, θέρμη θείου

πνεύματος· καὶ τημθεὶς τῷ ξίφει, ἰάσεως ρεῖ-
θρα, ἀναπτυγάζει καὶ ψυχᾶς, κατατακείσας
δροσίζει χάριτι αὐτὸν ἀνευφημήσωμεν, ὡς πρε-
βευτὴν ἡμῶν ἄριστον, καὶ θερμὸν ἀντιληπτορα,
εὐσεβῶς φιλομάρτυρες.

Ελλήνων σεβασματα, βυθῷ ὕδατων παρέ-
δωκας, καὶ ἀθέους κατέπληξας, ὄρῶντας
τὰ θαύματα, τὰ τῇ σῇ Παμιάκαρ, τελούμενα
πίστει· μέσον ἐκείνων δὲ ἐστώς, λουτρὸν τὸ
θεῖον ἐξ ὑψους δεδεξαί, Θεοῦ σε μεγαλύνοντος,
ὡς γυνσιώτατον Μάρτυρα, καὶ γενναῖον αὐδά-
μαντα, καὶ Ἀγγέλων σκημέτοχον.

Πειρώμενοι τέμνειν σε, ἐχθροὶ αὐλητοὺς κα-
τέτεμνον· καὶ τοῖς βέλεσι βαλλοντες, σλ-
ληλούς ἐτίτρωσκον, αὐθλοφόρε Λοῦππε· καὶ
πρίζειν δοκοῦντες, δένδρῳ προστήξαν τὴν πλη-
γὴν, ἐσκοτισμένοι μάκαρ ὑπάρχοντες· ἐφρού-
ρει γάρ σε Κύριος, διὸ ὅν τὸ πάσχειν προήρη-
σο, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν Ἅγγέ-
λων συνόμιλε.

Δόξα, "Ηχος αἱ. Ἀνατολίου.

Φερωνύμως ἐκλήθης, τῆς ἀγαθῆς νίκης ἐπώ-
νυμος, Ἅγαθόνικε πολύαθλε· τῷ γὰρ θείῳ
ἔρωτι τρωθεὶς, εἰδωλικὴν ἀπάτην, καὶ τυρανν-
ικὴν πλαίνην ἀπαρυπτάμενος, πρὸς ζωὴν τὴν ἀ-
μείνω παραδόξως μεταβέθηκας· διὸ ἐν τῇ ἐν-
δόξῳ σου μνήμῃ, παρόποσίσαν ἔχων πρὸς αὐτὸν
ἴκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχᾶς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. "Ηχος ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Ε" πρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑ-
πηρέταις, καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς
αὐτοῦ, τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον
οὖσαν ἐπ' αὐτῇ μυστήριον· ἵνα μὴ μόνον τὴν
ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται,
ἀλλὰ καὶ τῆς τεκουσης αὐτὸν τῇ μεταθέσει
μαρτυρήσωσι· Διό περ πάντοθεν, θείᾳ δυνάμει
περαιωθέντες, τὴν Σιών κατελάμβανον· καὶ
πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην, προέπεμπον τὴν ἀ-
νωτέραν τῷ Χερουβίμ· ἦν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐ-
ταῖς προσκυνοῦμεν, ὡς πρεσβεύουσαν ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

"Ηχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, αὐθροίζεται κηδεῦσαι,
Δημέρα Θεοτόκου, ἐλθόντες ἐκ περατῶν,
παντοδυνάμω νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν αὐτάπαισίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασιλισσα Παρθένος,
τῶν ἐκλεκτῶν, ἡ δόξα καύχημα τῶν παρ-
θένων, πρὸς τὸν Χίὸν μεθίσταται.

Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀληθεῖον.

Προισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδέξως,
ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαι σοι,
τὸ Σῶμα, τὸ σίεῖον καὶ ἀκήρατον..

Δόξα, Ἡχος πλ. δ'.

Φερωνύμως τὴν κλῆσιν δεξάμενος, τῷ αὐγα-
νῶν νησταυρῶν, ναὸν σεαυτὸν καθιέρω-
σας, Μάρτυς Ἀγαθόνικε, τῷ τῷν ἀπάντων βα-
σιλεῖ· καὶ ἐν βασάνοις νομίμως ἀγωνισάμενος
τοῦ δεινοῦ Βελίαρ καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ
νίκης ἄρας τρόπαιον, στεφανηφόρος ἐν ὑψί-
στοις Θεῷ παρίστασαι· ω̄ καὶ πρεσβεύων μὴ
ἔλλιπης, ὑπὲρ τῷν σὲ γεραιρόντων, Μαρτύρων
ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νῦν, Ἡχος ὁ αὐτός. Τῆς Ἐορτῆς.

Παρθενικαὶ χορεῖαι σήμερον, μυστικῶς τῇ
κλίνῃ τῆς Παρθένου καὶ Μητρὸς, κύκλῳ
παρίστανται· καὶ ψυχαὶ Δικαίων περιῆπτάμε-
ναι, τὴν Βασιλίδα γεραίρεσιν· αἱ μὲν, ω̄ς προ-
κα τὴν παρθενίαν, ἀντὶ μύρου κομίζουσαι· αἱ
δὲ, τὴν ἀἄλον ὑμιδίαν, τὰ τῆς ἀρετῆς, προσ-
άγουσαι· πρέπει γὰρ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ω̄ς
Βασιλίδα, ταῖς βασιλικαῖς τῷν ἀρετῷν δορυ-
φορεῖσθαι λαμπροφορίαις. Αἵς καὶ ἡμεῖς, βίου
καθαρὸν συνεισενεγκόντες, ἐξέλθωμεν· πρὸς κη-
δείαν, τῆς ὅντως Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὕ-
μνοις καὶ φόδαις πνευματικαῖς, αὐτὴν συμφώ-
νως μακαρίζοντες.

Απολυτίκιον τῆς Ἐορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ.

Μετὰ τὴν αἱ. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἡχος δ'. Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Πλατυτέρα οὐρανῶν, ἀναδειχθεῖσα ἐπὶ γῆς,
ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ, τὸν τοῦ παντὸς Δη-
μιουργὸν, νῦν εἰς αὔτᾳ τὰ οὐρανία ἐν γῆς με-
τέστη. Δικαίων δὲ ψυχαὶ καθιορῶσαι σε, Ἀγ-
γέλων οἱ χοροὶ κατοπτεύοντες, ω̄ς Βασιλίδε-
αινεσιν αἴσιως, διαπαυτός σοι προσάγουσι. Διὸ
πρεσβεύειν, μὴ διαλίπης, ὑπὲρ τῷν ἀνυμνούν-
των σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Γὸς αὐτός:

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Αποστόλων ὁ χορὸς, διεσπαρμένος ἐν τῇ
γῇ, συνηθροίσθη ἐν Σιών, ἵνα προπέμψῃ
ἀπὸ γῆς, τὴν Θεοτόκου πρὸς τὸν Ὅψιστον, ὃν
περ ἔτεκεν. Λυνάμεις οὐρανῶν, αἱ ὑπερκόσμιαι,
προέτρεχον δύση, καὶ συνεχόρευον, πνευματι-
κῶς κραυγαζούσαι· Εὐφραίνεσθε, οἱ οὐρανοὶ

προσδεχόμενοι, Θεοῦ Μητέρα, δὲ οὐδεπότε,
όρατα καὶ αόρατα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Πρώτος Κανὼν τῆς Ἐορτῆς, καὶ οἱ δύο
παρόντες τῷν Ἀγίων.

Οὐ Κανὼν τῷ Ἀγίᾳ Ἀγαθονίκῳ, οὐδὲ Ἀκροστιχίς·
Ἀγαθονίκῳ τὸν πόνον μελπεις θέμις· Ιωσήφ.

Ωδὴ αἱ. Ἡχος αἱ. Ωδὴν ἀπινίκιον.

Αγάθυνον "Ἄγιε κεκακωμένην, ψυχὴν μου
τοῖς πάθεσιν, αὐγαθὸς γενόμενος, τοῦ αὐ-
γαθοῦ μιμητής· καὶ λόγον δίδου τὴν σεπτὴν,
δοξάσαι μυήμην σου.

Πνωστὸς τῷ γινώσκοντι τὰ πάντα Μάρτυς,
ἐγένους Νεόπνευστε, καὶ τὴν τούτου σάρ-
κωσιν, ἐθνῶν ἐνώπιον, ἐκῆρυξας τὸν τῆς σάρ-
κὸς, μὴ πτηξας θάνατον.

Ανέστησας λόγῳ σου τοὺς πεπτωκότας, καὶ
τῆς Ἀναστάσεως, κοινωνοὺς ἀνέδειξας,
καὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς αἰωνίου εὐσεβῶς,
Μάρτυς πολύαθλε.

Θεοτοκίον.

Οαυμάτων ἐπέκεινα τὸ μέγα θαῦμα, Σεμνὴ
τῆς λοχείας σου, καθορᾶται τίκτεις γὰρ,
ἐν ὅμοιώματι, σαρκὸς γενόμενον Χριστὸν, δίχα
τροπῆς καὶ φυρμοῦ.

Οὐ Κανὼν τῷ Ἀγίου Λουπποῦ, ἔχων τὴν δε τὴν
Ακροστιχίδα.

Ὕμνῳ σε Λαζππε Μάρτυς ἡγλαΐσμενε. Ιωσήφ.

Ωδὴ αἱ. Ἡχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Τεμνοῦντι τὴν φαιδρὰν, καὶ φωσφόρου σῶν
μυήμην, Στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ γεννᾷς
ἀθλητὰ, τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, λάμψει
ταῖς ἀνεσπέροις, αὐγαζόμενος πάντοτε, καὶ τῷ
θείῳ φωτὶ παριστάμενος.

Μαρτύρων ὑπελθῶν, τοὺς αὐδρείους αὐγῶ-
νας, ὡμολόγησαν Θεόν, ὁφθέντα ἐπὶ γῆς,
καὶ τὴν φύσιν θεώσαντα, Πάνσοφε τὴν αὐθρω-
πίνην, καὶ θεοὺς εξηγάνισας, τῷν Ἐλλήνων
δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Ναμάτων ζωτικῶν, πληρωθεὶς τὴν κερδίαν,
ώσπερ θεῖος ποτοπός, τὰ ρέσματα Σοφὲ
τῆς ἀπάτης εξήρανται· πίστει δὲ τὰς διαινοίας,
τῷν αὐθρώπων κατήρδευσας, βλαστανούσας
καρπὸν ἐπουράνιον.

Θεοτοκίον.

Ω'ορθρος εὐπρεπῆς, ἐκ λαμπόντων ἀνίσχεις,
Ιησῆν τὸν φωτισμὸν, ἀπάντων καὶ Θεόν
ἀπειρόγαμε Δέσποινα, νύκτα τῆς πολυθεῖας,
ἐκμειοῦντα καὶ λαμψεῖν, ἀνεσπέροις τὸν κό-
σμον φωτίζοντα.

Τοῦ Ἀγίου Ἀγαθονίου.

Ωδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

O ματαιόφρων ταῖς θωπείαις σε, δολερῶς συλῆσαι ἐπῆλπιζεν· ἐματαιώθη δὲ αὐτοῦ, τὸ ἄλλοκοτον φρόνημα, ἥδρασμένου σου ἐν πέτρᾳ, ἀψευδοῦς Μάρτυς πίστεως.

Tρεπερνηξάμενος τὸ πέλαγος, ἀλγεινῶν καὶ πόνων τοῦ σώματος, τῇ κυθερηήσει τοῦ Χριστοῦ, ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε, προσωριμίσθης πρὸς λιμένας, νοητοὺς ἀγαλλόμενος.

Tυμαὶ στρεβλώσεις τε τοῦ σώματος, ἐπ' ἐμὲ ἔρχεσθωσαν σήμερον· ξίφη καὶ τήγανα καὶ πῦρ, καὶ θηρία καὶ θάνατον, οὐ πτοχμαὶ ἀνεβάσας, ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Θεοτοκίου.

O κατὰ φύσιν ἀπεριγραπτος, μορφωθεὶς ἐκ σοῦ τὸ ἡμέτερον, περιγραφὴν σωματικῶς, ὑπεδέξατο Δέσποινα, ἐν οὔσιαις καὶ θελήσεσι, διτταῖς γνωριζόμενος.

Τοῦ Ἀγίου Λουππού.

Sτηριχθεὶς τοῦ Πνεύματος, τῇ ἀνττήτῳ δυνάμει, πρὸς τοὺς ἀγῶνας Μάρτυς, ἐναπεδόμσω ἀνδρικῶς, καὶ τὸ τῆς πλάνης φρύαγμα κατήργησας, Λουππε παμμακάριστε.

Eπιγνούς σε Μάρτυρα, τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ ἀπηνὴς διώκτης, θωπείαις σου τὸν λογισμὸν, ἐξαπατῆσαι ἥλπιζεν· ἐψεύσθη δὲ ὅμως ὁ παμπόνηρος.

Aύρα ὥσπερ Πνεύματι, τῷ παντουργῷ ιρατομένη, ἀναφωνεῖς τυράννων, ἐνώπιον χαρμονικῶς, μέλος ἐνθέου γνώσεως, καταθέλξας πίστει τοὺς προστρέχοντας.

Θεοτοκίου.

O Θεὸς ἐν μέσῳ σου, κατασκηνώσας ως οἶδε, τῆς παρθενίας κλεῖθρα, οὐ παρεστάλευσε Ἀγνή· ἐν ἀσαλεύτῳ πέτρᾳ δὲ, τῆς πίστεως πάντας ἐστερέωσεν.

Ο Είρμος.

Oτι στεῖρα ἐτεκεν, ἢ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἡσθένησε· Συναγωγὴ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἥμῶν βοήσωμεν· Ἀγιος εἰ Κύριε.

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου Ἀγαθονίου.

Ὕχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Aθλήσει λαμπρυθεὶς, ως χρυσὸς ἐν καμίνῳ, ἐξηστραψας σοφὲ, ἰαμάτων ἀκτῖνας, καὶ σκότος ἐμείωσας, τῶν δαιμόνων ἐν χάρτῃ· ὅθεν ἀπαντει, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτᾶζομεν, θεομμακάριστε Μάρτυς, ἀθλητὰ Αγαθόνικε.

Δόξα, Τοῦ Ἀγίου Λουππού.

Ὕχος δ'. Ο ψυθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Tὸ ὄπτικόν σου τῆς ψυχῆς ἐκκαθάρας, καὶ θυπεδέξω τὴν αὐγὴν τῆς Τριάδος, καὶ τὰς ἐν ζόφῳ πάνσοφε ἐφωτισας ψυχὰς, αἴγλη θείων λόγων σου, Λουππε Μάρτυς Κυρίου· ὅδεν πρὸς ἀνέσπερον, μεταθέβηκας φέγγος, ὑπὲρ ἥμῶν ἀπαύστως δυσωπῶν, τῶν σὲ τιμῶντων καὶ πίστει υμούντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς Εορτῆς.

Ὕχος ὁ αὐτός. Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Aναβόησον Δαυΐδ, τίς ή παροῦσα Εορτή; "Ην ἀνύμνησα φησὶν, ἐν τῷ Βιβλίῳ τῶν Φαλμῶν, ως θυγατέρα θεόπαιδα καὶ Παρθένου, μετέστησεν αὐτὴν, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονὰς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἀνευ σπορᾶς γεννηθείς· καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι, μητέρες καὶ θυγατέρες, καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι· Χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα, πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια.

Τοῦ Ἀγίου Ἀγαθονίου.

Ωδὴ δ'. Εν Πνεύματι προβλέπων.

Tηλίθες τῶν Μαρτύρων, τὸ σταδίον σοφὲ, ὅπλω θείας πίστεως, λαμπρῶς περιφραχθείς· περιπλακεὶς δὲ, τῷ δυσμενεῖ κατὰ κράτος, τοῦτον νικήσας, καθυπέταξας ποσὶ σου, Μάρτυς ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Sοφία σου τῶν λόγων, καὶ ἔργων ἴερῶν, θείας ἐπιδείξεσιν, ἐξέπληξας ἐχθροὺς, ὑπολαβάντας τὸ καρτερὸν τοῦ νοός σου, καταπλακάσαι, καὶ πρὸς πλάνην καθελκύσαι, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀγαθόνικε.

Pρὶ δλοκαυτώσας, ἀγάπης θεῖκης, σοῦ τὸν νοῦν ἀοίδιμε, τὸ πῦρ τῶν δυσσεβῶν, οὐκ ἐπτοήθης, ἀλλὰ ἀνάψας ως ἄνθραξ, τῆς ἀθείας, ἐνεπύρισας τὴν ὕλην, Μάρτυς ἱερὲ Ἀγαθόνικε.

Θεοτοκίου.

Oνώτοις ἐπιβαίνων, Ἀγνὴ χερυθικοῖς, σαρκωθεὶς ως ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς, σοῦ ταῖς ἀγκάλαις καθέζεται ὥσπερ βρέφος, καὶ νηπιάζει, νιπιόφρονα τὸν πᾶλαι, σωζῶν γεγονότα πρωτόπλαστον.

Τοῦ Ἀγίου Λουππού. Ο καθήμενος ἐν δόξῃ.

Tερβᾶς τῆς ἀνθρωπίνης, ἀσθενείας μακάριε, τοὺς γεωδεις ὄρους, ἐφερες πληγαὶς ὁθοδιζόμενος, ράβδον δυνάμεως φέρων τὸν σωτήριον, παναοίδιμε, Λουππε Σταυρὸν τοῦ Θεοῦ ἥμῶν.

Pεποιθώς καθάπερ ὄρος, ἐπὶ Κύριον ἐμεινας, ἀθλοφόρε Λουππε, θεία συμμαχία

αὐτάλευτος· τὰς επικραγμούς τῶν μελῶν σὺ ὅθεν
ἥνεγκας, αὖνψήμενος, πρὸς οὐρανὸν θείω ἔρωτι.

Πλήρης πίστεως ὑπάρχων, καὶ σοφίας καὶ
χάριτος, αὐνομούντων μέσου, Λόγου τοῦ
Θεοῦ ὠμολόγησας· τῶν πεμπομένων βελῶν δὲ
οὐκ ἐφρόντισας, εἰργομένων, δυνάμει Χριστοῦ
προσεγγίσαι σοι. Θεοτοκίον.

Eπὶ σὲ καθάπερ ὄμβρος, τῆς σοφίας ἡ ἄ-
βυσσος, Ἰησοῦς κατῆλθε, μόνην καθαράν
σε εὑράμενος, Θεογεννῆτορ Παρθένε καὶ κατέ-
κλυσεν, αὐτεβείας, χειμάρρους δεινὰς θείας χάριτι.
Τὸς Ἀγίας Αγαθονίκου. Ωδὴ ἡ. Τὸ φαεινὸν ήμεῖν.

Nόμοις ἀντέθηκας τοῦ ἀλάστορος, νόμον
σωτήριον, ἐννομώτατος ὡς Μάρτυς "Ενδο-
ξε, τοῦ νομοδότου πάντων καὶ δεσπόζοντος,
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ήμῶν.

Oπεριθόητος καὶ περίδοξος, Μάρτυς γε-
νόμενος, Αγαθόνικος νῦν μακαρίζεται,
σὺν οὐρανίαις πάντοτε Δυνάμεσι φαιδρῶς ἀ-
γαλλόμενος.

Pέρ τὸ ζῆν θαυμεῖν εἴλε "Ενδοξε, ὅπως τὴν
μέλλουσαν, ὡς αἴδιον καὶ αἰώνιζουσαν,
ζωὴν κερδήσῃς· ὅθεν ξέφει τέμνοντι, κλίνεις τὸν
αὐχένα σου. Θεοτοκίον.

Sτὰ τὰ θαυμάσια προορώμενος, θείω ἐν Πνεύ-
ματι, Ἡσαΐας ἀνεκραύγαζε· Ἰδὲ ἐν μήτρᾳ
ἔξεις τὸν ἀχώρητον, σαρκόμενον "Αχραντε.

Τὸς Ἀγίου Λουππά. Λαζεβεῖς οὐκ ὄψουται.

Mεληδὸν ἥπειλησαν, συγκόπτειν σε ἔχθροι,
έαυτοὺς μᾶλλον δὲ σοφὲ, θεϊκαῖς προσ-
τάξεις κατατέμοντες, αἰσινῇ καὶ ἀτρωτον,
κατενόουν φυλαττόμενον.

Aπαιωρήσας ἔνδοξε, τὸ ὄμρικα τῆς ψυχῆς,
πρὸς τὴν πέτραν τὴν ἀρράγη, οὐδαμῶς
τοῖς κύμασι Μάρτυς σεσάλευσαι, τῶν πικρῶν
κολάσεων, θείᾳ ρώμῃ δυναμούμενος.

Pαντισμοῖς αἵματων σου, πυρὰν εἰδωλικὴν,
ἐναπέσθεσας Ἀθλητά· καὶ πυρὶ τῶν ἀ-
νθλων σὺ πᾶσαν κατέφλεξας, τὴν ἀπάτην Πνεύ-
ματι, τῷ Ἀγίῳ πυρακτούμενος.

Θεοτοκίον.

Tὴν ἀγνὴν ἀγνεύοντι, τιμῆσωμεν νοῖ, καλλο-
νὴν τὴν τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἐνθέοις προέξεις
καλλυνόμενοι, εὔσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς Μητέρα
τοῦ Θεοῦ ήμῶν.

Τοῦ Ἀγίου Αγαθονίκου.

Ωδὴ ζ'. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Mυριολεκτον πληθὺν, Αἰθιόπων νοητῶν, κατε-
πάλαισας, Σοφὲ, αὐτεθείᾳ τῆς σαρκὸς, καὶ
ζήνωσαι, ταῖς μυριάσι, τῶν νοερῶν λειτουργῶν.

Eπορεύθης ἀνδρικῶς, μαρτυρίου τὴν ὁδὸν,
καὶ ἐστένωσας ὁδοὺς, τῆς κακίας Ἀθλη-
τᾶ· καὶ ἔφθασας, τὰς εὐρυγάρων, σκηνώσεις
τῶν οὐρανίων νοῶν.

Aμπρυνθεὶς ὥσπερ χρυσὸς, τῇ χωνείᾳ τῶν
δεινῶν, παθημάτων τοῦ Χριστοῦ Ἀγα-
θονίκε σοφὲ, ἐκσφράγισμα ἐδείχθης, θείοις ἀ-
ποτεθεὶς θησαυροῖς. Θεοτοκίον.

Hαρθενεύεις ως τὸ πρὶν, καὶ τεκοῦσα τὸν
Χριστὸν, γαλουχεῖς πᾶσι τροφὴν, τὸν πα-
ρέχοντα Ἀγνή· παραδοξού, σεμνὴ τὸ θαῦμα,
καὶ ἀκατάληπτον.

Τοῦ Ἀγίας Λουππά. Εβόησε, προτυπῶν.

Gένεφερες, τῆς σαρκὸς τὰς βασάνους στερ-
ρότατα, βασανίζων, ἀνομούντων φρονή-
ματα ἀθεα, καὶ πικρῶς μαστίζων, τῶν δαιμό-
νων πληθὺν Ἀξιάγαστε.

Sυνέσεισας, καὶ ως χοῦν τοὺς Θεοὺς κατε-
λέπτυνας, τῶν ἀθέων· σεαυτὸν δὲ ἀνέστη-
σας ἐμψυχον, εὔσεβειας στήλην, καὶ εἰκόνα ἀν-
δρείας Θεόπνευστε.

Hγάλλετο, ἐντρυφῶν ταῖς βασάνοις, ὁ ἔν-
δοξος Ἀθλοφόρος, προορῶν τὰς στεφά-
νους ἐν πνεύματι, καὶ τὴν δι' αἰῶνας, ἐσομένην
τοῖς Μάρτυσιν εὔκλειαν. Θεοτοκίον.

Gεγένυκας, ὃν Πατήρ πρὸ αἰώνων γεγένυη,
προανάρχως, καὶ μαστοῖς τὸν τροφέα
ἐθῆλασας· ὑπὲρ νοῦν τὸ θαῦμα, ὑπὲρ λόγου
Ἄγνη τὸ μυστήριον.

Ο Είρμος.

Eβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τρε-
μερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κή-
τει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ
Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἡχος α. Χορὸς ἀγγελικός.
Tὴν κλῆσιν ἀγαθὴν, κεκτημένος θεόφρον,
ἀνδρῶν τῶν πονηρῶν, ἀπεστράφης τὸ σέ-
βας, μὴ πτῆξας κολάσεων, εἶδος πᾶν Ἀγαθό-
νικε· ὅθεν γέγονας, τῶν ἀγαθῶν κληρονόμος·
καὶ ἀπείληφας, σὺν τοῖς συγάθλοις ἀξίως, τὸν
ἀφθαρτὸν στέφανον. Ο Οἶκος.

Tὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον καθικέτευε,
Ἀγαθόνικε πάνσοφε, τοῦ ἀγαθοῦντι τὴν
κάκωσιν τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ δωρήσασθαι
λόγον μοι, τοῦ ἀξίως ὑμνῆσαι σου τὰς ἀγῶνας,
οὓς ἥθλησας ὑπὲρ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ
καὶ Θεᾶς ήμῶν· πῶς πανταχόθεν περιεσκόπεις,
οἷς ἀπερ ποιμὴν, Μάρτυς, καὶ τοὺς λύκους ἐκ-
διώκων, ἐποδήγεις σὺ τὴν ποίμνην πρὸς γῆν ἀ-
ληθείας, βοῶν ἐν παρρησίᾳ· οὐ πρόβατα ἐγνώ-

εθημεν σφαγῆς· διὸ θάνωμεν, ἵνα κομισώμεθα τὸν ἀφθαρτὸν στέφανον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος, Ἀγαθονίκου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ζωτικοῦ, Ζήνωνος, Θεοπρεπίου, Ἀκινδύνου, καὶ Σεβηριανοῦ. Στίχοι.

Ἄγαθονίκου ολῆσιν ἀψευδεστάτη,
Χρηστὴν βοῶσα τοῦδε νίκην ἐκ ξίφους.
Τρεῖς καρτεροῦντες μηχανήματος βίαν,
Τὰς μηχανὰς λύουσι τοῦ παμμηχάνου.
Ἐν Μάρτυσι τμηθεῖσιν αὐχένα ξίφει,
Σεβηριανὸς τάττεται τμηθεῖς ξίφει.

Ίδου παρὸντος καὶ Κυρηναῖος γέος,
Οὐκ ἀγγαρευθεῖς, ἀλλ' ἐκὼν Σταυρὸν φέρων.

"Εκτανε δευτερείη ξίφος εἰκάδι Ἀγαθόνικου.

Ο Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀγαθόνικος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ. Συνελήφθη δὲ ὑπὸ Κόμητος, τινὸς, ὄνομαζομένου Εύτολμίου· ὃς ἐκ Νικομηδείας ἐπὶ τὴν Ποντικὴν Χώραν παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐπὶ ἀναιρέσει ἀποσταλεῖς τῶν Χριστιανῶν, ἐν τῷ διαβαίνειν ἐν πλοίῳ, κατέλαβε τὸ Ἐμπόριον, τὸ λεγόμενον Κάρπην. Κάκει τὸν Ἀγίον Ζωτικὸν σὺν τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ εὑρὼν, τὸν Χριστὸν ἐμολογοῦντας τῷ διὰ Σταυροῦ θανάτῳ κατακρίνει. Είτα ὑπεστρίψας εἰς Νικομηδείαν, καὶ μαθὼν ὅτι ὁ καλούμενος Πρίγκιψ, διὰ τινος Ἀγαθονίκου, ἀφιστῶντος τοὺς Ελληνας τῶν εἰδώλων, καὶ προσάγοντος τῷ Χριστῷ, ἐπίστευσεν, ἀποστείλας, ἀμφοτέρους συνέλαβε· καὶ τὸν μὲν Ἀγίον Ἀγαθόνικον τύπτει σφοδρῶς· τὸν δὲ Πρίγκιπα, μετὰ καὶ ἔτέρων δεσμίων Χριστιανῶν, συνάμα τῷ Ἀγαθονίκῳ, ἐπὶ τὴν Θράκην ἄγει, ἵνθα διῆγεν ὁ Βασιλεὺς, ἐφ' ὃ παραστοῦντος τῷ τούτων ἐξίτασιν.

Ἐλθὼν δὲ ἐν χωρίῳ, λεγομένῳ Ποταμῷ, ἀνεῖλε τὸν Ἀγίον Ζήνωνα, καὶ Θεοπρίπιον, καὶ Ἀκίνδυνον, καταπίλταις, μὴ δυναμένους ἥδη βαδίζειν, διὰ τὰς προγεγονυίας πληγάς τῶν αἰκισμῶν. Είτα γενέμενος πλησίου Χαλκηδόνος ἀναιρεῖ τὸν Ἀγίον Σεβηριανὸν, παρρήσιᾳ τὸν Χριστὸν κηρύττοντα. Ἐν δὲ τῷ Βυζαντίῳ παρίσταται αὐτῷ ὁ Ἀγιος. Ἀγαθόνικος, μετὰ τῶν λοιπῶν συνδεσμίων καὶ τοῦ Πρίγκιπος, καὶ ἐξαχθεῖς ἐξω τῆς πόλεως τύπτεται σφοδρῶς· καὶ φθάσας τὴν Σιλυβρίαν, εἰς τόπου λεγόμενον Ἀμμους, ἵνθα ὁ Μαξιμιανὸς διῆγεν, ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν μετὰ τοῦ Πρίγκιπος καὶ τῶν ἄλλων Χριστιανῶν, ὃσους ὁ Κόμης ἐκ Νικομηδείας ἤγαγετο, καὶ σὺν αὐτοῖς τῷ τῆς μαρτυρίας στεφάνῳ κατεκοσμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μηνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ανθούσης, καὶ Ἀθανασίου Ἐπισκόπου, τοῦ βαπτίσαντος αὐτὴν, καὶ Χαρησίμου καὶ Νεόφυτου τῶν οἰκετῶν αὐτῆς.

Στίχ. Ἀνθῆσαν ἐκ γῆς τῆς Σελευκίας ρόδον,
Ἀνθοῦσαν, ἐδρέψατο χεῖρες Ἀγγέλων.
Ἀθανασίος, καὶ τεθνήξωμαι ξίφει,
Τοῖς ζῶσι Χριστῷ ζῶν τετάξομαι φίλοις.
Διῆλος δύο τμηθέντες, εὗρον οἱ δύο
Τὴν εὐγένειαν, ἥν ἀπώλεσαν πάλαι.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Οὐαλλεριανοῦ Βασιλίως, ἐκ πόλεως Σελευκίας, Ἀντωνίου καὶ Μαρίας Ζηγάτηρ, πλου-

σίων πάνυ, καὶ τῇ τῶν εἰδώλων προσκειμένων θρησκείᾳ. Ποθοῦσα δὲ τὸ εἰς Χριστὸν Βάπτισμα, καὶ ἐπιθυμοῦσα τὸν Ἐπίσκοπον ἴδειν Ἀθανάσιον, ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλεκίας τὸν τεῦ Θεοῦ λόγου κηρύττοντα, πειθεῖ τὴν μητέρα αὐτῆς παρασχεῖν αὐτῇ ζεῦγος ἡμίσουν· ἐν φέτος δὲ τροφὸν δῆθεν ἔφη πορεύεσθαι. Παραλαβοῦσα δὲ Χαρησίμου καὶ Νεόφυτον, εἶχετο τῆς ὁδοῦ· καὶ δὴ ὁ Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, υπὸ Ἀγγέλων ἀρθεὶς, παρέστη αὐτῇ· ὃν κατιδοῦσα, καὶ μαθοῦσα ὃς τίς ἐστιν, καθικέτευε, τοῖς ποσὶν αὐτοῦ προσκλιθεῖσα, τῷ Ἀγίῳ αὐτὴν σφραγίσας Βαπτίσματι· καὶ μὴ παρόντος ὑδατος, ὁ Ἐπίσκοπος ηὔξατο, καὶ εὐθέως κάτωθεν ἀνεδόθη πηγὴ, καὶ δύο αὐτῇ ὠφθησαν Ἀγγέλοι, ἐν εἴδει στρατιωτῶν, λευκὰς ἐσθῆτας τῷ Αγίᾳ προτείνοντες.

Βαπτίζεται οὖν αὐτὴ, καὶ οἱ σὸν αὐτῇ δύο οἰκέται, καὶ παρασχοῦσα τὴν πολλὴν καὶ χρυσόπαστον αὐτῆς ἐσθῆτα τῷ Ἐπίσκοπῳ, καὶ αἰτήσασα ταύτην δοθῆναι πτωχοῖς, καὶ αἱματασμάνη μετρίαν καὶ ταπεινὴν στολὴν, πρὸς τὴν τροφὸν παρεγένετο· ἢ δὲ ταύτην ἀπώσατο, τὸ τῆς ἐσθῆτος εὐτελίς, καὶ τὴν πίστιν τὴν εἰς Χριστὸν ὄνειδίσασα. Εἶπε δὲ πρὸς τὴν Μητέρα ἀναχάμψασα, ἀνιωμένην εὗρεν αὐτὴν, ἐξελθόσα λάθρα, πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον ἀνέδραμεν Ἀθανάσιον, καὶ τὸν μουνήρη βίον ὑποδόιται, καὶ στολὴν περιβάλλεται τριχίνη· καὶ τὸν σταυρὸν ἀραμένη, ἰξηλθεν ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἐπὶ χρόνοις τρισὶ καὶ εἴκοσι, θηρίοις συναλισθεῖσα, καὶ παρὸντος δεχομένη τροφὴν, καὶ πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπὸ τῶν δαιμόνων ὑπομείνασα, ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο, σχηματίσασα ἱαυτὴν τῇ πέτρᾳ, ἐν τῇ καθεύδειν εἴωθεν.

Ο δὲ Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος κατεσχέθη· καὶ ἀχθεῖς πρὸς τὸν Βασιλία Οὐαλλεριανὸν, καὶ πλείσταις αἰκίαις διὰ τε μαστίγων καὶ ράβδων ἐξειτασθεῖς, ἐκτέμνεται ξίφει τὴν κεφαλὴν. Ωσαύτως καὶ οἱ Ἀγιοι Χαρησίμος καὶ Νεόφυτος, εύνοοι ὅντες, καὶ πρῶτοι ἀνθρώποι τῆς μακαρίας Ἀνθούσης, καὶ σὺν αὐτῇ βαπτισθέντοις ὑπὸ Ἀθανασίου τοῦ Ἐπίσκοπου, τῆς Κυρίας αὐτῶν ἀναχωρησάσης, καὶ τοῦ Ἐπίσκοπου διὰ μαρτυρίου τελειωθέντος, ἀπῆλθον πρὸς Οὐαλλεριανόν· καὶ Χριστιανοὺς ἱαυτοὺς ὄνομαζοντας, σιδηροδεσμούς ἀπέστειλε αὐτοὺς Ἀπελλαίαν τῷ Δασυκί· καὶ ὅμολογήσαντες ἐνώπιον αὐτοῦ τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθίνον, αναρτηθέντες ξένονται μέχρι τριῶν ὥρων δι' ὅλου τοῦ σώματος. Είτα ρύθδοις τύπτονται σφοδρῶς, εἴθ' οὕτω τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἀγιοι Μάρτυρες, Εἰρηναῖος, Ωρ, καὶ Οροφίς, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ξίφει τριάς τμηθεῖσα, τριστάτας πλάνης
Βυθῷ καλύπτει τῶν ἐκαυτῆς αἵματων.

Ο μακάριος Εἰρηναῖος Λευίτης ὑπῆρχε τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐκήρυξε παρρήσια τὸν Χριστὸν, Θεὸν εἰναι ἀληθινόν· διὸ συσχεθεῖς ὑπὸ τῶν Ελλήνων παρίσταται τῷ Ἀρχοντὶ· καὶ εὐθέως μετὰ Όρ, καὶ Όρέψεως ἐν πυρὶ ἀπορρίπτονται· πάραυτα δὲ υέτοι καταρράγεντος, ἐξηλθούσον ἀβλαβεῖς. Εἴθ' οὕτω θηρίοις ἐκδίδονται, καὶ ξύλῳ ἀναρτηθέντες, σφοδρῶς ξένονται· καὶ ἐκ πάντων τούτων ἀστεῖς διαμείναντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέκτος ήμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀγίου Ἀγαθονίκου.

Ὥδη ζ'. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παιδάς σου.

Επτρανίς δόξης κοινωνὸς, γεγένησαι, πάντας τὰς ἐν γῇ παραδραμῶν, καὶ ἐκ ψυχῆς τὸν

ούρανοῦ καὶ γῆς Δεσπότην, ἀγαπήσας "Ευδοξεῖ· ὅθεν τιμῶμεν τὴν σὴν, ἀγίαν μνήμην πιστῶς.

Ι χνηλατῶν τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ βλύστακτος πᾶσι τὴν απάθειαν πιστοῖς, ὑπέμενας ἀνειδισμοὺς καὶ θλίψεις Μάρτυς, καὶ θάνατον ἀδικον, ξίφει τὴν σὴν οεφαλὴν, αποτρυπθεὶς ἐν χαρᾷ.

N εκροῖς ἔσανοις σέβας οὐδαμῶς, ἀπένειμας σέβων τὸν αθάνατον Θεὸν, τὸν δὲ ήμᾶς οἰκρὸν ὄφθεντα, καὶ τοῦ πλάνου τὴν ἴσχυν νεκρώσαντα· ὅθεν ζωῆς ἀληθοῦς, ἔτυχες Μάρτυς Σοφέ.

Θεοτοκίον.

H εὸς ἐκ σοῦ ἐγένετο βροτὸς, τὸ φύραμα "Ἄχραντε θεώσας τῶν βροτῶν, καὶ κοινωνοὺς φύσεως θείας ἐκτελέσας, τοὺς σὲ μακαρίζοντας, ἐν γυναιξὶν ἀληθῶς εὐλογημένη Ἀγνή.

Τοῦ Ἀγίου Λούππα. Ο διατάσσας ἐν πυρὶ.

A ελαμπρυσμένος καλλοναῖς, τῶν καλλοπιῶν παθημάτων, ἐπὶ Σταυροῦ τῷ δὲ ήμᾶς, ἐνεγκάντε παθήματα "Ευδοξεῖ, γεγηθῶς νῦν παρίστασαι, αὐγαζόμενος ταῖς θείαις φωτογυσίαις.

A π' οὐρανοῦ σοι φανερῶς, ὕδωρ ἐκχυθὲν παραδόξως, φωταγωγεῖ καὶ δυναμοῖ, τὴν ψυχὴν σου βοῶν προτρεπόμενον· Ὅπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἴ.

I στασομέσον τῶν ἐχθρῶν, πύργος ἀπερίτρεπτος, ὥσπερ, διὰ σαλευόμενος τὸν νοῦν, πολυτάπων βασάνων ἀσίδιμε, Ἀθλητὰ μηχανήμασι, καταράσσων δὲ τὴν πλάνην μεγαλοφρόνως.

Θεοτοκίον.

S ἐκκλησίην τοῦ Ἰακώβου, μόνην ἐξελέξατο μόνος, ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανούς, καὶ οἰκήσας ἐν μέσῳ σφῆς "Ἄχραντε, οὐδαμῶς παρεσάλευσε, παρθενίας σου τὰ κλεῖθρα εὐλογημένη.

Τοῦ Ἀγίου Ἀγαθονίου.

'Ωδὴ η. "Ον φρίττουσιν" Ἀγγελοι.

E κ τόπῃ συρόμενος, εἰς τόπον Ἀθλητᾶ, τὴν γῆν καθηγίασας, ταῖς βήμασι τοῖς σοῖς, καὶ κλίνας αὐχένα ξίφει τέμνοντε, σαρκὸς διεζεύχθης, καὶ τῷ Θεῷ ἡνωθῆς.

M αστίγων παντοίων τε βασάνων τῆς σαρκὸς, ἡλάγησας ἔρωτε, φλεγόμενος Θεοῦ, καὶ χαίρων αυνήφθης τὸν αἰγῶνα καλῶς, τὸν σὸν ἐκτελέσας, ταῖς ἀνω μυριάσι.

I σχὺς καταβέβληται, ἀσάρκου δυσμενοῦς· σαρκὸς αἰθενείᾳ γάρ, οἱ Μάρτυρες Χριστοῦ, ἐτρέψκυντο τοῦτον δυναμένος, τῇ παντοδυνάμῳ, ἴσχυΐ τοῦ Δεσπότου.

S ιηνὴν σε καὶ τράπεζαν, καὶ θείαν κιβωτὸν, καὶ στάμνον χωρήσασαν, τὸ μάννα τῆς ζωῆς, καὶ ἄγιον ὄρος ὀνομάζομεν, Παρθένες Μαρία, ἀεὶ εὐλογημένη.

Τοῦ Ἀγίου Λούππα. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

M ετοὶ πλείστας βασάνους Μάκαριε, τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα ὑπέκλινας, ξίφει καρατομούμενος, οεφαλᾶς δὲ συγκόπτων ως ἐν ἐκστάσει, παραγόμων ἀνδρῶν διὰ πίστεως.

E 'αυτὸν πρὸς σφαγὴν ἐθελούσιον, ως αρνίον ἐκδέδωκας ἄκακον, Ἀμνὸν Θεοῦ τὸν αἴροντα, εἰκονίζων, τῷ κόσμῳ τὴν αἵματίαν, οὐκ ἐρίζοντα οὐδὲ ιραυγαίζοντα.

N οσημάτων παντοίων ἀλέξημα, ἰατρεῖον ψυχῶν ἀδαπάνητον, σοῦ δὲ σορὸς γεγένηται πρὸς Θεοῦ δὲ τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, κατεπλούτησας Λούππε πανεύφημε. Θεοτοκίον.

E ὑλογεῖ πᾶσα κτίσις τὸν τόκον σου εὐλογίας ήμᾶς στεφανώσαντα, καὶ τὴν ἀράνεξάραντα, παντευλόγητε μόνη δεδοξασμένη, δὲ τὸ γένος ήμῶν χαριτώσασα. 'Ο Είρμος.

- » **L**υτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς
- » ἐν μέσω φλογὸς ευσεβήσαντας, συγκαταβαῖς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν.
- » Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμεῖτε τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἀγίου Ἀγαθονίου.

'Ωδὴ η'. Τὴν φωτοφόρου νεφέλην.

I ερωτάταις χορείαις τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, καὶ συναυλίαις Ἀθλητῶν, καὶ Οσίων ἀγέλαις, καὶ Προφητῶν ἀριθμηθεὶς, σοφὲ Ἀγαθονίκη, γηθόμενος, σὺν αὐτοῖς τῇ Τριάδι, στεφόρος, νῦν παρίστασαι φαιδρῶς.

O 'ς θαυμαστός σφῶν ζῆλος, ως σταθηρά σου δὲ πίστις, ως αγαθὴ δὲ πρὸς Θεὸν, σοῦ πεποιθησις Μάρτυς· ως φωταυγής σου δὲ ζωὴ, ως χάριτος ἐμπλεως ὁ θάνατος, αθανάτου σε δόξης, Λθλοφόρε, ἐκτελέσας κοινωνόν.

S ἐ τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀρνίον, τὸ ἱερώτατον θῦμα, τῶν Ἀθλητῶν τὴν καλλονὴν, τῶν θαυμάτων τὴν βρύσιν, τῆς Ἐκκλησίας τὸ τερπνὸν, θεόφραν ἀγλαῖσμα, τὸ στήριγμα, τῶν πισῶν εὐφημῆμεν, κατὰ χρέος, Ἀγαθονίκη σοφέ.

H παναγία σου μνήμη, καθαγιάζουσα, κόσμον, νῦν ἐπεδήμησεν ήμεν, παναοιδιμε Μάρτυς· ἐν δὲ δεόμεθα τυχεῖν, τῆς σῆς ἀντιληψεως, τιμῶντές σε, Ἀγαθονίκη πόθῳ, ως ταῦ Λόγου, αγαθὸν θεραπευτήν. Θεοτοκίον.

F ιλαμαρτήμονα γνώμην, καὶ ἀδιόρθωτον βίον, καὶ πλημμελήσασαν ψυχὴν, καὶ καρδίαν ρύπωσαν, ἔχων ὁ ἀσωτος ἐγὼ, προσ-

πίπτωσοι Δέσποινα, βοήθει μοι, καὶ διόρθωσιν
δίδου, πρίν με φθάσῃ, τοῦ θανάτου ἢ τομῆ.

Τοῦ Ἀγίου Λουππού.

Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ω"φθησ ὡς πολύφωτος ἀστὴρ τὸν ἥλιον, καὶ ταγγέλλων τοῖς καθεύδουσι, Μάρτυς ἐν σκότει, ἀπωλείας· ὑφ' οὐ καταυγασθέντες ἐδείχθησαν, ἡμέρας κοινωνοὶ διὰ πίστεως, τῆς αὐτεσπέρου ἀξιάγαστε.

Σημερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν, ἐξέλαμψε, τοῦ ἥλιου τηλαυγέστερον, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγοῦσα, τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἀπελαύνουσα, καὶ ζόφου, τῶν παθημάτων ἔξαιρουσα· ἦν ἐτησίως ἕορταζομεν.

Η' ἄνω Σιών τῶν ἐκλεκτῶν, μητρόπολις, σοῦ τὸ πνεῦμα φέρει χαίρεσσα· τῶν πρωτόκων Ἐκκλησία, φαιδρύνεται· πιστοὶ δὲ τιμῶμέν σε, αἵτουμενοι σωθῆναι πρεσβείαις σὺ, Λουππεῖς θεόφρον παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς, Θεόνυμφε,
τὴν ψυχὴν μὲν φωταγώγησον· κείμενον βόσιρφ
ἀπωλείας, ἀνάστησον, ἐχθροὺς καταράσ-
σουσα, τοὺς θλίβοντας ἀεὶ τὴν καρδίαν μὲν, καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθοῦντάς με.

Ο Είρμος.

Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυνοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἔξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μακαρέζομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέκθωμεν.

Α' γαθούλου Μάρτυρος, τὴν ὑπέρφωτον μνήμην, λαμπροφανῶς τελέσωμεν, ἦν συνῆψεν ἡ χάρις, τῇ τῆς Πανάγυς Κοιμήσει. Οὗτος γάρ οἱ γενναῖοις, τυράννος μὲν κατήσχυνεν, ἐναθλῶν στερρόψυχως· τῷ δὲ Χριστῷ, χαίρων νῦν παρίστασαι στεφηφόρος, ὑπέρ ημῶν δεόμενος, τῶν αὐτῶν εὐφημούμενων.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς. Ἀπόστολοι ἐν περιήτων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρά Προσόμοια.

Ἡχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Γῆ μὲν τῇ σῇ ταφῇ, ηὔλογηται Παρθένε· ἀγέρδε τῇ ἀνόδῳ, ἡγίασται τῇ ξένῃ, νόμῳ θανούσης φύσεως.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν αὐτάπαυσίν σου.

Υμνοὶς σου τὸ σεπτὸν, καὶ θεοδόχον σῶμα, προπέμποντες οἱ θεῖοι, Ἀπόστολοι ἐθόων· Ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν.

Σῶμά σου τῇ φθορᾷ, ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ· μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν." Ομοιον.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, συνδράμωμεν προθύμως, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, ηδεῦσαι τὴν τεκχσαν, τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
κατὰ τὸ σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Λουππού.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ε' ν ταύτη τῇ ημέρᾳ ἀποδίδοται τῆς Θεοτόκου ἡ Ἐορτή, καὶ φάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, ἐντε τῷ Ἐσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Ἀγίου Λουππού Ἀκολουθία προέβαλται χθές (*).

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἵν Κυριακῇ τῇ παροῦσα ημέρα, συμφάλλονται τὰ τῆς Ἐορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ἀτινα καὶ προηγοῦνται.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Λουππού.

Στίχοι.

Ὑπῆρχε Λοῦππος δοῦλος· ἐκ δὲ τοῦ ξίφους,
Ἐλεύθερος προσῆλθε τῷ Χριστῷ φίλος.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ πέφνε Λοῦππον φασγάνου ἀκμή.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱεροκάρτυρος Εἰρηναίου, Ἐπισκόπου Σιρμίου.

Στίχ. Τιμθεὶς μετέσχε νεκρικῶν ὁ Σιρμίου,

Λουτρῶν σχεδίων αἵματων ποταμίων.

Οντος ὁ Ἀγιος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Διοκλητιανῶν,
Ἐπίσκοπος Σιρμίου· καὶ κρατηθεὶς, αἴπε τοῦ Σιρ-

(*) Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι ἐν τῷ Χειρογράφῳ ἐξακολουθοῦσι καὶ ἐφεξῆς τὰ Νεθέορτα τῆς Θεοτόκου, μέχρι τῆς καταράς τοῦ παρόντος μηνὸς· τῇ δὲ καταρά τοῦ αὐτοῦ τίθεται τῆς Ἐορτῆς Ἀπόδοσις, κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν τῶν εὐαγῶν Μοναστηρίων τοῦ Ἀγίου Όρους, διόπου ἀφιερούσιον ὀλόκληρον σχεδὸν τὸν Αὔγουστον εἰς δόξαν καὶ αἰνεσιν τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ημῶν.

Οὐ μόνον δὲ τὰ τοῦ Ἀγιωνύμου Όρους Μοναστήρια, ἀλλαὶ καὶ τὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν πέριξ αὐτῆς, τὴν αὐτὴν εἰχον συνήθειαν, ὡς δηλοῦται ἐκτίνος χειρογράφων τῆς Χάλκης, γεγραμμένου μὲν τῷ 1610 ἔτει, διητος δὲ τοῦ Αὔγουστου μηνὸς. Διέτι εἰς τὴν καταρά τοῦ, μετὰ τὴν δηλωσιν, ὅτε κατ' αὐτὴν τὴν ημέραν συμφάλλεται καὶ η Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ Μωϋσέως τοῦ Αἴθιοπος, ἐπιφέρονται ἀμέσως ταῦτα.

« Διὰ τὸ μέλλειν ημᾶς ἀποδιδόναις αὔριον τὴν Ἐορτὴν ἡγουν ἐν τῇ καταρά τοῦ ημέραν συμφάλλεται καὶ η Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ Μωϋσέως τῆς Βασιλευούσης τῶν πόλεων ».

μίου ὥχθη εἰς Παννονίαν, καὶ παρίστη Πρόδρομον Ἡγεμόνι, ἐμολογῶν καὶ κηρύττων τὴν εἰς Χριστὸν τὸν αἰτηθεῖν Θεὸν τήμων πίστιν· διὸ καὶ καταχλεύεται φρουρᾶ· καὶ ἔξαχθεὶς, μαστίζεται· καὶ μετὰ ταῦτα λαβῶν τὴν ἀπέφασιν, ἔφει τὴν κεφαλὴν τυφθεὶς, ἐν τῷ ποταμῷ ρίπτεται τῷ λεγομένῳ Σάῳ, καὶ οὗτως ἐτελεώθη αὐτοῦ τὸ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Εἰρηναίου, Ἐπισκόπου Λουγδούνων.

Στίχ. Σπεύδει λιπεῖν γῆν ἐκ ξέφους Εἰρηναῖος.

Ἐρωτιζεὶς γάρ τῷ πρὸς οὐρανοὺς πόθῳ.

Οὕτας ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Μάρκου Ἀντωνίου τοῦ Βασιλέως, ἀρχαῖος αὐτῷ, διάδοχος τῶν μακαρίων Ἀποστόλων, χρηματίσας Ἐπίσκοπος Λουγδούνων τῆς Γαλλίας· ἐς τις β. βλία πλεῖστα τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλέλοιπε, τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν βεβαίων· ἐξ ὧν οἱ μεταγενέστεροι τὰς ἀφερμάς τῆς ἐρμηνείας τῶν θείων Γραφῶν ἔλαβον. Οὐτος μετὰ Ποθεινὸν Ἐπίσκοπον τῆς εἰρημένης πόλεως, ὑπέρ Χριστοῦ αὐθηταντα, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἰκακας δεξάμενος, καὶ πολλοὺς λόγοις καὶ παραιμέσεσιν ἐκ τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων ἀφαρπάσας, καὶ τῷ Χριστῷ πολλοὺς Μάρτυρας προσαγαγών, τελευταῖον καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν διωκτῶν ἔφει τελειωθεὶς, στεφανοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Καλλινίκου, Πατριαρχὸς Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Καλλίνικος μένουσαν ἥδονὴν μένων,

Πρὸς τὴν τελευτὴν οὐκ ἀηδῶς ἦν ἔχων.

Οὕτας πρότερον μὲν τὸν Ηρεσβύτερον, καὶ Σχινοφύλαξ τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Βλαχερῶν· διὰ δὲ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετὴν, προεβλήθη Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ νέου, τοῦ ἐπεγγόνου Ἡρακλείου. "Ος αὐτῷ πολλὰς ἐπινοῶν θλίψεις, ἐμήνυσε ποτὲ δοῦναι εὐχὴν ἐπὶ τῇ κα θαρέσει τοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου, τοῦ καλουμένου τῶν Μητροπόλεων. 'Ο δὲ Ἀγιος ἀπεκρίνατο μὴ εἶναι εὐχὴν ἐπὶ καθαίρεσσι, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ οἰκοδομῇ· ἐπὶ συστάσει γάρ, φησίν, ὁ Θεὸς τὸν κόσμον ἐποίησεν, οὐκ ἐπὶ καταλύσει. Τῶν δὲ ἀπεσταλμένων, προσκειμένων αὐτῷ καὶ διενοχλουμένων, καὶ ἐκβιαζομένων τὸ τοῦ Βασιλέως πρόσταγμα ποιῆσαι, προσεφώνησεν ὁ μακάριος. Δόξα σοι, Χριστὲ, τῷ ἀνεχομένῳ πάντοτε· καὶ εὐθέως ὁ ναὸς καθηρέθη.

Τοῦ οὖν Βασιλέως, διὰ τὴν ἀμετρεύτηκτην καὶ πλημμελείαν, ἐκπεσόντος τῆς Βασιλείας, καὶ τὴν ρῖνα καὶ τὴν γλῶτταν τμηθέντος, καὶ ἐν Χερσῶνι καθ' ὑπερορίαν σταθεῖσθαι δὲ ἀποδράσαντος, καὶ τὴν τῶν Βουλγάρων ὑποδυσαμένου ἰσχὺν, καὶ τοῖς τείχεσι Κωνσταντινουπόλεως προσβαλόντος, καὶ δόλῳ πείσαντος τὸν τε Πατριαρχὸν καὶ τὴν Σύγκλητον ἐξελθεῖν ὑποδέξασθαι αὐτόν· εἴτα καταψευσαμένου τῶν ὅρκων, οὓς προείπεινε, προτεθέντος τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ τῶν πανσέπτων Εὐαγγελίων, καὶ τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος· καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν τούτου εἰσίλευσιν, πάσης τῆς πόλεως φύνων ἐμπλησθείσης, ἀνηρπάγη ὑπὸ τῶν δορυφόρων αἰτοῦ ὁ μακάριος Καλλίνικος, καὶ ὑπερωρίσθη ἐν Ρώμῃ· ὑποδείξαντος αὐτῷ τοῦ Ἰουστινιανοῦ τὴν τμηθεῖσαν γλῶτταν, καὶ τὴν ρῖνα, καὶ ευνομωσίας κατηγορήσαντος, ὃν οὐδενὸς μετεῖχεν ὁ τοῦ Θεοῦ ἀνθρωπὸς καὶ μέγας Ἀρχιερεύς.

Ἀπαχθεὶς δὲ ἐν Ρώμῃ, ἐν τοις θεμελίω τοίχου ἐμβαλλεται, καὶ ἐπιχρίσται ἔξωθεν· τοῦτο γάρ ὁ τύραννος ἐκέλευσε. Μετὰ οὖν τεσσαράκοντα ἡμέρας, περιαρεθέντος τοῦ

χρίσματος, ἵτε ζῶν καὶ ἐμπνέων εὐρέθη, καὶ μετὰ τίση σαρας ἡμέρας πρὸς Κύριον ἐξεδημητος, καὶ κατετέθη ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἅγιων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, καὶ ὡς τῷ τηνικαῦτα Πάπα τῆς πόλεως Ρώμης οἱ Ἀπόστολοι διωρίσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τριάκοντα ὄκτω Μάρτυρες, οἱ ἐν Θράκῃ, ἔφει τελειοῦνται.

Στίχ. "Ηγεγκε τριπλῆ Μαρτύρων δεκατέσσερες, Ἐχουσα καὶ σύναθλον ἀπλῆν ὄκταδα.

Ταῖς τῶν Ἅγιων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

ΤΗ ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Εύτυχοῦς, μαρτυροῦ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

"Ηχος πλ. δ'. "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς Εύτυχη μακάριε, μαθητευθεὶς ἱερῷς καὶ ἀρύκι, πρὸς αὐτοῦ πᾶσαν μύησιν, ἱερωτάτην ἥδη μεμύησαι· καὶ φῶς ὡραίθης, φωτίζων χάρτι, πᾶσαν διάνοιαν, ταῖς θεολογίαις σου ταῖς ἱεραῖς· ὅθεν τὴν ἀγίαν σου, μνήμην γεραίρομεν.

Πλάνης καθεῖλε ὁ χύρωμα, ἀναμοχλεύσει τερπόρας, καρτερίας Πανόλθιε, καὶ δεσμὰ ὑπηνεγκας, καὶ ἀοιδίμον θάνατον· ἀθανασίας ὅθεν ἐπέτυχες, χοροῖς Μαρτύρων, Ἀγγέλων τάξεσ, συναυλιζόμενος, καὶ μεθέξει κρείττον θεοπρεπῶς, κάλλιστα· θεούμενος, καὶ τελεώτατα.

Ε'ν τῇ φρορᾷ κεκλεισμένος ὥν, ἀρτού εδέξα ζωῆς, θρανόθεν ἀοιδίμε· ἐμβληθεὶς εἰς φλόγα δὲ, ἀδιαφλεκτος ἐμεινας, πληγὰς ὑπέστης, δεινῶς ξεόμενος· ὄρμας θηρίων, εὐχαῖς ἐπράγνας· ξέφει τὴν κάραν σου, ἀπετηθης αἷματε πρὸς θρανὸν, ἀνακυψιζόμενος, ως θείως ἀρματι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχή μου στενάζουσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνούσας, ἐκ καρδίας πηγαζουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν· Διὰ τὸ πλῆθος, τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἀγνή, τῆς φοβερᾶς με, ρῦσαι κολάσεως, καὶ κατασκήνωσον, ἐνθα δὲ ἀνάπταυσις καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διαιωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος τέκνον ἡμαύρωται, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἴματιον, γνοφερῶς μετέ-

βαλε· γῇ κλεψῖται καὶ ρήγνυται, τὸ τοῦ ναοῦ σου, δὴ καταπέτασμα· κάγῳ πῶς τέκνον, οὐ διαρρήξομαι, σπλαγχνα καὶ ὅμιλα; παρειὰς γλυκύτατε καταξανῶ, ἀδίκως σε λησκούντα, βλέπουσα Σωτέρ μου.

Απολυτίκιον, Ἡχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδοχος,
τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν
εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίθαστι· διὰ
τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὄρθιοι μῶν, καὶ
τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἷματος, Ἱερομάρ-
τυς Εὐτυχῆ. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
Οκτωήχου, καὶ τῷ Ἀγίᾳ Φάτο, φέρεται
Τὴν Εὐτυχοῦς μελψωμεν ἐνθεον χάριν.

Ιωσήφ.

Ωδὴ α. Ἡχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραὼ.
Τῶν Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων σύσκηνος,
ἀποδεικνύμενος, καὶ θεῖκῆς αἴγλης, πάν-
τοτε πληρούμενος, τοὺς τὴν σεπτάνην σὺν σήμερον,
έορτὴν ἐκτελοῦντας, φωτὸς μετόχους ἀναδειξον,
Μάρτυς Εὐτυχῆ αξιάγαστε.

Ηγαπημένῳ μαθητῇ μακάριε, μαθητευθεὶς
εὔσεβῶς, καὶ τοὺς αὐτοῦ τρόπους, ἄγαν
μιμησάμενος, τὸν Κύριον ἡγάπησας, τοὺς αὐτῷ
θείους νόμους, πληρώσας καὶ τὰ παθήματα,
τούτου Εὐτυχῆ μιμησάμενος.

Νόμῳ τῷ θείῳ εὐσεβῶς πειθόμενος, σάρκα
ἐνέκρωσας, ἀσκητικοῖς πόνοις, κόσμου
μακρυνόμενος, καὶ ὄρεσιν ἀοιδίμε, διαιτώμενος,
Μάρτυς, καὶ τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, καὶ θεοει-
δῆς γνωριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ Παρθένε τὴν ἐλπίδα τίθημι, τῆς σω-
τηρίας μου· ἀμαρτιῶν ρύπου, ὅλον με ἀ-
πόπλυνον, καὶ καθαρὸν ἀπέργασαι, τῷ Γίῳ σὲ
ἀρίστως, εὐαρεστοῦντα καὶ πράττοντα, τούτῳ
τὸ πανάγιον θέλημα.

Ωδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς.

Γπεραστράπτοντα φωτὶ, κηρύγματος τοῦ
πανσόφου, ὥσπερ ἥλιον εὑράμενος Παῦ-
λον, συμπεπόρευσαι αὐτῷ, ἀστήρ καθάπερ μέ-
γιστος, φωταγωγῶν καρδίας, μάκαρ Θεόφρον
ἐν Πνεύματι.

Τῶν Θεολόγων ἡ κρηπὶς, τῶν Μαθητῶν ἡ ἀ-
κρότης, Ιωάννης ὁ στερέμνιος φίλος, τοῦ

Σωτῆρος ἀπὸ γῆς, ἐνθέως μεθιστάμενος, σοὶ τῷ
Θεῷ τὴν ποίμνην, Μάκαρ ποιμαίνει παρέθετο.
Γπερικαλλήτκαι φωταυγῆς, καὶ πλήρης Πνεύ-
ματος θείου, τῷ δικαίουτι ἀνόμως παρέ-
στης, διελέγχων τὴν αὐτῷ, δυσσέβειαν Πανολβίε,
καὶ τοῦ Χριστοῦ τὴν θείαν, ὅμοιογῶν ἐναν-
θρώπησιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε η μόνη τὴν χαρὰν, ἀνερμηνεύτως τε-
κοῦσα· χαῖρε ἄρμα καὶ νεφέλη τῷ Λόγῳ·
χαῖρε θρόνε τῷ Θεῷ, Παρθένε ἀπειρόγαμε· Χαῖ-
ρε Ὅσιων δόξα· χαῖρε Μαρτύρων στεφάνωμα.

Ο Είρμος.

Ο στερεώσας κατ' ἀρχὰς, τοὺς οὐρανοὺς
ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ υδάτων
ἔδρασας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ, τῶν ἐντο-
λῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου;
Ἄγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

Φέγγος ἥστραψας θεογνωσίας, σκότος ἐλυ-
σας πολυθεῖας, μαρτυρικῶς ἐκτελέσας
τὸν δρόμον σου, καὶ ἰαμάτων πηγαῖων χαρί-
σματα, τῶν προσιόντων καθαίρεις νοσήματα,
Μάρτυς ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἴκέτευς, δω-
ρήσασθαι ήμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάν-
αγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγ-
γέλους ὑπερέχυσα· τὸν ὑπέρ πάντας ἐμὲ γοῦν
γενόμενον, ρέρυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμα-
σιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμα-
σι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ησμίαντος Ἀμνᾶς τοῦ Λόγου, η ἀκήρατος
Παρθενομῆτωρ, ἐν Σταυρῷ θεασαμένη
κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστίσαν-
τα, μητροπρεπῶς θρηνῶδοῦσα ἐκραύγαζεν·
Οἵμοι! τέκνον μου! πῶς πάσχεις; θέλων ρύσα-
σθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἀνθρωπὸν!

Ωδὴ δ'. Σύμου ἵσχυς, Κύρε.

Ολῷ νοῖ, ἀποδημῶν πρὸς τὸν Κύριον οὐκ
ἡσθάνου, πάντοθεν τυπτόμενος, καὶ σπα-
ρατόμενος χαλεπῶς· οἶα δὲ εὐώδεις, θυμίαμα
ἀξιάγαστε, ὄσμῆς τοὺς παρεστῶτας, ἀπεπλή-
ρωσας θείας, ἐνεργείᾳ Θεόφρον τῷ Πνεύματος.

Γπὸ Θεοῦ, Μάρτυς θεόφρον φρουρούμενος,
ἐν φρουρᾷ τε, δέσμιος καθήμενος, ἄρτου
οὐράνιον ὄρατῶς χαίρων ὑπεδέξω, Θεῷ σε πα-
ραθαρρύνοντος, τοῦ μόνου ἀθλοθέτου, Εὐτυχῆ
ἀθλοφόρε· οὐ τὸ πάθος τὸ θείον ἐζήλωσας.

Σοῦ τὸ σεπτὸν, στόμα ἀνοίξας ἐν Πνεύματι, πρὸ βημάτων, Πάνσοφε ἵσταμενος δικασιῶν τὴν ἀληθινὴν, πίστιν τῆς Τριάδος, ἐτράνωσας ἐμφανέστατα· εἰδὼλων δὲ τὴν πλάνην, ἐγηλίτευσας μάκαρ, καὶ τυράννων αὐτέων φρονήματα. **Μ**ετὸν πολλὰς, ἄλλας αἰνίας τοῦ σώματος, θείω πόθῳ μάκαρ πυρπολούμενος, τὴν ἔξαφθεῖσαν φλόγα πυρὸς, χαιρῶν ὑπεισῆλθες, αποτομίᾳ δικάζοντος· ἐφλέγθη δὲ οὐδόλως· ἡ γὰρ θεία σε δρόσος, Εὔτυχῃ βραγόθεν ἐδρόσιζε. Θεοτοκίου.

Εν γυναιξὶ, μόνη Παρθένος διέμεινας, καὶ πρὸ τόκου, καὶ μετὰ τὴν γέννησιν· Θεὸς γὰρ ἦν ὁ κανοτομῶν, φύσεις ὑπὲρ λόγου, ἐκ σοῦ ἀρρήτως σαρκούμενος, ὁ ἄνω πρὸ αἰώνων, καὶ ἐν γῇ εἰς τὰ τέλη, γεννηθεὶς τῶν αἰώνων Πακάμωμε.

Ωδὴ ἐ. "Ινα τί με ἀπώσω.

Αόγον θείον πλουτήσας, ἀπασι τοῖς χρῆζασι μάκαρ μετέδωκας· καὶ Χριστοῦ τὴν παίμνην, ἱερεὺς δεδεγμένος ἐποίμανας, νουθετῶν διδάσκων, καθιδηγῶν πρὸς σωτηρίαν, Εὔτυχῃ αὐθλοφόρε πολύαθλε.

Ψυχολέτηρα πλάνην, σθένει θείον Πνεύματος ἀποσεισάμενος, τῷ Χριστῷ προσῆλθες, καὶ πληθὺν τούτῳ Μάρτυρος προσήγαγες, σωζομένων πίσει, σὺ ταῖς σεπταῖς θεηγορίαις, Εὔτυχῃ αὐθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ως ὥραιοι οἱ πόδες, σὺ μακαριώτατε τρίβον ὄδευσαντες, μαρτυρίθ θείον, καὶ ἐν τούτῳ καλῶς βηματίσαντες, καὶ πρὸς πλάτος μέγα, τῆς οὐρανίου βασιλείας καταντήσαντες Μάρτυρος αἰδίμε.

Θεοτοκίου.

Μητροπάρθενε Κόρη, ἡ τὸν ἀπεριληπτὸν Λόγον κυήσασα, τῶν Ἀγγέλων δόξα, καὶ δαιμόνων τὸ τραῦμα θεόνυμφε, τὴν ἐμὴν καρδίαν, τραυματισθεῖσαν, σμαρτίαις, θεραπείαις ἐνθέου αἴσιωσον.

Ωδὴ 5. Ἡλάσθητί μοι Σωτήρ.

Εφέσει κατασχεθεὶς, τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως, ἐξ Ἐφεσίων σοφε, δεσμώτης ἐξωρυμπασ, καὶ πρὸς τὴν πατρίδα σὺ, Σεβασὴν τοῖς ἀθλοῖς, ἐγκοσμούμενος κατέπαυσας.

Ναὸς ὑπάρχων Θεός, ὥραιος καὶ καθαρώτατος, γαοὺς εἰδὼλων αἰσχρός, κατέρρεψες χάριτι· καὶ πρὸς ἐπουράνιον, γαὸν ἀνηνέγθης, Εὔτυχῃ Θεῷ παρίστασθαι.

Ενίσχυσέ σε ὄδῳ, βαδίζοντα θεῖος Ἀγγελος, προλέγων σοι ἐμφανῶς, τὸ μέλλον τρανό-

τατα. Εὔτυχῃ πανόλθε, ἴσαγγελῷ ὅντι, καὶ σαρκὸς ἔξω ἐν Πνεύματι. Θεοτοκίου.

Νοὸς μου τὰς ἐκτροπὰς, καὶ τῆς ψυχῆς τὰς κινήματα, τὰς ἐμπαθῆ καὶ δεινὰ, Παρθένε διόρθωσον, καὶ σωσόν με φύλαξον, ἐκ τῶν καθ' ἐκάστην, ἀφειδῶς ἐπειβαίνοντων μοι.

Ο Είρμος.

» **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλοὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐθόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάρεον.

Τῇ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Εὔτυχοῦς, μαθητῆ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχοι.

Ως εὔτυχῶς σὺ εὔτυχησας τρισμάκαρ. Θείας τετευχῶς, Εὔτυχῃ, κληρουχίας!

Εἰναδί Εὔτυχε, ἀμφεκάλυψε λίθος γε τετάρτη. **Ο**ὗτος, χάριτος Θεοῦ πλησθεὶς, καὶ τῷ Ἀγίῳ Ἀποστόλῳ Παύλῳ φοιτήσας, καὶ τομῶς πρὸς τὸ κήρυγμα χωρῆσας, καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων καταστρεψάμενος, δεσμὰ καὶ μάστιγας ὑπομένει, καὶ συχνὸν χρόνου τῇ φυλακῇ προσκακοπαθεῖ· ἐν τῇ ἀρτού ἐξ σύρανοῦ δέχεται, καὶ φλογὶ πυρὸς ἀπορρίπτεται, καὶ θηρίοις εἰς βοραί δίδοται· ὃν ἐνὸς αὐθωπίνη φωνῇ φθεγξαμένου, πάντας ἐξέπληξε. Πάντων δὲ αἰθωτερος γενόμενος, τὴν ἰδίαν πατρίδα Σεβαστὴν καταλαμβάνει, θείου Ἀγγέλου προπορευομένος καὶ ἐνισχύοντος αὐτόν. Ἐν τῇ πλήρῃ τήμερων γενόμενος, αἰνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Τατίωνος.

Στίχ. Ἐλέει μετρήσας πολλὰ πολλὰ γῆς πλέθρα, Ἐδέμι λάθοις ἀμετρα πλέθρω Τατίων.

Οὗτος τὸν ἐκ τοῦ Μαντιναίου, τοῦ ὑπὸ Κλαυδιούπολιν τὴν Μητρόπολιν, Ἐπαρχίας τῆς Ὁνοριάδος. Συλληφθεὶς δὶς ὑπὲτων Ἑλλήνων, διὰ τὸ τὸν Χριστὸν σέβεσθαι, παρέστη ἐν Κλαυδιουπόλει Ούρανῷ τῷ Ἕγεμόνι. Ερωτηθεὶς δὲ, καὶ Χριστιανὸν ἐαυτὸν ὄμολογόςσας, τίθεται· ἐν φρουρᾷ, καὶ αὐθις ἐρωτηθεὶς, ἐπεὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἐπέμεινε ἐν τῇ πίστει, τύπτεται ἔγλοις, καὶ ἔτεται σιδηροῖς. Είτα αὐθις φθάσας τὴν πύλην τῆς πέλεως, καὶ σφραγισάμενος, καὶ φωνῇ ἀνωθεν ἐπακούσας εὐαγγελιζόμενης αὐτῷ τὰ ἀποκείμενα ἀγαθά, τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσία Πατρὸς ημῶν καὶ Ὄμολογοτοῦ Γεωργίου τοῦ Αιμηνώτου.

Στίχ. Κοινῷ τελευτῶν Γεώργιος τῷ τέλει,

Σημεῖον ἀθλου ρῖνα τημθεῖσαν φέρει.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐκ νεαρᾶς ηλικίας τὴν ἀσκητικὴν ἀγωγὴν ἐν τοῖς κατὰ τὸν Ὁλυμπον ἔρεσι ποιησάμενος, καὶ πολλοὺς ἀγῶνας ἐνδειξάμενος ἐπὶ Λίσουτος τοῦ Ισαύρου, τὰς ἱερὰς Εἰκόνας κατακλωτος, καὶ τῶν Ἀ-

γίων τὰ λείψανα κατακαιόντος, παρρήσιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὴν τοῦ τυράννου διελεγέντας ἀσέβειαν καὶ ἀδεότητα, καὶ τὴν ἀληθῆ πίστιν ἀνακηρύξας, ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ (καὶ γὰρ, ως φασὶν, ἐτῶν τὸν ἐνενήκοντα πέντε) πολλὰς καὶ πολυτρόπους βασάνων ὑπομείνας ἴδεις, ἔσχατον δὲ τὴν ρῖνα τυπθεὶς, καὶ τὴν κεφαλὴν καταφλεγθεὶς, εὐχαριστῶν καὶ προσευχόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάθασιν.

Θεοῦ ἐπινεύσεσι, τὸ πῦρ ἐσθέσθη τὸ εἰς ἀπώλειαν, ἐξαφθέν σοι Θεόφρον· ἐξ οὐρανοῦ γὰρ βροντὴ ἤκουέτο, καὶ χιουνώδεις σταγόνες ἐπέμποντο, τοὺς ἀγνοοῦντας αὐτὸν κατακαλύπτουσαι.

Εὑτόνως ἔεόμενος, εὐώδη μύρα Μάρτυς ἀπέπεμπες εἰς ὄσμὴν παθημάτων, τοῦ κενωθέντος καὶ γὰρ ἐπέδραμες, Λόγου καὶ Κτίστη, πρὸς ὃν ἀνεκραύγαζες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο' βίος σου ἀμιλαμος, ἡ μαρτυρία Σοφὲ πανταύμαξος, καὶ σωτήριος πᾶσι, τοῖς προσιουσιν ἡ τῶν λειψάνων σου, ἀγία θήκη, ἵσεις πηγαζουσα, καὶ μολυσμοῦ τῶν παθῶν πολλοὺς ἐξαίρουσα.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες πόρρωθεν, σεπτοὶ Προφῆται τοῦ μυστηρίου σου, τὸ ἀπόρρητον βάθος, ποικιλοτρόπως πᾶσιν ἐτράνωσαν, τὴν σὴν λοχείαν Παρθένε κραυγάζοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωδὴ η'. Επταπλασίως κάμινον.

Χεῖρας πετάσας "Ἐνδοξε, πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, μέσον τοῦ πεδίου, προσπαλαῖων λέψιν, ἀπήμαντος ἐμεινας, ως ὁ Προφῆτης πρὶν Δανιὴλ," Λαγγελον ἀεὶ, περιφρουρῶντά σε ἔχων, καὶ μέλπων ἀνενδότως· Ιερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερψύουτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α' λογωτάτως βλέπων σε, ὑπ' ἀνόμων κριγόμενον, θηρὸς ὁ πρὸς τὴν σὴν, εὐτρεπισθεὶς ἀπώλειαν, τρανῶς ἀποφθέγγεται, παντοδυνάμωνεύματι, καὶ τὰ μεγαλεῖα, τοῦ Σωτῆρος κηρύττει, ἐκπλήττων τοὺς βοῶντας· Ιερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερψύουτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρώμῃ Θεοῦ καὶ χάριτι, τὸν ἀγαῖα τὸν μεγίστον, Μάρτυς διανύσας, τῶν στεφάνων ἔτυχες, τῆς νίκης γηθόμενος· καὶ τοῖς χοροῖς ἥριθμησαι, πάντων Ἀποσόλων, καὶ Ἀγίων Μαρτύρων· μεθ' ὧν βοᾶς ἀπαύσως· Ιερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερψύουτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ι' χνηλατῶν Πανεύφημε, τοῦ Χριστοῦ τὰ παθήματα, ἥθλησας νομίμως, ως Χριστοῦ διάκονος, καὶ χλαιγαν ἐφοίνιξας, μαρτυρικοῦ ἐξ αἵματος· ἦν περ στολισθεὶς, βασιλικῶς εἰς τὰ ἄνω, βασιλειαὶ μετέστης, ἐν χαρᾷ ἀναμέλπων· Λαὸς ὑπερψύουτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νευκρωμένην δήγματι, τὴν ψυχήν μου τοῦ ὄφεως, μόνη προφανῶς, ἡ τὴν ζωὴν κυήσασα, πανάμωμε ζωώσον, καὶ ἐνεργεῖν εὐόδωσον, τὰ τοῦ δὶ ήμᾶς, ἐκ σοῦ τεχθέντος Παρθένε, θελήματα βοῶσαν· Ιερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερψύουτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Επταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμαγῶς ἐξέκανσε· δυνάμει δὲ ιρείτονι, περισωθέντας τούτους ἴδων, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψύουτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ ζ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ιάσεις ἀναβλυζεῖς παντοδαπάς, καὶ νοσήματα παύεις βαρύτατα, πρὸς τοῦ Χριστοῦ, χάριν κομισάμενος ἀληθῆ, καλῶς ἀγωνισάμενος, καὶ καταπαλαῖσας τοὺς δυσμενεῖς, Θεόφρον Ἀθλοφόρε, Ἀγγέλων συμπαλίτα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἀκροθίγιον.

Ωραῖος τοῖς ἀγῶσιν ἀπόφανθεὶς, πρὸς ωραίου νυμφῶνας ἐσκήνωσας, ἀποτιμθεὶς, διέφει τὴν ἀγίαν σου κεφαλὴν· ἦν Ἰησοῦς κατέστεψε, νίκης διαδήματι εὐπρεπεῖ, Φωστὴρ τῆς Εὐηλησίας, κραταιώμα καὶ κλέος, τῶν εὔσεβῶς μακαριζόντων σε..

Συνέτρψας τὰ χράτος τοῦ πονηροῦ, Εὐτυχῆ ἀθλοφόρε πανεύφημε, καὶ κατ' αὐτῷ, τρόπαιον ἐστήσω νεανικῶς· καὶ νικητὴς πανάριστος, ἥδη χρηματίζεις ἐν οὐρανοῖς, πῶν θρόνων τῆς Τριάδος, πολλῇ σὺν παρρησίᾳ, λελαμπρυταίνος παριστάμενος.

Ημημη σου η θεία καὶ φωταυγής, ὑπὲρ ἥλιον πᾶσιν ἐξέλαμψε, φωτιστικᾶς, λάμψει φωτιζουσα τοὺς πιστῶς, καὶ εὐσεβῶς ἐκάστοτε, ταύτην ἰσορτάζοντας Εὐτυχῆ· ἐν ησε δυσωπανμένως ἔχων παρρησίαν, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν αἴτησαι.

Θεοτοκίον.

Φωκὴν στοιπροσφωκοῦμεν τοῦ Γαβριὴλ· Χαῖρε γῆ ἐκλεκτή· Χαῖρε τράπεζα, χρυσοειδής· Χαῖρε τῶν ἀνθρώπων καταφυγή· Χαῖρε Μαρτύρων καύχημα. Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων η χαρμόν, Ἀγία Θεοτόκε, κραταιώμα τῶν πίστει, εἰλικρινῶς μακαριζόντων σε.

‘Ο Είρμος.

» Ε'ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς
» ηκατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὡφθη
» τοῖς αὐθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
» σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό
» σε Θεοτόκε, Ἀγγελων καὶ αὐθρώπων, τα-
» ξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἐπανόδου τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἀγίου
Ἀποστόλου Βαρθολομαίου καὶ μνήμη τοῦ
Ἀγίου Ἀποστόλου Τίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, ἴστωμεν Στίχους σ'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου
Βαρθολομαίου τρία.

‘Ηχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸν πολύφωτον ἥλιον, τὸν αὐτέρα τὸν ἄδυτον, οὐρανὸν τὸν ἔμψυχον, διηγούμενον,
δόξαν Θεοῦ τὸν σωτήριον, τὸ ἔνθεον κήρυγμα,
τὸν φωτῆρα τῶν ἔθνῶν, ποταμὸν τὸν προχέοντα, ρεῖθρα γνώσεως, καὶ ἀρδεύοντα πάντων τὰς
καρδίας, μακαρίσωμεν γνησίως, Βαρθολομαῖον
τὸν ἔνδοξον.

Αἱ πορεῖαι σου ὡφθησαν, ἐν θαλάσσῃ Ἀπόστολε, ὑπὲρ νοῦν αὐθρώπων φανερούμεναι
ἀπορρίφεις γὰρ σὺν λάρνακι, πρὸς Δύσιν ἐξέδραμες, ἐξ Ἐώς εὔκλεῶν, ἐπομένων Μαρτύρων σοι, ἐκατέρωθεν, καὶ τιμὴν ποιουμένων
ἐπινεύσει, τοῦ Δεσπότου τῶν ἀπάντων, Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε.

Τὴν ύγραν ἐπιβάσει, θαυμασίαις ἡγίασας,
καὶ πρὸς νῆσον ἐφθασας τῆς Λιπάρεως,
μύρα πηγάζων ἀσιδίμε, καὶ πάθη αἰνίατα, θεραπεύων
καὶ σωτήρ, τῶν ἐκεῖσε γενόμενος, καὶ προσφύγιον, καὶ προστάτης καὶ ρύστης πρὸς
τὸν πάντων, Βασιλέα καὶ Σωτῆρα, Βαρθολομαῖε, Ἀπόστολε.

Καὶ τὸ Ἀγίου Τίτου τρία. Ἐδωκας σημείωσιν.

Μίαν τρισυπόσατον, ἀνακηρύττων Θεότητα,
τὴν πολύθεον θάλασσαν, ἔθνῶν διετάραξας, καὶ γαληνοτάτους Μάκαρ πρὸς λιμένας,
τοὺς νηχομένους τῷ βυθῷ, τῆς ἀθεῖας σὺ ἐγκαλώρμισας· ἐντεῦθεν τὴν οὐρανίου, ἀντιμισθίαν

ἀπεῖληφας, δυσωπῶν τὸν φιλαίνθρωπον, ὑπὲρ τῶν αἰνυμνούντων σε.

Θείας αἰναλάμψει, ηαταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, ὡς ἀκτὶς συμπεπόρευσαι, ἥλιῳ φωτίζοντι, τὰ ἐσκοτισμένα, Παύλῳ Θείῳ Τίτε· καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς βαθυτάτης νυκτὸς ἀπῆλλαξας· διό σε μακαρίζομεν, ὡς Ἱεράρχην θεόληπτον, ὡς Ἀπόστολον ἔνθεον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Kρήτης ἐξορμώμενος, καὶ ἐν αὐτῇ ἀφικόμενος, ἀρράγης ὡς θεμέλιον, ἐν ᾧ ἐξερέωτο, ὄρθοτάτη πίστει, τῇ οἰκοδομίᾳ, ἐπωκοδόμησε πιστοὺς, τῆς οὐρανίου θείας δυνάμεως, ὁ Τίτος ὁ μακάριος, ὁ τῆς πατρίδος πρωτόθρονος, ὁ τῷ Παύλῳ συνέκδημος, τῶν πιστῶν ἡ παράκλησις.

Δόξα, Ἡχος πλ. δ'.

E'στησας ἐν θαλάσσῃ τὸ ὅρμημα, πολυχρόνιος νεκρός, καὶ τὴν τρίβον σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, Βαρθολομαῖε πανεύφημε, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενος· Δίναιοι γὰρ εἰς αἰῶνας ζῶσι, προνοία τοῦ σοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ήμῶν· ὃν ἱκέτευε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ήμιν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωηχου.

Δόξα, Ἡχος πλ. β'. Τοῦ Ἀγίου Τίτου.

Tῆς ἐκλογῆς τοῦ σκεύους, Παύλου θεοκήρυκος, φοιτητὴς γενόμενος, καὶ μυηθεὶς τὰ θεῖα παρ' αὐτοῦ διδάγματα, εἰς τὰ ἔθνη πρὸς πίστιν ἀπεστάλης, ἐπιστρέφειν καὶ φωτίζειν, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου· ὅθεν εἰς τὰ πέρατα διέδραμες, Ἀπόστολε Τίτε, εὐαγγελιζόμενος πᾶσι τὸν σαρκωθέντα Θεόν· ὃν καθικέτευε, τῷ σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Pαρθένε παναμώμητε, ἱκέτευε ὃν ἔτεκες, οἰκτεφῆσαι, τὴν αὐθίλιαν μου ψυχὴν, καὶ τῇ μερίδῃ ταξαὶ, τῶν ἐκλεκτῶν ἐν ὥρᾳ, τῆς δίκης ἀκρα ἀγαθότητι.

‘Απολυτίκιον, Ἡχος γ'.

Aπόστολοι Ἀγίοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἀφεσιν, παράσχηταις ψυχαῖς ήμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν·

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οἵ παρόντες δύο, ποίημα Θεοφάνους ἀμφότεροι.

Ο Κανὼν τῷ Ἀγίᾳ Βαρθολ., δὲ ἡ Ἀκροσιχίς·
Τὸ μνοῖς γεραίρω τὸν καλόν μου προστάτην.

Ωδὴ α. Ἡχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὸ πέρτιμον λίθον σε, ζωῆς ἡ πέτρα ἀνέδειξεν
ἐν ᾧ ἐδωμήσατο, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ,
Βαρθολομαῖε, Ἀπόστολε θεόπτα· ὅθεν σε γε-
ραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Μεγάλως μυᾶσάν σε, τὰ ὑπέρ νοῦν καὶ διά-
νοιαν, σοφίαν εὔραμενος, τὴν ἐνυπόσατον,
ἀπεμώρανας, Ἑλλήνων τὴν σοφίαν, σοφίσας τὰ
πέρατα, θείοις διδάγμασι.

Νεκρὸς ἐπιτύμβιος, θαλασσοπόρος γεγένη-
σαι, ταῖς Θείαις προσάξεσι καταπειθόμε-
νος· καὶ ὡς ἥλιος, πρὸς Δύσιν ἐξ Ἔως, Ἀπόσ-
τολε ἐφθασας καταφωτίζων αὐτὴν. Θεοτοκίον.

Ο πλήρης κεκένωται, ὁ προαιώνιος ἄρχεται,
ἐκ Κόρης θεόπαιδος ἀποτικτόμενος· ὃν
ἐκήρυξας, ἐν δύο ταῖς ουσίαις, μιᾶς ὑποστάσει
δὲ, Θεομακάριστε.

Ο Κανὼν τῷ Ἀγ. Τίτῳ, ἔχων Ἀκροσιχίδα ταῦτην
Παύλου μαθητὴν Τίτου υἱονῶ προφρόνως.

Ἡχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Παντοίοις χαρίσμασι, καταπλουτίασα χά-
ρις σε, τῷ Πνεύματος κήρυκα, θεῖον Ἀπό-
στολον, εἰς τὰ πέρατα, κηρύττοντα, ἐκπέμπει,
τοῦ Λόγου τὴν σάρκασιν. Τίτε αἰοίδιμε.

Αὐγὴν θείας χάριτος, εἰσδεδεγμένος ἐξήρα-
ψας, ὡς ἥλιος Πάνσοφε, ταῖς ἐν τῷ σκό-
τει ψυχαῖς· ἃς ἐφώτισας, ἐξαίρων ἀμαρτίας,
δουλείας λυτρούμενος, πλάνης μακάριε.

Τὸ πάρχων ἀναπλεως, τῶν χαρισμάτων τοῦ
Πνεύματος, ὁ Παῦλος ὁ πάνσοφος σὲ προ-
χειρίζεται, καὶ διάκονον, καὶ θεῖον ὑποφήτην,
καὶ πίσεως κήρυκα. Τίτε θεσπέσιε. Θεοτοκίον.

Λυτρούμενος ἐλαυψε, σοῦ ἐκ νηδύος ὁ Κύ-
ριος, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, πλάνης θεά-
νυμφε· ὅκινέτευε, καὶ πάντοτε δύσωπει, σω-
θῆναι τοὺς πίστεις, Κόρη γεραίροντας.

Τοῦ Ἀγ. Βαρθαλ. Ωδὴ γ'. Τούσατζής υἱονολόγος.

Ι σχυρὰν παράκλησίν σε εὔρον, καὶ φῶς· καὶ
δεινῶν ἀπαλλαγὴν, Βαρθολομαῖε πάνσοφε,
οἱ πλάνη συνεχόμεναι; καὶ αἰεῖσθις ζόφωστο, φρε-
νοβλαβῆς περικείμενοι.

Στάματος γεγονῶς Θεοῦ τοῦ Λόγου, ἐκ στάμα-
τος λύκου νοητοῦ, λαυς ἐρρύσως ἐκδοξεῖ,

προσαγαγὼν τῷ Κτίσαντι, διὰ λουτροῦ Βαπτί-
σματος, Βαρθολομαῖε ἀοίδιμε.

Πλώσση σου πυρίνη καταφλέξας, τῆς πλάνης
τὴν ὕλην τὴν πικρὰν, κεχερσωμένας Πάν-
σοφε, καρδίας κατενέωσας, καὶ γεωργεῖν οὐρά-
νια, νοήματα παρεσκεύασας. Θεοτοκίον.

Εἶ κ σοῦ ὑπέρ λόγον Θεὸς Λόγος, τεχθῆναι
εὐδόκησε σαρκὶ, Παρθενομῆτορ ἀχραντε
μαθητὴν ἐκλεξάμενος, καὶ ὑπηρέτην γυνήσιον
Βαρθολομαῖον τὸν ἔνδοξον.

Τοῦ Ἀγίου Τίτου. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, μωραινάση αὐτῇ τοὺς προσ-
έχοντας, ἀλλὰ γνώσει ἀληθεῖ, τὴν ἀγνω-
σίαν Μακάριε, ψυχῶν ἀπεδίωξας, τῶν προσρε-
χόντων σοις.

Τὸ λομανόςσαν ἀθεῖας ἀκάνθαις τὴν ἄρουραν,
παγκληρίας τῶν ἐθνῶν, δρεπάνη θεία ἐκά-
θηρας, γνώσεως τὰς πέρματα, καταβάλλομενος.

Μίαν κηρύττων, ἐν τρισὶ, τοῖς πρωσάποις
Θεότητα, ἀπεδίωξας ἀχλὺν, πολυθεῖας
Μακάριε, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, ἄγων τὰ
πέρατα. Θεοτακίον.

Ἄγιωτέραν, τῶν Ἀγγέλων καὶ πάσης τῆς
κτίσεως, ἀνωτέραν ὁ ἐκ σῆς, σαρκὶ τεχθεὶς
σὲ εἰργάσατο· ὅθεν σε ὡς Δέσποιναν, πάντων
γεραίρομεν. Ο Είρμος.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
τρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γάρ
ἐστιν Ἀγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.
Καθισμα τοῦ Ἀγίου Βαρθολομαίου.

Ἡχος α. τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Η ιαθόδος τῶν σῶν, παναγίων Λειψάνων,
ὑπόθεσις ἡμῖν, ἑορτῆς φαιδροτάτης, πα-
νεύφημε γέγονε, τῷ Κυρίῳ Ἀπόστολε· ἦν γεραί-
ροντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, σὲ τὸν ἀδυτὸν,
Βαρθολομαῖε λαμπτῆρα, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα, Τῷ Ἀγίᾳ Τίτῳ. ᩱχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.
Ω σπερ ἀστρον ἥλιῳ συμπορευθεὶς, παναοί-
διμε Τίτε Παῦλω σαφῶς, τὴν γῆν ἐφωτί-
σατε, καὶ τὸ σκότος ἐλύσατε· ἐν τῇ Κρητῶν
δὲ νήσῳ, εἰσδύσας μακάριε, διὰ θεάτου πᾶ-
σιν, ἀδύτος οφελίπεις, θείας ὡς ἀκτῖνας, τοὺς

σοὺς πόνους καὶ λόγους· υφ' ών εἰλαμπόμενοι,
εὐσεβῶς σε γεραίρομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν
σοι· Πρέσβεις Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμά-
των, ἀφεσιν δωροῦσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ,
τὴν αἰγίαν μνήμην σου.

Χαῖρε Σωτήρε, πυρίμορφε τῷ Θεῷ· χαῖρε
καρδιάδρα βασιλική· καίνη πόρφυρό-

στρωτε· χρυσοπόρφυρε θάλαμε· χλαμὺς ἀλαργόχροε· τιμαλφέστατον τέμενος· αἵραπηφόρον ἄρμα· λυχνία πολύφωτε· χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσῆλατε, καὶ παστάς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεοκόσμητον σκήνωμα· χαῖρε ἐνδοῦς νύμφη ήλιοστάλακτε· χαῖρε μόνη ψυχῆς μου διάσωσμα.

Τοῦ Ἀγ. Βαρθολ. Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίασον.
Πήσις πέρας εἰληφε προφητική· φῶς γάρ εἰς ἐθνῶν περιποίησον, ὁ θεηγόρος, ἐπόρευθη Μαθητής, καταφωτίζων ἀπαντά, τὰ τῆς οἰκουμένης πληρώματα.

Αὕγη φωτιζόμενος θεαρχικῇ, θείαν καταμέθεξιν δεύτερον, φῶς καθωράθης, λειτργήσας προφηνῶς, τῷ δὲ ἡμᾶς παχύτης, αώματος φανέντι Ἀπόστολε.

Ινα διαβάσεσιν ἀγιασθῆ, θάλασσα λιθίνη ἐν λάρνακι, ταύτη ἐπέβης, ἐξ Ἑώας πρὸς Δυσμᾶς, τὰς θαυμαστὰς κινήσεις σα, ω̄ Βαρθολομαῖς ποιούμενος. Θεοτοκίον.

Ως τὸν ἀνερμήνευτον ὑπερβολῆ, πλούτου εὐσπλαγχνίας κυήσασα, ἀνερμηνεύτως τοὺς πτωχεύσαντας ἡμᾶς, τῇ ἀμαρτίᾳ Πάναγνε, θείας δωρεᾶς καταπλούτισον.

Τοῦ Ἀγίου Τίτου. Ο καθημένος ἐν δόξῃ.

Θησαυρῶν ἐξ ἀκεκάτων, ἀρυόμενος πάνσοφε, πενομένας φρένας, πλούτου ἀληθείας ἀνέπληστας νενειρώμένας, καρδίας ἀνεζώσας, ἀγνωσίας, διώκων ἀχλὺν Παναοίδιμε.

Ητοῦ Παύλου σε αγήνη, τῇ προνοίᾳ τῆς χάριτος, σαγηνεύει Τίτε, μέλλοντα προθύμως εἰς ὕστερον, σοῦ τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ λόγου ἔθνη πάμπολα, ἀνελκύσει, ἀπάτης βιθανού πρὸς εὐσέβειαν.

Τῷ ιλεινῷ ὥσπερ ἄρνιον, θείῳ Παύλῳ ἐπόμενος, τοὺς βαρεῖς ἐκ μέσου, λύκους Θεηγόρε αἴπηλασσας· τὰ τῶν εἰδῶλων τεμένη κατηδάφισσας, καὶ ναοὺς Θεοῦ, τοὺς γηγενεῖς απετέλεσσας.

Θεοτοκίον.

Ητοῦ Ἀγίας Θεοτόκου, η σκηνὴ η ἀμάλυντος, τοῦ φωτὰς η πύλη; τράπεζα καὶ στάμνος η πάγχρυστος, τὸ ἀλατόμητον ὄρος καὶ κατάσκιον, ω̄ς χωρήσασα, τὸν Πλαστουργὰν μακαρίζεται.

Τῷ Ἀγ. Βαρθολ. Ὡδὴ ε.. Ἐξέσῃ τὰ σύμπαντα.

Γοὺς πόδας κτηνάμενος, ὥραιόντες τῷ κηρύγματι, πᾶσιν ἀγαθὴ εὐηγγελίσω, πᾶσιν εὐρύνην μάκκρῃ ἐκήρυξας, ἔχθρας παλαιᾶς ἀλλητρῶν, θείας εἰσηγήσθα, τῷ Σωτῆρος Ἀπόστολε.

Ολόγος σου ἵαυ, τοῖς δεξαμένοις γέγονεν, ὅφεως ἴὸν θανατηφόρον, Βαρθολομαῖς· γῇ δὲ ιατέστραπται, η τῶν ἀσεβῶν προφητειῶς, ταῖς αἰναμοχλεύσεσι, τῶν πανσόφων δογμάτων σου.

Νεκρὸς πολυτίμερος, ζωὴν πηγαῖζων ἄφθονον, νώτοις ἐποχούμενος θαλάσσης, Βαρθολομαῖς θείοις σὺν Μάρτυσιν, ἀπειρα πελάγη διελθὼν, γήσω τῆς Διπάρεως, προσωριμίσθης θεόπνευστε. Θεοτοκίον.

Κυρίως δοξαζω σε, Θεοῦ Μητέρα πάναγνον, Χαῖρέ σοι ιραυγαῖων τοῦ Ἀγγέλου, εὐλογημένη θεοχαρίτωτε, ἀκουσμα καὶ λαλημα φρικτὸν, ξένον ἐνδιαιτημα, τοῦ Δεσπότου τὰς κτίσεως.

Τοῦ Ἀγίου Τίτου. Λαζεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Νεμομένην ἔινσας, κακίας τὴν πληγὴν, τῶν ἐθνῶν Μάκαρ τὰς ψυχὰς, τῷ νοστίμῳ ἀλατι, τῶν θείων λόγων σου, ιατρὸς ω̄ς ἄριστος, ω̄ς τῆς χαρίτος διάκονος.

Ταῖς τῷ Παύλου νεύσεσιν, ὑπείκων εὔμενῶς, σὺν αὐτῷ τὴν ὑπ' οὐρανὸν, διατρέχεται πάνσοφε, λόγον τῆς γνώσεως, εὐαγγελίζόμενος, Θεοκήρυξ πανσεβάσμιε.

Ισουργὸν ὄμαθρονον, τὸν Λόγον τῷ Πατρὶ, ἐκδιδασκαλον οὖτα σφὸς, Θεηγόρε ἐπεισας τοὺς ματαιόφρονας, τῶν εἰδῶλων ἀπασαν, τὴν ἀπάτην ἀποκροῦσθαι. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγνὴν αἴγνευοντι, τιμήσωμεν νοῖ, καλλονὴν τὴν τοῦ Ἰακώβου καὶ ἐνθέοις πράξεσι καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμησωμεν, ω̄ς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῷ Ἀγ. Βαρθολ. Ὡδὴ σ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Ακτὶς Ἡλίου τῷ λάμψαντος, τῷ κόσμῳ διὸς σώματος γέγονας, ταῖς σελασφόροις σου, διδασκαλίαις Ἀπόστολε, ἀποδιώκων υἱότα, πλάνης πολύθεον.

Λαοῖς Θεοῦ τὸ σωτήριον, ἐτράνωσας σαρκὸς ὄμοιώματε, ἐμφανίζόμενον, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, Βαρθολομαῖε κήρυξ, ἐθνῶν Ἀπόστολε.

Οδὸν τὴν θάλασσαν ἔσχηκας, καὶ τρίβους ἐφ' ὑδάτων πεποίηκας, καὶ οὐκ ἐγνώσθη σου, τούτοις τὰ ἔχοντα ἐγ Πνεύματες φέρετε. Δασὺν προέφη, μάκαρ Ἀπόστολε. Θεοτοκίον.

Ναὸς τῆς δοξῆς γεγένησαι, καὶ πύλη τοῦ φωτὸς ἐχρημάτισας, ὄρος κατάσκιον, τέρπας Προφήταις ἀδόμενον, Ζερθενομῆτορος Κόρη, θεοχαρίτωτε.

Τοῦ Ἀγίου Τίτου. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ο' Παῦλος, ὁ τοῦ κόσμου ἀνέσπερος ἥλιος, σὲ ως ἀκτῖνα ἐκπέμπει, φωτοβόλον Μάκαρ τὰς ἐν τῷ σκότει, τῆς ἀγνοίας, καθευδουσας καρδίας φωτίζουσαν.

Ναμάτων, ζωηρρύτων ὑπάρχων ἀνάπλεως, ρείθροις ἐνθέων δογμάτων, τοὺς χειμάρρους Μάκαρ τῆς ἀγνωσίας, κατακλύζεις, καταρδεύων ἔθνῶν τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Τμοῦσι, γενεαὶ γενεῶν σε πανύμνητε· τὸν ὑπερύμνητον Λόγον, τοῦ Θεοῦ γάρ ἔτεκες ὑπὲρ λόγον ὃν διξάζει, καὶ βροτῶν καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα. **Ο** Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέστεως Κύριε, ἥ
» 'Εκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρα
» κεκαθαρμένη, τῷ δὶ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου Βαρθολομαίου.

"**Η**χος δ'. Επεφάνης σήμερον.

Ω" φθης μέγας ἥλιος, τῇ αἰκουμένῃ, διδαγμάτων λάμψει, καὶ θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε, Βαρθολομαῖε, Κυρίου Ἀπόστολε.

"Ετερον τοῦ Ἀγίου Τίτου.

"**Η**χος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῦ Παύλου δειχθεὶς, συνόμιλος Ἀπόστολε, σὺν τούτῳ ἡμῖν, τὸν λόγον προκατέγγειλας, τῆς ἐνθέου χάριτος, μυστολέντα Τίτε μακάριε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

· **Ο** Οἶκος.

Τὸν ἐπὶ γῆς ὄφθεόντα Σωτῆρα καταγγεῖλας ἐν κόσμῳ, τῆς αὐτοῦ ἀψευδοῦς Θεότητος ἔχρημάτισας φίλος οἰκεῖος καὶ ηληρονόμος· ὅδεν πίστει προσπίπτων, σὲ ἴκετεύω, ὅπως ταῖς σαῖς ἴκεσίαις παράσχῃς μοι ἀφεσιν, διώκων τὴν ἀχλυώδη τῆς ψυχῆς μου σκοτόμακιναν ἔνδοξε, τοῦ ἐπαξίως ὑμνῆσαι σε, καὶ βοᾷν σοι απαύστως Ἀπόστολε· Μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὔτης μηνὸς, Μνήμη τῆς ἐπανόδου τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

Στίχοι.

"Ιγα τρυγῶμεν ἀφθονον πιστοὶ χάριν,
Βαρθολομαῖος εὑρέθη κεκρυμμένος.

Σὸν νέκυν εἰκάδι Βαρθολομαῖε ἐφεῦρον πέμπτη.

Ω'ς θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ! (Ψαλμ. ἔζ. 35) εὐχαιρόν ἔστι χάροι νῦν ἀναβοῆσαι, διηγήσασθαι προαιρουμένῳ ἐξαίσιόν τι καὶ φρεκῶδες τερατουργημα. 'Ο γάρ Ἀγιος Ἀπόστολος, Βαρθολομαῖος, ἐν διαφόροις τόποις τὸ τοῦ Κυρίου ὄνομα φανερὸν τοῖς ἀνθρώποις ἀνακηρύξας, σταυροῦται ἐν τῇ μεγάλῃ Ἀρμενίᾳ τῆς Ἀνατολῆς. Τοῦτο δὶ καταθέντες ἐν λάρνακι λιθίνη οἱ ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ πιστοὶ εὐρεθέντες, ἀπεθέντο ἐν Ἀλβανουπόλει. 'Ως δὲ η λάρνακ ἐκείνη ἀεννάως τὰς ἵσεις βλυστάνει τὴν προσέτρεχον οἱ λαοί, καὶ απηλάσσοντο τῶν ἐνοχλούντων παθῶν.

Ταῦτα σύν βλέποντες οἱ τοῦ διαβόλου υπουργοί, ἐμαίνοντο κατὰ τῆς λάρνακος ἐκείνης· καὶ σκεψάμενοί ποτε, ἀπέρριψαν ταύτην, συνέχουσαν καὶ τὸ ἄγιον οῷμα τοῦ Απόστολου, ἐν τῇ θαλάσσῃ, σύν ἐτέραις λάρναξιν Ἀγίου Μαρτύρων τίσσαροι. Τοῦτο δὲ ὅλον γίγνουε, ἵνα καὶ η τοσαύτη θαλάσσα, τὴν διηλθούσαν, ἀγιασθῇ δι αὐτῶν, καὶ οἱ τόποι, καθ' οὓς η θεία χάρις αὐτούς διεμέρισεν, εὐλογηθῶσι, καὶ ὁ Θεὸς θαυμαστωθῇ ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, κατὰ τὸ γεγραμμένον.

Τοὺς γάρ μεγάλους τοῦ Πόντου ὑποπλεύσας κέλπους ὁ Απόστολος, καὶ τὰ στενὰ τοῦ Ἑλλησπόντου παραδραμών βάθη, τὸ Αίγαιον τε καὶ τὸ τοῦ Αδρίου κατέλαβε πέλαγος, καὶ τὴν τῶν Σικελῶν περιφανῆ τε καὶ μεγίστην ἐν εὐωνύμοις καταλιπών υῆσον, ἔχων συνεπομένους αὐτῷ καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἐτέραις λάρναξι καλλινίκους Μάρτυρας, Παππιανὸν, Λουκιανὸν, Γρηγόριον, καὶ Ἀκάκιον, υῆσο τῇ οὖτω καλουμένη Λιπάρει, προσωριμόσθη. 'Ως θαυμασια τὰ ἔργα σου Κύριε! καὶ τίς λόγος ἐξαρκίσει πρὸς ὑμνού τῶν θαυμασίων σου;

Καὶ οἱ μὲν καλλινίκοι Μάρτυρες, οἵτινα Βασιλία, ἐν ὧ ἀν ἡρετίσατο διαναπαύσασθαι, τὸν μίγαν καταλιπόντες Απόστολον, αὐτίκα ἀνθυπενστησαν, ἔνθα ἄν ἐκαστον η θεία κατασκηνῶσαι εύδόκησε πρόνοια. Παππιανὸν μὲν εἰς Ἀμιλαν πόλιν Σικελίας, Λουκιανὸν, δὲ ἐν Μεσσηνῇ, Γρηγόριον ἐν Κολίμη πόλει Καλαβρίας, καὶ Ἀκάκιον εἰς Ασκάλον, πόλιν οὗτω καλουμένην. Τότε Ἀγάθων, τῷ τὴν Ἐπισκοπὴν Λιπάρεως εύθύνοντι, ὁ θεῖος εἰαυτὸν καταμηνύει Απόστολος· καὶ παριευθὺς ὁ Ἐπίσκοπος σπεύσας, τὸ μέγα καὶ φρικῶδες ως εἰδε τεράστιον, θάμβους πληθεῖς, «Πόθεν σοι οὕτος, ὡς Λίπαρες, ἀπεφθέγγετο, ὁ πόλυς προσεγίνετο πλοῦτος; οὗτος ἐμεγαλύθης ὑπερβαλλότως καὶ ἐδοξάσθης. Χόρευσον, οκίρτησον, υπόδεξαι χεροῖν οίκειας, καὶ βόησον πρὸς αὐτόν· Καλῶς παραγέγονας ὁ τοῦ Κυρίου Απόστολος». Ταῦτα καὶ ἐτέρα συχέλιγα ὁ Ἐπίσκοπος εἰπὼν, καὶ ἐγκωμιάσας τόν τε Απόστολον καὶ τὴν υῆσον, κατέπαυσε τὸν λόγον.

Ἐπεὶ δὲ ἐδει τὴν θείαν ἀποκαταστῆναι λάρνακα καὶ ἐν τέπῳ ἐπισήμῳ, ἐν φέτη καὶ θείος σηκός ἐμελλεν ἀνεγείρεσθαι εἰς δέξαν τοῦ πανευφημού Αποστόλου, οἱ μὲν ἀλκοντες αὐτὴν, πολλοὶ, υπῆκουε δὲ εὐδαμῶς οὐδὲ ἐκινεῖτο η λάρνακ· ἔως ἀποκαλύψει θεία ὁ μακάριος Ἀγάθων, ζεῦγος ἀγαγῶν δαμαλέων, καὶ λεπτοῖς ἀποδησας καλωδίοις, τὴν παμμεγίθη ἐκείνην λάρνακα, τῇ τοῦ ἐνοικουντος δυνάμει, εὐχόλως εἰλκυσεν ὅπου τὸ τοῦ Αποστόλου ὑπῆρξε θέλημα. Θαῦμα δέ τι θαυμάσιοι συνείπετο μέγιστον, καὶ πολλοῖς ἵσως τῶν ἀμυντῶν τὸν θείων τερατουργιῶν ἀπιστον. Νησίδιον γάρ, Βουλκάνος μὲν λατινοτι, Πυρπνόν δὲ ἀληνιστὶ ὀνομαζόμενον, καὶ πηγὴν ἔχουν υγκτὸς καὶ ημέρας ἀναβράζουσαν, ως μόνον τὴν τοῦ Αποστόλου παρρησίαν ἥσθετο, ἐπειδὴ τῇ ἐγγύτητι,

τὸν Λίπαριν κατέβλαπτε, θείᾳ δυνάμει εὐθέως αποσυρέν, ἐπτὰ σταδίους μακρὰν ὥχετο, τοῦ παρατυρμοῦ, ὡς περ ποταμίου ρέυματος, μέχρι τῆς σήμερον τὸ θαύμα ἀνακηρύττετος. "Ω παραδόξην θαυμάτων! ὡν υπερβαλλόντων τερατουργημάτων! Ποῦ τοιαῦτα ἐν πάσῃ τῇ υφ' ἄλιου διέγυνωσται; Ἐπειδὴ δὲ αὐτήγειρε καὶ περικαλλῆ ναὸν ὃ Ἐπίσκοπος τῷ Ἀποστόλῳ, καὶ ἐν αὐτῷ, ὡς πολύτιμον θησαυρὸν, τὸ μακάριον ἴκενο καὶ σεβόσμιον κατέθετο Λείψανον σὺν τῇ λάρνακῃ, τίς δύναται ἔξειπεν τὰ ἐκεῖσε ὀστηρέαι γινόμενα θαύματα;

"Ἐτῶν οὖν πλείστων παραδραμόντων, ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, ἐν ταῖς ημέραις Θεοφίλου τοῦ Βασιλέως, τοῦ φρουρίου, ἐν ᾧ ὁ Ἀγιος Ἀπόστολος κατέκειτο, διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὰς ἀνομίας ημῶν, υπὸ τῶν Ἀγχρηνῶν συλληφθέντος, καὶ πάσης τῆς υπόσου Λιπάρεως ἀοικήτου διαμεινάσης, ὃ τῆς πόλεως Βενένδου Ἀρχῶν, τὰ ἀποστολικὰ θαύματα ἀναμαθῶν, πίστει ζεούσῃ πρὸς τὸν Ἀγίου κιενθεῖς, ἐκ τῆς Αμαλφινῶν πόλεως ἀνδρας τινᾶς ναυσιπόρους προσκαλεσάμενος, καὶ τούτοις χρηματα ἴκανὰ δεῦναι ἐπαγγελάμενος, ήξιωσεν ἀπελθεῖν, καὶ τὸν πολύτιμον ἴκενον πρὸς αὐτὸν ἀνακοινώσα: θησαυρὸν· ὃ καὶ ἐγίνετο. Ὁ γοῦν ρηθεὶς Ἀρχῶν, ἐκ πολλῶν διαστήματος τῆς θαλάσσης ὡν, τοντε τοῦ τέπου Ἐπίσκοπου, καὶ πολλοὺς ἄλλους τοῦ τε Κλήρου καὶ τοῦ πλείστου λαοῦ συγχεινόσας, πρὸς υπαντὴν ἐξῆλθε τοῦ Ἀποστόλου· οὐ τὸν Ἀγίου Λείψανον ἐν τῇ πόλει Βενένδου ἀγαγὼν, ἐν σεβασμῷ τόπῳ κατέθετο. Ἔνθα καὶ ἕάσεις ἐπιτελῶν ὁ μέγας Ἀπόστολος πᾶσι τοῖς ἐκεῖσε ἐδείχνυτο, εἰς δόξαν τοῦ υπεραγάθου Θεοῦ ημῶν.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀπόστολου Τίτου, Ἐπισκόπου Γορτύνης τῆς κατὰ Κρήτην, μαθητοῦ τοῦ Ἀγίου Ἀπόστολου Παύλου.

Στίχ. Ἰτω παρὸ ημῶν καὶ Τίτω βραχὺς τίτλος,
Τούτου τελευτὴν τὴν ἐν εἰρήνῃ φέρων.

Οὐράνιον δάπεδον λάχες εἴκαδι Τίτ' ἐνι πέμπτῃ.

Τίτος ὁ μακάριος ἐκ Μίνωος τοῦ Βασιλέως Κρήτης εἶλε τὸ γένος, ὡς φησι Ζηνᾶς ὁ Νομικὸς, ὁ τὸν βίου αὐτοῦ συγγραφάμενος, οὐ μέμνηται ὁ Ἀγιος Ἀπόστολος Παύλος. Οὗτος οὖν ὁ μακάριος Τίτος, ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου πολλὴν ἐπιδειξάμενος σπουδὴν εἰς τὴν παρὰ τοῖς Ἑλλησι θαυμαζομένην παιδείαν, ἦδη εἰκοσαετής γεγονὼς, ἀκούει φωνῆς ἀνωθεν ἐνεχθείσης αὐτῷ· Τί τε, λεγούσοντος, δεῖ σε ἐντεῦθεν ἐκδημῆσαι, καὶ τὴν ψυχὴν σου σῶσαι· οὐ γάρ ὅνησει σε τὴν πατεῖσαν αὐτην. Εἴτε δὲ βευλόμενος τῆς αὐτῆς ἀκοῦσαι φωνῆς (ἥδει γάρ τὰς ἐκ τῶν αγαλμάτων διὰ φωνῆς διδειμένας πλάνας)· ἐπισχὼν ἔτι χρόνου μικρὸν, προσετάχθη δὲ ἐραίματος τὴν τῶν Ἐβραίων βίβλου ἀναγνώσαι· καὶ λαβὼν τὴν τοῦ Ησαϊου βίβλον, εὔρε ταύτην τὴν περικοπήν. Ἐγκαίνιζε πρός με νῆσοι πολλαὶ, Ἰαραπήλος ἡ ταῖς ἅπο Κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον (Ἡσ. μέ. 10).

"Ο οὖν Ἀνθύπατος Κονήτης, ὁ καὶ θείος τοῦ Ἀγίου Τίτου, ἀκούσας τὴν τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ σωτῆρον γέννησιν, καὶ τὰς θαυματουργίας, ἀς ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ἐτέροις τόποις ἐποίει, συμβούλους τοὺς πρώτους τῶν ἐν Κρήτῃ λαβὼν, ἀπέστειλε Τίτον ἐν Ἱεροσολύμοις, ὡς ἵκανον ἔντα ἀκοῦσαι τε, καὶ εἰπεῖν, καὶ ἐξαγγεῖλαι τὰ ἀκούσθεντα. Ο δὲ, παραγενόμενος, καὶ θεασαμένος, καὶ προσκυνησάς τὸν Δεσπότην Χριστὸν, διεφεύγει ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ τῶν θαυμάτων τοῦ Χριστοῦ γέγονε θεατής. Εἰδε δὲ καὶ

τὰ σωτῆρια Πάθη αὐτοῦ, καὶ τὴν Ταφὴν, καὶ τὴν Ἀναστασίν, καὶ τὴν θείαν Ἀνάληψιν, καὶ τὴν τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἰς τοὺς Ἀγίους Ἀποστόλους ἐπιδημίαν καὶ καθοδον, καὶ πιστεύσας, συνηριθμήθη τοῖς ἐκατὸν εἷκοσι, καὶ τοῖς τρισχιλίοις, τοῖς πιστεύσασι τῷ Κυρίῳ διὰ τῆς τοῦ Κορυφαίου Πίερου διδασκαλίας. Είτα χειροτονεῖται, καὶ ἀποστελλεται μετὰ Παύλου διδασκειν καὶ κηρύττειν τὸ Εὐαγγέλιον.

Παραγίνεται οὖν μετ' αὐτοῦ εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ εἰς Σελεύκειαν, καὶ Κύπρον, καὶ Σαλαμίνα, καὶ Πάφον. Κακεῖθεν εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας, καὶ εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδείας, καὶ εἰς τὸ Ἰχώνιον, εἰς τὸν Ὄνησιφόρου οίκουν. Είτα εἰς Λύστραν, καὶ Δέρβην, πανταχοῦ σὺν τῷ Απόστολῳ Παύλῳ τὸν τοῦ Θεοῦ λέγον κηρύττων. Ρουστίλου δὲ, τοῦ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβροῦ υπάρχοντος Τίτω, δεύτερον ἀνύουντος χρόνου εἰς τὴν τῆς Κρήτης ἀρχὴν, παρεγένοντο ἐν αὐτῇ Παύλος καὶ Τίτος, ἐνθα Ἐκκλησίαν ἐδείμαντο. Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς Κρήτης, ἤλθον εἰς τὴν Ασίαν· κακεῖθεν συνεκδημεῖ τῷ Παύλῳ μέχρι τῆς εἰς Ρώμην αὐτοῦ υπὸ Νέρωνος ἀναιρέσεως.

Τὸ δὲ ἐντεῦθεν, υπέστρεψεν εἰς Κρήτην, κακεῖσε ἐπισκόπους καταστήσας καὶ πρεσβυτέρους, καὶ ἐν αὐτῇ ἀποστολικῶς διαπρέψας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Ὁ δὲ σύμπας τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνος γέγονεν ἐτη τέσσαρα καὶ ἐνευηκόντα· ἦν γάρ ἐτῶν εἴκοσιν ὅτε ἐκ Κρήτης παρεγένετο εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἐως τῆς Ἀναληψίας τοῦ Κυρίου ημῶν Ἱησοῦ Χριστοῦ ἐτέλεσεν ἥντα ἐνιαυτὸν, καὶ διέτριψεν ἐτέρους δέκα, καὶ χειροτονηθεὶς Ἀπόστολος υπὸ τῶν κορυφαίων Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, διείνυσε κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον ἐτη δέκα καὶ ὅκτω· καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ημίσοις, ἐτη ἐξ· καὶ ἐν τῇ πατρὶ δὲ ἐτη λαζ· ἐκ δὲ τούτων ὁ τῶν εἰρημένων ἐτῶν ἀριθμὸς συγκεφαλαιοῦται.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τῷ Ἀγίῳ Πατέρῳ ημῶν Μηνᾶ, Ἐπιφανίου, Γενναδίου, καὶ Ιωάννου, Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ο κόσμους ἐκλέλοιπε τῆς Ἐκκλησίας.

Μηνᾶς γάρ ἐκλέλοιπεν ἐκ τῶν ἐνθάδε.

Στάσας τελευτῆς Ἐπιφανίου μέθη,
Κεῖται τραπεῖς εἰς ὑπνον εὐθὺς τῷ κάρῳ.

Ἐπιφανίῳ, Γενναδίῳ ποιμέσι
Χριστοῦ, Ιωάννη τε ὑμνον προσφέρω.

Ο μακάριος Μηνᾶς, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, Πρεσβύτερος ἦν τῆς ἐν Κωνσταντινούπολει Ἀγίας Ἐκκλησίας. Προεβληθη δὲ Ἀρχιεπίσκοπος υπὸ Ἀγαπητοῦ Παπα Ρώμης, ἀνελθόντος εἰς Κωνσταντινούπολει· δέ, "Αιθιμον τὸν αἱρετικὸν, τὸν ἐκ Τραπεζοῦντος εἰς Κωνσταντινούπολιν υπὸ τῶν αἱρετικῶν μετατεθίντα, καθηρηκώς, τὸν μακάριον κεχειροτόνηκε Μηνᾶν. Καλῶς οὖν οὗτος ιθύνας τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὸ τουτού ποίμνιον ἐπαυξήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμητε. Συνεορταζοντας δέ καὶ οἱ πορρόπιθίντες Ἀγιοι Πατέρες.

Ταῖς τῷ Ἀγίῳ σκ πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ημᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀγ. Βαρθολ. Ωδὴ ζ. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Μωρανθεῖσαν τῇ κακίᾳ Παναοΐδιμε, τὴν ἀνθρωπότητα, νοστίμῳ ἀλατι, ἕαστω τῷ

λόγων σου, καὶ ψάλλειν ἐπεισας· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ. **O**ὐρανὸς ὡς ὑψηλότατος γενόμενος, δόξαν Θεοῦ νοητῷς, ὑψηλοτάτῃ φωνῇ, κηρύττεις ὡς ἔνθεος, Μάκαρ Ἀπόστολος, ὡς ιραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Tραχτὸν τῆς θείας χάριτος ἴματιον, Μάκαρ ἐνέδυσας, τοὺς γυμνωθέντας τὸ πρὶν, κακίᾳ τοῦ ὄφεως, καὶ ψάλλειν ἐπεισας· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ. **Θεοτοκίον.**

Pροστασίαν σε καὶ τεῖχος καὶ ἀντίληψιν, καταπλουτίσαντες, Θεογεννήτορ αἶγνῃ, οἱ δοῦλοι σου πάντοτε, πίστει, βοῶμεν σοι· Χαῖρε γέφυρα, ἥ πρὸς Θεὸν μετάγουσα, τοὺς ἐκ γῆς εὐλογημένη.

Τοῦ Ἀγίου Τίτου. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Mέαν Θεότητα ὑμνεῖν, μίαν κυριότητα σέβειν, Τίτος διδάσκων τοὺς βροτοὺς, πολυθέου μανίας ἀπάλλαξεν, εὔσεβῶν ἀνακράζοντας· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἰ.

Nενεκρωμένη τῇ ψυχῇ, ἄψυχον οἱ σέβοντες ὕλην, τὸν νεκρωθέντα δὶς ἡμᾶς, ζωοδότην Θεὸν κατενόησαν, ὑπὸ σοῦ παιδευόμενοι, Μαθητὰ καὶ μυστολέκτα τῶν ἀπορρήτων.

Ω's ἀληθείας ὑπουργὸς, ψεῦδους καθαιρέτης ἐφάνης· καὶ ὡς τοῦ Παύλου μαθητὴς, διωγμοὺς καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, σὺν αὐτῷ μελπων "Ἐνδοξε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἰ." **Θεοτοκίον.**

Pεποικιλμένη ἀρεταῖς, τῷ Παμβασιλέως παρέστης, ἐκ δεξιῶν τῷ ἐκ τῶν σῶν, σαρκωθέντος αἵματων Ἀνύμφευτε, ἐκτενῶς ἰκετεύσα, λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἡμᾶς ἀνάγκης.

Τοῦ Ἀγ. Βαρθολ. Ὥδη ἡ. Παιᾶς εὐαγεῖς.

Pείθραις προσκλυζόμενος ἐνθέοις, Ἐδὲμ ποταμὸς ὡς ἐκπεπόρευσαι, ἄρδων τὴν ὑφῆλιον, ταῖς διδασκαλίαις σου, καὶ τὰ τῆς πλάνης ὕδατα, ξηραίνων χάριτι, καὶ ιράζων· Τὸν Σωτῆρα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψυχοῦτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

O' Λόγος ὡς θεῖον θεολόγον, τὰ λόγου ἐπέκεινα μυήσας σε, βέλος ὡς σωτήριον, κόσμῳ ἔξαπέστειλε, κατατιρώσκων σύστημα, δυσμενὲς "Ἐνδοξε, καὶ σωζῶν τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας, καὶ ὑπερψυχοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς οἰῶνας.

Sταλάζον ὡς ὄρος ἀνεφάνης, τὸν θεῖον γλυκασμὸν Ἀξιοθαύμαστε, θάλασσαν διέσχι-

σας, τρίβον μετά θάνατον, ταῖς θεϊκαῖς δυνάμεσι προσπεραιούμενος, τὰ ταύτης ἀποντίστως πελάγη, σὲ δορυφορούντων, γενναίων Ἀνθειοφόρων.

Θεοτοκίον.

Tοὺς νόμους τῆς φύσεως λαθοῦσα, καὶ τικτεῖς καὶ μένεις ἀειπάρθενος· Λόγον γάρ ἐκύπησας, ἀνθρωπὸν γενόμενον, ὑπερβολῇ χρηστότητος, ὡς πάντες ιράζομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψυχοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀγίου Τίτου. Ὁ αὔτὸς Είρμος.

Pάνισιν αἵματων σου ἐσθέσθη, τὸ πῦρ τῆς ἀπάτης τὸ ἀλλότριον νόσον ἐδιώγθησαν, δαίμονες ἡλάθησαν, τῇ πρὸς Θεὸν δεήσει σου, Τίτε Ἀπόστολε· διό σε ὡς θεράποντα θεῖον, τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ ἀνευφημοῦμεν.

O'λος τῷ Θεῷ, ἱερωμένος, καὶ θείας ἡγλαΐσμενος Τίτε χάρισι, Λόγον τὸν σωτήριον, πᾶσι διετράγωσας, τὸν ἀλογίας πάνσοφε, ἥμᾶς ρύσαμενον, τοὺς πίστει ἀληθεῖ εὐλογηγντας, καὶ ὑπερψυχοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Fωτὸς καθαρώτατον δοχεῖον, ἐγένου κατωφωτίσας τὴν ὑφῆλιον, θείοις αἵμαρύγμασι, Τίτε ἀξιάγαστε· καὶ αἷμαυρώσας ἐνστασιν, παρανομούντων ἐχθρῶν, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε ἐβόας, καὶ ὑπερψυχοῦτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Pομφαία ἥ πάλαι στρεφομένη, τὰ γῶτα παρθένε γῦνας δίδωσι, Λόγον ὅτι ἐτεκες, σάρκα περικείμενον, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι κατανοούμενον· ὃν τρέμουσιν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, καὶ δοξολογοῦσι βροτοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμος.

- **P**ειδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τέκνος τῆς θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τῇ οἰκουμένην ἀπασταν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψυχτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀγ. Βαρθολ. Ὥδη Ν'. Ἀπας γηγενής.

A"γει ἐορτὴν, τῇ μνήμῃ σου σήμερον, τῶν Ἀποστόλων χορὸς, Μάρτυρες ἀγαλλονται, καὶ τῶν Δικαίων πάντων τὰ πνεύματα· οἱ δὲ πιεσοὶ τοῖς ὑμνοῖς σε καταγεραίρομεν, καὶ βοῶμεν· Πάσης ἡμᾶς θλίψεως, Μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ ἀπολύτρωσαι.

Tρὸ διὰ Σταυροῦ, μακάριον "Ἐνδοξε τέλος δεξάμενος, σύμμορφος γεγένησαι, τῶν πανημάτων τοῦ Διδασκάλου σου, καὶ κοινωνὸς λαμπρότητος, καὶ θείας δόξης αἱ, σὺν Ἀγγέ-

λοις τούτῳ παριστάμενος, καὶ ἀρρήτου φωτὸς
ἀξιούμενος.

Hπλησιφαῖς, καὶ εὖσημος μνήμη σου, ἥμιν
ἐπέλαμψε, ἀπαντας φωτίζουσα, Χριστοῦ
αὐτόπτα Βαρθολομαῖε σοφέ· ἐν ᾧ παρακαλοῦ-
μέν σε, μνήσθητι πάντων ἡμῶν, ἐναντίας πάσης
περιεάσεως, ταῖς εὐχαῖς σὺ ἡμᾶς ἐκλυτρόμενος.

Θεοτοκίον.

Nέκρωσον ἡμῶν, σαρκὸς τὰ φρονήματα,
Θεοκυῆτορ ἀγνή· στῆσον τῶν παθῶν ἡ-
μῶν, τὴν καταιγίδα, παῦσον τὸν κλύδωνα, καὶ
λογισμοῖς ὄχυρωσον ἐνθέοις ἀχραντε, τὰς καρ-
δίας πίστει τῶν τιμώντων σε, προστασία ἡμῶν
ἀκαταίσχυντε.

Τοῦ Ἀγίου Τίτου. Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

O"λην σὺ τὴν πρὸς τὸν Λυτρωτὴν ἀγάμενος,
καὶ ἀγάπην καὶ πεποιθησιν, ἔλκει συνέκ-
δημον δὲ Παῦλος, σὺν σοὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον,
τοῖς ἔθυεσι κηρύττων Ἀπόστολε· ὅθεν σὺν τού-
τῳ σε γεραίρομεν.

Nόσους ἐκδιώκεις τῶν πιστῶν, δαιμόνια, ἀ-
πελαύνεις θεία χάριτι, Κρήτης δὲ μέγας
πολιούχος, πρωτόθρονός τε ταύτης δὲ ἔνθεος,
φωστὴρ δὲ διαυγῆς καὶ οὐράνιος, Τίτε θεόφρον
ἀξιάγαστε.

O'ς ἥλιος ἐλαμψεν ἥμιν ἡ μνήμη σὺ, φρυκτω-
ρίαις ταῖς τοῦ Πνεύματος, ὅλη φαιδρῶς
ώραιοσμένη, τὰ νέφη τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα·
ἥν πίστει τοὺς τελοῦντας διάσωζε, Τίτε παμ-
μάκαρ ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Sειρὰς τῶν πταισμάτων μου Ἀγνὴ διάλυσον,
μεσιτείᾳ σου πανάμωμε· λῦσον τὸ σκότος
τῆς ψυχῆς μου· τὸν σάλον τῶν παθῶν μου κα-
τεύνασον· τοὺς μάτην πολεμοῦντάς με σύντρι-
ψον· σῶσόν με σῶσον Ἀειπάρθενε.

Ο Είρμος.

Eὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
Θεοτόκε τῷ τῆς ιυοφορίας βλαστήματι, τῷ
κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀγίου Βαρθολομαίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Tὴν ἱερὰν κατάθεσιν, τοῦ σεπτοῦ σου Λει-
ψάνου, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, ἑορταῖον-
τες πόθῳ, ἀνευφημοῦμέν σε πίστει· ἐξ Ἐώας
γάρ μαίκαρ, πρὸς νῆσον τῆς Αιπάρεως, παρα-
δόξως ἐκπλεύσας, ταῖς θαυμασταῖς, σοῦ πο-
ρείαις ἀπασαν τὴν Ἐσπέραν, ἐφώτισας Ἀπό-
στολε, τοῦ Χριστοῦ θεοκήρυξ.

Τοῦ Ἀγίου Τίτου, ὅμοιον.

Mυστα τῆς θείας χάριτος, καὶ Ἀπόστολε
Τίτε, σὺν Παύλῳ τῷ θεόφρονι, πρέσβευε
τῇ Τριάδι, ὅπερ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ ἥμιν
τοῖς τελοῦσι, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ σὲ
πόθῳ τιμῶσι, τῶν δυσχερῶν, καὶ πταισμάτων
λύσιν καὶ σωτηρίαν, καὶ δόξαν καὶ λαμπρότη-
τα, οὐρανῶν Βασιλείας. Θεοτοκίον.

Sὺν ἀσωμάτοις τάξεσι, σὺν Μαρτύρων χο-
ρείαις, σὺν Ἀποστόλων τάγμασι, σὺν
Προφήταις καὶ πᾶσι, Δικαίοις ὡς Θεομῆτορ,
ἀνυμνοῦμέν σε Κόρη· καὶ γάρ Θεὸν ἐγέννησας,
τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, διὰ Σταυροῦ, καθελόντα
Ἄδου τὴν τυραννίδα, καὶ σώσαντα πανύμητε,
ἄπαν βρότειον γένος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἴστωμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τέσσαρα.

"Χος δ'. "Εδωκας σημείωσιν.

Hεῖον ἐπαφῆκέ σε, ὡς ποταμὸν παμμακά-
ριστε, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὅδατα
ξηραίνοντα, τῆς πολυνθεῖας, ἀρδοντα τὸν κόσμον,
ρείθροις ἐνθέων διδαχῶν, Βαρθολομαῖε καὶ κα-
τακλύζοντα, τῆς πλάνης τὰ ζιζάνια, καὶ τῶν
δεινῶν ἐξαιρουμένον, τοὺς πιστῶς πειθομένους
σοι, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε.

H"λιον καθάπερ σε, Ἀνατολῆς ἐξόρμωμενον,
καὶ πρὸς Δύσιν δυόμενον, πορείαις ἀοί-
διμε, ταῖς ἐπὶ ὅδατων, σαφῶς γενομέναις, ἐπε-
γνωκότες οἱ πιστοὶ, τῆς παραδόξου ἐπιδημίας
σου, ἀνάμνησιν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦμεν γεραί-
ροντες, τὰ πολλά σου θαυμάσια, τοῦ Κυρίου
Απόστολε.

Nεκρὸς ἐπιτύμβιος, θαλασσοπόρος γεγένη-
σαι, ἐξ Ἐώας ὁρμώμενος, σὺν Μάρτυσε
πάνσοφε, καὶ πρὸς Δύσιν φθάνων, ὅδυτε φωσ-
φόρε, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, Βαρθολο-
μαῖε θεομακάριστε· ἐν ᾧ ἀναπαυσάμενος, πᾶ-
σι τῶν κόπων ἀνάπαυσις, καὶ δεινῶν ἀπολύ-
τρωσις, θαυμαστῶς ἐχρημάτισας.

Hείαις ἀναλάμψει, καταυγασθεὶς τὴν δια-
νοιαν, ὡς ἀκτὶς συμπεπόρευσαι, ἥλιῳ
φωτίζοντι, τὰ ἐσκοτισμένα, Παύλῳ θείῳ Τίτε·
καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς βαθυτάτης
νυκτὸς ἀπήλλαξας· διό σε μακαρίζομεν, ὡς
Ιεράρχην θεόληπτον, ὡς Ἀπόστολον ἐνθεού,
πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Δόξα, ἔχος πλ. α.

Hσοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναίδιος Λόγος τοῦ
Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη;
τὰ εὔμορφα ιλήματα, ὅμεῖς ἐστε πανεύφημοι

Α'πόστολοι, οί τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, καὶ τερπνὸν, ἐν τοῖς ιλαΐδοις ὑμῶν φέροντες· ὃν οἱ πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς εὐφρόσυνον. Βαρθολομαῖε θεόληπτε, καὶ Τίτε καύχημα, τῆς Κρήτης, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.
Ἐις τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθ. ἀ. Ἐπιστ.
Α'δελφοί ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους.
Ζήτει Κυριακῇ Δεκατῇ.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.
Εἰπεν ὁ Κύριος· Υμεῖς ἔζε τὸ φῶς τοῦ Κόσμου.
Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν.

ΤΗ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ
καὶ Ναταλίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἐις τὸ, Κύριε ἐκέντρα, ἵστωμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυριν.
Tὴν υπέρτιμον ἀθλητιν, τὰ γενναῖα παλαισματα, τῶν Μαρτύρων ἔνδοξε θεασάμενος, αὐτομολεῖς πρὸς τὰ σκάμματα, ἀνδρείωφρονήματι, ἀφειδήσας τῆς σαρκὸς, δὶ αὐγάπην τὴν ἔνθεον· ὅθεν ἥνυσας, τοὺς γενναίους ἀγῶνας, ταπείνωσας, τὴν ὄφρυν τοῦ ἀντιπάλου, Α'δριανὲ καρτερώτατε.

Tαῖς εἰρήταις συγκλειόμενος, τοῖς βουνεύροις τυπτόμενος, τοῖς ιλοιοῖς ἀοίδιμε βαρυνόμενος, καὶ τοῖς μοχλοῖς συνθλεόμενος, σὺν πλείσι Μάρτυρι, σὺν αὐτοῖς τῶν ἀγαθῶν, σύρανίων ἐπέτυχε, ἐπαλείφουσαν, τὴν ὄμόζυγον ἔχων Ναταλίαν, τὴν Θεῷ πεποθημένην, Α'δριανὲ γενναιότατε.

Tὸν Ἀδάμ ἡ ὄμόζυγος, Παραδείσου ἐξώρισε, συμβουλίᾳ ὄφεως· Ναταλία δὲ, Ἀδριανὸν πρὸς Παραδείσον, πανσόφως εἰσῆγαγεν, ἱερᾶς προσλαλιαῖς, νουθετοῦσα διδάσκουσα, τὰ ἐπίπονα, τῆς ἀθλήσεως φέρειν οὐρανίους, ἀντιδόσεις προξενοῦντα, καὶ αἰωνίζουσαν εὔκλειαν.

Δόξα, Ὅχος αἱ. Ἐφραὶμ Καρίας.
Zῆλος ἀνδρὸς εὔσεβοῦς, εἴλκυσε γυναῖκα θεοφιλῆ, πρὸς παραίνεσιν φαιδράν. Ἀδριανὸς γάρ ὁ πανάριστος, Ναταλίας τῶν ρημάτων ὑπαχθεὶς, ἀθλήσεως τὸν δρόμον ἐκτετέ-

λεκεν. "Ω γυναικὸς θεοφιλῆς! οὐχ ὡς γάρ Εὕατῷ Ἀδάμ ἦνεγκε φθοράν, ἀλλὰ ζωὴν ἀληκτον τῷ συζύγῳ προεξένησε. Ταύτην σὺν τῷ ἀνδρὶ ἐπαινεῖτες, βοήσωμεν Χριστῷ· Δός ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς πρεσβείαις τῷ Ἄγιων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τῷ οὐρανίων ταγμάτων.

Eἰκ τῆς ἀγίας εἰκόνος τῆς σῆς Πανάχραντε, Εἰάσεις ιαμάτων, χορηγοῦνται αὐθόνως, τοῖς πίστει προσιοῦσιν· ὅθεν ιάμοι, τὰς ασθενείας ἐπίσκεψαι, καὶ τὴν ψυχὴν μου ἐλέησον αὐγαθή, καὶ τὸ σῶμά μου θεραπευσον.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Sε ἐτὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα ἐπὶ τοῦ ἔυλου Σωτῆρ, η σὲ ἀγνῶς τεκοῦσα, ὡς ἐώρα Θεέ με, θρηνοῦσα ἀνεβόα· Τέκνον ἐμὸν, φῶς τῷ κόσμῳ γλυκύτατον, πῶς ἐπὶ ἔυλου ὅρῳ σε τοῦ σταυρικοῦ, ὡς ιακοῦργον ἀναρτώμενον.

Ἐις τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

* Ήχος αἱ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Pορφύραν ἐξ αἵματος τοῦ σοῦ, Μάρτυς κατεφοίνιξας, στολὴν μεθ' ἡς τῷ Δεσπότῃ σου, ως ἡ ὑπόσχεσις, νῦν συμβασιλεύεις, ἀθλων ταῖς λαμπρότησι, καὶ θείαις καλλοναῖς σεμνυγόμενος. Χριστὸν ἴκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Aδριανὲ Μάρτυς τὰς ὄδούς, τῶν παθῶν ἐξειλινας, τῷ σωτηρίῳ αὐγόμενος, δρόμῳ πανεύφημε· καὶ πρὸς τὰς ἀφθάρτους, μονὰς κατεσκήνωσας, σὺν πᾶσι τοῖς Χριστῷ πειθαρχήσασι· μεθ' ᾧν ἴκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἅγιοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Qυαῦμα καινὸν καὶ ἀληθῶς, μέγα· καὶ παράδοξον! πῶς Ναταλία ἡ παίστοφος, τὸν ταύτης σύζυγον, πείθει ὑπομεῖναι, ἐίφη κατατέμνονται; τίς εἰδέ τι τοιχιον; τίς ἥκεσεν; ὅν περ ἐκέντητο, ὀφθαλμὸν βίᾳ πρὸς θάνατον, ἐπεπόθει, προδοῦναι σωτήριον.

Δόξα, Ὅχος πλ. β'.

Qυεῦγος ἄμωμον, καὶ ἐκλεκτὸν, τῷ Κυρίῳ· ὡς πεποθημένη δυάς, καὶ πεφιλημένη Χριστῷ! ὡς συζυγία ἀρίστη καὶ μακαρίᾳ! Τίς οὐκ ἐκπλαγῇ ἐν τούτῳ ἀκουτισθεῖς, τὰς τούτων ὑπὲρ ἀνθρωπὸν πράξεις! πῶς τὸ θῆλυ ἡνδρίσατο κατὰ τοῦ πικροῦ τυράννου, καὶ τὸν ταύτης σύνευνον ἐνεύρωσε, μὴ ὑπενδοῦναι τοῖς δεινοῖς, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πίστεως ἐλέσθαι, τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν; "Ω θεοπλάκωρήματων Ναταλίας τῆς σοφῆς; ὡς παραμέστεων,

νείων, τοὺς οὐρανοὺς διασχουσῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν θρόνον τοῦ μεγάλου Βασιλέως Ἀδριανὸν τὸν ἔνδοξον γνώριμον καταστησασῶν! Αλλ' ὡς ξυνωρὶς ἀγία, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Θεῷ ἴκετεύσατε, τῶν ἐκ πόθου τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν, πειρασμῶν ρύσθηναι καὶ πάσης θλίψεως. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀμπελος.

"Η Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ο'ρῶσά σε δαυρύμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, αὐτεβόα. Τὶ τὸ ξένον ὃ ὄρω, μυστήριον Υἱός μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ ιρεμάμενος, ζωῆς χαρηγέ;

Ἀπολυτίκιον, "Ὕγος γ'. Θείας πίστεως.

Α'ναφαίρετον ὄλβον ἡγήσω, τὴν σωτήριον πίστιν τρισμάκαρ· καταλιπών τὴν πατρώαν αὐτεβειαν, καὶ τῷ Δεσπότῃ κατ' ἵχνος ἐπόμενος, κατεπλουτίσθης ἐνθέοις χαρίσμασιν. Αὐτοις ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἴκετευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

"Ωδὴ α. "Ὕγος πλ. β'. "Ως ἐν ἡπείρῳ.

Ε'ν τῇ νυκτὶ με τοῦ βίου ὑπνῷ δεινῷ, συσχεθέντα πράξεσι, μετανοίας πρὸς τὸ φῶς, ὁ Θεός ἔξεγειρον εὐχαῖς, τῶν Μαρτύρων σου Χριστὲ, ἵνα δοξάζωσε.

Α'πὸ χειλέων σταζόντων τὸν γλυκασμὸν, τῆς ἐνθέου γνώσεως, γλυκανθεὶς Ἀδριανὲ, τὸν ἴὸν εξήμεσας τῆς πρὸν, αἴγνωσίας ἀληθῶς θεομακάριστε.

Α'νατολῆς λαμπροτέραν ἡλιακῆς, τὴν ψυχὴν ὡς ἔχουσα, τῆς ἀθλήσεως πρὸς φῶς, συνωνεῖς ὄμοζυγον τὸν σὸν, Ναταλία, γυναῖκῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Τὸν σεαυτῆς δεξαμένη Δημιουργὸν, ὡς αὐτὸς ἡθελησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρὸς, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνὸν, τῶν κτισμάτων, ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

"Ωδὴ γ. Οὐκ ἔστιν "Ἄγιος ὡς σύ.

Δεσμὰ φυγὰν εἰδωλικῆς, ματαιότητος Μάρτυς, συνεδέθης τῷ πόθῳ, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· καὶ τοῖς δεσμοῖς τῶν αὐτοῦ ἀθλοφόρων, χαύρων ἔκοινωντας.

Mοχλῷ τὰ σκέλη σιδηρῷ, συνθλατόμενοι πάντες, Ἀθλοφόροι Κυρίου, ἀσεβείας τὰ ὄστα, ὑπομονῆς τῷ μοχλῷ, καὶ ἀνδρείας, ὅντως συνετρίψατε.

Pυρὶ ἀγάπης θεῖκῆς, τὴν ψυχὴν φλεγομένη, τοῦ συζύγου ἐξηψας, τὸν ἔρωτα εἰς Χριστὸν, τὸν πόθον τὸν τῆς σαρκὸς, Ναταλία, τέλεον μισήσασα. Θεοτοκίον.

Tοῦ θείου τόκου σου Ἀγνὸν, πᾶσαν φύσεως ταξίν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ· καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος. Ο Είρμος.

Oύκ ἔστιν "Άγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ψώσας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Καθισμα, "Ὕχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Tῶν Μαρτύρων τοῖς πόνοις περιπλακεῖς, καὶ ἀνδρείως τῇ πίστει καθοπλισθεὶς προθύμως αὐτεθηκας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ τοῦ ἔχθροῦ κατέβαλες, τὸ θράσος τῇ χάριτι, Αὐτοις ἀπαμάκαρ, Χριστοῦ Μάρτυς ἔνδοξε· ὅθεν Ναταλία, ἐναθλοῦντα ὄρωσα, ἐπήλειψε λόγοις σε, σωτηρίοις πανεύφημε. Διὰ τότο βοῶμένσι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Pαναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μητὸς πάθη τὰ χαλεπά, θεράπευσον δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὡν ἐπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἀθλιός. Οἵμοι! τέ ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ "Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μου γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δοῦλός σου ἄχραντε.

Η Σταυροθεοτοκίον.

Tὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως ὑψούμενον, θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· "Ο μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλαγχνα μου φλέγονται, ὄρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἦν περ ὑπομένεις, διὰ σπλαγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλεούς ἡ ἀβύσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι τούτην, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν τοῖς δύλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου· πίστει, τὰ θεῖα παθήματα..

Ωδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Xριστὸν οἱ Μάρτυρες, ἵσχὺν τιθέμενοι, τὸ ἀνίσχυρον θράσος τῶν διωκτῶν, ὅντως κατεπάτησαν, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, οὐρανόθεν ἐκομίσαντο.

Ωἶκείοις αἷμασι, στολὴν ἔξυφανας, σεαυτῷ ἀφθαρσίας ἀποθαλὼν, τῆς φθορᾶς τὸ ἔνδυμα· καὶ τῷ Θεῷ Ἀδριανὲ, μετὰ δόξης νῦν παρίστασαι.

Iχῶρσι πάντοθεν, περιρρέομενον, τῶν Ἀγίων τὸ αἷμα, μύρον Θεῷ, ὅντως προσενήνεκται, τὴν σηπεδόνα τῆς πλάνης, ἐκκαθαῖρον κρατιότατα.

Δολίοις ρήμασιν, ὅδαμ πεπλάνηται, τῆς συζύγου· τοῖς σοῖς δὲ Ἀδριανὸς, πλάνης ἀπαλλάττεαι, καὶ πρὸς Παράδεισον χαρᾶ, Ναταλίᾳ εἰσοικίζεται. Θεοτοκίον.

Ω's ὅντως ἀφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεποῦς, πέφυκε κυήσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ἀειπάρθενε μυστήρια.

Ωδὴ ἡ. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Δεκὰς διπλῆς τῶν Ἀθλητῶν, σὺν ἀπλῇ τριάδι τῷ Χρισῷ, νῦν συνδεόμενοι ἔλυσαν, δέσιν ἀσεβίας ὅντως ἀνίσχυρον, ἵσχυς τῆς Τριάδος οἱ γενναιότατοι.

H"λιος ὥσπερ μέσον ἐστώς, ἀστρων φαεινῶν Ἀδριανὲ, τῶν σῶν συνάθλων ἀπήραψας, φέγγος εὐσεβίας, τῆς ἀσεβίας ἀχλὺν, διώξας καὶ φωτίσας κόσμου τὰ πέρατα.

Δρόσος ρημάτων σου τῶν σεπτῶν, ἵμα τῶν πόνων ἀληθῶς, τοῦ σοῦ συζύγου γεγένηται, ἀπογενομένων τῇ τῷ κρειττόνων στοργῇ, θεόφρον Ναταλίᾳ, Μαρτύρων σύσκηνε.

Θεοτοκίον.

Tοὺς Θεοτόκους σὲ ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθή, ὑμολογοῦντας διάσωσον· σὲ γάρ προσασίαν ἀκαταμάχητον, κεκτήμεθα, τὴν ὕντως Θεογεννήτριαν.

Ωδὴ σ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Xριστὸς κυβερνώμενοι, τῇ παλαίμῃ ἀβλαβῶς, τῆς ἀθείας πέλαγος, διῆλθετε καὶ ὄρμῳ τῷ γαληνῷ, τῆς ἄνω λαμπρότητος, Ἀθληταὶ τῷ Κυρίου προσωριμίσθητε.

Ω's ἄνθη μυρίζουσι, τῶν ἀγώνων σου σοφὲ, τὰ ὑπὲρ φύσιν ἐπαθλα· καὶ γάρ Θεοῦ ἐδείχνης Ἀδριανὲ, εὐῶδες θυμίαμα, τῷ πυρὶ τῷ γαστίνων πυρπολούμενος.

Tῷ καλλει τῆς πίστεως, ἡ ἀγία σου ψυχὴ, ὡραῖσμένη πάνσεμνε, καὶ τὸ καλλος

ζητοῦσα ὡς ἀληθῶς, Χριστοῦ τὸ ἀμήχανον, Ναταλίᾳ τοῦ πόθου οὐ διήμαρτες.

Θεοτοκίον.

H' πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μη, τὸν ἀστατον καὶ δεινὸν, κατεύνασσον τάραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Ὥ Ιερός.

Tοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψηλένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ οἰλυδωνι, τῷ ευδίω λιμένι σὺ προσδραμὼν, βοῶσοι· Ἀναγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον. Ἡγος δ'. Επεφάνης σήμερον.

Gυναικὸς θεόφρονος, τοὺς θείους λόγους, ἐν καρδίᾳ θέμενος, Ἀδριανὲ Μάρτυς Χριστοῦ, ἐν ταῖς βασάνοις προσέδραμες, σὺν τῇ συζύγῳ, τὸ στέφος δεξάμενος. Ὁ Οἶκος.

Kαιρὸς ἐπέστη τοῖς πιστοῖς, χαρμόσυνος ἡμέρα Ἀδριανοῦ τοῦ θείου· ἐνθέως εὐφρανθῶμεν, ἀναβοῶντες πρὸς αὐτόν· Μάρτυς τοῦ Κυρίου, ὁ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν σαφῶς ἀγωνισάμενος, καὶ στέφος οὐρανόθεν δεξάμενος τῆς δικαιοσύνης, ἀπὸ πάστης ἐπηρείας τοῦ σὸλοτρίζημᾶς ρῦσαι πάντας· ἵασίν τε ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἐξαπόστειλον ἡμῖν· καὶ τὴν κηλīδα πᾶσαν τοῦ νοὸς ἐκκάθαρον οὐρανόθεν, σὺν τῇ συζύγῳ τὸ στέφος δεξάμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνὴ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Στάχοι.

Ἀδριανοῦ τέμνουσι χεῖρας καὶ πόδας, Χεῖρες πονηρῶν, ὡν φονοδρόμοι πόδες.

Ἐν τῷ βίῳ σύνευνος, ἐν δὲ τῷ πόλῳ, Ἀδριανῷ σύσκηνος ἡ Ναταλία.

Ἀδριανὸς τμῆτη χεῖρας πόδας εἰκαδὶ ἐκτῇ.

O" Μάρτυς Ἀδριανὸς, καὶ Ναταλίᾳ ἡ αὐτοῦ γαμετῆ, ὑπῆρχον, ἐκ πόλεως Νικομηδίας. Ἐν ίτη δευτέρᾳ οὖν περιόδῳ τοῦ Μαξιμιανοῦ, συνελήφθησαν ἀνδρες Χριστιανοὶ τὸν ἀριθμὸν εἰκοσιτρεῖς, οἱ ἐν τοῖς σπηλαίοις ἐκρύπταντο, καὶ πλείστοις αἰκισμοῖς ὑπεβλήθησαν. Τούτους ἦρώτησε, πρὸ τοῦ μαρτυρῆσαι, ὁ Ἀδριανός· Ἄντι βίτιος οὐφίστασθε τὰς ἀνυποίστους ταῦτας καὶ δεινὰς τιμωρίας; Αὐτῶν δὲ ἀποκριθέντων· Ἰνα κερδήσωμεν τὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ ητοιμασμένα ἀγαθὰ τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχουσιν, οὔτε ἀκοὴ ἀκούσαι, οὔτε λόγος δύναται, παραστῆσαι· εὐθὺς ὁ μακάριος Ἀδριανὸς, ὑπὸ τῆς θείας χάριτος κατανυγεῖς, τοῖς ταχυγράφοις εἰπε συντάξαι καὶ αὐτοῦ τὸ ὄνομα μετὰ τῶν Χριστιανῶν· ἡδέως γὰρ, εἴη, συναπεθανοῦμαι αὐτοῖς. Τῶν δὲ καὶ γραψάντων, καὶ σιδήροις

αὐτὸν ἀσφάλισαρένων, ως ἔγνω ταῦτα ἡ Ναταλία, δι’ ἄλλο τι οὐλληφθῆναι αὐτὸν οἰηθεῖσα, καὶ γενομένη περιπαθής, εἰτα τὴν αἵτιαν μαθοῦσα, φυιδρὰν περιβαλλομένην στολὴν, εἴπι τὸ δεσμωτήριον ἔσπευσεν. Εἰσελθοῦσα δὲ, τὰ περικείμενα κλεία τῷ Ἀγίῳ ἥδεως κατασπάζετο· ἐμακάριζέ τε αὐτὸν τῆς προθυμίας, καὶ αἰσαλευτον πρὸς τὰς ἐπιφορὰς τῶν βασάνων μένειν παρηνει, καὶ τους σὺν αὐτῷ Ἀγίους παρεχάλει. Ὅπερ αὐτοῦ εὔχεσθαι.

Ἄλλα τότε μὲν, παραίνεις τοῦ Μάρτυρος Ἀδριανοῦ, ἡ Ναταλία εἰς τὸν ἑαυτῆς ὑπέστρεψεν οἰκουν. Μετ’ ὅλιγον δὲ, εἰσαγωγῆς αὐτῷ μεθ’ ἡμέραν πρὸς τὸν τύραννον ἐλπιζομένης, συνταξάμενος τοῖς ἐν φρουρᾷ Ἀγίοις, καὶ μισθίου τοὺς τοῖς φυλάσσουσιν, ἀπῆλθε μηνύσας τῇ Ναταλίᾳ, ὅπως ἐπιστῇ τῇ τελειώσει αὐτοῦ. Ἡ δὲ, λογισαμένη, δείσαντα αὐτὸν τὰς βασάνους, ἀπομόσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ τῆς φρουρᾶς ἀφεθῆναι, τὴν θύραν ἀπέκλεισε κατ’ αὐτοῦ, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀξιονοιν ὀνειδίζουσα, καὶ φλόψυχον καὶ δειλὸν ἀποκαλοῦσα, καὶ τῆς φενερᾶς ἀναμιμνήσκουσα ἀπελῆς, τὸν ὁ Χριστὸς τοῖς αὐτὸν αἴθετούσιν ἥπειλησε· καὶ ἑαυτὴν αὐλίαν ἀποκαλοῦσα, ὅτι οὐδὲ ἐν ἡμέρᾳ ὅλῃ γαμιτὸν Μάρτυρος κληθῆναι παρέμεινεν αὐτῇ, ἀλλὰ τὴν ἐλπισθεῖσαν μακαριώτητα αἴθρου ἐπαναστᾶσα πέθεν διεδίξατο δύσκλεια. Ός δὲ ἐφ’ ὃ ἦκεν ἔγνω, μεταβαλοῦσα, τὰς τε θύρας αὐτῷ ἀνεπίτασε, καὶ προσφύσα, περιχαρῶς κατησπάζετο· καὶ εὐθύς, ως εἶχε, τὴν πρὸς τὸν τύραννον μετ’ αὐτοῦ ἐποιεῖτο πορείαν.

Εἰσήχθη οὖν πρὸς τὸν Βασιλέα ὁ Ἀγιος· καὶ τὸν Χριστὸν είναις Θεὸν ὄμολογός τας, τύπτεται ἔστοις πρητοῦς κείμενος. Ἀνατραπεῖς δὲ ὑπτιος, τοσοῦτον κατὰ τῆς γαστρὸς αἰχίζεται, ως ὁφθῆναι καὶ τὰ ἐνδον ὑπογάστρια αὐτοῦ. Ἡν δὲ, ὅτε ταῦτα ἐπασχεν, ἐτῶν εἰκοσιοκτώ. Είτα σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀγίοις ἀκρωτηριάζεται, αὐτὸς πρῶτος τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐκκοπεῖς, καθ’ ἐν ἔκαστον τῆς Ναταλίας προσλαμβανομένης, καὶ ἐπὶ τῷ ἄκμων τιθείσης· καὶ τὸν μὲν δημιουρὸν δειμένης ἐπενεγκεῖν κραταιῶς, Ἀδριανὸν δὲ ὑπενεγκεῖν στερρῶς, καὶ μὴ προδοῦναι δειλίᾳ τὴν ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλησιν.

Τελειωθέντων οὖν τῶν Ἀγίων, τῶν σωμάτων αὐτῶν μελλόντων διὰ πυρὸς δαπανᾶσθαι, ἡ Ναταλία τὴν χεῖρα τοῦ Ἀγίου Ἀδριανοῦ ἐγκολπωσαμένη, τήκολούθει τοῖς λειψάνοις. Δεχομένη δὲ τὰ ἐκ τούτων ἀποστάζοντα αἷματα, ἔλειψεν ἑαυτην. Τοῦ δὲ πυρὸς ὑπὸ θετοῦ ράγδαιον καταθεσθέντος, Εὐσέβιος τις πιστὸς ὢν, τὰ τῶν Ἀγίων ἀνελόμενος λείψανα, καὶ ἐν ἀκατίῳ θέμενος, κομίσας ἐν Ἀργυροπόλει, πλησίον τοῦ Βυζαντίου κατεθετο, ἔνθα καὶ τῇ Ναταλίᾳ ὑστερον ἀποπλεύσασα, τῷ Θεῷ τὰ πνεῦμα παρεθετο, καὶ κατετίθη πλησίον τῶν Μαρτυρικῶν λειψάνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ συναθλησαντες τῷ Ἀγίῳ Ἀδριανῷ ἔιφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τέμνουσιν ἀνδρῶν εἰκοσιτριῶν ἄκρα,

Τὰ τετράκις τοσαῦτα χεῖρας καὶ πόδις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μημήη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Αττικοῦ καὶ Σισινίου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ήμῶν Ἰβιστίωνος.

Στίχ. Συσταδιοδρομοῦσιν ἀθληταὶ δύο,

Ἐίφους δρχμόντες στάδιον κουφαδρόμως.

‘Ρυθμεῖς ὑσσωπῷ δακρύων Ἰβιστίων,

Εὕθυμος εἰς ἄδακρυν χωρεῖς χωρίουν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μημήη ἑτέρου Μαρτυρος Ἀδριανοῦ.

Στίχ. Ἀδριανὸν τμηθέντα κοσμήσει στέφος,

Ἐν τῇ μεγίστῃ τῶν στεφάνων ἡμέρᾳ.

Οὗτος ἡν ἐπὶ Λικινίου ἐν τῷ Βυζαντίῳ, υἱὸς ὑπάρχων Πρόβου τοῦ Βασιλέως, μεθ’ ἑτέρου ἀδελφοῦ Δομετίου, τοῦ μετὰ Τίτου Ἐπισκόπου χρηματίσαντος Βυζαντίου. Οὐ μακάριος τοίνυν Ἀδριανὸς, ἐπιπεθῶν ὑπέρ Χριστοῦ παθεῖν, ἐλθὼν ἐν Νικομηδείᾳ, ὡνείδισε Λειψινίω, ως μάτην ταῦ Ψωμαῖκα στρατεύματα λυμανομένῳ, προφάσει τῷ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ· ἔθεν διαφόρως τιμωρηθεῖς, ἔφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ο δὲ τούτου ἀδελφός Δομετίος, ὁ Ἐπισκόπος, τὸ ἄγιον λείψανον λαβὼν, ἐν Ἀργυροπόλει κατέθετο, ἔνθα ἡν Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας τὰ λείψανα, μετὰ καὶ Στάχυος τοῦ Ἀποστόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μημήη τοῦ Ὁσίου Ἰωάσαφ, υἱοῦ Ἀβενήρ τοῦ Βασιλέως.

Στίχ. Ζῆλω τὰ βασίλεια Παμβασιλέως,

Ὥρησεν υἱὸς γηῖνου βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὁσιος Τιθόνης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Οὐκ εἶχεν, οἶμαι, σάρκα Τιθόνης ὅλως.

Καὶν εἶχε, τηξας, οὐκ ἐξ βρῶσιν τάφῳ.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Αἰκαθαιρετοι ως πύργοι ἀνεδείχθητε, Σιών τῆς ἀνω Μάρτυρες, ἐδαφίσαντες, ἐλεπόλεις πάσας τοῦ ἐχθροῦ, μοχλῷ τῆς ἀθλήσεως ἡμῶν· διὸ τιμῶμεν εὐσεβῶς ὑμῶν τὴν μνήμην ἀεί.

Βοηθὸς Ἀδριανῷ η Ναταλίᾳ ως καὶ σύμψυχος, παρὰ Θεοῦ δεδώρηται, ἀνελκύσσουσα, ἐμπαρέντα τοῦτον τῷ βυθῷ, τῆς πλάνης καὶ πείθουσα βοῶν· Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως πολύτιμον θησαύρισμα τοῦ Μάρτυρος, τὴν χεῖρα θησαυρίσασα, οὐ προεδωκας, σωφροσύνης σου τὸν θησαυρὸν, συλησσαί τοῖς σπεύδουσι Σεμνὴ, κυθερωμένη τῇ χειρὶ τοῦ τῶν ἀπάντων Θεοῦ. Θεοτοκίου.

Νεανίας τρεῖς η κάμινος οὐκ ἔφλεξε, γένυντι προτυποῦσα τὴν σήν· τὸ γάρ θεῖον πῦρ σὲ μὴ φλέξαν, ὥκησεν ἐν σοὶ, καὶ πάντας ἐφώτισε βοῶν· Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωδὴ ζ. Εκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τῷ πυρὶ τῶν βασάνων ὄλοκαυτούμενοι, αἰσεβείας τὴν φλόγα πᾶσαν ἐσθέσατε, αἴμασιν ὑμῶν, Ἀθλοφόροι κραυγάζοντες· Σὲ ὑπερψυχευ, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ κρυνοὶ τῶν αἵματων τῶν Ἀθλοφόρων σα, ποταμοὶ ἰαμάτων κόσμῳ γεγόνασι θάλασσαν δεινῶν, παθημάτων ἐνραίνοντες· οὓς ἀνευφημοῦντες, Χριστὲ σὲ εὐλαγοῦμεν.

Γυναικὸς θαυμασίας τὶς οὐ θαυμάσειε, τὸ πρὸς Κύριον φίλτρον; ὅπως ἐμίσησεν, ἔρωτα σαρκὸς, καὶ τὸν σύζυγον ἔπεισε, σέθειν καὶ δοξάζειν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ε' κ φωτὸς φωτοδότην Λόγον συνέλαβες, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως τοῦτον δεδόξασαι· Πνεῦμα γὰρ ἐν σοὶ, Κόρη θεῖον ἐσκήνωσεν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Εἰρμός.

» **Ε**' κ φλογὸς τοῖς Οσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἀ-
» παντα γὰρ δρᾶς, Χριστὲ μόνω τῷ βούλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δέκα θ. Θεὸν ἀνθρώποις.

Μελῶν στρεβλώσεις, δεινῶν ἐπίτασις, ξίφος οὐ πῦρ οὐ θάνατος, σαρκὸς ὁ ἐπίκηρος, τοῦ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης χωρίσαι ὥμας, ἔνδοξοι Αὐθιοφόροι, ὅλως οὐκ ἴσχυσεν· ὅθεν εἰς αἰῶνας, σὺν αὐτῷ ἀεὶ εὐφραίνεσθε.

Στρατὸς ἐχθροῖς πᾶσιν ἀπροσμάχητος, πόλις Θεοῦ, καὶ κατωχυρωμένον βασίλειον, κεκλεισμένος Παράδεισος ἀσύλος, φάλαγξ τροπαιοφόρος, δῆμος θεόλεκτος, στύλοι Ἐκκλησίας, ἀρράγεῖς Μάρτυρες ὥφθητε.

Λαμπάς θεόφωτος, ἀστρα φαίνοντα, λύχνος ἡμῖν τὸ φῶς τῆς εὐσεβείας πυρσεύοντες, τοῦ ἥλιου τῆς δόξης αὐγάσματα, τέκνα τῆς ἀνεσπέρου, μακχριότητος, Μάρτυρες ἐδείχθητε, Χριστοῦ σεβασμιώτατοι.

Πηγὴ ναμάτων, πλήρης τοῦ Πνεύματος, καὶ ποταμὸς ἐνθέων, χαρισμάτων πληρούμενος, καὶ κρατήρα αὐθιόσεως, προχέων κρουνούς, πέλαγος σωτηρίας, Μάρτυρες ὥφθητε, ζάλης πειρασμῶν, παντοδαπῶν ἥμας λυτρούμενοι.

Χροῖς Μαρτύρων Χριστοῦ Πανεύφημε, παρεστηκὼς τῷ θρόνῳ, τῷ τῷν ὅλων δεσπόζοντος, τοὺς τελοῦντας σὴν μνήμην περίσωζε, πίστει καὶ προθυμίᾳ, πάντων λυτρούμενος, τῷν παρενοχλούντων, πειρασμῶν ταῖς ἴνεσίαις σου.

Θεοτοκίον.

Νεκροῖς ἀνάστασις νῦν δεδώρηται, διὰ τῆς σῆς ἀφράστου, καὶ ἀρρήτου κυρίεως, Θεοτόκε πάντεμνε· ζωὴ γὰρ ἐκ σοῦ, σάρκα περικειμένη, πᾶσιν ἐξέλαμψε, καὶ τὸ τοῦ θανάτου, ἀμειδὲς σχφῶς διέλυσε.

Ο Εἰρμός.

» **Θ**εὸν αὐθρώποις ἰδεῖν αδύνατον, ὡς οὐ τολμᾶ· Αγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-

» τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λό-
» γος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαις σὲ μακαρίζομεν.
» Εξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Αὐδριανὸς ὁ πάνσοφος, καὶ ἀγίτητος Μάρ-
τυς, ὡς αὐθιητῶν ἐδραίωμα, παρὸ ἡμῶν
δοξαζέσθω, σὺν τῇ σεπτῇ Ναταλίᾳ· τούτοις τε
συνειλάμπει, Μαρτύρων δῆμος "Ἄγιος, φάλαγξ
τροπαιοφόρος· ὡν τὴν λαμπρὰν, ἐκτελοῦντες
μνήμην τούτους ὑμνοῦμεν· καὶ γὰρ αὗτοὶ πρεσ-
βεύουσι, τῷ Χριστῷ ὑπέρ πάντων.
Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν ἄμαχον, καὶ φρουρὰν Πανα-
γία, καὶ σκέπη καὶ κραταίωμα, καὶ ἀ-
πόρθητον τεῖχος, καὶ ἀρράγῃ σωτηρίαν, καὶ
όχυρωμα θεῖον, ὁ κόσμος ἀπας κέκτησαι, ἐν
ἀνάγκαις ποικίλαις. Άλλ' ω Θεοῦ, τοῦ παμβα-
σιλέως Μήτηρ καὶ δόλη, σώζοις κάμε τὸν δοῦ-
λον σου, ἐκ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἴστωμεν Στίχους δ'. καὶ ψαλ-
λομεν Στιχηρά Προσόμοια τρία, δευτερόντες
τὸ πρῶτον.

"Ηχος πλ. δ'. "Ω τοῦ παραδόξου.

Αὐδριανὲ γενναιότατε, τῆς τοῦ Δεσπότη φω-
νῆς, πληρωτὴς ἐχρημάτισας, κοσμικὴν τέρ-
πνότητα, ἀποθέμενος ἀπασαν· καὶ τὸν Σταυρὸν
ἐπ' ὥμων ἀράμενος, τῷν παθῶν τούτης κοινωνὸς
γέγονας· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ, ὥφθης ὄντως δόκι-
μος· ὅθεν πισοὶ, σήμερον γεραίρομεν, τὴν θείαν
μνήμην σου.

Αὐδριανὲ καρτερώτατε, πελάγες τῷν αἰκι-
σμῶν, συνεχῶς κυματούμενος, πηδαλιου-
χῆσάν σε, σοῦ τὴν σύνοικον ἔσχηκας, καὶ πρὸς
γαλήνης, ὄρμον ἴθύνουσαν, τῇ ἀνω πάλει προσ-
εμβιβάζουσαν· ἐν ᾧ πανεύφημε, Μάρτυς αὐ-
λιζόμενον, ὑπέρ ἡμῶν, πρέσβευε δεόμεθα, τῷν
εὐφημούντων σε.

Μέχρι δεσμῶν καὶ στρεβλώσεων, καὶ τῷν
μελῶν ἐκκοπῆς, καρτερῶς αὐθιστάμενοι,
τὰς ψυχὰς τῷ Κτίσαντι, ἀποδόντες εἰλήφατε,
τὴν αἰωνίαν ὄντως ἀνάπταυσιν, καὶ τὴν ἀγήρω
μακαριότητα. "Ω ἦς ἐτύχετε, θείας ἀντιδόσεως
παρὰ Χριστοῦ, Μάρτυρες παγένδοξαι, σεβα-
σμιώτατοι!

Δόξα, "Ηχος β".

Οπάντα προγνωσκῶν Κύριος, ἀρρήτῳ προ-
μηθείασε Μάρτυς, ὡς εὔκαρπον κλῆμα
προσήκατο, ξίφει μαρτυρίου ποικίλως τεμνόμε-
νου, καρτερίας δαψιλοῦς ἐπιφέροντα καρπούς,

Ἐξ ὧν τρέφονται πιεσῶν καρδίαι, τῶν εὐφημούντων σε πόθῳ Ἀδριανὲ ἔνδοξε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.
Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἴνων, Στιχηρά τῆς Ὁκτωήχ.

Καὶ η̄ λοιπὴ Ἀκολουθία, ω̄ς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

.....

Τῇ ΚΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ήμῶν Ποιμένος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Ηραγόροια.

Ὕχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Tί σε νῦν Ποιμὴν ὀνομάσωμεν; Μοναστῶν ὑπογραμμὸν, καὶ ἵαμάτων αὐτουργὸν, ἐγκρατεῖας ταῖς πληγαῖς, πάθη μαστίξαντα ψυχῆς· πολίτην, τῶν Ἀγγέλων καὶ συνόμιλον· τῆς ἀνω, μητροπόλεως οἰκήτορα· τῶν ἀρετῶν ἐνδιαίτημα, τὸν τῆς ἐρήμου κοσμήτορα. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Tί σε νῦν Ποιμὴν προσφεγξώμεθα; τῆς ἐρήμου πολιστὴν, καὶ ἡσυχίας ἐραστὴν· τῶν παθῶν ἐκμειωτὴν, καὶ μοναστῶν καθηγητὴν· πλημμύραν, διδαγμάτων θείαν Πνεύματος· φωστῆρα, διακρίσεως ἀκοίμητον· θαυματουργὸν ἀληθέστατον, πάθη ποικίλα ἴώμενον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Aύχνος διακρίσεως γέγονας, καταυγάζων τὰς ψυχὰς, τῶν προσιόντων σοι πιστῶς, καὶ τὴν τρίθον τῆς ζωῆς, ὑποδεικνὺς αὐτοῖς σοφέ· διό σε, ἐν αἰνέσει μακαρίζομεν, τελεῖντες, τὴν ἀγίαν σου πανήγυριν. Ποιμὴν Πατέρων τὸ καύχημα, τῶν Ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα, ἴκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Tίνι ω̄μοιωθης ταλαιπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλως, ἀνανεύςα ψυχὴ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῆ; Ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικαλεσαὶ καὶ βόησον· Παρθενομῆτορ δυσώπησον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ήμῶν, ρύσθηναί με, τῶν παγιδῶν τοῦ ἀλάστορος. "Η Σταυροθεοτοκίον.

A"ρνα η̄ ἀμνὰς ω̄ς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλου η̄ πλωμένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μητρικῶς, ὅδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένιον τοῦτο θέαμα; θ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ω̄ς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς

παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Ἄπολυτίκιον, Ὅχος πλ. δ'.

Tαῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Ποιμὴν Πατὴρ ήμῶν Ὅσιε. Πρέσθευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρών.

Θεοφάνους.

Ωδὴ α. Ὅχος πλ. δ'. "Ασωμεν τῷ Κυρίῳ.

Θέρμη τοῦ Παρακλήτου, Πάτερ θαλπομένη η̄ καρδία σου, τὸν ιρυμὸν τῶν δαιμόνων, καὶ παθῶν τὸν χειμῶνα διέλυσε.

A"νθρακι θείου φόβου, φλέξας τῶν παθῶν τὴν θλην γέγονας, διακρίσεως λύχνος, ἀπαθείας πυρσός τε Μακάριε.

Φέρων ἐπὶ τῶν ὕμων, Πάτερ τὸν σταυρόν σου ἡκολόθησας, τῷ καλέσαντι πόθῳ, καὶ φωστὴρ Μοναστῶν ἐχρημάτισας. Θεοτοκίον.

O"λος με διασώζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρησότητι, βουληθεὶς ἐκ γαστρός σου, σαρκωθῆναι ἀγνὴ Μητροπάρθενε.

Ωδὴ γ'. Σὺ εἰ τὸ στερέωμα.

Sτάσιν τὴν παννύχιον, σοῦ κατεπλάγησαν "Αγγελοι· καὶ γὰρ αὐτοὺς, ἔσχες συνεργοῦντας, ταῖς πρὸς Θεὸν ἐντεῦξεσι.

Aύμης ἀπεκάθηρας, τῆς διανοίας τὰ ὅμματα, τῆς τῶν παθῶν ὄθεν ἐνοπτρίζη, καθαρῶς τὸν Ἀόρατον.

Gάλακτι ἀσκήσεως, ω̄ς ἐκτραφεὶς Ποιμὴν "Οσιε, εἰς ἀρετῶν, ὑψος ἀνηνέχθης, εἰς τελεῖαν ἀπάθειαν. Θεοτοκίον.

Eχων σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὄρμας "Ἄχραντε, οὐ δειλιῶ· ἔχων σε προστάτιν, τὰς αὐτῶν τρέπω φάλαγγας. 'Ο Είρμος.

• **S**ὺ εἰ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἰ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτεῖσμάνων, καὶ ὑμεῖς σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ὅχος γ'. Θείας πίστεως.

Pοιμαινόμενος ὑπὸ Κυρίου, τούτου πρόβατον, ὥραθης πρᾶον, ἐναντίους λύκους μάκαρ τροπούμενος· καὶ ἐκτελέσας τὸν θεῖον ἀγῶνα σου, πρὸς τὴν οὐρανίον μάνδραν ἐσκήνωσας.

Πάτερ Ὁσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἴκέτευε, δωρήσασθαι ήμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α είας φύσεως οὐκ ἔχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, άλλα Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκου Μητέρα Παρθένου σε, ως πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἴκέτευε, δωρήσασθαι ήμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος ἀμνᾶς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη ιρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνώδοῦσα ἐκραύγαζεν. Οἵμοι τέκνου μου· πῶς πάσχεις; θέλων ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ωδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Α ἀκλίδωτον ἔσοπτρον, τὰς τοῦ Παρακλήτου αὐγὰς δεχόμενον, Θεοφόρε ἔχρηματισας, καὶ δοχεῖον θείων ἀναβάσεων.

Α ῥδευόμενος δάκρυσι, δένδρον καθωράθης Πάτερ υψίκομον, ἐγκρατείᾳ καλλυνόμενον, καὶ ιαρποῖς ἐνθέοις εὐθηγούμενον.

Γ ηπονήσας τὴν ἄρουραν, σοῦ τῆς διανοίας πόνοις ἀσκήσεως, ἀρετῶν στάχυν πολύφορον καὶ θαυμάτων χάριν ἐγεώργησας.

Θεοτοκίον.

Π αρθενίας κειμῆλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σκήνωμα, τὴν ψυχὴν μου φωταγώγησον, τὴν ἐσκοτισμένην Θεονύμφευτε.

Ωδὴ ἐ. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τὸν καύσωνα βαστάσας ἀοιδιμε, τῆς ήμέρας, χαρᾶς κατηξίωσαι, τῆς τοῦ Κυρίου σου Ὅσιε.

Α σκήνεως λειψῶνι ἥδύπνοσιν, ἔψυς ρόδον, ὁδμαῖς θείας γνώσεως, εὐωδιάζον τὰ πέρατα. Τὸν πρὶν μεγαλαυχίᾳ χρησάμενον, Πάτερ ὄφιν, πρὸς γῆν ἐταπείνωσας, τῇ ταπεινώσει φραξάμενος.

Θεοτοκίον.

Π αρθένον μετὰ τόκου υμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γάρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ωδὴ 5'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ν εκράσσας τὰς τοῦ σώματος ὄρμας, πολλοῖς ἀγωνίσμασι, ζωὴν πρὸς ἀθάνατον, ἐξεδήμησας Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Ε γυράτειαν ἀένναον καὶ εὐχὴν, ἀγάπην ἀσθόλωτον, κτησάμενος Ὅσιε, ἀκηλίδωτον Θεοῦ ὥφθης ἔσοπτρον.

Ε ῥήμοις ἐν ἀβάτοις προσφοιτῶν, παθῶν ἐρημώσεως, σαυτὸν ἀπεγύμνωσας, καὶ πολίτης οὐρανῶν ἔχρηματισας. Θεοτοκίον.

Η μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κυήσασα, ρῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἔχθροῦ τὰς ψυχὰς ήμῶν. Ὁ Είρμος.

Ιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ αἴνα βαλλόμενος φῶς ως ἴματιον, πολυέλεες Χριστὲ ὁ Θεὸς ήμῶν.

Κοντάκιον, Ἡχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, Ὅσιε Πάτερ, ἡ ἀγία σήμερον, ἐπέστη μνήμη τὰς ψυχὰς, τῶν εὔσεβῶν κατευφραίνουσα, Ποιμὴν θεόφρον, Πατὴρ ήμῶν Ὅσιε.

Συναξάριον.

Τῇ KZ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὅσιου Πατρὸς ήμῶν Ποιμένος.

Στίχοι.

Ως ἐκ λύκου χαίνοντος ἡρπάγη βίου Ποιμὴν, τὸ θρέμμα τοῦ μεγίστου Ποιμένος.

Ποιμένα εἰς μέγαν ἐθδόμη εἰκάδι ὥχετο Ποιμήν.

Οντος ὁ Ὅσιος Αἰγύπτιος ἦν τῷ γένει· ἀναχωρήσας δὲ σὺν πάσι τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, γέγονεν ἄμα αὐτοῖς Μοναχός. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν, μετὰ πλείστους χρόνους, πέθετο πρὸς αὐτοὺς παρεγίνετο ἰδεῖν τούτους· οἱ δὲ ἐκλεισσαν κατ' αὐτῆς τὰς θύρας. Ἡ δὲ κλαίσσα, ἐκράζει μετὰ οἰκτου. Προσειλθὼν δὲ ὁ Ἄββας Ἀνουβ, λέγει αὐτῷ· Τί κλαίεις γραῦ; Ἡ δὲ, τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσασα (εὐ γάρ ἐθλεπε τούτου, κεκλεισμένης οὖσας τῆς θύρας), ἐφη· Θέλω ἵδειν υμᾶς, τέκνουν. Τί γάρ βλάψω, εἰ δει υμᾶς; οὐκ ἐγὼ μήτηρ υμῶν; οὐκ εἰρίει ἐν ἐσχάτῃ πολιῆ; Καὶ ὁ Ποιμὴν· Ωδε θέλεις ἵδειν τὰς, η ἐν ἐκείνῳ τῷ κόσμῳ; Ή δὲ, οινεῖσα τὰ λεγέμενα, αὐνεχάρησεν.

Ηθέλησε δέ ποτε ὁ τῆς χώρας Ἀρχων ἵδειν τὸν Ἄββαν Ποιμένα. Κατασχὼν οὖν τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ ἐπ' ἐγκληματι, ἐβαλεν ἐν εἰρητῇ. Οὐκ ηθίλησε δὲ ὁ γέρων ἵδειν τὸν Ἀρχοντα. Ἡλθε δὲ καὶ η ἀδελφὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἴδωκεν αὐτῇ απόκρισιν. Ἡ δὲ κατεβάσα αὐτοῦ, λέγουσα· Ασπλαγχνε, ἐλέησόν με, ὅτι μοιογενέσμοις ἐστίν. Ο δὲ μηνύει αὐτῇ διά τινας· Απέλθε, αὐναχώρει τῶν ὥδε· ο Ποιμὴν τέκνα οὐκ ἐγένετος. Καὶ ὁ Ἀρχων μηνύει αὐτῷ· Κἀν λέγω μόνῳ κελευσον, καὶ ἀπελύω αὐτόν. Καὶ ὁ γέρων· Εξίτασον αὐτὸν κατὰ τους γόμους, καὶ εἰ ἀξιός ἐστι θανάτου, θανάτῳ· εἰδ' οὖν, ως βαύλει ποίησον· καὶ ὁ Ἀρχων υπερθαυμάσας, ἀπίλυσε τὸν παῖδα.

Ηρώτησε τις αὐτὸν λέγων· Εάν ίδω τὸ ἀμάρτημα τοῦ ἀδελφοῦ μου, σκεπάσω αὐτὸν, καὶ περικαλύψω; Λέγει ὁ γέρων· Εἰ καλύψω τοῦ ἀδελφοῦ τὸ πταισμα, καὶ ὁ Θεὸς τὰ κύμετα. Οὐτος ὁ μακάριος, πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, ὡς τε πάντας τους ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Θηβαΐδι γέροντας πατέρα τούτου ἔχειν, καὶ υπ' αὐτοῦ ρύθμιζεσθαι καὶ ἐκπαιδευεσθαι, τελευτᾶ, γίρων ὡν, καὶ πλήρης ημερῶν. Τῇ αὐτῇ ήμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὅσιου Πατρὸς ήμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Αιβερίου Πάπα Ρώμης.

Στίχ. Τὸν πλάτον ἀντλεῖν Λιβέριος νῦν ἔχει,
"Οὐ οὐρανοῖς ἦν ἐμφρόγως θησαυρίσας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου, ὃς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον τὸν Ὀμολογητὴν συνέπραξε τοὺς οἰκείους Θρόνους ἀπολαβεῖν. Διὰ ταῦτα Κωνστάντιος, μετὰ τὴν τελευτὴν Κωνσταντίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, μετεστείλατο αὐτὸν ἐκ Φώμης· καὶ ἐπιχειρήσας πείθειν αὐτὸν, καὶ τῆς κοινωνίας Ἀθανασίου ἀπέχεσθαι, καὶ τῇ καθαιρέσσι αὐτοῦ ψηφίσασθαι, καὶ μὴ δυνηθεῖς, ἔξωρισεν αὐτὸν ἐν τῇ Θράκῃ. Ἐν Φώμῃ δὲ γενέμενος ὁ Βασιλεὺς, καὶ παρὰ πάντων ἐκβιασθεὶς, ἐκέλευσε τὸν οἰκείον Θρόνον ἀπολαβεῖν τὸν μακάριον Λιβέριον. Ἐν ᾧ γενέμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, καλῶς καὶ θεαρίστως βιώσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Πατρὸς ἡμῶν Ὁσίου Ἐπισκόπου Κουδρούβης.

Στίχ. Τὴν κλῆσιν εἰπὼν "Οσιε τὴν σὴν μόνην,
Πληρῶς θανόντι ἐπαιγόν σοι τὸ χρέος.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐν ἀσκήσει πρότερον διαπρέψας, καὶ παντοῖαις ἀρεταῖς κοσμηθεῖς, ἐπὶ τὸν Θρόνον τῆς Επισκοπῆς Κουδρούβης τῆς κατὰ τὴν Ἰσπανίαν προήχθη. Ζῆλον δὲ ὑπὲρ τῆς ὄρθοδόξου πίστεως ἔχων, ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ πρώτῃ Συνόδῳ παρῆν, τὴν ἀρειανικὴν λύσσαν διελέγχων καὶ ἀποκρουόμενος· καὶ τὴν γενομένην κατὰ τὴν Σαρδικὴν αὐτῷς συνεκρότει, καὶ τὰ πρῶτα τοῖς τότε συνελθοῦσιν ἐκέκτητο. Οὗτος, πολλῶν καὶ ἄλλων Ἐπισκόπων ὑπὸ Κωνσταντίου τῶν οἰκείων Θρόνων ἀπελαυνομένων, διὰ τὸ μὴ καταψηφίζεσθαι τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου καθαιρέσιν, ἦ μᾶλλον εἰπεῖν, διὰ τὸ μὴ κοινωνεῖν τῇ Ἀρείου κακοδοξίᾳ, ἐν ἐξορίᾳ παρεπέμφθη, καὶ πολλὰ δυσχερῆ καρτερήσας, ἐν αὐτῇ τὸν βίον κατέλυσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ὑπὸ τοῦ Ἅγιου Φιλίππου βαπτίσεως τοῦ Αἰθίοπος Εὔνούχου.

Στίχ. Ἄνηρ ἐλέγχει τὴν παροιμίαν Σπάδων·

Λευκαίνεται γάρ, καὶ πεφυκὼς Αἴθιοψ. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἅγια Ἀνθοῦσα ἡ Νέα, τρίχινον ράκος ἐνδυθεῖσα, καὶ εἰς φρέαρ ρίφεισα, τελειοῦται.

Στίχ. Ο μανδύας σοι πῖλος, ἡ πόρπη πέτρα·

Μεθ' ὧν ὑπῆλθες Ἀνθοῦσα βαθὺ φρέαρ. Ταῖς τῶν Ἅγιων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέγει σου ἡμᾶς. Ἀμήν.

'Ωδὴ ζ'. Παιᾶνες Ἐβραίων.

Θείαις σχολαζῶν θεωρίαις, λαμπρυόμενος ἀυλοῖς θεοχυγίαις, καὶ ἡμέρας μίος, καὶ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, ὡς ἀληθῶς γεγένησαι, Θεοφόρε εἰς αἰῶνας.

Ηρθης πρὸς ὑψος ἀπαθείας· μετὰ σώματος Ἀγγέλους ἐμιμήσω· Παραδείσου τρυφῆς, ἐγένου κληρονόμος, ἀναβοῶν Μακάριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Λαμπτῶν ἀκτῖσιν ἀπαθείας, ἀπημαύρωσας δαιμόνων ἐπηρείας· καὶ τῆς τούτων πολλούς, κοκκώσεως ἐρρύσω, ἀναβοῶντας "Οσιε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Θεοτοκίον.

Ι"δε ἦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεὸν, συνέλαβε καὶ τίκτει· ὡς μελῳδοῦντες κράζομεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

'Ωδὴ η. Τὸν ἄναρχον Βασιλέα.

Α'νυσακτον τῆς ψυχῆς τὴν λαμπάδα, ἐλαίωσις τῶν ἀγώνων τηρήσας, εἰσῆλθες ἐν χαρᾶ, εἰς ἀφθαρτον νυμφῶν, καὶ ζῆς εἰς τὰς αἰῶνας.

Ούκ ἐσεισαν τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον, οἱ ἄνεμοι ἀκαθάρτων πνευμάτων· ἐστήρικτο καὶ γάρ, τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ, παμμάκαρ Θεοφόρε.

Τὸ δύσμορφον τῶν παθῶν ἐξεδύσω, χιτώνιον, ἐνεδύσω δὲ Πάτερ, ωραίαν τὴν στολὴν, τῆς θείας ἀπαθείας, Χριστῷ συμβασιλεύων.

Θεοτοκίον.

Ω'ς ἐντιμον καὶ ὑπέρτατον θρόνον, ὑπάρχεσαν τοῦ Θεῷ τῷ ψίστῃ, ὑμνήσωμεν λαοῖς, τὴν ἀγίαν Παρθένον, αὐτὴν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ο Είρμος.

'Ωδὴ θ'. Τὸν ἄναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν τρέμασιν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἵερεῖς, λαοὶς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ε"δυς μὲν οἵα περ ἀστήρ, ἀπὸ κόσμου πρὸς Χριστὸν δὲ ἀνέτειλας, τὸν νοητὸν ἀληθῶς, δικαιοσύνης Παμμάκαρ ἥλιον· καὶ ὡς ἀκτῖνας τοῖς πιστοῖς, τὰς σὰς ιαταλέοιπας, φωτειδεῖς ἀρετὰς ἐλαυνούσας τῶν ψυχῶν ἀμαυρότητα.

Τίμιος ἐναντι Θεοῦ, σοῦ ὁ θάνατος ἀοἰδίμε γέγονε· καὶ γάρ ὁσίως ἐν γῇ ἐπολιτεύσω τούτου προστάγματα, καὶ δικαιώματα Ποιμὴν, τηρήσας ἀλωβητα· ὅθεν ἀνέτειλεν, ως δικαίωσοὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ταῖς θείαις Πάτερ καλλοναῖς, ἐνηδόμενος καὶ θέσει θεούμενος, καὶ τῷ μεγαλῷ φωτὶ, πεφωτισμένος, νῦν παριστάμενος, καὶ ἀκρατικῷ ἐφετῷ, ἐγγιζών τρανότερον, τῶν σὲ τιμώντων Ποιμὴν, καὶ τελούντων σου τὴν μητρὸν μημόνευε.

Θεοτοκίον.

Ε"παυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀρὰν τῶν πρωτοπλάστων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον· ἐκαινοτόμησας θεσμοὺς, φύσεως ἀμόλυντε· τὰ διεστῶτα τὸ πρὶν, παραδοξῶς μεσιτεία σόν τηνωσας.

'Ο Είρμος.

'Ωδὴ θ'. Φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν· ὅπως ὁ "Ψιστός, ἐκών

» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀ-
» πὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
» ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.
Εἶαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Oλὴν σαφῶς δεξάμενος, τὴν τριστήλιον, αἴ-
γλην, τῆς θεαρχίας πάνσοφε, γῦν Θεὸς
χρηματίζεις, Θεοῦ τοῦ φύσει μεθέξει· ὅν δυσώ-
πει ρύσθηναι, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, τοὺς
τιμῶντάς σε Πάτερ, καὶ τὴν σεπτὴν, καὶ φωσ-
φόρον μνήμην σου ἐκτελοῦντας, Ποιμὴν θεό-
φρον "Οσιε, Ἀσκητῶν ὥραιότης. Θεοτοκίον.

Sὲ ὁ Πατὴρ ἡρέτισεν, ὡς πολύευκτον ιρίνον,
Θεοκυῆτορ πάναγνε, διὰ Πνεύματος θεία,
πρὸς τὴν Υἱοῦ κατοικίαν, ἀναμέσον εύρων σε,
τῶν ἀνανθῶν πανάμωμε, ἀποστιλθουσαν καλ-
λει, παρθενικῷ· διὸ δὴ θεόνυμφε σὲ ύμνοῦμεν,
καὶ πόθῳ μακαρίζομεν, διὰ σοῦ οἱ σωθέντες.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ "Ορθροῦ Ἀκολουθία,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυτος.

—————
TH KΗ'. ΤΟΥ ΛΥΤΟΥ ΜΗΝΟΥ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ήμῶν Μωσέως
τοῦ Αἰθίοπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά
Προσόμοια.

"Ηχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε.

Mωσῆς ὁ πολυθρύλλητος, κόσμου τερπνότη-
τα, λιπών ἐμφρόνως, πόνοις ἀσκήσεως
συντονωτάτοις, πάθη ὑπέταξε σαρκός· καὶ κα-
ταβαλὼν τὸν πολυμήχανον, νίκης τοὺς στεφά-
νους ἐκομίσατο. Λύτου ταῖς ἴκεσίαις Κύριε
πᾶσι δίδου τὸ μέγα ἔλεος.

Eγκράτειαν ἀσύγκριτον, στάσιν παννύχιον,
ἄγρυπνον ὅμμα, νοῦν φανταζόμενον τὸ
θεῖον κάλλος, ἔσχες μακάριε Μωσῆς· ὅθεν ἡ-
μάτων χάριν εἴληφας, πάθη θεραπεύειν χαλε-
πώτατα. Διό σε δυσωποῦμεν· Αἴτησαι πᾶσι
Πάτερ τὸ μέγα ἔλεος.

Aσιμόγων πανουργεύματα, καὶ τὰ τοξεύμα-
τα καὶ τὰς ἐνέδρας, θείᾳ σκεπόμενος
Μωσῆς παλάμη, Πάτερ διηλθες ἀβλαβῶς· καὶ
τῇ ἀπαθείᾳ σεμνυνόμενος, πᾶσι τοῖς Ὁσίοις
συνηρίθμησαι, πρεσβεύων δωρηθῆναι, πίσει τοῖς
τε τιμῶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Oἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ
ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα· καὶ τί

ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῷ; Δέσποινα
Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ πλάστην
σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ δέξηται μου
τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

"Η Ξταυροθεοτοκίον.

Hδάμαλις ἡ ἀσπιλος τὸν μόσχον βλέπου-
σα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐ-
νελουσίως, ὅδυρομένη γοερῶς· Οἱ μοι! ἀνεβόα
ποθειγότατον, τέκνον· τί σοι δῆμος ἀνταπέδω-
κεν, ἀχάριστος Ἐβραῖων, θέλων με ἀτεκνῶσαι
ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

"Απολυτίκιον, "Ηχος α.

Tης ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι "Ἄγγε-
λος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης θεο-
φόρε Μωσῆς Πατὴρ ἡμῶν· νηστείᾳ ἀγρυπνίᾳ
προσευχῇ, οὐρανίᾳ χαρίσματα λαβὼν, θερα-
πεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν
πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι
σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ
ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

"Ωδὴ α. "Ηχος πλ. δ'. Ασωμεν τῷ Κυρίῳ.

Dηγματι ἀμαρτίας, μεμελανωμένην τὴν καρ-
δίαν με, καταλεύκανον Πάτερ, μετανοίας
τοῖς ὄμβροις πρεσβείαις σου.

Pόδω τῷ τοῦ Δεσπότου, σάρια καθηλώσας
ἄπαν γόημα, ἐμπαθεὶς ἐκ καρδίας, Θεο-
φόρε παμμάκαρ εἴκηλεψας.

Aὐλαξι διανοίας, κρύψας τὰ τοῦ λόγου Πά-
τερ σπέρματα, ἐγεώργυσας σῖτον, θησαυ-
ροῖς ἀκενώτοις τηρούμενον.

Θεοτοκίον.

Oλον με διασωζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρη-
στότητι, βουληθεὶς ἐκ γαστρὸς σου, σαρ-
κωθῆναι ἀγνὴ Μητροπάρθενε.

"Ωδὴ γ'. Σὺ εἰ τὸ στερέωμα.

Hνεύματι κινύμενος, πνευματικαῖς Σοφὲ πρά-
ξεσιν, ἐγκαρτερῶν, τὰ τῆς πονηρίας, κα-
νυπέταξας πνεύματα.

Sθένει δυναμούμενος, θεαρχικῷ Μωσῆς "Οσιε,
τὸν ἰσχυρὸν, ἀσαρκὸς καθάπερ, ἐταπείνω-
σας δράκοντα.

Oμβροις τῶν δακρύων σου, πυρκαϊδὲν πα-
νῶν ἔσθεσας, καὶ ποταμὸς, ὥφθης χα-
ρισμάτων, πεπλησμένος τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ε"χων σε βοηθειαν, τῶν δυσμενῶν ὅρμας" Α-
χραντε, οὐ δειλιῶ· ἔχων σε προσάτιν, τὰς
αὐτῶν τρέπω φάλαγγας.

'Ο Είρμος.

» Σὺ εἰ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἰ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμα μου.

Καθίσμα, "Ηχος γ'. Θείας πίστεως.

Φέγγος ἀδυτού εἰσδεδεγμένος, ἀπημαύρωσας
τῶν νοθμένων, Αἰθιόπων Θεοφόρε τὰ πρό-
σωπα, καὶ τὰς αὐτῶν κακουργίας διέλυσας,
τὰς πρὸς τὸ θεῖον ἀπαύστοις σου νεύσεσι.
Πάτερ "Οσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἴκέτευε, δωρή-
σασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἔχωρίσθη, σὰρξ γενόμε-
νος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρω-
πήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκου Παρθένου Μη-
τέρα σε, ως πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμω-
μον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἴκέτευε, δω-
ρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Ηαμίαντος, ἀμνᾶς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος
Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμέ-
νη κρεμάμενον, τὸν ἔξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστή-
σαντα, μητροπρεπῶς θρηνώδοῦσα ἐκραύγαζεν.
Οἱ μοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλω ρύσα-
σθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

'Ωδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τὸν φιλόσαρκον δαίμονα, ταῖς ἀδιαλείπτοις
Πάτερ δεήσεσι, καὶ τῶν πόνων ἐπιδό-
σεσιν, ἐκ ψυχῆς παμμάκαρ ἀπεδίωξας.

Μεταθεὶς τὴν διάνοιαν, πρὸς τὰ ὑπέρ νοῦν
τε καὶ λόγον "Οσιε, τῆς ἀσκήσεως τὸν
καύσωνα, ὥσπερ θείαν δρόσον καθυπέφερες.

Θεωρίαις καὶ πράξεσιν, ἐκλελαμπρυσμένη
Πάτερ πανόλθιε, ἡ καρδία σου τοῦ Πνεύ-
ματος, καθαρὸν ἐδείχθη ἐνδιαίτημα.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας κειμῆλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύ-
σεως σκήνωμα, τὴν ψυχήν μου φωταγώ-
γησον, τὴν ἐσκοτισμένην Θεονύμφευτε.

'Ωδὴ ἐ. 'Ορθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τῷ ἀνθρακὶ πυρούμενος, Μάκαρ τῆς ἀπα-
θείας, ὑλην εὔκατάπροστον, τὴν τῶν πα-
νῶν ἀπετέφρωσας.

Α'στήρ τῆς ἐγκρατείας, υψώμασι διαπρέ-
πων, ὥφθης τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καταφω-
τίζων ἀοιδίμε.

Τεθρίππῳ ἀρετῶν ἐπιθέθηκας, καὶ πρὸς
νύσσαν, ἔφθασας οὐράνιον, Πάτερ Μωσῆ
ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον υμνοῦμέν σε, Θεοτόκε·
σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ
ἐκύποσας.

'Ωδὴ 5'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Νυκτί με ἀμαρτιῶν, καὶ ἥδονῶν ἀμαυρότητι,
κυκλούμενον ταῖς ἐν σοὶ, τοῦ Πνεύματος
λάμψεσι, ὅλον φωταγώγησον, ὅλον πρὸς λι-
μένα, σωτηρίας Πάτερ ἴθυνον.

Ω'ς μέλισσα φλεργὸς, τῷ σίμβλῳ τῆς δια-
νοίας σου, τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν, ἀθροίσας
ἄνεβλυσας, γλυκασμὸν ἀθάνατον, τὴν πικρίαν
Πάτερ, τῶν δαιμόνων ἀπελαύνοντα.

Ε'ρήμοις ἐγκαρτερῶν, τὴν ἄνω πόλιν κεκλή-
ρωσαι, τὴν σάρκα δουλαγωγῶν, νηστείας
Θαυμάσιε, τρυφὴν πρὸς ἀδάπανον, καὶ πρὸς
Παραδείσου, τὰς σκηνώσεις ἔξεδημησας.

Θεοτοκίον.

Α'γίασμα νοητὸν, καὶ ἄψαυστον ἵλαστήριον,
λυχνίαν χρυσοειδῆ, καὶ τράπεζαν ἔμψυ-
χον, τὸν ἄρτον βαστάσασαν, τῆς ζωῆς Παρ-
θένε, οἱ πιστοί σε ὄνομαζομεν. 'Ο Είρμος.

Ιλασθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἄνο-
μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, "Ηχος δ'. Επεφάνης σήμερον.

Αἰθιόπων πρόσωπα, ἀπορράπισας, νοητῶν
ἀνέλαμψας, καθάπερ ἥλιος φαιδρὸς, φω-
ταγωγῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν σὲ τιμώντων,
Μωσῆ παμμακάριστε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνήμη τοῦ 'Οσίου
Πατρὸς ἡμῶν Μωσέως τοῦ Αἰθιόπος.

Στίχοι.

Φήσεις τὸ ρήτον καὶ θανῶν, Μωσῆ μέλα
« "Αγθρωπος ὄψιν, καὶ Θεὸς τὴν καρδίαν »

Θάψαν ἐν εἰκαδὶ Μωσῆς ὄγδοῃ Αἰθιοπῆ.

Οὗτος ὁ μακάριος τῷ μὲν γένει τὸν Αἰθίσψ, τῇ δὲ χρέᾳ
μέλας ἀκριβῶς, οἰκέτης πολιτευμένου τινός· ὃν, διεῖ
πολλὴν δυστροπίαν καὶ ληστρικὴν διαγωγὴν, ἀπώσατο ὁ
ἴδιος διεσπότης. Οὗτος ποτὲ ποιμένε τινὲς ἐμνησιάκησε,
παρεμποδίσαντι αὐτῷ εἰς πρᾶγμα, ὃν καὶ ἀποκτεῖναι ἐ-
βούλευσατο. Μαθὼν δὲ, ὅτι πέραν τοῦ Νείλου ἐστὶ, πλημ-
μαροῦντος τοῦ ὅδατος, τῷ στόματι δακων τὴν μαχαίραν,
καὶ τὸν ἐπενδύτην τὴν κεφαλὴν ἐπιθεῖς, διανηκάμενος ἐπέ-
ρασε. Προαισθόμενος δὲ ὁ ποιμὴν τὸν αὐτοῦ ἐλευσιν, φυ-
γαῖς ὥχετο. 'Ο δὲ, χριστὸς τέσσαρας ἐπιλέκτευς οφαγάμως
καὶ δείσας σειρᾶ, τὸν Νείλον ἀντεπέρασε κολυμβῶν. Τὰ

χρία δὲ φαγών, καὶ τὰ κώδια πωλήσας, ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἔταιρους αὐτοῦ. Ταῦτα δὲ διηγησάμην, ἵνα δεῖξω, δτὶ δυνατὸν ἐστι τοῖς βευλεμένοις διὰ μετανοίας σωθῆναι.

Οὕτος, ὁφέποτε κατανυγεῖς ἔκτινος περιστάσεως, ἐπέδωκεν ἐαυτὸν Μοναστηρίῳ, καὶ εὗτα προσῆλθε τῇ μετανοίᾳ, ως καὶ τοὺς συμπράκτορας αὐτοῦ ἀγαγεῖν τῷ Χριστῷ. Καθεζομένος δέποτε ἐν τῷ κελλίῳ αὐτοῦ, λησταὶ τινες προσέβαλον αὐτῷ, ἀγνοήσαντες εἶναι αὐτὸν τὸν Μωσῆν. Οὓς ὁ μακάριος δεσμόθεας σχοινίῳ, καθάπερ σάκκου ἀχύρου, τοῖς ἐαυτοῦ ὠμοῖς ἐπιθεῖς, τῷ Κυριακῷ παρεγένετο, καὶ φησὶ πρὸς τοὺς ἀδελφούς· Ἐπειδὴ οὐκ ἔξεστι μοι ἀδικεῖν, τούτους δὲ εὔρου ἐπελθόντας μοι, τί κελεύετε περὶ τούτων; Αὐτοὶ δὲ γνωρίσαντες αὐτὸν, ὅτι Μωσῆς ἐστιν ὁ περιβόητος λήταρχος καὶ ἀκαταγώνιστος, ἔξομολογησάμενοι τῷ Θεῷ, καὶ αὐτοὶ ἀπετάξαντο, καὶ γεγόνασι Μοναχοὶ δοκιμώτατοι. Θιαρίστως οὖν βίωσας ὁ Ἀγιος γέρων, καὶ τὸν δαιμονα τῆς ἀκολασίας καταπαλαίσας, τελευτὴν ἐτῶν ἐβδομήκοντα πέντε, γεγονὼς καὶ πρεσβύτερος, καὶ καταλιπὼν μαθητὰς ἐβδομήκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Αἰκατίου τοῦ Νέου.

Στίχ. Τραχηλού Ἀιάκιος ἐκτυπθεὶς ξίφει,
Ψυχῆς τὸ λευκὸν μηνύων, βλύζει γᾶλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Διομήδους καὶ Λαυρεντίου.

Στίχ. Διττοῖς αἴθληταῖς προσδεθεῖσι πλατάνῳ,
Ταθέντα τόξα, πλατάνων κενοὶ ψάφοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος Ἐζεκίας ὁ Βασιλεὺς ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη.

Στίχ. Εἰ δακρύσας ἦν Ἐζεκίας, ως πᾶλαι,
Ζωῆς ἀν ἄλλην εὔρε προσθήκην πάλιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Ἀννης τῆς θυγατρὸς Φανουῆλ.

Στίχ. Οὐ γῆς ἀπῆρεν ἡ Φανουῆλ θυγάτηρ,
Ἐως ἐφ' αὐτῆς εἴδε τὸν Θεὸν βρέφος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὥδη ζ'. Παῖδες Ἐβραίων.

Ἄ ύμης παθῶν κεκαθαρμένος, τὰς τοῦ Πνεύματος ἀστράπτων λαμπτηδόνας, πρὸς τὸ φῶς ἀληθῶς, τὸ ἄϋλον μετέβης, ἐνθα χοροὶ Μακάριες, Ἀσκητῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαν ἐξέφυγε κακίαν, ωκειώσω δὲ καλῶν τὴν μετουσίαν· καὶ τερπνῷ ἐφετῷ, ἄϋλῳ συνεκράθης, ἀναβοῶν Μακάριες. Ο Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Πόνοις ἀσκήσεως ἀμέτροις, τὴν ἐπίπονον ἐξήρανας ἀπάτην· Θεοφόρε διὸ, τὴν ἀπόγονον ἐφεῦρες, τῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυσιν, εὐλογῶν σου τὸν Δεσπότην.

Θεοτοκίον.

Τοῦ δέ ἦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεὸν, συνέλαβε καὶ τίκτει· ὡς μελωδοῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ὥδη η. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς προσευχαῖς νευρούμενος, ταπεινώσει ὑψούμενος, τῇ δικαιοσύνῃ, τὴν ψυχὴν λαμπόμενος ἀγάπη κοσμούμενος, πρὸς ἀρετῶν ἀκρώρειαν, πρὸς περιφανὲς Πάτερ ἀνέδραμες ὑψος, κραυγαῖων· Τὸν Δεσπότην, ἴερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο μελανὸς μὲν τῷ σώματι, τὴν ψυχὴν φαίδροτέραν δὲ, τῷ γλιτακῷ, μαρμαρυγῷ κτησάμενος, δαιμόνων ἡμαύρωσεν, ἐζοφωμένα πρόσωπα· τὰς δὲ τῶν πιστῶν, καταλαμπρύνει καρδίας, αὐτοῦ τῇ ἐκμιμήσει, τῷ γερμῶς μελωδούντων· Λαὸς ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῇ ταπεινώσει πάντοθεν, πεφραγρένος διέψυγες, Πάτερ Αἰθόπων, ποητῶν τοξεύματα· ἀλείπτης δὲ γέγονας, τῶν μοναστῶν πρὸς πάλην ἐχθρῶν, ἔργοις τε καὶ λόγοις, σὺν αὐτοῖς ἀνακραῖων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἴερεῖς αγυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὕπερψωσ συνέλαβες, ὑπὲρ λόγου ἐκύπσας, τὸν Δημιουργὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, γενέμενον ἀνθρωπον, τὸν τοῦ Πατρὸς αἰχώριστον, Δέσποινα ἀγνὴ, ὡς μελωδεῖ πᾶσα κτίσις· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἴερεῖς ανυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμος.

Επταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἴδων, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ ανεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἴερεῖς ανυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας. Ὥδη θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐν ἔργοις ὄντως τὴν ζωὴν, ἀγαθοῖς διατελέσας ἀπέλαβες, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, καὶ τοῦ σοῦ πέθου πέρας κατέλαβες· ἑορτάζοντων δὲ ἐν ᾧ, φωνὴ μετ' αἰνέσεως, χαίρων ἐσκήνωσας, ἀξιάγαστε Μωσῆς Πάτερ Οσιε.

Σταύρουσι Πάτερ γλυκασμὸν, ωφελείας αἵ τῶν πόνων ἰδρῶτές σου, καὶ τὴν πικρίαν ἡμῶν, τῶν παθημάτων αἴποδιώκουσιν· ἀναβλυστάνουσιν ἡμῖν, ἰσάσεως τὰ λείψανα, καὶ σηπεδόνας κακῶν καὶ ψυχῶν τὸν μολυσμὸν ἐκκαθαίρουσι.

Στεφάνοις ἔστεψε Χριστὸς, ἀμαράντοις σου τὴν κάραν Θεοπέσιε, νεκκικότος σερρῶς, τὰς παρατάξεις τοῦ κοσμοκράτορος, καὶ τῷ

Ο' σίων τοῖς χοροῖς, ὅσιώς ἡρίθμησε· μεθ' ὧν ἴκέτευε, λυτρωθῆναι πειρασμῶν τοὺς τιμῶντάς σε.

Θεοτοκίον.

Π"παυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀρὰν τῶν προπατόρων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον· ἐκαινοτόμησας θεσμοὺς, φύσεως ἀμόλυντε· τὰ διεστῶτα τὸ πρὶν, παραδόξῳ μεσιτείᾳ σου ἥνωσας.

Ο Εἰρμός.

» **E**"φριξε πᾶσα ἀκον, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ "Ψιστος, ἐκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχρηστον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Εὐαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Pάτερ Μωσῆς μακάριε, τῇ μαχαιρᾷ τῶν θείων, σοῦ προσευχῶν θεοφόρε· νίκης ὅθεν βραχεῖα παρὰ Χριστοῦ ἀπείληρας· φὲ καὶ νῦν σὺν Ἀγγέλοις, παρετηκώς, ἀπαθείας λάμπων φωτοχυσίᾳ, σὺς ὑμνητὰς καὶ πρόσφυγας, λάμπρυνον σᾶς πρεσβείας. Θεοτοκίον.

Pήσας αἰσχρῶς ἀπώλεσα, τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον, καὶ ὠμοιώθηκε κτήνεσιν, ἀνοήτοις ὅταλας, ἢ οὐκ ἔξὸν ποιεῖν πράττων. Δέσποινα Θεοτόκε, λαμπρύνασσά με καθάρον, τοῦ φωτός σου ταῖς θείαις, μαρμαρυγαῖς, καὶ ὑσσωπῷ Κόρη τῆς μετανοίας, καὶ δεῖξόν με τὸν δοῦλόν σου, σκεῦος εὔχρηστον θεῖον.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

oooooooooooooo

ΤΗ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἅγιου ἐνδοξοῦ Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετοί τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν τὴν οἱ. στάσιν τοῦ Μακάριος αὐγῆρα.

Ἐξ δὲ τὸ, Κύριε ἐκέραξα, ἴστωμεν Στίχους σ· καὶ ψάλλομεν Στεχνρά ἴδιομελα τέσσαρα, δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Ἔχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Tευθλίων τελουμένων; τῷ ἀναίδεσάτου Ἡρώδου, τῆς ἀσελγοῦς ὄρχηστρίδος, ἐπληροῦτο ἡ διάθεσις τοῦ ὄρκου· τοῦ γὰρ Προδρόμου ἡ Κεφαλὴ, ἀποτυθεῖσα, ὡς ὄψωνιον ἐφέρετο, ἐπὶ πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις. "Ω! συμποσίου μεπτοῦ, αγοστιχρήματος κοιμαιφονίας πλήρες!

Α'λλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μεῖζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ο αὐτός.

O'ρχησατο ἡ μαχθήτρια, τοῦ παμπονήρα διαβόλου, καὶ τὴν Κεφαλὴν σου Πρόδρομε, μεσθὸν ἀφείλετο. "Ω συμποσία πλήρες αἵματων! Εἴθε μὴ ὡμοσας Ἡρώδη ἄνομε, ψεύδες ἔκγονε· Εἰ δὲ καὶ ὡμοσας, μὴ εὐώρηκας· κρεῖττον γὰρ ψευσάμενον ζωῆς ἐπιτυχεῖν, καὶ μὴ, αἰληθεύσαντα, τὴν Κάραν τοῦ Προδρόμου ἀποτεμεῖν. 'Αλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μεῖζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ο αὐτός.

Oύκ ἔδει σε ως Ἡρώδη, τὸν τῆς μοιχείας ἐλεγχον, δι' ἔρωτα σατανιὸν, καὶ οἰστρον θηλυμανίας, θανάτῳ κατακρίναι· τὸν ἔδει σε τάττε τὴν πάντιμον Κάραν, παρανόμῳ γυναικὶ, δι' ὄρκου ὄρχησεως, παραδοῦναι σφαλερῶς. "Ω! πῶς ἐτόλμησας τοιοῦτον φόνον τελέσαι; πῶς δὲ οὐ κατεφλέχθη ἡ ἀσελγῆς ὄρχηστρια, ἐν μέσῳ τοῦ συμποσία, ἐπὶ πίνακι βαστάζεσα ταύτην; 'Αλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μεῖζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ο αὐτός.

Pαλιν Ἡρωδιὰς μαίνεται, παλιν ταράττεται. "Ω ὄργημα δόλιον, καὶ πότος μετὰ δόλου! ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο. Πρεσβείας Κύριε τοῦ σοῦ Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Τὸ α. Γενεθλίων τελουμένων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tις μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόγευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐν Πατρὸς ἐκλάμψας Ήγίος μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐν σῇ τῆς ἀγνῆς προηῆθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεός ὑπόρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δὶς ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυσάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυσάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἴκέτευε, σεμνὴ Παχιμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν· Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγκωσμα.

Tαῦτε λέγει Κύριος· Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν με, λέγει ὁ Θεός· Οἱ ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν ιαρδίαν Ἱερουσαλήμ. Παρακαλέσατε αὐτὴν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς· λέληται γὰρ αὐτῆς ἡ ἀμαρτία· ὅτι ἐδέξατο ἐν χειρὶς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἀμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμά-

σατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρέβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα φόραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὅψεται πᾶσα σάρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ’ ὄροις ὑψηλοῦ αὐτοῦ οὐαίνει ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών· ὑψωσον ἐν ἴσχυΐ τὴν φωνὴν σοῦ ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ· ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ἐγὼ ἐπακούσομαι, ὁ Θεός Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς· αλλὰ ἀνοίξω ἐκ τῶν ὄρέων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγάς. Ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἔλη, καὶ τὴν μὲ. 8. διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸν ἄνωθεν, καὶ νεφέλαι ράνατωσαν δικαιοσύνην. Ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἄμα. μὴ. 20. Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγείλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ὅτι ἐρρύσατο Κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακὼβ. Καὶ ἐὰν διψήσωσι δὶς ἔρημων, ἔξαξει μὲ. 1. αὐτοῖς ὑδωρ ἐκ πέτρας. Εὐφράνθητι στείρα ἡ οὐ τίκτυσα, ρῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδινούσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἔρημου μᾶλλον, ἡ τῆς ἔχούσης τὸν ἄνδρα.

Προφητείας Μαλαχίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ. 4. Τιάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστελῶ τὸν "Αγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σὲ ἐμπροσθέν σου. Καὶ ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἐαυτοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε. Καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὄπτασίᾳ αὐτοῦ; Διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ ἐν χωνευτηρίῳ, καὶ ὡς πόα πλυνόντων. Καὶ καθιεῖται χωνεύων, καὶ καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον. Καὶ προσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς ἐν κρίσει· καὶ ἔσται μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τοὺς πονηροὺς, καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τοὺς ὄμυνοντας τῷ ὄνόματι αὐτοῦ ἐπὶ ψεῦδῃ, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους αὐτὸν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν, καὶ οὐκ ἡλλοίωμαι· καὶ ὑμεῖς υἱοὶ Ἰακὼβ ἐξεκλίνατε νόμιμα, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Διὸς τοῦτο ἐπιστρέψατε πρὸς με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ γνώσησθε ὅτι ἐγὼ Κύριος, ἐπιβλέπων ἀναμέσον δικαίου, καὶ ἀναμέσον ἀνόμου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἡ ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν τῶν ἀγκιπώντων με. Ἐπίγνωτε οὖν, καὶ μνήσθητε

τοῦ νόμου Νωσῆ τοῦδούλου μου, καθότι ἐνετελάμην αὐτῷ ἐν Χωρὶθ, πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ, προστάγματα καὶ δικαιώματα. Καὶ ἴδου ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν Ἡλίαν τὸν Θεοβίτην, πρὸν ἡ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ· ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱὸν, καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, μὴ ἐλθών πατάξω τὴν γῆν ἀρδην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, ὁ Θεός ὁ "Ἄγιος Ἰσραὴλ".

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσῃ. **δ. 7.** σει ἔσται. Κατακρινεῖ δίκαιος ἀποθανῶν τοὺς ζῶντας ἀσεβεῖς· ὅψονται γὰρ τελευτὴν δικαίου, καὶ οὐ μὴ συνήσουσι τί ἐθουλεύσαντο περὶ αὐτοῦ. "Οτι ρήξει Κύριος τοὺς ἀσεβεῖς ἀφώνους πρηνεῖς, καὶ σαλεύσει αὐτοὺς, ἐκ θεμελίων, καὶ ἔως ἐσχάτου χερσωθήσονται ἐν ὁδύνῃ, καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἀπολεῖται. Ἐλεύσονται γὰρ ἐν συλλογισμῷ ἀμαρτημάτων αὐτῶν δειλοὶ, καὶ ἐλέγξει αὐτοὺς ἐξ ἐναντίας τὰ ἀνομήματα αὐτῶν. Τότε σήσεται ἐν παρρήσιᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτὸν, καὶ τῶν αἴθετούντων τοὺς πόνους αὐτοῦ. Ιδόντες ταραχθήσονται φόβω δεινῶ, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ. Ἐροῦσι γὰρ ἐν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες, καὶ διὰ στενοχωρίαν στενάξουσι καὶ ἐροῦσιν. Οὗτος ἡν, ὃν ἔσχομεν ποτὲ εἰς γέλωτα, καὶ εἰς παραθολὴν ὄνειδισμοῦ οἱ ἄφρονες; Τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μανίαν, καὶ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἀτίμον. Πῶς δὲ κατελογίσθη ἐν υἱοῖς Θεοῦ, καὶ ἐν Ἀγίοις ὁ κλῆρος αὐτοῦ ἐστιν; Αὕτα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὅδου ἀληθείας, καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς οὐκ ἐπέλαμψεν ἡμῖν, καὶ ὁ ἥλιος όντος ἀνέτειλεν ἡμῖν. Ανομίας ἐνεπλήσθημεν τρίβης καὶ ἀπωλείας, καὶ ὠδεύσαμεν τρίβης ἀβάτους· τὴν δὲ ὁδὸν Κυρίου οὐκ ἔγνωμεν.

Ἐις τὴν Αἰτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Τί σε καλέσωμεν Προφῆτα; "Αγγελον, Ἀπόστολον, ἡ Μάρτυρα; "Αγγελον, ὅτι ὡς ἀσώματος διηξας. Ἀπόστολον, ὅτι ἐμαθήτευσας τὰ ἔθνη. Μάρτυρα δὲ, ὅτι σοῦ ἡ κεφαλὴ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐτμήθη. Αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς ἀποτυπωθείσης κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, τὰ μνημόσυνα τελέσωμεν, ποτὲ μὲν ἐπὶ πίνακι ἐκβλυζούσης αἵματα, νυνὶ δὲ ἐν τοῖς πέρασι προχεούσης ἰάματα.

‘Ο αύτός.

Σήμερον ἡ ἀνοσιουργότροπος μήτηρ τοῦ φόνου, τὴν εὖ ἀνόμου συμπλοκῆς, αὐτῆς πανασελγῆ θυγατέρα, κατὰ τοῦ πάντων τῶν Προφητῶν, θεοπροκρίτου μεῖζονος, φονοτρόπῳ συμβουλῇ ἐσκευώρητο. Τοῦ γὰρ ἔχθιστου Ἡρώδου τελοῦντος συμπόσιον, τοῦ ἑαυτοῦ ἀθεμίτου Γενεθλίου, μεθ' ὄρκου αἰτήσασθαι παρεσκεύασε, τὴν θαυματόθρυτον τοῦ Θεοκήρυκος τιμίαν κεφαλὴν ὅ καὶ τετέλεκεν ὁ παράφρων, θυμελικοῦ ὄρχηματος δοὺς αὐτὴν ἀντίμισθον, εὐορκίας χάριν. “Ομως οὐκ ἐπαύσατο ὁ μύστης τῆς Χριστοῦ παρουσίας, τὴν θεοστυγῆ μίξιν αὐτῶν, καὶ μετὰ τὸ τέλος στηλιτεύειν, ἀλλ’ ἐλέγχων ἐβόα· Οὐκ ἔξεστί σοι, λέγων, μοιχεύειν τοῦ ἀδελφῷ σου Φιλίππου τὴν γυναικα·” Ο γενεθλίου προφητοκτόνου, καὶ αἵματων γέμοντος συμποσίου! ‘Ημεῖς δὲ εὔσεβοφρόνως, εὐ τῇ ἀποτομῇ τοῦ Προδρόμου, λευχειμονοῦντες ἐορτάσωμεν, ως ἐν εὐσήμῳ ημέρᾳ ἀγαλλιώμενοι· καὶ αἴτησώμεθα τοῦτον, ἔξεμενίσαι τὴν Τριάδα, τῶν παθῶν τῆς αἵματος ρύσασθαι ημᾶς, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ημῶν.

Δόξα, Ἡχος πλ. α. Ιωάννου Μοναχοῦ.

Της ανόμου πράξεως, τοὺς ἐλέγχους ἐκφυγεῖν ὁ Ἡρώδης βουληθεῖς, τὴν κεφαλὴν σου Πρόδρομε, παρανόμῳ γυναικὶ παρεδίδου σφαλερῶς· οὐ γὰρ ἐπέγνω ὁ δεῖλαῖς στηλιτεύων ἑαυτὸν, ἐπὶ δίσκου περιφέρων αὐτὴν. Αλλ’ ως ἀγνείας πρακτικὸς διδάσκαλος, καὶ μετανοίας ὀδηγὸς σωτῆρος, πρέσβευς Βαπτιστῶ Χριστῶ, ἐκ τῶν παθῶν τῆς αἵματος λυτρώσασθαι ημᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε.

Ἐις τὸν Στίχον, Στιχηρά Ἰδιόμελα, Ἡχος β'.

Της μετανοίας ὁ κήρυξ, Ιωάννη Βαπτιστᾶ, ἐκτιμηθεὶς σὺ τὴν κάραν, τὴν γῆν ἡγίασας· ὅτι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, τοῖς πιστοῖς ἐτράνωσας, καὶ παρανομίαν ἔξηφαίσας. ‘Ως παρεστηκὼς τῷ θρόνῳ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως Χριστοῦ, αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ημῶν.

Στίχ. Δίκαιος ως φοίνιξ ἀνθήσει.

Διὰ τὸν νόμον Κυρίου, τὴν κεφαλὴν ἀπετιμήθης, ως πανάγιε Ιωάννη, Ἡλεγξας βασιλέας δυσσεβὴ παρανομήσαντα, παρόρησία ἀμέμπτω· διὸ θαυμάζουσί σε στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων· δοξάζουσί σε χοροὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων· τιμῶμέν σὺ καὶ ημεῖς τὴν ἐτήσιον μνήμην πανένδοξε, δοξάζοντες τὴν Ἀγίαν Τριάδα, τὴν τὰ στεφανώσασαν, Πρόδρομε μακάριε.

Στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Ο' ἐκ Προφήτης Προφήτης, καὶ μεῖζων Προφητῶν γενόμενος, ἐκ κοιλίας Μητρὸς ὁ ἡγιασμένος, εἰς ὑπουργίαν Κυρίου, σήμερον ὑπ' ανόμου βασιλέως, τὴν κάραν ἀπετιμήθη· καὶ τὴν ἀσέμνως ὄρχησαμένην κόρην, τρανῶς καὶ πρὸ τῆς ἐκτομῆς, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν διελέγεταις, ἥσχυνε τῆς ἀμαρτίας τὴν φάλαγγα· καὶ διὰ τοῦτο βοῶμεν· Βαπτιστὰ Ιωάννη, ως ἔχων παρόρησίαν, ἐκτενῶς ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ημῶν.

Δόξα, Ἡχος πλ. β'.

Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, σὺ βασιλεῖς ἡλεγξας, παρανομίαν μὴ ἐργάζεσθαι· διὸ παίγνιον ανόμου γυναικὸς, ἐπεισε τὸν Ἡρώδην ἀποτεμεῖν σου τὴν κεφαλὴν· καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ ανατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομά σου· Παρόρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκτενῶς ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ημῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκὶ, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ψίστου, σῶν αἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε· ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ημῶν ἱκεσίας προσδεχμένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ημᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἡχος β'.

Μνήμη Δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· αἰνεδείχθης γὰρ ὅντως γὰρ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. “Οθεν τῆς ἀληθείας ὑπερχθήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἀδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκὶ, τὸν αἴροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέγοντα ημῖν τὸ μέγα ἐλεος. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενό φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκτσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ημῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἡχος πλ. α. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν μεσίτην συμφώνως νόμου καὶ χάριτος, οἱ πιστοὶ συνελθόντες ἀνευφημήσωμεν· ὅτι μετάνοιαν ημῖν προεκήρυξε, καὶ Ἡρώδην ἐμφανῶς, σηλιτεύσας εὐθαρσῶς, τὴν κάραν αὐ-

τοῦ ἐτμήθη· καὶ ἄρτι ζῶν μετ' Ἀγγέλων, Χρι-
στῷ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Tὸ εἶδαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ
οὐ ἄφραστος τόκος οὐ τῆς λοχείας σου, ἐν
σοὶ ἐγνώρισται ἀγνὴ Ἀειπάρθενε· καταπλήττει
μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμὸν, ηδόξα
σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς
σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

*Ηχος πλ. α. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Tὸν ἐκ μήτρας Προφήτης αναδειχθέντα η-
μῖν, καὶ ἐκ στείρας φωστῆρα τῇ οἰκου-
μένῃ φαιδρῶς, προελθόντα ἐν ὥδαις ἀνυμήσω-
μεν, τοῦ Χριστοῦ τὸν Βαπτιστὴν, καὶ νικηφό-
ρον ἀθλητὴν, τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην πρεσβεύει
γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Tὴν ταχεῖάν σου σκέπτην καὶ τὴν βοήθειαν,
καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου·
καὶ τὰ κύματα ἀγνὴ καταπράσυνον, τῶν μα-
ταίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν,
ἀνάστησον Θεοτόκε, οἵδα γὰρ οἵδα Παρθένε,
ὅτι ἴσχυεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

*Ηχος πλ. δ'. Τὴν Σφίαν καὶ Λόγον.

E'κ τῆς στείρας ἐκλάμψας ψήφῳ Θεοῦ, καὶ
δεσμὰ διαρρέεις γλώσσης πατρὸς, ἔδει-
ξας τὸν ἥλιον, ἐωσφόρον αὐγάζοντα καὶ λαοῖς
ἐν ἐρήμῳ, τὸν Κτίστην ἐκήρυξας, τὸν ἀμνὸν
τὸν αἴροντα, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα· ὅθεν
καὶ πρὸς ζῆλον, βασιλέα ἐλέγξας, τὴν ἔνδοξον
κάραν σου, ἀπετμήθης ἀοιδιμε, Ἰωάννην πανεύ-
φημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταί-
σμάτων ἀφεστην δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι
πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Pαναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ τῆς ψυχῆς με-
τὰ πάθη τὰ χαλεπά, θεραπευσον, δέομαι,
καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταί-
σμάτων, ἀφρόνως ὡν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ
τὸ σῶμα, μολύνας οὐ ἀθλιος. Οἵ μοι! τί ποιήσω,
ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἦνίκα οἱ "Αγγελοι, τὴν ψυχὴν
μου χωρίζουσι, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος;
Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστά-
τις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, οὐ δοῦ-
λος σου ἄχραντε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τῷ δ'. Ἡχ.

Προκείμενον, *Ηχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου θάνατος τῷ Οσίῳ αὐτῷ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦκουσεν Ἡρωδης.

Ζητει τοῦτο τῇ γ. τῆς ζ'. Ἐβδομάδος.

*Ο Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἰτα τὸ Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, *Ηχος β'.

Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ.

Ζητει τοῦτο εἰς τὸν Στίχον.

Μετὰ τοῦτο ψάλλονται οἱ Κανόνες, οὐ τῆς Θεο-
τόκου εἰς σ'. καὶ τοῦ Ἀγίου οἱ δύο παρόντες
εἰς η. Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀγίου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

*Ωδὴ α. *Ηχος πλ. δ'. Ψυρὰν διοδεύσας.

Tὸν ἀπὸ νηδύος στειρωτικῆς, φανέντα Προ-
φήτην, τοῦ ἐκ μήτρας παρθενικῆς, κυοφο-
ρηθέντος ἀπορρήτως, τὸν ἱερὸν ἀνυμήσωμεν
Πρόδρομον.

Tοὺς ὄρες τῆς φύσεως ὑπερβάς, τῆς δικαιο-
σύνης, συνετήρησας τοὺς θεσμοὺς, παρά-
νομον μίξιν διελέγχων, μὴ δεδοικώς βασιλέων
δρασύτητα.

Tοῦ νόμου τῷ γάλακτι ἐκτραφεὶς, τὴν νομο-
θεσίαν, συναφείας τῆς νομικῆς, ως νόμου
σφραγίς ἐπισφραγίζων, ἀντικατέστης πρὸς μῆ-
σος ἀκόλαστον.

Θεοτοκίον.

Tάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμ-
φευτε Μῆτερ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν
Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς
ἀγκαλαῖς σου ἐθάστασας.

Κανὼν δεύτερος.

Ηχος πλ. δ'. Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας ().

Tὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, μαρτυρηθέν-
τα ὑπὸ Χριστοῦ, ως Πρόδρομον καὶ φί-
λον αὐτοῦ, Ἰωάννην ἀπαντες, τὸν θεῖον εὐ-
φημήσωμεν.

Tὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, καὶ τῶν Ἀγγέλων
σύσκηνον, τὸ καύχημα τοῦ νέου λαοῦ,
Ιωάννην ἀπαντες, τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν.

(*) Ἄντι τεῦ Κανόνος τούτου τὸ χειρόγραφον ἔχει ἐτερον,
ἐπιγραφόμενον, Ἀνδρέου Κρήτης. Ο δὲ παρὼν φαίνεται ὅτι
ἐστι καὶ αὐτὸς Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· καθέτι εἰς τὴν γ'.
Ωδὴν, ἀντὶ τοῦ, Ἀσεμνον ἀναίδειαν, καὶ τῶν ἐφεδῆς
τριῶν Τροταρίων, τὸ χειρόγραφον ἔχει τὰ τοῦ β'. Κανόνος,
Παλαιᾶς ως μεσίτης. Τὸ δὲ είρημένον Τροπάριον, Ἀ-
σεμνον ἀναίδειαν, οὗτω διορθουται παρὰ τοῦ διορθωτοῦ
τῶν Μηναίων.

« Πανάσεμνον κόριον, τοῦ μεθυσμοῦ πλησθὲν ἐφησε· Δός μοι
ταῦτα, Κάραν Ἰωάννου, ως Ἡρώδη ἐν πίνακι (*)».

(*) Οὐτω καὶ επικάθητη ἐν τῇ παρούσῃ Ἐκδόσιι, θαί τὸ ἀσύντακτον τεῦ προ-
τέρου, ὅπερ είχεν εύτως· « Λασμόν αναίδειαν, τῷ μεθυσμῷ λυσθέν κόριον, Δός μοι
φησι, Κάραν Ἰωάννου, τῷ Πρώτῃ ανέκραζε ».

· Ο επιστ. τῆς παρ. Ἐκδ.

Ε'πὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Προδρόμου, ἀγγελικῶς χορεύσωμεν, καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν· Αὐτοῦ ταῖς ἵκεσίαις Χριστὲ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου.

Θεοτοκίον.

Διὰ παντὸς Θεοτόκε, τὸν ἐκ σου ἴκέτευε, ἀρρήτῳ λόγῳ σαρκωθέντα Θεὸν, πάσης περιστάσεως, λυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου. Καταβασία· Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

(Ορα τὰς Καταβασίας ταῦτας τετυπωμένας ὄλοκλήρους εἰς τὴν α. τοῦ παρόντος Μηνός).

Ωδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Πανάσεμνον κόριον, τοῦ μεθυσμοῦ πληθὲν ἔφησε, Δός μοι, τανῦν, Κάραν Ἰωάννου, ω̄ Ήρώδη ἐν πίνακι.

Ηπαῖς ἔξωρχήσατο, καὶ ω̄ς παράνομον τέρψασα, τὸν Ἡρώδην, πρὸς φόνον ἀνέλκει, τοῦ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

Ω" σῆς ἀθλιότητος, Ἡρώδη ἀφρον καὶ ἀνομε! ποίᾳ τόλμῃ, κόρης ἀσελγούσης, φόνον ἀδικον ἔπραξα.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἵκεσίαις σου Πανάγνε, τὰς προσθολὰς, ἀποκρουομένη, τῶν δειγῶν περιστάσεων.

Ἐτερος. Θύρανίας ἀψίδος:

Παλαιᾶς ω̄ς μεσίτης, καὶ τῆς καὶνῆς Πρόδρομος, εὐαγγελικῶν κηρυγμάτων σὺ προϊσταμένος, μίξιν παράνομον, τυραννικὴν διελέγξας, εὐκλεῶς τὸν θάνατον χαίρων διέγυνσας.

Ε'κ μητρὸς παρανόμου, προθιβασθὲν κόριον, ἐκβεβακχευμένον τῇ μέθῃ, Ἡρώδη ἔφησε· Δός ἐπὶ πίνακι, τὴν Κεφαλὴν Ἰωάννου τῇ μητρὶ χαρίσασθαι δῶρον ποθούμενον.

Γοὺς ἐλέγχους μὴ φέρων, ὁ ἀναιδὴς, τύραννος, τῆς θεοφραστήτου σὺ γλώττης, ἐνδοξεὶ Πρόδρομε, κόρη προδίδωσι, θυμελικῶν ὀρχημάτων, τὴν σεπτήν σου ἔπαθλον Κάραν ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ενοικήσας Παρθένω, σωματικῶς Κύριε, ω̄φης τοῖς ἀνθρώποις, ω̄ς ἔπρεπε θεαθῆναι σε· ἦν καὶ ἀνέδειξας, ω̄ς ἀληθῆ Θεοτόκου, καὶ πιστῶν βοήθειαν μόνε φιλάνθρωπε.

Καίθισμα, Ἡχος α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Πρόδρομον Χριστὸν, Βχπτιστὴν καὶ Προφήτην, τιμήσωμεν πιστοὶ, καθαρῶς συνειδότι, ω̄ς ἐνδοξον κήρυκα, μετανοίας διδάσκαλον, καὶ ω̄ς Μάρτυρα, παναληθῆ τοῦ Σωτῆρος· τὴν γὰρ ἀνοιαν, τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, τὴν Κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα, Ἡχος δ. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νῦν ἐπέφακεν ἡμῖν, ὁ τοῦ Σωτῆρος Βαπτιστὴς, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἡ σφραγίς· ὅθεν τοῦ Χριστοῦ, ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀψευδὴς, τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Πνευματικοῖς οὖν ἀσμασι συμφωνῶς, τῷ Ἰωάννῃ βοήσωμεν· Προφῆτα κήρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνω, ἀγκάλαις ω̄ς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν, ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται, σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι; καὶ σὲ ω̄ς ὅντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Ωδὴ δ. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Οὐκ ἐνεγκὼν, τὸ τῶν ἐλέγχων ἀπότομον, ὁ τῷ νόμῳ, ταῖς ποιναῖς ὑπεύθυνος, ς παρρησίαν θεοσεβῆ, ὁ ταῖς ἀσελγείαις, τῶν ἡθονῶν συμφυρόμενος, δεσμήσας συνετήρει, τὸν αὐλῶς τοῖς ἄνω, πρὸ τοῦ τέλες χοροῖς συναπτόμενον.

Ψυχοθλαβῆ, μέθην καὶ οἴστρον ἀκόλαστον, ἐγκυοσήσας, ἐκδοτος ὁ δεῖλαιος τοῖς χορικοῖς, ψρότοις τῶν ποδῶν, ἀποδεδειγμένον, φονεὺς Προφήτου γεγένηται· συνέλαβε γὰρ μέθην, ἀσωτίας μητέρα, δεινὴν ἀνομίαν ἀπέτεκε.

Ο"υτως ἐν σοὶ, οὐ διεψεύσθη ἡ θεία φωνή· τῶν Προφητῶν σὺ γὰρ περισσότερος, ω̄ς προφητείας ἀξιωθεὶς, ἐξ αὐτῆς νηδύος, ἐν ἀτελεῖ τῷ τῷ σώματος, καὶ τὸν προφητευθέντα, ὑπὸ σῆς Θεὸν Λόγον, καὶ ἰδών καὶ βαπτίσας ἐν σώματι.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστικνῶν τεῖχος καὶ λιμήν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πχνάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκου ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Ἐτερος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Οὐκ ἐφερε τοὺς σους, ἐλέγχους ὁ Ἡρώδης, θεράπον τοῦ Χριστοῦ, παμμάκαρ Ἰωάννη· ὅθεν ὅπλιζει τὸν ἀδικον πρὸς σὲ φόνον, ς αἰδεσθείσας σου τὸ σεβάσμιον.

Ο"ιστρῷ καὶ τῇ μέθῃ, ὅμοι βεβακχευμένος, ὁ ἀδικος βασιλεὺς, σὲ παμμάκαρ παρανόμως, θανατηφόρῳ ἀπάγει ψήφῳ Προφῆτα οὐκ αἰδεσθείσας τῷ σεβάσμιον.

Tης κόρης ὁ δεινὸς, ὑπαχθεὶς τῷ λόγῳ, Ἡρωδης δυστεθής, τῇ μοιχαλίδῃ δῶρον τὴν Κεφαλὴν σου Προφῆτα ὄντως παρέχει· ἀφ' ἣς πηγάζεις χάριν πᾶσιν ἡμῖν. Θεοτοκίον.

Xαῖροις παρ' ἡμῶν, ἀγία Θεοτόκε· χαῖρε ἡ χαρὰν, κυνόσασα τῷ κόσμῳ χαῖρε ἡ μόνη αντίληψις τῶν ἀνθρώπων, εὐλογημένη Θεοτόκε ἀγνή.

'Ωδὴ ἐ· "Ινα τί με ἀπώσω.

Mητρικαῖς ὑποθήκαις, ἀθλον τῆς ὄρχησεως τῆς κακοδαιμονος, τῆς ωμῆς λεαίνης, ὁ ωμότερος σκύμνος ἡτήσατο, ἦν καὶ θῆρες πάντες, ἐν ἐρημίαις ηὐλαβοῦντο, Κεφαλὴν τῷ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

O" τῶν σῶν ἀνεφίκτων, καὶ ἀκαταλήπτων κριμάτων Φιλάνθρωπε! ὅτι τῷ ἐκ μήτρας, πεφηνότος δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, καὶ συναυξηθέντος, τῇ σωφροσύνῃ καὶ ἀγνείᾳ, ἀσελγεῖς, κατωρχήσατο οἱρίουν.

Pροσφιλέσ καὶ οἰκεῖον, τῷ τὴν συζυγίαν τὴν ἀσεμινον στέργοντι, γενεσίων πότοις, καὶ Προφήτου συνάψαι ἀναίρεσιν, καὶ κρατῆρα πλήρη, προφητικῶν τοῖς φιληδόνοις, καὶ ἀγίων αἵματων κεράσασθαι. Θεοτοκίον.

Mητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σημειτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιαναὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμὸν εὔμενῃ προβαλλόμεθα.

'Ετερος. 'Ορθρίζοντες βοῶμέν σοι.

O'ρχησεως διδότο μίσθωμα, δὶ απάτης, τῇ κόρῃ ἐν πίνακι, Προδρόμῳ Κάρᾳ· ὡς ἄνοια! **T**ῷ λύθρῳ σταζομένης τῆς Κάρας σου, Θεοκήρυξ, μοιχαλὶς ἐτέρπετο, φρονοῦσα μέγα· ὡς ἄνοια!

Sιγᾶν σου μὲν τὴν γλῶτταν ὑπέλαβεν, ὁ Ἡρωδης· ἡ δὲ καὶ σιγήσασα, πλέον ἐλέγχει Πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Pαρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύνησας.

'Ωδὴ 5'. 'Ιλάσθητί μοι Σωτήρ.

Tοῦ νόμου τῶν ἐντολῶν, προκινδυνεύων Μακάριε, ἐλέγχοις παιδαγωγεῖς, τὸν παρανομήσαντα· οὐ γὰρ ἔφυς καλαμος, δυσμενῶν πνευμάτων, ρίπιζόμενος προσπεύσεσι.

Tῷ λύθρῳ τῷ τῆς σφαγῆς, ἡ Κεφαλὴ σταζομένη σου, ἡνέχθη τῶν πορνικῶν, ἀγώνων εἰς μίσθωμα, Ἡρωδην ἐλέγχουσα, καὶ μετὰ τὸ τέλος, ὡς τὴν φύσιν συνθολώσαντα.

Eρήμους περιπολῶν μεριξὶ καμήλου σκεπόμενος, τὰς μὲν ὡς φωτολαμπές, κατώκεις ἀνάκτορον, τὰς δὲ ὡς βασιλειον, περιφέρων κόσμον, τῶν παθῶν κατεβασίλευσας.

Θεοτοκίον.

Pυσθείμεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἵκεσίαις σου, Θεογεννῆτορ ἀγνή· καὶ τύχοιμεν πάναγγε, τῆς θείας ἐλλαμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἐτερος. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Eπήγασας τῷ πλήθει τῶν πιστῶν, Ἰωάννη ἔνδοξε, θεῖα διδάγματα, τὸν ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ καταγγείλας ἡμῖν.

Sεμνότητος καὶ βίου ἀκριβοῦς, ἀψευδεῖς υπόδειγμα, μέμνησο Πρόδρομε, τῶν ὑμνούντων σε Χριστῷ παριστάμενος.

Pρεσβείαις σου Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, κόσμον εἰρήνευσον, διασώζων ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

H μόνη διὰ λόγου ἐν γαστρὶ, τὸν Λόγον κυνσασα, ρῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἔχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἡχος πλ. β'.

H τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος ἀποτομὴ, οἰκονομία γέγονέ τις θεϊκή, ἵνα καὶ τοῖς ἐν "Ἄδη τοῦ σωτῆρος κηρύξῃ τὴν ἐλευσιν. Θρηνείτω οὖν Ηρωδιάς ἀνομον φόνου αἰτήσασα· οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἡγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον. 'Ο Οἶκος.

Tαὶ γενέσια τοῦ Ἡρωδου πᾶσιν ἐφάνησαν ἀνόσια· ὅτι ἐν μέσῳ τῶν τρυφώντων, ἡ Κεφαλὴ τῷ νηστεύοντος παρετέθη ὥσπερ ἐδεσμα. Τῇ χαρᾷ συνήφθη λύπη, καὶ τῷ γέλωτι ἐκράθη πικρὸς ὁδυρμός· ὅτι τὴν κάραν τοῦ Βαπτιστοῦ πίνακι φέρουσα, ἐπὶ πάντων εἰσῆλθεν, ὡς εἴπεν, ἡ παῖς· καὶ διὰ οἰστρον, θρῆνος ἐπέπεσε πᾶσι τοῖς ἀριστήσασι τότε σὺν τῷ βασιλεῖ οὐ γὰρ ἐτερψεν ἐκείνους, οὔτε Ἡρωδην αὐτὸν, φροσί, καὶ ἐλυπήθησαν λύπην οὐκ ἀληθινὴν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνήν τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῷ Αγίᾳ ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Τέμνει κεφαλὴ χειρὶ μιαίφονος ξίφει
Τοῦ χειρα θέντος εἰς κεφαλὴν Κυρίου.

Εἰκαδί αὖτε ἐνάτη Προδρόμου τάμεν αὐχένα
χαλκός.

O'ς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μαρτυρεῖται υπὲρ ἀπαντας
εἶναι υπὸ Χριστοῦ, καὶ Προφήτου περισσότερος· ὁ
προσκιρτόςας ἀπὸ γαστρὸς, καὶ τοῖς ἐν γῇ, καὶ ἐν τῷ
Ἄδῃ τὸν Χριστὸν κηρύξας. Οὗτος ἦν υἱὸς Ζαχαρίου τοῦ
Ἄρχιερέως καὶ Ἐλισάβετ, ἐξ ἐπαγγειλίας Γαβριὴλ τεχθεὶς·
ἐπιμήθη δὲ τὴν τιμίαν κεφαλὴν υπὸ Ἡρώδου, διὰ τὴν
παράνομον μίξιν τῆς Ἡρωδιάδος. Οὗτος, ὃ ἐξ αὐτῆς τῆς
υπόδιος ἀγιωσύνην περικείμενος, ἀγνείαν εἰσοικισάμενος
σωφροσύνην ἀσπασάμενος, ἀτροφίαν ἀσκήσας, καὶ πάσης
ἀνθρώπων ἐπιμειξίας ἀπερράγως, καὶ τὴν ἔρημον ὡς πόλιν
οἰκήσας, Θηρίοις συνδιαιτώμενος, καμπῆλου Θριξὶ σκεπό-
μενος, δερματίνῃ ζώνῃ πιρισφιγγόμενος, καὶ ἵσα πτηνοῖς
τὸν τῆς τροφῆς κεκτημένος αὐτόματον, μελέτην δὲ διηνεκῆ
τὸ τοῦ Θεοῦ νόμου ποιούμενος, ἥγετο τῆς αὐτοῦ φυλακῆς
καὶ τηρήσεως πάντα δεύτερα καὶ υποδεῖη· ὃ τὸς ὄρους υπερ-
βὰς τῆς φύσεως, καὶ τὸν καθαρὸν καὶ ἀμόλυντον καὶ πάσης
ἐπέκεινα φύσεως βαπτίσας Χριστόν.

Τοίνυν ὃ πολὺς ἐν ἀκολασίᾳ Ἡρώδης, τοῦ Ἰουδαϊκοῦ
τετραρχῶν ἐδάφους, τὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Φιλίππου γυ-
ναικα πρὸς γάμον ἤγαγετο. Θείω οὖν κινηθεὶς ζῆλω ὁ
Προφήτης, καὶ ἀληθείας ὅπλοις φραξάμενος, ἐλεγε πρὸς
τὸν τύραννον· Οὐκ ἔξεστι σοι ἵχειν τὴν γυναικα
Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ σου. Ἐντεῦθεν φυλακὴ καὶ
δεσμὰ περὶ τὸν Ἀγιον, τοῦ μανικοῦ γυναιόν πρὸς τοῦτο
τὸν ἕραστὴν συνελάσσαντος. Οθεν Γενεθλίων τελευμένων,
καὶ πότου δαψιλοῦς καὶ φιληδόνου πρὸς παραφροσύνην
ἀκκυλίσαντος τὸν ἰστιάτορα, ὅρχησις γίνεται ἐταιρικοῦ Συ-
γατρίου, καὶ μισθὸς, Προφήτου ἀναίρεσις. Αὐτίκα εὖ
τῆχθη ἐπὶ πίνακος ἢ τοῦ Δικαίου κεφαλὴ, καὶ ἐπεδίθη
μαχλώσῃ καὶ μοιχαλίδι γυναικὶ ἔτι τὸ αἷμα στάζουσα,
καὶ τὰ αὐτὰ φθεγγομένη. Ἐτελεῖτο δὲ ταῦτα ἐν τῇ Σε-
βαστῇ πόλει, ἀπεχούσῃ τῆς Ἱερουσαλήμ τίμερας ὁδόν.
Ἐνθα καὶ ὁ μετ' ἐκεῖνον ἄρξας Τετράρχης τοὺς ἀνακτορε-
κούς ἐπήξατο δόμους, καὶ ὁ προφητοκτόνος ἐτελέσθη πότος.
Ἐκεῖ καὶ τὸ προφητικόν ἐκεῖνο καὶ ἄγιον, περισταλέν πχ-
ρὰ τῶν ἴδιων μαθητῶν, ἀπεκρύπτετο σῶμα.

Ταῦς τοῦ σοῦ Προδρόμου Χριστὲ πρεσβείας,
ἔλεγον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμην.

Ωδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάθασιν.

A'κόλαστον ὅρεξιν, δεινήν τε μέθην καθο-
πλισάμενος, προσθαλὼν κατερράγης, πρὸς
ἐγκρατείας πύργον αἰλόνητον, καὶ σωφροσύ-
νης πρὸς πόλιν ἀπόρθητον, τὸν τοῦ Χριστοῦ
Βαπτιστὴν, Ἡρώδη ἄνομε.

O'ύκ ἔφριξε Πρόδρομε, οὐ συνεστάλη, οὐ κα-
τενάρκησεν, ἢ μεμαθητευμένη, τῷ διαβό-
λῳ τὴν σὴν προσφέρουσα, τιμίαν Κάραν, ἀναι-
δῶ ἐν πίνακι, προθίστασμοῖς μητρικοῖς, ἐκμε-
γλευθεῖσα τὸν νοῦν.

D'ς λύχνος προέλαμψε· προαπεστάλης δὲ
ῶσπερ "Αγγελος· ως Προφήτης κηρύττεις,
ἀμνὸν Θεοῦ τὸν φχνέντα Χριστόν· ως Μάρτυς
ξίφει κεφαλὴν ἐκτέτμησαι, προκαταγγέλλων
αὐτὸν καὶ τοῖς ἐν "Άδῃ νεκροῖς. Θεοτοκίον.

P'υσθέντες τῷ τόκῳ σου, τῆς καταδίκης τοῦ
παῖδαι πτώματος, τὴν φαγεῖσαν αἰτίαν,

ἐλευθερίας σὲ Μητροπάρθενε, σὺν τῷ Υἱῷ σου
τῷ δόντι ἀντίλυτρον, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστὸν αἱ
δοξαζόμενη.

Ἔτερος. Παιδες Ἐβραίων.

Aοῦλος Δεσπότου παρουσίαν, ἐωσφόρος τε
ἡλιον προμηνύων, Ἰωάννης εἰς Ἀδου, ἀνέ-
δραμε κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἰς Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω" τῆς Ἡρώδου ἀφροσύνης! τὸν ἴσαγγελον
ἐν σώματι ἀυλῷ, τῷ ἀσέμνῳ γυναιῷ, ως
παίγνιον δωρεῖται· Εὐλογητὸς εἰς κράζοντα ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Aέξαι με "Αγιε Ἀγίων, λιτανεύοντα υπὲρ
τῆς Ἐκκλησίας, τῷ Δεσπότῃ βοᾷ, ὁ
Πρόδρομος κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἰς Κύριε,
ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

E"στησας ρύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνα-
τον Θεὸν ως συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα
Ἄγνη, ως πάντες μελωδοῦμεν· Εὐλογητὸς εἰς
Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ η. Ἐπταπλασίως κάμινον.

O' προδραμὼν τοῦ τόκου σου, καὶ τοῦ θείου
παθήματος, ἐν τοῖς κατωτάτοις, διὰ ξί-
φους γίνεται, Προφήτης, καὶ "Αγγελος, καὶ τῆς
ἐκεῖ εἰσόδου σου, ως φωνὴ τοῦ Λόγου, Ἰωάννης
κραυγάζων· Νεκροὶ τὸν ζωοδότην, τυφλοὶ τὸν
φωτοδότην, αἰχμαλώτοι τὸν ρύστην, Χριστὸν
ὑπερυψοῦτε.

Hαρθενικῆς γεννήσεως, προδραμὼν ἐκ στε-
ρώσεως, νῦν τῆς ἐκουσίου, τοῦ τὰ πάν-
τα κτίσαντος, ὑπῆρξας σταυρώσεως, προοδευ-
τὴς ἐκτησεως, τῆς κεφαλικῆς, τοῖς ἐν τῷ "Άδῃ
κραυγάζων· Νεκροὶ τὸν ζωοδότην, τυφλοὶ τὸν
φωτοδότην, αἰχμαλώτοι τὸν ρύστην, Χριστὸν
ὑπερυψοῦτε.

Tοῖς κεφαλῆς τοῦ σώματος, ἐκτημθείσης σου
Πρόδρομε, ἢ τῆς σῆς σαρκὸς, ψυχὴ ἥγε-
μονεύουσα, ἐκ ταύτης διήρητο· ἀλλ' ἡ Θεότης
ἐκ τῆς σαρκὸς, τῷ Ἐμμανουὴλ διηρέθη ἐντεῦ-
θεν, ὁστοῦν οὐ συνετρίβη, τῷ Θεῷ καὶ Δεσπό-
του· διὸ υπερυψοῦμεν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Θεοτοκίον.

Kυριοτόκε Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ
τραύματα, καὶ τὰς ωτειλάς, τῇ συμπα-
θεῖ πρεσβεία σου, Παρθένε, ἐξάλειψον, καὶ πε-
πτωκότα ἔγειρον· σῶσόν με πανάμωμε, τὸν ἄ-
σωτον σῶσον· σὺ γάρ μου εἰς προστάτις, καὶ
ἀντίληψις μόνη, ἀγνὴ εὐλογημένη, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

"Ετερος. Είρμος ὁ αὐτός.

Παραγομῶν ὁ τύραννος, Ἡρώδης ὁ ἀλάστωρ ποτὲ, καὶ εἰς εὐωχίαν, γενεσίων παρατραπεῖς, τὴν παῖδα ὄρχησασθαι, παρασκευάζει ὅρκοις αὐτὴν, πείσας πᾶσαν αἴτησιν, αὐτῆς ἐκπληρῶσαι· ἡ δὲ ἐκβιβασθεῖσα, διδαχαῖς ταῖς μητρώαις, ἐν πίνακι αἰτεῖται, τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου.

Mιαιφονίας ἔγκλημα, ἔαυτῷ κληρωσάμενος, κόλασιν ἀπέραντον, Ἡρώδης ὁ ἀθλιός, ὁ ἄναξ εἰσπράττεται, παραγομήσας ἀθεσμα· ἔδεσμα γοῖρ ὥσπερ, τῇ τραπέζῃ προσάγει τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου, ἀπελέγχουσαν τοῦτον, σὺν τῇ Ἡρωδιάδι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

O' φαεινὸς Ἀπόστολος, τοῦ Κυρίου καὶ Πρόδρομος, μάκαρ Ἰωάννη, Προφητῶν ὁ πρόκριτος, λιταῖς σου περίσωζε, τοὺς ἐκτελοῦντας πόθῳ σου, μνήμην τὴν φαιδρὰν, καὶ φωτοφόρον βοῶντας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἵερεῖς ἀγυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψύχετε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

A' γιωτέρα πέφυκας, τῶν Ἀγγέλων κυήσασα, Κόρη Παναγία τὸν Ἅγιον Ἅγιον, δὶς οἰκτον γενόμενον, ὅπερ ἐσμὲν ἀφύρτως βροτοὶ, σῶσαι τοὺς αὐτῷ, ἀνακοῶντας ἀπαύστως· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἵερεῖς ἀγυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψύχετε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδὴ δ'. "Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

E"φριξε φάλαγξ πονηρὰ, καὶ ὁ ταύτης πρωτοστάτης διάβολος, τὴν θεολόγον σου, Προφῆτα γλῶσσαν Χριστὸν κηρύττουσαν, καὶ διὰ κόρης ἀσελγοῦς, Ἡρώδην ἀγέπεισε, καρατομῆσαι σε ἀλλ' ἡμεῖς σε οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Fόραγξ μὲν φύσις ταπεινὴ, ἀνυψώθη καὶ βυθοὶς τεταπείνωται, ἡ τοῦ θανάτου ὄφρύς· φωνὴ βοῶντος γὰρ ἀνακένταγεν, ἐν τοῖς ἐρήμοις τῷ φωτὸς, τῷ Ἄδει σκηνώμασι· Τὰς πύλας ἀράτε· Βασιλεὺς γὰρ δυνατὸς εἰσελεύσεται.

Fρίττουσι πάθη τῶν βροτῶν, καὶ τῷ φόβῳ δραπετεύουσι δαιμονες, τὴν ἐπισκίασον, τῆς ἐκ Θεοῦ σα δοθείσης χάριτος· ἀλλ' αἱμοτέρων πειρασμῶν, τὴν ποίμνην σου φύλαττε, Κυρίου Πρόδρομε, τὴν ἐν πίστει σε ἀεὶ μεγαλύνουσαν.

Θεοτοκίον.

Eγνεινε καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε γένε Θεομήτορος, Ἰσμαηλίτην λαὸν, καθηποτάσσων τὸν πολεμῶντα ἡμᾶς, τῷ ὄρθοδόξῳ βασιλεῖ, νίκας χαριζόμενος, κατὰ βαρβάρων ἔχθρῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς τεκνός σε Λόγε Θεό.

"Ετερος. Εξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Fωνὴ βοῶντος ἔφυς ω̄ Βαπτιστά· ἐκ Προφήτου Προφήτης γὰρ ἐλαμψας, ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε πᾶσι βοῶν· καὶ τὸν Ἡρώδην ἦλεγξας, πράττοντα ἀσέμνως τὰ ἀσελγῆ· διὸ καὶ τοῖς ἐν Ἀδῃ, προέδραμες κηρύττων, τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἥμων.

Mητρὸς Ἡρωδιάδος ἐκβιβασθέν, ἀναιδέστατον κόριον ἦτησε, τοῦ Βαπτιστοῦ, κάραν ἐκτυπθῆναι τὴν ἱεράν· τότε Ἡρώδης τάχιστα, ἔδεσμα καθάπερ παρατεθέν, προσάττει ἐν τρυπλίῳ, δοθῆναι ὥσπερ δῶρον, τούτου ἐλέγχουσαν τὴν ἀνοιαν.

Q' οἱ Μάρτυς καὶ Προφῆτης καὶ Βαπτιστής, ω̄ς φωνὴ τε καὶ λύχνος καὶ Ἀγγελος, ὑπὸ Θεοῦ, μείζων Προφητῶν τε μαρτυρηθεὶς, δυσωπησον τὸν Κύριον, ρύσασθαι παντοίων ἐκ πειρασμῶν, καὶ βλάβης ἐναντίας, τὰς πόθῳ ἐκτελεῦντας, σοῦ τὴν φωσφόρον μνήμην Πρόδρομε. Θεοτοκίον.

Q' ράθης ω̄ Πάρθενε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπέρ φυσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἐαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἤρευξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ω̄ς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

'Εξαποστειλαρίον. Τῶν Μαθητῶν.

Tὸν ἐν Προφήταις μείζονα γνωρισθέντα, καὶ Ἀποστόλων πρόκριτον γεγονότα, ὕμνοις ἔγκωμίων στεφανώσωμεν, τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος· τὴν κεφαλὴν γὰρ ἐτυπίθη, διὰ τὸν νόμον Κυρίου.

"Ετερον. Ο ούρανόν τοῖς ἀστροῖς.

O' ἀσελγῆς Ἡρώδης, τὸν τῆς ἀγνείας φυτεύγον σὲ Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος, καρατομήσας δολερῶς, σοῦ τοὺς ἐλέγχους τῆς γλώττης, τεμεῖν οὐκ ἴσχυσεν ὅλως. Θεοτοκίον.

H' τὴν ἀράν τοῦ κόσμου, τῷ θείῳ τόκῳ σου σεμνὴ, ἐξαφανίσασα ποίμνην, σὲ λιτανεύουσαν πιστῶς, ἀπὸ παντοίων κινδύνων, ρύσας πρεσβείας σου Κόρη.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἴστωμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

"Ὕκος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Q' τοῦ παραδόξου θαύματος! τὴν ἱεράν Κεφαλὴν, καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμον, ἀσελγῆς ἀκόλαστον, περιέφερε κόριον· τὴν ἐλέγχασαν, γλῶσσαν παράνομον, τῇ μοιχαλίδι μητρὶ προσέφερεν· "Ω τῆς αἴφατου σου, ἀνοχῆς φιλάν-

Θρωπε! δι' ἡς Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ω" τῆς Ἡρώδου πωρώσεως! ὁ ἀτιμάστας Θεὸν, τὰς τοῦ νόμου ἐκλύσεσι, τὴν τῶν ὄρκων τηρησιν, δολερῶς ὑποκρίνεται· καὶ τῇ μοιχείᾳ φόνῳ προστίθησιν, ὁ σκυθρωπάζειν σχηματίζόμενος."Ω τῆς ἀφάτου σου, συμπαθεῖας Δέσποτα! δι' ἡς Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ω" τῆς ὑπέρ νοῦν ἐκπλήξεως! τῶν Προφητῶν ἡ σφραγὶς, ὁ ἐπίγειος "Ἄγγελος, πορνης ὄρχήσεως, ἀναδείκνυται ἐπαθλον· ἡ Θεολόγος, γλῶσσα προπέμπεται, καὶ τοῖς ἐν "Ἄδῃ, Χριστοῦ προάγγελος."Ω τῆς ἀρρήτου σε, προμηθεῖας Δέσποτα! δι' ἡς Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Δόξα, Ἡχος πλ. β'.

Πάλιν Ἡρωδιᾶς μαίνεται, πάλιν ταράττεται. "Δι ὄρχημα δόλιον, καὶ πότος μετὰ δόλου! ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο. Πρεσβείας Κύρις, τοῦ σε Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή.

Δοξολογία μεγάλη.

Διδοται καὶ ἄγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς, ἐν ω̄ καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἡχος δ'.

Πενέσιον ἀθέμιτον, καὶ συμπόσιον ἀναιδέστατον, Ἡρώδης ἀπετέλεσεν· ἀκολασίᾳ γάρ γυναικείᾳ δελγόμενος, καὶ ἀσεβεῖς δηλυμανίᾳ κεντούμενος, ἀπέτεμε κεφαλὴν Προδρόμικὴν, ἀλλ' οὐκ ἐξέτεμε γλῶσσαν Προφητικὴν, ἐλέγχουσαν αὐτοῦ τὴν παράνοιαν. Ἐξέχεεν αἷμα ἀθώον, καλύψας δέλων αἵμαρτίαν ἀθεσμον· ἀλλ' οὐκ ἐν τῷτοις ἀπέκρυψε φωνὴν, βοῶντος πᾶσι μετάνοιαν. Ἐκεῖνος μὲν συνευφραίνετο φόνῳ, ἡλεῖς δὲ συνεορτάσωμεν πόθῳ, τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου τὴν μακαρίαν σφαγὴν· προέλαβε γάρ ἐν "Ἄδου τὴν ζωὴν ηρύζαι, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ δανάτου καθημένοις, τὴν ἐξ ὑψους ἀνατολὴν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν μόνον πολυέλεον.

Ο αὐτός.

Τὸν Προφήτην καὶ Μάρτυρα, καὶ Βαπτιστὸν Σωτῆρος, δεῦτε λαοὶ εὐφημήσωμεν. Οὗτος γάρ ἐν σαρκὶ "Ἄγγελος ὑπάρχων, τὸν Ἡρώδην διηλεγξε, τῆς παρανόμου μοιχείας τὴν πρᾶξιν κατακρίνας αὐτοῦ· καὶ δι' αἰνέμου ὄρχήσεως, τὴν τιμίαν κεφαλὴν ἀποτέμνηται, ὁ

τοῖς ἐν "Ἄδῃ εὐχγ γε λιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν Αὐγάτασιν, καὶ πρεσβεύων ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἡχος ὁ αὐτός.

Τὸν Προφήτην καὶ Βαπτιστὸν τοῦ Σωτῆρος, δεῦτε πιστοὶ εὐφημήσωμεν· ὅτι φυγαδεύων, ἐν τῇ ἐρήμῳ ηὐλίζετο, μέλι ἄγριον καὶ σκρίδας ἐσθίων· καὶ βασιλέα παρανομοῦντα ἥλεγξε· πτυμῶν δὲ τὴν ὄλιγοψυχίαν παρεκάλει, λέγων· Μετανοεῖτε· ἥγγικε γάρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων. Καὶ Ἀπόλυτος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,
Τὰ Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῆς γ'.
καὶ σ'. Ὡδῆς τῶν Κανόνων.

Ἄπόστολος. Πράξεων τῶν Αποστόλων.
Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρως ὁ Ἰωάννης.

Ἐυαγγέλιον κατὰ Μάρκου.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἥκιστεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς.
Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνου αἰώνιον.

ΤΗ Λ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἅγιων Πατριαρχῶν, Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρου, Ἰωάννου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντρα, ἴστωμεν Στίχους σ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῷ Προδρόμῳ γ'. καὶ τῶν Ἅγιων γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου.

Ἡχος δ'. Ο εἴξ ὑψίστου κληθείς.
Οπαλαιᾶς καὶ καίνης δεῖος μεσίτης, Προφήτης καὶ Πρόδρομος, "Ἄγγελος ἐνσαρκός, παρανομίας ὁ ἐλεγχός, τῆς στειρευούσης, βλαστὸς υπόδυος, στόμα πυρίπνοον, Ἡρώδην διηλεγξας ἀθεσμα πράττοντα· ὁ δὲ, μὴ φέρων τὸν ἐλέγχον, ἀποτιμηθῆναι, τὴν κεφαλὴν σου διακελεύεται· καὶ προστηνέχθης ὥσπερ ἐδεσμός, ἐγκρατείας τὸ δεῖον ἐντρύφημα, ἐπὶ πίνακι πλέον, στηλιτεύων τὸν ἀκόλαστον.

Ε' κ παρανόμου μητρὸς συνωθιουμένη, συγάτηρ παράνομος, σοῦ τὴν ἀσίδιμον, καὶ τοῖς Ἅγγελοις αἰδέσιμον, αἰτεῖται Κάραν τοὺς γάρ ἐλέγχους ταύτης οὐκ ἔφερεν· ὅθεν ἐπὶ πίνακι, ταύτην προσφέρουσα, καὶ τοῖς ποσὶν ἀμα παιζούσα, τῶν δαιτυμόνων, τὴν εὐφροσύνην εἰς πένθος ἔτρεψεν· ἀλλ' ἐπὶ πλέον διελέγχεις, α-

κολασίας τὸ μῆσθος Μακάριε, τὸν Χριστὸν ἡ-
κετεύων τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Β εβακχευμένος τῇ μέθῃ ὁ Ἡρώδης, νόθοις
ἐπικλέπτεται, κατορχυμένης φωναῖς· καὶ
πρὸς τῷ ὄρκῳ τὸν ἀδικού, τεκταίνει φόνον, σφ-
τοῦ Δικαίου Προφῆτα ἐνδοξέ· αὐλαί σου ὁ θά-
νατος, τοῖς προθανοῦσι σαφῶς, αὐθανασίαν ἐμή-
νυσε· καὶ γάρ εἴγενον, καὶ τοῖς ἐν "Ἄδη" κήρυξ
πρωτάγγελος, τὴν παρουσίαν τὴν σωτήριον,
προμηνύων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· δν ἴκέτευε
σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων.

"**Ηχος α.** Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Π αμμάκιαρ Ἀλέξανδρε ποιμὴν, Ἐκκλησίας
γέγονας, ὄρθοδοξίας ὑπέρμαχος (*), Ἀ-
ρεῖς καθελῶν, τὴν αἰλαζονείαν, προσευχαῖς συν-
τόνοις σου, τὸν παίντων Λυτρωτὴν ἐξαιτούμενος.
Καὶ νῦν ἴκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ι ωάνην τίμιε σαρκὸς, τὴν φθορὰν ἐμίσησας·
δὶ ἐγκρατείας καὶ πίστεως, δὶ αὔγυρπνίας
τε, καὶ ὅμολογίας, "Ἄγγελος ἐπίγειος, εὐρέθης
καὶ οὐράνιος ἀνθρωπος. Χριστὸν ἴκέτευε, δω-
ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Π αύλου θείοις δόγμασι σαφῶς, δντως ἐπει-
νάρχησας, μεθ' οὗ εἰς τρίτον ἀνέδραμες,
οὐρανὸν "Οσιε, αἱρετῶν τῷ ὑψει, καὶ ἥκουσας
ρήματα τὰ ἀρρόητα καὶ θεῖα τοῦ Πνεύματος.
Παῦλε μακάριε, ὄρθοδοξων βάσις ἀσειστε, τὸν
Σωτῆρα αἴτιαστως ἴκέτευε.

Δόξα, Ἡχος πλ. β'.

Γ ενεθλίων τελουμένων, τοῦ ἀναιδεστάτου
Ἡρώδου, τῆς ἀσέλγους ὄρχηστρίδος, ἐ-
πληροῦτο ἡ διάθεσις τοῦ ὄρκου τοῦ γάρ Προ-
δρόμου ἡ κεφαλὴ ἀποτυπθεῖσα, ως ὄψωνιον ἐ-
φέρετο ἐπὶ πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις. "Ωσει-
ποσίου μισητοῦ, ἀνοσιουργήματος καὶ μιαιφο-
νίας πλήρους! Ἄλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ως
ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μεῖζονα, ἐπαξίως τιμῶν-
τες μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν, Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Δόξα, Ἡχος δ'. Γενέσιον αἴθεμιτον.

Βλέπε τοῦτο ὅπισθεν μετὰ τοὺς Αἰνους.

(*) Τὰ ἔξης τοῦ Τριπαρίου τούτου οὕτως ἔχει τὸ χειρόγρα-
φον, «Ἀρείς αἱρεσιν, καθελῶν ἐμφρόνως, προσευχαῖς σφ-
-σφε· καὶ τοῦτον τὴν ψυχὴν ἀπορρήξασθαι, κακῶς, ἐπρέσ-
-βευτας, ἐν βεδῆλοις τόποις ἐνδοξε· διὰ τοῦτο, συμφώνως
τημῷμεν σε».

Καὶ νῦν, Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Α' πολυτίκιον τοῦ Προδρόμου. Μητρὶ Δικαίου
Δόξα, Τῶν Ἀγίων.

"**Ηχος δ'.** Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

"**Η** συνήθης, Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες εἰς
τῆς Ὁκτωήχου, καὶ οἱ δύο παρόντες, τοῦ Προ-
δρόμου, καὶ τῶν Ἀγίων.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὸν θεομαρτύρητον Πρόδρομον μέλπω.

"**Ωδὴ α.** Ἡχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τού λύχνον τὸν πάμφωτον, τῆς οἰκουμένης
τὸν κήρυκα, τὸν θεῖον Ἀπόστολον, καὶ
ὑπηρέτην Χριστοῦ, τίς ἴσχύσειεν, ἀξίως εὐφη-
μῆσαι, τὸν θεομαρτύρητον, Κυρίου Πρόδρομον;

Ο θεῖος ταξίαρχος, τῶν ἀσωμάτων Δυνά-
μεων, πρὸς θεῖον αἴφικετο, ναὸν Θεοῦ
ἱερὸν, εὐχαγγέλια, κομίζων τῷ πρεσβύτη· Κυ-
ρίου τὸν Πρόδρομον, τέξη πρεσβύτατε.

Νηδὺς ἐνδον ἔχουσα, στεῖρα καὶ γραῦς τὸν
πανάριστον, Προφῆτην καὶ Πρόδρομον,
ἀπὸ κοιλίας μητρὸς, προσεκύνησε, Χριστὸν, ὃ
ξένον θαῦμα! γαστρὶ ἐμφερόμενον, τῆς Θεο-
μήτορος.

Θεοτοκίον.

Θεοῦ Ἀρχιεράτηγος· Παρθένε, ἔφη, θεόνυμ-
φε, πρὸς δόμους πορεύθητι, τῆς Ἐλισάβετ
σπιθῆ· καὶ γάρ ἔγκυη, ταύτην εύροῦσα γνώμη,
ὅν περ καταγγέλλω σοι, τὸν ἀρρόητον.

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

"**Ωδὴ α.** Ἡχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τρίφωτος τῶν Πατέρων, σήμερον ἀνέτειλε
διαύγεια, ἡ πανένδοξος μητρὶ· ἡ πιστῶς
ἐντρυφῶντες χορεύσωμεν.

Ε λυσας Ἱεράρχα, τῶν Αἵρετικῶν τὰ ὄχυ-
ρωματα, εύσεβει παρρησίᾳ, καταγγείλας
Τριάδα Ἀλέξανδρε.

Π αύλῳ τῷ θεσπεσίῳ, κοινωνήσας κλήσεως
ἀοιδίμε, τῷν ἐκείνου ἐδείχθης, αἱρετῶν
ἀπεικόνισμα ἔνθεον.

Γ αίλαμός σφ ἡ γλῶσσα, θεογραφικῶς προα-
ναδέδεικται, Πνεύματος Πάτερ θείου,
Ιωάννη τὴν πίστιν τρανώσασα.

Θεοτοκίον.

Α σωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου
ευθυηήσαντι, σαρκωθῆναι ἀσπόρως, εἰς
ἡμῶν σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν.

Τοῦ Προδρόμου. Ὡδὴ γ'. Τὰς σάς υμνολόγους.
Ε' καὶ στείρας τεχθεὶς ὁ Ἰωάννης, τὴν γλῶτταν διέλυσε πατρός εἰκότως καὶ γάρ πέφυκε, φωνὴ τοῦ Λόγου εὔηχος· καὶ εὐλογῶν ἐφθέγγετο· Σὺ μόνος Ἀγιος Κύριος.

Ουδὲν τῶν παρόντων ἀγαπήσας, τὴν ἔρημον τρέχων παροικεῖς, ὡς πόλιν θείων Πνεύματι, δυναμωθεὶς Πχνένδοξε· αὖλως δὲ ἐβίωσας, ὡς Ἡλιού ὁ θεσπέσιος.

Mὴ φέρων τοῦ βίου τοὺς θρύψους, ὡς ὄρνις ἐμάκρυνκς Σοφὲ, ἔρημοις αὐλιζόμενος· εὑρές τε ἀναψύχοντα, τὸν σώζοντα σε Κύριον, ἐκ καταιγίδος καὶ θλίψεως.

Θεοτοκίον.

A' πῆλθε πρὸς οἶκον Ἐλισάβετ, Παρθένος βαστάζουσα γαστρὶ, Θεὸν Λόγον τὸν ἀναρχον· ἀμφοῖν ἀσπασμένων δὲ, γυνὴ παρενθύσε Ἅροδρομος, ἐκ τῆς γατρὸς προσεκύνησεν.

Τῶν Ἀγίων. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

A"ριστα ἐποίμανας, τὸ τοῦ Δεσπότου σου ποίμνιον, Ἀρχιερεῦ· ὅθεν αἰωνίως, σὲ δοξάζει Ἀλέξανδρε.

Tοῦ δατα σωτήρια διὰ τῆς γλῶττης σου ἐβλυσας, τὰ εὐσεβῆ, δόγματα σῇ ποίμνῃ, Ἰωάννη μακάριε.

Hαῦλε παμμακάριστε, τῆς ἐκλογῆς τῆς τοῦ σκεύουσ σε, ὡς φανέντα, κλήσει τε καὶ βίᾳ, νῦν τιμῶμεν ὄμοιώμα.

Θεοτοκίον.

Sὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ σκέψην ἡμῶν, Χριστιανοί, σὲ δαξαλογοῦμεν, ἀσιγήτως Θεόνυμφε. 'Ο Είρμος.

» **S**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
 » σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἡχος α. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Tὸν Πρόδρομον Χριστοῦ, Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην, τιμήσωμεν πιστοὶ, καθαρῷ συνειδότι, ὡς ἐνδοξον κήρυκα, μετανοίας διδάσκαλον, καὶ ὡς Μάρτυρα, παναληθῆ τοῦ Σωτῆρος· τὴν γάρ ἄνοιαν, τὴν τοῦ Ἡρωῦν ἐλέγξας, τὴν κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα, Τῶν Ἀγίων.

Ἡχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Pατέρων ἡ τρίφωτος, λαμπτὰς ἀνέλαμψε, πιστῶν τὰ συστήματα καταφαιδρύουσα, πρὸς θείαν ἐπίγνωσιν, λύοντες τῶν ἀθέων, τὴν ἀσέβειαν πᾶσαν, δόγμασι καὶ σοφίᾳ, καὶ πολλῇ παρρησίᾳ, Ἀλέξανδρος καὶ Ἰωάννης ὄμοι, καὶ Παῦλος ὁ ἐνδοξος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

E' λπὶς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποιθότων εἰς σὲ, ἡ μόνη κυήσασα, ὑπερφυῶς ἐν σαρκὶ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦτον σὺν Ἰωάννῃ, τῷ Προδρόμῳ δυσώπει, δοῦναι τῇ οἰκουμένῃ, ἵλασμὸν τῶν πταισμάτων, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους βίου διόρθωσιν.

Τοῦ Προδρόμου. Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξῆγνίασταν.

P' ιζας καὶ μελάγριον, ὄψον τερπνὸν, ἥσθιες μακάριε Προδρομε, καὶ τὰς ἀκρίδας· ἐκ καμῆλου δὲ τριχῶν, στολὴν ἐπημφιέννυσο, ὑπὲρ ἀλουργίδα βασίλειον.

Tὸν δημιουργήσαντα λόγῳ τὸ πᾶν, πᾶσι γεωργὸν Μάκαρ ἥγγειλας· οὗτος γάρ ἐστιν, ὁ τὸ πτύον ἐν χειρὶ, κατέχων, καὶ τὴν ἄλωνα, μᾶλα διακρίνων ὡς δίκαιος.

Tὸν πνον σοῖς οὐκ ἐδωκας μάκαρ Σοφὲ, ὅμιμασιν ὡς ἀσαρκος ἐνδοξε, οὔτε, κροτάφοις, εἰς ἀνάπαυσιν σαρκὸς, ἐως οὐ ὠκοδόμησας, οἶκον σεαυτὸν θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

P' ησις πέρας ἐλαβε τοῦ Ἀββακούμ, ἐπὶ σοὶ Παρθένε πανύμνητε· καὶ γάρ ἐξ ὄρους, καμῆλου ὁ Θεός, ἐκ σοῦ ἥλθε σαρκούμενος, πλάνης τοὺς βροτοὺς ἐκλυτρούμενος.

Τῶν Ἀγίων. Εἰσακήκοα Κύριε.

E' ν δυσωδει διέρριψας, τὸν κατὰ Ιουδαν τόπῳ προδότην Χριστοῦ· τὴν ἐκείνου γάρ Αλέξανδρε, ἀράν ἐπαξίως ἐκληρώσατο.

O' ελαία κατάκαρπος, ἐν τῷ τοῦ Θεοῦ τεμένει ἴσταμενος, τοὺς πιστεύοντας προσήγγες, αὐτῷ Ἰωάννη καρπὸν ὥριμον.

Tαπεινώσεως πτέρυξι, τὰς τοὺς δυσμενοῦς παγίδας ἐξέφυγες· ὅθεν "Οσιε ὑψούμενος, οὐρανοπολίτης Παῦλε γέγονα. Θεοτοκίον.

Tὴν Παρθένου υμνήσωμεν, τὴν μετά τὸν τόκον πάλιν Παρθένον ἀγνήν, ὡς κυήσασαν Χριστὸν τὸν Θεὸν, τὸν ἐκ πλάνης κόσμου λητρωσάμενον.

Τοῦ Προδρόμου. Ὡδὴ ἐ. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Gραῦν θείου Πνεύματος, ἐνδεδυμένος ἐνδοξε, πᾶσιν ἀνεβόχις τοῖς παροῦσι· Μετανοεῖτε, ἰδοὺ αἵξινη σαφῶς, τῶν δεινῶν πρὸς ρίζαν κεῖται νῦν, τέμνουσα τὰ ἄκαρπα, τὰ δὲ στήλας ἐκκαθαιρουσα.

Tὴν γλῶτταν ὡς σᾶλπιγγα, ἔχων Κυρίου Προδρομε, εὐήχως ἐφώνεις τοῖς παροῦσιν· Εγὼ ἐν ὕδατι βαπτίζω υμᾶς, ὅπιστα μου δὲ ἄλλος ἴσχυρὸς, βαπτίζων ἐλευσεται, ἐν πυρὶ καὶ πνεύματι.

Ο' Νεῖος προέφησε, Προφήτης. "Ηξει Κύριος," Αγγελος αὐτοῦ δὲ πρὸ προσώπου, στέλλεται τρίβους προετοιμάζων αὐτοῦ, ὃς σώσει λαὸν τὸν ἀπειδῆ, καὶ κατασκευάσειεν, εἰς Θεοῦ κληρον ἄγιον.

Θεοτοκίον.

Nηδὺ φερόμενος, τῇ μητρικῇ ὁ Πρόδρομος, τῇ παρθενικῇ ως ἔγνω ἔνδον, τὸν τούτου Κτίστην φρικτῶς φερόμενον, Πνεύματι Ἀγίῳ φωτισθεὶς, ἔνδοθεν ἐσκίρτησε, καὶ πεσὼν προσεκύνησε.

Τῶν Ἀγίων. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Tὸν Μητροφάνιον θρόνον Ἀλεξανδρε, κατακοσμῶν, καὶ πρὸ θρόνου ἐλαύψας, ἐν Γεράρχαις τοῖς δόγμασι.

Sὺ ἐν ποιμέσι Μάκαρ διέπρεψας, θαυμασίως· ὥφθης ἐν Νικαίᾳ γάρ, μέσον Πατέρων ἀγλαῖσμα.

Tῶν λόγων σὺ νέαρις ἐζήριξεν, Ἐκκλησίαν, Ἰωάννη στῦλον γάρ ὅρθοδοξίας σε ἔχομεν.

Θεοτοκίον.

Pαρθένον μετὰ τόκον ὑμοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γάρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύνησας.

Τοῦ Προδρόμου. Ὡδὴ 5'. Τὴν θείαν ταύτην.

Pρὸς σὲ λαὸς πονηρότατος, αὐφίκετο πειράζων καὶ φάσκων σοι· Σὺ εἰς ὁ Κύριος· αὐτὸς δὲ ἔφης· Οὐκ ἔγωγε, ἄλλος δ' ἐστὶν ὃς οἶξει, ὀπίσω πρωτός μου.

P' ευστῆς ἔγω πέλω φύσεως· ὃς ἔρχεται, δ' ὀπίσω μου ἄρρενστος, πέλει καὶ ἄχρονος, καὶ Ποιητὴς πάσης κτίσεως· οὐ οὐκ ἴσχυω λῦσαι, οὐδὲ τὰ πέδιλα.

O' ρῶντες πάντες συνέτρεχον, πόρνοι τε καὶ τελῶναι καὶ ἀσωτοί, καὶ ἐβαπτίζοντο. ἐκ σοῦ Προφῆτα πανένδοξε, τὴν πρὸς Χριστὸν πορείαν ἐκδιδασκόμενοι.

Θεοτοκίον.

Dεινῶν παντοίων τοὺς δούλους σὺ, ἔξαρπασον Παρθένε θεόνυμφε, τοὺς προσφυγόντας σου, ὑπὸ τὴν σκέπην τὴν ἄμαχον, καὶ τῆς φρικτῆς μελλούσης ρῦσαι κολάσεως.

Τῶν Ἀγίων. Χιτῶνά μοι παράσχου.

A' ιδρείως τοῦ Χριστοῦ προπολεμῶν, Ἐκκλησίας ἔκτεινας, εὐχῆς Πάτερ, βέλεσι τὸν ἐπώνυμον μανίας ἰερώτατε.

Q'ς κλῆμα τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, Ἰωάννη ἔντιμον, πλεῖστον ἐξήνθησας, τῷ Δεσπότη σου καρπὸν παμμακάριστε.

H' γεῖσθαι παρητήσω εὔσεβῶς, Βασιλίδος πόλεως, εἰκόνων προσκύνησιν, ἀθετήσης παρανόμως Παῦλε τίμιε.

Θεοτοκίον.

H μόνη διαὶ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κυνῆσασα, ρῦσαι δεόμεθα, τῶν παγιδῶν τοῦ ἔχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Είρμος.

» **X**ιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ως ἴματιον, πολυελεες » Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Η' τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος ἀποτομή.

Συναξάριον.

Τῇ Λ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνήμη τῶν Ἀγίων Πατριαρχῶν Κωνσταντινούπολεως, Ἀλεξανδρου, Γωάννου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου.

Στίχοι.

Σχοίνους διαδράς Ἀλεξανδρε σαρκίου,
Σχοίνισμα κλήρο χρηματίζεις Κυρίου.

Σκυθρωπὰ τὰ πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας,
Στέρησιν οὐ φέροντα τὴν Ἰωάννου.

Δρόμους ὁ Παῦλος ἐκλιπὼν τοὺς τοῦ βίου,
Εὗρηκε παῦλαν τῶν πόνων τῶν τοῦ βίου.

Τριτὺς τῇ Τριάδι τριακοσῆ νῦν πάρα ἔνη:
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μηνήμη τῷ Οσίου καὶ θαυματουργῷ Φαντίνου.

Στίχ. Καὶ γῆν ὑπελθών θαυματυργὸς Φαντίνος,
"Ανωθεν ἡμῖν μάννα θαυμάτων βρύει.

Φαντίνος βιόται ἀνεχαίζετο ἐν τριακοστῇ.

Oώτος εἰλκε τὸ γένος ἐκ χώρας τῶν ἐν Ἰταλίᾳ Καλαβρῶν, Γεωργίου καὶ Βρυαίνης υἱός. Ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν σπαργάνων τῷ Θεῷ ἀφιερωθεὶς, Μοναστηρίῳ ἐκδίδοται, καὶ πᾶσαν ἀρετὴν μετέρχεται· καὶ γενόμενος ἀργάτης δόκιμος τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, θείων ἀποκαλύψεων καταξιοῦται, καὶ ἐπὶ τιμέρας εἰκοσι διετέλεσε νηστεις. Ἀλλὰ καὶ γυμνὸς ἐπὶ τισσαροις χρόνοις διεκαρτέρησε, καὶ μυρίαις τοριστάσισιν ἐπάλαισεν ἐν ταῖς τῶν Σαρακηνῶν ἐφόδοις. Ἐν τούτοις ἐξήκοντα χρόνοις διαρκέσας, Βιταλίου καὶ Νικηφόρου τεսὶ αὐτοῦ παραλαβὼν φοιτητάς, τῇ Πελοποννήσῳ προσεπιβαίνει· καὶ ἐν Κορίνθῳ χρόνου συχνὸν προσδιατρίψας, πολλοῖς πρόξενος σωτηρίας κατέστη· καὶ τὰς Ἀθήνας καταλαβὼν, καὶ τὸ ἄγιον τέμενος τῆς Θεοτόκου προσκυνήσας, ἐν τῇ Λαρίσῃ γίνεται. Ἰκανὸς δὲ χρόνῳ τῷ τοῦ Ἀγίου Ἀχιλλίου προσεδρεύσας τάφῳ, εἰς Θεσσαλονίκην ἔρχεται· καὶ κατατρυφόσας τῶν τοῦ Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου θαυμάτων, ἐφ' ὅλοις ὀχτώ· τεσι, τὸν συνήθη κανόνα τῆς ἐγκρατείας μετερχόμενος, ἐν γηρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μηνήμη τῶν Ἀγίων δεκαέξι Μαρτύρων τῶν Θηβαίων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προδρόμου. Ὡδὴ 6'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

P' ωμαλέως τῷ Ἡρωδῷ ἀντιστάμενος, ἔνδοξος Πρόδρομε, τῷτον ἐλέγχεις βοῶν· Οὐκ ἔξε-

ειν ἔχειν σε εύην ὀμαίμουος, ως αὐθέμιτον· ὃ δὲ μὴ ἀνασχόμενος, τὴν σὴν κάραν ἀποτέμνει.

Οἶα ἐνδοξος Προφήτης πρὸ γεννήσεως, ἔγνως τὸν Κύριον, καὶ ως αὖνον τοῦ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ὑπέδειξας, πρὸς θεοσέβειαν, ἐλκων ἀπαυτας, ἀναθοᾷν πρὸς Κύριον· ὃ Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

Mέλλων τέλος τὸ μακάριον ἐκδέχεσθαι, Πρόδρομε ἐνδοξε, σους μαθητὰς πρὸς Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἀπέστειλε, ἐπερωτῶν αὐτὸν· Σὺ εἴ Κύριε, τοῦ σῶσαι ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἔτερον προσδοκῶμεν;

O' Χριστὸς τοῖς μαθηταῖς προσαπεφθέγξατο· "Ἄπιτε εἴπατε, τῷ Ἰωάννῃ· Ἰδοὺ, νεκροὶ ἐξανίστανται, κωφοὶ ἀκούουσιν, ἐκκαθαιρούνται λεπροὶ, καὶ ὥσπερ ἔλαφος, οἱ χωλοὶ περιπατοῦσιν.

Τῶν Ἀγίων. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Mυστηπόλος τῆς ἀνω, ὑπερθέου Τριάδος ωφῆς πανένδοξε, ἀγνῶς ταύτην λατρεύων, καὶ μέλπων ἀνενδότως, Ἱεράρχα Ἀλέξανδρε· Ο' τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

Θησαυρὸν σε δογμάτων, καὶ πηγὴν τῶν θαυμάτων, Χριστὸς ἀνέδειξε, πηγαζούτα τὸν πλάτον, τὸν τῆς θεογνωσίας, Ἰωάννη τοῖς ιράζσιν· Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

Ω' σιάγγελον βίον, κατὰ Παῦλον τὸν θεῖον, ως καὶ συνώνυμον, κτησαμένῳ παμμάκαρ, τὸν πλοῦτόν σοι τῶν λόγων, Χριστὸς παρέχει ἄφθορον, Εὐλογητὸς βοῶντι Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Pαρθεικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἶδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

Τοῦ Προδρόμου. Ὡδὴ η. Παιδας εὐαγεῖς.

Nόμου παλαιᾶς τε καὶ τῆς νέας, Προφήτης καὶ Προφητῶν πάντων ὑπέρτερος, ὑπάρχεις πανεύφημε· οὐ γὰρ ἔφυς κάλαμος, πνεύμασι ρίπιζόμενος ἀλλ' ἔστης ἀσειστος, Τὸν Κύριον βοῶν εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερψυοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Mαινόμενος οἴστρῳ ὁ Ἡρώδης, μαχλώσης Ἡρωδιάδος τὸ θυγάτριον, βλέπων κατορχύμενον, ἔφησεν ὁ ἄθλιος· "Ο μοι αἵτησης δίδωμι, ἔως ἡμίσεως, τῆς ἐμῆς βασιλείας μεθ' ὄρηου· κακεῖνο ἐξαιτεῖται τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου.

Eἶχε μὲν φρουρὰ τὸν Ἰωάννην, Ἡρώδην δὲ πότος εὐφραγόμενον· τότε ἡ πανάσεμνος, κόρη κατωργήσατο, ἀρέσασα δὲ εἴληφε, κάραν

τὴν παντιμον, Προδρόμου καὶ ἀγίαν ως ταῦτην, τῇ μητρὶ προσάξῃ, τιμαλφέστατον δῶρον. Θεοτοκίον.

Aύτωσαι τὴν πσλιν σου Παρθένε, ἐκ πάσης ἀπειλῆς τε καὶ κακώσεως, σεισμοῦ καταπτώσεως, βαρθαρικῆς ἀλώσεως, καὶ φοβερᾶς κολάσεως, τοῦ αἰωνίου πυρός· σὲ γάρ μετὰ Θεὸν σωτηρίαν, ἀπαντες πλουτοῦμεν, Χριστιανοὶ Παρθένε.

Τῶν Αγίων. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸς αἰώνων.

Tὸν δυσσεβῆ, προσευχῇ τῇ παναλκεῖ σৎ, "Ἄρειον κτείνας Ἀλέξανδρε θεόφρον, ἐν τοῖς βεβηλοῖς τόποις, ὑβρίσαντα ἡμύνω, βροχίσας ως Ἰούδαν.

O' θεομάχος Χριστοῦ χιτῶνα ρήξας, ως ὁ προδότης πρηνὴς λακήσας μέσον, γῦνον θρηνεῖ ἐν "Ἄδη, ψυχῶν ἀδίκων μόρον, θανάτῳ τῷ δικαίῳ.

E'ν ἐγκρατείαις, ως ἀσαρκος ἐφάνης, ἐν ἀγρυπνίαις, μικροῦ δεῖν καὶ ἀναίμων, καὶ ἐν διδασκαλίαις, πηγὴ τοῦ Παραδείσου, παμμάκαρ Ἰωάννη. Θεοτοκίον.

Tὸν ἀνερμήνευτον τόκον σου Μαρία, τίς μὴ ὑμήσει βροτῶν χοροστασία; ὅτι παρθενεύεις πρὸ τόκου, καὶ ἐν τόκῳ ἀεὶ εὐλογημένη. Ο Είρμος.

• **T**ὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθέντα, • **T** καὶ ἐκ Μητρὸς ἐπ' ἐσχάτων σαρκωθέντα, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερψυοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προδρόμου. Ὡδὴ θ'. "Απας γηγενής.

Pότος βδελυρός, καὶ δεῖπνος πανάσεμνος, **P** ὄρχησις ἀτερπνος, ἔθελξαν τὸν δείλαιον, μάλα πρὸς οἴστρον ἀκολασίας δεινῆς, καὶ τῆς μανάδος μίσθωμα, κάραν ἐκδίδωσι, τοῦ Προδρόμου, ἦς οὐδὲ ἀνταἴος, κόσμος ἀπας. Φρίκτον τὸ μυστήριον.

Ω" πῶς ὁ δεινὸς, Ἡρώδης οὐκ ἔφριξε, Κριτὴν ἀλαθητον! ἀλλ' ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, ἐνδού δολίως φόνον ἐνέτρεψε, τοῦ Βαπτιστᾶ, μαινόμενος, ως ἐλεγχόμενος, καὶ μὴ φέρων, εὐκοιρίαν ἥθελε, καὶ εὔρων, ἀποτέμνει τὸν δίκαιον.

O"ντως, ἀπὸ γῆς, εἰσεδυς εἰς "Αγια, οἴα περ Αγγελος, ως ἀγγελικῶς ἐν γῇ, σοφὲ βιώσας Κυρίου Πρόδρομε, τῶν ὑμνητῶν σου μέμνησο, ἀνωθεν ἐνδοξε· καὶ πταισμάτων, αἴτησαι τὴν ἄφεσιν, καὶ εἰρήνην παράσχου καὶ ἔλεος. Θεοτοκίον.

Ω" Θεῦ Γίε, μακρόθυμε Κύριε καὶ πολυέλεε, τοῦ σου Βαπτιστοῦ λιταῖς, καὶ ἴκεσίας

τῆς κυνησάσης σε, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου,
σῶσον τοὺς δόλως σφ· καὶ χορήγει, ἀνωθεν τὰ
τρόπαια, βασιλεῦσιν ἡμῶν ὡς φιλάνθρωπος.

Τῶν Ἀγίων. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

E"ννομος γενόμενος, ὁ θεῖος ὅντως φοιτητής
σου, καὶ σοῖς ζωηφόροις λόγοις, πειθαρχή-
σας Ἀλέξανδρος, Ἱεράρχης πεφηνώς, Κύριε ὅσιος
πρᾶος σώφρων, νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται.

Mύστης ἀκριβέστατος, γέγονας πόθῳ τῶν
ἀρρήτων, ὃς θεομακάριστε Πατὴρ ἡμῶν,
Ιωάννη πανόλθιε, καὶ μυσταγωγὸς τῶν μυστη-
ρίων, καὶ κήρυξ δογμάτων θείων, καὶ λατρε-
υτὸς Τριάδος ἔνδοξε.

Sε τὸν ἀνεξίκακον, Πάτερ καὶ ὅσιον ποιμέ-
να, ἀμεμπτον σεπτὸν ἀμίαντον, κήρυκά τε
τῆς πίσεως, τῆς ὄρθιοδοξίας τὸν διδάσκαλον, ἀ-
παντες ἐπαξίως συμφώνως, Παῦλε μακαρίζομεν.
Θεοτοκίον.

A"χραντε πανάμωμε, τὸ σκεῦος τὸ τῆς εὐω-
δίας, αἴτησαι Χριστὸν ὃν ἔτεκες, βασιλεῖ
μὲν τὰ τρόπαια, τῷ φιλοχρίσῳ δὲ λαῷ, δοῦναι
τὴν ἄφεσιν τῶν πταισμάτων· σὲ γάρ ἀπαύσως
μεγαλύνομεν. 'Ο Είρμος.

* **S**ε τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ
* **Y**ψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυνησασαν,
* διὰ λόγου τὸν ὅντως Θεὸν, τὴν ὑψηλοτέραν
* τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολο-
* γίας μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Hρώδης ὁ παράνομος, τοῦ Προδρόμου τὴν
θείαν, καὶ ἵεραν ἀπέτεμε, κεφαλὴν τοὺς
ἔλεγχος, μὴ φέρων ταύτης ὁ ἄφρων· ὃς φρικτῆς
τόλμης ὅντως! Θρηνείτω οὖν ὁ ἄθλιος, ἀνομον
φόγον πράξας· ἥμεῖς δὲ νῦν, τὴν τιμίαν κάραν
ὑμνοις τεμῶντες, τὸν Βαπτιστὴν γεραέρομεν, τῷ
Χριστοῦ ἐπαξίως.

Θεοτοκίον.

Eἰ καὶ ἡττᾶται Πάναγνε, λογικὴ πᾶσα φύ-
σις, πρὸς ἐγκωμίων ἐπαίνου, σὲ Θεὸν τῆς
τεκούσης· καὶ γάρ σαφῶς ὑπερτέρα, πάσης
κτίσεως πέλεις· ἀλλ' οὖν τὸ κατὰ δύναμιν, οὐκ
ἀπόβλητον πάντως· θεν κρίμῃ, δέχθη τὸν βρα-
χύτατον ὑμνον, ὥσπερ ἀ σὸς Υἱὸς ἐδέξατο, τὰ
λεπτὰ πρὶν τῆς χήρας.

Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἰνων, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχ. Δόξα, Ἡχος πλ. δ'.

Pρόδρομε τῷ Σωτῆρος, εἰ καὶ φόνῳ διέλυσεν
οὐρανὸν, σὲ τὸν τῆς ἀληθείας κήρυκα,
αλλ' ἡ τοῦ στόματός σου φεγγοβόλος λαμπάς,
καὶ τοῖς ἐν Ἀδῃ τὰ τῆς πίστεως φέγγος καλῶς

εἶδαδούχει· ὅθεν ἵκετενε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυτος.

ΤΗ ΛΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν καταθεσίων τῆς τιμίας Ζώνης
τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκένραξα, ἴστωμεν Στίχος 5'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτε-
ροῦντες αὐτά.

"Ἡχος δ'. "Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Hσορὸς ἡ κατέχουσα, Θεοτόκε τὴν Ζώνην
σου, κιβωτὸς τοῖς δάκλοις σου ἀγιάσματος,
καὶ ἵερὸν περιτείχισμα, καὶ δόξα καὶ ιαύχη-
μα, καὶ ἰάσεων πηγὴ, καθ' ἐκάστην γνωρίζεται·
ὅθεν σήμερον, ἵερῶς αὐθροισθέντες ἀνυμνοῦμεν,
τὰ πολλά σου μεγαλεῖα, καὶ τῶν θαυμάτων
τὸ πέλαγος.

Tὴν ἀγίαν κατάθεσην, Θεοτόκε τῆς Ζώνης
σα, Ἐορτὴν κεκτήμεθα εὐφραινόμενοι· ὅτε
τῇ πόλει σου σήμερον, δοθῆναι ἡξίωσας, ἵεραν
περιβολὴν, φυλακτήριον ἀσυλον, δῶρον τίμιον,
ἀναφαίρετον πλοῦτον ἱμάτων, ποταμὸν πε-
πληρωμένον, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

I"δε τόπος περίδοξος, ἵδε οἶκος αἰείφωτος, ἐν
ῳ τεθησαύρισαι τῆς Θεόπαιδος, Ζώνη τιμία
ἐν χάριτι· προσέλθετε ἀνθρωποι, φωτισμὸν καὶ
ἱλασμὸν, προφανῶς ἀπαρύσασθε, καὶ βοήσατε,
εὐχαρίστω καρδίᾳ· Παναγία, εὐλογοῦμέν σε
παρθένε, οἵ σεσωσμένοι τῷ τόκῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος β'.

Oς σέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεο-
τόκε, τὴν Ζώνην σου τὴν ἀγίαν, ἡ Ἐκκλη-
σία τοῦ Θεοῦ περιέθετο· καὶ φαιδρύνεται χαι-
ρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει, Δέσποι-
να ἐκβοῶσά σοι· Χαῖρε διαδημα τίμιαν, καὶ σέ-
φανε τῆς θείας δόξης· χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ
πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη· χαῖρε τῶν
εἰς σὲ προστρεχόντων, λιμὴν καὶ προστασία,
καὶ σωτηρία ἡμῶν..

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

"Ἡχος δ'. "Ἐδωκας σημείωσιν.

Eδωκας τῇ πόλει σου, Ζώνην τὴν σὴν Ὑπε-
ραγίαν ἐνδοξε, ἀσφαλέστατον σύνδεσμον, ταύτην

περιέπουσαν, ἐκ παντὸς κινδύνου, θείαις ἐνεργείαις, καὶ ἀπροσμάχητον ἔχθροῖς, διατηροῦσαν αὐτὴν κραυγαζουσαν· Ἰσχὺς μὲν καὶ κραταιώμα, καὶ εὐπρεπὲς ἀγαλλίαμα, ὁ Υἱός σου καὶ Κύριος, μόνος ἔστιν ὁ εὔσπλαγχνος.

Στίχ. Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὄψιστος.

Τίμιον διάδημα, οἱ εὐσεβῶς βασιλεύοντες, τὴν σὴν Ζώνην Πανάγραντε, φαιδρῶς περικείμενοι, ἐν τοῖς σοῖς καυχῶνται, θείοις μεγαλείοις, καὶ φοβερώτατοι ἔχθροῖς, τοῖς πολεμοῦσιν αἵει γνωρίζονται· καὶ σὲ υμνοῦντες κράζουσι, τῷ υπέρ λόγον τεχθέντι ἐκ σοῦ· Ἰησοῦ παντοδύναμε, σῶσον πάντας ὡς εὔσπλαγχνος.

Στίχ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ.

Περίζωσον δύναμιν, ἡμᾶς Παρθένε τῇ Ζώνῃ σου, κατ' ἔχθρῶν ἐνισχύουσα, πάθη υποτάττουσα, κατκυρανοῦντα, καὶ ἐκπολεμοῦντα, καὶ νικητήρια ἡμῖν, δι' ἀπαθείας αἵει παρέχουσα, τοῦ καθαρῶς δοξάζειν σε, καὶ τῷ Υἱῷ σου βοῶν ἐκτενῶς· Ἰησοῦ παντοδύναμε, σῶσον πάντας ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος β'.

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, φαιδρῶς ἔξαρχοντες Δαυΐτικὴν μελωδίαν, τῇ νεάνιδι Νύμφῃ τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες, εἰς τὴν αὐτοπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῷ ἀγιάσματός σου. Ὡς γὰρ παλάτιον τερπνὸν, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτὴν, τῇ πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, τοῖς ἴκεσίαις αὐτῆς.

Ἄπολυτίκιον, Ἡχος πλ. δ'.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σὐσωμάτος, κραταιὰν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἀφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἡχος α. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Τὴν Ζώνην τὴν σεπτὴν, τοῦ ἀχράντου σου σκήνους, υμνοῦμεν οἱ πιστοὶ, Παναγία

Παρθένε, ἐξ ἡς ἀρυόμεθα, νοσημάτων τὴν ἵασιν, καὶ κραυγαζομεν· Μῆτερ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ἡ λύτρωσις, τῶν σὲ τιμώντων ὑπάρχεις, Μαρία θεόκλητε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἡχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς τιμίας Ζώνης σὺ τῇ καταθέσει, ἑορτάζεε σήμερον, ὁ σὸς πανύμνητε λαός, καὶ ἐκτενῶς ἀνακράζεισθαι· Χαῖρε Πάρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἴτα ὁ Ν'. καὶ οἱ παρόντες δύο Κανόνες τῆς Θεοτόκου ἐν οἷς ψάλλομεν καὶ Καταβασίας· Αὐτοῖς ὡς στόμα μου, κτλ.

Κανὼν πρῶτος. Ποίημα τῷ Κυρίῳ Γεωργίῳ (*). Ὁδὴ α. Ἡχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Αμπαδα, φωτοφανῆ καὶ ἀδυτον, ὁ τῆς Παρθένου ναός, ὡς οὐρανὸς εὐραύλενος φαιδρὸς, τὴν υπέρλαμπρον Ζώνην αὐτῆς, τὴν οἰκουμένην σήμερον, ταῖς τῶν θαυμάτων αἰνίζεις αὐγαῖς.

Τοῦ σχύντε, καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σὴν Πανάγραντε, θείαν ως ὄντως Ζώνην νοητῶς, ἐζωσμένη ἡ πόλις σὐ, τὸ κράτος ἀδιάσπαστον, ἔχει· διὸ καὶ ἐγκαυχᾶται ἐν σοί.

Τῆς πάλαι, ως ἀληθῶς υπέρτιμος, ἡ σὴ σορὸς κιβωτοῦ, Θεογεννῆτορ ὥφθη ταῖς ἐν γῇ, οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα, ἀλλὰ πιστῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

Αρώματα, μυστικὰ προχέονται, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀγνῆς, ἐν τῆς τιμίας σήμερον σοροῦ, καὶ πληρῷ τῷ Πνεύματος, τῆς εὐωδίας ἀπαντας, τοὺς μετὰ πόθου προσιόντας αὐτῇ.

Κανὼν δεύτερος, οὐ η Ἀκροστιχίς· Ισχύν με τὴν σὴν ζῶσον, ἀγνὴ παρθένε. Ιωσήφ. Ὁδὴ α. Ἡχος πλ. δ'. Αρματηλάτην Φαραὼ.

Ισχύν με θείαν εὐσεβῶς περίζωσον, υμνολογοῦντά σου, τὴν ἱερὰν Ζώνην, θεῖον χρηματίζουσαν, τῇ πόλει σου περίζωμα, καὶ κραταιώμα Κόρη, καὶ ἀρράγες περιτείχισμα, ἀχραντε Παρθένε τῇ ποίμνῃ σου.

Σὺ τὸν Θεὸν τὸν δυνατὸν ἐκύησας, περίζωντα, τοὺς εὐσεβεῖς πάντας, δύναμιν Πανάμωμε· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν θείαν

(*) Τῷ ὀνόματι τούτου ἐπιγράφεται ἐν μόνοις τοῖς τετυπεμένοις Μηναίοις, ἐν δις τοῖς χειρογράφοις κείται ἀνεπίγραφος· ἔχει δὲ ἐκεῖ καὶ ἀνά τρία μόνα Τροπάρια ἐν ἑκάστῃ Ὁδῇ. Αλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ὑφους φαίνεται, ὅτι οὐκ ἔσται ποίημα τοῦ Γεωργίου οὔτος ὁ Κανὼν, ως ἔχων παράχορδα τινὰ καὶ βιβασμένα.

του Ζώνη, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι, χάριν ἀπαντλοῦμεν καὶ ἔλεος.

Xαρμονικῶς τῇ καταθέσει σήμερον, περιχορεύσωμεν, τῆς Ἱερᾶς Ζώνης, τῆς ἄγνης Θεόπαιδος· εξ ἡς ἡμῖν περίζωμα, ἀφθαρσίας ὑφάνθη, καὶ ἀδιάρρηκτον ἔνδυμα, καὶ περιβολὴ ἀδιάσπαστος.

Yπὸ τὴν σὴν ὁ σὸς λαὸς Πανάρμωμε, προστρέχει δύναμιν· ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην, καταφεύγει πάντοτε· πᾶσι γενεῇ βοηθείᾳ· καὶ τὰ πρὸς σωτηρίαν, τοῖς πᾶσι δίδου αἰτήματα, σώζουσα δεινῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν..

Ἐδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ τοί.

Tιμήσωμεν οἵ πιστοί, ὡς συναφείας πρὸς Θεὸν σύνδεσμον, τὴν τῆς Ἄγνης σήμερον Ζώνην, καὶ πιστῶς προσκυνήσωμεν..

A'ένακοι ὄχετοι, ἐκ τῆς ἀχράντου σου σοροῦ ρέοντες, τῶν χαρισμάτων Ἄγνη, πάντας τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσιν.

Gάγκατα τοῖς πιστοῖς, ή πολυύργυρος ἡμῖν σήμερον, τῆς ὑπερτίμου Ἄγνης, Ζώνη ἀναθρύει ἐν χάριτι.

Ω'ς δρόσος ἔωθινή, ή εὐφροσύνη σου Ἄγνη ρέουσα, τὴν τῶν παθῶν οάμινον, τῶν σὲ ἀνυμούντων οιψίζει ἀεί.

"Ετερος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Nευργεῖται καρδία, πίστει νερμῇ ψαύουσα, Ζώνη Ἱερᾶ τῆς Παρθένε, καὶ περιζώνυνται, δύναμιν ἀμαχον, κατὰ παθῶν ἀκαθάρτων, δυσμενῶν ἀσάρκων τε, ἀτρωτος μένουσα.

Mένει ἀφθορος ἔτι, ή Ἱερὰ Ζώνη σφ, ἥτις σου τὸ ἀχραντον σῶμα, Κόρη διέζωσε, καθαγιάζουσα τὰς εὔσεβῶς προσιόντας, καὶ φθορᾶς ἔξαιρουσα, νόσων καὶ θλίψεων.

Eχρημάτισσας οἶκος περικαλλῆς "Ἄχραντε, Δόγου τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ ἐν ἀγίῳ σου, οἴκῳ εὑδάκησας, Ζώνην τὴν σὴν ἐντεθῆναι· ἦν κατασπαζόμενοι ἀγαζόμεθα.

Tὴν τιμίαν σου Ζώνην, τιμητικῶς ἀπαντες, ἐν σίγαλιάσει καρδίας, περιπτυσσόμεθα, τιμὴν ὑπάρχουσαν, πάντων πιστῶν Θεοτόκε, ὡς τῷ ὑπερτίμῳ σου, ψαύσασα σώματι.

Καθισμα, Ἡχος δ'. Ο ψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Tὰ καταθέσια τῆς σῆς θείας Ζώνης, ή Ἔκκλησία σου φαιδρῶς ἔορτάζει, καὶ ἐκτενῶς κραυγάζει σοι· Παρθένε Ἄγνη· "Ἄπαντας περίσωζε, τῆς ἔχθρῶν δυναστείας· θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἀθέων βαρβάρων, καὶ τὴν ἡμῶν κυβέρνησον ζωὴν, πράττειν Κυρία τὰ θεῖα θελήματα.

Δόξα, καὶ νῦν. "Ομοιον.

Oἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἐδὲμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν· ὅθεν ἀνυμούμεν σε, καὶ σεπτῶς εὐφημοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν ἀεί· Χαῖρε ή μόνη, ἐλπὶς τῶν ὑμνούντων σε.

Ωδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ω'ς ὑπέρτιμον στερέωμα Θεοτόκε, ὁ Ποιητὴς καὶ Κτίσης σε, πηξάμενος ὥσπερ, ἄσροις κατεκόσμησε, ταῖς θείαις ἐλλαζόψεσιν, αἷς καταφαιδρύεις τὰ πέρατα.

Sὲ κραταίωμα ή πόλις σου Θεοτόκε, καὶ ἀσφαλῆ κρηπῖδα, ἔχουσα τῇ θείᾳ, Ζώνη σου συνέχεται, δεσμὸν ἀδιάσπαστον, ταύτην ἐν πολέμοις προτείνουσα.

A'πὸ γῆς ἡμᾶς ἀνελκει Θεογεννῆτορ, πρὸς οὐρανὸν ή θεία, Ζώνη σου σῷ πόθῳ, ταύτης ἀναφθέντας θερμῶς· διό σε δοξάζομεν, ὡς αἰτίαν δόξης τῆς κρείττονος.

I'δού χάρις ἀνεξάντλητος, δεῦτε πάντες, εἰλικρινεῖ καρδία, ἀρύσασθε πίστει, νάματα πηγάζοντα, ἀφθόνως φιλέορτοι, τῆς σεπτῆς σοροῦ τῆς πανάγου Μητρός.

"Ετερος. Σύμου ἴσχυς, Κύριε.

H"ρθης πρὸς φῶς, ὅδυτον μεταχωρήσασα· ἐλιπες δὲ, τοῖς σὲ μακαρίζουσιν, ἀντὶ τοῦ σώματός σου Ἄγνη, τὴν τιμίαν Ζώνην, πηγὴν θαυμάτων ὑπάρχουσαν, καὶ τόπον σωτηρίας, καὶ χαράκωμα ταύτης, τῆς τιμώσης σε πόλεως ἀχραντε.

Nέον ἡμεῖς, ὡς οὐρανὸν ὑπερχόμεθα, σοῦ τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τεθησαύρισται, καθάπερ ἥλιος φωταυγὴς, σοῦ ή θείᾳ Ζώνῃ, βολὰς θαυμάτων ἐκπέμπουσα, καὶ πάντων τὰς καρδίας, καταυγάζουσα Κόρη, καὶ παθῶν τὴν ὄμιζλην διώκουσα.

Sὺ κιθωτὸς, τοῦ νοητοῦ ἀγιάσματος, χρηματίζεις, "Ἄχραντε πανύμνητε· καὶ τὴν τιμίαν ταύτην σορὸν, ἔχουσαν τὴν Ζώνην, ἦν περιουσα ἐφόρεσας, παρέχεις τῷ λαῷ σου, καταφύγιον πᾶσι, καὶ πηγὴ θαμάτων ἀκένωτον.

H'κε τῇ σῇ, πόλει πολύολβον δώρημα, ή τιμία, Ζώνη σου πανύμνητε, καὶ κατετέθη περιφανῶς ταύτη τῇ ἡμέρᾳ, ἐν τούτῳ τῷ θείῳ οἴκῳ σου· καὶ γέγονε μεγίστης, Ἐορτῆς Θεοτόκε, τοῖς θερμῶς σε ποθοῦσιν ὑπόθεσις.

Nόμου σκιαί, καὶ Προφητῶν τὰ αἰνίγματα, προεδήλουν, ἔσεσθαι σε Πάναγη, Θεοῦ,

Μητέρα παναληθῆ, δί τῆς ἡ κατάρα, ἀπεστειρώθη καὶ ἦνθησε, τελεία εὐλογία, καὶ σωτήριος χάρις, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ὑμνοῦσί σε.

'Ωδὴ ἡ. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε τὴν σὴν, Μητέρα ἐμεγάλυνας· σὺ ὑψωσας ὑπὲρ πάσας, νοερὰς ἔξουσίας, ἀσυγκρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς.

Η χάρις τοῦ Θεοῦ, νῦν ἀφθόνως παρέχεται, παναχραντε Θεοτόκε, ἐκ τιμίας σορῷ σῃ, τοῖς πίστει προσκυνοῦσί σε.

Σὲ δύναμιν πιστοὶ, βασιλεῖς περιζώνυμται· σὲ σύνδεσμον Θεοτόκε, ἡ σὴ πόλις αὐχοῦσα, τῇ Ζώνῃ σου σεμνύνεται.

Γνωστή σου ἀληθῶς, ἡ χάρις ἀναδεδεικται, Παναχραντε παραδόξως, ἐνεργοῦσα δυνάμεις, καὶ τέρατα ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

"Ετερος." Ινα τί με ἀπώσω.

Ζώνης θείας τεθείσης, σήμερον ἐν οἴκῳ σου Θεοχαρίτωτε, συνεπανετέθη, ἀγαθῶν πᾶσα δόσις τοῖς χρήζουσι· καὶ πληροῦται πᾶς τις, ἀγιασμοῦ ὁ προσπελάζων, τὰς αἰτήσεις πιστῶς κομιζόμενος.

Ωραιωθης Παρθένε, Λόγον ὡραιότατον ἀποκυήσασα· καὶ τῷ σῷ ὡραιῷ, τούτῳ οἴκῳ τεθῆναι εὐδόκησας, τὴν ὡραιάν Ζώνην, ητίς τὸ σὸν ὡραιὸν σῶμα, Θεοτόκε ὡραιώς διεζώσε.

Σοῦ ὁ "Ἄγιος οἶκος, ἄλλος ὡς Παράδεισος πᾶσι γνωρίζεται, μέσον κεκτημένος, ὥσπερ εὗσσμον ρόδον τὴν Ζώνην σου, εὐωδίας θείας, ἀποπληρώσαν τὰς καρδίας, τῷ πιεστῶς προσιόντων Πανάμωμε.

Ομβρου θείου νεφέλη, γέγονας Πανάμωμε ἐναποστάζεται, σωτηρίας ὕδωρ, καὶ τὴν γῆν χερσωθεῖσαν ἐγκλήμασι, πρὸς καρποφορίαν, μεταγαγοῦσα εὔσεβείας· διὰ τοῦτο πιστῶς σε δοξάζομεν.

'Ωδὴ ζ'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ολην σε, ὑπερφυῶς ἐδόξασε Κύριος· ὅλην ἀνύψωσε μόνην· ὅλην σε· ἐτίμησεν ὑπὲρ λόγον, Θεοτόκε, τὸν ναόν τε σὺν τῇ Ζώνῃ καὶ θείᾳ σορῷ.

Νάχσιν, ἐκ πελάγης τὰ ρεῖθρα τῆς χάριτος, σῷ τῷ σορῷ τῆς ἀχράντης, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν περικυκλοῦσιν, ἀρδεύοντα, τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντας τὸν τόκον σου.

Ισχύν σε, οἱ πιστοὶ κεκτημένοι καὶ καύγημα, περιζωνυμούνται δόξαν, τὴν σεπτήν σου Ζώνην Θεοκυῆτορ, κατέχοντες, ὡς ὑπέρλαμπρον κόσμον καὶ τίμιον.

"Ετερος." Αθυσσος ἀμαρτιῶν.

Νέον τέτοκας ἡμῖν, ως παιδίον τὸν πρὸ πάντων αἰώνων· καὶ καινουργεῖς καρδίας, ἀμαρτίας παλαιώσιν, δεξαμένας καινισμῷ, τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας, Ζώνης σου Κόρη ἀειπάρθενε.

Α"γίός σου ὁ ναὸς, θαυμαστὸς δικαιοσύνης ὑπάρχει· ὅσ τις τὴν θαυμαστὴν σου, Ζώνην θαύματα βρύουσαν, κεκτημένος τοῖς πιστοῖς, πέλαγος δείκνυται ἰαμάτων, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Γεγνθε πᾶσα ψυχὴ, συνιεῦσα ἐν Ἀγίῳ ναῷ σου, καὶ ἐν αὐτῷ ὄρωσα, Θεοτόκε, τὴν Ζώνην σου, ὥσπερ ἥλιον φαιδρὸν, φέγγος ἀστράπτουσαν χαρισμάτων, τῷ παντούργοῳ καὶ θείου Πνεύματος.

Νεύρωσον ἡμῶν Ἀγνή, τὰς καρδίας παρείσας παντοίων, ἀμαρτιῶν ἴδεαις, καὶ περιζώσον δύναμιν, τοὺς τὴν Ζώνην σῷ πιστῶς, ὡς πολυτίμητον κεκτημένους, καὶ ἀναφαίρετον θησαύρισμα.

Κοντάκιον, "Ηχος β". Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περιλαβοῦσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ πόλεισου ἀπροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει, τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

'Ο Οἶκος.

Τις γηγενῶν τὰ σὰ μεγαλεῖα διηγήσεται λόγος; ποία γλῶσσα βροτῶν; νοῦς γὰρ οὐδὲ οὐράνιος· ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τῆς συμπαθείας τὸ ἀμέτρητον πέλαγος, δέξαι καὶ νῦν ἐξ ἀκάρπων χειλέων τὰ ἄσματα, καὶ δίδυ μοι θείαν χάριν, εὐφημῆσαι τὴν σὴν Ζώνην Δέσποινα, δί τῆς κόσμου ἀγαλλεται, σὺν Ἀγγέλοις ὑμῶν σου τὰ θαύματα, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Συναξάριστον.

Τῇ ΛΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, "Ἀνάμνησις τῆς ἐν τῇ Ἀγίᾳ σορῷ καταθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τῷ σεβασμίῳ αὐτῆς οἴκῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις, ἀνακομισθείσης ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Ζήλας ἐπὶ Λουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως." Ετι δὲ καὶ τῷ γεγονότος θαύματος, διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης, εἰς τὴν Βασιλίδα Ζωὴν, τὴν σύζυγον Λέοντος τοῦ Βασιλέως.

Στίχοι.

Χρυσῆν κορωνίδ' οἴσα, σεμνὴ Παρθένε, τῷ τοῦ χρόνου τίθημι σὴν Ζώνην τέλει.

Θέντο σορῷ Ζώνην πρώτη Πανάγιου τριάκοστῃ.

Ο" τεῦ Μεγάλου Θεοδοσίου υἱὸς Ἀρχάδιος, τὴν τιμίαν ζώνην τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐξ Ἱεροσολύμων ἔχαγών, φυλατταμένην ἐκεῖσθε μέχρι τεῦ τότε καιροῦ, μετὰ καὶ τῆς τιμίας Ἑσθίτος, ὑπὲ παρθένου γυναικός τινος, καὶ ἐν Κωνσταντινούπολει ἀποκεμίσας, κατέθετο ἐν λαμπτῇ Σήκῃ· τὸν καὶ ἀκάλεσεν Ἀγίαν Σορόν. Χρόνων δὲ διελθέντων τριακοσίων δέκα, Λίων ἡ Βασιλεὺς ἦνοιξε τὴν ἀγίαν ταύτην Σορὸν, διὰ τὴν τούτου οὐδυγον Ζώνην, ἐνχλουμένην ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου· τῆς καὶ γένεθλη Σείας ἐπτασίας· Ός, εἰς ἐπιτεθῆ τὴν τιμία Ζώνην ἐπ' αὐτῇ, τεῦξεται τῆς ίασεως. Εὑρίθη οὖν τὴν τιμία Ζώνην ὡς νεούφαντος ἀποστολούσα, τρφαγίδα ἔχουσα διὰ χρυσίνης βεύλης καὶ κωδίκελλεν (ὑπόμυντρα σύντομον, ἐκ τεῦ Λατινικοῦ Codicellum), ἐμφαίνοντα λεπτομερῶς τὸν τε χρέμον, τὴν ἴνδικτιῶνα, καὶ τὴν τίμεραν, καθ' ἥν ἐν Κωνσταντινούπολει προσεκομίσθη τὸν ἀγία ζώνην· καὶ πῶς ἐτίθη χερὶ τοῦ Βασιλέως ἔνδου τῆς Σήκης ὑπ' αὐτοῦ σφραγισθεῖσα· τὸν καὶ ἀσπασάμενος ὁ Βασιλεὺς, καὶ διὰ χειρὸς τοῦ τηνικαῦτα Πατριάρχου ἀνωθεν τῆς Βασιλίσσης ἐφαπλώσας, ἐλευθερία τοῦ νοσήματος εἰργάσατο· καὶ πάντες τὸν Σωτῆρα Χριστὸν δεξάσαντες, καὶ τὴν πανάγινων αὐτοῦ Μητρὶ ὑμνους εὐχαριστηρίους ἀποδόντες, κατέθεντο τὴν ἀγίαν ζώνην ἐν τῇ τιμίᾳ Σορῷ, ἐν τῇ προϋπήρχε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μηνύμη τῆς οἰγακοινίσεως τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Νεωρίῳ.

Εἳ τῆς βασιλείας Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρας τῶν εὐσεβῶν, Ἀντώνιος τεῖς Πατρίκιος, αἰκίαν ἔχων οεμνήν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς ἐξαρτήσεως τοῦ Νεωρίου ἐν Κωνσταντινούπολει, καὶ νὰν περίδοξον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τὸν εἰκεῖον ἀφαιρεθέντα στολισμὸν ὑπὸ τῶν πρώην Εἰκονομάχων Βασιλέων, οὗτος πάλιν τὸν τοιοῦτον ναὸν ἀγακαίνισας πρεπόντως, λουτρὸν πάνυ σμικρότατον ὑποκάτω τούτου πεποίηκε, πρὸς σωματικὴν αὐτοῦ παραμυθίαν· ἀνωθεν δὲ τούτου τὴν θεοῦ δεξιολογία ἀεὶ ἐπετελεῖτο. Ἐπεσκίασεν οὖν ἐν αὐτῷ τὸν χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, διὰ τῆς πανάγιου Μητρὸς τοῦ Κυρίου τὸν θησαυρὸν Χριστοῦ, καὶ ἤρξαντο γίνεσθαι ἰάματα οὐκ ἀλίγα διαφέρων νοσημάτων. Α'λλα καὶ φιλέθεοι τινες ἐπισυναγθέντες, ἤτησαντο τὸν Πατρίκιον ποιεῖον αὐτοὺς λοῦμα ἀπαξ τῆς ἐθδομάδος, λόγω τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν· καὶ συγκροτούμενοι ὑπὸ τοῦ Πατρίκιου, ἐποίευν τοῦτο μετὰ πίστεως.

"Ο οὖν Πατρίκιος, ἐν τῷ μέλλειν τελευτᾷν, καταλιμάνει τὸ τοιοῦτον λοῦμα καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ὑπὲρ ψυχικῆς αὐτοῦ σωτηρίας, τοῖς τότε εὐρεθεῖσιν ἀνδράσι φιλοθεοῖς· οἵ, εὔτελεις ὄντες, καὶ μήτε ἔδωρ τὸ ἀρκοῦν ἔχοντες μήτε οἰανδήτινα εἶσοδον, κατὰ μικρὸν ἐψυχραίνοντο πρὸς τὴν τοῦ πράγματος συγκρότησιν. Καὶ τούτων παρερχομένων, καὶ μηδενὸς ἔχοντες δίκαιον παραπέμψασθαι τοῦτο εἰς ἔτερον πρόσωπον, κατελείφθη ἀνεπιμέλητον· καὶ τὸ μὲν λουτρὸν, καθαρπαγίντων τὸν ἐν αὐτῷ ὑλικῶν παρὰ τοῦ τυχόντος, εἰς παντελῆ ὑπέφθασεν ἀφανισμόν. Ή δὲ ἀγία Ἐκκλησία, διὰ τὸ ὑψηλὸν εἶναι ταύτην καὶ μετέωρον, ἀμα δὲ καὶ ίαματικὴν, περιελείφθη ὑπὸ Ἱερέως τινὸς δοξολογουμένη, τῆς ἐνοικούσης αὐτῇ Σείας χάριτος δαψιλῶς ἐπιχορηγούσης αὐτῷ τὰ πρὸς διατροφὴν αὐτοῦ.

Εἰθ' οὕτω Ρωμανοῦ τοῦ μακαριωτάτου Βασιλέως τὸν οἶκὸν ἀντοῦ παρασκευάζοντος, καὶ χρείαν ὑλῶν οὐκ ἀλίγων ἔχοντος, ἐμνύθη αὐτῷ τὸ τοιοῦτον οἰκίδιον. Ἐμελέτα οὖν καταστρέψαι αὐτό· ἀλλ' η ἐνοικούσα τούτῳ ὑ-

περαγία Θεοτόκος οὐκ ἐπενύσταξε τοῖς μελετωμένοις· Ἐν ἐκείνῃ γὰρ τῇ υπαντὶ ἐπιφανεῖσα τῷ Ρέκτωρι [(διεθυντῇ) τῷ τεῦ ἔργῳ ἐπιστατεῦντι, καὶ νεανίσκω τινὶ προσαγενεῖ τοῦ Ρέκτωρος, μετὰ ἀπειλῆς παρηγγυάτο μηδόλως τὰ τῆς καταστροφῆς τολμηθῆναι τεῦ ἐν τῷ Νεωρίῳ οἰκιδίον αὐτῆς· καὶ ἀμα πρωτὶ τοῦ νεανίσκου τὰ ὄραθ' ητα ἀπαγγείλαντος τῇ μητρὶ τοῦ Ρέκτωρος, δῆλα ταῦτα τῷ Βασιλεῖ καθίστανται. Ο δὲ, παραντίκα ἀκούσας, ταύτην τὴν φωνὴν ἀπεφθέγξατο. Διὰ την κτήσασθαι κατὰ τῆς Παναγίας Θεοτόκου οὐ βούλομαι· ἀλλὰ ἀνακαίνισασθε τὸ τοιοῦτον οἰκίδιον, ἐν οἴς ἄν καὶ δέηται. Αὐτὶ γοῦν τῆς καταστροφῆς, οἱ ἀποσταλέντες, ἀνακαθάραντες τὸ λουτρὸν μετὰ πάσης σπουδῆς, τοῦτο ἀνεκαίνισαν.

Πάντων οὖν κατασκευασθέντων, καὶ τεῦ λουτροῦ ρεῖζονος ἀποκαταστάντος, ὡς καὶ κόλυμβον δέξασθαι, καὶ ἀναφθέντος, ἐλούσαντο οἱ Βασιλεῖς, Ρωμανὸς, καὶ Κωνσταντίνος, καὶ Χριστοφόρος· καὶ εὐφρανθέντες, σολίμυιον δίδοσθαι ἐτύσιον εἰς τὸ τοιοῦτον λεῖμα τὸν θεοτόκον λόγου τετυπώκασι.

Γυνὴ δέ τις τῶν σύκοις ἀσημίων, χαλεπῷ νεστήματι περιπεσοῦσα, ἔξεγκος γέγονε· καὶ τρυχομένη ἀλγηθόστην οὐ φορητοῖς, τοῖς ἵατροῖς ἀπαντα αὐτῆς κατηνάλωσεν. Ός δὲ μηδὲν ἐκ τούτων ἀπώνατο, κατήκοος γενομένη τῶν ἐν τῷ Νεωρίῳ θαυματουργιῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, προσέδραμε καὶ αὐτή. Προσμείνασα δὲ ἐν τὴν τίμεραις τοῖς, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ σφοδρῶς ἐνοχλευμένη ὑπὲ τεῦ πάθους, ἀνεχώρησε, καὶ πρὸς τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν ἀφίκετο· καὶ προσκαταβαλοῦσαν ἐαυτὴν τῷ ἐδάφει, ἵκετενε λέγουσα· Ἐλέησίν με Μήτηρ Χριστοῦ τῷ Θεῷ, ὅτι ἀπορήσασα ἀπὸ πάσης βοηθείας, πρὸς αὲ κατίφυγον. Προσμείνασα οὖν τὴν τίμερας ἐννέα, φαίνεται αὐτῇ τῇ δύτεραια σεμνοπρεπῆς γυνὴ λέγουσα· Ω γύναι, τί βασις πρὸς μὲχλουσα, καὶ μηδόλως τίρεμευσα; Η δὲ πρὸς αὐτήν· Ω Δέσποινα, αἷδα ἔτι διὰ τὰς ἀμαρτίας μου πειράζομαι· ἀλλὰ γινώσκουσα, ὅτι δὶ τὴν τοὺς ἀμαρτωλοὺς ὁ Τίος σσο καὶ Θεὸς τὸν κατελθὼν, καὶ γεννηθεῖς ἐκ γαστρός σου ἀνθρωπος γέγονε, διὰ τοῦτο κατέφυγον πρὸς αὲ, ἵνα ἐλέους τύχω ηδύστυχής. Η δὲ καὶ αὐθίς πρὸς αὐτήν· Α'πελθε ἐν τῷ χθαμαλῷ μου οἰκίσκω, εἰς τὸ Νεώριον, κακεῖ εὐρήσεις τὸν ίασιν. Η δὲ, διῆπνισθεῖσα, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσσοντο, μετὰ σπουδῆς παρεγένετο ἐν τῷ Νεωρίῳ· καὶ προσπεσοῦσα, ἵκετενε τὴν Θεομήτορα, λέγουσα· Ἐλέησόν με Δεσποινα, καὶ πλήρωσον τὴν εἰς ἐμέ σου εὐσπλαγχνίαν. Ός δὲ ταῦτα ἐλεγεν, ἀφύπνωσε, καὶ ἔρα πάλιν τὴν φανεῖσαν αὐτῇ σεμνοπρεπῆ γυναικα μεθ' ἐνές ἀνδρὸς εὐλαβοῦς, λέγουσα αὐτῷ· Ιδε τὸ πάσχουσα γυνὴ σχέσου τὸν ὄμφαλὸν αὐτῆς· καὶ ἀμα τῷ λέγχῳ, πλάξας ἐκεῖνος ηδύ κατείχει ράβδῳ τὴν ταύτης γαστέρα, ἀφανῆς γέγονε μετὰ τῆς σὺν αὐτῷ φανείσης γυναικός. Διῆπνισθεῖσα δὲ τὴν γυνὴ, εὐρεν ἐαυτὴν δυσωδίαν τῷφόρητον ἀποπνέουσαν· καὶ εὐθέως ἀποδύσαμένη ἀπερ τόμφιεστο· ιμάτια, εἰσπλήθεν ἐν τῷ λουτρῷ· καὶ ἐκπλύνασα έαυτὴν, ἐξῆλθε μετὰ τῶν σὺν αὐτῇ γυναικῶν· καὶ τὸ ἄγιον ἐκεῖνο ἐδαφος προσκυνήσασαι, ἐθυμίων τὰ εὐώδη, τὰς εὐχάς ἀπονέμουσα τῇ ὑπεραγίᾳ Δεσποινῇ καὶ Θεοτόκῳ, εἰς δόξαν τοῦ ἐξ αὐτῆς ἀποτεχθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸν τίμων.

Τοῖς τῆς ἀχράντου Μητρὸς σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

'Ἄδη ζ'. Εν τῇ καμίνῳ.

Σὺν ὡς ἦλιος, δικαιοσύνης μόνος ὡν φωτιστρογέ, Σείως τὸν ναὸν ἐφαιδρυνας τῆς Σεμνῆς, τοῖς

ποικίλοις σου χαρίσμασιν· ἐν ᾧ ἀνίσχουσα, τὰς
ἀκτῖνας ἐκλάμπει ἡ Ζώνη αὐτῆς.

Xρυσῆν ως στάμνου, τὴν σὴν σορὸν κυκλῶ-
τες μόνη Ἀγνή, θείας ἀληθῶς μετέχομεν
νῦν τρυφῆς, τῶν χαρίτων παντευλόγητε, καὶ
τῶν συμβόλων σου, ὑπερτέραν ως οὕσαν τιμῶ-
μεν αὐτήν.

Pερθλύζεσιν, οἵ τῶν θαυμάτων Κόρη πάν-
αγνε, χάριν ἀληθῶς ιρατηρές σου τοῖς πι-
στοῖς, καὶ ἀφθόνως τῆς τιμίας σου, σοροῦ πρ-
έρχονται, ως ἔξ ἄλλης Ἐδέμ νοητοὶ ποταμοί.

Nῦν προσέλθετε, μετ' εὐφροσύνης πάντες οἱ
ἐπὶ γῆς δεῦτε, ἡ σορὸς προτρέπεται μυ-
στικῶς, τῆς Κυρίας περιπτώξασθε, ὑπερένδοξον,
ἐν ἐμοὶ θησαυρισθεῖσαν Ζώνην αὐτῆς.

"Ετερος. Θεοῦ συγκατάθασιν.

Hπάντων Βασίλισσα, πρὸς οὐρανίους σκη-
νᾶς ἀπαίρουσα, καταλέλοιπεν ὅλου, τῇ
Βασιλίδῃ πασῶν τῶν πόλεων, τὴν ταύτης Ζώ-
νην, δὶς ἡς περισώζεται ἐπιδρομῆς ὄρατῶν, καὶ
ἀοράτων ἔχθρῶν.

Iηγῆ νῦν προσέλθωμεν, ἀποσταζούσῃ χά-
ριν καὶ ἔλεος, τῇ σορῷ τῇ τιμίᾳ, τῇ κα-
τεχούσῃ Ζώνην τὴν πάντιμον, τῆς τιμησάσης
ἀνθρώπων τὸ φύραμα, τιμίῳ τόκῳ αὐτῆς, Παρ-
νήσου τε καὶ Μητρός.

Aἰνεῖτε τὸν Κύριον, Δυνάμεις πᾶσαι αἱ ἐπι-
ράνιαι, καὶ τὴν τοῦτον τεκοῦσαν, ἀνθρώ-
πων γλῶσσαι πᾶσαι δοξάσατε, ὅτι τὴν Ζώνην
αὐτῆς ἐδωρήσατο, καταψυγήν ἀληθῆ, καὶ σω-
τηρίαν πιστοῖς.

Pανάτωσαν ἄγωθεν, δικαιοσύνην νεφέλαι σή-
μερον, καταθέσει τῆς Ζώνης, τῆς σῆς Νεφέ-
λη θεοχαρίτωτε, καὶ μελώδείτω ψυχὴ πᾶσα
χαίρουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

'Ωδὴ η. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Pλάκας θείας πάλαι κιβωτὸς, χειρὶ γραφεί-
σας Θεοῦ, συνέσχε πάναγνε· ἡ σὴ δὲ ἀ-
χραντε Δέσποινα, σεβασμία καὶ τιμία σορὸς,
Ζώνην κατέχει τὴν αὐτὸν, τὸν νομοθέτην ἐν σοὶ,
συγκατασχοῦν. Φρικτὸν τὸ μυστήριον!

Aγγελοι πανάχραντε ἀγνή, νῦν συγχορεύ-
σιν, ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῶ, καὶ περιέπου-
σι Δέσποινα, τὴν τιμίαν καὶ ἀγίαν σου Ζώνην,
ἢν πόθῳ καὶ χαρᾶ, καὶ εὐφροσύνῃ πολλῇ, προσ-
κυνοῦντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν τὴν δόξαν τοῦ γέ-
νους ἡμῶν.

Pάθδος ἡ τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς, ἀναβλαζήσασα,
σὺ εἰ ἡ πάντων χαρὰ, ἡ πολυτίμητος "Α-

χραντε, μυρόθήκη ἡ τῷ Πνεύματος, ὁ θησαυρὸς
τῶν ἀγαθῶν, τῶν ἀρωμάτων πηγὴ, ἐξ ἣς μῆρου,
τῶν ιαμάτων ἐκβλύζει ἡ θεία σορός.

Tιμοῦσι πανάχραντε Ἀγνή, τὰ μεγαλεῖα
τὰ σὰ, αἱ νοεραὶ στρατιαι, ἀνακηρύττου-
σιν ἀπαντες, Πατριάρχαι καὶ Προφῆται τρανῶς,
σὺν Ἀποσόλοις ἱεροῖς, καὶ τῶν Μαρτύρων χοροί·
μεθ' ᾧ πίσει, σὲ προσκυνητές δοξάζομεν.

"Ετερος. Επταπλασίως κάμινον..

Hρόνος καθάπερ ἄγιος, ἡ σορὸς ἀνατίθεται,
ἔνδον ἐν ἀδύτοις, ἱεροῖς φαιδρότατα, τῆς
μόνης θεόπαιδος, καὶ Βασιλίδος πάντων ἀγνῆς,
Ζώνην κεκτημένη, ἐπαναπαυομένη· ἐξ ἣς τοῖς
κοπιῶσιν, ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις, ἀνάπαυσις
τελεία, προέρχεται ἀφθόνως.

Eπὶ τῆς γῆς τὸν Κύριον, ἱερῶς ἐσωμάτω-
σας, καὶ χερσὶν ἀγίαις, ἀληθῶς διέζωσας
τὸν περιζωνυμοῦσιν, τοὺς εὔσεβοῦντας δύναμιν·
νῦν δὲ ἀναβᾶσα, οὐρανῶν ὑπεράνω, κατέλιπες
ἀνθρώποις, τὴν τιμίαν σὲ Ζώνην, Παρθένε Θεό-
τοκε, ιραταίωμα καὶ σκέπην.

Nεοσηκόσιν ἴαμα, ὅλισθαινουσι στήργυμα,
καὶ τοῖς ράχημοῦσιν, εὐθυμία ἐνθεος, κυ-
βέρνησις πλέονται, πεπλανημένοις ἐπιστροφή, ἡ
παρεπομένη τῇ τιμίᾳ σου Ζώνη, ἀγνὴ Παρθένε
χάρις, ἀληθῶς χρηματίζει· ἦν πίστει προσκυ-
νοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Eπιτελοῦντες σήμερον, τὴν ἀγίαν κατάθεσιν,
Ζώνης σου τῆς θείας, ἱερὰν πανήγυριν, οἱ
δηλοὶ σὲ ἄγομεν καὶ ἐν χαρᾷ βοῶμέν σοι· Χαῖ-
ρε Θεοτόκε, ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων
τῶν ἀνθρώπων, τῶν πιεζῶς μελωδούντων· Λαὸς
ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότυπος.

Hαλάμος ὑπέρτιμος ὄντως, Θεογεννῆτορ ἡ
σορὸς σου, ὥφθη τὴν ἀγίαν σου Ζώνην,
παρθενικήν τε καὶ νυμφικὴν, ὡς στολὴν, ἀξίως
περιέχουσα, καὶ συντηροῦσα ὡς ζωῆς θησαυρόν.

Eγένει διαδημα κάλλους, ἡ Ἐκκλησία Θεο-
τόκε, ἀναδησαμένη τὴν θείαν, καὶ πανα-
γίαν Ζώνην σὲ σήμερον βασιλικῶς εὐφραίνεται,
καὶ ὠραῖζεται τῇ δόξῃ σου.

Nαόν ἐκμιμούμενον πᾶσαν, τῶν οὐρανῶν τὴν
εὔκοσμίαν, σήμερον πιστοὶ τῆς Παρθένου,
κατειληφότες τῶν χαρισμάτων αὐγαῖς, ὥσπερ
ἀξέρων κάλλεσι, καταλαμπόμενοι φαιδρύνθητε.

Eχει τὴν ἀγίαν σου Ζώνην, Θεογεννῆτορ ἡ σὴ
πόλις, σύνδεσμον εἰρήνης καὶ τεῖχος, καὶ
τῶν δογμάτων θείαν ἐνότητα, καὶ ὁρθοδόξων
καύχημα, καὶ Βασιλέων τροπαιούχημα.

Τυμοῦμεν τὴν ἄφατον δόξαν, καὶ τὴν ἀνείκαστὸν σου χάριν· σὺ γὰρ εἴ πηγὴ τῆς σοφίας, ἡς ὁ λόγος πᾶσι προέρχεται, τοῖς σὲ τιμῶσιν Αὐχραντε, καὶ μεγαλύνουσι τὸν τόκον σου.

"Ετερος. Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ι'δου ἡ θεία κλίνη τοῦ Σολομῶν, δυνατοὶ ἡνὶ κυκλοῦσιν ἔξηκοντα, ρήσει Γραφῶν (*), οἵα περ ἐν κλίνῃ βασιλικῇ, σορῷ τιμίᾳ σήμερον, Ζώνην ἀνακλίνει τὴν ἑαυτῆς, ἀνάκλησιν εἰς πάντων, τῶν τεταπεινωμένων, καὶ εὔσεβότων περιποίησιν.

Ω'ς πόλις Βασιλέως τῶν οὐρανῶν, περὶ ἡς ἐλαλήθη παράδοξα, ἔθου τῇ σῇ, πόλει δῶρον τίμιον καὶ σεπτὸν, τὴν παναγίαν Ζώνην σου, πάντων εἰς ιραταίωμα τῶν πιστῶν· δὶς οἱ τεφηφόροι, τροποῦνται πολεμίους, ὅρθιδοξία διαλάμποντες.

Σταλάξατε καὶ τὰ ὅρη νῦν γλυκασμὸν, οἱ βυνοὶ εὐφροσύνην αἰώνιον, Πατριαρχῶν δῆμοι καὶ Μαρτύρων πάντες χοροί, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος, θείων Ἀποστόλων δῆμος σεπτὸς, εὐφράνθητε σὺν πᾶσιν, ἡμῖν τῇ καταθέσει, τῆς θείας Ζώνης Θεόπαιδος.

Η'γίασας τὰ πάντα διὰ τῆς σῆς, Πάναγία Παρθένε κυήσεως καὶ νῦν ἡμῖν, δεδωκας εἰς πλείονα φωτισμὸν, τὴν παναγίαν Ζώνην σου· ἡς τῇ καταθέσει πᾶσα ἡ γῆ, χορεύει καὶ γεραιάρει, σὲ τὴν χαρᾶς ἀρρήτου, ἀποπληρούσαν τὸ ἀνθρώπινον.

Φιλίας με δόλιας τῆς τῶν παθῶν, καὶ ἐχθρῆς καθ' ἐκάστην πειραζούστος, αἱμαρτιῶν βάρετ, ράθυμίας τε χαλεπῆς, ἀπαγωγῆς πανάχραντε, καὶ αἰχμαλωσίας καὶ προνομῆς, τῷ σῷ προσπεφευγότα, ἐλέει διὰ τάχους, ως συμπάθης Ἀγνὴ ἀπάλλαξον.

"Εξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκούτισθητε.

Ο' πάντα ὑπέρ ἔννοιαν, τὰ σὰ ποτέστας "Αὐχραντε, τὴν σὴν Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην, ἐτίμησεν ἀφθαρσία, τῇ πόλει σου ιραταίωμα, δους ταύτην καὶ ἀσφαλειαν· ἡς καὶ νῦν τὴν κατάθεσιν, περιχαρῶς ἐκτελοῦντες, πανηγυρίζομεν πόθῳ.

(*) Ἐκ τοῦ "Ἀσματος τῶν Ἀσμάτων τοῦ Σολομῶντος, ἴνθα φησί· « Ἰδού τὴν κλίνην τοῦ Σολομῶν, ἐξήκοντα δυνατοὶ κύκλων αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραὴλ· πάντες κατέχοντες ρόμφαιαν, δεδιδαγμένοι πόλεμον » (Κερ. γ'. 7-8). Τί δὲ δηλοῖ κυρίως τὴν κλίνην αὐτήν, καὶ τίνες οἱ ἐξήκοντα δυνατοί, ἀρμηνεύουσιν ἀκριβῶς οἱ θεῖοι Νατάρες.

"Ετερον, ὅμοιον.

Κυρία πάντων πέλουσα, τῶν ποιημάτων Δέσποινα, καὶ πλήρης ὄντως σοφίας, τῆς ὑπερφωτού ως Μήτηρ, Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, φωτὸς καὶ θείας γνώσεως, καὶ χαριτός με πλήρωσον, τῇ συμπληρώσει τῶν ὑμνων, σῇ τῆς ἀγγῆς Θεοτόκου..

Εἰς τὰς Λίνους, ἵσωμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτερόντες τὰ αἱ.

"Ηχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ω'ς ὑπέρλαμπρον στέφανον, Θεοτόκε πανάχραντε, τὴν ἀγίαν Ζώνην σου περιέθετο, ἡ Ἐκκλησία καὶ χαίρουσα, φαιδρύνεται σήμερον, καὶ χορεύει μυστικῶς, ἐκβοῶσά σοι Δέσποινα· Χαῖρε στέφανε, καὶ διαδημα θείου· χαῖρε μόνη, τοῦ πληρώματός μου δόξα, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος..

Σὺ πανάχραντε Δέσποινα, ιραταιὸν περιτείχισμα, ἀρράγές τε σήριγμα καὶ διάσωσμα, τῷ σῷ λαῷ καὶ τῇ πόλει σου, ὑπάρχουσα δέδωκας, ως φαιδρὰν περιθελὴν, τὴν ὑπέρτιμην Ζώνην σου, περισωζουσαν, συμφορῶν ἐκ πατοίων τὰς ἐν πίστει, καὶ ζεύση προθυμία, ταύτην τιμῶντας θεόνυμφε.

Ο' ναός σου Πανάχραντε, ως πηγὴ ἀνεξάντλητος, τῶν θαυμάτων σήμερον ἀναδέδεικται· οἱ ποταμοὶ γὰρ τῆς χάριτος, ἀφθόνως προχέονται, τῆς ἀγίας σου σοροῦ, καὶ πιστῶν τὴν διάνοιαν, κατευφραίνουσι, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ σοὶ βιώντων· Ή χαρὰ καὶ εὐφροσύνη, καὶ ἡ ζωὴ σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν..

Δόξα, καὶ νῦν. "Ηχος β'.

Ω'ς σέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεοτόκε, τὴν Ζώνην σὺ τὴν ἀγίαν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο, καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει, Δέσποινα ἐκβοῶσά σοι· Χαῖρε διαδημα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς θείας δόξης· χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη· χαῖρε τῶν εἰς προστρεχόντων, λιμὴν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν..

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, ἡ γ'. καὶ σ'. Ωδὴ. "Απόστολος.. Αδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα..

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Αὐγαστᾶσα Μαριάμ·

Κοινωνικόν. Ποτήριον Σωτηρίου λήψομαι..

gff

